Огнян Калинов Наньо Нанев

110 ГОДИНИ

ПФК „ЧЕРНО МОРЕ“ ВАРНА

ПЕТА ЧАСТ
(1974 - 1985)

Огнян Калинов с Валерий Каров, Огнян Радев и Красимир Диамандиев - Джастата на разговор в кварталната градинка

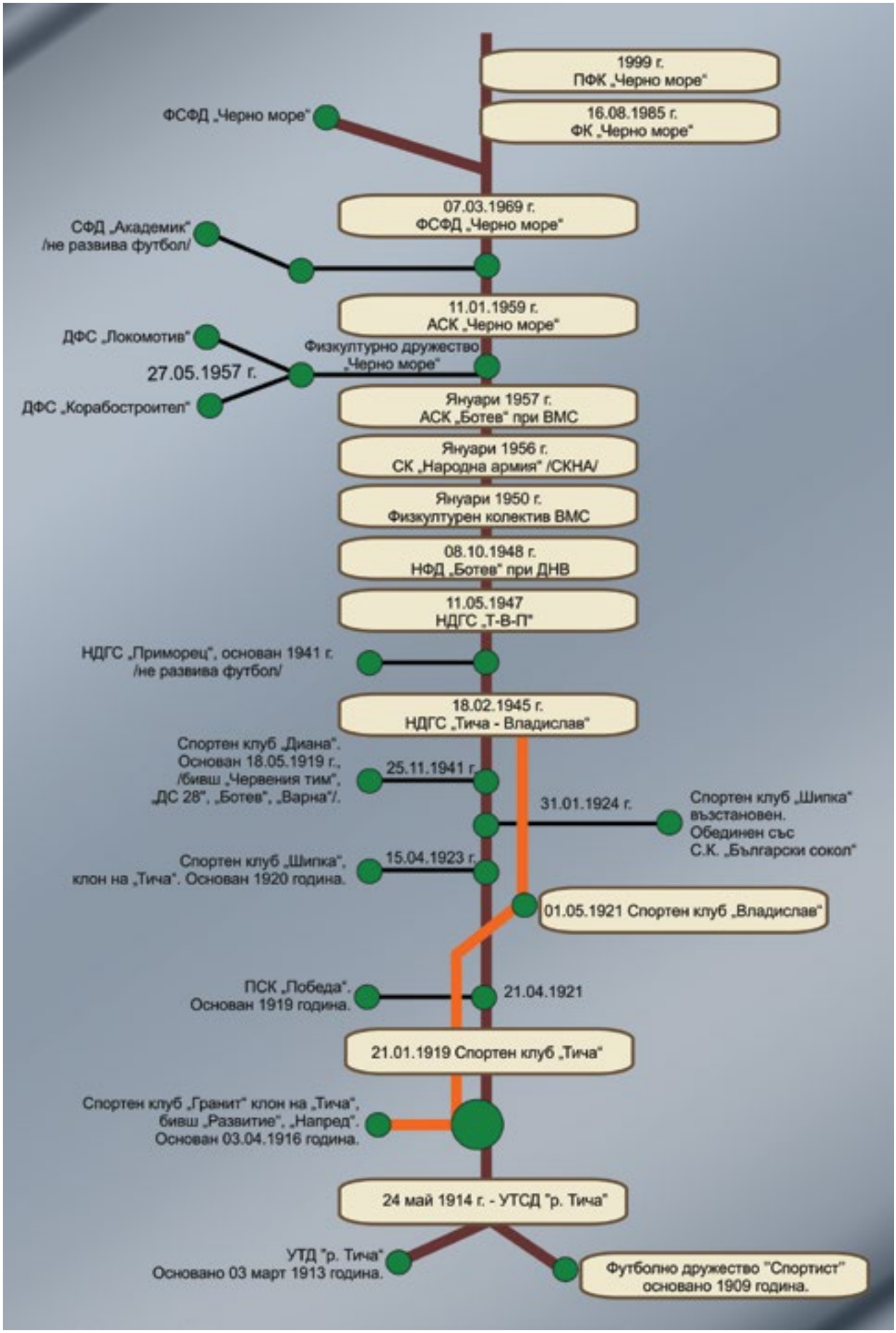
© Огнян Калинов © Наньо Нанев

110 ГОДИНИ
ПФК „ЧЕРНО МОРЕ“ ВАРНА

ПЕТА ЧАСТ
(1974 - 1985)

Националност	*Българска*
Издание	*първо*
Корици	*© Антон Ил. Атанасов*
Оформление	*Кирил Тодоров*
Редактор	*Петър Тодоров*
Коректор	*Иван Карабаджаков*
	© Издателство МС
Цветоотделяне и печат	*Колор принт ПАК - Варна*
Формат	*70/100/8*
Печатни коли	*55*
Подвързия	*твърда*
ISBN	*978-619-7600-53-7*

УСПЕХИ
ДЪРЖАВЕН ПЪРВЕНЕЦ
4 ПЪТИ
1925
1926
1934
1938
НОСИТЕЛ НА КУПАТА НА БЪЛГАРИЯ
2015
НОСИТЕЛ НА СУПЕРКУПАТА НА БЪЛГАРИЯ
2015

1999 г.
ПФК „Черно море“
ФСФД „Черно море“
16.08.1985 г.
ФК „Черно море“
07.03.1969 г.
ФСФД „Черно море“
СФД „Академик“
/не развива футбол/
11.01.1959 г.
АСК „Черно море“
ДФС „Локомотив“
Физкултурно дружество
„Черно море“
27.05.1957 г.
ДФС „Корабостроител“
Януари 1957 г.
АСК „Ботев“ при ВМС
Януари 1956 г.
СК „Народна армия“ /СКНА/
Януари 1950 г.
Физкултурен колектив ВМС
08.10.1948 г.
НФД „Ботев“ при ДНВ
11.05.1947
НДГС „Т-В-П“
НДГС „Приморец“, основан 1941 г.
/не развива футбол/
18.02.1945 г.
НДГС „Тича - Владислав“
Спортен клуб „Диана“.
Основан 18.05.1919 г.,
/бивш „Червения тим“,
„ДС 28“, „Ботев“, „Варна“/.
25.11.1941 г.
31.01.1924 г.
Спортен клуб „Шипка“
възстановен.
Обединен със
С.К. „Български сокол“
Спортен клуб „Шипка“,
клон на „Тича“. Основан 1920 година.
15.04.1923 г.
01.05.1921 Спортен клуб „Владислав“
ПСК „Победа“.
Основан 1919 година.
21.04.1921
21.01.1919 Спортен клуб „Тича“
Спортен клуб „Гранит“ клон на „Тича“,
бивш „Развитие“, „Напред“.
Основан 03.04.1916 година.
24 май 1914 г. - УТСД "р. Тича"
УТД "р. Тича“
Основано 03 март 1913 година.
Футболно дружество "Спортист"
основано 1909 година.

Предговор

Дойде време да представим и пета част от поредицата ни. Тя обхваща периода от сезон 1973-74 до сезон 1985-86 (вкл.), в който отборът на „Черно море", с изключение на една година се състезава в „А" група. С последният сезон в книгата се поставя край на 26 годишен период, в които отборът се е утвърдил като традиционен участник в „групата на майсторите". В следващите 14 години до края на XX век, „Ч. море" записва едва три сезона в „А" РФГ и цели 11 в „Б". Но това е за следващата, шеста част.

Без да гоним предварителни срокове на издаване, до тук успяваме да направим по една книга на година, като целта е със следващата да приключим с историята от XX век. Побавно се работи, когато трябва да се издирват материали от мачове и турнири в чужбина. Такъв беше случаят с турнира в Казабланка през лятото на 1980 г., където чрез виртуален приятел успяхме да открием фотографа на турнира, или по-точно архива му, защото човекът, който кореспондираше с нас от името на фотографа беше млад и с друго име, но удивително добре знаеше цената на това, което искахме от него. Само тази кореспонденция ни отне около два месеца. Тук се налага да направя едно сравнение с опитите ни да влезем във връзка с варненският фотограф Саркис Саркисян, който не живее в далечно Мароко, а във Варна и когото до сега не сме успели да склоним да отвори архивите си, за да бъдат текстовете ни оптимално образни. Благодарностите ни са към всички участвали в съставянето на материалите. Не се наемам да изброявам всички, защото със сигурност ще пропусна някой. Провели сме десетки разговори с бивши футболисти, деятели, журналисти. Някои се отзоваха с удоволствие и разказаха и показаха много, други не толкова, но всичко което успяхме да съберем е изложено по хронологичен ред в книгата. Тук има над 350 снимки, свързани с историята на клуба. Някои от тях са в доста лошо (вестникарско) качество, но все пак носят някаква информация със себе си. Представили сме и над 60 визитки на футболисти с кратка (авто)биография на всеки от тях, с цел да запознаем читателя с всички футболисти, обличали екипа на „моряците". Търсенето на определен футболист или събитие е улеснено с азбучен показалец, който се намира на последните страници на книгата.

Събитията от злополучният финал за купата на НРБ през 1985 г. довежда до разпускането на „Левски-Спартак" и ЦСКА „Септ. знаме" и премахване на ведомствената обвързаност на футболните клубове, което в официално аматьорския български футбол означава загуба на финансиране на клубовете, в които играчите се водят фиктивно на работа в някое ведомство, за да получават заплати.

Обърнали сме внимание и на много популярния за времето си международен футболен турнир „Варненско лято", като сме представили информация само от мачовете на „Черно море", доколкото я има.

Щастливи сме да живеем във време, когато комуникациите напредват с много висока скорост. Не мога да си представя как бихме могли да направим всичко това през миналия век, когато за всяко допитване трябваше да пишем писмо и да чакаме за отговор до няколко седмици, без да знаем дали изобщо ще го получим. Помня един разказ на статистика Димчо Димитров за негово пътуване до библиотеката в Шумен през 1970-те, където трябвало да провери някаква информация в местен вестник, но в този ден библиотеката била затворена и той се върнал с празни ръце. Цял ден и 200 км път за нищо. Сега с едно обаждане по телефона или и-мейл получаваме необходимият материал, изпратен по електронната поща или социална медия. Освен това, Фейсбук е пълен с групи по какъв ли не футбол, в които членуват хора, готови безкористно да помогнат с информация. Така в една испанска футболна група, потребител от Аржентина на име Рубен Кано и снимка на известният в краят на 1970те аржентино-испански нападател подреди имената на футболистите от снимката на „Атлетико" Мадрид срещу „Черно море", на която присъства и самият той.

В увлечението си да представим колкото може повече информация, сме допуснали и няколко не много съществени, но все пак досадни грешки. През сезон 1960-61 г. в бъл-

гарското първенство се въвежда головата разлика и се отменя головото отношение при определяне на класирането на отбори с равни точки. Математически и статистически разлика се обозначава със знак „минус“ (-) между вкарани и получени голове, докато при отношението между двете цифри се поставя знак „делено“ (:). Знакът „делено“, който сме слагали ние след 1960-61 г., както и многото медии, които все още го използват е неправилен от тази гледна точка. Разлика и отношение са две различни понятия и всеки може да се убеди в това като погледне класирането на „А“ група от сезон 1958-59 г. и обърне внимание как „Берое“ отпада с един гол по-добра голова разлика от „Миньор“ Перник, който запазва мястото си с по-добър коефициент от 0,003, получен при делението на вкарани/получени голове на двата отбора. Тази „аномалия“ се получава, защото цифрите с които се борави при головото салдо на „Миньор“ са достатъчно по-големи от тези на „Берое“, т.е. тези които са вкарали и получили повече голове могат да имат предимство при това правило, въпреки по-лоша голова разлика. Имахме и много казуси за намиране точните имена на футболисти, изписани по грешен начин във вестниците. Една от тези грешки е пренесена неволно в таблицата със статистиката на играчите за сезон 1958-59. Последният футболист, изписан като „Вълчев“ с един мач в актива си е всъщност Иван Василев – Катила и този мач трябва да се прибави към неговото салдо.

Броят на посетителите на стадиона винаги е представлявал интересна статистика в класациите на запалянковците. Ние сме използвали тук статистиката на в.„Народен спорт“. Но колко точна е тя? Единственият метод за определяне на брой посетители по онова време е „на око“. Зависи и на кого е окото. Например, при мача за КСА „Ч. море“ – „Левски-Спартак“, игран на 20.2.1985 г. „окото“ на в. „Нар. спорт“ определя 4 000 зрители. От този мач, както и от някои други имаме и съдийските протоколи (благодарение на журналиста Теодор Борисов). „Окото“ на съдийския протокол отсъжда 8 000 зрители. Разликата в двете „очи“ изобщо не е малка. Като присъствал на този мач мога да добавя и субективната си оценка, че въпреки студеното време и изринатите на лекоатлетическата писта преспи сняг, централния сектор „А“, както и тези под старите часовници на ст. „Ю. Гагарин“ бяха пълни, което ни доближава до оценката 8 – 10 000. Друг пример е мача между „Ч. море“ и „Славия“ (7.5.1978 г.), снимка от който може да се види на стр. 123. В. „Нар. спорт“ определя броят на зрителите на 10 000, докато всеки който някога е бил на ст. „Ю. Гагарин“ и е наясно с принципа, по който се пълнеха секторите ще види, че по трибуните има поне 20 000 зрители. Като прибавим и „крилата фраза“ на кореспондента на в. „Нар. спорт“ от Варна Петър Герчев: „Не е важно какво се е случило, а какво сме написали ние“, можем да стигнем до заключението, че достоверността на тази информация, за която сме се доверили изключително на в. „Народен спорт“, трябва да бъде приемана с известна доза подозрение.

С голяма надежда следим и развитието на клубния сайт www.chernomorefc.com, който покрива историческите събития около клуба още по-подробно. По него работят млади и амбициозни хора, които вършат отлична работа и имат пълното ни съдействие и подкрепа. Информация, която не успяхме да вмъкнем в тази книга, като например съдийските протоколи от някои мачове за купите през 1980те може да се намери в този сайт. Предимството му е, че всяка намерена грешка може да се поправи за няколко секунди, докато в отпечатаната вече книга това е невъзможно.

Приятно четене!

„МОЖЕМ ПОВЕЧЕ!“ – ЗАЯВЯВАТ В „ЧЕРНО МОРЕ“

„Черно море“—„Черноморец“ (Одеса) 3:1

КОНТРОЛНА ФУТБОЛНА СРЕЩА
„Черно море“—„ЖСК—Спартак“ 3:2

„А“ РФГ • 1973-74 г.

М. с. Ст. Богомилов с 300 участия в „А“ РФГ

Един гол не достига на Стефан Богомилов (вдясно), за да стане голмайстор на "А" РФГ за сезона

ИЗЛОЖБА НА „ЧЕРНО МОРЕ“

„ЧЕРНО МОРЕ“ — „ЖСК-СПАРТАК“ 2:0

„ЧЕРНО МОРЕ“ — „ТЮБИНГЕН“ 4:0

„Черно море“ се завърна от Полша

„черно море“ и „жск—спартак“ във футболния шампионат 1973—1974
ТРАДИЦИОННО РАЗОЧАРОВАНИЕ

Спортни вести
10.3.1974 г.

Добрият футбол отсъствуваше
„ЖСК—Спартак“ — „Черно море“ — 1:1

„Черно море“ — „Дагенхайм“ 4:0

Спас Киров, Илия Кирчев и Васил Разсолков на треньорски курс през май 1973 г.

Д-р Иван Парашкеванов, Спас Киров, проф. Гарабед Капрелян, д-р Иван Маринов и Абил Билялов на ст. "Ю. Гагарин" преди мач

1973

Преди започване на първенството, за установени нарушения, при които „… за периода 1971-73 г. са отклонени средства в извън счетоводна каса на обща сума над 70 000 лева …“ от „А“ група са изваде-ни „Черноморец“ Бургас и „Дунав“ Русе, които са включени в състава на съответно Южната и Северната „Б“ РФГ.

След два сезона с 18 отбора в групата, „А“ РФГ отново е съставена от 16 участници.

***

Край на кариерите си слагат **Симеон Нинов** и **Абил Билялов**. През есента от флота се уволнява **Любен Севдин** и се завръща в Станке Димитров, а **Христо Маринчев** е изпратен за треньор в Сливен.

За вратарския пост са привлечени **Борислав Борисов Кудрявцев** от „Локомотив“ ГО, **Владимир Найденов** от „Миньор“ Перник и **Юсеин Кюлджиев** от „Вечвой“ Елена. Защитата се укрепва с **Иван Иванов** от школата на ЦСКА „Септ. знаме“ (всъщност от „Кърпачев“ Ловеч) и бека **Николай Грънчаров** от „Велбъжд“ Кюстендил. Дебют в „А“ РФГ прави и левия бек **Велико Йорданов** от Силистра, който е в отбора от предната година. От юношите са привлечени крилата **Светозар Светозаров** и **Красимир Данаилов**, последният не записва участие в „А“ група и продължава кариерата си в „Доростол“ Силистра.

В. „Нар. дело“, 3.8.1973 г.: Спас Киров: „ … Изникна въпроса за търсене на заместник на Маринчев, който прекратява състезателната си дейност. Тук не стои само проблемът да се намери играч с добра подготовка, но и да се създаде необходимият синхрон в действията му с останалите защитници. Смятам, че между младите Ив. Иванов, Л. Севдин и В. Йорданов ще се намери достоен титуляр за поста ляв защитник.

Средната ни линия, където играят Тодоров, Тахмисян, Димов и Андреев ще остане непроменена. Те показаха сигурна игра … Нападателите ни проявиха похвална резултатност. Въпреки това, те допуснаха не малко грешки. …

През миналото първенство имахме реална възможност да постигнем поставената ни цел – да се класираме на седмо място. Редица контузии, както и турнето в Кипър и сгъстената програма в края на шампионата ни попречиха да реализираме нашите намерения. През новото първенство нашите стремежи ще бъдат същите – заемане на седмо място в крайното класиране на групата. …“

хх.7.1973 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Локомотив“ Бс 2:0

хх.7.1973 г., Бургас, контр., „Локомотив“ Бс – „Ч. море“ 2:2

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Л. Севдин, Ив. Иванов, Вел. Величков (Влк. Йорданов), Ив. Андреев, Н. Димов, Свет. Светозаров, Внч. Съботинов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев (Кр. Данаилов)

21.7.1973 г., Бургас, ст. 9.IX., 17.30, контр., „Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 1:1,

Голм.: 1:0 автг., 1:1 Тахмисян (дуз.)

22.7.1973 г., Варна, „Ч. море“ – „Волов“ Шумен 1:2

***

25.7.1973 г., Варна, **„Ч. море“ – SV 03 Tübingen 4:0**,

Голм.: Дам. Георгиев – 2, Пл. Христов, Г. Жеков

***

5.8.1973 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 2:3 (1:2)**,

В. „Нар. дело“, 7.8. 1973 г.: „Първата среща от новото футболно първенство – „А“ група, между „Черно море“ и „Левски-Спартак“ предизвика огромен интерес. Стадион „Ю. Гагарин“ бе изпълнен до краен предел. Над 35 хиляди зрители наблюдаваха напрегнатата и крайно оспорвана среща между двата стари съперници.

Мачът започна сполучливо за черноморци. Още във втората минута те поведоха с хубав гол, постигнат от пряк свободен удар, бит от Богомилов. Но радостта на домакините бе твърде кратка. Още в следващата минута най-добрият на терена Цв. Веселинов проби в дясно и възстанови равенството.

В следващите минути все по-ярко се открояваха силите и възможностите на двата отбора. Гостите от София нападаха по-методично и разнообразно и най-важното по-мощно. Силното им нападение бе подпомагано от много активните играчи в средата на терена Стоянов, Павлов и Панов.

***SV 03 Tübingen**, осн. 20.8.1903 г. като 1. Tübinger Fußballclub, през 1921 г, се обединява с Spielgemeinschaft 1905 под името SV 03 Tübingen. След II Св. война, отборът спечелва място в Zonenliga през 1948 г., което е най-високото ниво в окупираната от Франция територия и завършва на второ място, но отпада в баражите за място в националното първенство. Поради липса на финанси клубът отпада до 2-ра аматьорска лига през 1952 г. През 1969 г. се изкачва до 1. Amateurliga Schwarzwald-Bodensee (3-то ниво в ГФР), където е шампион още в първия си сезон, но отпада в баражите за класиране в Regionalliga Süd (2-ро ниво). През сезон 1973-74, SV 03 Tübingen заема място в 3-то ниво (1. Amateurliga)*

Юли 1973, юноши ст. възраст на, отборите на „Викингур“ Исландия и „Ч. море“ (в светъл екип) на турне в Дания, прави от ляво надясно: Христомир Иванов (вратар), Крас. Диамандиев, Дим. Благоев, Добромир Кирилов, Петьо Кебапа и Иван Дончев, клекнали: Св. Светозаров, Тодор Йорданов, Вальо Мандера, Недялко Кръстев и Петър Василев (доставена и разчетена от Тодор Йорданов)

1973

На юношеския турнир в Дания през лятото на 1973 г. Черноморци побеждават във всичките четири мача, играни срещу: „Спарта“ Прага – 2:0, „Аварта“ Копенхаген – 3:1, „Викингур“ Рейкявик – 2:1 и шведския „Викбихолм“ – 2:0. (по спомени на Тодор Йорданов)

Отборът на „Черно море“ често губеше борбата в центъра на игрището, погрешно ориентираше нападателните си акции в сектора на най-сгъстена защита на съперника.

При една бърза контраатака в 19 мин. по дясното крило Веселинов отново надбяга защитата, вратарят Симеонов излезе несполучливо, последва пас и Миланов на празна врата изведе „Левски-Спартак“ напред – 2:1. До края на първото полувреме ще се запомнят две хубави, но проиграни възможности на черноморци. Веднъж при остър пробив на Георгиев топката бе с мъка избита от защитата, а втори път силен удар на Тахмисян изпрати топката покрай страничната греда.

След почивката заслужава да се отбележи подемът в „Черно море“, след изравнителния гол на Тахмисян в 59-та минута. Но той не бе оползотворен. И както през първото полувреме, Веселинов отново атакува силно, справи се с несигурната отбрана и от близо постигна победния гол – 3:2 за „Левски-Спартак“.

„Левски-Спартак“ бе по-добрият отбор. Но в много от акциите си той бе улеснен от нестабилната игра на защитата на черноморци. Домакините също имаха на два-три пъти отлични възможности, показаха на моменти зряла игра, за което говорят някои пробиви в солидната отбрана на „Левски-Спартак“ и преди всичко майсторски реализираният втори гол. ***Ив. Колев***“

12.8.1973 г., **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1:1 (0:0)**,

В. „Полет“, 13.8.1973 г.: „Успехът на „ЖСК-Спартак“ в първия кръг на първенството, а така също, сравнително доброто представяне на „Черно море“ срещу „Левски-Спартак“, даваха упования на привържениците на двата варненски отбора да очакват един емоционален и оспорван двубой. И действително единайсеторките воюваха мъжки, бореха се за първа топка, но често действията им бяха прибързани. През първото полувреме ще се запомни прекрасно битата топка от Тахмисян и чудесната проява на вратаря Зафиров, който майстор-

ски предотврати опасността пред вратата си. През втората част и двата отбора заиграха по-маневрено, като с различни тактически схеми се стремяха към реализирането на поставената си цел. Първоначално черноморци с добро разиграване по крилата упражниха натиск, но точно тогава бяха неприятно сюрпризирани от противниците си. Един бърз контра-рейд на Гончаров изведе Минчев в стрелкова позиция и последният бе точен – 1:0 за „ЖСК-Спартак". Голът импулсира спартаковци, които на свой ред станаха подейни. Но ето, че и те точно в такъв момент, трябваше да преглътнат горчивина. Бързо слизане на Дамян Георгиев бе спряно непозволено и съдията Митко Чуков, който бе близо до нарушението, отсъди единайсетметров удар. Зад топката застана Богомилов, който не пропусна да изяви реализаторските си качества – 1:1. В 67-та мин. за некоректни прояви – на Гончаров и Андреев бяха посочени жълти картони. След като нямаше какво да губят, отборите заиграха с още по-голяма стръв. В 83-та минута Тахмисян се вряза по десния фланг и би успоредно на вратата на „ЖСК-Спартак". Зафиров плонжира, но не можа да задържи топката, но само миг след това, повторната му намеса осуети намеренията на влетелия Парушев. В 87-та минута Жеков (ЧМ) с глава отблизо стреля, но Зафиров отново бе на своя пост. В самия край на мача и спартаковци имаха изгодно положение, но отправената топка от Киряков се закова в ръцете на Борисов. Така варненското дерби, след една жива и напрегната игра, разбира се, лишена от някакви особени достойнства, завърши без да бъде излъчен победител."

26.8.1973 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 2:4 (0:1)**,

В. „Нар. дело", 28.8. 1973 г.: „Играните досега три срещи от първенството в „А" РФГ налагат да се постави въпросът: „Готов ли е отборът на „Черно море" за новия републикански шампионат?". Отговор ще се даде, ако се проследи развоят на двубоя с „Локомотив" (Пд), състоял се в неделя във Варна, и на първите два мача.

Съперникът, спечелил сребърните медали през изминалото първенство, бе твърде силен и често напомняше за класата си. Началните минути преминаха при разменени атаки. Пред домакините се откриха две добри възможности. В 10 мин. Богомилов се пребори майсторски с Валентинов (Л-2) и се устреми към вратата, но за общо учудване, съдията Д. Георгиев от Перник не прояви усет към авантажа и спря силната атака, като „наказа" гостите с пряк свободен удар. По-късно, в 24 мин., в полза на „Ч. море" бе отсъдена дузпа, но Богомилов подходи несериозно към изпълнението ѝ и би топката навън. Смутени от неуспеха, черноморци разстроиха играта си и още на следващата минута позволиха на Василев (Л-7) да ги надиграе и открие резултата.

Второто полувреме също започна несполучливо за домакините. В 53 минута, след бърз пробив по лявото крило, Иванов (9) покачи на 2:0. В 64 минута мощният Бонев (Л-8) тръгна сам от центъра, преодоля Андреев (Чм-8) и Иванов (Чм-4) и простреля вратата – 3:0.

Едва сега черноморци се вдигнаха на щурм, но твърде рисковано. Нападението, в което влезе и Христов (заменил Жеков-5), заигра по-устремно и разнообразно и с голове на Тахмисян (10) в 67 мин. и Митев (9) в 77 мин. резултатът бе намален на 3:2. Домакините напрегнаха сили да търсят изравняване, но оголиха още повече своя тил. Това бе използвано от гостите, които чрез бързи контраатаки застрашиха на няколко пъти вратата на Симеонов (Чм). За щастие, топката само веднъж се спря в мрежата – в 87 мин. Василев покачи на 4:2 за „Локомотив".

Явно е, че отборът на „Ч. море" не е още достигнал желаната спортна форма, такава, каквато изисква трудният маратон в „А" РФГ. Не се играе бързо, напористо, с много движение. Липсва изненадващият пробив по крилата. Прекалено много се използва късият пас, който, макар и неизбежен и по-сигурен, не създава напрежение и позволява на противниковата защита навреме да се прегрупира и организира. Пренебрегват се дългите, точни подавания, които, въпреки че са рискувани, носят изненадата и създават изгодни голови положения.

1973

На 10 срещу 11.9.1973 г. в Чили е извършен военен преврат. Поелият страната към социализъм от съветски тип президент Салвадор Алиенде е свален от власт, след като президентския дворец е атакуван с танкове и авиация, а самият Алиенде е убит. По първоначални данни на ТАСС загиват или безследно изчезват около 30 000 човека, след което цифрата е драстично намалена 3225. Установена е военна диктатура под ръководството на ген. Аугусто Пиночет. Започва терор над симпатизантите на убитият президент, а националния стадион в Сантиаго е превърнат в концлагер за хора с левичарски убеждения.

1973

На 6.10.1973 г. започва т. нар. Йом Кипурска война. 4-та Израело-арабска война започва с нападение на коалиция от арабски страни, водени от Египет и Сирия в деня на свещения израелитски празник Йом Кипур. Египетските сили пресичат Суецкия канал и завземат Синайския полуостров, а сирийските превземат територии от Голанските възвишения. Двете армии координират действията си. След тридневни тежки сражения израелската армия успява да отблъсне нападението, навлизайки в сирийска територия, както и в египетска, достигайки на 100 км от Кайро. Това довежда до напрежение между поддържащите двете страни от този конфликт - СССР и САЩ, което предвещава официалния край на войната на 25.10.1973 г.

По-нестабилната част в отбора на „Ч. море“ е защитата. Подсигуряването не е на висота, допускат се излишно суетене и наивни грешки. Бранителите не можаха да решат „проблема Бонев“. През първото полувреме той играеше изтеглен хитро назад, заангажираше един или двама души и оставяше простор за действие на своите съотборници. След почивката, когато назад бе поразредено, Бонев „заплува в свои води“ и просто разби цялата защитна формация на домакините.

Недостатъците в тима на„Ч. море“ се откроиха, но място за паника и за драматизиране на нещата няма. Необходими са пълна мобилизация на силите и упорити тренировки, за да заиграе отборът в своя стил – бързо и самоотвержено и по-мъжествено. А това е по силите на добрите треньори и ръководители на отбора и на талантливите млади и по-рутинираните футболисти. ***Ив. Колев***“

2.9.1973 г., **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 1:2 (1:2)**,

В. „Полет“, 3.9.1973 г.: „Защитата на миньорци може да се счита за фактор, който подпомогна варненските нападатели да проявят реализаторските си качества. Нейното понижено внимание бе използвано най-напред от Д. Георгиев, който в деветата минута откри резултата, а седем минути по-късно и от Тахмисян. Постепенно настъпи уравновесяване на силите на терена и в 39-та минута Станоев намали разликата. Трябва да се отбележи, че черноморци не превъзхождаха, но наложили своя маниер на игра, се противопоставиха много по-рационално. И всъщност това се оказа и решително за крайния изход на двубоя. Защитата на варненци също не бе на висота, но нападателният фланг на миньорци не можа да намери най-ефикасното оръжие, за да я надиграе. От отбора на победителите по-висока оценка заслужават полузащитниците и нападателите.“

8.9.1973 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 0:1 (0:1)**,

В.„Нар. дело“ 9.9.1973 г.: „Привържениците на „Черно море“, които вчера бяха дошли на стадион „Юрий Гагарин“, потеглиха след последния съдийски сигнал огорчени от резултата. Голът на Цв. Атанасов (7) за отбора на ЦСКА в 34-та минута се оказа решителен. А според показаната игра на терена варненци не заслужаваха загубата.

Зрителите очакваха много повече от шампиона – отборът на ЦСКА, в чийто състав са включени много национални състезатели. Гостите играха анемично, без нужната стръв. В защитата им се получаваха пукнатини, нападателите им не бяха рационални и често грешаха. Пред вратата на „Ч. море“ бяха създадени малко голови положения.

Отборът на домакините вложи не малко усилия за успешно представяне. Чрез бързи прехвърляния от дълбочина бяха проведени редица атаки. Веднъж Д. Георгиев остана очи в очи с вратаря на гостите, но не можа да реализира изгодното положение. През второто полувреме добри пробиви на Пл. Христов, Тахмисян и други поставиха в критично положение защитата на гостите, но гол не бе отбелязан.

При една атака на черноморци Д. Георгиев успя да изпрати топката в мрежата на противника, но съдията П. Николов отсъди засада – решение, което предизвика недоволство в голяма част от публиката.

Отново черноморци напуснаха терена победени от ЦСКА„Септемврийско знаме“ в мач, в който не отстъпваха по игра на гостите. ***Г. Иванов***“

В. „Полет“, 1.1.1974 г.: „… *Иван Моканов:* Съдийството бележи ръст, но все още някои негови представители влагат преднамереност. Лично от нашия актив арбитрите отнеха 2-3 точки. Срещу ЦСКА играхме като равен с равен, но когато вкарахме гол ни го отмениха …“

15.9.1973 г., **„Берое“ Ст. З. – „Ч. море“ 3:1 (2:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 110, 17.9.1973 г.: „Срещата протече оспорвано. На по-техничната игра на домакините черноморци отговориха с повече борбеност, а в редица моменти (когато не успяваха да се справят с набезите на старозагорци) прибягваха до фаулове, в резултат на което съдията показа три жълти картона – на Тахмисян и Иванов от гостите и на Бончев (Берое). Петков отново успя да се „разпише“, въпреки че бе зорко пазен. За сметка на това другото острие – Димитров показа възможностите си. Беше най-добрият на терена и на два пъти порази целта.

„Черно море“ есен 1973 г., прави от ляво надясно: Любен Севдин, Иван Андреев, Иван Симеонов, Велин Величков, Тодор Великов, Тодор Терзистоев (пом. тр.), Венчо Съботинов, Красимир Данаилов, Борислав Кудрявцев, Велико Йорданов и Георги Жеков, седнали: Никола Димов, Здравко Митев, Христо Тодоров, Пламен Христов, Кеворк Тахмисян, Стефан Богомилов и Дамян Георгиев

Отбраната на старозагорци, водена умело от Тодоров, действаше сигурно и само веднъж позволи на варненци да прострелят вратата на Кръстев.

Флагчета за най-коректни състезатели бяха връчени на Димитров и Жеков. ***Д. Станчев***“

6.10.1973 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1:2 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 119, 8.10.1973 г.: „За трети път през този сезон локомотивци не успяват да зарадват привържениците си, които изпълват трибуните на дружествения стадион. Неоправдано самонадеяни, нерационални и неточни, когато владееха топката, „червено-черните“ „вкараха вълка в кошарата“. Черноморци едва ли са се надявали да грабнат и двете точки, но действията им бяха добре разчетени, контраатаките им – опасни. В 27-та мин. Богомилов, останал сам срещу Горанов, уверено реализира – 1:0. Железничарите върнаха гола чак след почивката, но това сякаш повече ги успокои, отколкото да ги импулсира за пълен успех. И така, дойде наказанието – младият Светозаров (доскоро един от най-добрите стрелци в елитната юношеска група) с хубав удар записа първия си гол сред майсторите.

В последния четвърт час няколко отлични намеси на Симеонов отнеха и последните надежди на локомотивци за друг изход от двубоя. ***Хайк Вахрам***“

20.10.1973 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2:2 (0:2)**,

В. „Нар. дело“, 21.10. 1973 г.: „Началото не бе успешно за черноморци. Гостите от София разиграваха бавно, търсейки удобния момент за контраатака. В 12-та минута Радев (Ак-9) напредна по лявото крило, преодоля Величков (Чм-2), центрира и Мл. Василев (Ак-7) откри резултата. След гола играта продължи с бавно темпо, наложено от гостите и за учудване, възприето от домакините. Футболистите на „Ч. море“ бяха прекалено спокойни, с признаци на подценяване на съперника. И дойде тежката 26-та

1973

На 20.10.1973 г. след 14 годишен строеж, операта в Сидней, Австралия е официално открита от кралица Елизабет II. Сградата се счита като една от най-известните и отличителни сгради в света и шедьовър на архитектурата от 20-ти век.

1973

На 17.10.1973 г. се случва немислимото в световните квалификации. Полша удържа 1:1 на „Уембли“ и изхвърля сочените за фаворити англичани от СП'74. Мачът в Полша, игран на 6.6.1973 г. завършва 2:0 за домакините, след непривична грешка на Боби Моор при първия гол. Полша се класира за финалите в ГФР, герои на мача са вратарят Ян Томашевски, който преди това е бил осмян от Брайън Клъф като „клоун“ и нападателят на „Гурник“ Забже, Влодзимерж Любански, който се контузва и не успява да се възстанови за финалите. Този мач поставя край на ерата „Алф Рамзи“ в английския футбол, донесла единствената до сега световна титла на Англия през 1966 г. След 11 години на кормилото на английския нац. отбор, сър Алф Рамзи е критикуван за някои от решенията си в тези квалификации и подава оставка, която е приета.

мин. След пряк свободен удар М. Горанов (Ак-10) изскочи зад отбраната на „Черно море“ и покачи на 2:0. Този гол предизвика много спорове, но главният съдия Б. Трендафилов не зачете засада. На терена се създаде нервна обстановка, не липсваха и неспортсменски прояви. Неприятно впечатление направи постъпката на уважавания от всички добър футболист Богомилов (Чм-9), който грубо блъсна противников състезател.

Постепенно черноморци, изправени пред угрозата да загубят, навлязоха в своя стил на игра. С бързи устремни атаки по крилата, с настойчиви опити, с повече състезатели за атака по центъра те притиснаха своя съперник и го принуждаваха често да греши. За това допринесе и влизането на Митев.

В 37-та минута съдията отсъди пресилено дузпа в полза на „Черно море“ за събаряне на Д. Георгиев (Чм-11). Но Тахмисян (Чм-10) не реализира, като би топката в напречната греда.

Още по-бурно започнаха домакините след почивката. И скоро усилията им бяха възнаградени. В 50-та минута Д. Георгиев с майсторски удар отблизо намали на 1:2, а в 69-та минута Богомилов изпълни отлично пряк свободен удар и през ръцете на вратаря Горанов изравни – 2:2.

В оставащите двадесет минути черноморци проведоха редица опасни акции, но не можаха да използват възможността да завоюват победа на свой терен. Краят на мача дойде при равен резултат – 2:2. Студентите се поздравиха в дните на 25-годишния юбилей на своето дружество с една ценна точка.

Вчерашната среща показа на варненските футболисти, че не бива да се подценява противникът, независимо дали е на последно място във временното класиране. А сили за по-добра игра и още по-успешен край черноморци имат, както пролича през второто полувреме. ***Ив. Колев***“

28.10.1973 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1:1 (1:1)**,

В.„Полет“, 29.9.1973 г.: „Почти винаги футболните двубои между варненски и пловдивски спортисти са протичали оспорвано. Затова с основание очаквахме, че „Ч. море“ и „Тракия“ ще поднесат един емоционален и издържан в техническо отношение мач. Но това не се сбъдна и петте хиляди зрители, дошли на стадион „Ю. Гагарин“, станаха свидетели на „зрелище“, което по-скоро имаше тренировъчен, отколкото официален характер. Преобладаваше безцелното ритане на топката, липсваше импровизацията. Гостите дойдоха с намерение да реализират „реми“ и го осъществиха, благодарение на точното изпълнение на предначертаната си програма. Те можеха да постигнат и нещо повече, но инертността на някои техни състезатели, в това число и Дерменджиев, си каза думата. Домакините започнаха мобилизирано, но до края на срещата не можаха да синхронизират действията си. Макар че отбраната в решителни моменти пред своята врата бързо прегрупираше силите си, не бе стабилна. Не веднъж и два пъти пловдивските нападатели се отскубваха и само излишното им суетене спасяваше Симеонов от неприятни сюрпризи. Висока оценка не може да се даде и за полузащитниците и нападателите, които проявиха склонност към „играта на дребно“, към сбиването й в центъра, вместо да търсят изненадата и внезапните врязвания в противниковото поле.

Макар че през първото полувреме и двата състава имаха по-малко добри възможности за реализиране, головете станаха именно през тази част. В 24-та минута Дамян Георгиев в борба със защитник на „Тракия“, успя да надделее и през плонжа на излезлия вратар, откри резултата. Веднага след това съдията Гочо Русев показа жълт картон на Пацев (Тр). В 35-та минута Дерменджиев се оказа в стрелкова позиция, без да се бави шутира, и… дойде изравняването. Второто полувреме ще се запомни преди всичко с един прекрасен рейд на Димов в 69-та минута, който всъщност може би е и най-хубавото, което видя публиката през целия мач. Изстреляната от него топка се насочи към един от ъглите на пловдивската врата. Раденков плонжира и… последвалите аплодисменти възнаградиха еднакво блестящите прояви на двамата футболисти.“

3.11.1973 г., **„Янтра“ Гб – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 131, 5.11.1973 г.: „Бледо

представяне и на двата отбора през първото полувреме. След почивката играта се оживи. Няколко поредни рейда на десния защитник Николов създадоха опасни положения пред вратата на „Ч. море". При една от тях Йорданов подаде с глава на Маринов, за който беше съвсем леко да отбележи единствения гол. ***Хр. Минчев***"

11.11.1973 г., **„Ч. море" – „Славия" Сф 2:1 (2:0)**,

В. „Нар. дело", 13.11. 1973 г.: „Дванадесетият кръг от първенството в „А" РФГ бе от изключително важно значение за отбора на „Черно море". За черноморци, застанали на последно място във временното класиране, бе необходима победа, и то срещу един от елитните наши отбори – „Славия". Макар и трудно, с много усилия домакините постигнаха целта си и спечелиха ценните две точки.

По-добре играха футболистите на „Черно море" през първото полувреме. С бързи и точни действия на широк фронт те притиснаха несигурната отбрана на гостите и създадоха няколко изгодни положения. Така в 14-та и 15-та мин. Митев (Чм-9) и Д. Георгиев (Чм-7) преодоляха защитата на съперника, насочиха се към вратата и само навременната и рискована намеса на Цолов (Сл-1) ликвидира опасността. Нова възможност пропусна „Ч. море" в 27-та мин. След разбъркване, Митев при празна врата би навън. Бранителите на гостите трудно удържаха нападателите на домакините. В 34-та мин. те подкосиха Д. Георгиев в наказателното поле. Отсъдената дузпа бе реализирана от Богомилов (Чм-11) – 1:0 за „Черно море". За некоректно поведение съдията Д. Хайгъров показа червен картон на Георгиев (Сл-7).

През първите 45 минути славистите играха вяло, неорганизирано. Като връх на бледата им игра дойде пропускането на отсъдената в 27-та мин. в тяхна полза дузпа – Топузов (Сл-3) би навън. Две минути преди края на полувремето Митев надигра майсторски бранителите на „Славия" и увеличи на 2:0.

През второто полувреме играта промени своя облик. Макар и с десет души славистите вече бяха равностоен съперник и поведоха упорита борба за достойно представяне. Заредиха се остри атаки и към двете врати. Опитният Григоров (Сл-9) по-успешно се преборваше със своя пазач Иванов (Чм-6), излизаше на стрелкови позиции и в 70-та минута намали на 2:1. В самия край на мача отново Григоров едва не грабна едната точка – силен негов удар от няколко метра с мъка бе избит от успешно играещия нов вратар на „Ч. море" – Найденов.

Краят дойде при 2:1 за „Ч. море" – първа победа през есенния сезон на собствен терен."

24.11.1973 г., **„Етър" ВТ – „Ч. море" 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 140, 26.11.1973 г.: „Гостите неточно тълкуваха кодекса, постепенно зачестиха с непозволените единоборства и набързо инкасираха три картона (жълт и червен за Иванов, жълт – Тахмисян). Останали с 10 души в последните 22 минути те намериха последователи и сред етърци – Коцев и Стефанов също бяха наказани с предупреждение. Пет картона в един мач! Това не говори добре за възпитателната работа. А иначе мачът обещаваше да бъде интересен с мъжествената борба. Но подаванията не винаги бяха точни, липсваше ясен тактически план. Все пак „виолетовите" имаха леко игрово преимущество, сравнително по-често търсеха изгодни стрелкови позиции (Цеков, Коцев, Кирилов, Грозданов) и отново вписаха в своя актив два гола. ***Ал. Тошев***"

28.11.1973 г., **„Ч. море" – „Ботев" Вр. 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 29.11. 1973 г.: „Вчера се играха седем срещи от отложения седми кръг от първенството на „А" РФГ. Във Варна се срещнаха отборите на „Черно море" и „Ботев" – Враца. Лошите атмосферни условия и подгизналия терен предварително поставиха пред футболистите редица трудности. При тази обстановка наличието на добра физическа готовност и надеждна техническа сръчност – тези важни съставки от общата подготовка, бяха категорично изразени от домакините. Още в първата минута те притиснаха гостите в собствената им половина, надделяваха в единоборствата, продължително задържаха топката, стигаха до удобна близост пред вратата на Йотов. Но тук грешаха и младите

1973

Юсеин Хасанов Кюлджиев - Йоско *(р. 26.12.1948 г.), 2 мача в „А" РФГ през този сезон. Кюлджиев е роден в кърджалийското с. Бял извор. Привлечен е като трети вратар от „Вечвой" Елена. Записва само два мача, когато влиза като резерва на Вл. Найденов в последните минути. След този сезон Йоско се завръща в Елена, където е добре известен като футболист и в последствие като спортен ръководител. Преди няколко години Кюлджиев е потърсил контакт с Кеворк Тахмисян и е съобщил, че живее и работи в Турция.*

28.11.1973 г., зимен пейзаж на ст. „Ю. Гагарин“, Пенков (2), Ценов и Евл. Йорданов от „Ботев“ Враца спират атаката на Парушев, Богомилов, Андреев (зад тях) и Хр. Тодоров (вляво)

1973

В елитната юношеска група за този сезон, отборът на „Черно море“ заема 7-мо място в крайното класиране. Шампион е „Тракия“ Пловдив

(Светозаров, Парушев) и по-опитните. Първият удар бе отправен едва в десетата минута от Димов, който подсети колегите си, че при тези условия далечната стрелба е особено ефикасна. Последваха силни удари и на Андреев.

Г. Каменов едва не откри резултата за врачани. Величков върна лошо топката на Найденов, „десятката“ на гостите я овладя и подаде на Панчев, който обаче недостатъчно силно и точно я насочи към опразнената врата. Това беше най-сериозната и почти единствена заплаха за вратата на черноморци. В 43-та минута Тахмисян се възползва от грешка на врачанската защита, овладя сигурно топката и отблизо откри резултата.

Влизането на силния физически Митев след почивката направи атаките на „Черно море“ по-мощни и по-остри. Играта продължи да се води изключително в половината на гостите, които изненадаха със своята безпомощност и примиримост. През целия мач те не успяха да организират нито една по-смислена атака, лесно губеха топката и единоборствата.

„Вина“ за това имат и домакините, които отдавна не бяхме виждали толкова настойчиви и енергични. Плод на техните задружни усилия бяха и следващите два гола. В 60-та минута Тахмисян технично преодоля защитата на „Ботев“, от аутлинията върна топката в освободената зона около бялата точка и даде възможност на Димов да отбележи първия си гол в „А“ РФГ. 18 минути по-късно Митев се откъсна от Ценов, стреля силно, но Йотов изби. В минутата, когато Тахмисян нанасяше повторно удара бе подкосен. Богомилов бе точен при изпълнението на дузпата – 3:0 – резултат, който логично отразява

съотношението на силите. ***Ст. Янев***"

3.12.1973 г., **„Ч. море" – „Пирин" Блгр. 2:0 (2:0)**,

В. „Нар. дело", 4.12. 1973 г.: „Във Варна отборът на „Черно море" завоюва нова хубава победа, този път срещу новака в групата „Пирин". Резултатът 2:0 за „Черно море" задоволява, но не отговаря на показаното на терена. Домакините бяха по-добрият отбор и при по-голяма настойчивост и съсредоточеност в последната фаза на атаките можеха да се поздравят с по-изразителна победа.

Накратко за развоя на мача. „Черно море" упражни натиск още в първите минути и подсказа, че ще се бори с всички сили за достойно представяне. След няколко акции, в 8-та минута Богомилов изскочи пред вратаря на „Пирин", но ударът му бе спасен. Три минути по-късно обаче познатият ни хладнокръвен реализатор и голмайстор на „Черно море" преодоля нестабилната отбрана и отблизо откри резултата.

Гостите от Благоевград организираха някои откъслечни атаки, но без успех. Черноморци продължиха упорито да се борят по всички части на терена, опитваха разнообразни ходове. В 22-та минута бе отсъден ъглов удар в полза на „Ч. море". Димов (8) вдигна топката, отбраната на „Пирин" се поколеба за момент и Богомилов отново хитро покачи на 2:0. Съперникът се поразстрои, допусна доста грешки, но черноморските нападатели не можаха да оползотворят изгодните положения. До края на първото полувреме ще се запомнят два момента – в 30-та минута Митев (Чм-9) би силно в страничната греда, а в 44-та минута удар на гостите бе отбит от самата голлия от Марев (Чм-3) и с това централният защитник предотврати сигурен гол.

След почивката черноморци понамалиха темпото, гостите изравниха играта, но не можаха да застрашат опасно вратата на сигурния Найденов (Чм). Само веднъж топката, след пряк свободен удар, се отби от гредата.

„Черно море" спечели с 2:0 – победа, плод на задружните усилия на всички футболисти, израз на стабилизирането на отбора. С набраните досега 13 точки черноморци поставиха добра основа, върху която с още много усилия могат да градят бъдещите си успехи в групата на майсторите."

9.12.1973 г., **„Спартак" Пл – „Ч. море" 2:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 146, 10.12.1973 г.: „Нищо в този мач не подсказваше, че играят тимове от групата на майсторите. Вяли, стихийни, разпокъсани действия. Изобилие от неточности и грешки. Изобщо – игра в аутсайдерски стил. Моряците изглеждаха по-добре в техническо отношение, ала този плюс те не използваха за нещо повече от реми. Стремежът у тях към защитна игра се засили особено след като Богомилов реализира отсъдената за спъване дузпа. Напред през целия мач се виждаха само Тахмисян и епизодично Андреев и Богомилов. Домакините тичаха, но не им спореше. Търсеха бърза развръзка и… грешаха. Помогна им по-силната воля и амбиция. В 26-та минута Кринов се провря в защитата на варненци, възползва се от добрия пас на Ненчев с глава и търкулна топката под тялото на вратаря. Оттук-нататък действията се развиваха само пред Найденов. Изникваха серия от мелета и разбъркквания, но гол не падаше. Едва в края на мача усилията им се увенчаха с гол – след разбъркване Даковски стреля отблизо и изкова важната за домакините победа. ***Св. Обретенов***"

15.12.1973 г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 149, 17.12.1973 г.: „Преди мача ръководителите на „Черно море" подеха спор, че теренът е непригоден за игра и забравили, че това могат да решат само длъжностните лица, твърде дълго държаха в напрежение съдиите, дежурния секретар на БФФ, зрителите, състезателите на „Левски-Спартак" (които направиха принудително половинчасово разгряване!) и собствените си играчи, останали в съблекалнята, докато благоразумието на водачите им взе връх.

Срещата започна с петнадесетминутно закъснение, но за радост на всички нервната обстановка, която я предшестваше, не се пренесе на игрището. Там в продължение на 90 минути се водеше битка от 22-ма истински мъже, които сякаш не забелязваха извилата се над „Герена" снежна

1973

Победителят в 9-та група в зона Европа за СП'74, е регламентиран да играе плей-оф на разменено гостуване срещу победителят от 3-та група на Латинска Америка за място във финалите. Победителите от тези групи се случва да са СССР и Чили. След 0:0 в Москва на 26.9.1973 г., съветският отбор отказва да играе на стадиона в Сантияго (Чили) и предлага реванша да се играе на неутрален терен, поради „обстановка на кървав терор и репресии … разюздана кампания срещу социалистическите страни и всички демократични сили …". Генералният секретар на ФИФА Стенли Роуз лично води комисия до Чили да се запознае с обстановката, която отсъжда, че обстановката е безопасна за провеждане на футболен мач. Все пак Съветската федерация отказва да играе в Чили, за което е присъден служебен резултат в полза на домакините и така Чили става последният 16-ти участник на финалите, за сметка на СССР.

15.12.1973 г., ст. „Левски“ (Герена), Пав. Панов (Л-С) поздравява съотборника си Г. Цветков за отбелязания гол, допуснат от Велин Величков (4) и Никола Димов

15.12.1973 г., ст. „Левски“ (Герена), Войнов (Л-С) се е промъкнал между К. Тахмисян (вдясно) и стената – М. Парушев, Ив. Иванов, Т. Марев и Ив. Андреев

1973

вихрушка.

Футболистите трудно се нагодиха към хлъзгавия терен, но веднага след като започнаха да се чувстват по-стабилно върху него, се очерта превъзходството на „сините“. Сред тях отново отлично се изявиха Стоянов и Жечев. Те се появяваха във всяка част на игрището, печелеха единоборства, със своята непримиримост увличаха съотборниците си.

В 58-та мин., след майсторско изпълнение, Цветков порази целта – 1:0. Този единствен гол не може да се приеме като точен израз на съотношението на силите, зад него се крият още възможности за домакините, между които пропускът на Войнов (в 31-та мин.), бомбеният удар на Веселинов в гредата (в 39-та мин.)… ***Хайк Вахрам***“

24.12.1973 г., **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ Вн 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело“, 25.12. 1973 г.: „Преките двубои между двата отбора винаги са предизвиквали интерес в зрителите. И вчера хиляди любители на футбола бяха дошли на стадиона.

Началото бе твърде разочароващо. Имаше повече тичане след топката, отколкото футбол. Постепенно по-рутинираните черноморци по-бързо преодоляха нервното напрежение и организираха играта си. Опитният Богомилов често стреляше, макар и отдалече, и с това подканяше съотборниците си към по-активни действия. Най-голямата опасност възникна пред вратата на „ЖСК-Спартак“ в 20 минута. Димов се вряза и отблизо би силно, но Беров имаше добра проява и изби топката в ъглов удар. Минута по-късно, остър удар на Тахмисян бе отново спасен от вратаря. Спартаковци отвръщаха с контраатаки, но в повечето случаи без успех. Единствената им възможност бе в 40 минута, когато Минчев тръгна сам срещу вратата, но закъсня с удара и топката бе избита от защитниците.

В началото на второто полувреме силите се изравниха. Нападателите и на двата състава значително подобриха играта си и устроиха редица опасни слизания. Беров и Найденов се проявиха, като спасиха силни удари. И така дойде фаталната за спартаковци 64 минута. Гончаров, някъде

1.	Левски-Сп	14	1	0	31-10	29
2.	ЦСКА С. зн	9	3	3	24-12	21
3.	Локомот Пд	7	4	4	23-19	18
4.	Етър	6	5	4	23-12	17
5.	Ботев	7	2	6	25-31	16
6.	Тракия	4	7	4	17-16	15
7.	Славия	6	2	7	19-17	14
8.	Академик	3	8	4	17-19	14
9.	Локомот Сф	5	4	6	18-22	14
10.	Миньор	4	6	5	15-23	14
11.	Ч. море	5	3	7	21-23	13
12.	Берое	5	2	7	38-26	12
13.	Пирин	5	2	8	11-25	12
14.	Янтра	4	3	8	13-20	11
15.	Спартак	4	3	8	17-26	11
16.	ЖСК-Сп	3	3	9	16-27	9

към централната зона, не овладя сигурно топката, Димов я откраднa и тръгна напред. Последва събаряне на Димов и пряк свободен удар. Богомилов, верен на себе си, изпълни с голямо майсторство. Топката мина покрай стената и се заби изненадващо в мрежата.

След гола футболистите на „ЖСК-Спартак“ се поразстроиха и в 73 минута позволиха на Богомилов да пробие по лявото крило и да подаде пред вратата. Беров излезе неудачно и нисичкият Д. Георгиев с глава порази целта – 2:0 за „Черно море“.

Така варненското „дерби“ завърши заслужено с победа за „Черно море“. Ако се направи сравнение със срещата между двата тима през есента, ще се види, че черноморци стабилизираха състава си и подобриха играта си, докато в „ЖСК-Спартак“ се чувства отстъпление и понижаване на спортната форма. ***Ив. Колев***“

***

В. „Полет“, 1.1.1974 г.: „… А заслужилият треньор Иван Моканов само от три месеца пое водачеството на „Черно море“ и веднага неговата опитност и рутина започнаха да си казват думата. Повереният му „кораб“ наскоро заседнал в плитчини, отново пое курс към светли хоризонти. …

Ив. Моканов: Нека не звучи като грандоманщина, но не съм напълно удовлетворен от представянето на „Ч. море“ тъй като неговите възможности са по-големи. Макар че за своята индивидуална изява Тахмисян често плаща данък, бих го посочил като най-добър. … Съставът е комплектован с някои талантливи млади състезатели. Досега мястото на вратаря бе ахилесово, но радостно е, че този проблем вече е разрешен. Крайната защита се пообигра. В бъдеще смятам да се работи повече с нападението, за да придобие то по-голяма острота…“

От 15 до 30.1.1974 г. отборът на „Черно море“ води зимна подготовка в базата на „Стал“ Миелец в Полша. Изиграни са две контролни срещи.

25.1.1974 г., **KS „Siarka“ Tarnobrzeg – „Ч. море“ 0:2**,

Голм.: 0:1 В. Съботинов, 0:2 Ст. Богомилов

28.1.1974 г., **KS „Walter“ Rzeszów – „Ч. море“ 1:5**,

Голм.: Здр. Митев – 3, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев

В. „Нар. спорт“, 7.2.1974 г.: „Заслужилия треньор Иван Моканов уловихме „в крачка“ между канцеларията и стадиона на „Черно море“ още на другия ден след приземяването на варненци на родния бряг. Ето какво ни каза той:

- Престояхме около две седмици в град Мелец. Полските приятели ни посрещнаха сърдечно, предоставиха ни за подготовка отличната база на местния „Стал“. Имахме на разположение зали за гимнастика, игри, силови упражнения, както и футболен терен и плувен басейн. В ползата от престоя в Мелец, макар и на 300 метра надморско равнище, не се съмнявам. На няколко километра от града имаше хубава гора със специално кросово трасе. То ни помогна да навъртим голяма част от предвидените за периода 100 км бегови упражнения. И младите (а те са преобладаващото мнозинство от отбора) и ветераните като Митев и Богомилов бяха пословично усърдни. Очевидно борбата за места в отбора ще бъде гореща. За един пост в защита и полузащита претендират по няколко души.

Вече е известно, че в Полша варненските футболисти имаха две контролни срещи: с „Шарка“ 2:0 и „Валтер“ 5:1 (голове на Съботинов, Андреев; Митев – 3, Георгиев, Богомилов). В отбора проблемите са главно около нападението и диспечерския пост. Идеите ще се разяснят още повече след проверките на родна земя с „Черноморец“ Одеса, ЖСК „Спартак“, „Девня“. Стремежът е на финиша на първенството „Ч. море“ да бъде в първата половина на таблицата. ***П. Герчев***“

***

1.2.1974 г., Варна, игр. Локомотив, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 0:0

***

5.2.1974 г., Варна, игр. Локомотив, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 3:1 (1:1)**,

Голм.: Ст. Богомилов, Здр. Митев, Свет. Светозаров (ЧМ), В. Бутенко (Чц)

„Ч.море“: *Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков (Влк. Йорданов), Ив. Иванов, Ив. Андреев (Мар. Парушев), Дам. Георгиев (Св. Светозаров), Н. Димов, Здр. Митев, Кев.*

***KS „Siarka“ Tarnobrzeg**, осн. 1957 г., започва съществуването си в местната „А“ лига (5-то ниво), през 1965 г. се изкачва в Окръжната лига, а през 1971 в Междувоеводската (3-то ниво). През сезон 1973-74 „Шарка“ е шампион на лигата и си спечелва място във 2-ра лига, където ще остане в следващите 5 сезона, след което изпада отново в 3-то ниво.*

***WKS „Walter“ Rzeszów**, осн. 1948 г. като армейски (wojskowy) спортен клуб. През 1952 г. се изкачва до Междуокръжната група (3-то ниво). Отборът се движи основно между 3-то и 4-то ниво на полския футбол, като изкарва и един сезон във 2-ра лига (1958-59). През сезон 1973-74 заема 10-то място (от 18) в Окръжната лига (3-то ниво).*

1974

През 1974 г. „Черноморец“ Одеса достига най-големият си успех във Висшата лига на СССР, като завършва на 3-то място, след шампиона „Динамо“ Киев и „Спартак“ Москва.

Тахмисян, Ст. Богомилов

„Черноморец“ Од.: *Дегтярев, Нечаев, Зубков, (46' Федоров), Макаров, Грогорьев, Давыд, Бутенко, Дорошенко, Сапожников, Банишевский (46' Дзюба), Томашевский*

***

11.2.1974 г., Варна, игр. Локомотив, контр., „Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 3:2 (1:1), съдия: Мих. Желябов,

Голм.: *1:0 Ив. Андреев, 1:1 Киряков, 2:1 Ст. Богомилов 62', 2:2 Март. Иванов, 3:2 Здр. Митев 87'*

В. „Нар. дело“, 12.2. 1974 г.: *„… Старши треньорите Ив. Моканов и Ил. Кирчев дадоха възможност да се появят на терена както опитните бойци, така и редица млади състезатели.*

Първите 45 мин. завършиха без победител – 1:1, като головете отбелязаха Андреев (ЧМ) и Киряков (ЖСК-Сп). След почивката футболистите в синьо започнаха по-настойчиво да обсаждат вратата на черноморци, но Минчев, Киряков, Радев и други закъсняваха да нанесат решителния удар. В замяна на това в 62-та мин. голмайсторът Богомилов напомни, че във футбола се изисква умение да се стреля успешно – с диагонален точен удар, той изпрати топката в мрежата – 2:1 за „Ч. море“. Малко по-късно, след разбъркване, Иванов възстанови равенството.

Минути преди края, след груба грешка на защитниците на ЖСК „Спартак“, Митев отбеляза третия гол. Така съдията М. Желябов при резултат 3:2 за „Ч. море“, даде последния сигнал.“

***

18.2.1974 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 0:0**,

В. „Нар. спорт“, бр.21, 21.2.1974 г.: „Домакините започнаха ентусиазирано, но твърде скоро се разбра, че варненци се противопоставят успешно. Битката за централната зона бе спечелена от „Ч. море“ като голяма заслуга за това има Андреев, почти изцяло неутрализирал Бонев. Напред обаче гостите разчитаха на един-двама нападатели и естествено железничар-

18.2.1974 г., ст. „9 септември“, Пловдив, Вл. Найденов боксира топката от главата на Г. Василев, в защита са още Велин Величков (на близък план), Ив. Андреев и Н. Димов (пред вратаря), Кев. Тахмисян (вляво) и Н. Грънчаров (вдясно)

18.2.1974 г., ст. „9 септември“, Пловдив, Вл. Найденов спира нападението на Ив. Кючуков и Хр. Бонев (ЛокПд) пред погледа на защитниците Ив. Иванов, Т. Марев и Н. Грънчаров

ската защита се справяше. През втората част варненци стояха по-добре на терена, хладнокръвно убиваха хаотичните набези към вратата си и осъществиха серия контраатаки, в основата на които бе вещият Тахмисян. Но тук се прояви младият вратар на „Локомотив“ Камбуров, чиито намеси няколко пъти взривиха трибуните и не позволиха промяна в резултата. ***Марко Марков***“

25.2.1974 г., **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело“, 28.2. 1974 г.:„Като се вземе предвид, че през декември бяха изиграни срещите от XVI и XVII кръг на първенството в „А“ РФГ, то вече след мачовете от XIX кръг можем да говорим за пролетно настъпление на отбора на „Черно море“. В четирите срещи черноморци спечелиха пет точки, което е признак, че отборът подобрява играта си и вдъхва надежди за по-добро място в крайното класиране.

Двубоят с „Миньор“, който се проведе във вторник във Варна, бе доста оспорван. Гостите се оказаха агресивни и борбени и задълго устояваха на натиска на домакините. Дори на моменти миньорци по-добре се свързваха, по-стабилно владееха центъра и упорито атакуваха. Но щом стигнеха до подстъпите на черноморската врата, те не търсеха острия пробив, а бързаха да стрелят. А далечните удари не носеха затруднение за сигурния Найденов.

Трябва да признаем, че често в действията на черноморци липсваше целенасоченост. Малко бяха опасните пробиви.

Но през второто полувреме към 70 минута отборът на „Черно море“ рязко увеличи темпа на играта и резултатът не закъсня. След едно отлично изпълнение от Богомилов на пряк свободен удар в 77 минута вратарят Димитров изпусна топката и съобразителният Георгиев я изпрати в мрежата. Пет минути по-късно влезлият Парушев даде началото на една сполучлива атака. Митев проби вляво, вдигна и Богомилов още веднъж показа, че е майстор на головете с глава – 2:0 за „Черно море“.

Така „Черно море“ набра 18 точки при положителна голова разлика 25:24, което е добра основа за бъдещи успехи.“

2.3.1974 г., **ЦСКА „Септ.**

1974

1.ФК „Магдебург“ побеждава италианския „Милан“ с 2:0 във финала за КНК, игран в Ротердам на 8.5.1974 г. и става първият и единствен отбор от бившата ГДР, печелил Европейски клубен турнир.

***

Купата на УЕФА е спечелена от „Фейенорд“ в два мача на разменено гостуване срещу „Тотнъм Хотспър“ (2:2, 2:0)

2.3.1974 г., Ст. Михайлов (ЦСКА) бележи един от головете си във вратата на Вл. Найденов, в присъствието на Т. Марев, Ив. Иванов и Н. Грънчаров (ЧМ)

1974

На 15.5.1974 г. в Брюксел се играе финалът за КЕШ. Това е единственият финал в историята на турнира, който се решава с преиграване. В първият мач между „Байерн" Мюнхен и „Атлетико" Мадрид резултата остава 1:1 след две продължения по 15 мин., в които Луис Арагонес открива от пряк свободен удар за „Атлетико" в 114 мин, а Шварценбек изравнява с далечен удар в последните секунди на второто продължение. В преиграният на 17 май мач, „Байерн" побеждава убедително с 4:0.

зн." – „Ч. море" 4:3 (1:2),

В. „Нар. спорт", бр. 25, 2.3.1974 г.: „В генералната проверка преди мача с „Байерн", шампионът премина през интересни перипетии. Взе преднина, но скоро тя бе заличена от настойчивия съперник, а после пасивът нарасна до 1:3! Варненци имаха опасни стрелци – ударите на Митев, Иванов и Д. Георгиев профучаваха неспасяемо… След това обаче армейците свиха плътен обръч около вратата на „Черно море" и Михайлов още два пъти надупчи мишената – 3:3. На терена се завърза гореща схватка. Симеонов потвърди класата си като парира снаряд, изстрелян от Митев. Сетне Пенев разтърси гредата над Найденов. Градушката над двете врати продължи. В 85-та минута Михайлов увенча усилията си с победния гол – 4:3. Така ЦСКА „С. знаме" показа, че има доста скрити резерви, на които уверено може да се осланя и в предстоящото изпитание в Мюнхен. Впрочем и този път той бе обект на чуждото разузнаване – сред зрителите отново бе треньорът на „Байерн" Удо Латек. Мнението му е, че не напразно е пропътувал километрите до София, защото ЦСКА е изпъкнал с достойнства, с които ще бъде длъжен да се съобразява. **Д. Попдимитров**"

Г. Жеков: „На полувремето в съблекалнята влезе адм. Добрев (*бел. адмирал Добрев -Странджата е зам. министър на отбраната на НРБ и зам. председател на ЦСКА „Септ. знаме", а през 1960-те е бил председател на АСК „Черно море"*). Започна да се разхожда напред-назад в съблекалнята, намръщен, без да казва нищо. По едно време проговори: „Ще ми падате от „Левски" във Варна, а тук ще ми скачате на ЦСКА, а?". След това извика Мокана в друга стая и говори поединично с няколко футболисти. През второто полувреме ЦСКА обърна мача."

Ив. Иванов: „Този мач беше даден. На мен никой нищо не ми каза, но влизаха хора в съблекалнята на полувремето, водиха се разговори … Те трябваше да играят срещу „Байерн" Мюнхен, не можеше да загубят този мач, а им водехме през първото полувреме."

12.3.1974 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 2:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 30, 14.3.1974 г.: „Домакините имаха инициативата само през първите десетина минути. Тогава постигнаха и гол след майсторски пробив на Димов отдясно и силен удар с глава на Богомилов. По-нататък черноморци обаче, започнаха да грешат безкрайно – особено Георгиев, Тахмисян, Митев, Тодоров. „Берое" изравни. После Тахмисян се реабилитира

за слабата си игра, като засече с глава хубаво подаване на Богомилов от крилото – 2:1. Беройци неотстъпно воюваха до последния момент. В самия край на мача влезлият в 80-та минута Кацаров отправи силна топка към опразнената от Найденов врата, но Марев се намеси решително и я отби на голлинията. ***П. Герчев***"

В. „Нар. дело", 14.3.1974 г.: „… изненадващо при първата си контраатака в 14 мин. след пряк свободен удар, Иванов (Бер-7) с глава прехвърли вратаря Найденов …"

17.3.1974 г., **„Ботев" Вр. – „Ч. море" 2:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 32, 18.3.1974 г.: „На тежкия, разкалян терен състезателите на „Ботев" и „Черно море" често грешаха в подаванията, в спиранията и лесно губеха топката. През първите 45 минути ботевци изпаднаха в безпътица. Сред тях нямаше играч, който да канализира действията. Черноморци бяха по-точни в комбинациите, нападаха по-организирано и по-опасно. Тасев обаче бе сигурен и ловко ликвидира няколко сериозни заплахи за гол. Бранителите на „Черно море" бяха улеснени от стихийната и еднообразна игра на врачанските нападатели. След почивката значително се повиши качеството на футбола. И домакините, и гостите заиграха по-бързо, по-смислено, по-напористо. В 53-та минута С. Ангелов ловко се освободи от пазачите си и технично изпрати топката в мрежата на Найденов – 1:0. Варненци реагираха незабавно и след центриране на Митев, Богомилов изравни – 1:1. Ботевци се вдигнаха на щурм и в 76-та минута С. Ангелов с плътен удар отбеляза победния

17.3.1974 г., Враца, вратарят Вл. Найденов, Т. Марев (във въздуха) и Ив. Иванов (вляво) спират атаката на Г. Каменов („Ботев" Вр.)

17.3.1974 г., Враца, Сашо Ангелов („Ботев") е преодолял Ив. Андреев, Н. Грънчаров и Т. Марев и е излязъл очи в очи с вратаря Вл. Найденов

1974

От 13 юни до 7 юли 1974 г. в ГФР се провеждат финалите на СП по футбол. Отборът на България, воден от Хр. Младенов и Г. Димитров – Червения се пада в група с Холандия, Уругвай и Швеция. Българският отбор отново разочарова. След два равни резултата (0:0 срещу Швеция и 1:1 срещу Уругвай), следва загуба с 1:4 от финалиста Холандия и трето място в групата. След четири поредни кампании с отлични резултати в квалификациите и високи очаквания за добро представяне от спортната общественост, българските национали все още нямат победа на финали на Световно първенство и отново отпадат в груповата фаза. Световен шампион става отборът на домакините от ГФР, които в оспорван финал, игран на Олимпийския стадион в Мюнхен побеждават Холандия с 2:1.

гол – 2:1. ***Ив. Борисов***“

25.3.1974 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 36, 28.3.1974 г.: „Играта течеше вяло. Единственият удар към двете врати бе отправен едва в 41-та минута от Андреев, но струваше колкото десетки други: топката отправена от 25-30 м влетя в мрежата на Горанов – 1:0. Обратът бе плод на едно дългоочаквано варненско вдъхновение. То се породи най-напред в зоната на лявото крило, където Богомилов изнесе показна лекция как трябва да играе състезател с №11. „Сервира“ няколко топки пред локомотивската врата, една от които Георгиев изпрати зад Горанов, а покъсно сам разтресе мрежата. ***П. Герчев***“

Иван Андреев: „Този гол срещу „Локо“ Сф е най-красивия, който съм отбелязвал. Имаше корнер и разбъркване, топката се върна назад към мен и от въздуха я пратих в мрежата.“

2.4.1974 г., **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 3:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 39, 4.4.1974 г.: „Непознали горчилката на загубата 5 кръга поред, студентите се явиха на тази среща като че ли прекалено самоуверени. Дълго играта им бе хаотична – неточни действия, неправилен избор на позиция, бавно придвижване. Постепенно черноморци взеха инициативата в свои ръце. В 28-та мин. след хитър ход на Д. Георгиев по десния фланг, Богомилов отблизо отбеляза гол – 0:1. Малко по-късно отново Д. Георгиев триково премина двама защитници, но ударът му попадна в гредата. Дотук свършиха и хубавите неща в играта на варненци, сред които необичайно слабо се представи Тахмисян. По-късно топката се удари в главата на Величков и… 1:1.

В първата минута след почивката Тишански с удар от въздуха отдалеч отбеляза изключително красив гол. Заредиха се трудни моменти пред вратата на Найденов, но само веднъж М. Горанов (до тогава в сянка) стреля точно – 3:1. ***В. Крумов***“

7.4.1974 г., **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 41, 8.4.1974 г.: „До 70-та минута в бележника сме записали съвсем малко: отличният слалом на Убинов сред черноморската защита, след който последва точен пас към Каменов. Светкавичната стрелба на централния нападател в ъгъла доведе до 1:0 за „Тракия“. В 67-та минута Богомилов, оставен непокрит във вратарското поле, с глава изравнява – 1:1. През останалото време не се случи нищо интересно – равностойна игра, предимно в централната зона и почти никакви опасности пред вратите на Тиханов и Найденов. Едва след изравняването настъпи оживление. Тракийци тръгнаха да търсят онова, което за повече от час с лека ръка бяха проиграли. Натискът обаче бе стихиен, а разредената им защита попадна под опасните удари на варненските контраатаки. В 78-та минута Митев, и секунди преди края Парушев, останаха сами срещу пловдивския вратар, но не успяха да нанесат точен удар. ***Станко Стоянов***“

20.4.1974 г., **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб. 3:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 47, 22.4.1974 г.: „До 23-та минута, когато Богомилов ознаменува с гол 300-ия си мач в групата на майсторите, играта бе твърде нескопосна. Нямаше нито една сносна комбинация, а серията от индивидуални опити бе почти винаги в ситуации, когато трябваше да се търси колективното действие. Гостите не отстъпваха в грешките, но за една минута вклинението в черноморската защита Пенчев изравни, а малко по-късно пропусна да удвои актива си.

Второто полувреме бе по-интересно, но и с някои неточности на съдията Д. Начев. В трудните минути за „Янтра“, нейният най-добър защитник бе… лявото крило Тодоров, който два пъти отби пред голлинията връхлитащата топка. След като Тачев не успя да преодолее Найденов, в 74-та минута Митев завърши с важен гол. Ново попадение на Д. Георгиев оформи крайния резултат – 3:1. ***Ст. Янев***“

23.4.1974 г., **„Славия“ Сф – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 48, 25.4.1974 г.: „Главните проблеми, които стояха пред треньорите на двата отбора, бяха във връзка с контузените в предишния кръг състезатели (в „Ч. море“ – Митев и Тахмисян, а в „Славия“ – Григоров, Желязков и Цветков, които играха макар и не напълно излекувани). Това доведе до по-различно

„Черно море“ пролет 1974 г., отпред: Орлин Радев (журналист), Ив. Моканов (зав. футбол), кап. I ранг Верчо Златанов (от футб. секция), Т. Цоцов (масажист), Д. Боснов (пом. тр.), Ив. Симеонов, Ст. Богомилов, Ванката (шофьор) и кап. I ранг В. Досев, зад тях: Г. Жеков, Вл. Найденов, Н. Димов, Вел. Величков, Т. Великов, Велк. Йорданов и Кев. Тахмисян, зад тях: Св. Светозаров, Дам. Георгиев, Вен. Съботинов, Мар. Парушев и Юс. Кюлджиев, отзад: Хр. Тодоров – Ино и Ив. Андреев

разположение на варненци, а и до по-статична игра на някои бели нападатели (Григоров). Все пак, когато в 8-та минута „Славия“ поведе с 1:0 (гол на Цветков, отбелязан с точен далечен удар), мнозина виждаха голяма победа на „Славия“. Постепенно обаче черноморци намериха най-правилния начин да противодействат и се оказаха равностоен партньор. Две минути преди края Желязков отправи далечен отсечен удар и направи победата на своя отбор по-изразителна – 2:0. ***В. Крумов***“

28.4.1974 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 50, 29.4.1974 г.: „Етърци имаха една грижа – да запазят вратата си суха и зорко бдяха над действията на голмайстора Богомилов. Успяха наполовина. Той не вкара гол, но създаде две положения, от които Тахмисян и Митев не успяха да извлекат максимална полза, а в 35-та минута стана главен виновник за отбелязването на единствения гол. Излязъл в удобна позиция в близост до вратата, Богомилов изстреля такъв снаряд, че след удара П. Петров разтърква ръцете си. Отбитата топка бе посрещната от Димов и – 1:0.

Сигурната защита на черноморци, със своя всеотдаен диригент Марев, даваше възможност на домакините да вклиняват напред повече състезатели, често да изненадват противника. ***П. Герчев***“

4.5.1974 г., **„Пирин“ Бл – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 52, 6.5.1974 г.: „Пирин“ си взе довиждане със съгражданите си с игра, достойна за уважение. Видяхме познатото от първите му срещи вдъхновение, подкрепено и с повече техническо майсторство. Пред Найденов „завря“ още в началото. Той се представи отлично и зрителите му ръкопляскаха не един път за хладнокръвието. И ето скоростна атака от особено дейния в този мач Николов. После той намери в чисто прос-

1974

Финалът за КСА се играе на националния ст. „В. Левски“ на 10.8.1974 г., ЦСКА „Септ. знаме“ побеждава „Левски-Спартак“ с 2:1 след продължения. Победният гол отбелязва Божил Колев в 101'.

***

В съревнованието за купата на спортсменството „Ч. море“ се класира на 8-мо място. Купата е спечелена от „Ботев“ Враца.

1974

***Dagenham FC**, осн. 1949 г. е един от основоположниците на лондонската Metropolitan League (8-9 ниво). През следващият сезон се премества в новообразуваната, също лондонска Delphian League, която е едно ниво под Corinthian League. Dagenham FC е трикратен шампион на лигата до 1963 г., когато Delphian и Corinthian League се обединяват в Athenian League, на чиято Първа дивизия Dagenham FC е шампион през сезон 1970-71 и два пъти е губещ финалист за FA Amateur Cup (1970 и 1971 г.). През 1973 г. клубът преминава в новообразуваната Втора дивизия на Isthmian League (8-мо ниво), където още в първия си сезон е шампион и печели място в Първа дивизия на тази лига. През 1980 г. клубът спечелва FA Trophy за полупрофесионални клубове. През 1992 г. се обединява с Redbridge и преустановява съществуването си.*

транство Цветков и… 1:0. С успешни прояви по фланга, Спасов завърши точно хубава комбинация между Цветков и Николов – 2:0.

Втората част бе по-спокойна. „Пирин" знаеше добре цената на аванса. На черноморци бе трудно да преодолеят противниковата защита. Само Димов и Парушев тръгваха епизодично напред без да създадат сериозна опасност за Христов. ***Й. Костадинов***"

11.5.1974 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пл 2:2 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 55, 13.5.1974 г.: „Плевенчани завоюваха така необходимата точка. И веднага трябва да добавим – напълно заслужено. Видяхме отбор, който знае какво търси и главното как да го вземе. Независимо, че бяха изградили солиден защитен вал пред вратата на Тодоров, спартаковци контраатакуваха остро в редица решаващи моменти. Изключително активен бе Барзов. Умело подкрепян от колегите си, той създаде немалко главоболия на варненската защита, а и отбеляза гол от пряк свободен удар. Минута преди края на първата част Богомилов възстанови равенството от дузпа – 1:1. Картината се повтори и след почивката. При една атака успешно се включи Ченков, и със силен удар прострелря вратата на Найденов. Сетне Н. Димов от трудно положение отбеляза изравнителния гол – 2:2. ***Върбан Върбанов***"

Въпреки, че отбелязва гол от дузпа, Стефан Богомилов остава втори в листата на голмайсторите на „А" РФГ с 19 гола, с един по-малко от Петко Петков (Берое).

***

1/16 финал, КСА:

15.5.1974 г., Исперих, **„Бенковски" Исперих – „Ч. море" 1:4,**

„Ч. море": Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Мар. Парушев, Дам. Георгиев, Ст. Богомилов

1/8 финал, КСА:

27.5.1974 г., Варна, **„Ч. море" – „Миньор" Перник 4:3 (3:3)**,

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 4', 1:1 Василев 5', 2:1 Кев. Тахмисян 15', 2:3 Йорданов 18', 32', 3:3 Дам. Георгиев 33', 4:3 Ст. Богомилов 52'

„Ч. море": Вл. Найденов (41' Юс. Кюлджиев), Вел. Величков, Т. Марев, Ив. Андреев, Г. Жеков, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Здр. Митев, Мар. Парушев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

В. „Нар. спорт", бр. 62, 30.5.1974 г.: „Това, което черноморските нападатели постигнаха в понеделник срещу сърцатите бранители на пернишката врата, защитниците на домакините и вратарят Найденов пропиляваха с лека ръка. Така до почивката се стигна до подтискащото за черноморци и окрилящото за перничани 3:3.

През второто полувреме, въпреки натиска, варненци успяха да вземат само един гол преднина. ***П. Герчев***"

31.5.1974 г., Перник, **„Миньор" Пк – „Ч. море" 2:1 (0:1)**,

Голм.: 0:1 Кев. Тахмисян 44', 2:1 Стоянов 2ПВ

В. „Нар. спорт", бр. 63, 1.6.1974 г.: „След като през първото полувреме миньорци, въпреки надмощието си, пропуснаха много възможности, в самия му край сами получиха гол, отбелязан от Тахмисян с глава.

Мачът стана по-интересен през вторите 45 минути. Домакините заиграха организирано и резултатът не закъсня. … Миньорци постигнаха два гола чрез Стоянов, което им осигури по-нататъшно участие в срещите за КСА. ***К. Найденов***"

„Черно море" отпада от турнира по правилото за отбелязани голове на чужд терен.

***

6.6.1974 г., Варна, **„Ч. море" – Dagenham FC 4:0**,

В. „Нар. дело", 7.6. 1974 г.: „Вчера във Варна се състоя приятелската футболна среща между гостуващия в нашия град английски футболен отбор от втора лига „Дагенхам" и „Ч. море".

Срещата премина при пълно превъзходство на „Ч. море" и завърши при 4:0 за домакините."

11.5.1974 г., ст. „Ю. Гагарин", атака започваща с Кев. Тахмисян (вдясно) с участието на Мар. Парушев (вляво), Дам. Георгиев и Н. Димов. „Спартак" Плевен се защитава със Ст. Кринов, Сл. Стоилов и Н. Мехмедов (до съдията Н. Дудин)

11.5.1974 г., ст. „Ю. Гагарин", вратарят на „Спартак" Плевен Петко Тодоров и защитниците Ал. Ченков и Иво Братанов са спрели атаката на Ст. Богомилов и Мар. Парушев

11.5.1974 г., ст. „Ю. Гагарин“, Т. Барзов (Сп) е оставил зад себе си Ив. Иванов и се промиква между Н. Димов и Н. Грънчаров

11.5.1974 г., ст. „Ю. Гагарин“, Ст. Богомилов е надскочил отбраната на „Спартак“ Плевен

15.5.1974 г., Исперих, 1/16 финал, КСА, прави от ляво надясно: Ст. Богомилов, Н. Димов, Н. Грънчаров, Ив. Иванов, Вел. Величков и Вл. Найденов, клекнали: Кев. Тахмисян, Ив. Андреев, Мар. Парушев, Т. Марев и Дам. Георгиев

Николай Атанасов Грънчаров

(20.4.1953 г. – 24.11.1997 г.)
Позиция: десен бек
„Ч. море“: 1973-75
„А“ РФГ: 49 мача

Грънчаров пристига във Варна от „Велбъжд“ Кюстендил. Висок, силен физически и с добра техника, той веднага се превръща в титуляр на поста десен бек, който след напускането на Димитър Боснов претърпява няколко експеримента, без да се достигне до трайно решение.

Кеворк Тахмисян: „Грънчаров беше модерен защитник. Участваше в атаките с включвания по фланга, преодоляваше противникови защитници и създаваше голови положения.“

Тодор Марев: „Грънчаров беше много позитивен човек. Умееше да сплотява, беше душата на компанията. Живееше в „Чайка“, не далеч от нас. Често се събирахме у тях, особено след победи. Винаги имаше добро настроение около него.“

Като футболист на „Черно море“, Грънчаров играе като титуляр в мачовете на младежкия нац. отбор до 21 г., заедно със съотборниците му от „Ч. море“ Иван Иванов, Тодор Марев и Иван Андреев. Участва и в младежкия нац. отбор до 23 г., година по-късно. Добрите му прояви предизвикват интерес от страна на „Левски-Спартак“. Според съотборника му от „Ч. море“ и младежкия нац. отбор, Тодор Йорданов, „Гърнето“ е бил вербуван да премине в „Левски-Спартак“ на един от лагер-сборовете на младите национали. Така през лятото на 1975 г. той заминава за София.

По наши спомени, без да сме намерили потвърждение от пресата, Грънчаров получава една година наказание от „Ч. море“, за това че преминава в друг клуб без разрешението на „Ч. море“. Това се потвърждава от факта, че Грънчаров няма мачове в „А“ РФГ за новия си отбор през есента на 1975 г., но участва в победата на „Левски-Спартак“ над „Аякс“ в турнира за купата на УЕФА през декември същата година, а през пролетта е титуляр и в „А“ група и наказанието му е „забравено“ по някаква причина. По същия начин и същото наказание получава и вратарят Владимир Найденов, но той си го изтърпява до край, а отборът в който отива е „Миньор“ Перник.

Владимир Найденов: „Грънчаров е софиянец и юноша на ЦСКА. Служихме заедно в Кюстендил, Иван Колев ни беше треньор във „Велбъжд“ и имахме доста силен отбор. Хванаха ги обаче с „черна каса“ и имаше някакви наказания, а ние си тръгнахме. Чуваше се, че в Габрово давали много пари, отидохме до там и играхме една контрола, но нещо не ни одобриха. Симеон Нинов вече ми беше говорил да отида в „Черно море“. Грънчаров никой не го беше гледал, но аз го взех с мен във Варна. Бях им нужен там и им казах, че ще остана само ако вземат и Грънчаров. Така останахме двамата в „Черно море“.

Стефан Богомилов: „Помня, когато дойдоха двамата. Седнаха на пейките и гледаха тренировката ни. За Найденов знаехме и го очаквахме. За Грънчаров не знаехме нищо. Играха една контрола, харесаха ги и останаха и двамата. Грънчаров се оказа много грамотен и полезен за отбора ни защитник. Всъщност кариерата му тръгна от тук, от „Черно море“, за да стигне след това до „Левски“ и националния отбор.“

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1973-74 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

5.8.1973 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 2:3 (1:2)**, съдия: Цв. Станев, 50 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Г. Жеков, Ив. Иванов, Ив. Андреев (75‘ Здр. Митев), Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров (46‘ Т. Марев), Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
„Левски-Спартак“: Ст. Стайков, Г. Тодоров, Доб. Жечев, Ст. Аладжов, К. Ивков, Ив. Стоянов, Цв. Веселинов (89‘ Г. Добрев), Ст. Павлов (84‘ В. Митков), К. Миланов, Пав. Панов, Чав. Трифонов
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 2‘, 1:1 Веселинов 3‘, 1:2 Миланов 19‘, 2:2 Кев. Тахмисян 59‘, 2:3 Веселинов 70‘
ЖК: Кев. Тахмисян (ЧМ), Тодоров, Миланов (ЛС)

12.8.1973 г., 2 кр., Варна, **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1:1 (0:0)**, съдия: Митко Чуков, 25 000 зр.
ЖСК „Спартак“: Кр. Зафиров, Й. Владимиров, Бож. Ставрев, Енчо Недев, Т. Попов, Ант. Фажев, Кръстьо Захариев (75‘ Кр. Петров), Алекси Гончаров, Г. Минчев, Март. Иванов, К. Киряков
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Вел. Величков, Т. Марев, Ив. Иванов, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов (66‘ Мар. Парушев), Ив. Андреев, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Минчев 51‘, 1:1 Ст. Богомилов 56‘ (дуз.)
ЖК: Гончаров (ЖСК), Ив. Андреев (ЧМ)

26.8.1973 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 2:4 (0:1)**, съдия: Д. Георгиев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Б. Кудрявцев (46‘ Ив. Симеонов), Вел. Величков, Т. Марев, Ив. Иванов, Г. Жеков (57‘ Пл. Христов), Н. Димов, Дам. Георгиев, Ив. Андреев, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, В. Валентинов, Ас. Балабанов, Ганчо Пеев, Нед. Стамболиев, Вл. Фатов, Г. Василев, Хр. Бонев, Т. Иванов, Ив. Кючуков, М. Георгиев
Голм.: 0:1 Василев 26‘, 0:2 Иванов 53‘, 0:3 Бонев 64‘, 1:3 Кев. Тахмисян 67‘, 2:3 Здр. Митев 77‘, 2:4 Василев 87‘
Пропусната дузпа: 25‘ Ст. Богомилов (ЧМ)

2.9.1973 г., 4 кр., Перник, ст. Миньор, **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 1:2 (1:2)**, съдия: Б. Трендафилов, 8 000 зр.
„Миньор“: Ат. Чолаков, Славе Малинов, Евл. Банчев, Вес. Евгениев, Н. Колев, Траян Василев, Фил. Славчев, Н. Велинов (46‘ Вар. Варадинов), Анг. Славов, Бог. Станоев, Стоян Стоименов (67‘ Г. Йорданов)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Ив. Андреев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов (75‘ Т. Великов), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев (80‘ Вен. Съботинов)
Голм.: 0:1 Дам. Георгиев 9‘, 0:2 Кев. Тахмисян 16‘, 1:2 Станоев 39‘
ЖК: Евгениев (Мин)

8.9.1973 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 0:1 (0:1)**, съдия: П. Николов, 12 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Ив. Андреев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов (86‘ Свет. Светозаров), Здр. Митев (82‘ Вен. Съботинов), Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
ЦСКА „Септ. зн.“: Стоян Йорданов, Ив. Зафиров, Бож. Колев, Б. Гаганелов, К. Станков, Цоньо Василев, Цв. Атанасов, Асп. Никодимов, Ст. Михайлов (52‘ Стоил Трънков), Г. Денев (87‘ Б. Средков), Д. Марашлиев
Голм.: 0:1 Атанасов 34‘

15.9.1973 г., 6 кр., Ст. Загора, ст. Градски, **„Берое“ Ст. З. – „Ч. море“ 3:1 (2:0)**, съдия: Хр. Иванов, 12 000 зр.
„Берое“: Т. Кръстев, Хр. Белчев, Хр. Тодоров, Теньо Минчев (33‘ Г. Георгиев), Н. Кордов, Мет. Бончев, Б. Киров, Жеко Желев, Петко Петков, Д. Димитров, Г. Белчев
„Ч. море“: Ив. Симеонов (64‘ Б. Кудрявцев), Здр. Митев, Т. Марев, Ив. Иванов, Г. Жеков, Н. Димов, Свет. Светозаров, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 2:0 Димитров 15‘, 44‘, 2:1 Ст. Богомилов 57‘, 3:1 Петков 60‘
ЖК: Бончев (Бер); Ив. Иванов, Кев. Тахмисян (ЧМ)

6.10.1973 г., 8 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1:2 (0:1)**, съдия: Л. Радунчев, 5 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Ат. Геров, Г. Христакиев, Б. Ангелов, Й. Стойков, Б. Димитров (54‘ Т. Колев), Б. Хаджиев, Анг. Колев (68‘ Първан Дончев), Трайко Соколов, Ат. Михайлов, Кр. Борисов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Вк. Йорданов, Ив. Иванов, Хр. Тодоров, Свет. Светозаров, Н. Димов, Ст. Богомилов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 27‘, 1:1 Хаджиев 55‘, 1:2 Свет. Светозаров 65‘
ЖК: Христакиев (Лок); Вел. Величков (ЧМ)

20.10.1973 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2:2 (0:2)**, съдия: Б. Трендафилов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Вк. Йорданов, Ив. Иванов, Хр. Тодоров, Свет. Светозаров (41‘ Здр. Митев), Ив. Андреев, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
„Академик“ Сф: Люд. Горанов, Ил. Чалев, Ив. Тишански, Ст. Първанов, Юл. Иванов, Сим. Янков, Мл. Василев, Лозан Лозанов (70‘ Т. Паунов), Нед. Радев, Мил. Горанов (77‘ В. Неделчев), Бог. Симов
Голм.: 0:1 Василев 13‘, 0:2 Горанов 27‘, 1:2 Дам. Георгиев 59‘, 2:2 Ст. Богомилов 69‘ (псу)
Пропусната дузпа: 49‘ Кев. Тахмисян (ЧМ)

28.10.1973 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1:1 (1:1)**, съдия: Гочо Русев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Вк. Йорданов, Ив. Иванов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Н. Димов, Здр. Митев, Ив. Андреев (74‘ Пл. Христов), Ст. Богомилов
„Тракия“ Пд: Драган Раденков, Н. Трайков, Д. Танков, Виден Апостолов, Хрф. Маринов, Пл. Ангелов (74‘ Вангел Делев), Кам. Каменов, Динко Дерменджиев, Г. Убинов, Д. Димитров, П. Пацев (80‘ Ант. Милков)
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 24‘, 1:1 Дерменджиев 35‘
ЖК: Пацев (Тр)

3.11.1973 г., 11 кр., Габрово, ст. Хр. Ботев, **„Янтра“ Гб – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**, съдия: Стоян Попов, 6 000 зр.
„Янтра“ Гб: К. Панаретов, П. Николов, Венц. Петров, К. Жеков, Анг. Лулчев, Г. Павлов, Кр. Бурчин (72‘ Т. Тодоров), Ив. Василев, Й. Йорданов, Красен Маринов, В. Тачев
„Ч. море“: Вл. Найденов, Вел. Величков, Т. Марев, Н. Грънчаров, Ив. Иванов, Хр. Тодоров (46‘ Здр. Митев), Н. Димов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев (76‘ Свет. Светозаров)
Голм.: 1:0 Маринов 53‘

11.11.1973 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 2:1 (2:0)**, съдия: Диньо Хайгъров, 5 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Здр. Митев, Вч. Съботинов, Ст. Богомилов
„Славия“ Сф: П. Цолов, Милчо Евтимов, Люд. Топузов (82‘ Ваньо Костов), Анг. Колев, Н. Кръстев, Л. Тасев, Г. В. Георгиев, Костас Исакидис, Бож. Григоров, Андр. Желязков, Здр. Димов (59‘ Г. Й. Георгиев)
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 34‘ (дуз.), 2:0 Здр. Митев 43‘, 2:1 Григоров 70‘
Пропусната дузпа: 37‘ Топузов (Сл)
ЧК: 34‘ Г. В. Георгиев (Сл)

24.11.1973 г., 13 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Гочо Русев, 8 000 зр.
„Етър“ ВТ: П. Петров, Ст. Стефанов, Ст. Чакъров, Д. Митов, Ст. Грозданов, Д. Мумджиев, П. Кирилов, Стоян Коцев (85‘ Г. Василев), Д. Цеков, Г. Илиев (85‘ Цв. Патеров), Ив. Петров
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Хр. Тодоров (46‘ Здр. Митев), Пл. Христов (65‘ Свет. Светозаров), Н. Димов, Дам. Георгиев, Кев. Тахмисян, Ив. Андреев
Голм.: 1:0 Петров 40‘, 2:0 Цеков 83‘
ЖК: Стефанов, Коцев (Ет); Ив. Иванов, Кев. Тахмисян (ЧМ)
ЧК: 68‘ Ив. Иванов

28.11.1973 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 3:0 (1:0)**, съдия: Богдан Дочев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов (88‘ Юс. Кюлджиев), Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Андреев, Хр. Тодоров, Свет. Светозаров (46‘ Здр. Митев), Н. Димов, Мар. Парушев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Ботев“ Вр.: Рум. Йотов, Н. Пенков, Анг. Ценов, Л. Куновски, Мих. Шалдупов, Евл. Йорданов, Г. Панчев, К. Райков, Сашо Ангелов, Г. Каменов (63‘ Д. Ефремов), Цв. Йончев
Голм.: 1:0 Кев. Тахмисян 43‘, 2:0 Н. Димов 60‘, 3:0 Ст. Богомилов 78‘ (дуз.)

3.12.1973 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Блгр. 2:0 (2:0)**, съдия: Д. Попов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов (87‘ Юс. Кюлджиев), Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Андреев, Хр. Тодоров, Мар. Парушев, Н. Димов, Здр. Митев (68‘ Пл. Христов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Пирин“: Кръстьо Паскалев (60‘ Хр. Христов), П. Петров, Н. Радлев, Анг. Драганчев, В. Стоилков, Ал. Кюркчиев, Андон Александров (46‘ П. Петров), Кост. Цветков, Б. Николов, Мет. Стоянов, Й. Попмихайлов
Голм.: 2:0 Ст. Богомилов 12‘, 22‘

9.12.1973 г., 15 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 2:1 (1:1)**, съдия: Цв. Станев, 6 000 зр.
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров, Иво Братанов, Димо Димов, Б. Новачев, Ст. Кринов, Огн. Колев, Т. Барзов, В. Минков, Пав. Челестинов (17‘ Минко Ненчев), Славчо Стоилов (75‘ Сашо Върбанов), Й. Даковски
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Хр. Тодоров, Мар. Парушев (66‘ Пл. Христов), Н. Димов, Ив. Андреев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (87‘ Здр. Митев)
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 15‘ (дуз.), 1:1 Кринов 26‘, 2:1 Даковски 86‘

15.12.1973 г., 16 кр., София, ст. Левски, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**, съдия: Б. Трендафилов, 8 000 зр.
„Левски-Сп.“ Сф: Ст. Стайков, Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Ст. Аладжов, Г. Тодоров, Ив. Стоянов, Цв. Веселинов, Ст. Павлов, Г. Цветков, Пав. Панов (65‘ В. Митков), Воин Войнов (73‘ Г. Добрев)
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Мар. Парушев, Н. Димов, Здр. Митев (82‘ Пл. Христов), Кев. Тахмисян (73‘ Вч. Съботинов), Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Цветков 58‘
ЖК: Ив. Андреев (ЧМ)

24.12.1973 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ Ви 2:0 (0:0)**, съдия: Гочо Русев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
ЖСК „Спартак“: Д. Беров, Д. Енчев, Бож. Ставрев, Енчо Недев, Стоян Недев, Ант. Фажев, Г. Минчев, Алекси Гончаров, Ив. Колев (68‘ Кръстьо Захариев), Т. Попов, К. Киряков
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 64‘ (псу), 2:0 Дам. Георгиев 72‘

18.2.1974 г., 18 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 0:0**, съдия: Б. Такев, 12 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Венко Камбуров, В. Валентинов, Коста Босаков, Ил. Бекяров, Нед. Стамболиев, П. Узунов (81‘ Д. Влъчков), Г. Василев, Хр. Бонев, Н. Курбанов (73‘ Минчо Овчаров), Ив. Кючуков, Т. Иванов
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (85‘ Хр. Тодоров), Н. Димов, Здр. Митев (Вел. Йорданов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

25.2.1974 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2:0 (0:0)**, съдия: Т. Бечиров, 4 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев (78‘ Мар. Парушев), Дам. Георгиев, Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Миньор“ Пк: Митко Димитров, Славе Малинов, Рум. Миланов, П. Стефанов, Н. Колев, Евл. Банчев, Милан Стоянов, Станко Станев, Г. Йорданов, Анг. Славов, Н. Велинов
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 77‘, 2:0 Ст. Богомилов 83‘

1.3.1974 г., 20 кр., София, ст. Н. армия, 16.00, **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 4:3 (1:2)**, съдия: Богдан Пеев, 15 000 зр.
ЦСКА „С. зн.“: Сим. Симеонов, Ив. Зафиров, Пл. Янков (58‘ Стоил Трънков), Цоньо Василев, Бож. Колев, Д. Пенев, Б. Средков (46‘ К. Станков), Асп. Никодимов, Ст. Михайлов, Г. Денев, Д. Марашлиев
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Н. Димов (67‘ Вч. Съботинов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Михайлов 18‘, 1:1 Здр. Митев 36‘, 1:2 Ив. Иванов 45‘, 1:3 Дам. Георгиев 57‘, 4:3 Михайлов 59‘, 64‘, 85‘
ЖК: Ст. Богомилов (ЧМ)

12.3.1974 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 2:1 (1:1)**, съдия: Г. Панчев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Берое“: Т. Кръстев, Хр. Белчев, Хр. Тодоров, Б. Тасев, Н. Кордов, Теньо Минчев, Ст. Иванов, Ив. Вутов, Д. Димитров, Жеко Желев (80‘ Минчо Кацаров), Мет. Бончев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 4‘, 1:1 Иванов 13‘, 2:1 Кев. Тахмисян 56‘

17.3.1974 г., 22 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 2:1 (0:0)**, съдия:

1973-74		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	Л-С		1:1	2:1	2:0	1:0	1:2	1:0	1:0	1:0	2:0	4:0	6:1	1:0	1:0	3:2	3:2
2.	ЦСКА	0:1		3:2	2:0	0:1	0:0	1:0	2:1	4:3	4:2	4:0	2:0	5:1	2:2	1:0	4:3
3.	ЛокПд	1:3	0:1		5:1	1:0	4:0	1:1	1:0	0:0	2:1	2:0	7:5	3:1	2:1	2:1	0:0
4.	Етър	1:2	1:1	1:1		1:0	3:2	3:0	1:0	2:0	0:0	1:1	3:1	2:0	1:0	2:1	1:0
5.	ЛокСф	4:2	0:0	1:0	0:6		1:1	2:0	1:1	1:2	4:0	2:1	1:0	0:0	2:1	6:1	2:2
6.	АкСф	0:2	1:2	2:2	0:0	1:0		2:1	1:0	3:1	4:2	0:1	2:1	3:2	1:1	0:2	3:1
7.	БотВр	1:3	1:4	1:1	1:0	3:1	2:0		3:1	2:1	2:1	5:1	2:1	1:1	0:0	2:0	5:0
8.	Слав	2:2	0:0	2:2	1:0	3:1	2:1	4:1		2:0	0:0	0:1	0:1	1:2	3:0	1:1	2:1
9.	ЧМ	2:3	0:1	2:4	1:0	3:0	2:2	3:0	2:1		1:1	2:0	3:1	2:0	2:2	2:1	2:0
10.	Трак	3:2	1:2	0:1	0:0	0:0	1:1	3:1	2:2	1:1		2:2	2:2	1:1	2:1	2:0	3:0
11.	Пирин	2:3	0:1	2:1	2:1	1:2	0:0	0:0	2:1	2:0	0:1		3:1	1:1	2:0	1:0	1:0
12.	Янтра	0:1	0:1	2:1	2:2	0:0	0:1	1:1	0:2	1:0	3:2	2:0		3:0	3:0	2:0	3:0
13.	МинПк	2:2	1:1	1:0	1:0	0:1	2:1	3:1	0:1	1:2	1:1	3:0	1:1		1:0	1:1	0:0
14.	СпПл	1:1	2:1	0:0	0:2	0:0	0:0	0:1	2:3	2:1	2:0	2:1	4:1	1:1		0:0	3:1
15.	Берое	1:0	3:3	0:2	1:2	1:2	2:2	8:1	0:0	3:1	1:1	1:2	1:2	8:0	6:2		4:0
16.	СпВн	1:1	0:1	2:0	3:1	0:0	0:1	1:3	2:0	1:1	0:1	1:0	1:0	1:0	2:3	1:0	

Гочо Русев, 10 000 зр.
„Ботев“ Вр.: Цв. Тасев, Н. Пенков, Анг. Ценов, Л. Куновски, Вес. Петков, Евл. Йорданов, Г. Панчев, К. Райков, Сашо Ангелов, Г. Каменов, Ив. Горанов (64‘ Д. Ефремов)
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (73‘ Мар. Парушев), Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Ангелов 53‘, 1:1 Ст. Богомилов 58‘, 2:1 Ангелов 76‘
ЖК: Ив. Иванов (ЧМ)

25.3.1974 г., 23 кр., Варна, 16.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 3:0 (1:0)**, съдия: Д. Попов, 8 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Здр. Митев (79‘ Мар. Парушев), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Т. Колев, Г. Христакиев, Б. Димитров, Й. Стойков, В. Петров (69‘ Рад. Здравков), Б. Хаджиев, Трайко Соколов, Анг. Колев; Първан Дончев (60‘ Н. Асенов), Кр. Борисов
Голм.: 1:0 Ив. Андреев 41‘, 2:0 Дам. Георгиев 55‘, 3:0 Ст. Богомилов 83‘

2.4.1974 г., 24 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 3:1 (1:1)**, съдия: Д. Симеонов, 1 000 зр.
„Академик“ Сф: Люд. Горанов (85‘ Г. Роев), Ил. Чалев, Васко Неделчев, Ст. Първанов, Ив. Тишански, Сим. Янков, Мл. Василев, Лозан Лозанов (60‘ Т. Паунов), Нед. Радев, Мил. Горанов, Жив. Желязков
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов (67‘ Г. Жеков), Ив. Андреев, Дам. Георгиев. Н. Димов (67‘ Мар. Парушев), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 28‘, 1:1 Вел. Величков 35‘ (автг), 2:1 Тишански 46‘, 3:1 Горанов 58‘
ЖК: Първанов (Ак)

7.4.1974 г., 25 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**, съдия: Бог. Деведжиев, 7 000 зр.
„Тракия“ Пд: Г. Тиханов, Стойко Стоичков, Виден Апостолов, Ванг. Делев, Хрф. Маринов, Д. Димитров, Г. Убинов, Динко Дерменджиев, Кам/ Каменов, Й. Кичеков, П. Пацев (80‘ Ант. Милков)
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (46‘ Мар. Парушев), Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Каменов 28‘, 1:1 Ст. Богомилов 67‘

20.4.1974 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб. 3:1 (1:1)**, съдия: Деян Начев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Здр. Митев, Мар. Парушев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Янтра“ Гб.: К. Панаретов, Петьо Василев, Венц. Петров, К. Жеков, Крас. Бурчин, Г. Павлов, В. Тачев, Ив. Василев, Красен Маринов, Руси Пенчев, Т. Тодоров
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 23‘, 1:1 Пенчев 24‘, 2:1 Здр. Митев 74‘, 3:1 Дам. Георгиев 83‘
ЖК: Павлов (Ян)

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Левски-Спартак Сф	30	21	5	4	58:30	47
2.	ЦСКА „Септ. знаме“	30	19	8	3	54:27	46
3.	Локомотив Пловдив	30	13	8	9	49:36	34
4.	Етър В. Търново	30	13	7	10	38:30	33
5.	Локомотив София	30	12	9	9	35:32	33
6.	Академик София	30	11	10	9	37:38	32
7.	Ботев Враца	30	12	6	12	42:48	30
8.	Славия София	30	10	8	12	36:33	28
9.	Черно море Варна	30	11	6	13	42:42	28
10.	Тракия Пловдив	30	7	13	10	36:42	27
11.	Пирин Благоевград	30	11	5	14	29:43	27
12.	Янтра Габрово	30	10	5	15	40:49	25
13.	Миньор Перник	30	7	11	12	28:45	25
14.	Спартак Плевен	30	7	10	13	32:43	24
15.	Берое Ст. Загора	30	7	7	16	50:46	21
16.	ЖСК Спартак Варна	30	7	6	17	26:48	20

„Ч. море“ Вн,1973-74 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Тодор Марев	30	
Стефан Богомилов	29	19
Велин Величков	29	
Иван Андреев	28	1
Никола Димов	28	3
Дамян Георгиев	26	8
Кеворк Тахмисян	26	5
Иван Иванов	26	1
Здравко Митев	25	4
Владимир Найденов	21	
Николай Грънчаров	21	
Марин Парушев	15	
Христо Тодоров - Ино	12	
Пламен Христов	10	
Светозар Светозаров	9	1
Георги Жеков	8	
Иван Симеонов	8	
Венчо Съботинов	5	
Велико Йорданов	5	
Борислав Кудрявцев	3	
Юсеин Кюлджиев	2	
Тодор Великов	1	

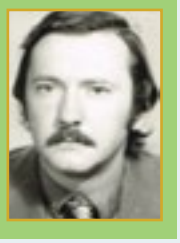
23.4.1974 г., 27 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ Сф – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Б. Такев, 6 000 зр.
„Славия“: Г. Гугалов, Милчо Евтимов, Ал. Шаламанов, Л. Тасев (35‘ Ив. Илиев), Ваньо Костов, Люд. Топузов, Ат. Александров (71‘ Здр. Димов), Костас Исакидис, Бож. Григоров, Чав. Цветков, Андр. Желязков
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков (53‘ Влк. Йорданов), Ив. Иванов, Г. Жеков, Дам. Георгиев, Н. Димов, Мар. Парушев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Цветков 8‘, 2:0 Желязков 88‘
ЖК: Дам. Георгиев (ЧМ)

28.4.1974 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 1:0 (1:0)**, съдия: Д. Попов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Здр. Митев, Мар. Парушев (80‘ Кев. Тахмисян), Ст. Богомилов
„Етър“: П. Петров, Ст. Величков, Ст. Чакъров, Ст. Стефанов, Ст. Грозданов, Георги Велинов (Димитър Митов, 48); Петър Кирилов; Георги Василев-Гочето; Димитър Цеков; Стоян Коцев; Иван Петров
Голм.: 1:0 Н. Димов 35‘

4.5.1974 г., 29 кр., Благоевград, ст. Хр. Ботев, **„Пирин“ Бл – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**, съдия: Н. Дудин, 13 000 зр.
„Пирин“: Хр. Христов (87‘ Кръстьо Паскалев), П. Петров, Н. Радлев, Хр. Бакалов, Анг. Драганчев, Д. Владиимиров, Рум. Спасов, Кост. Цветков, Б. Николов, Вл. Кръжанов (69‘ Ал. Кюркчиев), Й. Попмихайлов
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (46‘ Свет. Светозаров), Н. Димов, Мар. Парушев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Цветков 28‘, 2:0 Спасов 44‘

11.5.1974 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 2:2 (1:1)**, съдия: Н. Дудин, 6 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Мар. Парушев (65‘ Свет. Светозаров), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров, Иво Братанов, Димо Димов, Б. Новачев, Ал. Ченков, Ст. Кринов, Назъм Мехмедов, Т. Барзов, Г. Луканов, Славчо Стоилов, Ив. Дочев
Голм.: 0:1 Барзов 27‘ (псу), 1:1 Ст. Богомилов 44‘ (дуз.), 1:2 Ченков 65‘, 2:2 Н. Димов 75‘

Дамян Георгиев Димитров – Чудото

(12.1.1950 – 7.5.2022)
Позиция: нападател, ляво крило
„Ч. море“: 1968-78
„А“ РФГ: 215/55
„Б“ РФГ: 30/8

Като 9 годишен Дамян започва да тренира спортна гимнастика и две години по-късно при упражнение на халки, при опит да направи „кръст“ пада и си чупи ръката. Не му допада и отношението на треньора Радил Рашков и се записва да тренира футбол в „Черно море“ при Атанас Аврамов - Кафето. Играе футбол и в училище и е градски първенец с у-ще „Димчо Дебелянов“.

Дребен на ръст, но бърз, техничен и с добър завършващ удар, Дамян е включен в юношеския отбор на Д. Димитров – Клечо още като 13 годишен. Участва в турнетата на отбора в Мьонхенгладбах и Дюселдорф, ГФР. С него, юношеския отбор на „Ч. море“ печели бронзовите медали в юношеската „А“ група, а Дамян е голмайстор на първенството с 32 гола.

Таланта му е забелязан от националните селекционери и 17 – годишният Дамян Георгиев е повикан в юношеският нац. отбор, където за съотборници има Румен Горанов, Павел Панов, Георги Денев и Красимир Борисов. През 1969 г., под ръководството на Дим. Дойчинов, този отбор печели купата на УЕФА на турнира в ГДР, където са победени последователно ГФР (1:0), Испания (3:1), Франция (3:1), СССР (3:0), а на финала в Лайпциг, срещу домакините от ГДР, жребият определя България за победител, след равен резултат (1:1) в редовното време и продължения. Дамян излиза като титуляр във всички тези мачове и е автор на един от головете срещу Испания. Изиграва общо 11 мача за юношеския нац. отбор, в които отбелязва 4 гола.

Като участник в младежкия нац. отбор Дамян играе в ¼ финал срещу Холандия за ЕП в Плевен (2:2). В отбора на гостите личат имената на Рууд Крол и братя Ван дер Керкхоф. Изиграва 16 мача и отбелязва 2 гола за тази формация.

Дамян играе в „Б“ националния отбор на турнето в Бразилия през май 1970 г., когато съперници са клубни отбори.

За „А“ националния отбор е играл само в неофициални мачове, като този под името „София“ в Казабланка, Мароко на 27.12.1969 г.

18-годишен, Дамян вече се налага като титуляр в първия отбор на „Ч. море“. За статистиката остава с бащиното си име, тъй като в отбора все още играе Никола Димитров. Изпълнявал е различни функции в нападателното звено, но играе най-вече като ляво крило. Поради внушителната му визитка на все още крехка възраст и уменията му на терена, запалянковците му дават прякора „Чудото“. Заедно с Божил Колев, К. Тахмисян и Пл. Христов, Чудото е част от най-талантливото поколение на черноморската школа.

След отпадането на „Ч. море“ в „Б“ група през 1976 г., Дамян става водеща фигура и капитан на отбора. Следващия сезон „Ч. море“ се завръща в „А“ РФГ, но Дамян изпада в немилост при тогавашния треньор Иван Василев, който вижда в него лошо влияние за младите футболисти, поради неспазване на спортния режим. Измъчват го и продължителни контузии. Така, едва на 28 години, Чудото приключва състезателната си дейност и решава да се отдаде на треньорската професия.

След завършване на 2-годишна треньорска школа в НСА (тогава ВИФ), Дамян е назначен за треньор в ДЮШ на „Ч. море“ и тренира полуинтернатната паралелка в у-ще „Жечка Карамфилова“ и футболната паралелка в Спортното у-ще, където негов възпитаник е сегашният ст. треньор на „Ч. море“ Илиан Илиев.

През 1992 г. Дамян е назначен за треньор на „Ботев“ Нови Пазар, където привлича 7 свои футболисти от школата на „Ч. море“ и спечелва място в „Б“ РФГ, което е първо, историческо за отбора. През сезон 1994-95 Дамян води „Локомотив“ Каспичан, след което продължава треньорската си дейност в „Ч. море“, където през 1996 г. е ст. треньор. От 1996 до 2014 г. Дамян Георгиев работи като администратор в зоналния футболен съюз.

От 2014 г. до края на живота си Чудото живее в Орландо, Флорида. Разговорът с него проведе Роман Керековски.

Кеворк Тахмисян: „С Дамян се познавахме от деца – още от училищните отбори, където идваше да ни гледа др. Аврамов. Той влезе в юношите рано и игра няколко години. В началото треньорите предпочитаха Кирчо Киряков (който после игра в „Спартак“). След Кирчо, Дамян стана титуляр на лявото крило и носеше целия отбор на гръб. Вкара много голове с техника и бързина. Имаше завиден демараж – ускорение на късо разстояние. Докато защитниците се усетят, той вече ги беше задминал.

В мъжкия отбор се случи така, че Никола Димитров се беше разболял и Дамян се оказа точния човек за освободения пост. Пасна в отбора като дялан камък. Имахме отлично разбиране на терена. Аз бях плеймейкър и често му пусках топката в коридор, а той с бързината си задминаваше пазача си и излизаше в чиста позиция. Показателен беше вторият му гол срещу „Левски“, когато ги бихме с 2:1 (31.8.1970 г.). Беше с гръб към вратата, пазеше го Жечев. Той прескочи топката, заобиколи Жечев и я овладя след като го изпревари. Така излезе сам срещу вратаря и отбеляза победния гол.“

С бързината и ниския си ръст, Чудото е често обект на грубости от страна на противниковите защитници, което в доста случаи спечелва наказателни удари в полза на „Черно море“. А болките в краката останаха до последния му ден.

Дамян Георгиев срещу вратаря на ЦСКА Стоян Йорданов на стадион "Юрий Гагарин", 27.6.1970 г.

Дамян Георгиев между Борислав Средков и Божил Колев от ЦСКА, вдясно се вижда Николай Грънчаров, ст. "Нар. армия" 6.4.1975 г.

Иван Димитров Андреев – Мирона

(р. 23.5.1951 г.)
Позиция: халф, защитник
„Ч. море“: 1971-81
„А“ РФГ: 206/18
„Б“ РФГ: 29/5

„Роден съм в Мездра. Още докато бях дете семейството ми се премести в Кърджали. Отидохме там за да може баща ми да работи като миньор. По цял ден играехме футбол в махалата. Не можехме да се наситим. Като ученик влязох в детския отбор на „Арда“, но продължих и с махленските мачове. Играех в квартала с приятели, после на тренировка и като свърши тренировката пак играех в махалата. Зимата с приятелите ми ползвахме за мачове един плувен комплекс в Кърджали, „Арпезос“. Като изпразнеха водата вземахме хандбални врати от стария стадион и страшни мачове ставаха вътре в празния басейн. Минах през всички възрастови групи на „Арда“ и през 1968 г. ме включиха в мъжкия тим. Бързо се наложих. Там играх общо три години, като в този период ме извикаха и в младежкия национален отбор. Бях национал.

През 1970 г. Божил Колев го взеха в ЦСКА и „Черно море“ търсеше централен защитник. Така се обърнаха към мен, явно съм им направил впечатление. Пристигнаха няколко човека от Варна да говорят с мен, треньорът Георги Димитров – Червения ги беше изпратил. Аз тогава трябваше да влизам в казармата. Те ми предложиха да дойда да служа във Варна и да играя в „Черно море“ и аз се съгласих. Така стана идването ми в града. Първите две години ги изкарах като войник във флота. Като се уволних мислех да си ходя в Кърджали, но играех много силно за „Черно море“. Предложиха ми да остана във Варна, оправиха ми документите, взех жителство и така останах в клуба.

Като цяло бях универсален футболист. Играл съм на почти всички постове, само вратар не съм бил. В „Арда“ бях крило, а и бранител. Във Варна като дойдох започнах да играя като централен защитник. После и халф, и крило, и бек, и стопер, и централен нападател, всичко. За мен нямаше значение. Важното беше да чуя от треньора името си, че съм в състава. А пък с кой номер ще играя, това изобщо не ме вълнуваше. Където имаше нужда от човек, да пази някой изявен от противниковия отбор, слагаха мен – играл съм срещу Бонев, Жеков, Начко Михайлов, Веселинов. Бях много здрав физически. От дете до края на кариерата си не съм имал нито една тежка контузия. Само дребни болежки.

Най-красивият ми гол е срещу Локомотив (София) на „Юрий Гагарин“. Бихме ги с 3:0. Имаше ъглов удар пред тяхната врата. Някой от нашите центрира топката, защитник я отби извън наказателното поле, някъде към 20-ия метър. Имаше много народ. Директно я посрещнах и от въздуха изпратих „бомба“, която се заби горе в ъгъла. На вратата беше Румянчо Горанов. На „Левски“ поне три пъти съм вкарвал голове. Имах много силен удар с левия крак.

Няма да забравя един мач със „Спартак“, тогава бяхме в трудно положение. Не бяхме в добра форма и нашето ръководство предложи на „Спартак“ да направим равен през първия полусезон, а втория полусезон, ако на някой му трябва, да вземе победата. Така бяха понякога нещата в дербито на града. Те обаче се направиха на големи катили, начело с Краси Зафиров. Казали „а, на тия да им даваме точки, ще ги размажем“. Идва нашият треньор в съблекалнята преди мача и казва „абе, уж беше уредено, ама те се отказали“. Наговори ни силни приказки треньора и ние направо настръхнахме. От нищо сътворихме нещо. Направихме атака, хвърлиха ми топката по лявото крило. Зафиров очакваше да я центрирам, всички се бяха засилили навътре към него, той беше оголил единия ъгъл. Аз се намирах между пелантерията и тъч линията. И с външен ляв, аз бях левичар, като я изстрелях и влетя в мрежата. Целият стадион пламна. Бихме ги 2:1.

В Мароко играхме срещу „Атлетико“ (Мадрид). В редовното време резултатът беше равен, май 1:1. После паднахме с дузпи. Аз вкарах едната дузпа. Последната трябваше да я бие Валери Пейчев, който я би високо над гредата. После победихме Мароко с 2:0.

През 1977 г. изпаднахме от „А“ РФГ, защото си позволихме да победим ЦСКА. Играхме във Варна с тях, а тогава, знаете, им бяхме сателит. Трябваше да ни победят, ама Дамян вкара един гол и усул-усул, бихме ги ние с 1:0. Оттам-нататък тръгна епопеята. Ония в София се разгневиха и почнаха да пращат съдии срещу нас. Вътре, вън ни режеха и накрая изпаднахме. ЦСКА тогава имаха голяма власт, те слагаха съдиите и така ни отмъстиха за победата, която постигнахме.

Най-добър приятел в отбора ми беше Марин Парушев, с него заедно изкарахме казармата. Другите ми двама големи приятели са Иван Иванов и Тошко Марев. Даже на Иванов му бях кумец на сватбата.

През 1981 г. ме освободиха от „Черно море“. Треньора ми каза, че вече съм бил много стар. А аз бях в разцвета на силите си, 30-годишен. Ако не ме бяха освободили, можех да играя спокойно още 5 години. Отидох в „Доростол“ (Силистра) – две години беше невероятно. Играех редовно и получавах невероятно уважение от хората в клуба, публиката и целия град. След това преминах във „Ватев“ (Белослав), където бях голмайстор. Там също всички ме уважаваха. Отборът обаче изпадна във „В“ група и Спас Киров ме взе в Генерал Тошево. Помня на първата тренировка каза на останалите играчи: „Момчета, на него само му подавайте, той знае какво да прави“. В дебюта си вкарах хеттрик срещу Спартак (Пловдив). В Благоевград за купата – два гола вкарах, паднахме с 2:3. В Генерал Тошево ги бихме с 3:0, пак три гола вкарах“.

Иван Андреев (вдясно) и Стефан Богомилов на ст. "Черно море" ("Тича")

Венчо Стоянов Съботинов

(р. 2.4.1953 г.)
Позиция: десен халф
„Ч. море“: 1972-75
„А“ РФГ: 14 мача/1 гол

„Роден съм в с. Михалци до Павликени, започнах да играя футбол в юношите на „Ч. знаме“ Павликени, след това преминах и в мъжкия отбор в Зоновата група, през 1972 г. влязохме в Северната „Б“ РФГ, играх първите 5-6 мача и дойде време да влизам в казармата. Получих повиквателна за „Ч. море“ и заминах за Варна. Дето се вика, бях още ученик. Не знам защо и кой ме беше наблюдавал. Някой каза, че от ЦСКА ме видели и чрез тях ме пратили в „Ч. море“, но не знам да са ме наблюдавали и никога не е ставало дума да играя в ЦСКА. Така влязох в спортната рота, заедно с Велико Йорданов от Силистра и Тошко Марев. Треньор беше Спас Киров, а Моканов беше отговорник. Ходихме в Истанбул, там играх срещу „Фенербахче“ и „Бешикташ“, бях титуляр и в двата мача. Представихме се добре, победихме „Бешикташ“ и загубихме нещастно от „Фенербахче“ (бел. в тези мачове Съботинов играе на мястото на Тахмисян, който по това време е на турне с нац. обора в Австралия, по същата причина отсъства и Ст. Богомилов). През първата година не ме пускаха много в игра. След това треньор стана Г. Димитров – Червения и той държеше много на мен. Бихме ЦСКА с 1:0 във Варна (13.9.1974) , играх цял мач като десен халф, непосредствено зад нападателите. „Ч. море“ не беше побеждавал ЦСКА от 10 години. (бел. от 2.5.1965 г.). Чудото вкара победния гол. След това ни наградиха с разходка с военен кораб.

Когато дойде време да се уволнявам имаше закон, че трябва да се върна в отбора, от където съм дошъл преди да ме вземат в казармата. От „Черно море“ искаха да ме задържат. Червения и Моканов говориха с мен, за да ме убеждават да остана, но аз бях решил да се връщам. Казах им, че е по семейни причини, а и ми бяха предложили уж много добри условия в Павликени. Върнах се и играх там в „Б“ група до 1978 г. Играл съм и в двата мача срещу „Ч. море“, когато бяха в „Б“ група, но нямам конкретни спомени.

След това отидох в „Спартак“ Плевен. Там за да играя обаче трябваше да се преквалифицирам в десен бек. И така останах там 10 години. Явно съм се представял добре, защото ме извикаха в националния отбор. Играх в квалификациите за СП през 1982 г., ходихме и на турне в Южна Америка (бел. през 1981 г. Съботинов изиграва 12 мача за националния отбор на България). Там също играх като десен бек. Когато Вуцов стана треньор на „Спартак“ Плевен играх и централен защитник и така завърших кариерата си.

Велико Димитров Йорданов - Тихия

(р. 19.9.1953 г.)
Позиция: ляв бек
„Ч. море“: 1972-75
„А“ РФГ: 15 мача

„Роден съм в с. Алеково, Силистренско. Започнах да играя футбол в „Доростол“ на 11-12 г. Когато бях в юношеския отбор ме пускаха и при мъжете. Не знам кой и къде ме е наблюдавал, но получих телеграма да се явя в София за лагер-сбор на юношеския национален отбор. Бяха извикали много хора, имаше голямо пресяване. В периода 1971, 1972 изиграх 12 мача под ръководството на Дим. Дойчинов. На един от лагерите на „Спортпалас“ играхме контрола срещу юношите на „Ч. море“ и след мача Червения дойде да ме уговаря да мина при тях. Тогава имаше някакъв закон, че отбор от „А“ група може да вземе двама човека от един отбор от „Б“ група „без бележка“ (т.е. без допълнително разрешение от клуба). Взеха ме в „Ч. море“ през юли 1972, веднага след като завърших училище и през есента влязох там в казармата. Прякора ми го измисли Иван Василев, защото съм спокоен и не говорех много. В Силистра не ме знаят с този прякор. Първият мач паднахме от „Славия“ във Варна, станаха някакви скандали, освободиха Иван Василев (Катила), аз през този първи сезон не играх. Маринчев беше титуляр ен ляв бек тогава. Играх само в мача за КСА срещу „Спартак“ Варна.

Изкарах си казармата там, но играех рядко. Попитаха ме дали искам да остана в „Ч. море“ след уволнението и аз се съгласих, но след това реших да си замина за Силистра и стана така, че ги излъгах. През есента на 1974 г. бяха започнали да ме пускат титуляр. Уволнението ни нещо се забави и беше вече края на ноември. Играх последният си мач в Благоевград (24.11.1974 г.), след което дойде заповедта за уволнение. Бяхме на режим в курорта „Дружба“ преди следващия мач срещу „Академик“. Трябваше да пътуваме за София и аз избягах от хотела. Имаше тогава някакво правило, че ако играя един мач след уволнението за отбора, оставам тяхна собственост. В събота си бях в Силистра, вместо на мач в София. В понеделник се получила телеграма от младежкия нац. отбор. Викаха ме за лагер-сбор, но аз вече не бях в „Ч. море“ и пропуснах този шанс.

Излезе също, че напускането ми е неправомерно, тъй като съм нямал разрешение от „Черно море“. Наказаха ме с две години да не играя, но от ОК на БКП в Силистра (Кардашев се казваше човека) говорили с адмирал Добрев, познавали се добре и така ми отмениха наказанието. Играх в „Доростол“ до края на кариерата си. Бях титуляр, дълго време капитан на отбора. Записах 320 мача в „Б“ група, което е рекорд за отбора. Доста бивши футболисти на „Ч. море“ са ми били съотборници в Силистра. Играл съм с Тахмисян, Парушев, Керековски…“

"А" РФГ • 1974–75 г.
ПОБЕДА НАД ВИЦЕШАМПИОНА
„Черно море" — ЦСК „Септ. знаме" 1:0
„ЧЕРНО МОРЕ" — „ЧЕРНОМОРЕЦ" (ОДЕСА) 5:2
Неравномерна игра на „Черно море"
„ЧЕРНО МОРЕ" — ПО-БЛИЗО ДО ОЛАСНАТА ЗОНА
Н. Грънчаров, Н. Димов и Г. Кондов (вдясно) отнемат топката на Божил Колев (ЦСКА "С. зн." - "Ч. море", 6.4.1975 г.)
Футболистите на „Черно море" се завърнаха от Полша
САМО АМБИЦИЯ НЕ СТИГА
Nerwy po warneńsku...
Stal Mielec–Czerno More 2:1
Неуспешен старт на „Черно море"
КОРАВИ ВАРНЕНЦИ
ОТЛИВЪТ НА ЧЕРНО МОРЕ ПРОДЪЛЖАВА
Минимална, но ценна победа
С МОЩНИ КОЛЕКТИВНИ АТАКИ
Победа и разочарование

1974

През този сезон от юношеския отбор дебютира дясното крило Тодор Йорданов, който поради бързината си получава от запалянковците прякор Вятъра.

Иван Моканов

Разплитайки вертележката на треньори в „Черно море“ през този период, установяваме, че Спас Киров започва сезон 1973-74, но три месеца преди Нова година е заменен от Иван Моканов *(в. „Полет“, 1.1.1974 г.)*, който остава до подготовката в Полша през януари 1975 г. Тогава на този пост е назначен Георги Димитров – Червения, който поради ангажименти с националните отбори, често е заменян от Моканов.

Посоченият от някои източници за треньор Стоян Ормандживев, всъщност не е водил отбора през 1974 г. По думите на Стефан Янев: „На Ормандживев му трябваха някакви месеци трудов стаж, докато се пенсионира. Може и да са го назначили официално. Дойде, повъртя се, но нямаше желание да се занимава. Знаеше, че в „Черно море“ статуквото няма да му позволи да постигне нещо забележително.“ Така „линията Магино“ на „Владислав“: Ормандживев-Моканов не са ръководили заедно отбора през този сезон. Пашата ще направи кратко завръщане като треньор през сезон 1980-81.

Тези факти се потвърждават и от футболистите. Велико Йорданов, който изиграва последния си мач за „моряците“ срещу „Пирин“ (24.11.1974 г.) и се прибира в Силистра на 29.11.1974 г., един ден преди мача срещу „Академик“ в София не помни Червения да му е бил треньор. Тодор Йорданов, който влиза в казармата и в мъжкия отбор през есента на 1974 г. също потвърждава, че в отбора го е взел Иван Моканов, а Червения е дошъл по-късно. Никой от запитаните футболисти не е виждал Ормандживев на стадиона по това време. Първото официално интервю на Георги Димитров – Червения, като ст. треньор на „Ч. море“ е по повод подготвителния лагер в Полша през януари 1975 г. *(в. „Нар. дело“, 1.2.1975 г.)*.

За Моканов и Червения е писано много. Журналистът от в. „Нар. спорт“ Ал. Ясников помества статия във в. „Полет“ по повод анкетата „Моят глас за футболистите“ на последното 30-летие: „… Георги Димитров в очите на всички си остана (мисля, че си и остава) спортно чедо на Варна. Доколкото познавам неговия душевен строй, мисля, че той самият се чувства такъв и иска да си остане винаги такъв… В едно време, когато трактуваме спорта като твърде сериозно нещо, личности като Г. Димитров са ни особено нужни. Преди всичко като пример. Върна ли се мислено назад към времето, когато той играеше, виждам че той е играл така, както се иска да се живее и играе в днешния футбол. Беше примерен със спортния режим, беше всеотдаен на терена. Не се отчайваше да спринтира безброй пъти на празно пространство, да се открива, да предлага комбинация. Беше бърз пробивен, здрав като камък, непреклонен в двубоите. Първоначално големите техници от ЦДНА гледаха с предубеждение на него, намираха го с технически дефекти. Но той се наложи в този претенциозен състав със своята амбиция, твърдост и маневреност, която нямаше в такава степен никой друг. (в твърдост и сила можеше да се съревновава с него, струва ми се, само Манол Манолов). … неговия гол срещу „Атлетико“ Мадрид,… срещу Норвегия в Осло доведе до 2:1 с бомбен удар от 35 метра! Това бяха красиви моменти и наши прочути противници му сваляха шапка.

После стана треньор. Не познавам друг в нашия футбол, който като него така да гори всеки ден с футбола, да проявява поголяма любознателност. Когато бе като треньор-наблюдател на финалите на СП в Англия, колегите

Георги Димитров – Червения

му от групата се шегуваха: „Гошо ни изкриви от ходене. Извървяхме стотици километри, той все искаше да види нещо ново и интересно, да види все повече и повече … Като не можехме да издържим, отиваше по-нататък сам." Така бе и в Мексико. Ако може да предаде на своите възпитаници поне частица от своята любов и преданост към спорта, ако ги научи поне от части да се трудят както него – този сериозен, положителен човек ще даде много на нашия футбол.

Гласувам и за Иван Моканов. Гласувам за него като за треньор, който държи рекорд в нашия футбол за непрекъсната работа в едно дружество, в един отбор. Това говори за характер, за авторитет, за способности.

Винаги ми е било приятно да го виждам. Още от онова време, когато излизаше отборът на „Владислав" с белите фланелки с детелината, със зелените гащета – все левенти в защитата. И сред тях най-силният – Моканов. В него всичко беше красиво, мощно, благородно – и играта и поведението. И сега е такъв – на тренировките или на мача, когато върви изправен край страничната линия, когато спокойно преживява голямата победа и подтиска у себе си горчивата загуба. Остава си спортсмен! И сигурно през тия дълги години на преданост към ВМС и „Черно море" е предал нещо и на учениците си. Впрочем не си спомням да е имало грубияни в „Черно море". Спомням си отборът много пъти да е бил първенец по спортсменство …" (***Ал. Ясников, наблюдател на в. „Нар. спорт"**, в. „Полет", 20.8.1974 г.)*

***

Отборът напускат преминалият в ЦСКА „Септ. знаме" **Кеворк Тахмисян**. По родните си места се завръщат уволнилите се от военна служба през ноември **Велико Йорданов – Тихия** и **Венчо Съботинов**, както и вратарят **Юсеин Кюлджиев - Йоско**. Край на кариерата си е поставил **Тодор Великов**. За пореден и последен път напуска **Пламен Христов**. През този и следващия сезон той ще играе за „Миньор" Перник.

Нови в отбора са юношите **Тодор Йорданов**, **Иван Дончев**, **Димитър Благоев**, **Владимир Желязков** и **Янчо Богомилов**. През зимната пауза е привлечен и **Георги Кондов** от „Добруджа" Толбухин.

27.7.1974 г., ст. Ч. море (Тича), контр. „Ч. море" – „Добруджа" Тх 2:0,

Голм.: Ст. Богомилов, Дам. Георгиев

18.8.1974 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 2:3 (1:1)**,

В. „Нар. дело", 21.8. 1974 г.: „В среща от първия кръг на първенството в „А" РФГ във Варна се срещнаха отборите на „Ч. море" и „Локомотив" (Пд). Първите минути като че ли подсказаха, че този път ще бъде нарушена традицията на резултатни игри на гостите на варненски терен. Черноморци, със свежи сили в началото и с много устрем, атакуваха и създадоха няколко опасни положения. Бонев (Лок-8) този път бе изтеглен назад и изглеждаше малко уморен. Играта се водеше с известно преимущество за домакините, което бе реализирано от Богомилов в 36-та минута. Но тук пролича недостатъчната зрялост на отбора на „Черно море", който не можа да задържи резултата и още в следващата минута получи гол, отбелязан след пробив отляво от младия Димитров (Лок-10).

След почивката локомотивци организираха няколко бързи и опростени комбинации и с голове на Кичеков (9) и Бонев потвърдиха, че и този път са по-добрият отбор. В оставащите 30 минути пловдивчани повече се бранеха. Черноморци се вдигнаха на щурм, но за повече от един гол, постигнат от дузпа отново от голмайстора Богомилов, сили нямаха. Краят дойде при 3:2 за „Локомотив".

След мача привържениците на отбора с болка търсеха причините за загубата. В подробности те ще бъдат посочени от техническото ръководство на отбора, но на всички стана ясно, че защитниците и особено централните Иванов и Жеков, действаха недостатъчно самоотвержено и твърдо и закъсняваха с намесата си в критичните моменти. Куцаше и подсигуряването. Малка бе активността на средната линия, която обикновено дава облик на играта на всеки отбор. Фактът, че головете станаха след пробиви по центъра, където би трябвало да бъде най-трудно, е доста обезпокоителен. Нападателите се

1974

***Димитър Благоев Димитров** (6.11.1955 – 12.6.2016), 3 мача в „А" РФГ, юноша на клуба, дебютирал през този сезон, играещ като халф. През следващия сезон Митко Благоев преминава във „Ватев" Белослав, където остава няколко сезона*

***Владимир Желязков Атанасов**, (18.1.1956 – 17.4.2018), 3 мача в „А" РФГ, централен нападател от юношите, направил много силен сезон като централен нападател в елитната юношеска група, където вкарва множество ефектни голове. Владо Желязков дебютира през този сезон, но не успява да се наложи и напуска в края на сезона.*

Юноши ст. възраст сезон 1974-75, прави от ляво надясно: Васко Владимиров, Янчо Богомилов, Косьо, Валентин Дамянов, Роман Керековски, Петърчо Иванов, Ненчо, Недялко Кръстев – Бялата, Иван Христов – Злобния и Иван Василев – Катила, Батето (ст.тр.), клекнали: Веселин Атанасов, Янчо Банков, Любомир Трайков, Георги Йорданов Жеков, Дамян Дамянов, Светозар Маринов, Иван Войчев, Генчо Георгиев, Владимир Василев – Попа и Тодор Димитров (разчетена от Роман Керековски)

1974

На 17.2.1974 г., 49 човека са премазани до смърт в Кайро (Египет), когато 80 000 тълпа от местни запалянковци се опитва да се побере в стадион за 40 000, за да наблюдава приятелската среща между „Замалек" от Кайро и „Дукла" Прага.

постараха, отбелязаха два гола, три пъти топката се отби в гредата, но не можаха да компенсират фаталните грешки на някои от съотборниците си.

Добро впечатление остави новото попълнение на „Черно море" – Т. Димитров (7) и Ив. Дончев (влязъл на мястото на Димов)."

25.8.1974 г., **„Ботев" Враца – „Ч. море" 2:2 (1:1)**, **В. „Нар. спорт", бр. 100, 26.8.1974 г**.: „Деветдесетте минути преминаха на приливи и отливи с превратности в резултата. Пообиграният състав бе този на „Черно море". Гостите бяха по-бързи, комбинираха по-сполучливо, строяха атаките си на широк фронт, нападаха организирано. Те умело прилагаха и изкуствени засади.

Ботевци действаха прибързано и стихийно. Все пак в 6-та минута Куновски прекоси целия терен, последователно премина 6 състезатели на „Черно море" и изпрати топката в мрежата на Найденов. В 14-та минута Парушев би отдалече, топката се провря през ръцете и краката на небрежния Йотов и спря в мрежата му – 1:1. Варненци овладяха играта изцяло. При една от редките контраатаки Шалдупов бе повален в наказателното поле и съдията Деведжиев присъди дузпа. Потърпевшият я изпълни, но стреля в страничния стълб. В 54-та минута Д. Георгиев се възползва от грешка на бранителите – 1:2. Домакините се вдигнаха на отчаян щурм. Ветеранът Евл. Йорданов възстанови головото равенство – 2:2. ***Ив. Борисов***"

1.9.1974 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 2:1 (2:0)**, **В. „Нар. спорт", бр. 103, 2.9.1974 г**.: „Независимо от падналия преди мача дъжд, който направи терена хлъзгав, наблюдавахме жив и интересен двубой с доста голови положения пред двете врати. Първото полувреме бе силният период на варненци. Действаха агресивно с много движение и обсипаха вратата на несигурния Манолков с удари. След атака по десния фланг топката попадна у Богомилов, който отблизо я изпрати във вратата – 1:0. По-късно той имаше възможност да прибави в актива си нов гол, но я пропусна. Надмощието на „Черно море" се изрази в точно попадение на Парушев – 2:0.

След почивката съот-

ношението на силите се измени. Варненци се отдръпнаха в своята половина с намерението да пазят преднината. За опитните състезатели на „Локомотив“ не беше вече трудно да изравнят „везните“. Заредиха се атаки и съвсем логично Ат. Михайлов намали разликата – 2:1. ***Вървбан Вървбанов***“

8.9.1974 г., **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 0:1 (0:0)**,

В.„Нар. спорт“, бр. 106, 12.9.1974 г.:„След успешните игри с„Локомотив“ (Сф) и ЦСКА „Септемврийско знаме“, русенският „Дунав“ изненада неприятно своите привърженици. Опитваше се да атакува мудно и еднообразно, провалени бяха по недопустим начин и няколкото благоприятни положения за голове. В 58-та минута Младенов реагира лошо на не особено опасен изстрел на Андреев – 0:1. За „Дунав“ остана обицата: „Важно е не колко време владееш топката, а как действаш, когато я притежаваш!“

13.9.1974 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 14.9. 1974 г.: „Още след началния съдийски сигнал състезателите и на двата отбора започнаха да действат бързо и открито, което предвещаваше интересна борба. За около 10 минути те си размениха по 2-3 добре организирани нападения, завършили неуспешно в крайната фаза. След това гостите от София се ориентираха към по-продължително обработване на топката, като разчитаха повече на контраатаките, чрез изнесените понапред Михайлов (9) и Атанасов (7), подпомагани дейно от Б. Колев (6). След известно колебание черноморци продължиха да действат на бързи обороти и по-често застрашаваха вратата на Филипов. В 40-та минута Грънчаров (2) изведе в много удобна позиция Д. Георгиев (13), но силният му удар беше отразен от вратаря на гостите. Една минута по-късно обаче крилото поправи мерника си и заплете топката във вратата на „армейците“ – 1:0 за „Ч. море“.

Опитите на треньора на софиянци да внесе обрат в играта чрез направените две последователни смени през второто полувреме, когато Методиев (15) замени Атанасов (7), а Тръпков (14) – Никодимов (8) завършиха безуспешно и промяна в резултата не настъпи. С по-добрата си игра „Ч. море“ извоюва крайната победа.“

1974

На 18.3.1974 г. приключва пет месечното петролно ембарго, наложено от страните от ОПЕК, водени от Саудитска Арабия срещу Запада, подкрепил Израел в Йом-Кипурската война. Ембаргото предизвиква повишаване на цените на петрола с до 300% и икономически шок в САЩ, Европа и Япония.

13.9.1974 г., ст. „Ю. Гагарин“, Дамян Георгиев е изпреварил Пл. Янков и Цоньо Василев от ЦСКА и ударът му ще намери мрежата зад вратата на Филипов. На заден план се вижда Венчо Съботинов

13.9.1974 г., ст. „Ю. Гагарин“, отбраната на ЦСКА „Септ. знаме“ е отбила атаката на Марин Парушев (във въздуха) и Стефан Богомилов, зад който се вижда Венчо Съботинов

1974

На 25.4.1974 г. левичарски военен преврат под името „Революция на карамфилите“ поставя край на една от най-дългите авторитарни диктатури в Европа – „Ещадо нуово“ в Португалия, започнала през 1933 г. В резултат, португалските колонии една по една започват да получават независимост.

*****

На 29.6.1974 г. Изабел Перон става първата жена, президент на Аржентина

22.9.1974 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 1:3 (1:2)**,

В. „Нар. дело“, 25.9. 1974 г.: „Над 35 хиляди зрители изпълниха в неделя стадиона във Варна за да наблюдават срещата от шестия кръг на първенството в „А“ РФГ между „Черно море“ и „Левски-Спартак“. Интересът се подклаждаше от успешните напоследък игри на черноморци и от традиционните оспорвани двубои между двата съперника. Но и сега се потвърди, че само с добро желание и силна амбиция, неподплатени от високо майсторство и голяма физическа издръжливост, не може да се разчита на сигурен успех. За никого не е тайна, че срещу реномиран отбор, какъвто е шампионът „Левски-Спартак“, се изисква пълно отдаване на силите, неукротим стремеж да надделееш на всяка цена. И точно това липсваше в отбора на „Черно море“. По-точно липсваше в 70 от деветдесетте минути.

След неудачното начало – пропуска на Д. Георгиев в 3 минута и гола на Аладжов (ЛС) в 8 минута – отборът на „Черно море“ наруши стила си, заигра плахо и често губеше топката. След втория гол за „Левски-Спартак“, постигнат в 19 минута от Войнов и изправени пред угрозата на категорична загуба черноморци стегнаха редиците си и намериха себе си. Дойдоха онези 20 минути, в които видяхме силни флангови действия, натиск по целия фронт на атаката, всеотдайност и дързост от всички. Потвърждение на това бе отличният пробив на Богомилов в 35 минута и хубавият гол, отбелязан с глава от Иванов (Чм). В началото на второто полувреме обаче наивна грешка на отбраната позволи на Панов да покачи на 3:1 и фактически да реши мача.

От развоя на срещата пролича, че на подмладения отбор на „Черно море“ липсва зрялост, а и редица основни състезатели като Парушев, Митев и други не бяха напълно готови за напрегнатата борба. Полузащитниците, с изключение отчасти на Димов, загубиха двубоя в средата и отстъпиха тази важна част на терена, където обикновено се оформя обликът на играта, на своя съперник. Крилата след някои несполучливи

опити за пробиви се свиха в центъра, където бе още по-трудно. Бранителите, от които по-стабилен бе Марев, допуснаха фатални грешки. За дълго време инициативата бе у отбора на „Левски-Спартак“ и победата му с 3:1 е напълно закономерна и заслужена.

Но и от загубата може да се извлече полза. Не се съмняваме, че футболистите и треньорите на „Черно море“ ще си направят правилни изводи и, както след срещата с „Локомотив“ (Пд) ще ни зарадват с нови успехи. ***Ив. Колев***“

29.9.1974 г., **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, 30.9. 1974 г.: „Гостите заиграха с къси пасове, с многоходови комбинации, а и тичаха повече. На предна позиция респектираше с майсторството си Богомилов. Ала варненската отбрана понякога се огъваше и голът висеше на косъм. Перничани обаче често грешаха, действаха еднообразно. Й. Йорданов прояви по-голямо старание, но сам нищо не можеше да направи, защото не получаваше помощ от останалите нападатели. В 29-та минута Андреев откри резултата. В 33-та с пряк свободен удар Атанасов изравни – 1:1. ***К. Найденов***“

6.10.1974 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 117, 7.10.1974 г.:„Началото бе на гостите. Те необичайно повериха средата на терена на Убинов. Той пое добре отговорността да организира нападателните акции на отбора си и оправда гласуваното му доверие (жалко, че не украси мъжествената си игра с дисциплинираност – показан му бе жълт картон). Тактическият ход на тракийци успя. Притъргов и Попов постоянно намираха свободни коридори, в които нахлуваха и се изправяха очи в очи с Найденов. При една такава атака в 22-та минута Притъргов бе съборен в наказателното поле и Дерменджиев реализира дузпата.

Черноморци, които трябва да се научат най-после как се действа срещу сгъстена защита, намериха сили за щурм едва след гола. Те също получиха право на дузпа спечелена от Георгиев и реализирана от Богомилов. ***П. Герчев***“

***

9.10.1974 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море“ – ФК „Константа“** 0:0

1974

FC „Constanța“, *добре познатият ни отбор на „Фарул“, носи името ФК „Константа“ от 1973 до 1988 г. През този сезон отборът завършва на 10-то място от 18 отбора в Дивизия „А“ (1-ва лига) на Румъния.*

13.10.1974 г., сватбата на Иван Андреев – Мирона. Присъстват Ив. Моканов, Дам. Георгиев и Крас. Диамандиев (от-пред), зад тях: Здр. Митев, П. Кахърков, Г. Жеков и Ив. Иванов и най-отзад: Вл. Желязков, Д. Благоев, Свет. Светозаров, Д. Боснов и Велико Йорданов

1974

На 15.6.1974 г., организиран от гръцката военна хунта преврат в Кипър сваля президента арх. Макариос III. На 14.8.1974 г, турски войски навлизат в Кипър и окупират 37% от територията на острова, която до днес е известна като „Северен Кипър" или непризнатата от останалия свят Кипърска турска република.

***

На 8.8.1974 г. американският президент Ричард Никсън подава оставка в следствие на Уотъргейтския скандал. На следващия ден в длъжност встъпва новият президент Джералд Форд.

***

На 12.9.1974 г. с военен преврат е свален императора на Етиопия Хайле Саласие. Това поставя край на 7 вековното управление на Соломоновската династия и начало на гражданската война в Етиопия.

***

19.10.1974 г., **„Етър" ВТ – „Ч. море" 4:2 (3:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 123, 21.10.1974 г.: „Отдавна не бяхме виждали „виолетовите" толкова сигурни, вдъхновени, настойчиви. Добър ден имаше Митов, който „преизпълни" треньорската заръка и се оказа ефикасен, атакуващ от дълбочина полузащитник. Не веднъж той нахлуваше остро, насочваше топката към заелите удобна позиция Коцев, Трифонов, Ив. Петров. Два пъти Митов сам порази целта с хубави отскоци и категорична борба пред противниковата врата. Много работи свърши и Василев, също с подчертан усет към развиващите се една след друга атаки. И колко ли още голове щяхме да видим, ако не бе неточността и прибързаността в заключителната фаза.

Черноморци не успяха да изживеят шока от падналия още в 10-та секунда гол. Връзката между отделните им звена „куцаше", защитата грешеше, задъхваше се. Все пак Георгиев и Богомилов (хубав удар с глава) успяха да направят загубата по-почетна. ***Ал. Тошев***"

27.10.1974 г., **„Ч. море" – „Славия" Сф 1:2 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 126, 28.10.1974 г.: „В голяма част играта бе жива и привлекателна. Черноморци по-често владееха топката, по-дълго се застояваха в полето пред Гугалов, но само в два случая успяха да създадат голови положения, проиграни от Т. Йорданов и Дончев. Славистите разумно използваха някои авантюристични атаки на варненските защитници и с малко пасове стигнаха пред несигурния Найденов. Желязков от 4-5 м стреля край гредата. После от удобно положение Александров заби топката под напречната греда.

Изравняването на резултата от Андреев бе логична последица. Но бързите Александров и Цветков стремително се втурнаха в свободни коридори през варненската отбрана. Победният гол дойде след грешка и на вратаря Найденов, който подходи несъобразително към мократа топка и я изпусна пред краката на Цветков – 1:2. ***Ст. Янев***"

2.11.1974 г., **„Янтра" Гб – „Ч. море" 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 129, 4.11.1974 г.: „Седем минути преди края „Янтра" водеше с 1:0. Но и сега силите не достигнаха за победа. Последва груба грешка на защитника Жеков, дясното крило на варненци Д. Георгиев откраднa топката, прехвърли я в центъра и за Андреев не представляваше никаква трудност да я изпрати във вратата – 1:1. Това беше крайният резултат.

Своя гол домакините отбелязаха в 43-та минута, когато лек удар на Бурчин беше изпуснат от вратаря Найденов. Така две грешки станаха причина за головете.

Играта и на двата отбора не задоволи. Повече се очакваше от домакините, като се има предвид, че те са длъжници на своята публика. На собствен терен „Янтра" не е печелила победа. Но проблясък на подобрение не се забелязва: безрезултатно нападение (няколко пропуснати стопроцентови голови положения) и защита, която прави наивни и непростими грешки, общо взето – нестройна, изпъстрена с много неточни подавания игра.

Варненци проявяваха старание… и толкова. Нямаше го майсторството, липсваха остроумните и бързи ходове. ***Хр. Минчев***"

***

6.11.1974 г., Варна, контр., „Ч. море" – България „А" 0:2.

Голм.: 0:1 Александров, 0:2 Денев

***

17.11.1974 г., **„Ч. море" – „Сливен" 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 135, 18.11.1974 г.: „Срещата протече живо и интересно с доста голови положения. Тон за добрата игра дадоха гостите (взаимодействието между отделните линии бе добре замислено и осъществено). Варненци се представиха под своите възможности. Липсваше им необходима организация, не бе налице достатъчна гъвкавост. Все пак първото полувреме завърши успешно за тях. Още в 19-та минута, след подаване на Димов, голмайсторът на черноморци стреля безпогрешно – 1:0.

След почивката сливенските футболисти бяха много активни, настойчиво търсеха път за изненадващи пробиви. Билев се озова сам пред вратата на Ив. Симеонов, но стреля неточно. В 77-та мин. при контраатака

Велико Йорданов, Димитър Боснов, Николай Грънчаров и Венчо Съботинов (снимката е от лагера в Полша през януари 1974 г., Йорданов и Съботинов не са в отбора от ноември 1974 г.)

на гостите Тенев отбеляза изравнителния гол – 1:1. Впрочем вина за това носи и Желязков, който се забави с изчистването на топката. Домакините положиха много усилия за победен край, но това не им се отдаде. ***Върван Вървановъ***"

24.11.1974 г., **„Пирин" Бл – „Ч. море" 4:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 138, 25.11.1974 г.: „Един възроден „Пирин"! Желанието за победа беше подкрепено и с трезва мисъл в действията, с боеспособност, която заслужава отлична оценка. Отборът бе сплотен колектив, нямаше слаби постове.

Още в първата минута хубава комбинация между Николов и Стоянов завърши с бомбен удар, който Симеонов отби по чудо. Върху черноморския вълнолом плисваха една след друга все по-мощни вълни. Благоевградските нападатели воюваха за всяка топка. В средата на терена Владимиров, Попмихайлов и Андреев бяха вездесъщи. В атаката се сливаха и състезателите от защитата. В такъв момент Бакалов се вклини напред, последва двойно подаване с Николов – и 1:0. По-късно след акция, зародена от Попмихайлов, Лулейски вдигна за втори път зрителите на крака – 2:0. Пълно превъзходство до последния съдийски сигнал – 4:0. На черноморци се падна незавидната роля на статисти в дълги периоди на срещата. „Нима това може да бъде аутсайдер!" – възкликна ветеранът на нашия футбол Ив. Моканов. ***Й. Костадинов***"

30.11.1974 г., **„Ч. море" – „Академик" Сф 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 1.12. 1974 г.: „Зажаднелите за победа варненски любители на футбола бяха възнаградени. Макар и трудно, но напълно заслужено черноморци спечелиха минимална, но много ценна победа.

През първото полувреме и двата тима играха посредствено, с много суетене, без удари и амбиция да покажат, че са от групата на майсторите. Студентите отправиха два удара, а варненци – само един.

След почивката домакините повишиха темпото, по-често притискаха своя съперник и го принужда-

През зимната пауза от „Добруджа" Толбухин е привлечен Георги Кондов, известен като юношески национал със забележителна техника и умения в боравенето с топката, притежаващ необходимото въображение и импровизация за укрепване на средната линия.

Заден ред от ляво надясно: Д. Благоев, Ив. Андреев, Ив. Симеонов, Т. Марев, Вл. Желязков, Свет. Светозаров, Крас. Диамандиев, Вл. Найденов, Н. Грънчаров и Т. Йорданов, преден ред: Г. Димитров (ст.тр.), Ив. Дончев, Н. Димов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Ив. Иванов, Дам. Георгиев, Г. Жеков, Г. Кондов и Д. Боснов (пом.тр.)

1974

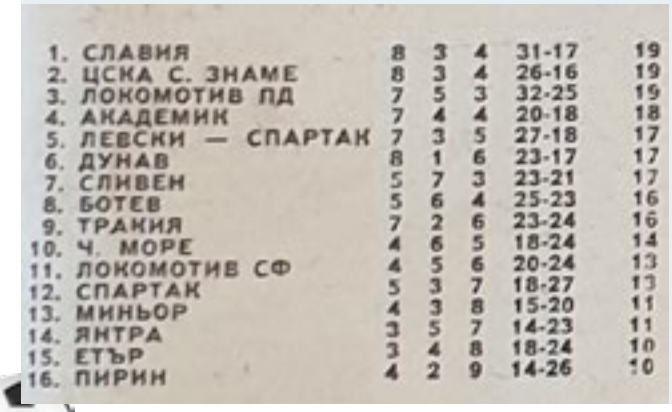

ваха да греши и да прибягва до непозволена игра. В 57 минута бе отсъден пряк свободен удар за събаряне на Д. Георгиев. Богомилов застана зад топката и у зрителите пламна надеждата, че големият майстор на тези удари ще сполучи. И наистина битата от него топка се извиси покрай стената и спря в мрежата – 1:0 за „Черно море".

След гола гостите се откриха и нападаха с повече сили. Това пък позволи на черноморци да напипат слабите страни в защитата им и да устроят няколко остри атаки, но и да пропуснат изгодните положения. Студентите също проиграха отличен шанс, като отблизо отправиха топката в гредата.

Последните минути от мача оставиха неприятно впечатление. Някои състезатели като: Горанов, Тишански и Първанов от „Академик" заиграха грубо и опасно и съдията Д. Попов основателно им показа жълт картон. С жълт картон бе наказан и варненецът Т. Марев заради една неспортсменска постъпка. Трябва да се съжалява, че съдията твърде много търпя грубостите на някои от студентите и едва към края реши да бъде строг.

Добрата игра на черноморци през второто полувреме загатна, че те имат сили да заличат неприятните спомени от някои минали срещи и през пролетта да бъдат по-зрял и бояк отбор. ***Ив. Колев***"

1.	СЛАВИЯ	8	3	4	31-17	19
2.	ЦСКА С. ЗНАМЕ	8	3	4	26-16	19
3.	ЛОКОМОТИВ ПД	7	5	3	32-25	19
4.	АКАДЕМИК	7	4	4	20-18	18
5.	ЛЕВСКИ — СПАРТАК	7	3	5	27-18	17
6.	ДУНАВ	8	1	6	23-17	17
7.	СЛИВЕН	5	7	3	23-21	17
8.	БОТЕВ	5	6	4	25-23	16
9.	ТРАКИЯ	7	2	6	23-24	16
10.	Ч. МОРЕ	4	6	5	18-24	14
11.	ЛОКОМОТИВ СФ	4	5	6	20-24	13
12.	СПАРТАК	5	3	7	18-27	13
13.	МИНЬОР	4	3	8	15-20	11
14.	ЯНТРА	3	5	7	14-23	11
15.	ЕТЪР	3	4	8	18-24	10
16.	ПИРИН	4	2	9	14-26	10

7.12.1974 г., **„Спартак" Пл – „Ч. море" 1:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 144, 9.12.1974 г.: „Мач без особени достойнства. Домакините потвърдиха, че им липсва ефикасно нападение. Имаха подчертан превес, три-четири пъти се добраха до чисти положения, ала Челестинов, Луканов и Димов ги проиграха по наивен начин. И пак защитник (за кой ли път вече!) трябваше да им „умива очите". При това играта като цяло не бе така бойка, организирана и стройна, каквато бе например срещу „Локомотив" (Сф) преди две седмици. Варненци също не блес-

тяха, но поне проявиха повече старание, показаха на моменти, че „разбират“ повече тази игра. Откроиха се с коравост, а неведнъж и с грубости на Димов и Дончев. Жълтите картони, които им показа съдията, бяха за умишлено ловене на топката с ръце, а не заради системните им грубости… ***Свет. Обретенов***“

Към отборът се присъединява **Георги Кондов** от „Добруджа“ Толбухин.

***

От 14 до 26 януари 1975 г. „Черно море“ води зимна подготовка в базата на „Стал“ Миелец в Полша.

хх.1.1975 г., Миелец, **„Siarka“ Tarnobrzeg – „Ч. море“ 1:4**,

Голм.: Дам. Георгиев – 2, Ст. Богомилов, Т. Йорданов

25.1.1975 г., Миелец, **„Stal“ Mielec – „Ч. море“ 2:1 (1:0), (прекъснат в 75‘)**, съдия: Кремп,

Голм: 1:0 Караш, 2:0 Касперчак, 2:1 Дам. Георгиев

„Stal“ Mielec: Zygmunt Kukla, Krzysztof Rześny, Edward Bielewicz, Marian Kosiński, Ryszard Per, Włodzimierz Gąsior, Henryk Kasperczak, Edward Oratowski, Grzegorz Lato, Jan Domarski, Witold Karaś

Резерви: Siewierski (вратар), Wiaczek, Janus, Polak, Padwinski, Sekulski, tr. Zenon Książek

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Г. Жеков, Ив. Иванов, Н. Димов, Т. Йорданов, Ив. Андреев, Г. Кондов, Дам. Георгиев, Ст. Богомилов

Резерви: Вл. Найденов, Ив. Дончев, Д. Благоев, Вл. Желязков, Свет. Светозаров, Мар. Парушев, тр. Г. Димитров

В. „Nowiny“ 29.01.75

г.: „Нервни варненци. Футболистите на „Стал“ Миелец изиграха вчера

30.12.74

ГОЛЕМИЯТ ДЕН НА ПОСТОЯНСТВОТО

ФУТБОЛИСТ № 1 ЗА 1974 Г. ВЪВ ВАРНА ПРЕД „ПОЛЕТ“

Години народ в крайните ресурси от традиционното доиграване до нашите читатели, които на един футболист постоянно асистираше имената на най-добрите. Само няколко си нет или десет точки не му достигаха да се изкачи на най-високото стъпало. Но кто, че неговото настойчивост и постоянство в редиците на спортния терен, както и обществото, както нали като пример, най-после заслужено са възнаградени. Нашите читатели почти единодушно го поставиха като най-добър футболист във Варна за 1974 година!

Трябваше да употребим малко повече усилия докато открием вече на избраника на нашите читатели. Но не загубихме, че той живее на някое отдалечено място. Напротив, блок 17 се намира почти до шосе „Черно море“. Но във всички негови ежедневни, на които една поляска кутия не можеше да открием името на футболиста. След не малко лутане с помощта на един младеж забелязахме сред всеки блед кадрис, който би желал да се разчете само с лупа. Вратата на стартамента бе леко открехната. . . А кто до и домакинът. . . Ходил до жалта да налее нафта. В неговата просторна гостна, подредена с естетически вкус, най-силно впечатляват книгите по дет, малкото предмети и мебели и чистотата. Стефан Богданов е тих прям и откровен в обикновения разговор, лишен от каквато и да е поза, че на човек му е приятно да беседва с него, да се докосва до нелошия светоглед на истинския спортист. Увлечен в своята ежедневна работа, навярно не му идва и на ум, че щото на волшебната кутия е изтрит, но затова тук дълбоко заседналата в сърцето обич към кръглата топка не само, че не се изтрила, а си остава все така чиста и непокварена както през детските години.

— Отрекох на шеровце „Тица“. Имах ли свободно време, прекарях го тук. Тринадесетгодишен започнах да се състезавам в детския отбор на „Черно море“. Увлечих ме и атлетиката. На висок скок с обикновена ножица преодолявах 185 сантиметра. . .

На Чечото, както го знаят всички, специалистите предвиждат бъдеще на отлет. Много от тях го убеждаваха да си послужи, но футболът, както се казва, е бил в кръвта му. Азбуката на този спорт научава от своя талантлив вуйчо Янчо Георгиев. А нещо е научил и от своя баща. Четиринадесетгодишен играе в детския отбор, ръководен от треньора Аврамов. След приключването на републиканските тур нир в София, Богданов е избран за най-добър сред малките футболисти. Една година се е в Варна, е включен в юношеския състав. А на седемнадесет години е титуляр в мъжката единадесеторка. Както всеки състезател и той е имал огорчения.

— Най-много ми тежи загубата от ЦСКА през живото първенство, когато в София водехме с 3:1 и загубихме с 4:3. Да са влачат след мача ми се искаше да се откажа от футбола. В добавка състоянието ми беше и сериозно. Боля ме и загубата на цял този сезон от „Левски—Спартак“ на наш терен. . .

Естествено често е имало и поводи за радост от постигнатите успехи, но за тях Богомилов казва:

— Ние нямаме кой знае колко успехи. . . Но може би за в бъдеще ще имаме на какво да се зарадваме истински. . .

— Не сокво по-точно?

— На едно добро класиране на „Черно море“... Шесто — осмо място. . . И на едно нагодно добро представяне в турнир от висока класа като този за купата на Съветската армия.

— Какво ви направи най-силно впечатление през тази футболна година?

— Демонстрацията на италиански футбол от страна на Холандия, ГФР. А у нас. . . сега няма за върху какво особено. А това говори, че равнището на нашия футбол е малко последно. Изравняването на силите в шампионатната борба ще бъде един добър показател, ако те са от по-високо ниво.

— Кое, според вас, е най-силното оръжие на един талантлив футболист?

— Бързото мислене и ориентацията във всяка дадена обстановка.

— Лесно ли е да се правят голове?

— Това е трудна работа, Дори и много да се тренировате в това направление, пак може да не се постигне успех. Успехът към гола до голяма степен е продено качество.

— Говорят, че сте бил добър приятел с Аспарухов?

— Да. Уважавах сам го и сам се стремях да подражавам на него в нещо, което сам имал и смятал за най-хубаво. Чувал съм да казват, че в мен той е виждал човекът, който може да играе до него. От него най-много съм се възхищавал и то заради неговата надеждност, заради отличните му взаимовръзки с глава, заради интелигентността му. . .

— А кои чуждестранни футболисти ви се правят най-много?

— Преди всичко самите ръководители, защото те са творци, докато бранителите са вълците на творчеството им. Харесвам Мюлер, Бекенбауер. . . бранителят от Бразилия Зе Мария. . .

— С кокво бихте сравнили футбола?

— За мен той е призвание, даже бих казал професия. Затова и винаги съм изпълнявал така както трябва своите задължения към него.

— Какво е вашето мнение за това, което се лиши в спортните колони на вестниците, за техните автори?

— Според мен спортните журналисти оказват не малко влияние върху младежта и прогреса на футбола във всяка страна. Специално у нас често се говори за имена, често се създава нездравословна атмосфера за растеж на единици, в точа е вредно и не е в интерес на издигането на нашия футбол...

— Имате ли отношение към съдийството?

— В последно време се забелязва едно подмладяване на съдийския състав, което вече оказва своето положително влияние върху срещите от нашия шампионат.

— А какво ще кажете за тези от трибуните?

— Както един артист не може без публика, така и един футболист не може да се изяви без зрители. Напрежението на спорен мач е основа за качеството на играта.

— Коя публика смятате за най-обективна?

— Тази на ЦСКА.

— Каква е вашата девиз и идеал?

— По честен, по спортсменски път да влязя в двубой с противника и да го победя.

— Имате ли хоби?

— Рибарене и колекциониране на спортни значки.

— Какво ще кажете като най-добър футболист за 1974 година във Варна?

— Няма опасност да се гла възпламя от това високо признание, още повече, че вече навлязох в тридесетте. . .

Ст. ВАПЦАРОВ
Сн: Т. ПИРИНСКИ

Отборът на „Стал“ Миелец, прави от ляво надясно: Stanislaw Stoj, Eryk Hensel, Marian Kosiński, Zygmunt Kukla, Stanislaw Majcher, Włodzimierz Gąsior, Krzysztof Rześny u Jan Domarski, клекнали: Jan Wiaczek, Artur Janus, Adam Popowicz, Grzegorz Lato, Henryk Kasperczak u Witold Karaś

1975

***FKS „Stal” Mielec**, (виж също стр. 392, 4та част), през този сезон (1974-75) отборът на „Стал“ заема 2-ро място в крайното класиране на полската 1-ва лига, на 6 точки от шампиона „Рух“ Хожув.*

контролна среща с пребиваващия в Миелецкия спортен център отбор от 1-ва лига, „Черно море“ Варна. „Стал“ победи с 2:1, головете отбелязаха Караш и Касперчак.

За съжаление спаринг мачът„за едно кило круши“, както се казва, завърши с много неприятно меле в 75-та мин. Съдията Кремп от Миелец, напълно оправдано трябваше да прекрати играта. Гостите (футболисти и ръководители) се държаха неспортсменски. Двама играчи бяха отстранени след спор със страничния съдия. Поради приятелският характер на срещата, съдията позволи те да бъдат сменени. Освен това, в играта на варненци имаше много грубости и неприятни фалове, така че удоволствието за зрителите, което се очакваше от тази контрола, изчезна напълно. Пряката причина за прекъсването на срещата беше опита за саморазправа на един от футболистите на гостите с главния съдия.

Домакините излязоха в следния състав (виж горе)… В игра влязоха всички резерви, които се готвят за турнето в Аржентина. Игра също и футболиста на „Стал“ Сталова Вола, Збигнев Хнатио.“

В. „Нар. дело“, 1.2. 1975 г.: „Черноморци, които прекараха няколко дни от подготовката си за новия шампионат на страната в Полша се завърнаха във Варна.

Посрещнати сърдечно от домакините „Стал“ Миелец, варненските футболисти са имали възможност да използват богатата спортна база на футболния отбор на 36-хилядния град. Старши треньорът на черноморци, заслужилият треньор Г. Димитров сподели, че тренировките са били изключително разнообразни. Пълноценно в подготовката са участвали включилият се в края на първенството Кондов и възстановилият се от контузия Парушев.

Една съвместна тренировка със „Стал“ Миелец (с участието и на националите Домарски, Лато и Касперчак) е поставила началото на проверката на черноморци в бойна обстановка. Единствената контролна среща, която варненските футболисти

са играли на полска земя е с втородивизионния „Шарка“ от град Тарнобжег. Тя е завършила при резултат 4:1 за „Ч. море“ с голове на Д. Георгиев (2), Богомилов и Йорданов. ***П. Герчев***“

В. „Полет“, 4.2.1975 г.: „Една част от своята подготовка футболния отбор на „Ч. море“ проведе в Полша. В град Миелец, имащ 36 000 жители, които се радват на големия успех на своя любим отбор „Стал“, станал шампион на страната през тази година, черноморци водиха ежедневни тренировъчни занимания. Имаха възможността да се ползват от услугите на една прекрасна съвременна база и да проведат две контролни срещи. „Ч. море“ победи „Шарка“ (отбор от „Б“ група) с 4:1. Другата среща (2 полувремена по 30 и едно от 15 минути) бе със състава на „Стал“. При не особено задоволително ръководство, полския шампион се наложи с 2:1.

„Сега главния проблем пред нас – споделя ст. треньора Г. Димитров – е как да поддържаме това добро равнище на подготовката в условията на нашата на не до такава степен добра спортна база.“

(бел. Полският и българският източници дават различен ъгъл върху протичането на този мач. Никой от участниците, с които разговаряхме не си спомня за опити за саморазправа със съдиите, и за преждевременен край на срещата.)

5.2.1975 г., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 5:2**,

В. „Нар. дело“, 6.2.1975 г.: „Вчера във Варна се състоя приятелската международна среща … Варненските футболисти бяха по-резултатни и спечелиха голяма победа с 5:2. Приходът от срещата ще бъде внесен във фонда за построяване на мемориалния дом-паметник на връх Бузлуджа.“

***

8.2.1975 г., игр. Локомотив, контр., „Ч. море“ – „Добруджа“ 4:1 (2:1),

Голм.: 0:1 Ангелов 2', 1:1 Т. Йорданов 1ПВ, 2:1 Дам. Георгиев 1ПВ, 3:1 Дам. Георгиев 82', 4:1 Ст. Богомилов 88'

11.2.1975 г., ст. Ч. море (Тича), Варна, контр., „Ч. море“ – „Волов“ Шн 1:0 (0:0),

Голм.: Ст. Богомилов 2ПВ

КСА, 1/16 финал:

22.12.1974 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Академик“ Свищов 4:1 (4:1)**,

Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 18', 2:0 Ив. Андреев 21', 3:0 Дам. Георгиев 23', 4:0 Ив. Андреев 30', 4:1 Вълков 33'

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров (46' Здр. Митев), Т. Марев, Г. Жеков, Ив. Иванов, Н. Димов (46' Вл. Желязков), Дам. Георгиев, Ив. Дончев, Г. Кондов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов

В. „Нар. спорт“, бр. 150, 13.12.1974 г.: „Гостите бяха енергични и находчиви, докато виждаха двете нули на таблото. Гардът им обаче падна още с първия гол на Георгиев. Последваха силни ходове и до 30-та минута Андреев и Георгиев покачиха на 4:0. По-нататък варненци опитаха различни варианти на състава си, предизвикани с включването на Кондов. Студентите се окопитиха и отбелязаха своя почетен гол чрез Вълков. ***П. Герчев***“

КСА, 1/8 финали (групова фаза):

Последните 16 участници са разделени по познатата формула от 4 отбора в 4

1975

„Славия“ Сф спечелва КСА в драматичен финал на ст. „В. Левски“ срещу „Локомотив“ Сф на 21.6.1975 г. с резултат 3:2. След като получава гол в 81-та мин. на мача. „Славия“ успява да обърне резултата в своя полза с два гола в 85 и 87 мин.

***

Първенец в съревнованието за спортсменство за този сезон е „Левски-Спартак“, „Ч. море“ заема 8-мо място.

1975

„Байерн“ Мюнхен печели за втори пореден път КЕШ, след победа с 2:0 над „Лийдс Юнайтед“, който е вторият английски отбор, достигнал до финал за тази купа след „Манчестър Юн.“ през 1967 г. Мачът е игран на 28.5.1975 г. на ст. „Парк дьо пренс“ в Париж и е запомнен с отменен гол за „Лийдс“ в 63 мин., отбелязан с далечен удар от П. Лоримър. Френският съдия първоначално зачита гола, след което е убеден от капитана на „Байерн“ Франц Бекенбауер и страничния съдия, че по време на удара на Лоримър, съотборникът му Бремнър е бил в положение на „пасивна засада“. „Байерн“ побеждава с голове в 71 и 81 мин. Последвалите сцени на недоволство и вандализъм по трибуните от страна на английските запалянковци довежда до изваждането на „Лийдс“ от турнирите за 2 години и поставя начало на вълна от насилие по стадионите, която ще опорочи редица срещи през следващото десетилетие, някои от които с фатални последици.

групи, от които в ¼ финалите продължават първите два от всяка група. Мачовете се играят на неутрален терен по стадиони в южна България. „Ч. море“ е в група със „Сливен“ и „Локомотив“ от София и Пловдив.

22.2.1975 г., Харманли, **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 0:0**, съдия: Ил. Евтимов, 5 000 зр.

„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Й. Янков, Ас. Балабанов, Г. Вълков, Нед. Стамболиев, Вл. Фатов (64‘ Ив. Кючуков), Г. Василев (71‘ Р. Керимов), Хр. Бонев, Й. Кичеков, Т. Иванов, Мих. Георгиев

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Дам. Георгиев, Т. Йорданов (74‘ Н. Димов), Ив. Дончев, Г. Кондов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов

В. „Нар. спорт“, бр. 23, 24.2.1975 г.: „Харманли. Малко преди срещата една влакова композиция докара от Пловдив най-ентусиазираните привърженици на „Локомотив“ и поради това, че река Марица все още не е плавателна, черноморци трябваше да отстояват на атаките и на съперниците си, и на коректните им поддръжници.

Началните моменти ни накараха да се надяваме, че пловдивчани, макар и без контузения Курбанов, ще доминират. Твърде скоро обаче инициативата пое ха варненските футболисти. Особено през втората част на първото полувреме Бончев имаше твърде много работа и често трябваше да „вади сам кестените от огъня“.

В крайна сметка футболът е игра на голове, а стрелците и на двата отбора не бяха на равнище. Логично нулево реми! ***Б. Каркадаков***“

26.2.1975 г., Харманли, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1:1 (0:0)**, съдия: Г. Панчев, 4 000 зр.

Голм.: 0:1 Арсов 46‘, 1:1 Ст. Богомилов 50‘

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев (85‘ Н. Димов), Ив. Иванов, Дам. Георгиев, Т. Йорданов, Ив. Дончев, Г. Кондов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов

„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Сашо Костов, Б. Димитров, Г. Бонев, Й. Стойков, В. Петров, Анг. Колев, Венц. Арсов, Трайко Соколов, Ат. Михайлов (76‘ Рад. Здравков), Б. Хаджиев (46‘ Н. Асенов)

В. „Нар. спорт“, бр. 27, 27.2.1975 г.: „Харманли. Докато варненци излязоха със същия състав, с който „изпуснаха“ пловдивския „Локомотив“, в отбора на софиянци бяха извършени известни промени. За първата част на срещата не може да се отбележи нищо съществено, липсваха и удари!

Още след подновяването на играта локомотивци нападнаха и Арсов през плонжа на Симеонов откри. Дванайсет минути покъсно Богомилов получи една топка от дълбочина, овладя я и стреля неотразимо. Последваха няколко силни минути на черноморци, които позволиха на Горанов да подчертае какво значи за един отбор да има сигурен играч с №1 на фланелката. Ако трябва да резюмираме срещата през вторите 45 минути, следва да отбележим, че по-добрият отбор бе варненският, който обаче и този път не съумя да спечели. ***Б. Каркадаков***“

1.3.1975 г., Първомай, ст. Партизанин, **„Сливен“ – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**, съдия: К. Захариев, 5 000 зр.

Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 22‘ (дуз.), 1:1 Табаков 57‘

„Сливен“: Госп. Симеонов, Ганчо Пеев, Н. Арабов, Анг. Дунков, Анг. Рангелов, Ил. Табаков, Тенко Тенев, Т. Гергов, Радия Дойчев, Мехм. Османов, Г. Билев

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Т. Йорданов, Ив. Дончев, Г. Кондов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов

В. „Нар. спорт“, бр. 26, 3.3.1975 г.: „Първомай. Играта и на двата отбора не бе от ранга на групата на майсторите – хаотична, разпокъсана, с много пропуски, особено от нападателите на „Черно море“. Двата гола бяха постигнати от статично положение. В 22-та минута Богомилов реализира отсъдената дузпа. В 57-та минута Табаков от пряк свободен удар от линията на наказателното поле отбеляза изравнителния гол, който за сливенци бе достатъчен. ***Ив. Колев***“

Класирането в групата е 1. „Локомотив“ Сф с 4 т., 2. „Сливен“ 3 т. и г.р. 3:3, 3. „Ч. море“ 3 т. и г.р. 2:2, 4. „Локомотив“ Пд 2 т. „Ч. море“ отпада от турнира по показателя за по-малко отбелязани голове, който се оказва решаващ при равни точки и голова разлика с вторият в групата „Сливен“.

***

9.3.1975 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:2 (2:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 29, 10.3.1975 г.: „Черноморци изненадаха с мощен начален щурм и бързината им се оказа опасно оръжие срещу несигурната пловдивска защита. Ако Кондов, Йорданов и Богомилов бяха проявили по-голяма съобразителност, те можеха още до петата минута да имат добра преднина. Постепенно локомотивци се окопитиха, но дебютантът Кр. Манолов и Курбанов направиха също пропуски.

В тези минути, когато младото пловдивско крило Курбанов неудържимо връхлиташе към вратата на варненци се видя, че и в доста тромавата статична защита на „Черно море“ също има доста пролуки. След почивката и двата отбора, загубили доста от свежестта си, значително понижиха темпото. От това пострада качеството на играта. Все пак благодарение на отличния Д. Георгиев и по-маневрените му партньори, черноморци бяха по-активната страна в последната фаза на мача. ***Станко Стоянов***“

15.3.1975 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело“, 16.3. 1975 г.: „Очаквахме повече от срещата във Варна за първенство на „А“ РФГ „Черно море“ – „Ботев“ (Враца). Черноморци не потвърдиха добрите отзиви от мачовете за Купата на Съветската армия и от първата пролетна среща в Пловдив. Играта и на двата състава през по-голямата част бе на посредствено равнище, доста далеч от високите изисквания в майсторската група.

Домакините разгръщаха действията си твърде бавно, липсваше изненадата и почти всичките им ходове бяха лесно разгадавани от противниковата защита. Гостите се

9.3.1975 г., Н. Курбанов (Лок. Пд) отправя удар към вратата на Ив. Симеонов, възпрепятстван от Г. Жеков (№5), Т. Марев и Ив. Андреев (на заден план)

стараеха, играха открито, но опитите им за стрелба бяха слаби и неточни.

Решаващ момент настъпи в 18 минута. Вратарят Йотов събори в наказателното поле Т. Йорданов (Чм-7) и съдията Б. Такев правилно отсъди дузпа. Богомилов би, но в гредата. Този пропуск понижи настроението на капитана на черноморци и това даде отражение за по-нататъшния ход на мача.

Наближаваше краят и „Черно море“ постепенно усилваше натиска. При една остра атака в 80 минута Кондов (Чм) майсторски проби в дясно, вдигна и Богомилов с глава отбеляза красив гол – 1:0 за „Ч. море“. При този резултат дойде последният съдийски сигнал.“

23.3.1975 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 35, 24.3.1975 г.: „Столич-ният „Локомотив“ потегли бързо и дълго не напускаше коловозите в половината

6.4.1975 г., ст. „Нар. армия“, прави от ляво надясно: Г. Димитров (ст.тр.), Г. Жеков, Дим. Благоев, Н. Димов, Ив. Симеонов, Т. Марев, Н. Грънчаров и Дим. Боснов (пом.тр.), клекнали: Ив. Дончев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Г. Кондов и Дам. Георгиев

1975

на варненци. Личеше, че обслужващите го бяха по-съобразителни в средата на терена и по-изобретателни при заемането на огнева позиция. В резултат на задружните маневри, някои от железничарите се озоваха в тила на противника, създадоха заплахи. Така възхищение предизвика изненадваща комбинация, която изведе Михайлов срещу Симеонов. Варненският вратар отби удара, но ве-

6.4.1975 г., ст. „Нар. армия“, Тодор Марев (с топката) и Георги Жеков спират атаката на Стефан Михайлов (ЦСКА)

нец на акцията на домакините все пак сложи А. Колев – 1:0. Гостите се бяха свили като в черупка – напред епизодично се появяваше някой от тях. Едва след почивката поразчупиха сковаващата ги схема и както се казва уловиха попътния вятър за по-настойчиви атаки. В 71-та минута като по чудо Р. Горанов спаси силен удар на Богомилов. Но след продължителната си летаргия софийските нападатели се поразтичаха и Здравков, изведен ловко от Петров, покачи на 2:0. Малко преди края тежко се нарани в коляното Костов. ***Д. Попдимитров***"

30.3.1975 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 38, 31.3.1975 г.: „Тържеството, на което главният редактор на местния младежки вестник „Полет" Й. Неделчев връчи купата на Богомилов – излъчен за най-добър футболист на Варна за 1974 година, сякаш подейства по-мобилизиращо на гостите. Срещу мудната и дезорганизирана игра на варненци, особено в средата на терена, от чийто плен домакините не можаха да се освободят до края на срещата, дунавци изправиха една солидна и мъчно пробиваема защита, в която Въжаров вещо се намесваше и като организатор, и като вдъхновител. Тежките моменти пред своята врата русенци изживяха спокойно, а освен това хладнокръвно и точно организираха своите контраатаки, от които не една, а най-малко три биха завършили с успех при малко по-голяма съобразителност от страна на Илиев и Христов (в 80-та минута Марев изби топката от голлинията).

„Черно море" се задоволи да спечели 21 ъглови удари. Но за тях гол не се дава. Минутите изтекоха и на таблото остана заслуженото 0:1 за „Дунав". ***П. Герчев***"

6.4.1975 г., **ЦСКА „С. зн." – „Ч. море" 3:1 (3:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 41, 7.4.1975 г.: „Хубавото настроение на армейците се почувства от свежестта, с която атакуваха черноморската врата. Добре организирания щурм, особено от центъра и десния фланг на нападението, за което дял имат най-вече Колев (с отлични прояви), Денев и Атанасов, предизвикаха много вълнения. Само неточността на мерника остави „мишената" с три попадения. Връхна точка на хубавото бе двубоят Колев – Найденов в 38-та мин., когато армеецът би отсъдената дузпа, Найденов (заменил Симеонов след контузия) майсторски отби и след това решително се намеси за ликвидиране на опасността. Варненските защитници, начело с Марев, бяха неточни, грешаха и пропуските умело бяха използвани от опитния съперник.

След почивката, дали от увеличената сила на слънчевите лъчи или успокоени от чувствителната преднина, армейците снижиха играта си до посредствеността. Влизането на Йорданов в черноморското нападение внесе известна ведрина, той вкара и почетния гол. ***Анг. Ангелов***"

12.4.1975 г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 44, 14.4.1975 г.: „Една небрежност на Цветков, след умела акция на Стоянов, лиши домакините от възможността да вземат преднина от самото начало на мача. Освен в този момент, в първите минути шампи-

6.4.1975 г., ст. „Нар. армия", Н. Димов във въздушен двубой със Ст. Михайлов, заобиколен от Г. Жеков (5), Дим. Благоев и Т. Марев (3)

6.4.1975 г., ст. „Нар. армия“, Дамян Георгиев заобиколен от червената защита, вляво се вижда капитана Ст. Богомилов

1975

На 17.4.1975 г. „Червените кхмери“ завземат столицата на Камбоджа Пном Пен. Гражданската война завършва с масова евакуация на местни и американски цивилни. Започва геноцид над инакомислещи.

***

На 30.4.1975 г. с падането на Сайгон и масова евакуация на южновиетнамски цивилни и остатъчните части от американски военни завършва Виетнамската война. Южен Виетнам се предава безусловно и е съставено временно правителство.

оните още няколко пъти осъществиха добри атаки и принудиха съперника да се прегрупира дълбоко в своя тил. Насочили вниманието си изключително за завардването на подстъпите към Симеонов, черноморци оставиха впечатление, че отсрещната врата е твърде далечна цел. Още повече, че пътя до нея преминаваше през средната зона, където действаше най-силното звено на „Левски-Спартак“. Всъщност пълното превъзходство на шампиона в тази част на игрището подсигури победата му. Там се разбиваше, там се градеше. В първата фаза най-активна фигура бе Стоянов – енергичен и ефикасен в единоборствата, във втората – Панов, умен и точен в строежа на атаките.

Черноморският вал не издържа. Пропука се два пъти, може би трябва да добавим само два пъти, защото Симеонов спаси всичко, което можеше да се спаси, докато единствените затруднения за домакините възникнаха от несигурната игра на Стайков. ***Хайк Вахрам***“

19.4.1975 г., **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 47, 21.4.1975 г.: „Може да звучи странно, но двата отбора, които трябваше да се преборят на предпоследното стъпало на градацията, поднесоха емоционален мач, изпъстрен с много красиви моменти.

Ето само част от това, което въодушеви зрителите: в 11-та минута Парушев центрира отдясно и Андреев със задна ножица прехвърли излезлия малко напред Чолаков; в 15-та минута при 1:0 вълнуващ двубой между Й. Йорданов и Симеонов – силен и точен удар на нападателя и безупречна реакция на вратаря; в 20-та минута при атака отдясно Георгиев увлече със себе си защитника и „очисти“ пътя на тичащия след него Дончев към цел-та. Младокът, стабилен и мощен в този мач, без колебание изпрати топката в мрежата – 2:0. ***П. Герчев***“

30.4.1975 г., **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 51, 1.5.1975 г.: „ Без да вложи кой знае колко усилия, „Тракия“ спечели убедително, но можеше да постигне и повече, ако нейните нападатели умееха да боравят по-бързо и по-изненадващо с топката. Надмощието за пловдивчани бе явно очертано през цялото време, но трябваше да минат доста минути, докато Притъргов след серия пропуски най-сетне улучи мрежата на несигурния Симеонов. „Черно море“ бе направо казано слаб тим. В актива му остана само удар на Андреев в гредата. Сигурният тандем Апостолов – Танков не остави никакви други шансове за гостите. В същото време Димитров от един

9.4.1975 г., ст. „Юрий Гагарин", Георги Кондов преминава през миньорската защита: П. Стефанов, Евл. Банчев и Тр. Василев, на заден план се виждат Й. Йорданов и съдията Цв. Станев

метър би с глава в опразнената врата, а Притъргов успя да излъже и вратаря – 3:0.

Съдията Попов прояви прекалена толерантност към непозволената игра на черноморци, а неговият помощник З. Захариев поучуди зрителите със странния си критерий към правилото за засадата. ***Станко Стоянов***"

10.5.1975 г., **„Ч. море" – „Етър" ВТ 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 55, 12.5.1975 г.: „Черноморци биха затруднили всеки, който би се нает да води статистика на головите им положения. Макар и не съвсем рационални в атаките, те бяха мощни, настървени, достатъчно находчиви, за да изненадат съперника. Привлякоха вниманието с интересни ходове на Парушев (особено през второто полувреме), Богомилов и Кондов (за съжаление прекаляващ със соловата игра), които на моменти намираха надеждна подкрепа от защитниците Митев и Марев. Остана проблемът за точността на завършващите удари.

Във 2-та, 9-та, 21-та, 27-та, 55-та, 63-та, 70-та, 88-та минута гостите като по чудо се разминаха с катастрофата. Всъщност „чудото" при тях се наричаше Петров – един всеотдаен вратар, който посочи на своите съиграчи най-верния път към оставането в групата на майсторите."

В. „Нар. дело", 11.5. 1975 г.: „… след почивката черноморци увеличиха темпото. В 51-та мин. младият Парушев (ЧМ-10) проби от дясно, навлезе в наказателното поле, подаде и Богомилов (ЧМ-11) в типичен свой стил с глава заби топката в мрежата …"

17.5.1975 г., **„Славия" – „Ч. море" 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 58, 19.5.1975 г.: „Привържениците на „Славия", които бяха дошли на стадиона, отново

1975

На 11.2.1975 г. Маргарет Тачър поема лидерството на британската консервативна партия и става първата жена, лидер на политическа партия във Великобритания.

***

На 4.4.1975 г. Бил Гейтс и Пол Алън основават компанията Майкрософт в Албукерке, Ню Мексико.

1975

В елитната юношеска група „Черно море“ заема 10-то място в крайното класиране с 30 т. и голова разлика 38:37. Шампион е отборът на „Черноморец“ Бургас с 51 т., шест повече от вицешампиона ЦСКА „Септ. знаме“. Треньор на бургазлии е Васил Желев - Васпина

изживяха тежки минути… Техните любимци не само не им доставиха удоволствие, но им опънаха нервите до краен предел с многобройните грешки от тактическо естество, с недопустимите за групата на майсторите неточности в паса, мудност, апатия, безотговорност. Очакванията, че след победата в полуфинала за Купата на Съветската армия, ще ги видим като вдъхновен отбор, устремил се с цялото си желание и към първото място в „А“ РФГ, не се оправдаха. Отново имаше много „ходене по мъките“ и опитите на Тасев и донякъде на Григоров да сложат ред в играта, да поведат единадесеторката към творческо действие, не намериха подкрепа. Наистина, може би тегнеше и умората от двубоя в сряда, но това пък поставя отново с нужната острота въпроса за бързото възстановяване на състезателите.

Черноморци се показаха като добре организиран, бодър колектив. Маневрираха ловко, вложиха много енергия, избродираха интересни комбинации. Но невероятните пропуски на Георгиев, Йорданов и Богомилов (не улучиха опразнената врата) ги лишиха от радостта, която би им подхождала. ***Анг. Ангелов***“

Стефан Богомилов се е извисил над защитниците на „Етър“

24.5.1975 г., **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 28.5. 1975 г.: „Зрителите напуснаха стадиона с понижено настроение, недоволни от домакините. Удовлетворението от минималната победа не можа да заличи разочарованието от посредствената, слаба игра на черноморци на свой терен. Едва ли четирите хиляди зрители бяха дошли на стадиона само за да видят как ще се разпределят двете точки. Това може да стане и при закрити врата.

Рано падналият красив гол, майсторски отбелязан още в 15-та минута от Парушев (Чм-7) след подаване на Митев (Чм-4), трябваше да позволи на варненци да разкрият поголемите си възможности. Стана обратното. Гостите от Габрово се хвърлиха устремно в атака, постепенно усилиха темпото, а черноморци все повече обезличаваха играта си. Някои са склонни да отдадат слабата игра на прекомерното нервно напрежение, което сковаваше състезателите. Но това не може да обясни всичко. На терена имаше състезатели, които действаха вяло, отпуснато, без нерв. А в последните минути черноморци дотолкова се огънаха, че позволиха на Пенчев (Я-5) отблизо да бие с глава и едва да не изравни.

Къде останаха непреклонният дух и непресъхващата воля за борба на

1975

КНК е спечелена от „Динамо“ Киев, който побеждава унгарския „Ференцварош“ с 3:0 във финала, игран на 14.5.1975 г. в Базел. Така „Динамо“ става първият съветски (и украински) клуб спечелил европейски клубен турнир.

***

„Борусия“ Мьонхенгладбах спечелва купата на УЕФА след два финала на разменено гостуване срещу холандския „Твенте“ Еншеде. След 0:0 в ГФР, „Борусия“ разгромява „Твенте“ с 5:1 като гост.

черноморци, които преди често носеха радост. Може би сме строги в оценките. Но твърде голямо е огорчението, че и тази година гоним „голямата“ цел да не изпаднем от групата. Остават още четири мача – достатъчни, за да ни върнат вярата в силата и възможностите на „Черно море“. ***Ив. Колев***“

28.5.1975 г., **„Сливен“ – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр., 62, 29.5.1975 г.: „Двата армейски отбора „Сливен“ и „Черно море“ изнесоха един мъжествен и коректен двубой. Главното оръжие на гостите, които се стремяха към равен резултат, бяха изкуствените засади. Но докато нападателите бяха често в засада, бранителите на „Сливен“ успяха да надхитрят своите колеги. Пръв капитанът на домакините Рангелов със самостоятелен пробив успя да излъже защитата, а след това и вратаря Найденов и топката спря в празната врата. А и левият защитник Енчев даде показен урок на нападателите как се вкарват красиви голове! „Черно море“ имаше щастие, защото топката можеше да навести мрежата му още няколко пъти. ***Величко Жечев***“

31.5.1975 г., **„Ч. море“ – „Пирин“ Блгр. 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело“, 1.6. 1975 г.:„На варненски терен „Черно море“ срещна голяма съпротива от страна на „Пирин“. Териториалното и игрово надмощие на домакините задълго не бе оползотворено. Нападателите се надпреварваха да грешат и да пропускат изгодните положения. Гостите разчитаха на контраатаки, но те не им носеха успех.

След почивката черноморци видимо увеличиха натиска. В 60-та минута бе отсъден пряк свободен удар фронтално срещу Христов (П-1). Майсторът на тези удари Богомилов (Чм-11) би великолепно и постигна ценен гол. До края нов гол не бе отбелязан и „Черно море“ завоюва победа с 1:0, победа, която му осигури спокойствие до края на първенството. ***Ив. Колев***“

14.6.1975 г., **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 3:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 70, 16.6.1975 г.: „Победата на студентите бе необходима, за да застанат на позиция, от която да атакуват призово място. Този стремеж обаче не бе подплатен достатъчно с целенасочена игра, което улесни черноморци. Нещо повече, гостите, умело водени от неуморимия Богомилов, по-често се озоваваха пред вратата на Тиханов. Междувременно обаче Николов, Лозанов и Симов направиха няколко опасни контраатаки. Така падна и първият гол. Лозанов атакува по крилото, адресира топка към Николов и той с глава я заби в мрежата – 1:0 за „Академик“. Минути след това последва чудесен финт и великолепен удар на Богомилов – 1:1.

Направените смени през втората част като че ли излязоха по-сполучливи за домакините. С подвижна и пробивна игра, която постави на няколко пъти в шах Марев и Митев, студентите постепенно увеличиха преднината. ***Ст. Дончев***“

17.6.1975 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Плевен 0:0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 71, 19.6.1975 г.: „И този път вълнението дойде от многобройните и невероятни пропуски пред сигурния плевенски вратар Тодоров. С голмайсторското си умение се разминаваха Йорданов, Кондов, Дончев, та дори и Богомилов. Веднъж Митев улучи гредата, а в други случаи Тодоров и Димов бяха в нокдаун от силни и близки удари.

Гостите напускаха своята половина с епизодични контраатаки. Една от тях завърши с удар на Кринов в гредата, при друга в 87-та минута бе пропиляна стопроцентова възможност от Челестинов. ***Ст. Янев***“

14.6.1975 г., Здр. Митев (вдясно) не е успял да спре атаката на Й. Николов (Ак), който макар и на земята е успял да отправи удар към вратата на Ив. Симеонов

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1974-75 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

18.8.1974 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 2:3 (1:1)**, съдия: Стоян Попов, 20 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Г. Жеков, Т. Йорданов, Н. Димов (56‘ Ив. Дончев), Здр. Митев (58‘ Мар. Парушев), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Й. Янков, Коста Босаков, П. Узунов; Ас. Балабанов, Т. Иванов, Мих. Георгиев, Хр. Бонев, Й. Кичеков, Альоша Димитров, Н. Курбанов (60‘ Нед. Стамболиев)
Голм: 1:0 Ст. Богомилов 36‘, 1:1 Димитров 37‘, 1:2 Кичеков 53‘, 1:3 Бонев 69‘, 2:3 Ст. Богомилов 78‘ (дуз.)

25.8.1974 г., 2 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 2:2 (1:1)**, съдия: Бог. Деведжиев, 6 000 зр.
„Ботев“ Вр.: Рум. Йотов, Н. Пенков, Анг. Ценов, Л. Куновски, Мих. Шалдупов, Рад. Бельов, Цв. Йончев (72‘ Д. Ефремов), Веско Петков (65‘ Евл. Йорданов), Сашо Ангелов, Г. Каменов, Ат. Атанасов
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Иванов, Г. Жеков, Т. Йорданов (46‘ Ив. Дончев), Н. Димов, Здр. Митев (77‘ Вен. Съботинов), Мар. Парушев, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Куновски 6‘, 1:1 Мар. Парушев 14‘, 1:2 Дам. Георгиев 54‘, 2:2 Йорданов 75‘
Пропусната дузпа: Шалдупов (Б.) 26‘

1.9.1974 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 2:1 (2:0)**, съдия: Хр. Атанасов, 12 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (73‘ Здр. Митев), Н. Димов, Мар. Парушев, Венчо Съботинов, Ст. Богомилов
„Локомотив“ Сф: Б. Манолков, Сашо Костов, Г. Бонев; Б. Димитров, Г. Христакиев, Й. Стойков, Б. Хаджиев, Трайко Соколов (46‘ Бис. Хаздай), Анг. Колев (57‘ Валери Станков), Ат. Михайлов, Рад. Здравков
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 24‘, 2:0 Мар. Парушев 36‘, 2:1 Михайлов 56‘
ЖК: Бонев (Лок)

8.9.1974 г., 4 кр., Русе, ст. Градски, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 0:1 (0:0)**, съдия: К. Харизанов, 16 000 зр.
„Дунав“ Рс: Игн. Младенов, Бл. Далев, Ив. Въжаров, Т. Тодоров, Слави Дамянов, Пав. Малинов, Й. Йорданов, Шамси Сюлейманов, Н. Христов, Г. Ковачев (67‘ Сашо Станоев), Стоян Илиев
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Иванов, Венчо Съботинов, Дам. Георгиев (83‘ Т. Йорданов), Н. Димов, Мар. Парушев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ив. Андреев 58‘

13.9.1974 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 1:0 (1:0)**, съдия: Хр. Мандалчев, 15 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Иванов, Венчо Съботинов, Дам. Георгиев, Н. Димов, Мар. Парушев (80‘ Т. Йорданов), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
ЦСКА „С. зн.“: Й. Филипов, Ив. Зафиров, Пл. Янков, Цоньо Василев, Бож. Колев, Д. Пенев, Цв. Атанасов (52‘ Ив. Методиев), Асп. Никодимов (60‘ Стоил Трънков), Ст. Михайлов, Б. Средков, Д. Марашлиев
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 41‘

22.9.1974 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 1:3 (1:2)**, съдия: Цв. Станев, 40 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Иванов, Венчо Съботинов, Дам. Георгиев, Н. Димов, Мар. Парушев (19‘ Здр. Митев) (57‘ Т. Йорданов), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Левски-Спартак“: Ст. Стайков, Милко Гайдарски, Доб. Жечев (20‘ Г. Добрев), Ст. Аладжов, К. Ивков, Ив. Стоянов, Цв. Веселинов (59‘ Огн. Бочев), Ст. Павлов, Воин Войнов, Пав. Панов, Кр. Борисов
Голм.: 0:1 Аладжов 6‘, 0:2 Войнов 18‘, 1:2 Ив. Иванов 35‘, 1:3 Панов 48‘

29.9.1974 г., 7 кр., Перник, ст. Миньор, **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 1:1 (1:1)**, съдия: Л. Радунчев, 10 000 зр.
„Миньор“ Пк: Ран. Костадинов, Славе Малинов, Евл. Банчев, Вес. Евгениев, Г. Манолов, Траян Василев, Милан Стоянов, Ив. Василев, Й. Йорданов, Бойко Соколов (35‘ Вар. Варадинов), Здр. Атанасов
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Иванов, Д. Благоев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Т. Йорданов (46‘ Здр. Митев), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ив. Андреев 29‘, 1:1 Атанасов 35‘ (псу)

6.10.1974 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1:1 (1:1)**, съдия: Г. Панчев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Дончев (59‘ Т. Йорданов), Здр. Митев, Ив. Иванов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Тракия“ Пд: Паница Хаджийски, Богдан Иванов, Д. Танков, Г. Попов; Динко Дерменджиев, Вид. Апостолов, Вангел Делев, Мариджиев, Ив. Притъргов, Кост. Костадинов, Г. Убинов
Голм.: 0:1 Дерменджиев 22‘ (дуз), 1:1 Ст. Богомилов 30‘ (дуз)
ЖК: Убинов (Тр)

19.10.1974 г., 9 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 4:2 (3:1)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 5 000 зр.
„Етър“: П. Петров, Анг. Лулчев, Ст. Чакъров, Д. Митов, Г. Велинов, Ив. Митев, Ив. Петров, Г. Василев, Д. Цеков, Стоян Коцев (78‘ Ив. Кубратов), Ч. Трифонов (73‘ Ст. Стефанов)
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов (46‘ Вел. Величков), Ив. Иванов, Ив. Дончев, Дам. Георгиев, Н. Димов (46‘ Кр. Диамандиев), Т. Йорданов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Коцев 1‘, 2:0 Митов 38‘, 2:1 Дам. Георгиев 39‘, 3:1 Цеков 44‘ (дуз), 4:1 Митов 75‘, 4:2 Ст. Богомилов 88‘
ЖК: Коцев (Ет); Н. Грънчаров (ЧМ)

27.10.1974 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 1:2 (0:1)**, съдия: Хр. Мандалчев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Вел. Величков, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Иванов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Ив. Дончев, Т. Йорданов (51‘ Здр. Митев), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Славия“ Сф: Г. Гугалов, Ив. Чакъров, Л. Тасев, Милчо Евтимов, Ив. Илиев, Ваньо Костов, Ат. Александров, Костас Исакидис, Андр. Желязков, Г. Минчев, Ч. Цветков
Голм.: 0:1 Александров 40‘, 1:1 Ив. Андреев 51‘, 1:2 Цветков 62‘
ЖК: Ив. Иванов (ЧМ); Костов (Сл)

2.11.1974 г., 11 кр., Габрово, ст. Хр. Ботев, 15.00, **„Янтра“ Гб – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**, съдия: Богдан Пеев, 2 500 зр.
„Янтра“ Гб: Кр. Коларов, П. Николов, Петьо Василев, К. Жеков, Т. Тодоров, Г. Павлов, Кр. Бурчин, Мих. Михалев, Красен Маринов, Руси Пенчев, В. Тачев
„Ч. море“: Вл. Найденов (55‘ Ив. Симеонов), Н. Грънчаров, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Иванов, Г. Жеков, Дам. Георгиев, Ив. Дончев, Т. Йорданов (46‘ Здр. Митев), Н. Димов, Ив. Андреев
Голм.: 1:0 Бурчин 43‘, 1:1 Ив. Андреев 83‘
ЖК: Руси Пенчев (Я); Н. Димов (ЧМ)

17.11.1974 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 1:1 (1:0)**, съдия: Л. Радунчев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Г. Жеков, Ив. Иванов, Кр. Диамандиев, Дам. Георгиев, Т. Йорданов (76‘ Ив. Андреев), Вл. Желязков, Н. Димов, Ст. Богомилов
„Сливен“: Госп. Симеонов, Ганчо Пеев, Н. Арабов, Мар. Енчев, Анг. Рангелов, Й. Милконски, Маджаров, Мехмед Османов (87‘ Юри Цанков), Радия Дойчев, Свет. Мирчев (75‘ Тенко Тенев), Г. Билев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 19‘, 1:1 Тенев 77‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ); Арабов (Сл)

24.11.1974 г., 13 кр., Бл-град, ст. Хр. Ботев, 14.30, **„Пирин“ Бл – „Ч. море“ 4:0 (2:0)**, съдия: Г. Страшников, 12 000 зр.
„Пирин“: Хр. Христов, П. Петров, Н. Радлев, Хр. Бакалов, Й. Самоковлийски, Д. Владимиров, Г. Лулейски (60‘ Рум. Спасов), Д. Андреев (82‘ Ал. Кюркчиев), Б. Николов, Мет. Стоянов, Й. Попмихайлов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Влк. Йорданов, Ив. Иванов, Г. Жеков (59‘ Ив. Андреев), Свет. Светозаров, Н. Димов, Здр. Митев, Кр. Диамандиев (46‘ Ив. Дончев), Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Бакалов 19‘, 2:0 Лулейски 28‘, 3:0 Стоянов 49‘, 4:0 Николов 57‘ (псу)

30.11.1974 г., 14 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 1:0 (0:0)**, съдия: Д. Попов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Г. Жеков, Ив. Иванов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Ив. Дончев, Вл. Желязков (57‘ Здр. Митев), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Академик“ Сф: Г. Тиханов, Ил. Чалев, Ив. Тишански, Ст. Първанов, Юл. Иванов, Б. Ангелов, Мл. Василев (80‘ Кр. Горанов), Лозан Лозанов (72‘ Нед. Радев), Милен Горанов, Т. Паунов, Бог. Симов
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 57‘ (псу)
ЖК: Т. Марев (ЧМ); Тишански, Първанов, Горанов (Ак)

7.12.1974 г., 15 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1:1 (0:0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 8 000 зр.
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров, Иво Братанов, Димо Димов, Ог. Колев, Ал. Ченков, Б. Якимов (53‘ Ст. Кринов), Г. Яшов, Т. Барзов, Пав. Челестинов (46‘ Г. Луканов), Назъм Мехмедов, В. Минков
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Г. Жеков, Ив. Иванов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Ив. Дончев, Вл. Желязков (67‘ Т. Йорданов), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 70‘ (дуз.), 1:1 Ченков 76‘
ЖК: Мехмедов (Сп); Н. Димов, Ив. Дончев (ЧМ)

9.3.1975 г., 16 кр., Пловдив, ст. 9.IX., 16.00, **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:2 (2:1)**, съдия: П. Николов, 12 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Й. Янков, Коста Босаков, П. Узунов, Нед. Стамболиев, Ив. Кючуков, Мих. Георгиев, Хр. Бонев, Крас. Манолов, Альоша Димитров, Н. Курбанов (64‘ Ружди Керимов) (79‘ Володя Фатов)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Дам. Георгиев, Т. Йорданов (65‘ Мар. Парушев), Ив. Дончев, Г. Кондов, Ив. Андреев (55‘ Н. Димов), Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Дам. Георгиев 11‘, 1:1 Бонев 25‘, 2:1 Курбанов 34‘, 2:2 Ст. Богомилов 66‘ (дуз.)
ЖК: Н. Грънчаров, Т. Марев (ЧМ)

15.3.1975 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1:0 (0:0)**, съдия: Б. Такев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Г. Жеков (59‘ Мар. Парушев), Здр. Митев, Ив. Иванов, Н. Димов, Т. Йорданов, Дам. Георгиев, Г. Кондов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Ботев“ Вр.: Рум. Йотов, Н. Пенков, Анг. Ценов, Л. Куновски, Рад. Бельов, Мих. Шалдупов, Вен. Тошков (85‘ Г. Каменов), Ив. Горанов, Сашо Ангелов, Д. Ефремов (54‘ К. Рабчев), Цв. Йончев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 70‘
Пропусната дузпа: Ст. Богомилов (ЧМ) 18‘

23.3.1975 г., 18 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Ив. Войсков, 6 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Сашо Костов (87‘ Т. Колев), Б. Димитров, Г. Бонев, Й. Стойков, В. Петров, Трайко Соколов (85‘ Б. Хаджиев), Венц. Арсов, Анг. Колев, Ат. Михайлов, Рад. Здравков
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Г. Жеков, Ив. Иванов, Н. Димов, Мар. Парушев (46‘ Крас. Диамандиев), Т. Йорданов, Г. Кондов, Дам. Георгиев, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Колев 8‘, 2:0 Здравков 82‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ)

30.3.1975 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 0:1 (0:1)**, съдия: Хр. Атанасов, 8 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Г. Жеков (70‘ Н. Димов), Ив. Иванов, Дам. Георгиев, Т. Йорданов (37‘ Мар. Парушев), Ив. Дончев, Г. Кондов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Дунав“ Рс: Игн. Младенов, Бл. Далев, Ив. Въжаров, Т. Тодоров (30‘ Вал. Николаев), Слави Дамянов, Пав. Малинов, Й. Йорданов, Ал. Манолов, Н. Христов, Г. Ковачев, Стоян Илиев
Голм.: 0:1 Христов 22‘

6.4.1975 г., 20 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 3:1 (3:0)**, съдия: Хр. Мандалчев, 20 000 зр.
ЦСКА „С. зн.“: Й. Филипов (69‘ Стоян Йорданов), Ив. Зафиров, К. Станков, Ст. Величков, Бож. Колев, Д. Пенев, Цв. Атанасов, Б. Средков, Ст. Михайлов, Г. Денев, Пл. Янков (68‘ Анг. Славов)
„Ч. море“: Ив. Симеонов (15‘ Вл. Найденов), Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Г. Жеков, Д. Благоев, Дам. Георгиев, Ив. Дончев, Г. Кондов (46‘ Т. Йорданов), Н. Димов, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Михайлов 14‘, 2:0 Колев 35‘, 3:0 Пенев 44‘, 3:1 Т. Йорданов 69‘
Пропусната дузпа: Колев (Ц) 38‘
ЖК: Средков (Ц); Н. Грънчаров, Т. Марев, Г. Жеков (ЧМ)

12.4.1975 г., 21 кр., София, ст. Левски, 17.00, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Бог. Деведжиев, 15 000 зр.
„Л-С“: Ст. Стайков, Милко Гайдарски, Г. Тодоров, Ст. Аладжов, К. Ивков, Ив. Стоянов, Войн Войнов, Ем. Спасов, Г. Цветков (77‘ Г. Добрев 77‘), Пав. Панов, Крас. Борисов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов, Т. Йорданов, Ив. Дончев, Г. Кондов (72‘ Я. Богомилов), Мар. Парушев (70‘ Свет. Светозаров), Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Панов 34‘, 2:0 Спасов 59‘ (дуз.)
ЖК: Спасов (ЛС)

19.4.1975 г., 22 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2:0 (2:0)**, съдия: Цв.

1974-75		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		1:0	1:1	2:0	0:0	2:2	3:3	3:1	2:0	4:1	1:0	3:0	2:0	3:1	3:2	5:3
2.	Л-С	1:2		2:0	4:2	2:0	2:0	2:1	3:0	3:2	2:2	0:0	0:0	4:1	2:0	2:0	4:1
3.	Слав	1:3	2:1		1:3	3:0	2:0	2:5	2:1	2:3	3:1	5:0	4:0	4:1	1:0	5:1	0:0
4.	Дунав	1:0	1:1	1:1		1:0	2:0	1:1	3:0	4:1	3:0	0:0	1:2	2:0	0:1	2:1	2:0
5.	АкСф	0:0	3:1	1:5	1:0		1:1	1:0	1:2	1:0	3:1	1:1	0:1	4:0	3:1	2:1	3:0
6.	ЛоПд	2:1	2:1	1:3	2:1	2:2		0:1	3:2	0:0	7:3	4:3	2:0	5:0	2:2	3:2	1:1
7.	ЛоСф	2:1	1:3	2:0	1:2	1:2	1:1		2:2	2:0	2:1	3:2	0:1	3:0	2:0	2:1	6:0
8.	Слив	0:0	0:0	1:1	1:0	0:1	2:0	5:4		3:1	2:0	2:2	3:0	2:0	2:0	1:2	2:0
9.	СпПл	3:3	2:2	2:0	2:1	1:1	1:0	1:1	1:1		0:1	3:2	1:0	2:0	1:1	2:1	1:1
10.	Трак	1:0	1:0	2:1	2:3	0:1	0:1	1:0	3:3	4:1		0:0	3:1	0:1	3:0	2:1	1:0
11.	БотВр	1:1	3:2	1:1	0:1	4:2	3:0	4:2	1:0	4:1	2:3		2:0	1:2	2:2	3:2	3:1
12.	Пирин	2:1	0:0	1:0	0:0	1:3	1:1	1:2	4:0	0:0	4:1	2:0		2:0	4:0	2:1	0:2
13.	МинПк	1:2	1:1	0:0	1:0	2:0	0:0	3:1	5:1	2:0	0:2	4:1	4:1		1:1	3:0	4:0
14.	Ч.М.	1:0	1:3	1:2	0:1	1:0	2:3	2:1	1:1	0:0	1:1	1:0	1:0	2:0		1:0	1:0
15.	Етър	2:2	0:4	0:2	2:3	1:1	2:0	1:1	1:1	2:0	4:1	1:1	4:1	1:0	4:2		3:2
16.	Янтра	0:1	1:2	0:2	1:0	0:1	1:4	0:0	1:1	1:2	5:0	2:0	3:0	1:0	1:1	2:0	

Станев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Мар. Парушев (65‘ Т. Йорданов), Ив. Дончев, Г. Кондов, Дам. Георгиев, Ст. Богомилов
„Миньор“ Пк: Ат. Чолаков, Славе Малинов, Евл. Банчев, Милан Стоянов (75‘ Гр. Григоров), Вес. Евгениев, П. Стефанов, Ив. Василев, Здр. Атанасов (67‘ Н. Колев), Г. Йорданов, Й. Йорданов, Пл. Христов
Голм.: 1:0 Ив. Андреев 11‘, 2:0 Ив. Дончев 20‘
ЖК: Здр. Митев (ЧМ)

30.4.1975 г., 23 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, 17.30, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**, съдия: Д. Попов, 5 000 зр.
„Тракия“ Пд: Паница Хаджийски, Н. Трайков, Вид. Апостолов (73‘ Пл. Ангелов), Вангел Делев, Д. Танков, Д. Димитров, Спас Джевизов, Динко Дерменджиев, Ив. Притъргов, Хрф. Маринов, Кост. Костадинов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Н. Димов, Мар. Парушев (46‘ Т. Йорданов), Ив. Дончев, Г. Кондов (46‘ Дам. Георгиев), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Притъргов 43‘, 2:0 Димитров 51‘, 3:0 Притъргов 76‘

10.5.1975 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 1:0 (0:0)**, съдия: Богдан Дочев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов (46‘ Дам. Георгиев), Ив. Дончев, Г. Кондов, Мар. Парушев, Ст. Богомилов
„Етър“ ВТ: П. Петров, Цанко Хутов, Ст. Чакъров, Ст. Стефанов, Ст. Грозданов, Г. Велинов, Петко Цанев, Г. Василев, Д. Цеков, Стоян Коцев (51‘ Ив. Митев), Боянов (51‘ Г. Илиев)
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 51‘
ЖК: Чакъров, Грозданов, Цеков (Ет)

17.5.1975 г., 25 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**, съдия: Б. Трендафилов, 8 000 зр.
„Славия“: П. Цолов, Рум. Христов, Л. Тасев, Милчо Евтимов, Ив. Илиев, Ваньо Костов (60‘ Мет. Бончев), Ат. Александров, Ил. Величков (46‘ Г. Минчев), Андр. Желязков, Бож. Григоров, Ч. Цветков
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (45‘ Мар. Парушев), Ив. Дончев, Г. Кондов, Свет. Светозаров (55‘ Т. Йорданов), Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Желязков 77‘
ЖК: Григоров (Слав); Дам. Георгиев (ЧМ)

24.5.1975 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб 1:0 (1:0)**, съдия: Л. Радунчев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров (46‘ Г. Жеков), Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Мар. Парушев, Ив. Дончев (77‘ Н. Димов), Г. Кондов, Дам. Георгиев, Ст. Богомилов
„Янтра“: Ив. Камарашев, Петъо Василев, Венц. Петров, Рум. Близнаков, Руси Пенчев, Мих. Михалев, В. Тачев, Красен Маринов, Крас. Бурчин, Г. Павлов. Хр. Кайряков
Голм.: 1:0 Мар. Парушев 15‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ); Петров, Близнаков, Павлов (Ян)

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септ. зн.“	30	15	9	6	52:32	39
2.	Левски-Спартак	30	15	8	7	54:30	38
3.	Славия София	30	15	6	9	56:35	36
4.	Дунав Русе	30	15	5	10	41:28	35
5.	Академик Сф	30	14	7	9	39:33	35
6.	Локомотив Пд	30	12	9	9	49:44	33
7.	Локомотив Сф	30	12	7	11	53:43	31
8.	Сливен	30	10	10	10	42:45	30
9.	Спартак Плевен	30	9	10	11	34:45	28
10.	Тракия Пловдив	30	12	4	14	41:55	28
11.	Ботев Враца	30	9	9	12	46:49	27
12.	Пирин Бл-град	30	11	5	14	31:42	27
13.	Миньор Перник	30	11	4	15	36:45	26
14.	Ч. море Варна	30	9	8	13	28:43	26
15.	Етър В. Търново	30	8	5	17	43:56	21
16.	Янтра Габрово	30	7	6	17	30:50	20

„Ч. море“ Вн,1974-75 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Иван Иванов	29	1
Стефан Богомилов	28	13
Николай Грънчаров	28	
Тодор Марев	28	
Иван Андреев	27	5
Дамян Георгиев	27	4
Никола Димов	25	
Тодор Йорданов	24	1
Здравко Митев	22	
Иван Дончев	22	1
Марин Парушев	20	3
Иван Симеонов	18	
Георги Кондов	15	
Георги Жеков	15	
Владимир Найденов	14	
Велико Йорданов	10	
Венчо Съботинов	5	
Красимир Диамандиев	4	
Велин Величков	4	
Светозар Светозаров	4	
Димитър Благоев	3	
Владимир Желязков	3	
Янчо Богомилов	1	

28.5.1975 г., 27 кр., Сливен, ст. Хаджи Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**, съдия: Б. Такев, 15 000 зр.
„Сливен“: Т. Кръстев (83‘ Госп. Симеонов), Анг. Дунков, Юри Цанков, Мар. Енчев, Анг. Рангелов, Й. Милконски (76‘ Ил. Табаков), Тенко Тенев, Мехмед Османов, Радия Дойчев, Ат. Костадинов, Н. Арабов
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Г. Жеков, Здр. Митев (53‘ Д. Благоев), Ив. Иванов, Ив. Андреев, Мар. Парушев, Ив. Дончев (46‘ Н. Димов), Г. Кондов, Дам. Георгиев, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Рангелов 24‘, 2:0 Енчев 30‘

31.5.1975 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Блгр. 1:0 (0:0)**, съдия: К. Харизанов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Вл. Найденов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Г. Жеков (67‘ Здр. Митев), Ив. Иванов, Ив. Андреев, Мар. Парушев, Н. Димов, Г. Кондов (60‘ Ив. Дончев), Дам. Георгиев, Ст. Богомилов
„Пирин“: Хр. Христов, Г. Киров, Н. Радлев, Хр. Бакалов, Й. Самоковлийски, Д. Владимиров, Рум. Спасов (63‘ Д. Андреев), Бранимир Кочев, Б. Николов, В. Стоилков, П. Цветков (26‘ Анг. Драганчев)
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 60‘ (псу)

14.6.1975 г., 29 кр., София, ст. В. Левски, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 3:1 (1:1)**, съдия: Ил. Евтимов, 1 000 зр.
„Академик“ Сф: Г. Тиханов, Юл. Иванов, Ив. Тишански, Ст. Първанов, Б. Ангелов, Сим. Янков, Мл. Василев, Лоз. Лозанов (83‘ Т. Паунов), Й. Николов, Мил. Горанов (46‘ Нед. Радев), Бог. Симов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов, Ив. Дончев (77‘ Дам. Георгиев), Г. Кондов, Мар. Парушев, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Николов 33‘, 1:1 Ст. Богомилов 37‘, 2:1 Василев 60‘, 3:1 Симов 84‘ (дуз.)
ЖК: Иванов (Ак); Н. Грънчаров (ЧМ)

17.6.1975 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Плевен 0:0**, съдия: Г. Панчев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Грънчаров, Т. Марев, Здр. Митев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов, Ив. Дончев, Г. Кондов (65‘ Дам. Георгиев), Мар. Парушев (38‘ Свет. Светозаров), Ст. Богомилов
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров, Иво Братанов, Димо Димов, Пл. Николов, Ал. Ченков, Ст. Кринов, Крас. Лазаров (32‘ Й. Даковски), Назъм Мехмедов, В. Минков (57‘ Пав. Челестинов), Славчо Стоилов, Стан. Димитров

Владимир Найденов Стоянов

(р. 15.2.1951 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1973-75
„А“ РФГ: 35 мача

„От София съм, израснах в школата на „Левски“, бях и шампион с юношеския отбор. Когато дойде време да влизам в казармата ме изпратиха във „Велбъжд“ Кюстендил, там отбих военната си служба. Играехме в зоновата група, отборът беше изваден от „Б“ РФГ, заради „черна каса“. Треньор беше Иван Колев, бившето крило на ЦСКА. (бел. „Велбъжд“ Кюстендил е изваден от Южната „Б“ РФГ след сезон 1971-72 и през следващият сезон играе в Зона „Витоша“ с Вл. Найденов и Н. Грънчаров в състава си, когато става шампион на зоната с 9 точки преднина пред вторият – „Балкан“ Ботевград).

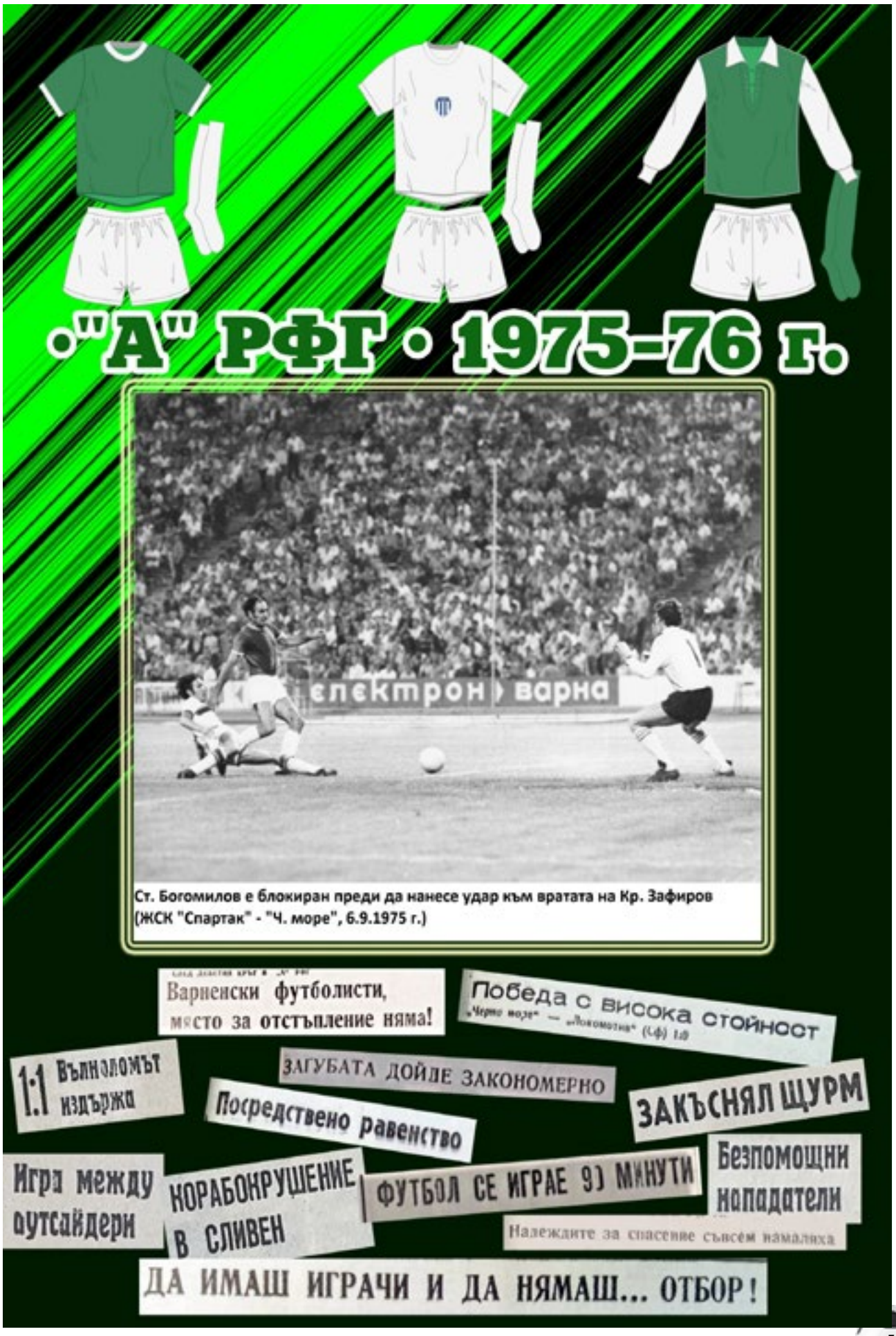
Във Варна ме доведе Симеон Нинов. Той като вратар беше следил развитието ми и няколко пъти идва в Кюстендил да ме уговаря да премина в „Черно море“ след уволнението. Там имаха нужда от вратар. Тръгнахме заедно с Грънчаров, с който бяхме неразделни приятели. Поставих условие, че ще остана във Варна, само ако вземат и него и така ни взеха и двамата. Наложих се бързо като титуляр, получих и четири повиквателни за националния отбор. Г. Димитров – Червения беше треньор там. Играх едно полувреме срещу Румъния, другото игра Гугалов от „Славия“. Ходих и в СССР един път като резерва на Данчо Филипов. Това доказва, че съм играл стабилно. (бел. Иван Моканов споменава, че с идването на Найденов проблемът с вратарския пост е решен).

Изкарах два сезона в „Ч. море“, нямах повод за оплакване, играех редовно, предложиха ми да остана, особено Моканов беше много настоятелен, но изпитвах носталгия и исках да се върна в София. Подлъгаха ме в „Миньор“ Перник, даваха добри условия, висока заплата и заминах без разрешение. По тази причина ме наказаха от „Ч. море“ да не играя една година. След това започнах в „Миньор“, бях поне близо до София и си ходих всеки ден. След това пък в „Миньор“ имаха проблеми и ме освободиха през 1981 г. (бел. тогава „Миньор“ Перник отпада в „Б“ група).

Така приключих с футбола, не съм играл в други отбори. Отдадох се на бизнес. Занимавах се с износ на стоки към СССР.“

Вл. Найденов спира атаката на Хр. Бонев на ст. „9 септември“ в Пловдив. Помагат му Ив. Иванов и Велин Величков (18.2.1974 г.)

"А" РФГ • 1975–76 г.
Ст. Богомилов е блокиран преди да нанесе удар към вратата на Кр. Зафиров
(ЖСК "Спартак" - "Ч. море", 6.9.1975 г.)
Варненски футболисти, място за отстъпление няма!
Победа с висока стойност
1:1 Вълноломът издържа
ЗАГУБАТА ДОЙДЕ ЗАКОНОМЕРНО
ЗАКЪСНЯЛ ЩУРМ
Посредствено равенство
Игра между аутсайдери
КОРАБОКРУШЕНИЕ В СЛИВЕН
ФУТБОЛ СЕ ИГРАЕ 90 МИНУТИ
Безпомощни нападатели
Належдите за спасение съвсем намаляха
ДА ИМАШ ИГРАЧИ И ДА НЯМАШ... ОТБОР!

1975

По данни от футболистите, сезона започва с Георги Димитров – Червения като ст. треньор, но след третия кръг, той заминава за ГФР на треньорски курс и до зимната пауза отборът е воден от Иван Моканов. Червения се връща за зимната подготовка и остава до края на първенството. Това е последният му престой в клуба.

2.8.1975 г., ст. Нар. Армия, Тодор Марев срещу Бож. Колев и К. Станков от ЦСКА

След едногодишно отсъствие в клуба се завръща Кеворк Тахмисян

Напуснали футболисти: **Николай Грънчаров** преминава в „Левски-Спартак" без съгласието на клуба, за което изтърпява наказание, което е съкратено. **Владимир Найденов** преминава в „Миньор" Перник също без съгласието на клуба и изтърпява наказание от една година. **Димитър Благоев** заминава в посока „Ватев" Белослав. Отбора напуска и **Владимир Желязков**.

Нови в отбора са: завърналият се от ЦСКА „Септ. знаме" **Кеворк Тахмисян**, вратарят **Светослав Златанов** от „Ватев" Белослав, бекът **Димо Денев** от „Добруджа" Толбухин, универсалният **Кирил Любомиров** от ЦСКА „Септ. знаме", нападателите **Рафи Рафиев** от „Лудогорец" Разград и **Кънчо Стоичков** от „Левски" Стражица, от юношеския отбор в игра влиза **Иван Войчев**, а от „Добруджа" **Димо Денев**.

***

19.7.1975 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), контр., „Ч. море" – „Волов" Шн 2:0 (1:0),

Голм.: 1:0 Ив. Дончев 1ПВ, 2:0 Ст. Богомилов 2ПВ

„Ч. море": Ив. Симеонов, К. Любомиров, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев (Н. Димов), Т. Йорданов (Мар. Парушев), Ив. Дончев (Я. Богомилов), Вл. Желязков, Г. Кондов, Ст. Богомилов (Дам. Георгиев)

В. „Нар. дело", 20.7. 1975 г.:„С приближаването на новия футболен сезон зачестяват и контролните двубои. … Срещата беше наблюдавана от хиляди привърженици на двата отбора. Треньорите имаха възможността да проверят в игра голям брой състезатели.

Треньорите на „Ч. море" използваха и двама нови – Любомиров и Денев …"

2.8.1975 г., София, ст. Нар. армия, контр., ЦСКА „Септ. зн." – „Ч. море" 4:0,

Голм.: Марашлиев, Бож. Колев, Мил. Горанов – 2

ЦСКА: Йорданов, Зафиров, Рангелов, Цоньо Василев, Бож. Колев, Пенев, Марашлиев, Пл. Янков, Мил. Горанов, Денев, Йончев (Величков, Средков, К. Станков, Атанасов, Методиев, Пл. Марков)

„Ч. море": Ив. Симеонов, К. Любомиров, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Свет. Светозаров, Ив. Дончев, Кънчо Стоичков, Г. Кондов, Дам. Георгиев (Н. Димов, Т. Йорданов и др.). Поради контузии не участват Богомилов и Тахмисян (в. „Нар. спорт", бр. 91, 4.8.1975 г.)

В. „Нар. дело", 8.8. 1975 г.: „Г. Димитров – ст. треньор: Не мина без проблеми подготовката и за това първенство. Породиха ги контузиите на Богомилов, Тахмисян, Желязков, Т. Йорданов и подмяната на състезателите на постовете на крайните защитници. Ще се придържаме към нападателния футбол, като насочим главно вниманието си към подобряване реализаторските способности на състава.

„Пирин е сериозен съперник, подхождаме отговорно към срещата. Той има психологическо предимство на „приятната изненада" от миналия шампионат, но ние пък имаме компенсация – ще играем в навечерието на празника на Военноморския флот…"

***

9.8.1975 г., **„Ч. море" – „Пирин" Блгр. 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. дело", 10.8. 1975 г.: „Вчера на вар-

→

1975

ненския стадион „Юрий Гагарин“ бе игран първият мач от новия шампионат за първенството на „А“ РФГ между отборите на „Пирин“ и „Черно море“. Отличният терен и тихото прохладно време предвещаваха една оспорвана и интересна среща, но очакванията на 25 000 зрители не се оправдаха. Още след първите минути играта се накъса и издребня до безцелни пасове. До края на първото полувреме нападателите на „Черно море“ не можаха да намерят верния път за атака, а отбраната се огъваше при редките контраатаки на гостите. При този развой на терена, съвсем логично падна и гол във вратата на „Черно море“, отбелязан в 40 мин. от дясното крило на „Пирин“ Лулейски. Краят на първото полувреме дойде при този резултат.

Още в първите минути след почивката пролича твърдото желание на домакините да заличат пасива от един гол. Но наложеното териториално надмощие не можеше да се използва поради пропуски на нападателите. В 16 минута на второто полувреме Андреев от „Черно море“ бе подкосен в наказателното поле и Тахмисян технично реализира отсъдения единадесетметров удар. Краят на срещата дойде при този резултат. (… Въпреки само двата гола, за пиринци постигнат от явна засада, а за черноморци – след изпълнение на несъществуваща дузпа …. *П. Герчев, в. „Нар. спорт“, бр. 94, 11.8.1975 г.*)

Трябва да се отбележи и несигурното съдийство на бригадата от Бургас с главен съдия Стоян Попов. ***Вл. Константинов***“

9.8.1975 г., Варна, ст. „Ю. Гагарин“, Кеворк Тахмисян е точен от точката на дузпата. „Ч. море“ – „Пирин“ 1:1

9.8.1975 г., Варна, ст. „Ю. Гагарин“, Кеворк Тахмисян печели въздушния двубой със защитата на „Пирин“.

15.8.1975 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 96, 16.8.1975 г.: „Близо половин час голяма леност беше налегнала двадесет и двамата на терена. Просто да те заболи сърцето – времето бе слънчево, приятно, само за футбол. До нас от време на време разочарован въздишаше змс Г. Пачеджиев: „Колко неточни пасове! Липса на творчески ходове и изненади. А стрелбата – с празни фишеци…“

Отборите си размениха по две-три атаки. Манолков улучи напречната греда над Симеонов, а Кондов – над Горанов, но във втория случай имаше кой да изпрати отбитата топка в мрежата – 0:1.

За нещо по-интересно привържениците на „Локомотив“ дълго трябваше да чакат и да пъш-

Един милиард зрители по света гледат „Трилъра в Манила“ – боксовата среща между Мохамед Али и Джо Фрейзиър на 1.10.1975 г. в Манила. Срещата е определена като най-зрелищната и бруталната в боксовата история. Али побеждава в 14-тия рунд с технически нок-аут и е коронясан като световен шампион.

1975

кат. Изневеряваха им основни единици: А. Колев, Здравков, Арсов, Б. Димитров. Отзад Стойков се хвърляше мъжки в битките и не допускаше нова неприятна изненада, но, изглежда, колегите му и

15.8.1975 г., София, ст. „В. Левски", Тодор Йорданов, паднал на земята, се бори за топката със защитниците на „Локомотив" Сф Й. Стойков и Г. Бонев

особено нападателите си казваха: „Като ми пееш, Пенке ле, кой ли те слуша…" И варненци овладяха инициативата. Под диригентската палка на Тахмисян прозвучаха някои хубави колективни изпълнения. Но смените се отразиха благоприятно на железничарския отбор – резултатът бе изравнен с находчив ход на Радев – 1:1. После за грубост бе отстранен Величков, „Локомотив" увеличи скоростта, създаде изгодни голови положения. Но щурмът се оказа закъснял, времето изтече… ***Д. Попдимитров***"

23.8.1975 г., **„Ч. море" – „Тракия" Пд 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 100, 25.8.1975 г.: „Срещата имаше обещаващо начало – маневреност, бързина, разменени атаки. Така още в началото се създадоха редица голови положения. В 5-та мин. Тахмисян навлезе в полето на „Тракия", но би в ръцете на вратаря. Минути по-късно хубава комбинация Маринов – Джевизов – Дерменджиев едва не завърши с гол. Варненци установиха лек превес, но той остана неоползотворен, макар че малко преди почивката Кондов остана сам пред Вичев, но мерникът му бе неточен…

Очакванията за обрат през втората половина не се оправдаха. Пропуснали възможността да изковат победата си още през пър-

23.8.1975 г., Варна, ст. „Ю. Гагарин", опасност пред вратата на „Тракия", но вратарят Д. Вичев е изпреварил Т. Йорданов (във въздуха) и е уловил топката

6.9.1975 г., ст. „Ю. Гагарин“, вратарят Иван Симеонов и защитниците Георги Жеков и Кирил Любомиров (пред него) отбиват една от атаките на спартаковци.

вите 45 минути, черноморци играеха неточно и нестройно. В нападателните им акции липсваше острота. Не помогна и влизането на Богомилов и Д. Георгиев. Така гостите със сигурен вратар и стабилна защита отнесоха ценна точка.

Да се спрем и на спортсменската постъпка на вратаря на „Ч. море“ Симеонов. Дерменджиев лежеше в наказателното поле пред него, съдията бе далеч. Тогава Симеонов изпрати топката в тъч, с което даде възможност да се окаже бърза медицинска помощ на съперника. ***В. Върбанов***“

6.9.1975 г., **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**, **В. „Нар. дело“, 7.9. 1975 г.**: „Снощи на стадион „Ю. Гагарин“ за първенство на „А“ РФГ се срещнаха „ЖСК-Спартак“ и „Черно море“. Мачът се игра на електрическо осветление – една прекрасна придобивка за спортисти и зрители в навечерието на 31-та годишнина на Девети септември.

Варненското „дерби“ започна не особено привлекателно. Действията, в повечето случаи бавни, се развиваха главно в центъра, пробивите по крилата не бяха бързи и опасни и всичко загасваше пред наказателното поле. Първият сериозен удар бе отправен едва в 27-та минута от Т. Йорданов (Чм-9). Течеше последната минута на първото полувреме, когато при една бърза контраатака вдясно Кр. Петров подаде отлично, но Малинов (ЖСК-Сп-10) от съвсем близко разстояние би високо над вратата.

След почивката пролича по-енергичната и устремна игра на отбора на „ЖСК-Спартак“. Черноморци загубиха борбата в центъра, действаха вяло, без стройна организация на атаките.

В 52-та минута след ъглов удар Добрев (8) зае най-добра позиция и отблизо изпрати топката в мрежата – 1:0 за „ЖСК-Спартак“. Въодушевени от успеха, спартаковци организираха още редица силни акции. Отборът на „Черно море“ се вдигна на

1975

6.9.1975 г., ст. „Ю. Гагарин", Г. Кондов опитва удар с глава, блокиран от Ант. Фажев (Сп) и подкрепен от Дам. Георгиев и Ст. Богомилов

1975

щурм за изравняване, но стихийността най-често му пречеше да се доберe до успешен завършек. До края нов гол не бе отбелязан и „ЖСК-Спартак" заслужено се поздрави с победата."

13.9.1975 г., **„Ч. море" – „Миньор" Пк 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 14.9. 1975 г.: „Снощи на стадион „Ю. Гагарин" за първенство на „А" РФГ се срещнаха „Черно море" и „Миньор". След няколко слаби игри, черноморци най-после зарадваха с голямата мобилизация на силите, с бързото развитие на атаките и изключителната воля и амбиция за победа. За разлика от предишните срещи на свой терен този път домакините напомниха за добрите игри на отбора в миналите първенства. Със силни флангови атаки, с голямо движение в средата на терена и с много удари футболистите на „Черно море" подсказаха, че възможностите им са по-големи. Едва ли в друг мач Парушев, с №9 на фланелката, е бягал толкова много и излизал победител в редица двубои със защитата на гостите. Хубави думи могат да се кажат и за Светозаров (7) – остро, пробивно и бойко крило, за Тахмисян (10), Богомилов (11), за отбраната начело с Марев (3) и за останалите участници в снощната среща.

Може само да се съжалява, че няколко крайно изгодни положения не бяха реализирани от черноморските нападатели, главно поради недостатъчна съсредоточеност и неточен мерник. Пропуски е имало и друг път, но едва ли някой може да си обясни защо Марев (3), в 37 минута, останал сам срещу вратаря, не би, а подаде успоредно и с това хвърли в почуда зрителите.

„Миньор" игра посредствено и не застраши опасно черноморската врата. Прояви се вратарят Димитров, спасил силни удари. В отделни моменти гостите преминаваха границите на позволената игра, влизаха грубо и опасно в борба за топката, но съдията С. Катеринчев от Пловдив задълго не предприемаше енергични

мерки.

Краят дойде при 1:0 за „Черно море“, победа ценна и напълно заслужена, но не отразяваща надмощието на домакините. Голът отбеляза Парушев в 45 минута след разбъркване пред вратата на „Миньор“. ***Ив. Колев***“

27.9.1975 г., **„Берое“ Ст. З. – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 114, 29.9.1975 г.: „В този мач не можахме да видим бързата, маневрена и тотална игра, която сме свикнали да наблюдаваме у домакините. „Берое“ се унесе в приспивното темпо през първата част, от което печелеха само черноморци. И все пак няколкото нападения донесоха единствения гол за старозагорци.

През втората част гостите като че ли разбраха, че или морално-волевата устойчивост на старозагорци е на ниско ниво, или физически не са добре (или пък бяха се задоволили от това минимално 1:0!), та свиха обръч около вратата на Костов. Той спаси няколко силни удара, но… 2 минути преди края Богомилов стреля, топката срещна страничната греда, притичалият Тахмисян я „засече“ и насочи технично в мрежата – 1:1. Това фактически беше логичният край на мача. ***Д. Станчев***“

11.10.1975 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. дело“, 12.10. 1975 г.: „Във Варна вчера за първенство на „А“ РФГ се срещнаха отборите на „Черно море“ и „Академик“. Течеше четвъртата минута. Студентите пробиха по дясното крило и вдигнаха пред вратата на Златанов (Чм-1). Топката не бе отбита сполучливо и Мл. Василев (Ак-7) отново я прехвърли в наказателното поле. Тук защитникът Чалев (2) с глава откри – 1:0 за „Академик“.

След гола гостите се оттеглиха назад и задълго предоставиха инициативата у черноморци. Домакините упражниха продължителен, но безплоден натиск. Атаките им гаснеха пред наказателното поле. Липсваха удари. Едва в 28 минута Богомилов (11) би с глава, но Тиханов (1) бе на своя пост.

През второто полувреме отборът на „Академик“, видял, че съперникът му не е страшен, заигра по-активно и на няколко пъти опасно застраши вратата на черноморци. Като вещ организатор се прояви Лозанов (8). Отборът на „Черно море“ продължи да играе с бавен темп и къси подавания, без острота и стръв към гола. Единствената добра възможност за домакините бе в 69 минута, когато Богомилов се откъсна, напредна, но ударът му бе отразен от вратаря. Много протести сред зрителите предизвика смяната в

11.10.1975 г., ст. „Ю. Гагарин“, Тодор Йорданов е спечелил битката във въздуха срещу защитниците на „Академик“ Сф, зад него дебне „Бебо“ Светозаров.

1975

1975

11.10.1975 г., ст. „Ю. Гагарин", Ст. Богомилов отново е надскочил пазачите си от „Академик" Сф. В атаката участват също Кеворк Тахмисян, Т. Йорданов и Кирил Любомиров

***Светослав Томов Златанов**, (18.1.1953 – 3.9.1990), вратар с 6 мача в „А" РФГ през този сезон. Според в. „Нар. спорт" пристига в „Ч. море" от „Ватев" Белослав. Златанов е от София, нямаме информация къде точно е играл. Бил е добре начетен и образован, давал е юридически съвети на съотборниците си. Помним го като висок, но малко тромав под рамката. Не разполагаме с информация и къде е играл след като си заминава в края на сезона, освен че завършва ВИФ и е станал учител след това.*

„Черно море" на Н. Димов, влязъл през второто полувреме, с Кондов.

Краят дойде при 1:0 за студентите. Загубата на „Черно море" тревожи, но още по-тревожно е състоянието на отбора, който все още не е намерил своя облик, все още е с неустановен основен състав. ***Ив. Колев***"

18.10.1975 г., **„Дунав" Рс – „Ч. море" 2:2 (1:1)**,

В. „Нар. дело", 19.10. 1975 г.: „В мач за първенството на „А" РФГ днес отборите на „Дунав" и „Черно море" си поделиха по 1 точка. Играта им бе с променливо надмощие. В известен период дунавци имаха териториален превес, но не съумяха да го оползотворят.

Първи откриха резултата варненци в 12-та минута чрез Парушев. Две минути след това десният защитник на русенци Далев се включи в акция на своя отбор и със силен нисък удар изравни.

В 70-та минута Андреев от „Черно море" с далечен диагонален удар намери вратаря на „Дунав" неподготвен и покачи на 2:1. След този гол русенските футболисти направиха масиран натиск. В 85-та минута централният им защитник Въжаров с глава успя да изравни. В последната минута пред дунавци се откри отлична възможност за победа, но тя бе проиграна от Христов."

26.10.1975 г., **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 2:3 (2:2)**,

В. „Нар. дело", 29.10. 1975 г.: „„Черно море" на свой терен изнесе един драматичен мач срещу „Левски-Спартак", но не прибави нищо към актива си. Черноморци започнаха ентусиазирано и рано зарадваха хилядите зрители. В десетата минута те водеха с 2:0, след два хубави гола на Д. Георгиев и Андреев. Но оттук нататък настъпи обрат в играта. „Черно море" наруши първоначалната организация на атаките, темпото спадна и съперникът взе инициативата. Последва груба грешка на Любомиров (автогол в 17 минута), недобро покритие на централния нападател на гостите Миланов, който с голове в 36 и 70 минути оформи крайния резултат – 3:2 за „Левски-Спартак". Като последен удар за домакините дойде и пропуснатата дузпа в 75 минута.

Не искаме да слагаме ударението върху пропуските на отделни състезатели. Срещата бе сравнително на добро равнище, но разкри някои съществени недостатъци. Всеки отбор трябва да умее да осмисля това, което става на терена, правилно да преценява моментните ситуации и с оглед на техническото и тактическото си умение да оказва влияние върху хода на играта. А с „Черно море" се случи тъкмо обратното. След десетата минута процесът стана неуправляем и се стигна до решителни грешки. И в други срещи (с „Локомотив"-София и „Дунав") „Черно море" повеждаше в резултата, но не успяваше да защити спортно-технически преимуществото си.

В играните досега срещи пролича, че отбраната – най-постоянната част в отбора, е твърде уязвима, както по центъра, така и по фланговете. Средната линия в повечето случаи е анемична (с изключение в

1975

Кирил Любомиров Иванов *(р.7.5.1952 г.), 27 мача/3 гола в „А“ РФГ през този сезон. Любомиров пристига от ЦСКА „Септ. знаме“, като една от надеждите на „армейската“ школа, която не успява да се наложи в титулярния състав. Има мачове и в юношеския нац. отбор. Универсален футболист, поставян във всички звена на терена, изпълняващ отлично функциите си, където и да е поставен от треньорите. Остава в „Ч. море“ само през този сезон и се налага като титуляр. След отпадането в „Б“ група в края на сезона, се завръща в ЦСКА, където е отново резерва и през следващия сезон преминава в другия армейски отбор – „Сливен“. Играл е също и за „Академик“ София.*

→

този мач на Димов), а за нападението едва ли са добър атестат осемте гола, постигнати в девет мача. Не се е очертал още голмайсторът на отбора. Необходимо е да се насочи вниманието и към морално-волевата подготовка и спортсменството на състезателите. Доста станаха жълтите картони. А те са признак или на слаба спортна форма, или на недобро възпитание. Едва ли Андреев спечели нещо от това, че изкара от строя защитника Аладжов.

Без да бием тревога, следва трезво да оценим положението на варненските отбори и да кажем, че вече няма място за отстъпление. Разликата в точките е такава, че борбата ще става все по-гореща, всяка следваща среща – решаваща. ***Ив. Колев***“

В. „Полет“, 28.10.1975 г.: „Треньорите преди срещата

Обърнах се към засл. треньор Ив. Моканов и змс Ив. Вуцов с единствен въпрос: „Вашата прогноза за срещата?“ По телефона се свързах с Ив. Моканов в хотел „Амбасадор“. Отказа да коментира изхода на срещата. Ив. Вуцов бе полюбезен и преди началото на срещата каза: „Ще бъде много труден мач, но ще играем 90 минути футбол. Докато съдията свири края“.

Хроника на срещата

2 минута – Парушев поема една топка по дясното крило, преминава финтово Аладжов, устремява се към вратата и пуска топката към спринтиращия отляво Георгиев, който надбягва Гайдарски и с лек удар я насочва към мрежата пред очите на смаяния Стайков – 1:0 за „Черно море“.

10 минута – изпълнен е наказателен удар срещу „Левски-Спартак“, топката отскача от главата на Ивков, Кондов съобразително я пуска на връхлитащия Андреев и Стайков отново е безпомощен – 2:0 за „Черно море“.

19 минута – меле пред вратата на Златанов, недоразумение между Любомиров и вратаря и топката, насочена от Любомиров, намира опразнената врата – автогол и 1:2.

35 минута – след остро врязване в наказателното поле на „Черно море“ Миланов от 10-12 метра изравнява – 2:2.

69 минута – след центриране на Спасов Миланов от непосредствена близост до вратата, забучва топката с глава в горния ъгъл. Както и при трите последователни корнера в 60 мин. Златанов не прави опит да пресече пътя на центрираните топки.

72 минута – срещу „Левски-Спартак“ е отсъден единадесетметров наказателен удар. Тахмисян изстрелва „бомба“, която разтърсва горната греда, но мрежата на Стайков е „суха“.

90 минута – Богомилов изпробва силата на своя удар от около 25 метра, но Стайков заковава топката в ръцете си. Това бе последният шанс за „Черно море“.

Можеха ли да победят футболистите на „Черно море“?

Да, ако срещата траеше само 10 минути. Защото хубавото, което показаха състезателите на „Черно море“ беше само през тези 10 минути – игра с крилата, движение по целия терен, включване на футболисти от средната линия в атака. И в десетата минута „Левски-Спартак“ бе в „нокдаун“. Но не в „нокаут“, както твърде рано го бяха помислили черноморци. И като опитен боксьор, който се съвзема постепенно от ударите, „Левски-Спартак“ изравни играта, наложи темпо, което е по вкуса на неговите състезатели и до края на първото полувреме изпълни своята „програма – максимум“ – равенство в резултата.

Без да покаже нещо особено през вторите 45 минути, отборът на „Левски-Спартак“ постигна своето – ценна победа, която му дава шансове в борбата за първо място. ***Ж. Станев***“

1.11.1975 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 3:1 (2:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 129, 3.11.1975 г.: „Още от началото черноморци показаха, че не са пропътували 400-те километра от морския бряг до Пловдив, за да играят безобидната роля на бранещи се гости. Дойде и онзи момент, когато отчаяният плонж на Бончев не помогна срещу силния и прецизно точен удар на Д. Георгиев от ъгъла на наказателното поле. При отсъствието на някои титуляри от защитата, локомотивци потърсиха компенсация за тези проблеми също в своето нападение. Тази ориентировка на двата отбора към открита нападателна игра, при това в едно похвално темпо, придаде привлекателна окраска на мача.

29.11.1975 г., София, ст. „Нар. армия“, борба за топката между бековете Георги Жеков (ЧМ) и Цоньо Василев (ЦСКА, на земята)

Атаките на пловдивчани бяха по-многобройни, имаха по-масиран и траен характер, съпроводени бяха и с повече (макар и неточни) удари. Варненци, макар и по-рядко, създадоха няколко големи опасности, но Тахмисян, Кондов и Д. Георгиев, а в последните секунди и защитникът Любомиров, проиграха чудесни възможности. Причина за това беше и отличното противодействие на пловдивския вратар Бончев. Неговият колега Симеонов обаче имаше несполучлив ден и носи вина за головете. ***Ст. Стоянов***“

22.11.1975 г., **„Ч. море“ – „Сливен“ 1:3 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 23.11. 1975 г.:„Във Варна за първенство на „А“ РФГ се срещнаха отборите на „Черно море“ и „Сливен“. Черноморци поднесоха поредното разочарование, като претърпяха тежка загуба с 1:3. Това не бива да учудва, тъй като според показаната слаба игра победата на гостите можеше да бъде и по-голяма.

Срещата започна с открита нападателна игра и на двата отбора. В 10 минута Парушев проби, но ударът му бе отразен от вратаря. Веднага след това Османов също пропусна. Последваха хубави пробиви на Георгиев, но неоползотворени в крайната фаза. В 20 минута обаче сливенци, които бяха дръзки и бойки, пробиха по центъра и Османов откри – 1:0 за „Сливен“.

Получили гол в своята врата, футболистите на „Черно море“ се хвърлиха в стремителни атаки и успехът не закъсня. В 33 минута Йорданов напредна отляво и подаде, Андреев би в напречната греда и Тахмисян изпрати отскочилата пред него топка в мрежата – 1:1. Последваха десетина силни минути на домакините, но без резултат.

И след почивката „Сливен“ не изневери на своя по-рационален и по-модерен стил – бързо прегрупиране от отбрана в

29.11.1975 г., София, ст. „Нар. армия“, Ив. Притъргов (ЦСКА, вляво) се опитва да разбие защитния блок на „моряците“, от дясно наляво: Ив. Иванов, Я. Богомилов, Г. Жеков и К. Любомиров

нападение и мощни действия по целия фронт на атаката. В 52 минута Дойчев отблизо покачи на 2:1. Отбраната на „Черно море" явно бе разколебана и нестабилна. Марев бе заменен от нападателя Кондов. Сливенци продължиха да нахлуват силно в полето на своя съперник. В 66 минута Османов майсторски прехвърли вратаря и резултатът нарасна на 3:1 за „Сливен".

До края черноморци се помъчиха да изменят развоя на мача, но това не им се отдаде, главно поради стихийността в действията. Дори в 85 минута Тахмисян пропусна да реализира дузпа. Топката бе избита от отличния Кръстев. ***Ив. Колев***"

29.11.1975 г., **ЦСКА „Септ. зн." – „Ч. море" 1:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 141, 1.12.1975 г.: „Варненци построиха плътен вълнолом, енергично отбиваха атаките на противника, преследваха го по петите, бореха се за всяка топка (за съжаление допускаха и грубости). Любомиров се бе превърнал в „сянка" на Денев. С интересна роля в средата на терена се представи 19-годишният Енчо Богомилов. Моряците обаче предпочитаха своите води и твърде рядко навлизаха в „открито море". Веднъж Е. Богомилов с изненадващо включване и хубав диагонален удар изпрати топката в мрежата – 0:1.

Домакините отрано се завъртяха като в омагьосан кръг, без да налучкат верните пътища за форсиране на противниковата отбрана. Безсилни бяха да сторят това по фланговете, не бяха задружни и в останалите сектори. Сякаш от вчера бяха в отбора – на такова незадоволително равнище се оказа връзката между отделните линии и звена. След пробив на Денев, Притъргов изравни, но въпреки непрекъснатия натиск и редицата разбъркванията пред Златанов, успех не бе регистриран. Липсваше съгласуваност в действията, а и точна стрелба. ***Д. Поздимитров***"

3.12.1975 г., **„Ч. море" – „Славия" 1:2 (0:1)**,

В. „Нар. дело", 4.12. 1975 г.: „Турнирното положение на черноморци в края на полусезона предопределяше тактическото построение на играта. На домакините трябваше само победа и те още от първите минути след сигнала на съдията Н. Дудин се впуснаха в непрекъснати атаки. Играчите на „Славия" с леко подсилена отбрана следяха внимателно действията на домакините и умело използваха всяка възможност за контраатака.

В действията на черноморци скоро пролича липсата на самообладание, прибързаност, скованост. Нервното напрежение даде видимо отражение. То пролича в многото грешки при подаването на топката и разсеяната стрелба. През 90-те минути на неспокойна игра, домакините 72 пъти загубиха топката поради неточен пас! В същото време играчите на „Славия" отправиха само 34 неточни подавания. Сред домакините най-често „подаряваха" топката на противниковите играчи Димов, Марев и други.

При едно от бързите слизания към вратата на домакините Григоров подаде полувисока топка и Александров пред погледа на защитниците на „Черно море" я насочи в мрежата. В 80-та минута за спъване на Минчев бе отсъдена дузпа срещу домакините. Цветков майсторски покачи резултата.

Това бе сигнал за закъснял тотален щурм на вратата на „Славия". Но беше вече твърде късно. Пък и трудно можеше да се разчита на успех. Гостите барикадираха подстъпите към своята врата и се защитаваха безкомпромисно. Три минути преди края все пак след удара на Любомиров топката рекушира от крак на някой защитник и влетя във вратата на Цолов – 2:1 за „Славия". При този резултат завърши срещата. ***С. Маркин***"

6.12.1975 г., **„Ч. море" – „Ботев" Враца 3:2 (2:1)**,

В. „Нар. дело", 7.12. 1975 г.: „Вчера във Варна за първенството на „А" РФГ играха отборите на „Черно море" и „Ботев". Това бе среща, в която черноморци трябваше да играят само за победа. Този решителен характер, а и самият интересен развой на мача не смути футболистите и те излязоха с чест от двубоя.

Още с началния съдийски сигнал варненци се впуснаха в атака и не измениха на този начин на игра през целия мач. Рано падналият в тяхната врата гол, постигнат в 10 минута от Паноров, след наивна грешка на Иванов, не ги смути, а още повече ги амбицира да се борят мъжки за победата. Капитанът Ст.

1975

В квалификациите за ЕП'76 България играе в група с ГФР, Гърция и Малта и заема трето място в крайното класиране в групата. Българските национали постигат само две победи срещу аутсайдера Малта (5:0 и 2:0), два равни у дома срещу ГФР (1:1) и Гърция (3:3) и две загуби като гости на ГФР (0:1) и Гърция (1:2). За финалите в Югославия се класира само първенеца в групата – ГФР, а България за пореден път не успява да се класира за финалният турнир.

***

ФИФА решава да организира първото световно първенство за юноши, което ще се състои от 27.6. до 10.7.1977 г. в Тунис. Много от европейските страни, вкл. България изразяват скептицизъм поради малкия брой участници от Европа (само 6), които са предвидени да участват на финалите в Тунис.

1976

„Левски-Спартак“ спечелва КСА след продължения, след като побеждава ЦСКА „Септ. знаме“ с 4:3 (2:2 в редовното време). Финалът се играе на националния стадион „В. Левски“ на 2.6.1976 г.

***

Юношеския отбор на „Ч. море“ е вицешампион на елитната юношеска група с 47 т. и голова разлика 55-25. Шампион е отборът на „Тракия“ Пловдив с 51 точки.

***

В крайното класиране по спортсменство първенец е ЖСК „Спартак“. „Черно море“ заема предпоследното 15-то място, което е най-ниското класиране на отбора от създаването на това съревнование.

Богомилов умело направляваше действията и вдъхваше увереност в своите съотборници. С бързи атаки на широк фронт черноморци държаха инициативата в ръцете си и успехът не закъсня. В 17 минута Богомилов проби отляво, подаде успоредно на вратата и Любомиров с глава изравни. Голът окрили футболистите на „Черно море“. Последва мощен натиск и удари от различни разстояния. Така в 24 минута Кондов стреля изненадващо от 20 метра и покачи на 2:1. А в 55 минута отново Богомилов се вряза по крилото и както през първото полувреме изпратената към вратата топка бе засечена майсторски от Любомиров – 3:1. Очертаваше се внушителна победа, което се потвърждаваше от хода на срещата, от многобройните атаки и удари. Но впоследствие се наруши ритъмът, а и отбраната приспа бдителността си. В 84 минута Паноров бе пропуснат в опасна близост и резултатът бе намален. Краят дойде при 3:2 за „Черно море“ – втора победа от играните досега 14 кръга.

Във вчерашната среща „Черно море“ показа значително по-добра игра в сравнение с досегашните на варненски терен. Заслужава да се отбележи голямото старание на Марев, Андреев, Богомилов, Любомиров, Кондов и други. Оформя се вече основният състав, личи явното желание на всички да възвърнат доверието на зрителите и да защитят престижа на дружеството и града. ***Ив. Колев***“

13.12.1975 г., **„Спартак“ Плевен – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 147, 15.12.1975 г.: „Течаха последните секунди на полувремето, което премина в пълно, но безплодно надмощие на домакините. И тъкмо тогава, при съвсем обикновена ситуация, Кринов допусна неволна грешка, поставяйки топката просто в краката на Богомилов. За варненския голмайстор не бе трудно да се възползва от подаръка. От тук до края на мача гостите само един-два пъти стигнаха в по-опасна близост до Тодоров. „Бетонът“ им се оказа здрав за пробивните възможности на плевенчани, чиято игра впрочем преди почивката не бе особено стройна. След това пред вратата на Борисов стана горещо, закипя, но нападателите Лазаров, Минков, Стоилов и др. се оказаха безсилни да преодолеят якия варненски вълнолом. И пак защитникът Димов – самоотвержен, смел и решителен успя да изравни – 1:1. Останалото, както и преди, бе ходене по мъките – игра между аутсайдери. ***Св. Обретенов***“

В. „Нар. дело“, 9.1. 1976 г.: „… От 5 януари започна подготовката … всички състезатели са на лице, но безпокоят някои контузии.

Според разработения подробен план, подготовката ще протече на няколко етапа. До 17 януари, тя ще се води на собствения дружествен стадион, край Аладжа манастир, в местността Батовата и на пясъчната ивица край морето. Основното, на което се набляга е да се подобри физическото състояние и издръжливостта.

От 19 до 31 януари отборът ще бъде на лагер на „Златни пясъци“ … главно ще се наблегне на силата.

От 2 до 7 февруари отборът ще тренира на дружествения стадион. Правят се постъпки по това време да се организира контрола в чужбина.

На 9 февруари футболистите ще заминат на юг, като на 14.2. ще играят срещата от 1/16 финал за КСА с отбора на „Сливнишки герой“.

От 16 до 21 февруари отборът ще тренира пак във Варна, а на 23 се отправя отново на юг… ***Б. Йовчев***“

14.1.1976 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 3:0,

Голм.: Ив. Андреев, Ив. Дончев – 2

17.1.1976 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Волов“ Шн 4:0 (1:0),

Класиране:

1.	ЛЕВСКИ-СПАРТАК	8	5	2	27-18	21
2.	ЦСКА С. ЗНАМЕ	7	5	3	21-16	19
3.	АКАДЕМИК	7	4	4	17-12	18
4.	ТРАКИЯ	5	7	3	14-12	17
5.	ЛОКОМОТИВ Пд	6	5	4	18-19	17
6.	СЛИВЕН	7	2	6	15-12	16
7.	СЛАВИЯ	4	7	4	22-19	15
8.	ДУНАВ	5	5	5	18-17	15
9.	БОТЕВ	7	1	7	20-22	15
10.	ЖСКА-СПАРТАК	6	2	7	16-16	14
	ПИРИН	4	6	5	14-14	14
12.	ЛОКОМОТИВ Сф	5	4	6	18-19	14
	БЕРОЕ	3	8	4	18-19	14
14.	МИНЬОР	5	4	6	16-21	14
15.	ЧЕРНО МОРЕ	2	7	6	16-22	11
16.	СПАРТАК	2	2	11	18-30	6

Голм.: Г. Кондов – 2, Кънчо Стоичков, Т. Йорданов

21.1.1976 г., Варна, контр., „Ч. море" – „Славия" 3:1

28.1.1976 г., Бургас, ст. Нефтохимик, контр., „Черноморец" Бс – „Ч. море" 2:2,

Голм.: Маджаров – 2 (Ч-ц), Ст. Богомилов, Дам. Георгиев (ЧМ)

***

8.2.1976 г., Варна, ст. Локомотив, 16.30, **„Ч. море" – „Черноморец" Одеса 1:0 (0:0)**, съдия: Пан. Мефитишев

Голм.: 1:0 Р. Рафиев 70'

Рафи Рафиев: „Играхме на сгурията на „Локомотив". Беше много студено и духаше силен вятър. Нямах ръкавици и един от зрителите ми даде неговите плетени ръкавици, да играя с тях. Излиза, че това е първият ми гол за „Ч. море", но нямам спомен как е станал".

КСА, 1/32 финал:

24.12.1975 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море" – „Строител" с. Трояново 3:1 (1:1)**,

Голм.: 0:1 Демирев 3', 1:1 Ст. Богомилов 29' (дуз.), 2:1 Г. Жеков 72', 3:1 Св. Светозаров 75'

В. „Нар. дело", 25.12. 1975 г.: „… на ст. „Ч. море" излязоха „Ч. море" и първенецът на Старозагорски окръг „Строител" от с. Трояново (начело в „А" окръжна група).

Течеше трета минута. Защитниците на „Ч. море" се поколебаха за миг при едно не твърде трудно положение и Демирев (11) откри резултата – 1:0 за „Строител". И след гола гостите проведоха доста смислени и опасни атаки. Черноморци постепенно организираха играта си и започнаха системно да създават голови ситуации. В 29-та мин. Богомилов (11) изпълни успешно отсъдената в полза на „Ч. море" дузпа и резултатът бе изравнен.

След почивката по-добрата класа на черноморци си каза думата. Те заиграха по-напористо и сломиха съпротивата на гостите. В 72-та мин. Жеков (2) с далечен удар покачи на 2:1, а в 75-та мин. влезлият през второто полувреме на мястото на Йорданов (7) Светозаров, зафиксира с хубав гол крайният резултат – 3:1 за „Ч. море". ***Ив. Колев***"

КСА, 1/16 финал:

14.2.1976 г., Сливница, **„Слив. герой" – „Ч. море" 2:1 (2:0)**,

Голм.: 1:0 Тронков 21', 2:0 Киров 37', 2:1 Ст. Богомилов 72'

„Черно море" отпада от турнира.

***

28.2.1976 г., **„Пирин" Блгр. – „Ч. море" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 26, 1.3.1976 г.: „Черноморци овладяха топката, тръгнаха устремно напред и Рафиев разтърси страхотно напречната греда. В отговор Хаджиев се стрелна от дясно, сламира сръчно и само отличната намеса на Е. Богомилов предотврати опасността. Още неотдъхнали, едва смогваме да следим с поглед устрема на Любомиров по фланга – отлично центриране и шансът изневери на Ст. Богомилов…

А са минали само 5 минути!... И така до почивката. Записваме пропуски (очебиещи!) на Стоянов и Ст. Богомилов, на Лулейски и Рафиев, на Хаджиев и Любомиров, но гледаме футбол от добра класа. Вълнуваме се и се радваме, че атаката и само атаката е алфата и омегата в тактическия замисъл на двата отбора. В този обнадеждаващ стил стана и голът: Хаджиев пое риска да надиграе неколцина бранители, подаде успоредно на вратата и Николов след красив плонж бележи с глава.

След почивката пиринци непрекъснато засилваха натиска си. Но… пак пропуски пред гола. ***Й. Костадинов***"

6.3.1976 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 7.3. 1976 г.: „Вчерашната среща във Варна за първенство на „А" РФГ между „Черно море" и „Локомотив" (Сф) бе от решително значение за варненци. За тях бе необходима само победа, тъй като заемат предпоследното място във временното класиране. И трябва със задоволство да отбележим, че те проявиха похвално старание, голяма амбиция и желание за победа. През целия мач футболистите на „Черно море" водеха остра борба за топката, умело се справяха с бързите противникови нападатели като Радев, Гергов, Здравков и строяха атака след атака. Не ще бъде пресилено, ако кажем, че черноморци

1976

След като лекува контузия през есента, Рафи Рафиев прави успешен дебют, отбелязвайки единствения гол в контролата срещу „Черноморец" Одеса

***

***„Черноморец" Одеса** се подготвя за новия сезон в СССР, след като е завършил на 12-то място през 1975 г.*

дадоха една от добрите си игри досега в първенството и успехът им е напълно заслужен.

Как се развои срещата? В началото – равностойно. Постепенно домакините наложиха известен превес и все по-често застрашаваха вратата на Манолков. При една атака в 24-та минута усърдният Тахмисян се устреми към топката, но бе съборен в наказателното поле от Бонев. Съдията правилно отсъди дузпа, реализирана майсторски от Ст. Богомилов – 1:0 за „Черно море".

След гола играта загрубя главно по вина на локомотивци. Особено се прояви Б. Димитров, който безогледно действаше срещу Тахмисян и принуди съдията да прибегне до жълтия картон. След почивката треньорът закономерно замени Димитров с Трайков.

През второто полувреме отново по-стабилният отбор на терена бе „Черно море". Създадени бяха редица изгодни положения, отправени бяха доста удари, но резултатът остана непроменен. Вчерашната победа на варненци има висока стойност. Радва подобрената спортна форма на състезателите. Отборът е намерил по-правилен път на изграждане, на тактическо усъвършенстване. Необходимо е още по-неотстъпно да се върви напред, да се тренира усърдно, тъй като предстоят тежки битки за място в групата на майсторите.

Хубави думи могат да се кажат за защитниците, водени от младия Е. Богомилов, както и за играчите от средата и от предния ешелон. И все пак Любомиров можеше повече, а вратарят Борисов прояви излишна нервност и заслужи жълтия картон. ***Ив. Колев***"

6.3.1976 г., ст. „Ю. Гагарин", Рафи Рафиев опитва задна ножица пред погледа на съотборника си Георги Кондов (вляво) и локомотивците Трайко Соколов, Б. Борисов и В. Неделчев

13.3.1976 г., **„Тракия" Пд – „Ч. море" 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 32, 15.3.1976 г.: „90 минути домакините се опитваха да разбиват вълнолома пред себе си сякаш с глава. А както е известно от живота, за тази цел се използват по-рационални средства. Във футбола те са бързината, техниката, точните удари и спазването на игровата дисциплина. За съжаление тези елементи бяха пренебрегнати от тракийци и това естествено предопредели изхода на двубоя. Състезатели като Джевизов, Иванов и Костадинов, доказали вече не веднъж добрите

си възможности, сега се надпреварваха да грешат. Създадените голови възможности пред вратата на гостите най-често бяха плод на усилията на средния ешелон, но все не се намираше точен крак за голов удар. Черноморци също пропуснаха реални възможности. Гъвкави и предвидливи в защита, те укротяваха напъните на тракийци и с точни пасове опасно контраатакуваха. За съжаление, всичко хубаво свършваше пред двете наказателни полета. ***Гено Бахчевански***"

20.3.1976 г., **„Ч. море" – ЖСК „Спартак" 1:1 (0:1)**,

В. „Полет", 22.3.1976 г.: „… Двубоят започна с видим, но безплоден териториален превес на „Ч. море". ЖСК „Спартак" пренасяше напрежението пред Борисов с бързи и технични контраатаки и на два пъти Ив. Петров имаше възможност да материализира подаванията на своя съименник по фамилия. Още в тези първи минути се видя, че черноморският вълнолом е твърде нисък и вратата на Борисов едва ли ще остане суха. Иванов грешеше наивно и често, по-сетне – и Денев, и Я. Богомилов. Димов и Андреев закъсняваха да помогнат ту на защитата, ту на нападателите и с неточните си пасове и недостатъчната енергичност предоставиха инициативата на старателните Малинов и Добрев.

Все пак първата сериозна опасност бе пред Зафиров: от 3-4 метра Тахмисян засече остро подадена топка, която срещна тялото на самоотвержено плонжиралия вратар. Зафиров реагира чудесно и в онзи момент, когато след умен пас на Кондов, Андреев стреля силно и рекушираната в крак на защитник топка коварно се насочи в ъгъла. Това бяха и „златните" шансове на „Ч. море". И пак контраатаки на Киряков и двамата Петровци, ефикасно подкрепяни от Добрев и Малинов. В 43-та мин. Ив. Петров почти на гол-линията се размина с топката. В следващата минута тя беше във вратата на „Ч. море", технично изпратена от съобразителния Добрев. Но негови съавтори бяха почти цялата зелено-бяла защита и най-вече Борисов, който потърси (на няколко пъти така бе и срещу „Локомотив" Сф) ненужни изяви далеч от вратата си.

Подновеният натиск на „Ч. море" отново срещна самоотвержения отпор на ЖСК „Спартак". Агресивността бе увеличена от влизането на Дам. Георгиев. Кондов отново бе поел отговорността да синхронизира разцентрованите действия на партньорите си. (Тахмисян, париран от личния си „телохранител" Недев, направи малко в това отношение). И пак атаките на по-енергичните и подвижни играчи на ЖСК „Спартак" вещаеха повече неприятности. Веднъж Я. Богомилов трябваше с ръце да задържи втурналия се Кр. Петров, за което справедливо му бе показан жълт картон. Но головото положение с активното участие на Дам. Георгиев и пасивното на Зафиров узря пред находчивия Кондов, който изпревари вратаря и върна надеждите на своите. Тези надежди обаче, трябва да бъдат защитени с подобрена игра … ***Ст. Янев***"

В. „Нар. дело", 21.3. 1976 г.: „Недоброто временно класиране на двата варненски участника в „А" РФГ „Черно море" и „ЖСК-Спартак" и решителният характер на вчерашната среща между тях даде отражение на развоя на мача. В първоначалните минути се чувстваше скованост в действията. Атаките не бяха завършвани по най-сполучливия начин. Спартаковци прилагаха преса по цялото игрище и в повечето случаи успешно парираха действията на съперниците си. Постепенно черноморци заиграха на по-високи обороти, усилиха натиска по дясното крило и създадоха няколко критични положения. Тук обаче вратарят Зафиров прояви висока класа, като на два пъти се намеси точно и сигурно. В отбора на „Черно море" осезателно се чувстваше липсата на титулярното крило Ст. Богомилов, получил контузия в последните дни преди срещата. Нямаше кой да действа по левия фланг. Рафиев се загуби в центъра. В тези начални минути най-активният състезател беше Кондов.

Спартаковци отразиха бурния натиск пред своята врата и на свой ред започнаха остро да нападат. Кр. Петров, Добрев, Малинов, Киряков заиграха комбинативно, търсеха слабите страни на своя съперник, изпробваха опити за атака по целия фронт, но ударите им бяха неточни. В 43-та

1976

От 4 до 15.2.1976 г. в Инсбрук, Австрия се провеждат 12-те Зимни олимпийски игри. България е представена от 11 скиори и за първи път на ОИ, отбор по хокей на лед. Най-добре се представя ски-бегачът Иван Лебанов, който завършва на 24 място (от 80 състезатели) в дисциплината 15 км. Съотборника му Любомир Тосков е 26-ти.

В алпийските дисциплини най-добре се представя Петър Попангелов, завършил 26-ти в гигантския слалом.

Дебютът на хокейния ни отбор на олимпийската сцена завършва с разгромна загуба (1:14) от ЧССР в квалификацията за първата шестица, последвана от 5 загуби и последно 12-то място във втората шестица.

Прави от ляво надясно: Ив. Василев (ст. тр.), Роман Керековски, Ив. Христов, Вахан Ангатян, Васко Владимиров, Янчо Банков, Вес. Атанасов, А. Иванов и Ростислав Рачев,
клекнали: Светлозар Маринов, Бож. Върбанов, Л. Трайков, Г. Йорданов, Г. Георгиев, Дам. Дамянов, Тодор и Петко Петкови

СРЕБРО С ЦЕНАТА НА ЗЛАТО

В завършилия футболен шампионат на „А" републиканска юношеска група възпитаниците на треньора Ив. Василев,юношите старша възраст на дружество „Черно море", се окичиха със сребърните медали, след като пет кръга от началото някои предварително ги бяха причислили към „аутсайдерите". Затова среброто за тези момчета има цената на злато. Защото им показа, че в спорта побеждава по-силният духом, по-трудолюбивият, по-всеотдайният. И може не всички от тях да станат големи футболисти. Но уроците по спортно мъжество, усвоени през тези 3 — 4 години, когато играха заедно, ще им позволят да станат достойни граждани на нашата родина.

ТЯХНАТА ВИЗИТНА КАРТИЧКА

Р. Керековски (капитан на отбора), Ив. Христов, В. Ангатян, В. Николов (вратар), Я. Банков, В. Вълчев, Р. Рачев, Св. Маринов, Б. Стоянов, Л. Трайков, Г. Йорданов, Д. Андонов, Т. Димитров, П. Райков.
Треньор — Ив. Василев.
Средна възраст — 18 години.
Среден успех — много добър.

ПО НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ОТБОРА, ЗА ФУТБОЛА И ЗА СЕБЕ СИ

Гости на редакцията бяха Ив. Василев, треньор на отбора, Ив. Христов, комсомолски секретар на отбора, Р. Керековски, Г. Йорданов, Л. Трайков и Св. Маринов.

Ив. ХРИСТОВ: „Достигнахме нашата цел, защото сме много добър колектив. Всички имат дял за успеха, защото се борехме до последния кръг. След училище футболът е всичко за мене. Искам да продължа образованието си във ВМЕИ и да играя в „Черно море". Пример на футболисти за мен са Панов и Бекенбауер."

Р. КЕРЕКОВСКИ: „Още в началото на първенството си поставихме задачата да се борим за призово място в тройката и въпреки неуспешното начало, успяхме. Дължим успеха си на много добрата целогодишна подготовка, на нашия треньор. Искам да завърша ВИНС и да играя в „Черно море". Запалях се по футбола след като гледах Аспарухов. Той и Бекенбауер са ми харесвали най-много. Футболът създаде в мен воля и дисциплина."

Г. ЙОРДАНОВ: „Голямата дисциплина ни позволи да изпълняваме точно тактическите указания на нашия треньор. Най-хубавите ни и най-трудни мачове бяха срещу „Тракия". Матрос съм и след завършването на службата си искам да играя в „Черно море". Божил Колев и Озерат."

Л. ТРАЙКОВ: „През целия шампионат играхме подчертано нападателно — за това ни помогна добрата физическа подготовка. Почувствувахме, че можем повече, когато спечелихме в Бургас срещу „Черноморец". Искам да уча във ВИНС и да играя в „Черно море". Големите футболисти за мен си остават Аспарухов и Блохин."

Св. МАРИНОВ: „Всички сме приятели. Свикнахме с треньора си Ив. Василев, който провежда с нас интензивни тренировки, както при мъжете. Най-хубавият ни мач беше срещу „Тракия" в Пловдив, най-трудният срещу ЦСКА. Ученик съм в IV ЕГ и искам след завършването й да играя в „Черно море". Якимов и Ривера."

Ив. ВАСИЛЕВ: „Голямата любов на всички момчета към футбола, към дружеството, из ключителното трудолюбие и точно спазване на треньорските указания ни позволиха да спечелим призовото второ място. Доволен съм от всички и искам да изкажа моята голяма благодарност към техните родители и учители, които никога не ги спряха в тренировките и не затрудниха моята работа. Ще ми бъде мъчно да се разделя (девет от основните състезатели напускат отбора поради завършване на средното си образование) защото повярвах в тях — и в Мелец срещу „Стал", когато вратарят ни излезе да пази с контузия в ръката и срещу „Легия" Варшава, когато момчетата не позволиха на противника си да отправи нито един удар срещу болния вратар и срещу „Левски—Спартак", когато при минус 16 градуса играха с мъжки дух."

ВМЕСТО ЕПИЛОГ

Всъщност той ще започне с въпрос: какво ще стане по-нататък със „сребърните" момчета на „Черно море"? Ще подходим ли разумно и на основата на тези състезатели ще изградим един нов футболен мъжки отбор на „Черно море" или с лека ръка ще изпуснем големия шанс. Защото момчетата не искат апартаменти и премии — искат само да играят в „Черно море" и да върнат неговата слава.

Отборът на „Черно море" — юноши старша възраст представи Жеко СТАНЕВ

Иван Христов - Злобния, Васко Владимиров, Божидар Върбанов – Картофа и пред тях Георги Йорданов – Гогата от юношеския отбор, записват мачове и при мъжете.

1976

На 27.1.1976 г. САЩ използва правото си на вето срещу резолюцията на ООН, поставяща искане за независима Палестинска държава.

***

На 17.5.1976 г. е повторният процес срещу боксьорът Рубин Картър, погрешно обвинен за тройно убийство през 1966 г. Присъдата му не е отменена, което вдъхновява Боб Дилън да запише един от хитовете си „Ураганът". Направен е и филм със същото име и тема с Дензел Уошингтън в главната роля. Картър е освободен през 1985 г.

***

На 22.3.1976 г. в Тунис започва снимането на филма „Междузвездни войни"

***

На 24.3.1976 г. след близо двегодишно управление като президент на Аржентина Изабел Перон е свалена с военен преврат. Поставено е началото на военна диктатура.

***

На 1.4.1976 г. в Калифорния, Стийв Джобс и Стийв Возниак основават компютърната компания „Апъл"

минута вратарят Борисов излезе неудачно, а и защитниците не избиха топката и съобразителният Добрев майсторски я изпрати в опразнената врата – 1:0 за „ЖСК-Спартак".

След почивката по-активен бе отборът на „Черно море". Спартаковци твърде рано помислиха да пазят минималното си преимущество. В 75-та минута Георгиев се вряза вдясно, подаде високо пред вратата и след неточна намеса на Зафиров Кондов изравни – 1:1.

До края срещата продължи с разменени нападения към двете врати, но промяна на резултата не настъпи. ***Ив. Колев***"

27.3.1976 г., **„Миньор" Пк – „Ч. море" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр.38, 29.3.1976 г.: „Особен интерес предизвика мачът в Перник, където се срещнаха в директен двубой застрашените от изпадане „Миньор" и „Черно море". Играта носеше белезите на голямото напрежение. След гола на Славов (Мин) в 16-та мин. черноморци се втурнаха да изравняват, но това не им се отдаде."

3.4.1976 г., **„Ч. море" – „Берое" 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 4.4. 1976 г.: „Вчерашната среща за първенство на „А" РФГ между „Черно море" и „Берое" имаше решително значение. Победата беше необходима и за двата отбора, застрашени от опасността да заемат мястото на втория изпадащ от групата.

Началото бе равностойно. Гостите главно чрез Петков устроиха две-три опасни атаки. Черноморци на свой ред също застрашиха вратата на Костов, но Рафиев и Андреев не отправиха точни удари. Борбата се изостри. Но отборът на „Черно море" поскоро намери верния тон, като изцяло възприе девиза „Бори се и побеждавай!". По целия фронт на атаката, а и в дълбочина домакините действаха по-целеустремено, самоотвержено срещу силния си съперник. А „Берое" през първото полувреме наистина се изяви като силен отбор. Футболисти като Петков, Киров, Господинов и други могат да служат за пример с лекото и бързо боравене с топката и с ловкото преодоляване на противника.

Течеше 29 мин. След ъглов удар Рафиев скочи най-добре и с глава отбеляза гол – 1:0 за „Черно море". „Берое" продължи с понижено настроение и започна повече да греши. Черноморци засилиха щурма си, но сега пък дойде ред на пропуските, главно на Йорданов. Гостите също имаха изгодни положения, но Господинов и Апостолов отблизо биха неточно.

Второто полувреме премина при подчертано надмощие на варненци. В 68 минута Георгиев, сменил Йорданов, получи хубав пас и от малък ъгъл би неотразимо – 2:0. До края този резултат остана непроменен. Отборът на „Черно море" спечели важен мач, като показа значително подобрение в играта си и с това възвърна надеждите за спасение. Без да подценяваме слабостите в играта на черноморци, бихме желали вчерашният успех да послужи като своеобразен допинг и отборът да се превърне в бояк и сплотен колектив, който все по-добре усвоява футболното майсторство. ***Ив. Колев***"

10.4.1976 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 3:0 (3:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 44, 12.4.1976 г.: „Леко, като на шега, в мрежата на „Черно море" се изсипаха три топки и рано-рано мачът бе решен. Студентите превъзхождаха и с по-будната си тактическа мисъл, и (особено!) с бързината, с която осъществяваха внезапни контраатаки по дейните си флангове. Не им беше никак трудно да разкъсват несигурната защита на гостите и да дават „шах" на вратаря Борисов. И в този период на явно превъзходство те можеха да нанижат и още голове, ако Янков, Кр. Горанов и Симов бяха по-внимателни и по-прецизни в стрелбата. Успокоението от благоприятната развръзка се отрази на бойкото настроение у софиянци и след почивката играта се изравни, дори се открои известен превес на варненските футболисти. Но това бе мнима активност, от която не произлезе нищо. Черноморци бяха безсилни да променят нещата, убедиха ни, че не случайно носят бремето на обречеността… ***М. Стефанов***"

17.4.1976 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 4:2 (1:1)**,

В. „Нар. дело": 18.4. 1976 г.: „Вчерашната среща във Варна за първенство на „А" РФГ между отборите на „Черно море"

и „Дунав“ премина крайно интересно и държа в напрежение зрителите до последната минута. Нейният решителен характер, особено за варненци, даде известно отражение в началото. Черноморци бяха предпазливи и отправиха първия удар в 21-та минута. Футболистите от „Дунав“ също не блестяха в тези минути. Те се грижеха повече за защитата, а напред разчитаха на бързи контраатаки.

Течеше 23-та минута. Д. Георгиев се вряза в наказателното поле на гостите, но бе фаулиран. Съдията Г. Панчев сметна, че нарушението трябва да бъде наказано с дузпа (твърде пресилено) и Богомилов откри – 1:0 за „Черно море“. След гола играта се оживи. При една устремна акция в 39-та минута Ковачев майсторски подаде на притичалия Александров и резултатът бе изравнен.

Вълнуващите моменти бяха през второто полувреме. Русенци започнаха по-устремно и в 54-та минута Ковачев, оставен непокрит, получи чудесен пас от Александров и отбеляза хубав гол – 2:1 за „Дунав“. Настъпиха тежки минути за черноморци. Но като че ли очертаващата се загуба мобилизира още повече техните сили и до края „Черно море“ стана онзи отбор, който отдавна желаем да наблюдаваме. Всички състезатели заиграха дръзко, нападателно, с вяра в собствените сили. Богомилов поведе на щурм съотборниците си, напрежението пред русенската врата растеше. В 62-та минута, след добър пас на Любомиров отдясно, Рафиев се пребори с вратаря Велинов и изравни – 2:2. Голът окрили футболистите на „Черно море“ и 2 минути по-късно след ъглов удар Иванов засече топката с глава – 3:2. А в 82-та минута Д. Георгиев майсторски и хладнокръвно, както подобава на футболист със солиден стаж в „А“ група, оформи крайния резултат – 4:2 за „Черно море“.

Победата е ценна и убедителна. Тя показа, че отборът има наистина по-големи възможности. Развоят на мача показа също, че и при най-трудните ситуации може да се намери изход, ако се действа вдъхновено, всеотдайно, с високо чувство за отговорност и висок дух. За

24.4.1976 г., ст. „Левски“ (Герена), К. Миланов (Л-С) е изпреварил Ив. Иванов и Т. Марев и е излязъл очи-в-очи с Ив. Симеонов.

24.4.1976 г., ст. „Левски“ (Герена), Ив. Андреев (с вдигната ръка), Т. Йорданов и Т. Марев са оставили К. Миланов (Л-С) в положение на засада.

1976

„Байерн“ Мюнхен спечелва за трети пореден път КЕШ, след като във финала, игран на 12.5.1976 г. на „Хемпдън парк“ в Глазгоу побеждава френския шампион „Сен Етиен“ с 1:0. Френските футболисти изкарват лош късмет, след като уцелват напречната греда два пъти през първото полувреме и пропускат всички изгодни положения за гол.

***

„Андерлехт“ спечелва КНК след зрелищен финал, игран на 5.5.1976 г. на ст. „Хейзел“ в Брюксел. Победен е „Уест хем“ с 4:2 след обрат в резултата. По два гола за „Андерлехт“ отбелязват Роб Рензенбринк и Франсоа Ван дер Елст

***

„Ливърпул“ спечелва купата на УЕФА след два финала на разменено гостуване срещу Клуб „Брюж“ (3:2 и 1:1)

успеха воюваха всички, но все пак трябва да отбележим разумната, тактически зряла игра на Тахмисян, Богомилов, Георгиев, Марев, Иванов, Андреев, борбеността на Денев, все по-голямата увереност на Рафиев. И в същото време не бива да отминаваме и някои наивни грешки на защитниците, които често оставяха непокрити противниковите нападатели. ***Ив. Колев***“

24.4.1976 г., **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 2:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 50, 26.4.1976 г.: „Дали футболистите на „Левски-Спартак“ са смятали, че ще победят лесно в този мач; дали се бяха причислили към онези, които сочеха, че до края на шампионата лидерът едва ли ще има „по-сигурни“ точки? Трудно е да се отговори категорично на този въпрос. Но както започнаха срещата домакините, както дълго се лутаха в половината на съперника (играта рядко се водеше в тяхната зона), изглежда, тъкмо тази мисъл да е властвала в съзнанието им. И затова, до почивката на черноморци не бе трудно да отбиват почти непрекъснатите атаки – Симеонов бе сигурен страж на вратата, а пред него Марев и Иванов се намесваха енергично, точно, безкомпромисно. Малко преди края на полувремето варненци ликуваха – при изпълнение на свободен удар Тахмисян отвлече вниманието на Стайков и Андреев изпрати топката в незащитения ъгъл.

Не бе изтекла и минута от началото на втората част и Панов най-сетне простреля целта – 1:1. Организацията в защитата на черноморци учудващо бързо се разстрои. Нарушенията, които и без това бяха много, зачестиха (след жълт картон през първата част в 64-та минута Любомиров бе отстранен), не помагаха много и изкуствените засади и логично топката спря отново в мрежата на варненци – 2:1. ***Хайк Вахрам***“

2.5.1976 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 53, 3.5.1976 г.: „И този мач на стадион „Ю. Гагарин“ започна многообещаващо (с гол още в 5-та минута), но скоро отборите заплуваха в плитчините на футбола. Не беше редно корабът да бъде насочван към „тихите води“ от основни единици на съставите (Бонев и Курбанов от „Локомотив“, Богомилов и Тахмисян от „Ч. море). Но на този фон пък по-ярко се откроиха проявите на Марев, Дончев (той намери време и Бонев да опази, и в не една атака да участва), Андреев и Георгиев, поели и риска, и отговорността да атакуват директно целта.

Едва когато тези „мохикани“ на нападателния стил се умориха да подтикват съиграчите си към поизразителна победа, пловдивчани нагазиха по-смело в половината на „Черно море“.

А ето и най-хубавото в мача – голът. Марев направи продължителен рейд през центъра и намери надясно непокрит Дончев. Свръзката мигновено центрира и Георгиев засече топката с глава. Всичко стана за секунди. Красив, но… единствен гол. ***П. Герчев***“

8.5.1976 г., **„Славия“ – „Ч. море“ 3:3 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 56, 10.5.1976 г.: „Всеки знаеше, че черноморци ще положат усилия, за да спечелят нещо от този мач – за тях един щастлив изход от двубоя с „белите“ имаше жизнено значение, решаваше може би до голяма степен съдбата им. Но след 55-та минута никой от трибуните вече не допускаше, че това би могло да се случи. А дори и варненските футболисти, при този резултат 3:1, се бяха така обезверили и забъркали, че само по чудо не инкасираха още голове. Виждаше се как зреeха за по-тежка загуба…

И изведнъж барометърът измени посоката, по която се развиваше мачът. В редиците на „Славия“ настъпи хаос, в защитното им звено се появиха пукнатини, през които не особено трудно се промъкваха нападатели в зелено трико. Създадоха се суматохи, при две от които, почти от голлинията, Тахмисян и Андреев безпрепятствено боцнаха топката в мрежата. ***М. Стефанов***“

15.5.1976 г., **„Сливен“ – „Ч. море“ 3:1 (2:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 59, 17.5.1976 г.: „Мнозина очакваха скептично двубоя, тъй като „Сливен“ загуби в Пловдив с 0:3, а „Черно море“ завърши наравно в София със „Славия“. Още в началото обаче домакините дадоха да се разбере, че ще свирят първа цигулка. Целият отбор действаше безпогрешно, защитата бе сигурен щит пред вратата на Кръстев. В сре-

29.5.1976 г., Враца, ст. „Хр. Ботев", отборите на „Ботев" Враца и „Ч. море" (вдясно) преди решителния мач, „Ч. море" от ляво надясно: К. Тахмисян, Ив. Симеонов, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Г. Жеков, Я. Богомилов, Н. Димов, К. Любомиров, Св. Светозаров и Т. Марев

дата Никодимов, Табаков и Мирчев бяха много маневрени. В този мач Османов се оказа опасна торпила за черноморския кораб.

През второто полувреме сливенци постоянно държаха на прицел варненци, които също опитаха удари отблизо и далеч, но без особен успех. ***Величко Жечев***"

22.5.1976 г., **„Ч. море" – ЦСКА „Септ. зн." 0:2 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 23.5. 1976 г.: „Повече от 30 000 любители на футбола се стекоха вчера следобед на стадион „Юрий Гагарин", за да наблюдават очакваната с голям интерес среща между „Черно море" и ЦСКА „Септ. знаме". Очакванията обаче за творческа и съдържателна игра не се оправдаха. Особено в началните минути нервното напрежение беше сковало футболистите, чиито действия бяха разпокъсани.

Все пак черноморци като че ли по-бързо се отърсиха от нервното напрежение и на няколко пъти застрашиха вратата на софийските футболисти. Със своевременната си намеса централният защитник на варненци Марев (№3) даваше тон на своите съиграчи. На няколко пъти Д. Георгиев (№11) и Андреев (№6) се озоваха в изгодни положения, но ударите им бяха неточни.

В началото и на вторите 45 минути домакините продължиха да напират към Филипов. В 55 минута умело изпълнен наказателен удар от Д. Георгиев от зоната на дясното крило едва не доведе до откриване на резултата – топката се отби от напречната греда. Две минути по-късно обаче, при една контраатака на армейците М. Горанов (№8) би изненадващо от около 25 метра, топката премина край безучастния Симеонов и спря в мрежата – 1:0 за ЦСКА „Септемврийско знаме".

Много сили хвърлиха футболистите на „Черно море" след това, за да доведат до изравняване, но това не им се отдаде. Ударите на нападателите бяха неточни. Всички надежди за изравняване рухнаха в 81 мин., когато отново М. Горанов се възползва от разколебаване в защитата на домакините, която очакваше засада, и покачи на 2:0. Така надеждите на „Черно море" за спасение съвсем намаляха. ***Б. Йовчев***"

Като зрител на този мач, за последен път видях ст. „Ю. Гагарин" препълнен. Отидох часове преди мача, за да заема място. До началния сигнал нямаше места по трибуните, а правостоящите отзад бяха на няколко реда. Всеобщото очакване беше, че ЦСКА ще ни „пусне" една точка „по армейски", защото винаги сме им помагали, когато им е трябвало. Те имаха една точка аванс пред „Левски-Спартак" и значително по-добра голова разлика (за победа се даваха две точки). Следващите

1976

На 16.6.1976 г. учениците в Соуето, ЮАР се вдигат на протест срещу въвеждането на Африкаанс като език на обучение. Полицията отговаря със стрелба по демонстрантите. Цифрата на убитите варира между 170 и 700 в зависимост от източника. 16 юни е обявен за национален празник като Ден на младежта.

29.5.1976 г., Враца, ст. „Хр. Ботев", разбъркване пред вратата на Ив. Симеонов и защитниците Я. Богомилов (2), Г. Жеков (4), Ив. Иванов и Т. Марев (зад мрежата)

1976

На 2.7.1976 г. Северен и Южен Виетнам се обединяват в Социалистическа република Виетнам. Сайгон е преименуван на гр. Хо Ши Мин в чест на Северновиетнамският председател на комунистическата партия и бивш премиер на Виетнам, починал през 1969 г.

им мачове бяха домакинство с армейския „Сливен", от където можеха да бият с какъвто си поискат резултат и със „Славия". „Левски", освен срещу „Локомотив" Сф, имаха труден мач в Благоевград, който всъщност загубиха и ЦСКА на практика стана шампион преди последния кръг, когато направиха дружелюбно реми със „Славия", но дори и при загуба, пак бяха първи с точка аванс. Очакванията ни не се сбъднаха. Не ни „пуснаха" нищо.

29.5.1976 г., **„Ботев" Враца – „Ч. море" 2:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 65, 31.5.1976 г.: „Над „Ботев" и „Черно море" тегнеше угрозата от изпадане от майсторската група. Това естествено се отрази зле върху играта на двата отбора. Действията бяха боязливи, сковани, нервни, припряни. От първата до последната минута не секна напрежението и неизвестността. Съперниците задълго поддържаха игрово равновесие помежду си и с еднаква стръв се стремяха към победата. Топката бързо се пренасяше ту пред Йотов, ту пред Симеонов. В 25-та мин. С. Ангелов се оказа най-съобразителен и отклони топката в мрежата на „Черно море". След няколко скоростни акции обаче в 39-та мин. Д. Георгиев възстанови равенството.

След почивката домакините взеха инициативата в свои ръце и в 50-та мин. отново С. Ангелов, след като получи чудесен пас от Райков, покачи на 2:1 за „Ботев". Последните минути варненци се вдигнаха на отчаян щурм, но усилията им останаха напразни. ***Ив. Борисов***"

5.6.1976 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пл 4:2 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 68, 7.6.1976 г.: „В един „протоколен" мач между обречените „Черно море" и „Спартак" победата за престиж спечелиха домакините с 4:2."

***

В. „Полет", 7.6.1976 г.: „Още един футболен шампионат остана в спомените ни. Ще го запомним с непримиримите двубои между шампиона и неговия подгласник, оцветили с майсторство първенството; с безличния футбол,

демонстриран от повечето състави; със съмнителния изход на някои от срещите, които основателно хвърлиха сянката на непочтеността и несправедливостта върху крайното подреждане. Спомените на варненци са още по-неприятни и тъжни, навяващи обида и неувереност в утрешния ден на варненския футбол.

След 16 години, „Ч. море“ – един от най-постоянните участници в групата на майсторите, се раздели с нея. Раздяла, в която до предпоследния кръг малцина вярваха, мнозина свързваха с неспортсменска „режисура“, но сега едва ли някой би отрекъл, че е логична последица от разочароващото представяне на отбора. Слабо и безволево играха черноморци! И всеки от тях, който би потърсил голямата вина другаде (въпреки че и други я делят!), а не в себе си, дългогодишното пребиваване в „Б“ група му е гарантирано! Защото истинският спортист, този, който държи на авторитета си, сам умее и намира възможности да поддържа спортната си форма – само този е начинът той да докаже своята правота в какъвто и да е спорт! А колцина от черноморския „екипаж“ без свян биха заявили, че спортната им форма е била на добро ниво поне в половината от шампионата? Несериозно отношение към тренировките, „възстановяване“ на силите пред чашата с алкохол (нужно ли е да се посочват имена, така добре известни на футболната секция, пък и на обществеността…), издребняване в личните отношения и „делене на мегдан“ – сумирано това означава безотговорно отношение към съдбата на отбора, неосъзнаване на непростимите щети, нанесени на футболното достойнство на Варна. А за тези състезатели, оказали се не дотам специалисти в своята област, бяха положени грижи, каквито малко специалисти в други сектори на живота в окръга получават! В това няма нищо осъдително, когато отплатата е поне равностойна! Голяма е вината на играчите и всеки зрител от трибуната има право да им иска обяснение, защото тяхното представяне отдавна не е само тяхна работа.

Но отговорност носят и тези, които оглавяваха през последните години дружествения футбол. Защото ние, варненци, най-добре знаем откъде се вмирисва рибата. И защото твърде много са случаите, които потвърждават истинността на поговорката. Достатъчно е да си припомним само най-парадоксалните от тях. По време на първенството състезатели бивaха освобождавани от отбора за лоша дисциплина и неспазване на спортния режим, за некадърност. След известно време те се оказваха „крайно необходими“!? Имаше и случаи, когато един футболист днес играе, утре изобщо не е предвиден в разширената група за поредния мач, а в следващия е титуляр. Не бихме искали да подминаваме и експериментите с Т. Марев. Започнал толкова убедително в мъжкия отбор на „Ч. море“ и в националния като „метач“, утвърдил се като един от най-перспективните на този пост, той бе преместен край тъчовата линия да търси доказано призвание. И Тахмисян трябваше да доказва срещу ЦСКА „Септ. знаме“, че неговите качества нямат нищо общо с изискванията за централен нападател – таран. Биха могли да се оспорят и много от смените, извършени по време на игра, и тъй дългото отсъствие на Д. Георгиев, и тъй дългото присъствие на някои неоснователно предпочитани играчи. Не бихме искали да навлизаме в подробности (това е работа преди всичко на футболната секция), но и без тях заключението ни едва ли ще бъде неточно; състезателите нямаха самочувствие и увереност, с разбит дух и колектив 30 различни единадесеторки в 30 кръга мъчеха себе си и хиляди край себе си в търсенето на обидно скромната цел. За съжаление така бе не само през това първенство. Един поглед назад във времето ще ни увери, че през последните 6-7 години „Ч. море“ „методично“ се е спускал по стълбата на класацията, без нито веднъж да е направил крачка към вярната посока. И логично се препъна на 15-то стъпало. Въпреки че и сега имаше играчи поне за оставане в групата. Но нямаше… отбор!

По ирония на съдбата и тримата на треньорския „мостик“ преди 16 години участваха в битките за връщане в „А“ РФГ. Безспорните им заслуги никой не бива да отрича, но от това горчилката не става по-приятна: сегашните им грешки върнаха отбора на същите позиции, позиции недостойни не само за футболна Варна!

Ст. Янев“

1976

От 16 до 20.6.1976 г. в Югославия се провежда 5-то ЕП по футбол. Участват класиралите се 4 отбора в два полуфинала, победителите от които определят Европейския шампион във финален мач, игран на 20.6.1976 г. в Белград, а победените играят за 3-4 място в Загреб. Това е последното първенство, което се провежда в този формат. Любопитен факт е, че всички четири мача завършват след продължения, а финалната среща между ЧССР и ГФР с изпълнение на дузпи. След 2:2 в редовното време и продълженията, футболистите на ЧССР отбелязват от всичките 5 дузпи, а за ГФР изпуска Ули Хьонес. В историята остава изпълнението на Антонин Паненка, който с лек прехвърлящ удар в центъра на вратата отбелязва победната дузпа във вратата на хвърлилият се към ъгъла Сеп Майер. Терминът „Паненка“, който се среща във футболния речник произлиза от това събитие.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1975-76 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

9.8.1975 г., 1 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Пирин“ Блгр. 1:1 (0:1)**, съдия: Стоян Попов, 25 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, К. Любомиров, Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Ив. Андреев (70‘ Т. Йорданов), Мар. Парушев, Ив. Дончев, Кънчо Стоичков (65‘ Г. Кондов), Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
„Пирин“ Бл: Хр. Христов, П. Петров, Н. Радлев, Г. Киров (26‘ Ив. Бонев), Й. Самоковлийски, Д. Владимиров, Г. Лулейски, Хр. Миленков, Б. Николов, Мет. Стоянов, Бор. Хаджиев (70‘ Бран. Кочев)
Голм.: 0:1 Лулейски 42‘, 1:1 Кев. Тахмисян 60‘ (дуз.)
ЖК: Петров (Пир)

15.8.1975 г., 2 кр. София, ст. В. Левски, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**, съдия: Бог. Дочев, 8 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Б. Борисов (58‘ Валери Станков), Б. Димитров, Г. Бонев, Й. Стойков, Анг. Колев, Манол Манолков, Венц. Арсов, Нед. Радев, Рад. Здравков, Л. Трайков (75‘ Бис. Хаздай)
„Ч. море“: Ив. Симеонов (46‘ Свет. Златанов), Вел. Величков, Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Т. Йорданов, Ив. Дончев, Г. Кондов, Кев. Тахмисян, Мар. Парушев (75‘ Кънчо Стоичков), Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Кев. Тахмисян 35‘, 1:1 Радев 77‘
ЖК: Радев (Лок)
ЧК: 80‘ Вел. Величков (ЧМ)

23.8.1975 г., 3 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0:0**, съдия: Г. Панчев, 20 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, К. Любомиров, Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Н. Димов, Т. Йорданов (71‘ Дам. Георгиев), Ив. Дончев, Г. Кондов, Кев. Тахмисян, Мар. Парушев (46‘ Ст. Богомилов)
„Тракия“ Пд: Д. Вичев, Ат. Гаръбски, Вид. Апостолов, Вангел Делев, Слав. Хорозов, (50‘ Ил. Барашки), Ал. Иванов, Кост. Костадинов, Динко Дерменджиев (25‘ П. Костадинов), Сп. Джевизов, Хрф. Маринов, Ант. Милков
ЖК: Маринов (Тр)

6.9.1975 г., 4 кр., Варна, 19.00, **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**, съдия: П. Николов, 30 000 зр.
ЖСК „Спартак“: Крас. Зафиров, Енчо Недев, Д. Енчев, В. Илиев, Т. Попов (73‘ Г. Андонов), Ант. Фажев, Ем. Захариев (46‘ К. Киряков), Г. Добрев, Ив. Колев, Ботьо Малинов, Крас. Венков
„Ч. море“: Ив. Симеонов, К. Любомиров, Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Н. Димов, (66‘ Г. Кондов), Дам. Георгиев, Ив. Дончев, Т. Йорданов (53‘ Мар. Парушев), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Добрев 52‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ)

13.9.1975 г., 5 кр., Варна, 16.30, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 1:0 (1:0)**, съдия: Стил. Катеринчев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Ив. Дончев, Свет. Светозаров, К. Любомиров, Мар. Парушев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Миньор“ Пк: Митко Димитров, Славе Малинов, Евл. Банчев, П. Стефанов, Вес. Евгениев, Траян Василев (46‘ Ал. Михайлов), Валери Спасов (55‘ Ив. Василев), Здр. Атанасов, Г. Йорданов, Анг. Славов, Пл. Христов - Пепи
Голм.: 1:0 Мар. Парушев 45‘
ЖК: Мар. Парушев (ЧМ); Евгениев, Пл. Христов (Мин)

27.9.1975 г., 6 кр., Ст. Загора, ст. Градски, 16.00, **„Берое“ – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**, съдия: Ил. Евтимов, 12 000 зр.
„Берое“: Коста Костов, Кънчо Кашеров, Н. Кордов, Г. Василев, Жив. Господинов, Теньо Минчев, Б. Киров, Жеко Желев (65‘ Хр. Джамбазов), П. Петков, Г. Стоянов, Т. Апостолов
„Ч. море“: Свет. Златанов, К. Любомиров, Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Н. Димов, Свет. Светозаров, Ив. Дончев, Мар. Парушев (63‘ Т. Йорданов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Петков 34‘, 1:1 Кев: Тахмисян 88‘
ЖК: Кордов (Бер); Т. Марев, Свет. Светозаров (ЧМ)

11.10.1975 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0:1 (0:1)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Свет. Златанов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Я. Богомилов (46‘ Н. Димов) (82‘ Г. Кондов), Ив. Дончев, Свет. Светозаров, К. Любомиров, Т. Йорданов, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Академик“ Сф: Г. Тиханов, Ил. Чалев, Б. Ангелов, Ст. Първанов, Юл. Иванов, Сим. Янков, Мл. Василев, Лоз. Лозанов, Й. Николов (88‘ Т. Паунов), Крас. Горанов (78‘ Л. Трайков), Бог. Симов
Голм.: 0:1 Чалев 4‘
ЖК: Кев. Тахмисян (ЧМ); Янков (Ак)

18.10.1975 г., 8 кр., Русе, ст. Градски, 15.30, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 2:2 (1:1)**, съдия: Спас Луков, 15 000 зр.
„Дунав“ Рс: Игн. Младенов, Бл. Далев, Ив. Въжаров, Т. Тодоров, Слави Дамянов, Пав. Малинов, Люд. Александров, Сашо Станоев (57‘ Т. Иванов), Н. Христов, Г. Ковачев, Стоян Илиев
„Ч. море“: Свет. Златанов, К. Любомиров, Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Н. Димов, М. Парушев, Ив. Дончев (57‘ Ив. Андреев), Г. Кондов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Мар. Парушев 12‘, 1:1 Далев 14‘, 1:2 Ив. Андреев 70‘, 2:2 Въжаров 86‘
ЖК: Дам. Георгиев, Ив. Андреев (ЧМ)

26.10.1975 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 2:3 (2:2)**, съдия: Г. Страшников, 20 000 зр.
„Ч. море“: Свет. Златанов, К. Любомиров (76‘ Здр. Митев), Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Ив. Андреев, Мар. Парушев, Н. Димов, Г. Кондов, Кев. Тахмисян (88‘ Я. Богомилов), Дам. Георгиев
„Левски-Спартак“: Ст. Стайков, Милко Гайдарски, Ив. Тишански, Ст. Аладжов (53‘ Ем. Спасов), К. Ивков, Ив. Стоянов, Воин Войнов, Й. Йорданов (74‘ Г. Цветков), К. Миланов, Пав. Панов, Крас. Борисов
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 2‘, 2:0 Ив. Андреев 10‘, 2:1 К. Любомиров 17 (автг), 2:3 Миланов 36‘, 70‘
Пропусната дузпа: 75‘ Кев. Тахмисян (ЧМ)
ЖК: Ив. Андреев (ЧМ)

1.11.1975 г., 10 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 3:1 (2:1)**, съдия: Цв. Станев, 8 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Д. Вълчков (85‘ П. Узунов), Володя Фатов, Ганчо Пеев, Нед. Стамболиев, Мих. Георгиев, Г. Василев, Хр. Бонев, Й. Кичеков, Т. Иванов, Н. Курбанов (82‘ Альоша Димитров)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, К. Любомиров, Т. Марев, Димо Денев, Г. Жеков, Ив. Андреев, Мар. Парушев (64‘ Т. Йорданов), Н. Димов, Г. Кондов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Дам. Георгиев 12‘, 1:1 Василев 21‘, 2:1 Кичеков 35‘, 3:1 Василев 58‘

22.11.1975 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 1:3 (1:1)**, съдия: Пан. Мефитишев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев (62‘ Г. Кондов), Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов, К. Любомиров, М. Парушев, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
„Сливен“: Т. Кръстев, Анг. Дунков, Н. Арабов, Мар. Енчев (46‘ Г. Тодоров), Г. Илиев, Й. Милконски, Радия Дойчев, Асп. Никодимов, Мехмед Османов, Светлин Мирчев, Тенко Тенев
Голм.: 0:1 Османов 20‘, 1:1 Кев. Тахмисян 33‘, Дойчев 52‘, 1:3 Османов 67‘
Пропусната дузпа: 84‘ Кев. Тахмисян (ЧМ)

29.11.1975 г., 13 кр., София, ст. Н. армия, 14.30, **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 1:1 (0:0)**, съдия: Стил. Катеринчев, 4 000 зр.
ЦСКА „С. зн.“: Й. Филипов, Ив. Зафиров, Анг. Рангелов, Цоньо Василев, Пл. Марков, Д. Пенев, Цв. Атанасов (56‘ Д. Марашлиев), Мил. Горанов, Ив. Притъргов, Г. Денев, Цв. Йончев
„Ч. море“: Свет. Златанов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов (81‘ Г. Кондов), К. Любомиров, Я. Богомилов, Мар. Парушев (58‘ Т. Йорданов), Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Я. Богомилов 61‘, 1:1 Притъргов 65‘
ЖК: Марков (Ц); Н. Димов, К. Любомиров (ЧМ)

3.12.1975 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 1:2 (0:1)**, съдия: Н. Дудин, 8 000 зр.
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов (59‘ Мар. Парушев), Дам. Георгиев, Я. Богомилов (46‘ Ив. Андреев), К. Любомиров, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Славия“ Сф: П. Цолов, Ив. Чакъров, Т. Тодоров, Милчо Евтимов, Ив. Илиев, Ив. Ненчев, Ат. Александров, Бож. Григоров, Андр. Желязков, Г. Минчев, Чав. Цветков
Голм.: 0:1 Александров 21‘, 0:2 Цветков 80‘ (дуз), 1:2 К. Любомиров 87‘

6.12.1975 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Враца 3:2 (2:1)**, съдия: Богдан Пеев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (56‘ Свет. Светозаров), К. Любомиров, Г. Кондов (76‘ Мар. Парушев), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Ботев“ Вр.: Рум. Йотов, Н. Пенков, Анг. Ценов, Л. Куновски, Мих. Шалдупов, Вен. Тошков, Хр. Паноров, Петьо Петров, Сашо Ангелов, Рад. Бельов (52‘ Ив. Горанов), Ив. Божилов (77‘ Вал. Иванов)
Голм.: 0:1 Паноров 10‘, 1:1 К. Любомиров 17‘, 2:1 Г. Кондов 24‘, 3:1 К. Любомиров 55‘, 3:2 Паноров 83‘

13.12.1975 г., 15 кр., Плевен, ст. Спартак, 14.00, **„Спартак“ – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**, съдия: Л. Радунчев, 6 000 зр.
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров, Ог. Колев, Димо Димов, Пл. Николов, Ст. Кринов, Кольо Ковачев, Крас. Лазаров (69‘ Сашко Николов), Т. Барзов, Назъм Мехмедов (52‘ Ив. Панков), Славчо Стоилов, В. Минков
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов, К. Любомиров, Г. Кондов, Ив. Дончев (46‘ Н. Димов), Ст. Богомилов (46‘ Кев. Тахмисян)
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 45‘, 1:1 Димов 67‘

28.2.1976 г., 16 кр., Бл-град, ст. Хр. Ботев, **„Пирин“ Бл. – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Цв. Станев, 15 000 зр.
„Пирин“: Хр. Христов (46‘ Мар. Койнарски), Г. Киров, Н. Радлев, Хр. Бакалов, Бран. Кочев, Д. Владимиров, Г. Лулейски, Ив. Бонев, Б. Николов, Мет. Стоянов, Б. Хаджиев
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Ив. Дончев (53‘ Ив. Андреев), К. Любомиров, Г. Кондов (63‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Николов 14‘

6.3.1976 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1:0 (1:0)**, съдия: Бог. Деведжиев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Я. Богомилов, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, К. Любомиров, Г. Кондов (82‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Кев. Тахмисян (60‘ Ив. Дончев), Ст. Богомилов
„Локомотив“ Сф: Б. Манолков, Б. Борисов, Б. Димитров (46‘ Л. Трайков), Г. Бонев, В. Неделчев, Владко Владов (75‘ Д. Богданов), Трайко Соколов, Анг. Колев, Нед. Радев, Т. Гергов, Рад. Здравков
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 25‘ (дуз.)
ЖК: Б. Кудрявцев, Ив. Андреев (ЧМ); Димитров (Лок)

13.3.1976 г., 18 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 0:0**, съдия: Илия Евтимов, 10 000 зр.
„Тракия“ Пд: Д. Вичев, Ат. Гаръбски, Коста Босаков, Ванг. Делев, Славчо Хорозов, Г. Убинов, Кост. Костадинов (76‘ П. Зехтински), Ал. Иванов, Спас Джевизов, Хрф. Маринов, Ант. Милков
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Я. Богомилов, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, К. Любомиров, Г. Кондов, Р. Рафиев, Кев. Тахмисян, Т. Йорданов
ЖК: Димо Денев (ЧМ)

20.3.1976 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 1:1 (0:1)**, съдия: Цв. Станев, 20 000 зр.
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Я. Богомилов (70‘ К. Любомиров), Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Р. Рафиев, Н. Димов (55‘ Дам. Георгиев), Г. Кондов, Кев. Тахмисян, Т. Йорданов
ЖСК „Спартак“: Крас. Зафиров, Енчо Недев, Д. Енчев, В. Илиев, Т. Попов, Г. Андонов, Крас. Венков, Г. Добрев, Ив. Петров, Ботьо Малинов, Кирчо Киряков
Голм.: 0:1 Добрев 44‘, 1:1 Г. Кондов 76‘
ЖК: Я. Богомилов (ЧМ); Венков (Сп)

27.3.1976 г., 20 кр., Перник, ст. Миньор, **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Б. Трендафилов, 10 000 зр.
„Миньор“ Пк: Митко Димитров, Славе Малинов, Евл. Банчев, Златко Стойчев, Вес. Евгениев, Анг. Славов, Милан Стоянов (Гр. Григоров), Вал. Спасов, Г. Йорданов, Ал. Михайлов (Сашо Борисов), Пл. Христов – Пепи
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, К. Любомиров, Ив. Дончев, Т. Йорданов (46‘ Р. Рафиев), Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев (46‘ Здр. Митев)
Голм.: 1:0 Славов 16‘
ЖК: Евгениев (Мин)

3.4.1976 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст.З. 2:0 (1:0)**, съдия: Д. Пармаков, 10 000 зр.
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Дончев, Т. Йорданов (57‘ Дам. Георгиев), К. Любомиров, Р. Рафиев (72‘ Г. Кондов), Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Берое“: Коста Костов, Кънчо Кашеров, Ст. Иванов (46‘ Г. Стоянов) (72‘ Н. Иванов), Г. Василев, Н. Кордов, Теньо Минчев, Б. Киров, Жив. Господинов, Петко Петков, Г. Димитров, Т. Апостолов
Голм.: 1:0 Р. Рафиев 29‘, 2:0 Дам. Георгиев 68‘

10.4.1976 г., 22 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 3:0 (3:0)**, съдия: Стил. Катеринчев, 1 000 зр.
„Академик“ Сф: Г. Тиханов, Ил. Чалев (70‘ Д. Гологанов), Б. Ангелов, Ст. Първанов, Юл. Иванов, Сим. Янков, Мл. Василев, Лоз. Лозанов, Й. Николов, Крас. Горанов, Бог. Симов (80‘ Д. Алексиев)
„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Дончев, К. Любомиров, Г. Кондов, Здр. Митев, Ив. Андреев (46‘ Дам. Георгиев), Ст. Богомилов (56‘ Р Рафиев)

1975-76		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		1:4	2:0	3:1	2:1	1:1	4:1	2:2	2:0	5:1	3:1	1:0	2:3	3:1	1:1	5:0
2.	Л-С	1:3		1:3	1:0	0:0	2:0	1:0	1:0	5:0	5:2	2:0	1:1	3:0	1:1	2:1	7:1
3.	АкСф	1:1	0:2		3:0	4:5	0:0	1:0	1:1	1:1	0:1	3:2	1:0	2:0	1:0	3:0	2:1
4.	ЛоПд	2:2	1:1	1:1		2:2	0:0	3:0	1:0	1:0	0:0	2:1	4:0	1:0	4:0	3:1	1:0
5.	Слав	3:3	1:2	1:2	2:1		0:0	2:0	1:1	1:0	2:0	1:1	0:0	4:1	0:2	3:3	4:0
6.	Трак	0:3	2:2	1:0	2:2	2:0		2:0	1:0	1:0	1:1	1:2	1:0	2:0	2:1	0:0	1:0
7.	Слив	0:0	1:0	1:1	2:1	2:1	1:0		2:0	3:0	2:0	0:1	0:0	2:0	3:0	3:1	1:0
8.	ЛоСф	0:2	2:4	2:0	1:1	0:1	2:0	4:0		2:2	2:1	2:1	0:0	0:0	1:0	1:1	3:1
9.	Дунав	1:0	2:2	0:1	2:1	0:0	1:0	1:2	1:0		2:2	3:0	3:1	0:0	1:0	2:2	4:1
10.	Берое	1:1	2:3	0:0	1:0	3:1	1:1	0:0	1:1	0:1		1:0	1:0	2:0	5:0	1:1	3:0
11.	СпВн	1:2	1:1	1:0	2:3	1:2	3:0	1:0	0:1	2:0	0:0		0:0	1:0	4:1	1:0	3:1
12.	Пирин	1:1	2:0	0:1	1:2	0:0	2:0	0:0	3:3	2:0	0:0	1:0		2:1	1:1	1:0	2:2
13.	БотВр	1:3	0:0	0:1	3:0	3:0	0:0	2:0	2:1	0:2	3:0	1:0	1:0		2:0	2:1	2:1
14.	Мин	1:0	1:1	1:1	1:1	4:1	0:0	2:0	2:2	2:0	4:3	1:1	1:0	0:0		1:0	1:1
15.	ЧМ	0:2	2:3	0:1	1:0	1:2	0:0	1:3	1:0	4:2	2:0	1:1	1:1	3:2	1:0		4:2
16.	СпПл	0:1	3:0	0:0	0:4	1:2	2:3	1:0	0:1	0:1	2:2	0:0	2:3	3:1	6:1	1:1	

Голм.: 1:0 Симов 7‘ (дуз.)‘, 2:0 Горанов 26‘, 3:0 Василев 34‘

17.4.1976 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 4:2 (1:1)**, съдия: Г. Панчев, 8 000 зр.

„Ч. море“: Б. Кудрявцев, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Ив. Дончев (59‘ К. Любомиров), Р. Рафиев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

„Дунав“: Г. Велинов, Бл. Далев, Слави Дамянов, Т. Тодоров, Г. Цонев, Пав. Малинов, Люд. Александров (73‘ Т. Иванов), Ал. Манолов (73‘ Г. Билев), В. Симеонов, Г. Ковачев, Стоян Илиев

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 24‘ (дуз), 1:1 Александров 39‘, 1:2 Ковачев 54‘, 2:2 Р. Рафиев 61‘, 3:2 Ив. Иванов 65‘, 4:2 Дам. Георгиев 82 (4:2)

ЖК: Ив. Иванов (ЧМ)

24.4.1976 г., 24 кр., София, ст. Левски, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 2:1 (0:1)**, съдия: Митко Чуков, 15 000 зр.

„Левски-Спартак“: Ст. Стайков, Н. Грънчаров, Ив. Тишански, Мил. Гайдарски, Ст. Павлов, Ив. Стоянов, Воин Войнов, Й. Йорданов, (87‘ Г. Цветков), К. Миланов, Пав. Панов, Ем. Спасов

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов (66‘ Ив. Дончев), К. Любомиров, Р. Рафиев, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев

Голм.: 0:1 Ив. Андреев 44‘ (псу), 1:1 Панов 46‘, 2:1 Йорданов 60‘

ЖК: Грънчаров (ЛС); Т. Марев, К. Любомиров (ЧМ)

ЧК: 64‘ К. Любомиров (ЧМ)

2.5.1976 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 1:0 (1:0)**, съдия: Кънчо Захариев, 5 000 зр.

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Ив. Дончев, Р. Рафиев (81‘ Т. Йорданов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Д. Вълчков, Й. Янков, Ганчо Пеев, Нед. Стамболиев, Й. Кичеков, Н. Курбанов (63‘ Г. Василев), Хр. Бонев, Крас. Манолов (63‘ Г. Фиданов), Т. Иванов, Алъоша Димитров

Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 5‘

8.5.1976 г., 26 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 3:3 (1:1)**, съдия: Хр. Атанасов, 8 000 зр.

„Славия“: Боян Евтимов (83‘ Г. Гугалов), Ив. Чакъров, Т. Тодоров, Милчо Евтимов (83‘ П. Миладинов), Ив. Илиев, Ваньо Костов, Ат. Александров, Бож. Григоров, Андр. Желязков, Г. Минчев, Чав. Цветков

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Н. Димов, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Свет. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев (46‘ Г. Кондов) (66‘ Ив. Войчев), Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев

Голм.: 1:0 Желязков 27‘, 1:1 Ив. Дончев 36‘, 3:1 Цветков 49‘, 55‘ (дуз.), 3:2 Кев. Тахмисян 82‘, 3:3 Ив. Андреев 86‘

ЖК: Костов (Сл); Н. Димов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (ЧМ)

15.5.1976 г., 27 кр., Сливен, ст. Хаджи Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 3:1 (2:1)**, съдия: Ил. Евтимов, 15 000 зр.

„Сливен“: Т. Кръстев, Г. Тодоров, Н. Арабов, Анг. Дунков, Г. Илиев, Ил. Табаков, Радия Дойчев (78‘ Й. Милконски), Асп. Никодимов, Мехм. Османов, Свет. Мирчев, Тенко Тенев

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Дончев, Т. Йорданов (46‘ Ив. Войчев), К. Любомиров, Р. Рафиев (69‘ Свет. Светозаров), Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев

Голм.: 1:0 Османов 20‘, 1:1 Ив. Иванов 21‘ (дуз.), 2:1 Дойчев 35‘, 3:1 Османов 73‘

ЖК: Табаков (Сл); Ив. Иванов (ЧМ)

22.5.1976 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 0:2 (0:0)**, съдия: Л. Радунчев, 35 000 зр.

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Андреев, Н. Димов, Свет. Светозаров, Ив. Дончев (75‘ Ив. Войчев), К. Любомиров, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев

ЦСКА „С. зн.“: Стоян Йорданов, Ив. Зафиров (21‘ Б. Средков), Анг. Рангелов, Цоньо Василев, Бож. Колев, К. Станков, Ив. Притъргов, Мил. Горанов, Д. Димитров, Г. Денев, Цв. Йончев

Голм.: 0:2 Горанов 56‘, 82‘

ЖК: Димо Денев (ЧМ)

29.5.1976 г., 29 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 2:1 (1:1)**, съдия: Богдан Дочев, 8 000 зр.

„Ботев“ Вр: Рум. Йотов (22‘ Дан. Маринов), Н. Пенков, Петьо Петров, Л. Куновски, Рад. Бельов, Мих. Шалдупов, Хр. Паноров, К. Райков, Сашо Ангелов, Вал. Луканов (46‘ Анг. Ценов), К. Рабчев

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Я. Богомилов, Т. Марев, Г. Жеков, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Свет. Светозаров, Н. Димов (63‘ Р. Рафиев), К. Любомиров, Кев. Тахмисян (52‘ Т. Йорданов), Дам. Георгиев

Голм.: 1:0 Ангелов 25‘, 1:1 Дам. Георгиев 39‘ 2:1 Ангелов 50‘

ЖК: Рафи Рафиев

5.6.1976 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 4:2 (0:1)**, съдия: Стил. Катеринчев, 1 000 зр.

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Свет. Светозаров, К. Любомиров (75‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (46‘ Ив. Войчев)

„Спартак“ Пл: Петко Тодоров (75‘ Хари Казаков), Ог. Колев, Кост. Цветанов, Рум. Христов, Ст. Кринов, Назъм Мехмедов, Крас. Лазаров, В. Минков, Ив. Панков, Кольо Ковачев, Сашко Николов (80‘ Пиринski)

Голм.: 0:1 Николов 41‘, 1:1 Н. Димов 53‘, 2:1 Ив. Иванов 58‘, 2:2 Мехмедов 59‘, 4:2 Ив. Андреев 65, 89‘

„Ч. море“ Вн,1975-76 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Тодор Марев	29	
Димо Денев	28	
Георги Жеков	27	
Кирил Любомиров	27	3
Кеворк Тахмисян	27	5
Дамян Георгиев	23	6
Иван Андреев	21	6
Тодор Йорданов	21	
Иван Дончев	20	1
Георги Кондов	19	2
Иван Иванов	19	3
Никола Димов	16	1
Стефан Богомилов	14	3
Рафи Рафиев	14	2
Иван Симеонов	13	
Марин Парушев	13	2
Борислав Кудрявцев	12	
Светозар Светозаров	9	
Янчо Богомилов	9	1
Светослав Златанов	6	
Иван Войчев	4	
Здравко Митев	3	
Кънчо Стоичков	2	
Велин Величков	2	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септ. знаме“	30	17	9	4	61:30	43
2.	Левски - Спартак	30	16	9	5	58-:33	41
3.	Академик София	30	14	9	7	35:25	37
4.	Локомотив Пловдив	30	12	9	9	43:33	33
5.	Славия София	30	11	10	9	43:41	32
6.	Тракия Пловдив	30	10	12	8	24:26	32
7.	Сливен	30	13	5	12	29:30	31
8.	Локомотив София	30	9	11	10	35:33	29
9.	Дунав Русе	30	11	7	12	32:38	29
10.	Берое Стара Загора	30	8	12	10	35:39	28
11.	ЖСК Спартак Варна	30	10	7	13	32:33	27
12.	Пирин Благоевград	30	7	13	10	24:28	27
13.	Ботев Враца	30	11	5	14	30:36	27
14.	Миньор Перник	30	8	10	12	30:46	26
15.	Черно море Варна	30	7	10	13	35:44	24
16.	Спартак Плевен	30	4	6	20	32:63	14

Иван Илиев Симеонов

(29.3.1951 – 17.6.2018)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1971-77
„А“ РФГ: 95 мача
„Б“ РФГ: 3 мача

Симеонов е юноша на „Септември“ София и след обединението с ЦСКА „Червено знаме“ през 1969 г. става футболист на „армейците“ и е част от юношеския нац. отбор, който под ръководството на Дим. Дойчинов печели купата на УЕФА през 1969 г., където титулярен вратар е Рум. Горанов. Записва общо 8 мача за юношеския нац. отбор.

С тази сериозна визитка, Симеонов пристига в „Черно море“, където трябва да заеме мястото на оттеглящия се Симеон Нинов и още в първия си сезон в клуба (1971-72) се налага като титуляр. Така е и през следващия сезон, но след това започват да го измъчват контузии в коляното и във формата му започва да се забелязва спад.

Васко Владимиров: „Бях вратар на юношите и ходех да гледам как тренира Симеонов. Имаше уникална техника. Винаги се възхищавах как лови силни топки, сякаш ги укротяваше с памук.“ По характер, Симеонов беше малко особен. Не търпеше критики от публиката и се заяждаше с някои хора, те пък идваха на тренировките да му викат.

След изпадането в „Б“ група (1976 г.), Симеонов започва сезона като титуляр, но с идването на Георги Велинов от Русе загубва мястото си.

Още с първия си мач, Велинов се представя впечатляващо. Спасява дузпа в Павликени и на практика донася победата в този мач. Треньорът Кирил Ракаров започва да разчита на него и с пълно основание го налага като титуляр на вратарския пост. Симеонов остава забравен на резервната скамейка, с което му е трудно да се примири. Освободен е от „Ч. море“ през зимната пауза, когато треньор става Иван Василев. От Василев знаем, че отношенията им са били малко обтегнати.

През следващия сезон Симеонов пази вратата на „Ботев“ Враца, след което се завръща във Варна, където е семейството му и остава там до края на живота си. Изиграва 8 мача за „Спартак“ в „Б“ група. Заемал е длъжности в „Спортни имоти“ по поддръжка на ст. „Ю. Гагарин“, „Ч. море“ („Тича“) и тенис кортовете, заедно с бившите си съотборници Свет. Светозаров, Б. Исайлов, Н. Стоев.

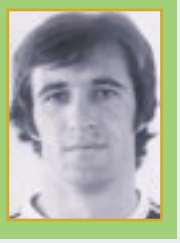
Кеворк Тахмисян: „Симеонов беше вратар с качества, но все пак треньорите решават кой да играе. Имаше абонаментна карта за мачовете на „Черно море“ и ходеше на стадиона да гледа. Викаше и мен да му правя компания. Малко ветерани правят това. Той се интересуваше от отбора до последния си ден.“

Иван Симеонов загина нелепо при пожар в дома му, малко преди СП’2018 в Русия, което очакваше с нетърпение.

Иван Симеонов е плонжирал в краката на Ст. Михайлов (ЦСКА), който е спрян с помощта на защитниците Н. Грънчаров и Г. Жеков (ст. „Нар. армия“, 6.4.1975 г.)

Борислав Борисов Кудрявцев

(23.5.1954 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1973-76
„А“ РФГ: 15 мача

„Дядо ми е руснак, белогвардеец. Пристига в България и става коняр на Цар Борис III. Заради добрата му служба, царят го награждава с имот в Трявна. Започнах с футбола като дете в школата на „Ангел Кънчев“ (Трявна) и минах през всички възрасти. Като влязох в казармата ме изпратиха в спортна рота в Плевен, след което от родния ми клуб ме изтеглиха и продължих да играя там. След това ме взеха в „Чардафон-Орловец“ (Габрово). Там са ме гледали бате Гошо Димитров и Иван Моканов. Не знам в кой точно мач, как съм им привлякъл вниманието, но настояваха да дойда в „Черно море“. Тогава се беше контузил Иван Симеонов и им трябваше вратар.

Пристигнах в клуба като се уволних от казармата. Престоя във Варна е основата на живота ми, в „Черно море“ се изградих като човек, много ми помогнаха. Адм. Иван Добрев и бате Гошо ми бяха като родители. Смело мога да кажа, че Георги Димитров ме направи вратар, с негова помощ станах добър под рамката на вратата. Смятам, че по мое време бях един от добрите вратари в България. В тези мои младежки години, докато другите хора ходеха по дискотеки и т.н., аз бях на плажа, а носа и устата ми бяха пълни до горе с пясък. Вратарите най-много там тренирахме, за по-голяма гъвкавост, пъргавина и сила в краката. Това му бяха основните неща, на които държеше Георги Димитров. Във Варна ме научиха на много неща, които следвах по време на цялата си кариера. Никога няма да забравя фигурата на Моканов, будеше невероятен респект. Само да застане пред теб и те караше да замръзнеш. Всички го почитаха. Шефовете на дружеството се грижеха за всичко. Кой е студент, кой не е, ако има нужда от болница, детски градини, каквото се сетите. За всичко помагаха.

Един от мачовете с „Черно море“, който никога няма да забравя е срещу „Тракия“, завършихме 0:0. Много сериозно представяне направих, спасих куп положения. Тогава се появи една реплика на Митко Чуков, която после ми стана и като прякор – „Вратаря на пружини“. Много корав отбор беше „Черно море“, трудно губехме, ако нямаше някоя заповед от туктам. Такива имаше, ама какво да говорим след толкова години. Ясно е по линията на армията как се играеше с ЦСКА, на „Сливен“ помогнахме веднъж.

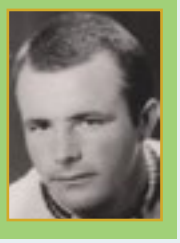
В кариерата си бях много емоционален, имах изключителна спортна злоба. Аз съм израснал без баща и от малък се бях научил на самостоятелност и честност. Патил съм си много, защото бях бунтар. Не можех да търпя неправди, особено съдийски.

Напуснах „Черно море“ през 1976 г. Никой не ме е гонил, никой не ме е притеснявал. С най-добри чувства съм към всички ръководители, треньори и съотборници в клуба. Съжалявам, че го направих. Просто се уплаших от големия град и за това напуснах Варна.

Върнах се в Габрово, където играх един полусезон за „Янтра“. След това преминах в „Етър“ (В. Търново), там изкарах до 1982 г. Отидох в „Пирин“ (Бл.), после „Волов“ (Ш), „Лудогорец“, „Осъм“ (Ловеч). В Разград имаше една интересна история, играхме с Трявна за оставане в „Б“ група. Победихме ги след дузпи. Аз хванах последната тяхна дузпа, след това вкарах нашата и така изхвърлих родния ми клуб във „В“ група. След това играх в „Агия Напа“ в Кипър, както и в австрийския „ЛАСК“ (Линц). Върнах се в България и три години бях в „Дунав“ (Русе). Приключих кариерата си през 1993 г. на 39 години и 8 месеца. Помогнал съм на много футболисти. В Ловеч докато бях например, аз направих Петър Хубчев футболист. Махнах го като бек, сложих го централен защитник и аз го закарах в „Левски“ да играе. В „Дунав“ настоявах да налагат Зарко Мачев и Анатоли Нанков. ..“

Кънчо Славчев Стоичков

(р. 22.8.1951 г.)
Позиция: централен нападател
„Ч. море“: 1975-76
„А“ РФГ: 2 мача

„Аз съм всъщност от Варна. Роден съм в с. Цонево, Варненско. Играех футбол като ученик и с у-ще „Хр. Ботев“ от с. Яворово станахме Варненски окръжен първенец през 1963-64 г. След това учих в СТУК във Варна (тогава се казваше ПТУ по корабостроене) и карах стажове в ККЗ-то. Играех в училище, тогава имаше отбори като „Корабостроител“ и „Локомотив“, но не ми минаваше на ум да се пробвам на по-високо ниво, въпреки че хората около мен ме насърчаваха. Играл съм в Окръжната група за Цонево, „Матей Стоянов“ се казваше отбора. Все партизански имена бяха тогава.

В казармата ме взеха през 1970 г. в Стражица. Организираха тогава някакъв турнир на малки врати и полковника реши да направим отбор и да участваме. За награда имало топка, с която да сме ритали в поделението, ако я спечелим. Там ме е видял треньора на „Левски“ Стражица, Димитър Торлозов и ме покани да се включа в отбора. Уговори се с командира на поделението и започнах тренировки. Борехме се за 1-во място в Окръжната група, за влизане в Зона „Янтра“. През 1973 г. „Левски“ Стражица за първи път игра в Зоната, а аз станах голмайстор на първенството с 28 гола. Тогава започнаха да ме търсят от „Етър“, от Трявна, Павликени, Свищов, „Локо“ ГО. … Но аз исках да се прибера във Варна. Имаме къща до общежитията на „Брегалница“ (сега сина ми живее там).

Един човек от Стражица, който работел в Елпром във Варна ме гледал и казал на началника си, който бил в ръководството на „Черно море“. Той пък казал на Червения, че в Стражица има-

Кънчо Стоичков с екипа на „Локомотив“ ГО, есен 1976 г.

ло варненец голмайстор и така изпратили Тошко Рибата (бел. Терзистоев) да ме гледа. Паднало се да ме гледа в един мач срещу Бутово, за който ни плащаха по 200 лева да го продадем. Аз обаче се опълчих и им казах още в съблекалнята, който няма да играе въобще да не излиза на терена. Ако трябва 9 човека да излезем, но да направим истински мач. Излязохме и бихме, а аз вкарах гол в този мач. Явно съм играл добре, защото получих писмо през юли 1975 г. да се представя в „Черно море“. Освен това излизах евтино на отбора. Не ми трябваше квартира. От къщи до стадиона не е далеч, ходех пеш.

Започнахме подготовката, бяхме в хотел „Амбасадор“ на „Златните“, бях с Бебо Светозаров в една стая. Играх в първите два мача, но след това Червения замина на треньорски курс в ГФР, треньор стана Мокана и той спря да ме пуска. Червения се върна през зимната подготовка. Влязох през второто полувреме в един мач срещу „Волов“ Шумен. При 0:0 направих един гол и подадох на Здравко Митев за втория. Сложих му я на голлинията. Бихме с 3:0. След това имаше контрола срещу „Черноморец“ Одеса, но от тогава започнаха да пускат Рафиев и за мен не остана място.

През пролетния сезон се върнах в Стражица. Бях на 25 години и ми се играеше. Сезон 1976-77 играх в „Локомотив“ ГО, играх срещу „Ч. море“ на „Ю. Гагарин“. Поведохме с 1:0, след това имахме положение и за втори гол, но Здравко Петрунов игра сам и би в гредата, а можеше да ми подаде, бях сам и трудно щях да пропусна.

Още през пролетта на 1977 г. се върнах в Стражица и така до края. Треньор ни беше Георги Василев – Гочето, тогава започваше кариерата си и имахме много силен отбор. Имахме вкарани над 100 гола в един сезон, от тях над 40 бях вкарал аз. Играхме турнир в Разград за влизане в „Б“ група, но не успяхме. Направихме равен на „Локо“ Русе в последния мач и ги прецакахме. Попово влязоха тогава в „Б“ група.“

Без особени усилия

„ЧЕРНО МОРЕ“ ОГЛАВИ ТАБЛИЦАТА

СЕВЕРНА Б

Добри стрелци във Варна?...

Вълнуващ двубой

•СЕВЕРНА "Б" РФГ • 1976-77 г.

„ЧЕРНО МОРЕ“ ИЛИ „ЕТЪР“?

28.5.1977 г., ст. "Ивайло", В. Търново. Рафиев и Диамандиев (2) вляво са се върнали на помощ на Г. Велинов в решителния мач.

Контролна футболна среща

„Черно море“ — „Магдебург“ 1:0

Поопътен вятър за „Черно море“

STAL — CZERNOMORE WARNA 2:1 (1:0)

Вълноломът на „Черно море“ не издържа

Черноморският кораб заседна на стадион „Дружба“

НЕОЧАКВАНО ПОРАЖЕНИЕ

НОВИ ЧЛЕНОВЕ НА „А“ РФГ

ЧЕРНО МОРЕ (ВН) И ЧЕРНОМОРЕЦ (БС)

ЗА НАС НЯМА ДА ИМА ЛЕКИ ПРОТИВНИЦИ

З. М. С. ИПЖ. ПОЛКОВНИК КИРИЛ РАКАРОВ ПРЕД В. „ВОЛЕТ" (12.7.1976 г.)

Кирил Ракаров не се нуждае от представяне. Повечето наши читатели от по-старото поколение, за кого са думата е нашите млади приятели днес. Неизменен десет защитник в отбора на ЦСКА „Септемврийско знаме" и националния отбор, Кирил Ракаров бе един пример на голям футболист със своята всеотдайна мъжественост в безкомпромисната игра.

От тези скромни той е на „кормилото на черноморския кораб" и наричат му съвсем не е от сърце — да върне отново „Черно море" в групата на най-добрите. Макар и в началото на подготовителния период, той имаше какво да сподели за нашите читатели.

— Др. Ракаров, „Черно море" ли е Вашият дебют като треньор?

— И да и не, защото година и половина бях помощник на в. м. с. М. Манолов, когато той беше старши треньор на ЦСКА „Септемврийско знаме". Преди това бях три години на общинска начална възпитателна работа в школата на ЦСКА „Септемврийско знаме" и после година в школата на „Черно море" и действително може самостоятелно дебют.

— Вашите първи впечатления от футболистите, с които ще работите?

— Преди всичко техната възраст. Знаещо с повечето от тях от школите на „Черно море" Вафиев, Керамичиев, Христов и Владимиров, които са вече от най-младежки отбори в „Б" РФГ.

— Положителните и отрицателните качества на футболистите?

На какво ще поставите ударение в тренировките?

— Повечето от състезателите са оформени футболисти, с добра индивидуална техника, тактически добре подготвени — и много бързо схващат и изпълняват игровите упражнения. Това беспорно е заслуга на моя предшественик в. м. с. Г. Димитров.

Какво липсва? Преди всичко класическа техника и тактическа на мислене, без което изключително добро по същину футболно (имам предвид основния състав) ще ни представителният отбор. И физическата подготовка. Ние не сме правили изключение, че борбата в „Б" РФГ, тази надпрага „А" група, ще бъде най-ритата ... и особено на чужд терен всякаш излишни ще ни физическата кондиция на състезателите. Защото в една безкомпромисна, твърда игра, която често премахва ракавите на правилата (а такава ще ни подкаже често) предимството на техниката изчезва. Остава бързата тактическа мисъл и добра физика.

В началото понаучаваме на моите ръководни от страна на състезателите по отношение на методите натоварвания, които ще могат без излишни усложнения и сега много да имат, че полза тяхът е специфична и от значителна. По време на тренировките ще се опитам да опознаем по-добре футболистите и техните качества, за да могат след това да изградим своя тактика съобразно техните възможности.

— Квалификацията Ви за треньорска е нужна ценза?

— Тренировката по обща и интензивност не трябва да бъде тръпка на една футболна среща. Обаче не рядко се чул, че трябва да спасиш, изтощен в тренировка напред в мачовете, които в този 90-минутен ще трябва да се провеят за секунда, но да имат решаващо значение. Да имаме сходно примерно — строгостта, скоростното изтощение от тренира, двубоите пак, научените комбинации — всичко това се научава по време на тренировка.

— Др. Ракаров, Вие сте един от ветеранът на Любомировия отбор, спечелил за знаменития мач на „Динамо" — Киев срещу „Балкан" — Минчев, завършил 2:0. „Кой ни по интересува днес на Вертинген. Защо те не бяха в този момент на определената точка от календарното лято"...

— Да, аз дали изпитах от Любомировия в Балканския и бях вече сред предпоследните (в отраженията оборът ми (и от двата мача) да видят отборът изумени всеки, а не по време на срещата, при изключителни ситуации да не чуват нищо да правят.

Привържениците сме на нападателния футбол, но разумно нападателния, когато имаме нужното числено превъзходство да отговорим с добре построени акции, които ще контрират. Да създаде численно превъзходство срещу противника. Пример за такъв вид на двойно четно, което (ако с двама нападатели — Иванов и Минев беха най-опасният отбор в историята завършване финала на Европейско първенство.

— Ще имате ли изпълнители на любовна сцена в „Черно море"?

— Мисля, че ще имаме. Ръководим с бързи и технични деца (Д. Георгиев, Вафиев, Йорданов), в тяхното състезателно, което ще могат да осъществяват предимство (Дамев, Дойчев, Рафиев, Парушев, Андреев, Светозаров).

— Др. Ракаров, играчите с №1 и № 9 в последните години са били особено дефицитни за „Черно море"...

— Не, сам особен почитател на чужда съглашение — ангажирам работя със Симеонов и Владимиров за кратко, а за № 9 освен Рафиев, подлагаме един експеримент, който ние да заключим за окончателното си остро мое тайна...

— Как ще протече подготовката на отбора?

— За известно време ще бъдем на лагер в „Бистрата", където сутрин ще се занимаваме с физическа подготовка, а след обед ще изливе на нашия стадион по техниko-тактическия тренировки. Предвиждам и 5—6 контролни срещи, като в последните ще трябва да оформим окончателно състава.

— Вашите най-сериозни съперници за влизане в „А" РФГ?

— „Добруджа", „Етър", „Бдин", „Септемврийска слава"... да добавим ли още... Но искам пак да подчертая, че във всеки противник имаме да ни — всеки ще иска да надхвърли своята цел над отбор, играл в „А" РФГ — от „Гигант" — Белене до „Спартак" — Плевен.

Разговорът води:
Жени СТАНЕВ

1976

Кирил Ракаров започва футболната си кариера в отбора на „Червено знаме" Павликени, през 1951 г. преминава в ЦДНА, с чийто екип става 10 пъти шампион на България. Бронзов медалист от ОИ в Мелбърн 1956 г., изиграва 58 мача/1 гол за националния отбор, капитан на отбора на СП'62 в Чили.

Кирил Манолов Ракаров *(24.5.1932 – 25.8.2006)* е назначен на поста ст. треньор след оттеглянето на Червения. „Понеже всичко във футбола се решаваше с връзки и влияние, от ръководството решиха, че трябва да дойде някой от София и свързан с ЦСКА, за да оправи положението.", според Иван Василев. Така известният бивш защитник от Павликени, направил дълга и успешна кариера с ЦСКА и националния отбор пристига във Варна. Ракаров е бил пом. треньор на шампионския отбор на ЦСКА от 1974-75 г., но като старши треньор няма опит.

Кирил Ракаров и Кирил Любомиров с шампионския отбор на ЦСКА „Септ. знаме" от лятото на 1975 г.

Тодор Йорданов – Вятъра: „Любимият ми треньор беше Кирил Ракаров. Човечен, етичен, интелигентен. Беше много тих, спокоен, не правеше забележка на никой за нищо. Извън стадиона всеки можеше да си прави каквото поиска, но на тренировките и мачовете всички го слушахме. Спечели ни с отношение. Държеше да играем освободено и да си помагаме, да има силен колектив. Той направи кардинални промени в отбора през 1975 г. и тръгнахме нагоре. Беше само един полусезон начело на „Черно море", но ме впечатли изключително много. Даде път в отбора на млади работливи футболисти, които влагаха много труд в тренировките."

Рафи Рафиев: „При Ракаров се наложих, след като първо ме утвърди Червения. Той беше първият треньор, който ни учеше на заучени комбинации. Едни сложни комбинации, кой накъде да бяга, в какво пространство, къде да се позиционира. Много време отделяхме за тях в тренировките. И като човек беше много добър, дисциплиниран. Не знам защо го освободиха на полусезона."

Всички в отбора остават с отлични впечатления от Ракаров. Благ нрав, възпитан и културен до мекушавост, позволявайки хората „да му се качват на главата". Но за да водиш успешно отбор от „Б" група се изискват и други качества, освен познания за футболната игра. В края на есенният полусезон „Ч. море" заема второ мяс-

то в групата, на 2 точки от водача „Бдин“ Видин, като последният мач от сезона е между тези два отбора и „Ч. море“ изпуска победата във Варна, след като Дамян Георгиев пропуска дузпа, спасена от вратаря на „Бдин“ Топчев. Ракаров се оттегля от поста си, изтъквайки „семейни причини“, за да се завърне в София.

В. „Нар. дело“, 26.1. 1977 г.: От разговор със зам. председател на дружеството и председател на секция „Футбол“ – Васил Дамянов: „… Сега в отбора е изграден сплотен другарски колектив с много добра дисциплина, което е дело на всички състезатели и на бившия старши треньор з.м.с. Кирил Ракаров. … Още преди завършване на есенния полусезон бяхме изправени пред сериозна трудност, произтичаща от това, че змс К. Ракаров неколкократно заяви, че по негови лични съображения иска да бъде освободен от длъжността си. Въпреки многократните ни опити да убедим др. Ракаров да остане, той бе твърдо решил да напусне по собствено желание. … След внимателно проучване … като най-подходящ определихме … Иван Василев. Той показа, че има добра подготовка и притежава необходимите качества, за да ръководи отбора, който пое от 16.12.1976 г. …. В „Ч. море“ няма традиция да се прави „треньорски кадрил“. Не знам дали има друго дружество в страната, където почти всички негови бивши футболисти, получили в последствие квалификация на треньори, да са останали да ръководят негови отбори както при нас. Едва ли е необходимо да посочвам Ив. Моканов, Д. Боснов, Вл. Грозданов, А. Билялов, Сим. Нинов, Я. Атансов и т. н.“

През зимната пауза на място на Ракаров е назначен добре познатият ни вече **Иван Василев – Катила** *(18.1.1939 – 5.4.2021)*, който през есенния полусезон е треньор на „Ватев“ Белослав и постига добри резултати с този скромен тим, укрепвайки го в средата на класирането. „С Ракаров се разделихме като колеги и приятели. Ръкувахме се, пожелахме си успехи. Той беше много възпитан човек. В „Черно море“ е малко по-особено, че хора които никога не са били свързани с клуба, не са се представяли добре като треньори. Така беше и в единствените два случая до тогава с Лозан Коцев и с Манол Манолов, и двамата побързаха да се махнат. Така стана и с Ракаров.“

Назначен на поста, който винаги е искал да заема, Иван Василев веднага проявява своя твърд характер.

„Дойде на първата тренировка с анцуг на националния отбор. Авторитетен и авторитарен. Не позволяваше никакви своеволия и никой не можеше да му противоречи. Вземаше си решенията сам. Остроумен, реагиращ бързо и адекватно във всякакви ситуации. Освобождаваше и викаше футболисти по лична преценка. Не позволяваше на никой от тарторите да му подронва авторитета и прекрати кариерата на някои добре известни футболисти със статут на

Иван Василев и капитана на „сребърните“ юноши Роман Керековски, юни 1976 г.

звезди, а също и на всички, които не оправдаваха доверието му. Един случай още като треньор на юноши ст. възраст, беше оправил няколко човека от казармата да идват на тренировки и мачове, но те нещо се представиха слабо. Направи ги „на нищо“ пред всички и ги върна направо в казармата. Тези хора повече не играха футбол. Държеше много на юношите си, с които стана вицешампион. Взе шест от тях в мъжкия отбор и им даде шанс, но конкуренцията беше много голяма.“ – *(от разкази на Роман Керековски и Васко Владимиров)*.

Петър Петров: „В един мач ме пусна резерва. След мача ни критикува в съблекалнята, особено мен, че не съм направил нищо на терена. Опитах се да отговоря с някакво оправдание. Той рязко скочи и ми

1976

Известен като „Защитника с топовния шут“, Ракаров отбелязва 17 гола в 190 мача за ЦДНА в „А“ група и 2 гола в 18 мача в турнира за КЕШ. За кратко време е помощник треньор на Добромир Ташков в националния отбор. „Черно море“ е единственият отбор, който Ракаров е ръководил като старши треньор. След варненската му „авантюра“ повече не се е занимавал с футбол. Завършил е инженерство във Военната академия „Г.С. Раковски“. Бил е началник на конструкторско бюро към управлението на МНО. Автор е на автобиографичната книга „С червената фланелка“. Дългогодишен председател на клуба на ветераните на ЦСКА, почетен гражданин на София и Павликени. Пенсионира се като полковник от БНА.

1976

*През изминалия сезон „**Арминия**“ завършва на 7-мо място във 2-ра Бундеслига Север, на 10 точки от място в плейофите, за които се класира „Борусия“ Дортмунд. През този сезон „Арминия“ ще завърши на 2-ро място в лигата, на 4 точки от спечелилия директно място в 1-ва Бундеслига „Санкт Паули“ и ще играе плей-оф с вторият от Южната 2-ра лига „Мюнхен 1860“. „Арминия“ губи драматично този плей-оф и ще отложи завръщането си в 1-ва Бундеслига за следващия сезон, когато ще завърши като шампион на лигата и спечелва директна промоция.*

каза да си събирам багажа и да заминавам, повече не съм бил в отбора. Тръгнах си обиркан. Той ме докара от Шумен, сега изведнъж ме гони, просто така, защото съм му отговорил. Срещнах проф. Капрелян и му разказах за случката. Той говори с Василев. На другия ден треньора лично дойде при мен и ми каза повече никога да не съм му подронвал авторитета пред другите играчи.“

Рафи Рафиев: „Дойде Иван Василев – Катила. За мен той е най-големия треньор! Личността му будеше невероятен респект. А така ни надъхваше за мачовете… Излизаме на загрявка за дадена среща, той стоеше на тъч линията и ни наблюдаваше. Самата му фигура страшно ни мобилизираше. Просто имаше такова излъчване, някаква много особена харизма. Заради него се завърнахме в „А“ група. Толкова хитър беше, толкова интелигентен, толкова далновиден. Страшен комбинатор. Комбинацията с отложения мач със „Спартак“ (Плевен) беше просто гениална. Такава организация и схема беше създал за да се реализира плана му… Това е един огромен мозък! Намери причина как да отложи мача със „Спартак“, реализира я, убеди тяхното ръководство, във Варна половината град беше ангажирал, всичко в болницата беше осигурил. Просто беше голям, много голям!

Никакви еклери не е имало, това са спартаклийски измислици. Вечерта преди мача Иван Василев мина през всяка една стая с хора от щаба, което се случваше за първи път. Никога до тогава той лично не беше минавал по стаите вечер. Влязоха при нас, дадоха някакви хапчета, а той вика „пийни моето момче, пийни, не се притеснявай“. Зачудихме се какви са тези хапчета, ама ги изпихме. На следващата сутрин дойде при нас и каза „нали имате разстройство“. Мен обаче не ме беше хванало хапчето и нямах. Казах му, че нямам, а той ми отговаря „а, имаш, имаш“. Всичко беше организирал заедно с проф. Капрелян. Отидохме на стадиона и отложиха мача. С автобуса директно тук в болницата, правеха ни изследвания, изкараха ни, че сме натровени. Всичко обаче е измислица. Няма никакви еклери, никой не е ял еклери.

… През август 1977 г., тъкмо се върнахме от гостуване в Испания, и от София директно заминахме за Пловдив за мач с „Локомотив“ от „А“ група. Иван Василев реши да въведе новост и беше извикал един психолог, който да ни подготвя психически. Психологът ни обясняваше някакви неща – „вие ще играете с бели екипи, а хората, които носят бяло изглеждат много големи, много мощни, много силни“ – ние само стоим и се споглеждаме. Излязохме на терена, спукаха ни от бой, загубихме с 0:5. Разфуча се Катила, каза „край с психолозите“ и това беше. Повече не го извикаха този човек.“

***

Освободени от отбора са **Стефан Богомилов**, който преминава във „Ватев“ Белослав, **Здравко Митев** прекратява кариерата си, **Кеворк Тахмисян** преминава в ЖСК „Спартак“, **Кирил Любомиров** се завръща в ЦСКА „Септ. знаме“, а **Георги Кондов** в „Добруджа“ Толбухин, **Борислав Кудрявцев** преминава в „Янтра“ Габрово, **Светослав Златанов** е също освободен. През зимната пауза е освободен вратарят **Иван Симеонов**, който преминава в „Ботев“ Враца.

Нови в отбора са юношите на клуба **Роман Керековски**, **Васко Владимиров**, **Иван Христов**, **Георги Йорданов**, **Божидар Върбанов**, а **Иван Войчев** вече е записал участия през миналия сезон. След 5-тия кръг от „Дунав“ Русе е привлечен вратарят **Георги Велинов**, а през зимната пауза **Димитър Марашлиев** от ЦСКА „Септ. знаме“.

10.7.1976 г., ст. „Ч. море“ („Тича“), **„Ч. море“ – „Arminia” Bielefeld 7-0 (3-0)**,

Голм.: Св. Светозаров, Р. Рафиев, Ив. Дончев – 2, Я. Богомилов, Ив. Андреев, Мар. Парушев

В. „Нар. дело“, 11.7. 1976 г.: „На собствения си стадион пред няколко хиляди приятели на футбола, вчера футболистите на „Ч. море“ играха първата си контролна среща. Техен противник беше съставът на „Арминия“ от гр. Билефелд (ГФР). Убедителна победа със 7-0 (на полувремето 3-0) спечелиха черноморци. Голмайстори … .

„Целта ни в тази среща беше да направим оценка на изминалите десетина тренировъчни дни, да видим в игрова обстанов-

ка всеки от футболистите на поста, на който играе. Доволен съм от срещата, защото целта ни беше постигната", сподели треньорът на варненци з.м.с. Кирил Ракаров."

7.8.1976 г., **„Гигант" Белене – „Ч. море" 2-4 (1-2)**,

В. „Нар. дело", 8.8.1976 г.: „Започнаха срещите за първенство на северната „Б" РФГ. Отборът на варненския „Черно море" гостува на „Гигант" (Белене) и спечели ценна победа с 4:2. Резултатът бе открит още в 4-та минута от Йорданов – 1:0 за „Черно море". В 21-та минута Дончев покачи на 2:0. Домакините изравниха чрез голове на Кръстев в 22-та и 51-та минути. Последва натиск на „Черно море" и с гол от дузпа Георгиев изведе гостите напред – 3:2. В 75-та минута влезлият на мястото на Парушев Рафиев постигна нов гол и отборът на „Черно море" завоюва крайната победа с 4:2."

14.8.1976 г., **„Ч. море" – „Ватев" Белослав 3-2 (2-1)**,

В. „Нар. дело", 15.8. 1976 г.: „Снощи във Варна за първенство на северната „Б" РФГ се състоя срещата „Черно море" – „Ватев" (Белослав). Началото бе твърде успешно за домакините. Още в 3-та минута Дончев (Чм-8) надигра защитниците на гостите и отблизо откри. Седем минути по-късно, след изпълнение на ъглов удар, Светозаров (Чм-7) майсторски овладя топката и отново пред погледа на пасивните бранители на „Ватев" изпрати топката в мрежата – 2:0 за „Черно море".

Повели с добър аванс, черноморци намалиха натиска и позволиха на своя съперник да организира доста остри атаки. При една от тях в 41 минута Василев (В-7) бе съборен в наказателното поле и Липчев (В-6) реализира дузпата.

Едва започнало второто полувреме и ватевци радостно се прегръщаха. В 46 минута при ъглов удар черноморската защита и вратарят не се намесиха сполучливо и Младенов (В-5) отблизо с глава постигна важен гол – 2:2. Сетне се заредиха минути на скучна, непривлекателна игра, с доста твърди единоборства. Отборът на „Черно море" установи надмощие, но задълго без резултат. Едва в 79 минута Д. Георгиев (Чм-10) се пребори за една топка, поведе, но бе фаулиран в наказателното поле. Отсъдената дузпа бе реализирана от потърпевшия и 3:2 за „Черно море". При този резултат дойде и краят на мача."

21.8.1976 г., **„Добруджа" Тх. – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Добруджанска трибуна", бр. 100, 24.8. 1976 г.: „Много отдавна стадион „Дружба" не е приемал толкова зрители – около 15 000 бяха заели места по трибуните, за да наблюдават двубоя между „Добруджа" и „Черно море". Изходът от тази среща бе от особена важност за противниците, които не скриват намеренията си да се борят за покоряване на върха в Северната „Б" РФГ. Съперниците се вкопчиха, без да губят време за проучване. Постепенно гостите овладяха средата на терена и започнаха да организират опасни слизания към вратата на Симеонов. Но и вратарят, и защитниците на „Добруджа" парираха набезите им. И докато играчите от защитния вал се задъхваха, нападателите не създаваха особени затруднения на черноморската отбрана.

Види се почивката е била използвана пълноценно, защото още след подновяването на играта толбухинци натиснаха педалите. И в 48-та минута при едно меле влезлият в игра Милчев прати топката зад голлинията – 1:0 за „Добруджа". На гола гостите отвърнаха с контранастъпление. Шест минути по-късно отбитата от защитник топка попадна у Дончев (№6), който мигновено я насочи към левия долен ъгъл и, въпреки плонжа на Симеонов, изравни – 1:1. Сякаш мачът започна отначало – двата отбора отново заиграха за победа. С особена стръв за нея се бориха домакините. Но и варненци не си поплюваха и принудиха Симеонов да демонстрира майсторството си, спасявайки трудни топки. На терена се водеше мъжествен двубой и често се стигаше до нежелани сблъсъци. При едно нарушение бе отсъден пряк свободен удар фронтално срещу вратата на варненци. Киров демонстрира завидна техника и въпреки стената, прати топката в десния ъгъл, без дори вратарят да помръдне. С този гол в 70-та минута добруджанци поведоха с 2:1. След него те имаха възможност да покачат, но

1976

От 17 юли до 1 август 1976 г. в Монреал, Канада се провеждат 21-те летни Олимпийски игри. Българският спорт спечелва 6 златни, 8 сребърни и 7 бронзови медали с което изравнява постижението си от предишните ОИ по златни медали, но се изкачва на 7-мо (от 9-то през 1972 г.) място в таблицата за спечелени златни медали. Към станалите вече традиционни отличия в борбата, вдигането на тежести, бокс и женската лека атлетика са добавени медали и в спортовете гребане и баскетбол (жени). Изненадващо в таблицата с медалите на второ място след СССР се нарежда ГДР с 40 златни медала, като в плуването при жените спечелва всички, освен два от златните медали, а при мъжете САЩ спечелват всички без един.

1976

21.8.1976 г., Толбухин, Ив. Симеонов и Н. Димов (вдясно) защитават черноморската врата от атаките на „Добруджа“

изгодни положения бяха проиграни от Милчев и Радев. Гостите на свой ред се хвърлиха да изравнят, но бяха укротени. Когато съдията даде края на мача, добруджанци ликуваха напълно заслужено. Най-сетне бе нарушена една отколешна традиция – черноморци да си заминават от Толбухин като победители. Но този път корабът им заседна на стадион „Дружба“. ***Георги Йовев***“

28.8.1976 г., **„Ч. море“ – „Чавдар“ Троян 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 29.8. 1976 г.: „За първенство на северната „Б“ РФГ вчера във Варна играха отборите на „Черно море“ и „Чавдар“ (Троян). Гостите не изненадаха с тактическата си постройка. Те заложиха изцяло на защитна игра, с откъслечни контраатаки, с едничката цел да спечелят поне една точка. И трябва да признаем, че тази постройка се оказа надеждна близо 60 минути.

„Черно море“ може би за първи път се срещна с толкова масирана защита. Затова и в началото бе доста трудно. Опитите да се привлекат нападателите на „Чавдар“ в полето на домакините не успяха. Атаките през центъра също не бяха ефективни. В пробивите по крилата липсваше мощ, а ударите бяха малко и неточни.

След почивката – отново пълно надмощие на отбора на „Черно море“. Но сега вече се чувстваше по-ярко голямото желание за победа. Действията бяха по-разнообразни, атаката се строеше с повече майсторство. И скоро резултатът бе открит. В 59 минута Ив. Дончев (8) получи удобен пас от Парушев (11) и със силен удар от около 16 метра изпрати топката в мрежата. В 86 минута Рафиев (9) се възползва от пропуск на отбраната на „Чавдар“ и покачи на 2:0 за „Черно море“. При този резултат дойде и краят на мача. ***Ив. Колев***“

Васко Владимиров: „Бях две години в първия отбор на „Черно море“. Дебютирах в 4-ия кръг от „Б“ група срещу „Чавдар“ (Троян) във Варна, победихме с 2:0. По време на мача нямах никакви проблеми, почти не се налагаше да се намесвам. Еднадве високи топки излязох да хвана и това беше. Почти нямах работа. Те се бяха затворили отзад, ние ги натискахме цял мач. Имаше много малко слизания към моята врата. След това играх още един мач през пролетния полусезон срещу „Септемврийска слава“. Победихме с 3:0 във Варна. Отново нямах много работа по време на срещата.“

4.9.1976 г., **„Черв. знаме“ Павликени – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 110, 9.9.1976 г.: „Двата отбора играха всеотдайно до последната минута. По-активни бяха домакините, но високите топки, които се изсипваха пред вратата на Велинов, ставаха лесна плячка на снажните варненски защитници. Червенознаменци пропуснаха да реализират в 75-та мин. дузпа. ***Й. Друмев***“

Г. Велинов: „Това беше първият ми мач за „Черно море“, след като пристигнах от Русе и спасих дузпа на най-добрия им нападател Гунчо Иванов“

11.9.1976 г., **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб 4-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 12.9. 1976 г.: „За първенство на северната „Б“ РФГ в петък на стадион „Юрий Гагарин“ във Варна се срещнаха два отбора – бивши членове на майсторската група, „Черно море“ и „Янтра“ (Габрово). От този факт произтичаха и очакванията, че ще се развие силно оспорван и напрегнат двубой. Тези очаквания обаче не се оправдаха. Футболистите на „Черно море“ превъзхождаха своите противници, на които, особено през второто полувреме, не достигнаха физически сили да се справят с бързите нападатели на домакините. Въпреки че в повечето случаи двубоите се завързваха в половина-

10.9.1976 г., ст. „Ю. Гагарин“, Р. Рафиев (във въздуха) и Мар. Парушев атакуват вратата на „Янтра“, Ив. Андреев се включва от задна линия

10.9.1976 г., ст. „Ю. Гагарин“, удар на Р. Рафиев с глава към вратата на Б. Кудрявцев („Янтра“)

10.9.1976 г., ст. „Ю. Гагарин“, Р. Рафиев (на земята) и Св. Светозаров се преборват за топката в средата на терена. Вдясно Руси Пенчев от „Янтра“.

1976

На 28.7.1976 г. поредица от земетресения отнемат живота на над 240 000 души в Китай.

та на габровци, те не прибягнаха към глуха защита, а се стремяха да играят открито, като използваха всяка възможност за контраатака. При една такава контраатака в 39-та минута те накараха младия вратар на „Черно море“ Велинов да покаже своя добър рефлекс, спасявайки много опасен удар, отправен в очертанията на неговата врата.

Футболистите на „Черно море“ спечелиха убедителна победа с краен резултат 4:0 (1:0). Голмайстори: Дончев (8) след далечен удар от около 25 метра в 20-та минута; Парушев (11) в 46-та минута, когато довкара изпуснатата от вратаря на „Янтра“ топка след продължителен рейд на защитника Жеков (2); Рафиев (9) – в 75-та, и Димов (14), сменил Богомилов (6) – в 83-та минута след самостоятелни акции.“

18.9.1976 г., **„Светкавица“ Тщ. – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Знаме на комунизма“, бр. 113, 21.9.1976 г.: „Съботният мач на „Светкавица“ с бившия член на „А“ РФГ – „Черно море“ привлече на ст. „Д. Бурков“ хиляди любители на футбола от Търговище и Варна. Очакванията за един динамичен и оспорван двубой се оправдаха, но за съжаление той завърши без голове, най-важното във футбола. „Вина“ за това имат преди всичко защитите на двата отбора начело с Ненков и Марев, които не позволиха на нападателите да проявят своите възможности. Критичните моменти пред двете врати бяха малко. Ще се запомни опасното откъсване на варненския централен нападател в края на първото полувреме, което бе ликвидирано майсторски от Петров с рискован плонж в краката на нападателя, а също така и последните десетина минути, в които домакините организираха няколко опасни нападения, завършили обаче без гол. Футболистите от „Черно море“ си заминаха доволни от спечелената точка, а състезателите на „Светкавица“ трябва да съжаляват за пропуснатата възможност да се поздравят с победа над един реномиран противник.“

25.9.1976 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 2-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 26.9. 1976 г.: „За първенство на северната „Б“ РФГ вчера във Варна играха отборите на „Черно море“ и „Локомотив“ (Горна Оряховица). Началото не бе успешно за домакините. Те се движеха бавно по терена, действията на нападателите бяха лесно разгадавани от противника и не носеха никаква заплаха. Липсваха удари.

Гостите следяха зорко и отблизо състезателите на „Черно море“ и организираха ред опасни контраатаки. При ъглов удар в 22 минута Абишев (11) се възползва от мудността на черноморската защита и късната реакция на вратаря и заби топката в мрежата.

След почивката „Черно море“ се представи в по-добра светлина и задълго обсади вратата на „Локомотив“. В 64 минута защитникът Жеков се вряза по дясното крило, подаде и Богомилов с глава изравни – 1:1. В тези минути много активно в нападение заигра централният защитник Марев. В 70 мин. Д. Георгиев постигна победния гол – 2:1 за „Черно море“.

В. „Борба“, 28.9.1976 г.: „В 20-та мин. Абишев (Л) постигна гол и полувремето завърши 1-0 за гостите. И втората част започна с натиск на локомотивци и в 48-та мин. Петрунов, след като излъга вратаря, стреля в опразнената врата, но топката се отби от вътрешната страна на страничния стълб. Малко по-късно подобен вариант се откри пред Стоичков – сам срещу вратаря, той отпрати топката непосредствено край рамката на вратата.

Дойде 71-та мин., когато при едно нападение отляво, Дамян Георгиев с ръка подкара топката и голът бе признат (!?) – 1-1. Седем минути преди края, след разбъркване сред смутената защита на горнооряховския отбор, домакините вкараха победен гол – 2-1.

Остана обаче съмнението за пристрастното решение на съдийското трио при изравнителния гол, което се оказа решително за двете точки на черноморци… ***С. Михайлов***“

2.10.1976 г., **„Кърпачев“ Ловеч – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Заря на комунизма“, бр. 117, 5.10.1976 г.: „В IX-ия кръг на първенството на свой терен „Кърпачев“ срещна „Черно море“ от Варна. Срещата започна с натиск от страна на кърпачевци. Но нито на Маринов, нито на Тодоров и особено на Димитров, при добри голови положения, се отдаде да опънат мрежата. Атаките се разбиваха в здравия защитен блок на гостите, които имаха и сигурният на вратата Велинов. Те на няколко пъти, чрез бързи контраатаки, опасно застрашаваха вратата на „Кърпачев“.

През втората част картината се повтори. Тук трябва да отбележим незадоволителното представяне на основните играчи на „Кърпачев“ – Димитров, Тодоров, Маринов и отчасти на Ив. Иванов. Полувремето протече мудно, с повече статична игра. Късите пасове разкъсаха играта, а това се дължеше и на нервното напрежение, обхванало и двата отбора. В тази среща трябва да се даде висока оценка на отбраните, които не позволиха да се отбележи гол.

По време на срещата се състоя мило тържество. Отборът на ДФС „Христо Кърпачев“, любителите на футбола и многото граждани, присъствали на стадиона, приветстваха състезателите Христо Данчев и Матей Вълчев, които се разделят с активната си състезателна дейност.“

12.10.1976 г., **„Ч. море“ – „Волов“ Шумен 0-3 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 13.10. 1976 г.: „Вчера на стадион „Юрий Гагарин“ във Варна се игра отложената от X кръг футболна среща за първенство на северната „Б“ РФГ между отборите на „Черно море“ и „П. Волов“ (Шн). Срещата се очакваше с оправдан интерес, тъй като една победа на домакините, в която малцина се съмняваха, щеше да ги изведе начело във временното класиране и щеше да подобри позициите им за осъществяване на поставената цел – завръщане отново в групата на майсторите. Около 6000 души, дошли на стадиона, обаче останаха излъгани.

След първоначалния безплоден натиск, който упражниха черноморци, гостите от Шумен изравниха играта и нито за момент не изпаднаха в „глуха защита“. Те показаха добра маневреност, като бързо се прегрупираха от отбрана в нападение и от нападение в отбрана, строяха по-зряло контраатаките, технически добре борave-

1976

На 9.10.1976 г. Българският нац. отбор започва кампанията си за квалификация за СП'78 в Аржентина с мач срещу Франция в София. След като французите успяват да поведат с 2-0, България успява да изравни резултата. В 88-та минута на мача идва решителният момент, когато съдията Иън Фут от Шотландия отсъжда спорна дузпа в полза на България. Това предизвиква коментаторът по френската телевизия Тиери Ролан да възкликне „Г-н Фут, вие сте мръсник“ ("Monsieur Foote vous êtes un salaud !"), за което е наказан от ръководството на френската държавна телевизия и дълго време е изваден от ефира. Христо Бонев пропуска дузпата, като бие встрани от лявата греда. Този пропуск в крайна сметка ще се окаже решителен за отпадането от световните финали.

1976

ха с топката и умело се възползваха от грешките на домакините. Като естествена последица от всичко това дойде и изразителната им победа.

Домакините направо разочароваха. В играта им липсваше творчество. Нападателите показаха неумение да използват открилите се възможности за поразяване на целта – Светозаров в 7-та минута от непосредствена близост би в тялото на вратаря; след пробив на Денев в 80-та мин., Рафиев се озова в близост до вратата, но ударът му бе спасен от Кандиларов; в 60-та мин. Андреев, сменил в 46-та мин. Димов, остана лице срещу лице с вратаря, но вместо да го излъже и да порази целта, се опита да го прехвърли, но… прехвърли и напречната греда. Това са само най-фрапиращите пропуски, а такива имаше много.

„Ч. море", есен 1976 г., прави от ляво надясно: Р. Керековски, Р. Рафиев, Н. Димов, Д. Денев, Ив. Симеонов, Я. Богомилов, Т. Марев, Кр. Диамандиев и Мар. Парушев, клекнали: Ив. Андреев, Ив. Христов, Св. Светозаров, В. Владимиров, Ив. Войчев, Т. Йорданов и Дам. Георгиев

Краен резултат от срещата 3:0 за „П. Волов". Голмайстори: Петров след самостоятелна акция в 24-та мин. – 0:1; Николов в 69-та мин. и отново Петров в 72-та мин., след груби грешки на черноморската защита – 0:3. ***Б. Стефанов***"

16.10.1976 г., **„Ком" Берковица – „Ч. море" 1-2 (1-2)**,

В. „Септемврийско слово", 19.10.1976 г.:„Берковчани започнаха играта много силно. С устремните си атаки те просто объркаха противника си, доскорошен член на „А" РФГ, притиснаха го в неговата половина, не му даваха да си отдъхне. В 13-та минута Тошев (№7) материализира натиска на домакините с отличен удар от около 25 метра. Натискът продължи, но в 32-та минута при корнер отбраната и главно вратарят на берковчани не реагираха както трябва, стана разбъркване и топката влезе в мрежата.

Този напълно подарен гол изнерви берковските играчи, объркa редиците им. Те се хвърлиха отново напред, но… В 38-та минута №6 – Димов от „Ч. море" пое една топка от центъра на игрището, излезе пред всички по крилото и въпреки, че ъгълът беше малък отбеляза решителен гол.

Второто полувреме не донесе нищо. Играта загуби първоначалната си красота. До края зрителите гледаха стихийни нападения на домакините и осторожно пазене на резултата от страна на черноморци. ***Г. Чантарски***"

23.10.1976 г., **ЖСК „Металург" Мездра – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. „Отечествен зов", 26.10.1976 г.: „Мездренските приятели на футбола посрещнаха с голям интерес гостуването на бившия член на майсторската група „Черно море" (Варна), но и най-запалените привърженици на местния отбор едва ли са очаквали толкова бърза развръзка. Домакините с изяснен състав в нападателната линия тръгнаха в непрестанни атаки веднага след началния съдийски сигнал и още във 2 мин. заелият удобна позиция Йончев отклони фалцово центрираната от Атанасов топка в мрежата на черноморци. Това се оказа и победният гол!

Мездренци не потърсиха начин за задържане на рано получения резултат с „бетонирана" защита, а играха нападателно до края на този психологически двубой. Главната им задача бе да неутрализират познатите силни единици в състава на гостите (капитанът Георгиев, Йорданов, Андреев, Димов, Рафиев) и да разбият активната игра на черноморци в средата на терена. И успяха: крайните защитници Райков и Гергов обезвредиха противниковите флангови атаки. Попов водеше защитата в познатия стил. Михов намери своето място като втори централен защитник, напред много маневрено играха Йончев – покрил голям периметър на действие и Атанасов, а Паноров пока-

за на няколко пъти силата на спринта си.

Играта бе много оспорвана, на моменти твърда и близко до безкомпромисната, но спортсменският дух надделя. Домакините изживяха тежки минути едва в края на срещата, когато гостите след направените смени обсадиха задълго вратата, но до промяна на резултата не се стигна. ***Ив. Велин***"

29.10.1976 г., **„Ч. море" – „Бенковски" Исперих 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 30.10. 1976 г.: „За първенството на северната „Б" РФГ снощи на стадион „Юрий Гагарин" играха отборите на „Черно море" и „Бенковски" (Исперих). През първите 45 минути играта беше общо взето равностойна.

Едва през вторите 45 минути превъзходството на домакините се очерта по-осезаемо и в 52-та минута Т. Йорданов с хубав удар откри резултата – 1:0. Шест минути по-късно Марев прояви голяма съобразителност и отби влизащата във вратата топка след неуспешната намеса на вратаря Велинов. Последваха пропуски на черноморци, от които един, както се казва, стопроцентов (68 мин.). Едва в 85-та мин., след много хубав пас на Войчев, Диамандиев покачи на 2:0, при който резултат завърши срещата."

6.11.1976 г., **„Септ. слава" Михгр. – „Ч. море" 2-1 (0-1)**,

В. „Септемврийско слово", 9.11.1976 г.: „Никой не очакваше такъв краен развой на мача. 80 минути варненци водеха, а след това за 2 минути резултатът бе изравнен и накрая – победа за домакините.

Реномето на досегашния член на „А" РФГ „Черно море" предизвика оправдан интерес сред приятелите на футбола в Михайловград и в окръга. Той събра и рекордна за такова неприятно време публика, която, трябва да се признае, можа да види един динамичен и напрегнат мач и 3 красиви гола.

Още в началото пролича тактиката на варненци – да наситят полето си с повече играчи и при удобно положение да пуснат резултатното си оръжие – контраатаката. Действително силно е това тяхно оръжие, нападението им е съставено от атлетични и бързи момчета. При контраатака те отбелязаха гола си, след като минута преди това напречната греда спаси вратата им от посещението на топката. По-нататък на няколко пъти те опасно застрашиха полето пред Тасев. Това беше обаче само в известни моменти. През по-голямата част на мача топката се задържаше пред тяхната врата.

За чест на михайловградските футболисти трябва да се каже, че те не спряха натиска си, водиха самоотвержена борба за победа; рано падналият гол във вратата им повече ги импулсира да изведат играта до желания край. Победителите, казват, не се съдят, но това тяхно желание – победата, често беше съпровождано с неточни пасове, с шаблонни, високо центрирани топки пред вратата на противника им, които ставаха лесна плячка на снажната отбрана на варненци.

Все пак натискът продължаваше. На няколко пъти – в 60, 65 и 80-та минута, топката бе отбивана на самата голлиния на Велинов; стигна се до тотален натиск, черноморци само се бранеха. Но не можаха да удържат до края. Любенов (Сс-9) ги огорчи на два пъти, първият път с ефектен удар с глава и вторият – когато през куп от играчи намери пролука към вратата им.

Велинов (Чм—1) отбива опасна топка, насочена с глава от Малджански (С. сл.).
(Из мача „Септ. слава" — „Черно море" 2:1)

„Черно море" остави впечатления като най-добър отбор, който тази есен е идвал в Михайловград. Играчите му обаче много рано сметнаха, че с гола на Рафиев са спечелили мача и не продължиха да нападат. И бяха наказани, още едно доказателство, че най-добрата отбрана е нападението. ***Б. Василев***"

14.11.1976 г., **„Ч. море" – „Спартак" Плевен 3-1 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 16.11. 1976 г.: „Срещата в неделя на стадион „Ю. Гагарин" носеше доста от достойнствата на мачовете в „А" група. Двете единадесеторки се постараха да изнесат един вълнуващ двубой, наситен с много напрежение и зрелищност. „Черно море" спечели, защото действаше по-организирано и целенасочено, бойко и само-

На 1.8.1976 г. световният шампион във Формула 1 Ники Лауда катастрофира по време на състезанието в Нюрбургринг и претърпява изгаряния с опасност за живота, но само 6 седмици по-късно се възстановява и отново застава зад волана и спечелва втората си световна титла през 1977 г.

1976

На ОИ в Монреал 1976 г. избухва и първият допинг скандал във вдигането на тежести с участието на български тежкоатлети. Валентин Христов спечелва златният медал в кат. до 110 кг, а Благой Благоев е втори в кат. до 82,5 кг. В последствие медалите и на двамата са отнети, след като пробите им се оказват положителни за анаболни стероиди. В България това беше възприето като заговор срещу социалистическия спорт и се спекулираше с разменени проби, за да бъде ощетена България. Златният медал на полския тежкоатлет Збигнев Качмарек също бе отнет по тази причина. Допинг скандалите в този спорт продължават до днешна дата, което поставя въпросителна, дали спорта вдигане на тежести изобщо да бъде включен в Олимпийските игри.

отвержено прояви тактическа дисциплина и творчески приложи на терена треньорските постановки и указания. Победата е още по-ценна, защото бе извоювана срещу един силен и бояк отбор (с известни състезатели като Величков, Димов, Братанов, Хасанов, Минков, Лазаров, натрупали не малък опит в „А" група), с който явно и занапред ще се води пряк и задочен двубой за крайната победа в групата.

След началния съдийски сигнал и двата тима се впуснаха в остри нападателни акции. Гостите не заложиха на защитен вариант, а търсеха победата в открита борба. Домакините не се стъписаха, а с още по-голямо желание решиха да докажат, че са по-добри на терена. Завързаха се интересни схватки, не липсваха и майсторски изпълнения на високи скорости. Защитата на „Черно море" – Денев, Марев, Иванов, Жеков и вратарят Велинов, навреме се намесваше и ликвидираше острите пробиви. Овладели средата на терена чрез Георгиев, Димов и Дончев, варненци особено успешно действаха по десния фланг. Тук Светозаров често преодоляваше противниковия защитник и навлизаше дълбоко в тила на „Спартак". След няколко пропуски и удар в гредата, дойде 41-та минута. Черноморци изпълниха ъглов удар и насочената към вратата топка се удари в Кринов (Сп-6) и спря в мрежата – автогол. Минута по-късно пробив на Светозаров завърши с центриране и младият Рафиев леко покачи на 2:0 за „Черно море".

Твърде рано след почивката – в 48-та минута – Хасанов (Сп-8) технично преодоля защитата на „Черно море" и намали на 2:1. Но в 65-та минута хубава комбинация между Георгиев и Йорданов завърши с подаване пред вратата на Тодоров (Сп-1) и Светозаров с точен удар изведе своя отбор напред – 3:1. След този гол играта загрубя, главно по вина на гостите. Николов (Сп-4) нарани тежко Жеков, който бе откаран в болницата. Съдията правилно посочи съблекалнята на плевенския защитник. До края нов гол не бе отбелязан.

Проявили високо чувство за отговорност, разбрали голямата цена на победата, състезателите на „Черно море" играха вдъхновено и всеотдайно. Всеки на своя пост допринасяше за успеха. Без да изброяваме всички, трябва да отбележим обаче, че Д. Георгиев все по-добре разбира, че е и организатор в средата на терена, нова отговорна роля, която му възлага техническото ръководство. Приятно впечатление остави с активната си игра Димов – един от основните състезатели. Той бе не само конструктор и преграда за противниковите нападатели, но и деен участник в борбата на предни позиции. Младите нападатели Светозаров, Рафиев и Йорданов придобиват самочувствие. Налице е в отбора воля за победа и стремеж към смислен футбол, към реализиране на голямата цел. ***Ив. Колев***"

20.11.1976 г., **„Доростол" Сс – „Ч. море" 1-1 (0-1)**,

В. „Силистренска трибуна", 23.11.1976 г.: „Името на доскорошния член на „А" РФГ беше достатъчно, за да привлече на стадион „Септември" в Силистра рекорден брой зрители през тази есен. А и играта, която демонстрираха двата отбора, оправда очакванията ни. На мокрия и тежък терен се разви рядко оспорван и динамичен двубой, подклаждан от амбициите на двата състава: на черноморци – за първото място в групата, на доростолци – за измъкване от опасната зона. Домакините излязоха с чест от играта, като през по-голямата част от мача явно доминираха над именития си съперник.

След като още във 2 мин. Т. Георгиев не се възползва от разкрилата се възможност да открие резултата, гостите контраатакуваха опасно и оставеният непокрит Д. Георгиев с остър диагонален удар опъна мрежата зад Колев – 1:0 за „Черно море". Голът не смути домакините, а ги мобилизира още повече. „Доростол" реагира бурно. Заредиха се бързи набези в половината на варненци. Напред се втурнаха и защитниците, особено Йорданов и Недев. Черноморци се стъписаха и бяха принудени да спират разиграли се домакини с нарушения. Бенев ги изпълняваше, сипейки отлични топки пред вратата, при които изравняването висеше на косъм. Така веднъж защитник едва не си отбеляза автогол, но топката се хлъзна по напречната греда. После Ив. Петров стреля

с глава, но Велинов улови топката. Вратарят се прояви и след силен удар на Р. Иванов. В 42 мин. Йорданов изпълни пряк свободен удар, Ив. Петров отклони с глава и за втори път гредата спаси варненската врата от неприятно посещение.

Щурмът на домакините продължи с още по-голям размах след почивката. С отлични прояви на Димитров, Йорданов и Недев противниковите нападатели бяха напълно обезвредени, а пред вратата на „Черно море“ ставаше все по-горещо. В 50 мин. домакините осъществиха бърза комбинация чрез Ив. Петров и Генов, който върна топката към Трайков и крилото с точен удар изравни резултата. И тъкмо в тези минути на подем последва учудваща смяна в състава. От игра бе изваден Ив. Петров, а на негово място влезе Митков! Това рязко намали ударната мощ на силистренци, изчезна остротата, намаляха опасните моменти пред противниковата врата, макар че до края на срещата домакините продължиха да доминират. Сякаш с излизането на Ив. Петров неговите партньори изгубиха своята увереност. Срещата завърши 1:1 и това беше най-малкото, което заслужаваше „Доростол“. ***Й. Симеонов***“

1.12.1976 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 2.12. 1976 г.:„На вчерашната среща от XVII кръг в северната „Б“ РФГ между „Ч. море“ и „Етър“, състояла се във Варна, залагахме много. При създалото се положение в групата една победа откриваше добра възможност черноморци да заемат изгодната лидерска позиция. Но нашите надежди не бяха подкрепени от усилията на футболистите на терена, които направиха ред пропуски и в крайна сметка пропуснаха да нанесат онзи удар, който щеше да укрепи престижа и класирането им. Равният резултат – 1:1, след 90-та минута бе посрещнат с радост от гостите от Велико Търново, а домакините напуснаха терена с наведени глави, неудовлетворени може би най-много от себе си.

Играта, макар и на не особено високо равнище, даваше през по-голямата част преимущество на варненци. Осъществени бяха ред остри атаки, нахлуваше се в наказателното поле, но в последния решителен момент нямаше кой да нанесе точния удар или пък водещият топката не смееше да поеме отговорността да стреля. В друг случай пък липсваше необходимата съсредоточеност при удара по топката. Ще спомена само два случая: в 16 минута Йорданов получи удобна топка откъм фланга, но от 10-12 метра фронтално срещу вратаря на „Етър“ би високо. Същото стори и Богомилов в 78 минута. Едва ли трябва да напомняме, че изгодните положения в една среща не са толкова много, за да се пилеят.

В играта на домакините липсваше необходимата организация, бързина и острота в действията, докато при гостите, макар и по-рядко, атаките носеха голяма опасност. Тук трябва да отдадем заслуженото на Марев, който със самоотвержената си игра често ликвидираше опасни набези на нападателите на гостите. Отборът на „Етър“ заложи на подсилената защита и бързата контраатака и тази тактика оправда очакванията – спечелена бе ценна точка на чужд терен.

Как станаха головете? В 36 мин. Светозаров бе съборен в наказателното поле и Георгиев реализира отсъдената дузпа. В 50 мин. гостите чрез Трайков (3) изпълниха пряк свободен удар. Топката премина покрай стената и спря в мрежата зад Велинов – 1:1. ***Ив. Колев***“

5.12.1976 г., **„Лудогорец“ Рз. – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Ново Лудогорие“, 9.12.1976 г.: „Лудогорци направиха хубав мач и то при изключително трудни условия. През първото полувреме те превъзхождаха съперниците си, които по чудо се спасиха от загуба. До 25-та минута домакините пропуснаха да реализират четири чисти голови положения. Варненци се представиха само с един удар в лявата греда. Те откриха вратата на „Лудогорец“ едва през второто полувреме, когато превъзхождаха по броя на ударите към вратата. Заслуга за равенството имаше и вратарят Илиев, който парира пет силни топки.

Въпреки изобилния дъжд стадионът отново отбеляза рекордна посещаемост. Разградските упорити приятели на футбола останаха доволни, но се учудват защо „Лудогорец“ не играе все така? Защо от силни отбори взема не-

1976

Георги Йорданов Жеков – Гогата *(16.11.1957 – 14.12.1997), 3 мача в „А“ РФГ, сезон 1977-78. Гогата е от Белослав, юноша на „Ч. море“, играе като халф в отбора, спечелил сребърните медали в елитната юношеска група, под ръководството на Иван Василев. За статистиката остава с бащиното си име, поради съвпадение в имената с десния бек на отбора. През лятото на 1978 г. Гогата преминава във „Ватев“ Белослав, където остава до края на кратката си кариера. След това е работил в Коми.*

1976

След загубената война във Виетнам и „аферата Уотъргейт", на президентските избори в САЩ на 2.11.1976 г. е избран демократът Джими Картър. За първи път от Гражданската война президентът е от южните щати. Още на втория ден от встъпване в длъжност, Картър оневинява всички отказали да се бият във Виетнам. През неговото управление САЩ преминават през период на инфлация, слаб икономически растеж и висока безработица.

предвидени точки, а подари точки на посредствени състави? Какво бе това? Закъсняло съживяване или реална преценка на противника и изява на възможностите?"

В. „Нар. дело", 10.12. 1976 г.: „В предстоящия XIX кръг в северната „Б" РФГ централно място заема срещата във Варна между „Ч. море" и „Бдин". Ще премерят сили вторият и първият във временното класиране. Отборите излязоха вече на последната права в продължителния футболен маратон и сега събират сили за есенния финален спринт. Ако се погледне временното класиране, ще се види, че една победа ще изведе черноморци в челото, с равни точки с „Бдин". А това е изгодна стартова позиция за втория дял от първенството.

Футболистите и ръководителите на „Черно море" ясно съзнават решителния характер на предстоящия двубой. Вчера отборът тренира пълноценно на своя стадион и след това се отправи за „Спортпалас". Тук в спокойна обстановка ще продължи подготовката за съботната среща. Видимо е неудовлетворението от последните три равни мача. Затова у всички личи амбицията за достойно представяне. Състезателите на „Черно море" разбират, че срещу тях ще излезе добър отбор и за да надделеят в очакваната напрегната спортна битка, трябва да вложат всичките си сили, воля и майсторство. Несъмнено това ще бъде среща – проверка на мъжеството, физическата подготовка, волевата устойчивост и тактическата зрялост. Един от основните играчи – Иван Иванов сподели: „За нас мачът с „Бдин" е един от най-важните през есенния сезон. Ние съзнаваме неговия решителен характер и няма да пожалим сили. Но бихме желали да имаме на своя страна и горещата подкрепа на варненската публика". А капитанът на отбора Дамян Георгиев допълни: „Всички се готвим съзнателно. Разчитаме на рутината на футболистите с по-голям стаж, на устрема на по-младите и на подкрепата на зрителите".

Присъединяваме се към апела на варненските футболисти. Очакваме хилядите любители на футбола, които ще заемат място на трибуните, отново да демонстрират своето спортсменско поведение и обективност и да подкрепят дружески хубавите прояви на играчите, усилията и неукротимия им стремеж към реализиране на поставената цел. Ив. Колев

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ

1.	Бдин	11	4	4	26— 8	26
2.	Чер море	9	6	4	28—18	24
3.	Доб	10	3	6	24—16	23
4.	Волов	10	3	6	29—22	23
5.	Септ. сл.	11	1	7	24—28	23
6.	Етър	8	6	5	27—18	22
7.	Чавдар	10	1	8	27—22	21
8.	Лок	8	4	7	29—24	20
9.	ЖСК-Мет.	9	2	8	21—20	20
10.	Спартак	8	3	8	29—22	19
11.	Ватев	6	6	7	21—24	18
12.	Кърпачев	6	5	8	23—23	17
13.	Янтра	6	5	8	18—21	17
14.	Черв. зн.	6	5	8	21—33	17
15.	Доростол	5	6	8	21—21	16
16.	Бенков	7	2	10	21—22	16
17.	Свет	7	2	10	21—28	16
18.	Ком	8	0	11	27—40	16
19.	Лудогорец	4	5	10	20—32	13
20.	Гигант	5	3	11	18—33	13

11.12.1976 г., **„Ч. море" – „Бдин" Видин 0-0**,

В. „Нар. дело", 12.12. 1976 г.: „Вчерашната среща за първенство на северната „Б" РФГ между „Черно море" и „Бдин" предизвика значителен интерес. Но варненските любители на спорта напуснаха стадиона недоволни преди всичко от многото пропуски на нападателите на „Черно море".

Накратко за развоя на мача. Още в първата минута пред гостите се откри отлична възможност. Йорданов (9) напредна устремно по центъра и от 16-17 метра би силно, но Велинов парира удара. Това беше най-изгодното положение на видинчани. След това те се прибраха в своята половина, заложиха изцяло на защитната игра с едничката мисъл да се доберат до равния резултат. Състезателите на „Черно море" установиха продължително надмощие. Заредиха се атака след атака, особено по десния фланг чрез Светозаров, Йорданов, Георгиев. Не липсваха пробиви в силния защитен блок на „Бдин", но завършващият удар на нападателите бе неточен.

Връх на пропуските на домакините бе нереализираната дузпа в 51-та минута. Георгиев би, но вратарят Топчев спаси. В оставащите до края близо 40 минути играта не промени облика си. Гостите бяха оставили напред само двама състезатели, които само веднъж се озоваха опасно пред Велинов. Черноморци продължиха да нападат, но без особен изглед за успех. Все пак на няколко пъти защитата на „Бдин" сериозно се про-

пукваше, но нямаше кой да оползотвори откритата се възможност за гол. Особено очебиен бе пропускът 3 минути преди края, когато Рафиев от 2 метра просто се размина с топката."

КСА 1/32 финал:

15.12. 1976 г., Сливен, 13.00, **„Сливен" – „Ч. море" 3-1 (2-1)**,

Голм.: 1-0 Камалиев 19', 1-1 Р. Рафиев 29', 2-1 Симеонов 32' (псу), 3-1 Христов 2ПВ

Пропусната дузпа: 2ПВ за „Сливен"

„Ч. море": *Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Роман Керековски, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Мар. Парушев, Ив. Войчев*

В. „Сливенско дело", 16.12.1976 г.: „След победата си в сряда на д гостуващия „Ч. море" (Вн) сливенските футболисти продължават спора за ценния трофей – КСА.

Макар и уморени от завършилия наскоро есенен полусезон, домакините надиграха непретенциозните варненски футболисти. Не бяха изминали и 20 минути, когато Симов откраднa една топка, нападна, центрира и Камалиев откри – 1-0. Десет минути след това гостите се възползваха от суматохата в защитата на „Сливен" и чрез Рафиев изравниха – 1-1. В 32-та мин. съдията отсъди пряк свободен удар в полза на домакините и Симеонов изненада вратаря – 2-1. След пропуснатата дузпа сливенци успяха да отбележат още един гол чрез Христов."

„Черно море" отпада от турнира.

В. „Полет", 10.1.1977 г.: „На привържениците на футбола вече е известно, че старши треньор на „Ч. море" е изявеният в близкото минало негов състезател Иван Василев с помощник Абил Билялов. … Отборът разполага с 20 състезатели. Привлечен е Дим. Марашлиев (от ЦСКА), а е освободен Ив. Симеонов. От 11 до 22 януари „Ч. море" ще води подготовката си в Трявна, после във Варна. Възможно е и гостуване в ГДР (бел. Полша), Контролни срещи ще има с „Динамо" Магдебург, „Волов", „Черноморец Бс и др."

12.1.1977 г., Габрово, контр., „Янтра" Гб – „Ч. море" 0-3 (0-3),

Голм.: 0-1 Т. Йорданов 29', 0-2 Д. Марашлиев 35', 0-3 Дам. Георгиев 39'

„Ч. море": Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Я. Богомилов, Н. Димов, Ив. Андреев, Т. Йорданов, Дам. Георгиев, Мар. Парушев и Д. Марашлиев (след почивката са извършени няколко смени)

В. „Нар. дело", 13.1. 1977 г.: „Футболния отбор на „Ч. море" е от няколко дни на зимна подготовка в Трявна. Вчера се свързахме по телефона със старши треньора Иван Василев. Той ни съобщи, че черноморци са играли първата си контрола …"

14.1.1977 г., Г. Оряховица, контр., „Локомотив" ГО – „Ч. море" 1-4 (0-2),

Голм.: 0-1 Т. Йорданов 15', 0-2 Дам. Георгиев 23', 0-3 Р. Рафиев 38', 0-4 Ив. Дончев 67'

В. „Нар. дело", 15.1. 1977 г.: „Снощи от Трявна ни се обади по телефона нашият сътрудник Ст. Янев. Той ни съобщи, че вчера отборът на „Ч. море" е играл втора контролна среща срещу „Локомотив" ГО. Черноморци са показали бърза, енергична и разнообразна игра с подчертан превес както в защита, така и в атака. Особено са се отличили с интересни ходове и добра подготовка Йорданов, Я. Богомилов и цялата защита начело с Марев… Домакините са постигнали гол от дузпа."

15.1.1977 г., Габрово, контр., „Янтра" Гб – „Ч. море" 0-2 (0-1),

Голм.: 0-1 Т. Йорданов 38', 0-2 Ив. Иванов 59'

„Ч. море": Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Ив. Андреев, Т. Йорданов, Дам. Георгиев, Мар. Парушев и Д. Марашлиев (покъсно бяха извършени няколко смени)

В. „Нар. дело", 16.1. 1977 г.: „Вчера в Габрово се игра нова контролна среща …. Включените в младежкия национален отбор Велинов и Дончев вчера отпътуваха за София."

20.1.1977 г., Трявна, контр., „Анг. Кънчев" Трявна – „Ч. море" 2-5,

Голм.: Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Ив. Иванов, Р. Рафиев и Дим. Марашлиев

В. „Нар. дело", 21.1. 1977 г.: „Представителния отбор на „Ч. море", който е на зимна подготовка в Трявна, вчера игра с местния „Ангел Кънчев" … Домакините отбелязаха голове от дузпи.

Уговорено е турне на „Ч. море" в Полша. Черноморци ще играят на 28 и 30

1977

„Левски-Спартак" отново е носител на КСА, след като на финала, игран на 12.6.1977 г. в София побеждава отборът на „Локомотив" Сф с 2-1. Финалът е ръководен от варненския съдия Атанас Матеев.

***

Отборът на „Ч. море" се класира на 11-то място с 30 т. в елитната юношеска група, шампион е ЦСКА „Септ. знаме" с 53 т. Голмайстор на първенството е Васил Тинчев (ЦСКА) с 32 гола, следва Никола Спасов (ЛокСф) с 23.

***

В класирането по спортсменство на Северната „Б" РФГ „Ч. море" заема 16-то място. Първенец е отборът на „Ватев" Белослав..

Шампионският отбор на „Стал“, сезон 1975-76, прави от ляво надясно: Ryszard Per, Edward Oratowski, Kazimierz Polak, Marian Kosiński, Wiesław Siewierski, Zygmunt Kukla, Krzysztof Rześny, Ryszard Sekulski, Henryk Kasperczak, Włodzimierz Gąsior, Edmund Zientara (trener), клекнали: Andrzej Padwiński, Artur Janus, Jan Domarski, Grzegorz Lato, Edward Bielewicz, Zbigniew Hnatio u Witold Karaś

1977

Stal Mielec, *шампионът на Полша от миналогодишния сезон ще завърши тази година на 4-то място в крайното класиране, на една точка от „Гурник“ Забже и пропуска участие в турнира за купата на УЕФА.*

януари две срещи с елитните полски отбори „Стал“ Миелец и „Стал“ Жежув.“

25.1.1977 г., Варна, игр. Локомотив, „Ч. море“ – „Волов“ Шн 2-0 (1-0),

Голм.: 1-0 Д. Марашлиев 44', 2-0 Дам. Георгиев 46'

„Ч. море“: В. Владимиров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Я. Богомилов, Н. Димов, Т. Йорданов, Ив. Андреев (Крас. Диамандиев), Д. Марашлиев (Р. Рафиев), Дам. Георгиев (Св. Светозаров), Мар. Парушев

В. „Нар. дело“, 26.1. 1977 г.: „… На тежкия кален терен двата отбора положиха похвално старание. Черноморци превъзхождаха с по-динамичната си игра и с голямото си желание да се представят добре. Пролича повишената физическа издръжливост на футболистите.

Победа с 2-0 спечели отборът на „Ч. море“ с голове след изпълнение на ъглови удари.“

28.1.1977 г., Миелец, **„Stal” Mielec – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Шармах 27', 1-1 Дам. Георгиев 76'

„Stal“: *Zygmunt Kukla, Krzystof Rzesny, Marian Kosiński, Bielewicz, Witold Karas, Włodzimierz Gąsior, Grzegorz Lato, Henryk Kasperczak, Andrzej Szarmach, Edward Oratowsky, Jerzy Krawczyk, Sekulski*

„Ч. море“: *В. Владимиров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Н. Димов, Д. Марашлиев (Р. Рафиев), Дам. Георгиев, Мар. Парушев (Ив. Андреев)*

В. „Нар. дело“, 30.1. 1977 г.: „Представителният футболен отбор на „Ч. море“, който е на турне в Полша, игра в Миелец първата си приятелска среща с шампиона на страната „Стал“ (на трето място в тазгодишното първенство на страната).

През първото полувреме при тежък и кален терен, превес са имали домакините. В 27-та мин. Шармах открива резултата.

След почивката по-активен е бил отборът на „Ч. море“. След два удара на Марашлиев в гредата, в 76-та мин. Дам. Георгиев изравнява резултата – 1-1. При този резултат завършва и срещата. В отбора на „Стал“ са играли шестима национални състезатели, между които и известните Кукла, Касперчак, Лато.“

30.1.1977 г., Миелец, **„Stal” Mielec – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Оратовски 1ПВ, 2-0 Кравчик 2ПВ, 2-1 Дам. Георгиев 2ПВ

„Stal”: Henryk Jałocha, Demko, Marian Kosiński, Tryba, Gac, Włodzimierz

Gąsior, Jerzy Krawczyk, Edward Oratowski, Chamielec, Pytel, Bielewycz, Zbigniew Hnatio, Riszard Per, Edward Załezny, Banasik, tr. Edmund Zientara

„Ч. море“: *В. Владимиров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов (Н. Димов), Мар. Парушев (Св. Светозаров), Ив. Андреев, Р. Рафиев, Дам. Георгиев, Д. Марашлиев*

В. „Nowiny“, 31.1.1977 г.: „В реванша на приятелския футболен мач, изигран вчера в Миелец, отборът на полския шампион победи втородивизионния български отбор „Черно море“ Варна. Головете отбелязаха Оратовски и Кравчик за „Стал“ и Георгиев за българите.

Миелчани играха без шест титуляри, които заминаха за сбора на националния отбор в Югославия. Въпреки това, те се представиха добре и превъзхождаха гостите с по-добра физическа подготовка и технически умения. Треньорът Е. Зиентара избра за вчерашния спаринг много от младите футболисти и резервите. …“

В. Владимиров: „През януари 1977 г. бях на кантар дали да ме оставят в отбора или да ме освободят. Основен вратар беше Георги Велинов, негова резерва Иван Симеонов, а аз бях трети вратар. Изпратиха ме да служа в едно поделение на Карантината. Иван Василев обаче замени Кирил Ракаров начело на отбора и веднага освободи Симеонов. Мен ме изтегли от поделението и поднових тренировки с отбора. Бяхме на зимен лагер, първо в Трявна, а след това в Полша. Вратари бяхме Велинов, аз и едно момче Спас Луков от Спартак (Варна). Велинов замина с младежкия национален отбор и го нямаше в Полша. Бяхме в Мелец, където играхме срещу местния „Стал“. В този град имаше един военен завод за самолети и отборът беше много богат, пълен с национали на Полша. В „Стал“ играеше Гжегорж Лато, голмайстор на Световното първенство през 1974 г., Анджей Шармах, вратарят Зигмунд Кукла. Мислех, че срещу поляците ще пази Луков, защото той по-добре се представяше на тренировките, обаче Иван Василев избра мен. Пазих страхотно и завършихме 1:1. При една тяхна атака Лато излезе сам срещу мен, стреля, топката се отби от тялото ми, удари се в гредата и цопна в една локва. Марев притича и изчисти. Мачът го играхме в едно село, защото „Стал“ си пазеха стадиона за официалните мачове. След това играхме и втори мач със „Стал“, без националите им. Загубихме с 1:2. Подготовката мина отлично. Върнахме се във Варна и на следващата седмица играхме с „Магдебург“, много силен отбор от ГДР. Бихме ги на „Гагарин“ с 1:0, аз отново се представих много добре. Помня, че при една ситуация техния централен нападател излезе очи в очи срещу мен, аз скъсих разстоянието и го затворих, той ритна много силно топката и тя ме удари в главата, но не влезе във вратата. Впоследствие Луков го освободиха и така през пролетния полусезон останахме само аз и Велинов. Направихме много силна зимна подготовка. Кондиционно ни готвеше Момчил Проданов, треньор по лека атлетика. Голям специалист. После Иван Вуцов го взе в националния отбор. Физически бяхме много издръжливи.“

6.2.1977 г., ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – 1. FC „Magdeburg“ 1-0 (0-0)**, 6 000 зр.,

Голм.: 1-0 Д. Марашлиев 52'

Пропусната дузпа: 68' Д. Марашлиев (ЧМ)

„Ч. море“: В. Владимиров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов (59' Н. Димов), Я. Богомилов, Д. Марашлиев (84' Св. Светозаров), Дам. Георгиев, Мар. Парушев (62' Р. Рафиев)

1.FC Magdeburg: *Hans-Werner Heine, Detlef Raugust, Manfred Zapf, Wolfgang Seguin (Dirk Stahmann), Peter Kohde (Klaus Decker), Siegmund Mewes, Axel Tyll, Wolfgang Steinbach, Joachim Streich, Jürgen Sparwasser, Jürgen Ebeling, tr: Klaus Urbanczyk*

В. „Полет“, 8.2.1977 г.: „При повишен интерес, близо 6 000 любители на футбола, заели места в студения февруарски ден на ст. „Ю. Гагарин“, в неделя се проведе последната контролна среща на футболистите на „Ч. море“, преди старта им в пролетния решителен дял от първенството на северната „Б“ РФГ. Техен съперник беше известният „Магдебург“ от едноименния град в ГДР, в редиците на който играят националните състезатели Цапф (3), Шрайх (9), Шпарвасер (10), Хофман (11).

Футболистите на „Ч.

1977

***Gzegorz Lato**, звездата на „Стал“ Мелец участва в няколко контроли срещу „Ч. море“. Лато изиграва 110 мача/45 гола за полския нац. отбор, голмайстор на СП'74 със 7 гола, олимпийски шампион 1972 г., бронзов медалист от СП'74 и 1982.*

***Andrzej Szarmach**, централният нападател, преминал от „Гурник“ Забже в началото на сезона, отбелязва единственият гол за „Стал“ във вратата на Васко Владимиров. Шармах е част от най-доброто нападение на СП'74, отбелязвайки 5 гола за отбора на Полша, спечелил бронзовите медали. В последствие Шармах прави забележителна кариера в „Оксер“.*

1. FC MAGDEBURG: obere Reihe von links: Seguin, Sparwasser, Zapf, Sandrock, Mewes, Döbbelin, Kohde, Streich, Hoffmann; untere Reihe: Grüning, Raugust, Steinbach, Dorendorf, Heyne, Tyll, Decker, Pommerenke. Foto: Köpermann

1.FC Magdeburg *завършва на 3-то място през изминалия сезон на ГДР Оберлигата и участва в турнира за купата на УЕФА, където отстранява последователно италианския „Чезена“ (3-0, 1-3), „Динамо“ Загреб (2-0, 2-2) и унгарския „Видеотон“ (5-0, 0-1) преди да отпадне на ¼ финал от носителят на купата за този сезон „Ювентус“ Торино (1-3, 0-1). „Магдебург“ играе във Варна с титулярния си състав, без лявото крило Мартин Хофман, за който се съобщава, че се е контузил и се е завърнал преждевременно в ГДР за лечение. В края на сезона „Магдебург“ ще завърши 2-ри, на 4 точки от шампиона „Динамо“ Дрезден.*

море“ оставиха приятно впечатление, най-вече със своето непрекъснато движение по терена, със значително подобрената си физическа издръжливост и смислено организираните атаки. …“

В. „FuWo“, 15.2.1977 г.: „Турнето в България от 31.1. до 9.2. послужи преди всичко за по-нататъшно консолидиране на колектива в технико-тактическата област и за пресяване на състава….

Поради по-дългото отсъствие на Померенке, който трябваше да бъде опериран в Лайпциг от д-р Барт върху метатарзалната става и отстраняването на Цапф в мача за купата на УЕФА срещу „Ювентус“ Торино, се наложи да се търси най-благоприятната отборна формация. С тази цел се изиграха четири контроли, които бяха незадоволителни по отношение на резултатите (три загуби), но показаха на треньорите Урбанчик/Щьокер каква е реалната ситуация. Още по-голяма загриженост предизвика контузията в глезена на Мартин Хофман, която го изпрати преждевременно у дома. „Магдебург“ игра срещу „Добруджа“ Толбухин (1-2, голм. Тил), срещу „Спартак“ Варна (2-1, голм. Щрайх – 2), „Академик“ София (2-4, голм. Мевес – 2) и срещу „Ч. море“ (0-1). ***Horst Skrypschak***“

***

19.2.1977 г., **„Ч. море“ – „Гигант“ Белене 5-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 20.2. 1977 г.: „Срещата за първенство на северната „Б“ РФГ между „Черно море“ и „Гигант“ (Белене) премина при подчертан превес на варненските футболисти. Те строяха по-добре действията си в средата на терена, стремяха се бързо да изнасят топката напред, упорито търсеха пробива по фланга и това се оказа твърде ефикасно. Парушев, Марашлиев, Георгиев, Йорданов често разбиваха подсилената защита на съперника и излизаха на добри стрелкови позиции. Отбраната на „Черно море“, водена от Марев, стоеше стабилно и рядко допускаше опасност пред вратата на Велинов.

Ето някои по-интересни моменти от мача. В 5-та минута след ъглов удар Богомилов свали точно топката с глава и Парушев отблизо откри. Две минути по-късно Парушев устремно атакува по лявото крило, центрира и Марашлиев покачи на 2:0. Оттук-нататък домакините намалиха натиска и играта поизбледня.

В началото на второто полувреме отборът на „Гигант“ се хвърли в атака и създаде някои опасности, но без резултат. В 56-та минута Парушев отново се прояви като бързо и пробивно крило. Поемайки топката по левия фланг, той хладнокръвно преодоля защитниците и навлезе в наказателното поле. Но в последния миг преди да стреля бе съборен и – дузпа. Марашлиев бе точен – 3:0.

В оставащите около 30 минути до края „Черно море“ наложи продължително надмощие. В тези минути изпъкна с високото си майсторство Марашлиев. В 71-та и 79-та минута той показа, че е опасен и като крило. Два негови пробива отдясно и отляво завършиха със силни удари и противниковите състезатели Радулов и Ганков, поставени в затруднение, вкараха топката в собствената си врата. Краят дойде при 5:0

1977

***Joachim Streich**, може би най-известният футболист в отбора на „Магдебург", рекордьор на ГДР по мачове/голове за нац. отбора (98/53), както и вечният голмайстор на ГДР Оберлигата с 229 гола. Не успява да се разпише във вратата на „Ч. море".*

за „Черно море".

Вчерашната голяма победа е радваща. Тя бе плод на задружните действия и подема на отбора, на желанието и усърдието на всички състезатели. Все пак резултатът не бива да се надценява и да главозамайва. Противникът бе от по-ниска класа (последен във временното класиране)."

26.2.1977 г., **„Ватев" Белослав – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. дело", 27.2. 1977 г.: „В XXI кръг от първенството на северната „Б" РФГ в Белослав вчера се срещнаха местният „Ватев" и „Черно море". Интересът към срещата бе голям. На стадиона никога не са присъствали толкова много зрители, повече от които бяха от Варна. Играта бе оспорвана, наситена с мъжествени двубои. Но решителният характер на мача даде отражение върху качеството. Липсваше организацията и майсторството, малко бяха ударите към двете врати.

Ватевци се представиха задоволително. На по-големия опит на своя противник те противопоставиха пълна мобилизация на силите, висок спортен дух и това бе възнаградено с ценна точка. Заслуга има целият отбор и най-вече отбраната и вратарят. В края на мача белославските футболисти физически отпаднаха.

От черноморци се очакваше повече. Действително те бяха по-активният състав и с повече изгодни положения, но не ги реализираха. А и през по-голямата част на мача не успяха да се организират и да сломят борбеността на домакините. „Черно море" все още има проблеми около средната линия и нападението, на което липсва бързина и бойкост. ***В. Каракашев***"

6.3.1977 г., **„Ч. море" – „Добруджа" Тх. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 8.3. 1977 г.: „Последната среща от XXII кръг в северната „Б" РФГ бе между „Черно море" и „Добруджа". Към нея бе проявен голям интерес. Над 25 хиляди зрители изпълниха стадион „Ю. Гагарин". За „Черно море" мачът бе от важно значение, тъй като при победа се откриваше възможност отборът да оглави таблицата за временното класиране. И с удовлетворение следва да подчертаем, че футболистите добре разбраха задачата си и вложиха много сили и умение, за да я реализират. Извоюваната победа с 2:0 е много ценна. Тя изведе черноморци начело в групата.

След началния съдийски сигнал двата отбора се впуснаха в бързи атаки. Домакините заложиха на дългите подавания, острия пробив и извеждане на състезател в ударна позиция. Гостите от Толбухин добре организираха на-

„Ч. море", пролет 1977 г., прави от ляво надясно: Ив. Василев (ст. тр.), Г. Жеков, Т. Марев, Р. Керековски, Я. Богомилов, Н. Димов, Г. Велинов, Ив. Иванов, Д. Денев, Кр. Диамандиев и Аб. Билялов (пом. тр.), клекнали: Д. Марашлиев, Ив. Андреев, Т. Йорданов, Р. Рафиев, В. Владимиров, Ив. Христов, Св. Светозаров, Ив. Дончев и Дам. Георгиев

1977

На 4.3.1977 г. в 21.20 земетресение с магнитуд 7,2 по скалата на Рихтер, с епицентър във Вранча, Румъния разтърсва и България. Трусове са усетени в цялата страна и най-вече в крайдунавските градове, като най-големи са разрушенията в Свищов, където загиват над 130 души (по официални данни), а ранените са над 140. Материалните щети засягат стотици жилищни и промишлени сгради. Най-много жертви са регистрирани в района на Букурещ (около 1500).

***

На 27.3.1977 г. при най-голямата самолетна катастрофа в историята на авиацията 583 човека загубват живота си, когато два самолета Боинг 747 се сблъскват край Тенерифе, Канарските острови. Оцеляват 61 човека.

падателните си акции, но в полето пред противниковата врата се суетяха и пропуснаха, особено през второто полувреме, някои изгодни положения.

По време на мача пролича по-високата класа на „Черно море", който често налагаше подчертан игрови превес, устройваше по-рационално акциите си особено по фланговете и създаваше заплаха за вратата на Симеонов. Колко ефикасен е понякога самостоятелният пробив показа в 5-та минута Д. Георгиев (Чм-10). Той поведе умело топката, вряза се в наказателното поле на „Добруджа" и подаде. Марашлиев (Чм-9) майсторски свали топката и Парушев (Чм-11) отблизо порази целта – 1:0 за „Черно море". Пет минути по-късно Киров (Д-5) изпълни отлично пряк свободен удар и Велинов (Чм-1) спаси сигурен гол. В 31-та минута Марашлиев проби и отблизо стреля, но вратарят изби.

След почивката отново добри изяви имаше Парушев. Той не само устремно атакуваше по фланга, но и отново прояви реализаторските си качества. В 51-та минута от малък ъгъл същият състезател покачи на 2:0. Черноморци продължиха натиска си. Много старание вложиха Димов, Марев, Дончев, Иванов, Денев и други, но без резултат. В последните минути домакините неоправдано се отпуснаха и позволиха на своя съ,перник опасно да ги контраатакува."

12.3.1977 г., **„Чавдар" Троян – „Ч. море" 2-1 (1-0)**,

В. „Заря на комунизма", бр. 31, 15.3.1977 г.: „В един мач, който държа в напрежение от първата до последната минута, „Чавдар" се наложи в Троян над временния водач„Черно море" с 2:1. Като изключим опасно грубата на моменти игра на черноморци, жертви на която станаха излезлите от строя Дончев и Стоименов, двата отбора не оправдаха големия интерес към срещата.

На бързите варненски нападатели чавдарци противопоставиха ефикасни колективни действия, които в 29-та минута се увенчаха с успех. След точно подаване от дълбочина, Спасов (Ч-11) навлезе в наказателното поле и подаде на непокрития Дончев (Ч-9), който откри. Вторият гол бе също при контраатака, когато Спасов надигра пазачите си и покачи на 2:0. Почетния си гол черноморци отбелязаха в 84-та минута, като преди това (чрез Парушев) улучиха и гредата. ***Ил. Донковски***"

19.3.1977 г., **„Ч. море" – „Черв. знаме" Павликени 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 20.3. 1977 г.: „За черноморци, които са устремили поглед към първото място, бе необходима само победа. И те още от първата минута се впуснаха в остри атаки. Но гостите, заложили първоначално на подсилената защита, бяха труден съперник. Пробивите по крилата не носеха успех. Тогава домакините опитаха чрез индивидуални акции по центъра. Така постъпи Димов (Чм-8). Той навлезе дълбоко в половината на „Червено знаме", но бе съборен в наказателното поле – дузпа. Дончев (Чм-6) би точно и – 1:0 за „Черно море" в 13-та минута.

След гола гостите поизмениха тактиката. Те вече по-често се впускаха в атака и създадоха няколко изгодни положения. В 26-та минута Атанасов (7) получи удобна топка в наказателното поле на „Черно море" и пред изненаданите защитници би силно с глава, но в гредата. Играта продължи с преимущество за черноморци. Те продължиха да атакуват и да търсят удобни позиции за стрелба. В 37-та минута един от най-добрите в отбора на домакините – Димов, отново напредна устремно и стреля силно. Вратарят Паралински изпусна топката и заелият изгодна позиция Светозаров (Чм-9) отблизо покачи на 2:0.

В първите минути след почивката отборът на „Черно море" заигра добре. Парушев извърши редица стремителни пробиви. Отбраната на „Червено знаме" бе често поставяна в затруднение, но липсваше решаващият точен удар. Постепенно гостите изравниха играта и на свой ред устроиха доста акции, но също без резултат. Краят дойде при 2:0 за „Черно море" – победа, която радва, но имаше моменти в играта на отбора, които не удовлетворяват."

26.3.1977 г., **„Янтра" Гб. – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Балканско знаме", 29.3.1977 г.: „Отдавна не бяхме виждали стадиона в Габрово с толкова много зрители – над 10 000.

Интересът им към този футболен двубой между „Янтра“ и „Черно море“ бе логичен – габровци напоследък убедително налагат свой стил и почерк на игра, а отборът на „Черно море“ след всеки кръг се очертава като главен претендент за първото място и за завръщане в групата на майсторите.

Очакванията се оправдаха, бяхме свидетели на наистина напрегнат, динамичен и изпъстрен с много емоционални моменти мач. За габровци срещата протече на приливи и отливи. Единадесеторката на „Янтра“ започна в един буреносен стил. Още в 20-та секунда можеше да се поздрави с успех, ако изведеният в отлична позиция Ганчев бе точен. За десетина минути черноморци бяха зашеметени. После темпото спадна, а и гостите се окопитиха. Спечелили битката в средата на терена, те постепенно изравниха играта. В редиците на „Янтра“ осезателно се чувстваше нуждата от диспечер, затова и повечето нападения, започнали от дълбочина, не се осъществяваха. Увеличи се бракът в играта – неточност в подаванията, прибързаност в действията с многоходово комбиниране, което даваше възможност на противника бързо да се организира в защита. Нямаше я изненадата в играта! Състезателите Дончев (6), Йорданов (7) и Марашлиев (9) често пъти бяха оставяни свободни и създадоха много грижи на габровската защита.

В минутите на прилив, които бяха през по-голямата част на мача, габровци имаха няколко чисти голови положения, неоползотворени от Ганчев, Тачев и Пенчев. Често пъти обаче тези голови ситуации бяха непозволено неутрализирани от варненските защитници. За съжаление, несанкционирани от съдията Тахтаджиев ярко изразени пред наказателното поле на черноморци, където габровци действаха по-настойчиво, но с твърде неточен мерник. ***Ив. Хубанов***“

26.3.1977 г., Габрово, Иван Иванов е надскочил Веско Ганчев и Руси Пенчев от „Янтра“ Гб

2.4.1977 г., **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ. 3-0 (2-0)**, (Пловдив). Наяве бе едно с нищо неоправдано толериране, особено при две явни положения за 11-метров наказателен удар.

В крайна сметка амбицията и волята за победа на габровци бе материализирана – в 64-та мин. Пенчев реализира и 1:0 за „Янтра“. И точно сега, след гола, започна истинският динамичен двубой, в който и двата състава изразходваха силите си до пределна възможност. Заредиха се интересни и драматични моменти и пред двете врати, но по-

В. „Нар. дело“, 3.4. 1977 г.: „И други отбори са стъпвали на стадион „Юрий Гагарин“ с мисълта да не загубят двубоя си с черноморци. Но начинът, по който „Светкавица“ искаше да постигне това, заслужава само порицание. Гостите забравиха, че футболът е преди всичко игра, и единствената им цел бе да не позволят да се играе. През първото полувреме те правеха това с „умение“: всички се събираха плътно пред своята врата и всеки риташе топката далеч от

1977

Димитър Христов Марашлиев *(31.8.1947 – 12.7.2018), 19 мача/8 гола в „Б“ РФГ, привлечен е от Иван Василев през зимната пауза от ЦСКА, където вече е ненужен и се превръща в един от голмайсторите на отбора само за един полусезон. Любопитен факт е, че всичките си голове вкарва в домакински мачове. При идването си, малко понатежалият Марашлиев е вече на 30 години, и е изгубил част от най-отличителното си качество – бързината, поради което изпълнява повече функции на централен нападател. В крайна сметка, „Черно море“ завоюва първото място в групата по голова разлика, за която голям принос имат головете на Димитър Марашлиев*

нея, независимо в каква посока.

Този „бетон“ от най-високо качество затрудни домакините и те дълго не можаха да открият „шупли“ в него. След пробиви на Парушев и Светозаров топката преминаваше близо край вратата, но все някой закъсняваше с десети от секундата, за да насочи точно. Чак в 40-та минута Светозаров наказа „Светкавица“ за нейната обречена на поражение тактика. Пет минути по-късно Парушев мощно нахлу в наказателното поле, но бе спънат и съдията Ив. Йосифов посочи бялата точка. Дончев удвои резултата.

През второто полувреме гостите вече нямаше какво да бранят и играта се поотвори. Заредиха се по-смислени и бързи атаки на домакините, най-често подхващани от Светозаров, Георгиев, Парушев, подпомагани от Андреев, Диамандиев и Дончев. Пак бяха пропуснати голови възможности, но вече бе налице по-добра организация в действията на отбора, стремеж да се търсят неочаквани ходове, което освежи играта. Така стана и третият гол: Светозаров хитро изведе Парушев зад отбраната на „Светкавица“, а после и вратарят трябваше да изгледа гърба му. Краят дойде при 3:0 за „Черно море“.

Ще бъде невярно, ако кажем, че черноморци са играли безупречно. В представянето им имаше колебание (въпреки че почти всички състезатели се стараеха и не жалеха сили), което подсказва, че отборът все още не се е отърсил от психическото напрежение, предизвикано от голямата цел и нестихващия спор в челото на групата. ***Ст. Янев***“

9.4.1977 г., **„Локомотив“ ГО – „“Ч. море“ 1-1 (1-1)**,

В.„Борба“, бр. 44, 12.4. 1977 г.: „Много добре тръгна играта на локомотивци в тази среща. Очертали териториален превес, те притиснаха съперниците си, но трудно се добираха до чиста стрелкова позиция. Защитата на черноморци начело с Велинов (1), Марев (3) и Иванов (5), ликвидираше опасностите още в зародиша им. Гостите направиха впечатление с отлично прегрупиране на силите и в защита, и в нападение. Те добре пазеха топката и намираха начини за бързи контраатаки, като често в основата им бяха Йорданов (6), Богомилов (9) и Дончев (8).

В 17-та минута Ничев (2, Л) изпълни пряк свободен удар и най-големият боец в този мач Колев (6, Л) скочи над всички и с глава откри резултата – 1:0. Като че ли „шокът на радостта“ замъгли погледа и скова действията на домакините. Те потънаха в някаква „бъркотия“ и само след пет минути равенството бе възстановено – бърза контраатака на Д. Георгиев (7, Чм), центриране от малък ъгъл и Парушев с удар с глава наказа вратаря Божилов (Л) за неразчетените му действия.

След това играта се изравни, като варненските футболисти по-добре се ориентираха в постройката. Подновяването на играта след почивката ни предложи сякаш един обновен отбор на домакините, който бе решил да промени нещата. Играеше се предимно в полето на гостите, но отново липсваше добър последен пас и бърза реакция в решаващите моменти. В 55-та минута един бомбен изстрел от 35 метра на Абишев (10, Л) напомни, че този състезател е на терена. После шутира и Миланов (6), но това беше само краят на очакваната канонада. В 62-та минута Д. Георгиев пропусна да санкционира смут в крайната защита, а пет минути преди края Г. Станев (Л) изскочи срещу вратаря и Велинов имаше отново хубава проява. ***Ал. Чантаров***“

16.4.1977 г., **„Ч. море“ – „Кърпачев“ Ловеч 5-0 (1-0)**,

В. „Полет“, 18.4.1977 г.: „Вече свикнахме на подобна картина на стадион „Ю. Гагарин“: гостуващият отбор пак се бе барикадирал пред вратата си, домакините пак я бяха обсадили, а топката така и не желаеше да я посети. Андреев и Светозаров не веднъж я насочиха в уязвими зони, но или техните партньори не бяха предугадили параболата й, или вратарят на „Кърпачев“ ги изпреварваше. И все пак, въпреки масирания натиск, головата комбинация и головият пас ги нямаше. Тогава на помощ дойде находчивостта на Марашлиев, който от наказателен удар направи безпомощни и „стената“, и вратаря. И барикадата се предаде. Гостите вече нямаше какво да бранят и се осмелиха да навлязат в тила на съперника

23.4.1977 г., Тодор Йорданов е преследван от халфа на „Волов“ Хр. Грозев

си. Тогава се видя, че черноморци притежават и зряла тактическа мисъл, и техническа сръчност, и разнообразие в атаките, и точност на ударите. С бързо придвижване и непрекъснато движение, тон за което най-често даваха Светозаров, Марев, Андреев, противникът бе омаломощен и той още четири пъти трябваше да започва играта от центъра. След двете попадения на Марашлиев, головете на Андреев, Светозаров и Йорданов си оспорват правото за „гол-модел“! Завършек на технични и остроумни комбинации, на мощни пробиви (така Марев стана съавтор на два от головете!), точни подавания и ефектни удари, те подсказаха на най-търпеливите привърженици на отбора (времето бе къде по-приятно за телевизионен мач!), а и на състезателите, че няма рецепти за превземане на противниковата врата. Голът може да се зароди по всички части на терена. През вторите 45 мин. „Ч. море“ игра наистина като лидер и петте гола имат преди всичко психологическа стойност. Защото и „Етър“ – очевидно най-сериозният конкурент на варненци, „Бдин“ и „Спартак“ не пропуснаха възможността да увеличат и головия си актив! ***Ст. Янев***“

23.4.1977 г., **„Волов“ Шн – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Шуменска заря“, бр. 49, 26.4.1977 г.: „В неделя на градския стадион в Шумен за първенство на Северната „Б“ РФГ играха отборите на „Волов“ и „Черно море“. За тази интересна среща на трибуните имаше рекорден брой зрители (над 10 хиляди, от които най-малко 2 хиляди бяха варненци). Теренът и времето бяха благоприятни за игра и действително станахме свидетели на един хубав шампионатен двубой.

Мачът протече при поделено надмощие. В първата част домакините (след завръщането на Стефанов

1977

На 8.4.1977 г. британската пънк група „The Clash“ издава първият си албум, донесъл им незабавна популярност.

1977

Божидар Стоянов Върбанов – Картофа *(29.11.1958 – 25.12.2022), 1 мач в „Б“ РФГ,*
Играе като дясно крило, от „сребърния“ юношески отбор на „Ч. море“. Изиграва само едно полувреме в „Б“ група, когато влиза като резерва срещу „Септ. слава“ във Варна на мястото на контузилият се Тодор Йорданов - Вятъра. Бърз и техничен, но не успява да се пребори за място на този пост, където има сериозна конкуренция. Когато влиза в казармата, Картофа отива да играе в Шабла. Играл е още в Каварна, „Доростол“ Сс и „Ватев“ Белослав (в „Б“ група) и с. Ветрино в Окръжната група.

вече в титулярен състав) имаха игрово и териториално надмощие. Бяха създадени няколко удобни положения, но опасни удари във вратата на Велинов не бяха отправени.

След почивката гостите изравниха играта, а в някои моменти дори стояха по-добре. Те действаха по-свежо и разнообразно с умело разиграване на топката. Ако не бяха двата удара в гредата, можем да кажем че и те не поставиха пред сериозни изпитания Кандиларов. Все пак той на няколко пъти бе принуден рисковано да напусне вратата и да излезе напред, за да предотврати някои заплахи.

Така този двубой завърши без гол. Но независимо, че „солта на играта“ липсваше, можем да бъдем доволни от това, което видяхме на терена. Личеше, че играят два челни отбори на групата. През втората част гостите показаха, че не случайно оглавяват временното класиране. От поделянето на точките варненци останаха доволни, но не и домакините, при които се наблюдава известно снижение на спортната форма. ***Н. Чакъров***“

П. Петров: „Този мач беше по-особен в смисъл, че и двата отбора ги устройваше равен резултат, който се получи в крайна сметка.“

27.4.1977 г., **„Ч. море“ – „Ком“ Берковица 5-0 (3-0)**,

В. „Нар. дело“, 28.4. 1977 г.: „Течеше първата минута от срещата за северната „Б“ РФГ между „Черно море“ и „Ком“ (Берковица) и на светлинното табло зад цифрата 1 беше изписано името на Марашлиев. След бързо организирана атака черноморци се озоваха пред вратата на гостите и сякаш за да ги поздравят с „Добре дошли“ (след удар с глава на централния си нападател), вкараха топката в мрежата – 1:0. Последвалите след това нападения на варненци, дълго нематериализирани с отбелязването на гол, очертаха явното им превъзходство. Единственото противодействие на берковчани в повечето случаи бяха изкуствените засади, чрез които те спираха набезите на домакините.

Очевидно имайки предвид сериозността на предстоящата среща в събота с един от намиращите се в челото отбори – на „ЖСК Металург“, черноморци играха пестеливо, без особено напрежение и стръв за реализиране на изгодните положения, които не бяха малко. Независимо от пропуските победата, която завоюваха футболистите на „Черно море“ с убедителното 5:0, доказва техните реализаторски способности.

Останалите четири гола отбелязаха Андреев от воле (в 38 мин. след подаване на Марашлиев), Марашлиев с глава (в 44 мин. след хубав пас на Андреев), Дончев от дузпа, отсъдена за спъване на Георгиев в наказателното поле (57 мин.), и Я. Богомилов с глава (в 68 мин. след пас на Андреев). ***Б. Йовчев***“

30.4.1977 г., **„Ч. море“ – ЖСК „Металург“ Мездра 0-0**,

От този мач липсва информация по вестниците. Като един от хората на трибуните, мога да го опиша като игран на една врата. Гостите се отбраняваха през цялото време. Имаше няколко положения, при които съдията можеше да отсъди дузпа в полза на домакините за игра с ръка и груби нарушения в наказателното поле на гостите, но тези прояви останаха незабелязани. Това предизвика раздразнението на публика и играчи. Имаше навлизане до пистата на игрището, както и обидни скандирания по адрес на съдията, както на стадиона, така и пред съблекалните на ст. „Ю. Гагарин“ след мача.

Наказанията от Дисциплинарната комисия, оповестени във в. „Нар. спорт“, бр. 53, 7.5.1977 г. са: Последно предупреждение за лишаване от домакинство; строго мъмрене: Т. Марев, Г. Велинов, Св. Светозаров и последно предупреждение за снемане в категория заради слаба възпитателна работа за треньора Ив. Василев.

7.5.1977 г., **„Бенковски“ Исперих – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**,

В.„Нар. спорт“, бр. 55, 12.5.1977 г.: „Важна стъпка напред направи „Черно море“ в гр. Исперих, но върху отбора легна отново черно петно с неспортсменското поведение на някои от състезателите му. Кореспондентът ни Стефан Бобчев пише: „В 75-та мин. съдията Д. Попов отмина едно нарушение пред вратата на домакините и бе грубо малтретиран от играчи на „Черно море“. След три минути

той измени решението си и отсъди дузпата… Денев (Чм) игра до края на срещата, след като му бе показан червен картон… Иванов (Чм) и Спасов (Б) бяха отстранени след намесата на дежурния секретар… Седемте хиляди зрители напуснаха стадиона възмутени…" Коментарът е излишен."

Това е лаконичният коментар на в. „Нар. спорт" относно тази среща, изиграла решаваща роля върху крайното класиране, както и другите мачове на „Бенковски" в Исперих срещу водещите отбори, в които всички губят точки.

Резултатът е открит от пряк свободен удар, изпълнен с левия крак от Ив. Андреев. Както четем в жалбата към ЦК на БКП, отдел „Организационен" с копие към БФФ и Съдийската колегия, изпратена от ДФС „Бенковски" Исперих: „*.. Първото полувреме протече нормално, с дребни съдийски грешки без никакви апострофирания от двата отбора.*"

Следващият момент е в 70-та мин., когато Дамян Георгиев е фаулиран в наказателното поле. В жалбата четем за „*преднамерено падане в наказателното поле на „Бенковски"…. Топката беше изнесена към центъра на игрището. Съдията, др. Попов бягаше също (натам), където бе посрещнат от състезател с №4 от „Ч. море", който започна да го блъска. На същия бе показан червен картон. Веднага след това към съдията се втурнаха 7-8 играча, вкл. вратаря. Блъскайки и удряйки го успяха да го изтикат до наказателното поле. Тази срамна сцена трае 6.50 мин. Съвсем неочаквано и учудващо съдията посочи мястото за изпълнение на 11-метров удар срещу отбора на „Бенковски". Състезателя с №4 от отбора на „Ч. море" остана на терена и участва в играта до нейното завършване, което е нарушение от формално естество на състезателния правилник на БФС. За да прикрият допуснатата груба грешка, която компрометира срещата, съдийското ръководство не отрази в протокола, че на въпросния състезател е показан червен картон. Отсъденият 11-метров удар бе реализиран и резултата бе променен (1-2). Може би чувствайки, че ни е ощетил, съдията на срещата е казал на нашите състезатели, че наш състезател трябва да падне в наказателното поле на „Ч. море", за да даде дузпа.*

И действително бе отсъден 11-метров наказателен удар в полза на „Бенковски", въпреки че преди това имаше две положения, които наистина бяха много потежки и не последното нарушение трябваше да бъде санкционирано, а извършените преди това нарушения.

При отсъждането на втората дузпа отново последва групов протест от състезателите на „Ч. море". Същите започнаха да му нанасят удари, при един от които свирката му падна на терена и влезлия дежурен секретар на срещата я взема и му я даде. Особено голямо недоволство изказваме от поведението на дежурния секретар др. Капралов, който намери изход от създалото се неудобство, заради допускането на състезател №4, което не се отрази в протокола... Подпис: Д. Думанов – председател секция футбол, ДФС „Бенковски" Испетих" .

Според футболистите на „Ч. море", Дамян е бил буквално „отнесен" от защитника на „Бенковски" в наказателното поле. За дадената в последните минути дузпа, самите противници казват, че не е трябвало да бъде отсъдена. По спомени на Янчо Богомилов: „Съдията имаше червена свирка. Иван (Иванов) го удари с юмрук в лицето и свирката му хвръкна някъде по терена. Тръгнахме да я търсим, даже и дежурния секретар слезе на терена. По негово настояване Иван беше изгонен с един от техните."

След като Велинов спасява дузпата, съдията отсъжда, че тя трябва да се пребие и Велинов отново спасява удара на Д. Стоянов (Митю Сламата). „Спасих две дузпи в този мач. Не разбрах защо я преби, даже си мислех дали не бяха две различни дузпи.."

Васко Владимиров: „Гостуването на „Бенков-ски" в Исперих започна много добре. Още в началото открихме резултата с гол на Иван Андреев от пряк свободен удар, заби топката горе в ъгъла, страшно изпълнение. Не знам дали някой от домакините е бил хванат от нас, но нападението им определено играеше за конкурента ни „Етър". Много ни нападаха, налитаха като оси. Въпреки това, мачът вървеше добре за нас до

1977

Влизането в „А" група се решава от мачовете в Исперих. След като побеждават и отказват „Спартак" Плевен от битката, футболистите от „Бенковски" се изправят срещу „Ч. море", а след това и срещу „Етър". Известно е, че отборът е разделен. Една част, предимно от нападателното звено е получило стимул от „Етър", а няколко защитници и вратарят играят за „Ч. море". Катила е обещал апартамент на Млякото, Мартин Иванов получава работа в клуба като администратор. Работа, на която се задържа само един сезон, а Д. Димитров – Трактора е ново попълнение през следващия сезон. Много от обещанията, дадени от Иван Василев не са изпълнени. Без връзка с този сезон, бекът Неджиб Хамидов ще премине в „Ч. море" 7 години по-късно.

1977

Отборът на „Бенковски“ Исперих, сезон 1976-77, прави от ляво надясно: Анг. Драганчев, Али Мехмедов, Д. Стоянов (Сламата), Крас. Коларов (Млякото), Д. Димитров (Трактора) и Марг. Спасов, клекнали: Пл. Павлов, Станчо Димитров, Неджиб Хамидов, П. Марков и Вал. Василев

Мартин Иванов, Ангел Драганчев и Димитър Димитров – Трактора (клекнал) от „Бенковски“ Исперих

един момент, в който дадоха пряк свободен удар за „Бенковски“. Изпълни го Митьо Сламата, много силен и тежък удар имаше. Топката мина покрай стената, Велинов опита да я хване, но му се удари в гърдите, падна долу на земята и с добавка резултатът беше изравнен – 1:1. Оставаха двайсетина минути до края. Изпълнихме центъра, веднага организирахме атака – Дончев пусна един пас на Дамян Георгиев, той нахлу в наказателното поле, но беше застигнат от защитник. Хитро чукна топката и бранителят направо го подсече като с коса. Съдията каза „играй“! В този момент целия ни отбор се хвърли отгоре му и само се виждаше как главата на рефера отскача назад. Направо го спукаха от бой. Той се уплаши, обърна се и посочи бялата точка. Публиката подивя. Красьо Млякото, вратарят на „Бенковски“, падна на колене и започна да крещи „дузпа даде бе, дузпа даде“. От трибуните летят ябълки, други плодове, предмети. Хвърляха камъни по резервната ни скамейка. Дончев хладнокръвно я вкара и поведохме с 2:1. Домакините се хвърлиха напред и при една атака един от техните заходи, Жеков му влезе с рамо, легна и изби топката, но съдията даде дузпа за домакините. Пак се хвърлиха нашите да го бият. Оставаха 2-3 минути до края. Митьо Сламата изпълни дузпата, Велинов я спаси, но съдията я преби. Не знам защо, но вратарят ни отрази и вторият удар. След това Велинов се разплака, защото се чувстваше много виновен за гола на домакините.“

Рафи Рафиев: „Тогава от ръководството на мача присъстваше кап. I ранг Васил Досев. Стоеше прав в близост до треньорите, в униформа. Местната публика направо беше разярена. Един привърженик стигна до Досев, взе му шапката и я хвърли на земята. Тогава Катила му каза „другарю Досев, тези тука не са виждали морски офицер, сигурно те мислят за горски. Я седни

при нас, да не изядеш някой бой". За „Бенковски" ляв бек игра Хамито, после дойде в „Черно море". Той явно е бил стимулиран от „Етър". Години по-късно ми разказа как като сме скочили да бием съдията нашият вратар Велинов се затичал и той да се бие, но на центъра на терена Хамито го лепнал веднъж."

В резултат Иван Иванов е наказан до края на сезона и в разговор с нас сподели, че даже е мислел да прекрати кариерата си. За жалбата си „Бенковски" Исперих получава писмен отговор от БСФС с номер 364 от 2.6.1977 г., което гласи, че бюрото на РФСК се е запознало с обстановката и е получила пълна и точна информация по възникналите по време на срещата конфликтни ситуации, провела е разговор с футболния съдия Димитър Попов и дежурния секретар Тодор Капралов и е установила, че описанието на някои от спорните моменти не съвпадат. Дисциплинарната комисия към БФФ е взела съответни мерки и е наложила дисциплинарни наказания на провинилите се.

11.5.1977 г., **„Ч. море" – „Септ. слава" 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 12.5. 1977 г.: „В отбора на домакините поради наказания на Иванов, Велинов и Георгиев и контузии на Марев и Парушев намериха място някои млади футболисти. И трябва да отбележим, че те се стараеха много и оставиха добри впечатления.

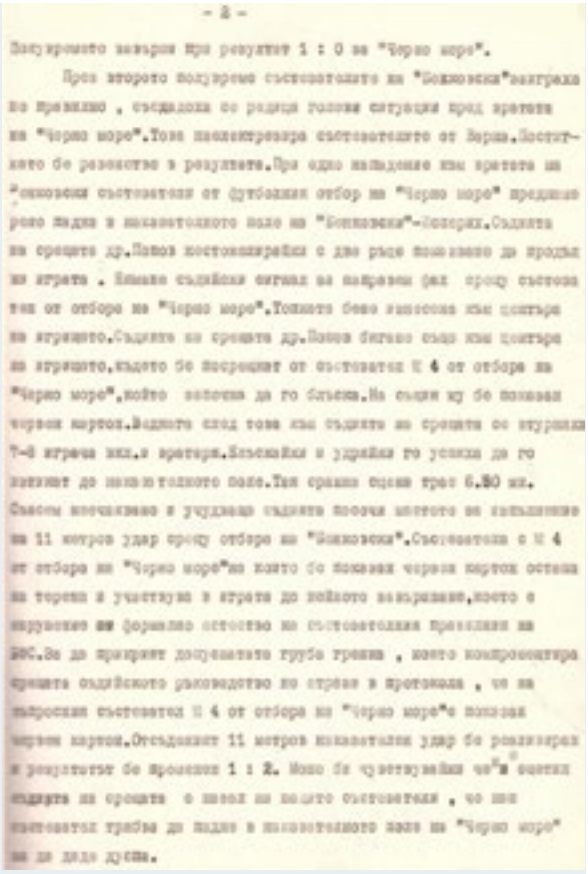
Срещата премина при подчертан превес на черноморци. Още от началото те заложиха на фланговите атаки и сполучиха. Наред с това често се преминаваше и към индивидуални пробиви по центъра с опити за комбиниране в крайната фаза на атаката. Тази тактика се оказа резултатна. Така в 12 минута Денев се вряза по центъра, подаде на Светозаров и последният навлезе в наказателното поле. Последва ъглов удар и в настъпилото разбъркване Йорданов отблизо откри – 1:0 за „Черно море".

Гостите разчитаха на контраатаки главно чрез Славчев (11) и Йорданов (8), но защитата на „Черно море", водена от Я. Богомилов, сигурно се намесваше. Черноморци продължиха настъпателните си акции и в 19 минута пред Светозаров се откри добра възможност, но крилото пропусна.

В 59 минута Марашлиев би силно, вратарят изби, но Рафиев съобразително посрещна и от малък ъгъл покачи на 2:0. Крайният резултат – 3:0 за „Черно море", оформи в 74 минута Войчев. ***Ив. Колев***"

20.5.1977 г., **„Ч. море" – „Доростол" Сс 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 21.5. 1977 г.: „Още в началото на вчерашната среща между „Черно море" и „Доростол" (Силистра), която се състоя на стадион „Юрий Гагарин", пролича техническото, тактическото и физическото превъзходство на домакините. Те боравеха с поголяма лекота с топката, без особени затруднения неутрализираха набезите на силистренци към вратата на Велинов и изцяло диктуваха хода на играта.

Част от жалбата на ДФС „Бенковски" Исперих към ЦК на БКП и БСФС

След няколко добре организирани атаки в 10-та минута Марашлиев предизвика аплодисментите на публиката за реализирания ефектен гол. Намирайки се с гръб към вратаря на „Доростол", централният нападател укроти майсторски с десния си крак отправената му топка, моментално се извъртя и нанесе силен удар с левия крак – 1:0.

След почивката още в 46-та минута, проявявайки съобразителност в създалата се конкретна обстановка, Марашлиев отново показа умението си да реализира – след като получи много добър пас от Рафиев, той не побърза да стреля, а умело се освободи от противниковия защитник и технично прехвърли вратаря – 2:0. При този резултат дойде краят на срещата.

Въпреки, че отстъпваха във всяко отношение, фут-

1977

На 19.5.1977 г. от Лионската гара в Париж потегля последният Ориент експрес. ЖП композиция от Париж до Константинопол (Истанбул), започнала своята дейност на 1.6.1889 г.

1977

Иван Христов Стоянов – Злобния *(р. 5.9.1957 г.), 8 мача в „А“ РФГ, 3 мача в „Б“ РФГ, един от шестимата юноши през този сезон, които получават от Иван Василев шанс за изява в първия отбор. Злобния играе като бек и получава прякора си от това, че гони нападателите до край. Проявява вкус и към атаката с включвания от дълбочина. Използван е при контузии и наказания на титулярите. Не успява да се наложи и продължава кариерата си във „Ватев“ Белослав, където играе като халф. След приключване на сравнително кратката си кариера не се е занимавал повече с футбол.*

болистите на „Доростол“ в отделни моменти показаха добър футбол. Хубави прояви имаше вратарят им Колев, който продължи да охранява вратата на отбора и след като при единоборство с Жеков (Чм) се контузи в главата. ***Б. Йовчев***“

24.5.1977 г., **„Спартак“ Плевен – „Ч. море“ 0-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 26.5. 1977 г.: „На 24 май в Плевен се игра отложената от XXXIV кръг на първенството в северната „Б“ РФГ среща между отборите на „Спартак“ и „Черно море“. Победа с 1:0 спечели отборът на „Черно море“. Голът отбеляза Рафиев в 9-та минута. Във временното класиране води „Черно море“ с 48 точки при голова разлика 60:23.“

Ив. Василев: „Ако бяхме играли този мач по програма, щяха да ни бият. Със съдии, с публика, нямаше как да вземем и точка. Те имаха още шанс за влизане в „А“ група ако победят всички до края. Следващият им мач обаче беше в Исперих и ако там загубеха, нямаха вече никакъв шанс. Отложихме първия мач като симулирахме стомашно разстройство. Дадохме по едно хапче за разстройство на футболистите, а проф. Капрелян им написа протокол за хранително натравяне. „Спартак“ Плевен загуби мача в Исперих и шанса да влязат в „А“ група. Отложения мач ни го дадоха.“

Р. Рафиев: „Дойде време да играем отложения мач със „Спартак“ (Плевен), те вече бяха загубили шансове за „А“ група. В хотела, аз съм в асансьора и случайно се качва и Иван Василев. Погледна ме и вика „Оо, Рафче, добре си, добре си, днес ще бележиш“. Ама нищо друго не казва. Зачудих се на увереността му, а слизайки от асансьора той се обърна и допълни „търси №3“. Разбира се, помислих си, че мачът е уреден в наша полза, усетих го и в погледа му, но дали е така, не мога да съм сигурен. По принцип Катила никога не е говорел директно за такива неща. Не се е случвало да ни събере в съблекалнята и да ни каже буквално, че даден мач е уреден. Иначе така стана, че наистина аз отбелязах победния гол в Плевен – един ъглов удар, аз скачам с глава – 1:0.“

28.5.1977 г., **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Борба“, 30.5.1977 г.: „Това наистина бе най-важният мач в целия тазгодишен шампионат на северната „Б“ РФГ. Един срещу друг в директен спор застанаха главните претенденти за върха. Макар че двубоят започваше два кръга преди края, изходът от него можеше да се окаже решителен за крайното класиране.

Гостите дойдоха на стадион „Ивайло“ с по-добри позиции – устройваше ги дори и равен мач. За домакините победата беше единственият възможен път към голямата цел. От тук дойде и тактическата нагласа на двата състава. Черноморци, все снажни състезатели, заложиха повече на спокойното позиционно разиграване на топката, разчитаха на рутината си и предимно се грижеха да осигурят тила. „Виолетовите“, напротив, още от първата минута литнаха в истински щурм. Трябва да се съжалява, че те не намериха бързо най-верния начин – служеха си пак с къси ниски подавания, адресирани точно, но… ако теренът бе сух. А неспиращият вече 48 часа дъжд бе създал такива „петна“ тук и там по подгизналата трева, че много често си правеше „шега“ и с най-находчиво замислените акции. Това особено важи за редица слизания на Велков, на моменти в такава позиция се оказваше и Васко Даскалов. Все пак споменаваме това, с оглед възможностите за далеч по-ярко изразено надмощие на етърци. Но те и така имаха инициативата почти през цялата среща, натискаха съперниците, упражняваха една тотална „преса“, поддържаха напрежението пред вратата на сигурния Велинов.

Опасно разбъркване там се създаде след изпълнен ъглов удар в 28-та минута, но гол не бе отбелязан. Удари отправиха и Велков, и Деянов, веднъж Ил. Маринов вдигна високо от удобна позиция, после Рабчев не довърши по най-добрия начин хубава комбинация. Възможност да се прояви имаше вратарят Петров, който спаси два удара на Андреев и Парушев. Положението се поусложни около 35-та минута, когато гостите имаха някои добри прояви, а се видя, че Рабчев не може да се справи напълно с Богомилов и Марев.

След почивката картината не се промени особено – лек превес имаха отново домакините, но не-

ефикасни бяха действията в завършека на атаките, като постепенно съвсем се обезличи П. Цанев, плътно пазен бе и Г. Деянов. И добре, че дойде тази „рокада“ в нападението – Вас. Даскалов да излезе на предна позиция, пък и Трайков да намери място в заключителната част на мача, та да настъпи оня радостен миг, който възпламени възторга по трибуните. Течеше 80-та минута, когато Вас. Даскалов центрира хубаво една топка, Ненчев я върна малко назад и Трайков с отмерен удар я прати в мрежата – 1:0.

Гостите сякаш бяха от нещо поразени, мигновено разчупиха „черупката“ си, вдигнаха се на безогледен щурм, с някаква особена енергия и настървеност (като че ли някой им е бил гарантирал това нулево равенство, означаващо победа за тях и сега им го е отнел). Но почти всяко тяхно действие беше една брутална реакция, която няма нищо общо с футболния правилник. Нищо не можеше повече да се направи. Минутите течаха, а по трибуните постепенно дойде времето на неописуемата радост…***Ал. Тошев***“

Десет автобуса със запалянковци потеглиха от площадчето пред хотел „Мусала“ за еднодневна екскурзия до В. Търново в дъждовния майски ден, плюс незнаен брой автомобили. Интереса във Варна към този мач беше оправдан. При евентуална победа и дори равен, „Ч. море“ си осигуряваше на практика завръщането в „А“ РФГ. „Вземи си сухи дрехи“, ме посъветва баща ми и този път, добре че го послушах. Дъжда не спря да вали до връщането ни малко след полунощ. Пътуването натам премина в приповдигнато настроение. Всички вярвахме, че вземем нещо от този мач. Разходихме се из В. Търново, поспряхме пред един тотопункт, приличащ на нашия до хотел „Мусала“, където се събираха запалянковците и водеха дискусии, от които се разбираше, че търновци също са уверени в силите си.

В стадиона се влизаше само от един вход, откъм централната му трибуна. Трябваше да се промъкваме между тълпата от местни, които се опитваха с дръжките на чадърите си да придърпат знамената ни, които стърчаха нависоко. Беззъб старец от публиката ухилено предрече, че след като ни бият, те влизат в „А“ група, а ние можем да си „занесем головата разлика в къщи“.

Заехме местата си срещу официалната трибуна, под проливния дъжд. Чадър не носеше никой от нас. *(Тогава събота беше работен ден и се ходеше на училище. Съучениците ми си бяха взели бележки от гимназиалната фелдшерка, обаче аз реших да замина без бележка с надеждата, че учителите няма да забележат отсъствието ми. И все пак се намери един предател в класа, който ме издаде, заради което ми намалиха поведението.)*

Ревнахме одобрително, когато нашите излязоха да загряват, развяхме знамената, изпяхме познатия рефрен „Черно море отбор любим, навсякъде непобедим“ и започнахме да скандираме имената на любимците един по един, докато получим поздрав от тях. Бебо прибяга близо до нас и ни махна в типичната си стойка и положение на ръцете сгънати в прав ъгъл в лакътната става и китката. Самият мач протече с много борба по терена и малко положения. Етърци владееха повече топката и я изсипваха при всеки удобен случай пред вратата на винаги сигурния Велинов. Някъде в началото на второто полувреме Марашлиев получи извеждащ пас, който го изваждаше очи в очи с вратаря, но се забави и напусналият наказателното поле вратар го изпревари. Този пропуск предизвиква съмнения у треньора Ив. Василев, който в разговор с нас сподели съмненията си, че Марашлиев е бил „пробит“ от някакъв друг бивш цесекар в екипа на „Етър“ и за това го е изгонил в края на сезона. Това твърдение е отхвърлено като безпочвено от всеки друг запитан по този въпрос. „Митата Марашлиев беше изцяло посветен на идеята да ни вкара в „А“ група, а през следващата година отиде в Димитровград със същата цел, но там не се получи…“

По всичко личеше, че мача отива към нулево равенство, оглеждахме един голям плакат на домакините, на който пишеше „Зтър“, вместо „Етър“, издигнат от някакви войници, вероятно трудовaци. Тогава падна техния гол. Почти от нищото. Удар от извън наказателното поле, и хлъзгавата топка влезе в мрежата. Вдигнахме се на щурм в оставащите около

1977

„Ливърпул“ спечелва за първи път КЕШ, след като побеждава „Борусия“ Мьонхенгладбах с 3-1 на финала, игран на 25.5.1977 г. на „Стадио Олимпико“ в Рим.

***

На 11.5.1977 г. „Хамбургер Шпортферайн“ побеждава белгийския „Андерлехт“ с 2-0 на Олимпийския стадион в Амстердам и спечелва КНК.

***

„Ювентус“ побеждава „Атлетик“ Билбао в два мача на разменено гостуване (1-0, 1-2) и спечелва купата на УЕФА по правилото за гол отбелязан на чужд терен.

28.5.1977 г., ст. „Ивайло“, ВТ, Я. Богомилов и Кр. Диамандиев – Джастата във въздушна борба за топката, отбиват поредната атака на домакините. Също на снимката от ляво надясно: Р. Рафиев, Мар. Парушев, Т. Марев (в гръб), Ив. Андреев, Г. Велинов и Димо Денев

1977

На 27.6.1977 г. последната колония в Африка – Джибути, получава своята независимост от Франция

15 минути. Най-чистото положение беше на Роман Керековски, който успя да влезе на скорост и да нанесе удар с глава след изпълнение на корнер, но вратарят им изби влизащата топка. „Можех да стана герой на мача“, спомня си Роман.

След мача етърци започнаха да празнуват влизането в „А“ група. Остават още само два мача, а те са с точка повече. Обаче. Следващият им мач е в Исперих. За този мач си спомня Мартин Иванов, който играе като полузащитник за „Бенковски“: „Етър“ бяха хванали нападателите. Мача върви, пред тяхната врата не се случва нищо, но ние отзад не пускаме. Млякото е в стихията си. Митко Трактора също като централен защитник. През второто полувреме ме питат: „Защо играете, бе. Нали ви платихме?“. „Платили сте, ама не на всички“ …“

Известен е и случаят, когато Бисер Хаздай от „Етър“ занася една шепа злато в пръстени и накити и ги предлага на Млякото, за да пусне гол. Млякото обаче отказва. „Беше му писнало там и искаше да се върне във Варна.“ Катила му е обещал да го уреди с апартамент.

За подобен случай с Бисер Хаздай си спомня и Петър Петров, тогава нападател на „Волов“ Шумен. „Дойде при мен и ми предложи една шепа злато. Казах му, че играя за „Черно море“, където ме взеха следващата година. Два гола им вкарах в този мач („Волов“ – „Етър“), бихме ги с 3-2. И в Търново ни биха много трудно в последните минути …“

След мача в Исперих „Етър“ загубва лидерската си позиция, а на „моряците“, победили лесно във Варна отпадналия вече „Лудогорец“ им остава още един мач във Видин, след който запазват първото място по голова разлика.

28.5.1977 г., ст. „Ивайло“, ВТ, Г. Велинов (върху гърба на Кр. Диамандиев) боксира топката далеч от вратата си, вляво е Т. Марев (3), а вдясно Р. Рафиев, който се е върнал да помага на защитата.

1977

8.6.1977 г., **„Бдин“ Видин – „Ч. море“ 1-4 (1-1)**,

В. „Черв. знаме“, 17.6. 1977 г.: „Тази футболна среща привлече на градския стадион във Видин на 8 т.м. повече от 9000 души, дошли да наблюдават двубоя с „Черно море“. За да влязат в групата на майсторите, на гостите им бе необходимо само да победят, и то независимо с каква голова разлика. Но очакванията на публиката за един мъжествен футболен двубой на високо спортно-техническо ниво не се оправдаха. Още във 2-та минута на мача бързият и техничен Георгиев (10) от гостите центрира отляво топката пред вратата на Топчев и притичалият бранител Славчев в опита си да я отстрани от опасната зона я отправи в мрежата. Бдинци се опитаха да изравнят резултата, но Петров (7) от няколко метра изпрати топката над напречната греда. Все пак в 16 минута, включилият се в атака десен бранител Георгиев (2) изравни резултата за 1:1.

Оттук нататък у бдинци изчезна онази воля за победа, на която сме били свидетели в много други срещи. Гостите от своя страна нямаха преимущество било във физическата си, било в спортно-техническата си подготовка и дори у тях изчезна устремът, желанието за победа. В средата на нападението им Марашлиев бе бледа сянка на онова, което познавахме преди години у него. Но в средата на терена играеха добре Андреев и Дончев, и особено Георгиев, който не само бе най-добрият играч на терена, но и отбеляза два гола – в 58 и 70 минута не без помощта, разбира се, в първия случай на Венецко Николов и във втория на Жори Григоров. Чак след като резултатът „набъбна“ на 3:1 гостите заиграха по-смислено, в резултат на което Андреев отбеляза четвъртия гол за своя отбор.

Видинската спортна общественост не помни бдинци да са загубили футболна среща на своя терен с такъв резултат.

4.6.1977 г., ст. „Ю. Гагарин“, Я. Богомилов (5) и Р. Рафиев (14) във въздушна битка със защитниците на „Лудогорец“, виждат се също от ляво надясно: Ив. Христов, Кр. Диамандиев и Ив. Дончев

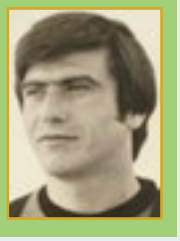
Онова, което показаха състезателите в тази среща, бе под всякаква критика. Най-сетне има и така наречения спортен морал, който би трябвало да притежават видинските състезатели, има и човешко достойнство. Може би е крайно време да се потърси отговорност от почти всеки състезател от отбора. Чест прави само постъпката на Йордан Кирилов, който макар и с контузия показа всичко, на което е способен като футболист. ***Вълчо Манджалов***"

Роман Керековски: „Този мач ни беше даден. „Бдин" не се бореха вече за нищо. Доколкото знам, Катила им беше обещал почивка на плажа за 2 седмици, не знам дали си е изпълнил обещанието. Явно не всички футболисти са били уговорени обаче, защото мача се закучи по едно време и Катила се поизнерви. Той нямаше много доверие на хората и се съмняваше, че някой може да го „изпързаля". Вкара ме второто полувреме в игра и ми каза да хвана централният им нападател и да не му давам да диша. Това беше Ангел Станков – Гелето, който после игра в „Левски". Влизам в игра, гледам Гелето играе спокойно, поема топката, връща я назад, очевидно не се натяга. Катила ми прави знаци да го „почвам". Сритах го при първото съприкосновение. Той се хвана за крака и ми вика: „Спокойно, бе момче, ще биете." Казах му, че съм войник и че изпълнявам заповед, за да ме пуснат в отпуска, след което той реши по-рядко да иска топката. Двата ни гола паднаха към края на мача, вратарят Топчев игра за нас. Започнахме да празнуваме още от там. Върнахме със самолет, на летището ни посрещнаха много запалянковци. Голям празник беше…"

1977

Светозар Светозаров Георгиев – Бебо

(25.8.1954 г. - 16.5.2022 г.)
Позиции: крило, халф, бек
„Ч. море": 1973-86
„А" РФГ: 237 мача/9 гола
„Б" РФГ: 32/6

Бебо прекарва цялата си състезателна и треньорска кариера в „Черно море". По-големият му брат, доц. Добрин Георгиев от катедрата по очни болести към МУ – Варна също е бивш футболист, но прекратява кариерата си през 1969 г., за да следва медицина.

Бебо е голмайстор на „Ч. море" в елитната юношеска група и заема трето място в голмайсторската класация след Веско Бояджиев и Георги Кондов от ЦСКА. Тогава играе като дясно крило и като такъв влиза в мъжкия отбор на 18 години. Дебютира през есента на 1973 г. и бележи в един от първите си мачове, когато с гола си донася победата срещу „Локомотив" в София (1-2, 6.10.1973 г.). Отличава се с борбеност и непримиримост на терена, за което е използван и като бек и халф.

Г. Кондов: „Бебо беше най-активен в тренировките. Когато правехме кросове, ние халфовете гледахме да се скатаваме отзад, да не се изморим много. Той бягаше най-отпред и първи се изпотяваше. Беше тих, не разговаряше много, но много упорит и работлив."

Р. Керековски: „Бебо беше много добро момче, но и много притеснителен. В юношеския отбор играеше крило и център нападател и вкарваше много голове. Веднага го взеха при мъжете, но там трябваше да се конкурира с Пламен Христов. Имаше и разни хора от публиката, дето го навикваха и той се „гипсираше". След това заигра като бек и си намери точното място."

Т. Йорданов: „Разбирахме се много добре на терена, Ракаров ни беше научил да си сменяме позициите. Аз халф, Бебо дясно крило и обратното. Това объркваше съперника и разнообразяваше атаките. Катила видя бек в него и му намери точната позиция. Здрав, непримирим, включваше се активно в атаките по крилото. Бяхме колеги в зоналния съвет на БСФС. Бебо беше секретар. Разбирахме се отлично."

П. Петров: „Беше саможив и нямаше много приятели. Когато бях зам. председател на клуба през 1990-те го направихме секретар, отговаряше и за ДЮШ. Вършеше си работата добре, но след това изгуби всякакъв интерес към футбола. Не идваше и на събиранията на ветераните."

Светозаров е един от шестимата футболисти, уличени във вземане на подкуп в мача срещу „Спартак" Плевен през 1983 г. Първоначално получава наказание от две години, което е намалено на шест месеца, заради оказано съдействие със следствените органи. След изтичане на наказанието възстановява състезателните си права.

След 13 сезона като футболист в клуба, Бебо изкарва треньорска школа. Заема поста ст. треньор в най-трудният период в клуба, през пролетта на 1999 г., когато „Ч. море" е твърдо на 14 място и заплашен от изпадане от „Б" група. Постигнатото оставане в групата е негова заслуга, както и на помощника му Тодор Марев. Тогава с идването на Г. Илиев настъпват по-добри времена за отбора, а Бебо е сменен с Ради Здравков и продължава треньорската си дейност в ДЮШ на клуба. След това дълги години е отговорник за игрищата в Морската градина, пред Спортна зала.

Синът му също е тренирал в юношите на „Ч. море", след това е играл в „Тунджа" Ямбол.

Бебо живееше във вилата си в местността Кабакум и не поддържаше връзка с бивши колеги и съотборници.

Статистика „Ч. море“ в „Б“ РФГ 1976-77 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

7.8.1976 г., 1 кр., Белене, **„Гигант“ Белене – „Ч. море“ 2-4 (1-2)**,
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров (80‘ Кр. Диамандиев), Ив. Дончев, Мар. Парушев (55‘ Р. Рафиев), Дам. Георгиев, Т. Йорданов
Голм.: 0-1 Т. Йорданов 4‘, 0-2 Ив. Дончев 20‘, 2-2 Н. Цанков 39‘, 52‘, 2-3 Дам. Георгиев 62‘ (дуз.), 2-4 Р. Рафиев 70‘

14.8.1976 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Д. Ватев“ Белослав 3-2 (2-1)**,
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов (70‘ Я. Богомилов), Ив. Андреев, Св. Светозаров (75‘ Ив. Войчев), Ив. Дончев, Р. Рафиев, Дам. Георгиев, Т. Йорданов
„Д. Ватев“: Свет. Славов, П. Петров, Бл. Калфов (25‘ Лазар Павлов), Хр. Янев, Г. Младенов, Нед. Липчев (75‘ Т. Марков), Т. Василев, Рум. Гацев, Др. Борисов, Д. Панков, Стоян Господинов
Голм.: 1-0 Ив. Дончев 3‘, 2-0 Св. Светозаров 10‘, 2-1 Липчев 41‘ (дуз.), 2-2 Младенов 46‘, 3-2 Дам. Георгиев 79‘ (дуз.)

21.8.1976 г., 3 кр., Толбухин, ст. Дружба, **„Добруджа“ Тх – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Др. Димитров, 15 000 зр.
„Добруджа“: Мар. Симеонов, Ив. Петров, Д. Атанасов, Ст. Пенчев, П. Киров, Ил. Колев, Пл. Ганев, Ив. Тодоров (73‘ Желю Божков), Вал. Радев, Г. Кондов, Ангелов (46‘ Милчо Милчев)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов (75‘ Ив. Войчев), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Дам. Георгиев, Т. Йорданов
Голм.: 1-0 Милчев 48‘, 1-1 Н. Димов (54), 2-1 Киров 70‘

28.8.1976 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чавдар“ Троян 2-0 (0-0)**,
„Ч. море“: В. Владимиров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Т. Йорданов, Мар. Парушев
Голм.: 1-0 Ив. Дончев 59‘, 2-0 Р. Рафиев 86‘

4.9.1976 г., 5 кр., Павликени, **„Ч. знаме“ Пав. – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Ив. Андреев (46‘ Ром. Керековски), Мар. Парушев
Голм.: 0-1 Св. Светозаров 47‘, 0-2 Мар. Парушев 58‘, 1-2 Анг. Атанасов 89‘
Пропусната дузпа: 75‘ Гунчо Иванов (Ч.зн.)

10.9.1976 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хитра“ Гб 4-0 (1-0)**, 7000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов (65‘ Н. Димов), Св. Светозаров (Ив. Войчев), Ив. Дончев, Р. Рафиев, Ив. Андреев, Мар. Парушев
„Хитра“: Б. Кудрявцев, П. Николов, П. Василев, Нед. Замбаров, Руси Пенчев, Венц. Петров, Юсеин Кюрдов, Красен Маринов, Л. Трайков, Н. Асенов (Веско Ганчев), Никос Тасос (Ив. Мучев)
Голм.: 1-0 Ив. Дончев 20‘, 2-0 Мар. Парушев 46‘, 3-0 Р. Рафиев 75‘, 4-0 Н. Димов 83‘

18.9.1976 г., 7 кр., Търговище, ст. Д. Бурков, **„Светкавица“ Тщ – „Ч. море“ 0-0**,
„Светкавица“: П. Петров, Б. Стоянов, Ненко Ненков, П. Александров, Бл. Якимов, Пл. Донев (46‘ Веско Чобанов), Д. Александров, Ив. Георгиев, Веско Недялков, Кр. Тодоров, Андр. Андреев
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев (46‘ Д. Денев), Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Дам. Георгиев, Мар. Парушев (68‘ Т. Йорданов)

25.9.1976 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ ГО 2-1 (0-1)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров (80‘ Т. Йорданов), Ив. Дончев, Р. Рафиев, Я. Богомилов (85‘ Кр. Диамандиев), Дам. Георгиев
„Локомотив“ ГО: Цв. Христов, Стоян Ничев, Гошо Колев, Кост. Тодоранов, Стан. Георгиев, В. Миланов, Кънчо Стоичков, Конст. Коцев, Ас. Абишев, Здр. Петрунов, Д. Йотов.
Голм.: 0-1 Абишев 22‘, 1-1 Я. Богомилов 64‘, 2-1 Дам. Георгиев 70‘

2.10.1976 г., 9 кр., Ловеч, **„Хр. Кърпачев“ Лч – „Ч. море“ 0-0**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Я. Богомилов (70‘ Кр. Диамандиев), Дам. Георгиев, Мар. Парушев (46‘ Ив. Войчев)

12.10.1976 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пан. Волов“ Шн 0-3 (0-1)**, 6000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов (46‘ Ив. Андреев), Св. Светозаров (Ив. Войчев), Ив. Дончев, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Дам. Георгиев
„Волов“: Милко Кандиларов, Назиф Хасанов, Ант. Антов, Вен. Христов, Ст. Стефанов, Л. Владов, Хр. Грозев, Айредин Еминов, Стоян Чешмеджиев (Идриз Махмудов), Ант. Николов, П. Петров
Голм.: 0-1 П. Петров 24‘, 0-2 Ант. Николов 69‘, 0-3 П. Петров 73‘

16.10.1976 г. 11 кр., Берковица, **„Ком“ Берк. – „Ч. море“ 1-2 (1-2)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Кр. Диамандиев (56‘ Я. Богомилов), Мар. Парушев (80‘ Т. Йорданов)
Голм.: 1-0 Цв. Тошев 13‘, 1-1 Ив. Иванов 32‘, 1-2 Н. Димов 38‘

23.10.1976 г. 12 кр., Мездра, **ЖСК „Металург“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Т. Йорданов (51‘ Ив. Войчев), Ив. Дончев, Р. Рафиев, Ив. Андреев (64‘ Кр. Диамандиев), Дам. Георгиев
Голм.: 1-0 Й. Йончев 2‘

29.10.1976 г., 13 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Бенковски“ Исперих 2-0 (0-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Т. Йорданов (63‘ Св. Светозаров), Ив. Дончев, Р. Рафиев (50‘ Мар. Парушев), Кр. Диамандиев, Ив. Войчев
Голм.: 1-0 Т. Йорданов 52‘, 2-0 Кр. Диамандиев 85‘

6.11.1976 г., 14 кр., Мих-град, **„Септ. слава“ М-град – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**, съдия Н. Дудин, 5 000 зр.
„Септ. слава“: Цв. Тасев, Ив. Иванов, Вал. Малджански, Г. Лазаров, Б. Ангелов, Й. Йорданов, Г. Панчев, Мих. Гьонин, Боян Любенов Гергов, Кам. Каменов, Ст. Найденов (55‘ Сим. Симеонов)
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев (70‘ Мар. Парушев), Кр. Диамандиев, Т. Йорданов (78‘ Я. Богомилов)
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 3‘, 2-1 Б. Гергов 82‘, 84‘
Ж.К.: Ангелов (Ссл)

14.11.1976 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Плевен 3-1 (2-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков (71‘ Ив. Андреев), Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Дам. Георгиев, Т. Йорданов
„Спартак“ Пл.: Петко Тодоров, Ивo Братанов, Ст. Величков, Пл. Николов, Димо Димов, Ст. Кринов (Й. Даковски), Сашо Николов, Назъм Хасанов, Бож. Янков (Стан. Пърчанов), В. Минков, Крас. Лазаров
Голм.: 1-0 Кринов 41‘ (автг.), 2-0 Рафиев 42‘, 2-1 Хасанов 48‘, 3-1 Светозаров 65‘
Отстранен: 70‘ Пл. Николов (Сп)

20.11.1976 г., 16 кр., Силистра, ст. Септември, **„Доростол“ Сс – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**,
„Доростол“: Колю Колев, Велико Йорданов, Ив. Димитров, Недю Недев, Д. Желязков, Руси Иванов, Тончо Георгиев, Григор Генов, Ив. Петров (55‘ Милети Митков), Евг. Бенев, П. Трайков
„Ч. море“: Г. Велинов, Ром. Керековски, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев (46‘ Кр. Диамандиев), Р. Рафиев, Я. Богомилов, Дам. Георгиев (72‘ Ив. Андреев)
Голм.: 0-1 Дам. Георгиев 5‘, 1-1 П. Трайков 50‘

1.12.1976 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ В. Търново 1-1 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Дам. Георгиев (63‘ Я. Богомилов), Т. Йорданов (72‘ Ив. Войчев)
Голм.: 1-0 Дам. Георгиев 36‘ (дуз.), 1-1 Кр. Трайков 50‘ (псу)

5.12.1976 г., 18 кр., Разград, **„Лудогорец“ Рз – „Ч. море“ 0-0**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Кр. Диамандиев (51‘ Ив. Андреев), Мар. Парушев (61‘ Дам. Георгиев)

11.12.1976 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Бдин“ Видин 0-0**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Н. Димов, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Кр. Диамандиев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Дам. Георгиев, Т. Йорданов (Я. Богомилов)
Пропусната дузпа: 51‘ Дам. Георгиев (ЧМ)

19.2.1977 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Гигант“ Белене 5-0 (2-0)**, съдия: Т. Ботев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев (46‘ Н. Димов), Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов (60‘ Р. Рафиев), Я. Богомилов, Д. Марашлиев, Дам. Георгиев, Мар. Парушев
Голм.: 1-0 Мар. Парушев 5‘, 3-0 Д. Марашлиев 7‘, 56‘ (дуз.), 4-0 Радулов 71‘ (авт.), 5-0 Ганков 79 (автг.)

26.2.1977 г., 21 кр., Белослав, **„ Д. Ватев“ – „Ч. море“ 0-0**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Димов, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов, Я. Богомилов (46‘ Р. Рафиев), Д. Марашлиев, Дам. Георгиев (72‘ Ив. Дончев), Мар. Парушев

6.3.1977 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 2-0 (1-0)**, 25 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Н. Димов (38‘ Кр. Диамандиев), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Д. Марашлиев, Дам. Георгиев (74‘ Я. Богомилов), Мар. Парушев
Голм.: 2-0 Мар. Парушев 6‘, 53‘

12.3.1977 г., 23 кр., Троян, **„Чавдар“ Тр. – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Кр. Диамандиев (46‘ Р. Рафиев), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Д. Марашлиев, Я. Богомилов, Мар. Парушев (60‘ Т. Йорданов)
Голм.: 1-0 Пър. Дончев 29‘, 2-0 Ст. Спасов 79‘, 2-1 Т. Йорданов 84‘

19.3.1977 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черв. знаме“ Павликени 2-0 (2-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Дончев (59‘ Ив. Андреев), Д. Марашлиев, Н. Димов, Св. Светозаров, Дам. Георгиев (72‘ Р. Рафиев), Мар. Парушев
Голм.: 1-0 Ив. Дончев 13‘ (дуз.), 2-0 Св. Светозаров 37‘

26.3.1977 г. 25 кр., Габрово, **„Янтра“ Гб – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Дончев, Т. Йорданов (55‘ Ив. Войчев), Ив. Андреев, Д. Марашлиев, Дам. Георгиев (70‘ Ив. Христов), Мар. Парушев
Голм.: 1-0 Руси Пенчев 64‘

2.4.1977 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 3-0 (2-0)**, съдия: Ив. Йосифов (Сф)
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Кр. Диамандиев (55‘ Я. Богомилов), Дам. Георгиев, Мар. Парушев (74‘ Д. Марашлиев)
Голм.: 1-0 Св. Светозаров 40‘, 2-0 Ив. Дончев 45‘, 3-0 Мар. Парушев 66‘

9.4.1977 г., 27 кр., Г. Оряховица, **„Локомотив“ ГО – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**,
„Локомотив“ Г.О: Цв. Божинов, Стоян Ничев, Стан. Петков, Кост. Тодоранов, Н. Колев (71‘ Вл. Дешев), Георгиев, Г. Станев, Кост. Ушев, Ас. Абишев, В. Миланов (63‘ Т. Цветков), Д. Йотов
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Т. Йорданов (51‘ Д. Марашлиев), Дам. Георгиев (68‘ Р. Рафиев), Ив. Дончев, Я. Богомилов, Ив. Андреев, Мар. Парушев
Голм.: 1-0 Н. Колев 17‘, 1-1 Мар. Парушев 22‘

16.4.1977 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хр. Кърпачев“ Лч 5-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Ив. Дончев, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Я. Богомилов (Кр. Диамандиев), Д. Марашлиев (Р. Рафиев), Дам. Георгиев, Т. Йорданов
Голм.: 2-0 Д. Марашлиев 31‘, 50‘, 3-0 Ив. Андреев 70‘, 4-0 Св. Светозаров 81‘, 5-0 Т. Йорданов 84‘

24.4.1977 г., 29 кр., Шумен, **„Пан. Волов“ Шн – „Ч. море“ 0-0**, 11 000 зр.
„Волов“: Милко Кандиларов, Ил. Илиев, Ант. Антов, Вен. Христов, Ст. Стефанов, Хр. Грозев, Идриз Махмудов (Вълчев), Айредин Еминов, Стоян Чешмеджиев, Ант. Николов, П. Петров
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Ив. Дончев, Т. Йорданов, Кр. Диамандиев (77‘ Мар. Парушев), Д. Марашлиев, Дам. Георгиев (56‘ Р. Рафиев), Св. Светозаров

27.4.1977 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ком“ Берковица 5-0 (3-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев,

1976-77		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
1.	ЧМ		1:1	0-0	3-1	0-3	0-0	2-0	3-0	2-1	2-0	2-0	2-0	5-0	2-0	4-0	3-2	3-0	3-1	5-0	5:0
2.	Етър	1:0		2:1	2:0	1:0	1:0	1:2	2:1	2:1	3:0	5:1	2:0	1:1	5:0	5:3	3:1	2:1	2:1	3:1	3-0
3.	Бдин	1-4	2-0		2-0	1-0	3-1	0-1	1-1	3-0	5-0	4-0	2-0	1-1	2-1	2-1	2-0	3-0	2-0	1-0	2-0
4.	СпПл	0-1	1-1	1-0		2-1	1-0	1-0	3-1	2-1	4-1	0-0	3-1	3-1	0-0	4-1	1-0	4-0	4-1	3-0	6-1
5.	Волов	0-0	3-2	0-0	2-1		1-0	3-2	1-0	3-2	3-1	2-0	1-0	0-0	2-0	0-0	2-0	3-0	5-0	7-0	4-1
6.	Метал	1-0	2-1	0-0	1-1	2-0		0-2	0-1	0-2	4-0	3-0	1-0	2-0	4-0	1-0	4-2	1-0	4-0	3-1	5-2
7.	ДобТх	2-1	0-1	0-1	3-0	1-0	1-2		2-0	0-0	4-0	1-0	1-0	2-2	1-0	0-0	1-0	0-1	4-2	2-1	3-0
8.	С.слав	2-1	2-2	0-2	1-0	3-2	2-0	0-0		2-0	1-0	1-0	4-0	0-1	0-0	2-1	2-1	3-1	0-0	3-0	2-0
9.	ЛокГО	1-1	2-0	2-1	0-1	3-0	1-1	3-1	4-0		2-0	0-0	1-0	2-2	0-0	2-0	2-0	3-1	2-1	5-1	2-0
10.	Чавдар	2-1	1-0	1-0	2-0	1-0	3-0	1-0	2-2	0-1		2-0	2-1	3-1	1-1	1-0	4-0	3-1	4-0	6-1	3-1
11.	Ч.зн.П	1-2	0-0	1-1	1-2	1-1	1-0	2-0	1-0	5-4	3-1		3-1	1-0	1-0	1-1	2-1	1-0	1-1	0-1	4-0
12.	БенкИс	1-2	0-0	1-0	1-0	1-1	1-0	1-3	2-0	1-1	2-0	2-1		2-0	1-1	4-1	1-0	2-0	2-0	3-0	3-1
13.	КърЛч	0-0	1-2	1-0	0-0	2-0	0-0	2-0	1-2	2-1	2-1	5-1	0-0		0-0	1-0	2-2	1-0	3-0	3-0	3-1
14.	ДорСс	1-1	0-0	0-1	3-2	2-0	0-1	1-1	4-2	2-2	3-1	1-0	0-0	2-0		2-0	1-0	1-0	3-1	1-0	2-0
15.	Янтра	1-0	0-0	0-1	3-1	1-0	0-1	2-1	3-2	1-0	1-0	1-3	1-0	2-0	3-0		2-1	1-1	1-0	2-1	3-0
16.	Ватев	0-0	0-0	2-1	2-0	2-2	3-2	1-1	2-0	3-1	1-0	1-1	1-1	1-0	1-0	4-3		2-0	2-1	2-1	3-1
17.	СветТ	0-0	2-2	0-0	1-1	2-0	0-0	1-0	6-0	1-0	3-0	0-2	1-1	1-0	2-1	2-0	2-0		2-1	3-0	1-0
18.	ЛудРз	0-0	1-0	0-0	0-1	2-3	1-0	0-0	1-2	3-3	2-1	2-0	1-0	2-0	2-1	3-2	0-0	1-1		2-1	3-0
19.	ГигБел	2-4	1-2	5-1	1-1	0-2	1-1	1-4	0-1	2-0	0-0	0-2	2-1	3-1	5-3	2-1	1-1	3-2	1-0		6-1
20.	КомБр	1-2	1-3	0-4	0-1	2-0	1-2	1-0	2-1	4-0	2-2	4-1	2-2	3-0	1-0	1-2	4-0	5-1	1-0	2-1	

Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Дончев, Св. Светозаров (71‘ Р. Рафиев), Я. Богомилов, Д. Марашлиев, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (80‘ Т. Йорданов)
Голм.: 1-0 Д. Марашлиев 1‘, 2-0 Ив. Андреев 38‘, 3-0 Д. Марашлиев 44‘, 4-0 Ив. Дончев 57‘ (дуз.), 5-0 Я. Богомилов 68‘

30.4.1977 г., 31 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Металург“ Мездра 0-0**, съдия: Цонев (Сф),
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Т. Йорданов, Н. Димов (46‘ Ив. Дончев), Д. Марашлиев, Кр. Диамандиев, Дам. Георгиев (77‘ Св. Светозаров)

7.5.1977 г., 32 кр., Исперих, **„Бенковски“ Исп. – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**, съдия: Д. Попов (Ст3), пом.: Теню Ботев и Янев, 7 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Д. Марашлиев, Дам. Георгиев, Р. Рафиев
Голм.: 0-1 Ив. Андреев 5‘ (псу), 1-1 Анг. Драганчев 65‘, 1-2 Ив. Дончев 75‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 88‘ Д. Стоянов (Бенк)

Отстранени след намеса на деж. секретар: 88‘ Ив. Иванов (ЧМ); Спасов (Бенк)

11.5.1977 г., 33 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Септ. слава“ Мих-град 3-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Васко Владимиров, Г. Жеков, Я. Богомилов, Д. Денев, Ив. Дончев, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Кр. Диамандиев (35‘ Ив. Войчев), Д. Марашлиев, Т. Йорданов (44‘ Бож. Върбанов), Р. Рафиев
„Септ. слава“: Цв. Тасев, Иванов, Вал. Малджански, Г. Лазаров, Б. Ангелов, Альоша Петров, Г. Панчев, Й. Йорданов, Боян Гергов, Кам. Каменов, Светлин Славов (Ст. Найденов)
Голм.: 1-0 Т. Йорданов 12‘, 2-0 Р. Рафиев 59‘, 3-0 Ив. Войчев 74‘

20.5.1977 г., 35 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Доростол“ Сс 2-0 (1-0)**,
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Дончев, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Я. Богомилов (71‘ Ив. Христов), Д. Марашлиев, Дам. Георгиев (81‘ Кр. Диамандиев), Р. Рафиев
Голм.: 2-0 Д. Марашлиев 10‘, 46‘

24.5.1977 г., 34 кр., Плевен, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 0-1 (0-1)**,

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Черно море Варна	38	21	10	7	67-26	52
2.	Етър В. Търново	38	21	10	7	63-34	52
3.	Бдин Видин	38	20	8	10	53-26	48
4.	Спартак Плевен	38	19	7	12	56-39	45
5.	Пан. Волов Шумен	38	18	7	13	57-38	43
6.	ЖСК Металург Мездра	38	18	7	13	49-33	43
7.	Добруджа Толбухин	38	17	7	14	46-34	41
8.	Септ. слава Мих-град	38	17	6	15	46-51	40
9.	Локомотив Г.О.	38	15	9	14	57-48	39
10.	Чавдар Троян	38	16	4	18	50-57	36
11.	Черв. знаме Павликени	38	14	8	16	42-52	36
12.	Бенковски Исперих	38	13	9	16	39-41	35
13.	Хр. Кърпачев Ловеч	38	12	11	15	39-46	35
14.	Доростол Силистра	38	12	11	15	37-45	35
15.	Янтра Габрово	38	15	5	18	44-53	35
16.	Дим. Ватев Белослав	38	13	9	16	44-54	35
17.	Светкавица Търговище	38	13	8	17	40-50	34
18.	Лудогорец Разград	38	10	8	20	36-61	28
19.	Гигант Белене	38	10	4	24	46-84	24
20.	Ком Берковица	38	11	2	25	46-85	24

„Ч. море“ Вн,1976-77 г., Сев. „Б“ РФГ	м.	г.
Тодор Марев	36	
Иван Дончев	36	9
Димо Денев	34	
Георги Жеков	34	
Рафи Рафиев	33	7
Георги Велинов	33	
Светозар Светозаров	32	6
Иван Иванов	32	1
Дамян Георгиев	30	8
Иван Андреев	29	5
Янчо Богомилов	25	2
Тодор Йорданов	23	5
Красимир Диамандиев	22	1
Марин Парушев	20	7
Никола Димов	20	3
Димитър Марашлиев	19	8
Иван Войчев	10	1
Роман Керековски	5	
Иван Симеонов	3	
Иван Христов	3	
Васко Владимиров	2	
Божидар Върбанов	1	

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Андреев (60‘ Я. Богомилов), Кр. Диамандиев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Д. Марашлиев, Дам. Георгиев, Р. Рафиев
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 9‘

28.5.1977 г. 36 кр., В. Търново, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Н. Дудин, 30 000 зр.
„Етър“: П. Петров, Ил. Маринов, Ил. Табаков, Кр. Калчев, Бойко Димитров, Н. Велков, Петко Цанев (78‘ Кр. Трайков), Г. Василев, К. Рабчев (46‘ Ив. Ненчев), В. Даскалов, Г. Деянов
„Ч. море“: Г. Велинов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Д. Денев, Я. Богомилов, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Мар. Парушев (81‘ Ром. Керековски), Д. Марашлиев, Дам. Георгиев, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Трайков 80‘

4.6.1977 г., 37 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Лудогорец“ Рз 3-1 (2-0)**,

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Ив. Христов, Ром. Керековски, Я. Богомилов, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Д. Марашлиев (75‘ Р. Рафиев), Кр. Диамандиев, Дам. Георгиев
Голм.: 1-0 Ив. Дончев 8‘, 2-0 Дам. Георгиев 11‘, 3-0 Ив. Андреев 53‘, 3-1 Ст. Димитров

8.6.1977 г., 38 кр., Видин, **„Бдин“ Вд – „Ч. море“ 1-4 (1-1)**, 9000 зр.
„Бдин“: П. Топчев, Ив. Георгиев, Венецко Николов (61‘ Б. Стефанов), Пл. Славчев, Й. Кирилов, Д. Мумджиев, Г. Петров (46‘ Т. Борисов), Цеков, Анг. Станков Йорданов, Жори Григоров, Огн. Маринов
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Я. Богомилов, Ив. Андреев, Р. Рафиев, Ив. Дончев (74‘ Ром. Керековски), Д. Марашлиев, Дам. Георгиев, Кр. Диамандиев
Голм.: 0-1 Славчев 2‘ (автг.), 1-1 Ив. Георгиев 16‘, 1-3 Дам. Георгиев 58‘, 70‘, 1-4 Ив. Андреев 82‘

Роман Маринов Керековски

(р. 1.9.1957 г.)
Позиция: защитник
„Ч. море": 1976-78
„Б" РФГ: 5 мача

„Като дете тренирах тенис на маса. Живеех при баба ми и дядо ми в с. Макариополско, до Търговище. Имаше много добра школа в този спорт, бяхме сред най-добрите в републиканското за пионери. Футбол започнах да играя, когато ме приеха в Механотехникума във Варна. Винаги съм харесвал тази игра, играл съм много в махалата и баща ми е бил футболист преди войната в „Никола Симов – Куруто" (сега „Светкавица" Тщ), а чичо ми е бил председател на клуба.

Когато отидох на игрището на „Черно море" бях вече на 15 години. Треньор на юноши мл. възраст беше Васко Ненов. Каза ми, че съм малко голям да започвам сега, но ще ме вземе да тренирам, стига да идвам с моя екипировка, защото нямали да ми дадат. След няколко месеца Ненов отиде на треньорски курс и Иван Василев – Катила дойде да го замества. Дойде с военна униформа, тогава работеше в поделението на хидрографска служба (на спирка „Почивка"). Още в началото ме прати да се снимам за картотека и започна да ме пуска като бек. След това Ненов се върна в „Спартак" и Катила си остана наш треньор. Дойде време да минавам в старша възраст, но там имаше много силно поколение и останах още една година в младшата. Играхме на републиканското, аз бях с фалшива картотека под друго име, на някой с една година помлад. Стигнахме до полуфинал срещу „Етър". Играхме в Шумен и загубихме на дузпи. Аз изтървах последната, решителна. Мястото, където се залагаше топката беше станало дупка и не можах да уцеля добре топката. И до сега виждам как се удари в горната греда. Мислех, че Катила ще ми се кара, но той се смееше в съблекалнята. Каза: „Добре, че отпаднахме, защото ако трябваше да ходим на финал, можеше и да ни хванат с фалшивата картотека. А за дузпите, сега тепърва ти предстои да вкарваш и изтърваваш." Светна ми пред очите. Следващата година той стана треньор на ст. възраст и ме взе в отбора.

Тогава имаше и „Б" юношески нац. отбор. Играехме срещу отбори от соц. лагера. Аз бях капитан на отбора, треньор беше Мирчо Павлов. Бихме Румъния в Тимишоара с 1-0, подготвяхме се на „Спортпалас". Тогава „А" юношеския отбор отиде на турнира „Дружба" в Сев. Корея, а ние играхме турнир в Унгария. Там ме пускаха халф, Веско Балевски беше десен бек. В центъра играех с Живко Господинов и Стефан Найденов. В отбора беше още Митко Аргиров от „Тракия" и съотборника ми от „Ч. море" Светозар Маринов. Ал. Иванов (бащата на Гонзо) игра предната година в този отбор. Срещу Унгария получих единствения червен картон в кариерата си. Съдията унгарец даде някакъв обратен фал, аз като капитан отидох да искам обяснение, и на какъв друг език да му говоря, освен на руски и той веднага ме изгони. После казал, че съм го наплюл, което беше лъжа.

Следващия сезон станахме втори в елитната юношеска група. Първи бяха „Тракия" Пловдив, макар че ги бихме и в Пловдив и във Варна. А там играеха Г. Славков – Бенкса, К. Костадинов, Аргиров, Ат. Маринов. После им дадоха шанс при мъжете и всички станаха известни футболисти. Последният им мач тогава беше срещу „Славия". Ние също бяхме на стадиона в Пловдив, където щеше да е награждаването. „Тракия" трябваше да бие, за да сме втори, иначе „Славия" щеше да ни измести. Катила ме прати да говоря с тях в съблекалнята, понеже повечето ги познавах от юношеския нац. отбор. Успокоиха ме, че ще играят за победа. Победиха с 2-1. В последната минута имаше едно положение за „Славия", крилото им Емил Димитров премина и вратаря и стреля към опразнената врата. Бекът на „Тракия" (Стас Златев се казваше) се хвърли да избие топката и се удари лошо в гредата. Така взехме среброто.

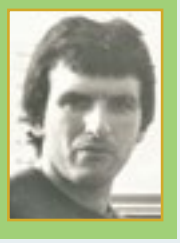
При мъжете не можах да се утвърдя. Имахме много стабилна защита тогава. Пускаха ме когато някой беше контузен или наказан. Янчо Богомилов, който беше един от най-добрите дефанзивни халфове тогава едва „хващаше ръка", а какво остава за мен. Пратиха ни тогава с Иван Войчев да доиграем сезона в Девня. След това ме върнаха за малко, но след като ме приеха във ВИФ, заминах за София. После преминах на задочно обучение и играх в „Б" група за „Девня" до 1981, след това две години в „Доростол" Силистра, бях малко и в „Арда" Кърджали, там даваха по няколко хиляди лева на ръка, преди да подпишеш договор. В „Б" група по принцип навсякъде даваха пари на ръка. Печелеше се повече, отколкото в „А" група. Имаше скандали с уговорени и продадени мачове, не беше много приятно. Треньорите се сменяха, водеха свои играчи и аз си заминах след няколко месеца. Във „Ватев" Белослав отидох като играещ треньор, но беше трудно да комбинирам двете и помолих бившия футболист на „Спартак" Н. Попов да води отбора, с уговорката че ще го слушаме и няма да му подронваме авторитета. Последно играх във Ветрино, където ми течеше и стаж за треньор.

От 1998 г. живеем във Сейнт Питърсбърг, Флорида. Тук 5 години работих като треньор на различни възрастови групи, 4 години в клубния футбол, бях треньор и на гимназиален отбор момичета, с който станахме регионален първенец през 2003 г. Девет години съм бил съдия в детските и юношески първенства. Играя в отбори за ветерани. През 2009 г. станахме шампиони в местна лига, Меци Веселинов игра тогава в нашия отбор.

Местният отбор е „Тампа бей Раудис". Георги Христов – Метъла игра тук пет години. Ходили сме да ги гледаме, облечени с екипи на „Ч. море", почти същите са, само белия цвят е жълт при тях. Играят в Северно американската футболна лига. Това е друго първенство от МЛС. Има по-малко пари в него. В Тампа са играли Франсис Лий (бивш Ман. Сити и Дерби Каунти), Карлос Валдерама и Калин Банков. Стават хубави мачове, стадиона се пълни с по около 10 000 зрители, условията за футбол са отлични. Миналата година играхме за купата на лигата.

На близо в Орландо живееше Дамян Георгиев – Чудото. Поддържах връзка с него до последно. Лека му пръст."

Васко Владимиров Николов

(р. 14.1.1958 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1976-82
„А“ РФГ: 1 мач
„Б“ РФГ: 2 мача

„Роден съм в град Русе, защото майка ми е оттам. Веднага след раждането ми се е върнала във Варна, тук са живеели с баща ми. От деца играехме футбол. Когато бях 3-ти клас веднъж батковците от махалата ме сложиха на вратата. Един от големите изпрати страхотен шут, но по някакъв начин успях да го избия. Всички скочиха и почнаха да викат „ей, това е голям вратар“. Детска работа, разбира се, но оттогава винаги ме слагаха да играя на вратата, а и на мен много ми харесваше. Като станах вече 5-6 клас, буквално сънувах, че играя футбол. Само за това мечтаех. Един ден участвах с моето училище на училищен турнир, който се провеждаше на сгурията на „Черно море“. След мача при мен дойде Атанас Аврамов – Кафето и каза „в понеделник теб те искам на тренировка“. Това беше един от най-щастливите ми моменти в живота. Бях 12-13 годишен тогава.

Така влязох в школата на „Черно море“. През първата година бях резервен вратар в детския отбор, след което станах титуляр. Преминах през всички възрасти. През сезон 1975/76 със старшата възраст станахме вицешампиони в елитната група. Помня един мач с „Левски“, победихме ги с 1:0 в София при -12 градуса. На вратата им пазеше Томас Лафчис. Много добре играехме на чужд терен. Роман Керековски играеше страхотно с глава, отзад имахме изключително стабилна защита. Тогава в първенството допуснахме най-малко голове от всички отбори.

Пролет 1976 г., ст. „Ч. море“ („Тича“), Васко Владимиров и Роман Керековски спират атаката на „Тракия“ от мач в елитната юношеска група

През лятото на 1978 г. в „Черно море“ дойде Косьо Костадинов и аз отидох в „Черноморец“ (Балчик). След първите три кръга обаче Георги Велинов го взеха в ЦСКА, нямаше друг вратар и Иван Василев ме върна за един мач. Бях на пейката срещу „Марек“. След това дойде Жаров. Иван Василев ми предложи аз да остана резерва на Костадинов, а Жаров да го изпрати в Балчик. На мен обаче ми се играеше и му казах, че аз ще отида в „Черноморец“. Там играх три години. Втората година, сезон 1979/80, старши треньор ми беше Спас Киров. След това Киров отиде в „Светкавица“, където пък имаше много добър вратар – Георги Попов от Бургас, в Търговище беше в казармата.

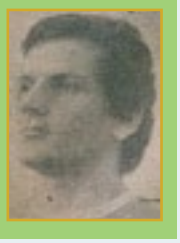
Когато през 1981 г. Киров стана старши треньор на „Черно море“, искаше да доведе Попето във Варна, защото го виждаше, че е много надарен. От Бургас обаче не му разрешиха. Така Попов остана в Търговище, още служеше като войник. Спас Киров дойде със Симеон Нинов у нас и ме попитаха дали искам да играя в „Черно море“. Така се върнах в отбора като резерва на Борис Манолков. Играх още година и половина до зимата на 1983 г.

Георги Попов дойде през януари 1982 г., но той още нямаше право да играе, защото от Бургас не му даваха разрешение да премине в „Ч. море“. За да получи права трябваше да влезе като студент във ВИНС, но през лятото на 1982 г. не го приеха. Така се наложи да остана резерва на Манолков и през есента на 1982/83.

Винаги тренирах много. След всяка тренировка оставахме допълнително с Барона, той изпълняваше пряк свободни удари. Домакинът постоянно се сърдеше и идваше да ни прибира от стадиона. Много се стараех, но виждах, че няма как да играя при наличието на Манолков, а и Попов, който през януари 1983 г. получи права да играе за „Черно море“. Не ми се оставаше като трети вратар.

През лятото на 1983 г. реших да спра с футбола. Тогава обаче дойдоха хора от Дългопол. Обещаха ми, че ако отида да играя при тях ще ме водят на работа, ще ми плащат заплата, а аз само трябва да ходя два пъти в седмицата на тренировка и да участвам в мачовете. След 3 месеца обаче от Дългопол спряха да ми плащат заплатата и напуснах. Един ден ми се обади Светозаров да играем „виенска“ с Димо Момиров. По това време той работеше в „Строителен и технически флот“ (СТФ), където имаха много силен футболен отбор. Спортен организатор там беше Коцето Любенов, така стана че аз го замених. Взеха ме там, изкарах един курс за моряк и ме назначиха на работа. По-късно един ден случайно научих, че във Висшето военноморско училище може да следваш и задочно. Намерих учител, който да ме подготви и през 1986 г., на 28-годишна възраст, влязох там. Дипломирах се, качих се на корабите и вече повече от десетилетие съм капитан на кораб.“

Марин Калев Парушев

(р. 25.2.1953 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“: 1970-77
„А“ РФГ: 78 мача/7 гола
„Б“ РФГ: 20 мача/7 гола

Парушев навлиза във футбола като една от големите надежди на ДЮШ на клуба. През сезон 1970-71 изиграва 7 мача за юношеския нац. отбор под ръководството на Дим. Дойчинов и отбелязва 1 гол – срещу Турция за победата с 3:2 на 7.3.1971 г. Със създаването на младежки нац. отбор до 21 г. през 1973 г., Марин играе във всичките 4 мача, играни от тази формация през годината и отбелязва един гол.

„Започнах в детския отбор при Кафето, след това в юноши младша при Тошко Терзистоев и накрая при Клечо. Бях нападател, слагаха ме и на крилото и в центъра на атаката, голмайстор на отбора. При мъжете ме взеха 17 годишен (бел. дебютира в „А“ РФГ на 13.6.1971 г., във Варна, срещу „Чардафон-Орловец“). Бях предимно резерва, тогава имаше много добри нападатели в отбора и трябваше да се боря за мястото си.

Отборът на СТФ, 1983 г. с няколко познати лица, преден ред: Конст. Любенов, Петьо Христов (бек от юношите), Васко Владимиров …, втори ред: Стоян Георгиев – Тянко, …, Димо Момиров (зад Васко), зад тях високият: Христо Пейчев - Гардероба

Когато играхме в „Б“ група получих тежка контузия в коляното – скъсване на вътрешна колатерална връзка. Лекувах се на топлия басейн в курорта „Дружба“ и се бях пооправил. Влязохме в „А“ група и първия ни мач беше в София срещу ЦСКА (6.8.1977 г.). Лекарят на отбора ми каза, че мога да играя, но аз му казах, че не се чувствам напълно възстановен. Така стигнало да адм. Янакиев, че не искам да играя. Тогава ми бяха дали чин мл. лейтенант. Адмирала ме извика и взе да ми говори, че съм бил офицер, че това било като война и трябвало да играя. Отговорих „Слушам др. адмирал“ и излязох на терена. Това ми беше последния мач за „Ч. море“. При една атака влязох между Божо Колев и Г. Илиев – Майкъла (те бяха централните защитници на ЦСКА тогава) и Майкъла ме ритна в болното коляно. Той си играеше грубо и не мисля да е имало умисъл в действието му. Коляното ми се поду веднага. Останах в София, оперира ме проф. Шойлев. Този път имах скъсани кръстни връзки и трябваше да се възстановявам дълго време.

Бях само на 24 години, а вече не можех да играя заради контузията в коляното. Лекувах се на топлия басейн, започнах да се подобрявам. След няколко години играх един полусезон в „Доростол“ Силистра. Направих силни игри, вкарах голове, но пак се контузих коляното. Отново ме оперира д-р Шойлев и така завърших кариерата си. Не можах да играя голям футбол. Така ми е било писано.“

Кеворк Тахмисян: „Марин беше голям талант и добър приятел. През лятото на 1980 г. бях играч на „Доростол“ Силистра. Карах си колата по ул. „Колони“ до Шишковата градинка. По едно време гледам, че някой бяга след мен. Беше Парушев, пита ме дали ще може да играе в „Доростол“. Казах му да си оправи физическата подготовка, защото се беше запъхтял много. Направи силни мачове през есенния полусезон.“

Велико Йорданов: „Разчитахме много на Парушев, когато дойде в „Доростол“ и той направи доста голове, повечето от които решителни.“

Роман Керековски: „Бях на резервната скамейка, когато Майкъла изрита Парушев. Беше точно пред нас. Влезе му остро в коляното и го изхвърли направо в 6-ти коридор на лекоатлетическата писта. Прекрати му кариерата, а не получи даже и жълт картон. След това Марин беше започнал да се възстановява, говореше се даже, че ще се връща в „Черно море“, но пак се контузи. Когато отидох да играя в Силистра през 1981 г., той вече си беше заминал. Хората там го помнеха и говореха за него. Беше им спечелил уважението.“

„ЧЕРНО МОРЕ“ ИЗНЕНАДА

Черноморци — с подобрена игра

•"А" РФГ • 1977–78 г.

„Черно море“ – „Виктория“ 4:0

EL ZALAEGERSZEGI GANO AL VARNA (2-1

7.5.1978 г., Рафиев е изпреварен от вратаря на "Славия" Стефанов.

РАВЕНСТВО СЛЕД ПРЕДПАЗЛИВОСТ

ВЪВ ВАРНЕНСКОТО „ДЕРБИ“ НАДДЕЛЯ „ЧЕРНО МОРЕ“

БЕЗПОМОЩНИ НАПАДАТЕЛИ

МИНИМАЛНА ПОБЕДА

ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ОСТАВА

„РАДНИЧКИ“ (Югославия) и „ЧЕРНО МОРЕ“:

En la última jornada del "Ciudad de Zamora"

EL ZAMORA SE IMPUSO AL VARNA DE BULGARIA (1-0)

0:0 — СЛАБ НА НАПАДАТЕЛИТЕ НА „ЧЕРНО МОРЕ“

НУЛЕВО РЕМИ ПРИ НЕЗАДОВОЛИТЕЛНА ИГРА

1977

***FKS „Stal" Mielec**, през изминалия сезон отборът на „Стал" завършва на 4-то място в полската 1-ва лига на 5 точки от шампиона „Шльонск" Вроцлав и е извън квотата за ЕКТ. Голмайстор на отбора е Анджей Шармах с 11 гола.*

Напускащи: **Димитър Марашлиев** е освободен, **Красимир Диамандиев** преминава във „Ватев" Белослав след втория кръг.

Новите в отбора са **Петър Петров** от „Волов" Шумен, **Димитър Димитров – Трактора** от „Бенковски" Исперих. **Милчо Милчев**, който е юноша на „Ч. море" е привлечен от „Добруджа" Толбухин, а от ЦСКА „Септ. зн." пристига вратарят **Костадин Костадинов**. Своят дебют прави **Георги Йорданов** от юношеския отбор. От „Локомотив" Пловдив е привлечен вратарят **Венко Василев Камбуров** *(р. 11.5.1955 г.)*: „Играх в няколко контролни срещи. Иван Василев ми каза, че ще трябва да вземе Стоян Йорданов от ЦСКА и ме пратиха в Балчик. Нямам официални мачове за „Ч. море". Ст. Йорданов пристига за лятната подготовка, след което заминава за Сливен, където доиграва сезона, преди да се завърне в „Ч. море" следващото лято.

***

18.6.1977 г., ст. Ч. море, **„Ч. море" – „Stal" Mielec 0-2 (0-0)**,

Голм.: 0-1 Караш, 0-2 Кравчик

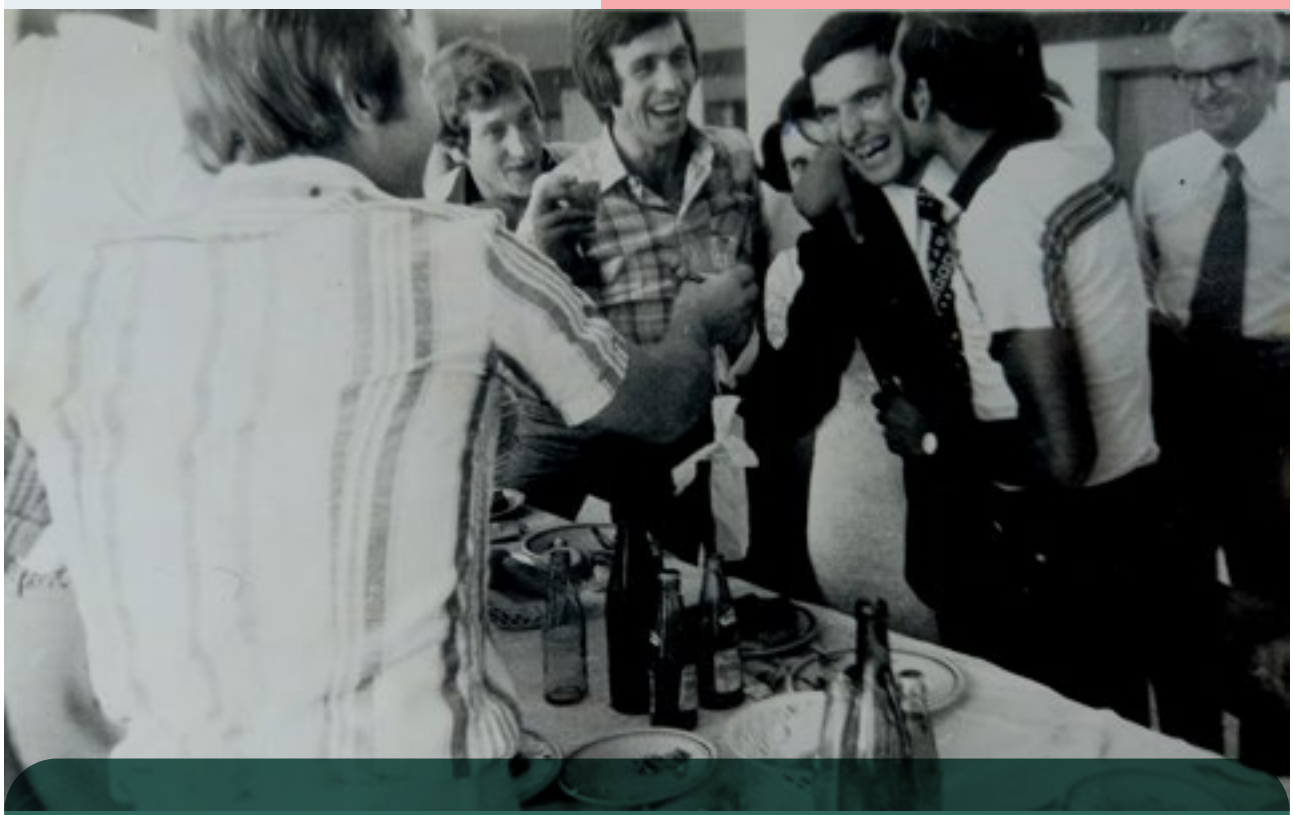
„Ч. море": *Г. Велинов, Г. Жеков (Д. Димитров), Т. Марев, Р. Керековски, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Ив. Андреев, М. Милчев (Р. Рафиев), Дам. Георгиев, П. Петров*

„Stal": *Henryk Jałocha, Krzysztof Rześny, Marian Kosiński, Mirosław Tryba, Ryszard Per, Włodzimierz Gąsior, Edward Oratowski, Jerzy Krawczyk, Zbigniew Hnatio, Witold Karaś, Ryszard Sekulski*

В. „Нар. дело", 19.6. 1977 г.: „Вчера на ст. „Ч. море" … Гостите, които не веднъж са били шампиони на Полша, тази година са на 4-то място. В състава, който игра вчера имало и редица национални състезатели като Жешни (2), Пер (5), Хнатко (9), Караш (10).

Срещата премина оспорвано, като домакините имаха редица изгодни положения, но не можаха да ги реализират. През второто полувреме с голове на Караш и Кравчик (8) победата спечели „Стал".

Р. Керековски: „Играх в този мач ляв бек. Помня, че Митко Трактора игра от дясно. Даде ми един пас през цялото игрище и излязох сам срещу вратаря, но не успях да вкарам гол.

21.8.1977 г., Сватбата на резервния вратар Васко Владимиров със съотборниците Г. Велинов, Г. Жеков, Н. Димов и П. Петров (в гръб)

1977

Крилото срещу мен беше младежки национал."

16.7.1977 г., ст. „Ч. море", контр., „Ч. море" – „Добруджа" 2-0 (1-0),

Голм.: 1-0 Дам. Георгиев (1ПВ), 2-0 Р. Керековски (2ПВ)

„Ч. море": Г. Велинов, Г. Жеков (Д. Димитров), Т. Марев, Д. Денев (Р. Керековски), Ив. Иванов, Ив. Андреев, Св. Светозаров (Г. Йорданов), Я. Богомилов (Кр. Диамандиев), Мил. Милчев (Р. Рафиев), Дам. Георгиев, П. Петров

19.7.1977 г., Търговище, контр., „Светкавица" – „Ч. море" 1-1

Голм.: 1-0 Недялков, 1-1 Дам. Георгиев

20.7.1977 г., Бургас, контр., „Черноморец" Бс – „Ч. море" 2-1 (0-1),

Голм.: 0-1 П. Петров 25', 1-1 Атанасов 61', 2-1 Делиминков 87'

„Ч. море": Г. Велинов (Стоян Йорданов), Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев (Кр. Диамандиев), Р. Рафиев, Я. Богомилов (Ив. Войчев), Св. Светозаров, Дам. Георгиев (Р. Керековски), П. Петров

21.7.1977 г., ст. Ч. море, 17.30, **„Ч. море" – FC Viktoria Köln 4-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Дам. Георгиев, 2-0 Т. Марев, 3-0 Дам. Георгиев, 4-0 Дам. Георгиев (дуз.)

„Ч. море": Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Я. Богомилов, Ив. Андреев, Кр. Диамандиев, Св. Светозаров (Ив. Войчев), Мил. Милчев (Р. Рафиев), Дам. Георгиев, П. Петров

В. „Нар. дело", 22.7. 1977 г.: „На стадион „Ч. море" вчера се състоя международната приятелска среща … Срещата премина при игрово преимущество на домакините. Резултатът бе открит през първото полувреме от Георгиев, за дълго след това черноморци не можаха да оползотворят изгодните положения.

В последните минути обаче те бяха по-настойчиви и точни и резултата бързо нарасна.

С голове на Георгиев, Марев и отново Георгиев от дузпа краят дойде при 4-0 за „Ч. море".

6.8.1977 г., Т. Марев е вдигнал ръка за засада, но Стефанов (ЦСКА) е изпреварил Димо Денев и ще отбележи първия гол за ЦСКА

23.7.1977 г., ст. Ч. море, контр., „Ч. море" – „Светкавица" Тщ 1-0

3.8.1977 г., ст. Ч. море, контр., „Ч. море" – „Девня" 9-0,

Голм.: Ив. Андреев, Мар. Парушев – 2, Дам. Георгиев – 2, Я. Богомилов, П. Петров, М. Милчев, Р. Рафиев

6.8.1977 г., **ЦСКА „С. зн." – „Ч. море" 3-1 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 93, 8.8.1977 г.: „Течеше 8-та минута, когато Б. Колев изпълни свободен удар, Джевизов се пребори на „втория етаж" и подаде в свободно пространство. Там нахлу дебютантът Стефанов и записа името си сред голмайсторите. Очакванията, че това ще бъде за армейците призивна тръба за щурм, дълго не се оправдаваха. Вярно е, че имаше движение, видяхме Денев с по-голямо чувство за колективност, стараеха се Марков, Средков и Колев, но само това не бе достатъчно. След почивката ст. треньорът на ЦСКА Н. Ковачев направи сполучлива смяна – на мястото на слабо играещият Рангелов влезе Мирчев. Последваха минути на интересни ходове, на бързи и добре организирани акции (с активното участие и на Ц. Василев), на по-честа и сравнително точна стрелба, на отлични прояви на Джевизов. След като в 65-та мин. централният армейски нападател помогна на Денев да от-

13.8.1977 г., Г. Велинов е уловил топката, преди тя да достигне до спартаклиите Ем. Спасов и Г. Цветков, надскочил Ив. Иванов (5) и Г. Жеков.

1977

***FC Viktoria Köln**, осн. 1904 г. като FC Germania Kalk, през 1909 се обединява с FC Kalk, а през 1911 с Mülheimer FC и образува VfR Mülheim-Kalk 04. През 1918 е преименуван на VfR Köln 04. (продължава на стр. 134)*

бележи втория гол, в 70-та поднесе отлична топка на Мирчев, който постигна красив гол.

Моряците дойдоха в София с две нови попълнения – Димитров от „Бенковски" (Исп) и Петров („Волов"), но не можаха да намерят талвега на играта. Липсваше им ориентация в атаките, обиграност в защитата. Съдията Ст. Попов създаде хубава атмосфера за игра. ***Анг. Ангелов***"

П. Петров: „Това беше първият ми официален мач. Голът ни стана след мой удар от около 20 метра, топката се удари в горната греда и според мен тупна зад голлинията, Иван се хвърли и я довкара с глава. След това ме удари голова суша, мина повече от година докато успея да вкарам гол."

13.8.1977 г., **„Ч. море" – ЖСК „Спартак" 0-0**,

В. „Нар. дело", 14.8. 1977 г.: „Близо 30 000 зрители бяха дошли на стадиона, но трябва да отбележим, че те, в крайна сметка, останаха неудовлетворени от показаното на терена. След едно сравнително поспорвано и напрегнато първо полувреме, в което имаше добри комбинации и точни удари, се заредиха скучни минути през втората част. Майсторството отстъпи на бавната и непривлекателна игра.

Някои по-интересни моменти. В 4-та минута Иванов би силно с глава и Зафиров сигурно отби, контузи се, но остана на поста си. Черноморци в началните минути бяха по-активни, но и спартаковци не пропускаха възможността да контраатакуват. В 16-та минута Цветков майсторски преодоля защитата, излезе в отлична позиция, но в последния момент топката му бе избита. Успешно пробиваше по крилото и Кр. Петров. Последва хубава комбинация на черноморци, но Зафиров бе сигурен. Ще се запомни и силният удар на

Георгиев, спасен умело от вратаря на „ЖСК-Спартак". Нови точни удари отправиха Кр. Петров и Михов, но и Велинов стоеше сигурно на поста си.

Началните минути на второто полувреме също преминаха при равностойна игра и разменени атаки и към двете врати. Но постепенно играта ставаше все по-посредствена, мудно се действаше, повечето от акциите гаснеха пред наказателните полета. Заредиха се пропуски на Петров, Йорданов, Добрев и други. Краят дойде при нулево реми.

От срещата пролича, че „ЖСК-Спартак" трябва да помисли повече за организацията на защитата, а „Черно море" – за крайната фаза на атаката. ***Ив. Колев***"

***

След втория кръг отборът на „Черно море" заминава за испанския град Замора, където участва в първото издание на летния турнир „Ciudad de Zamora". Участват още местният „Zamora CF" и унгарският „Zalaegerszegi TE". Играе се всеки срещу всеки. Първата среща от турнира е на 15.8.1977 г. на ст. „Рамиро Ледесма" в Замора. „Замора" – „Залаегерсек" 1-2.

16.8.1977 г., Замора, ст. Рамиро Ледесма, 19.30, **„Zalaegerszegi TE" – „Ч. море" 2-1 (0-0)**, съдия**:** В. Алварес

Голм.: 0-1 П. Петров 59′, 1-1 Йожи 69′, 2-1 Тот 87′

„Zalaegerszegi TE": Bolemányi János, Molnár László, Mihalecz István, Péter Zoltán, Antoni János, Pusztai László, Csepregi László, Józsi György, Soós István, Szentes Lázár , Füle Lajos (Tóth Gyula)

„Ч. море": Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Т. Йорданов, М. Милчев, Дам. Георгиев, П. Петров (Н. Димов, Ив. Андреев, Р. Рафиев)

В. „El correo de Zamora", 17.8.1977 г.: „Втори ден от турнира „Ciudad de Zamora". „Залаегерсек" победи българския отбор с 2-1. Две грешки на българския вратар улесниха триумфа на унгарците. Съдийската тройка беше от Колежа на Замора с главен съдия г-н Висенте Алварес и странични Сантияго и Гонзалес. Можем да определим отсъжданията на съдията като приемливи, с едно изключение, когато унгарски защитник спря топката с ръка в наказателното поле и той не отсъди дузпа, въпреки че неговият страничен помощник г-н Сантияго сигнализира за това с флагчето си.

Головете:

В 59-та мин. Петров надигра защитата на съперника и отблизо опъна мрежата, 1-0 за „Ч. море".

В 69-та мин. след изпълнение на пряк свободен удар, Велинов не успя да овладее бомбения шут и отскочилата от ръцете му топка попадна в Йожи, който я търкулна в опразнената врата, 1-1.

В 87-та мин. Велинов

1977

1977

не успя да изчисти добре силно центрирана топка и Тот отбеляза с глава, 2-1 за „Залаегерсек".

Събитията:

Двата отбора бяха посрещнати с бурни аплодисменти при излизането си на терена. Унгарците носеха българския флаг, а българите унгарския. Две млади момичета поднесоха букети с цветя на капитаните на двата отбора Сентеш и Марев. След това бяха изпълнени националните химни на Унгария, България и Испания. В официалната ложа бяха кмета на Замора дон Рикардо Родригес Кастеньон, сенаторът дон Валериано Енрикес Гонзалес и президента на ФК „Замора" дон Мигел Весино, които проследиха мача.

На трибуните на стадион „Рамиро Ледесма" имаше по-малко публика от очакваното.

Купата заминава за Унгария:

През първото полувреме двата отбора показаха бърза и интересна игра с комбинации с едно подаване, но без да успеят да оползотворят многобройните положения, създали се пред двете врати.

През второто полувреме варненският отбор, който поведе в резултата можеше да реши изхода на мача с поне още един или два гола, но това не се случи поради лошият мерник или късмет на нападателите. От другата страна, късметът беше на страната на унгарците, които се възползваха от две груби грешки на българския вратар, за да отбележат два гола и обърнат резултата в своя полза.

Повтаряме вече до прилошаване, че футбола е игра на пропуснати шансове и варненци пропуснаха няколко отлични положения за гол. Ситуацията им беше усложнена с две грешки на вратаря, които доведоха до тяхното поражение.

Тази загуба оставя отборът от Варна без възможност да се бори за купата, също както и отборът на „Замора". Последното за голямо разочарование на зрителите на този летен турнир и естествено за касата на червено-белият клуб („Замора").

За огромно съжаление отборът на „Замора", който се представи блестящо в първото полувреме от мача срещу унгарците и се очаква да повтори добрата си игра в следващия мач срещу варненци, който трябваше да представлява истински финал за купата. Надеждите обаче не се сбъднаха и първият трофей на „град Замора" ще замине за Унгария.

Тази вечер „Замора" – „Ч. море" Варна,

Тази вечер от 21.30 на ст. „Рамиро Ледесма" ще падне завесата на турнира „Град Замора", след като вече „Залаегерсек" триумфира с трофея. Така първият летен трофей, основан от червено-белият клуб вече има своят притежател: унгарският тим.

Очакваме хубав мач в този последен ден и въпреки, че Варна показа вече своята висока класа, Замора ще се опита да победи българския отбор през 90-те минути, както направи през първото полувреме срещу унгарците. Надеждата, че този нов червено-бял отбор ще действа с тази дръзновеност и майсторство, оправдава интереса към срещата, която ще се състои довечера от 19.30.

Почти е сигурно, че „Замора" ще излезе със същите 11, които почти провалиха прогнозата в първия мач от турнира „Ciudad de Zamora".

П. Петров: „Това беше първият ми гол за отбора, след това ме удари една „суша" и дълго време чакахме следващият. Играхме много добре. Помня още техният победен гол, защото беше много куриозен. Те изпълниха статич-

но положение отстрани (корнер или пряк свободен удар), Велинов отби топката и един от техните я посрещна с глава от извън наказателното поле, може би около 25-30 метра. Топката направи странна парабола и влезе в мрежата. Сигурен съм, че и Велинов помни този гол."

17.8.1977 г., Замора, ст. Рамиро Ледесма, 19.30, **„Zamora CF" – „Ч. море" 1-0 (0-0)**, съдия: Валехо

Голм.: 1-0 Пепе 80'

„Zamora CF": Vicente Merino (45' Lluis Aloy), Carlos Jesus, Rubén Oliveira, Francisco Neke, José Pepe, José Garre (88' Atilano), Javier Mateos - Javi, Ventura Raposo, Teo (85' Dela), Hipolito Esteban - Poli (69' Tascón), Calle (45' Juan Antonio)

„Ч. море": Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов (67' Я. Богомилов), Н. Димов, Дам. Георгиев, Ив. Андреев, Т. Йорданов (45' Св. Светозаров), М. Милчев (55' Р. Рафиев), П. Петров

В. „El correo de Zamora", 18.8.1977 г.: „Съдийска тройка от Ваядолид с главен съдия г-н Валехо и помощници Цестерос и Томас от съдийската колегия на Източната федерация. Добра оценка на съдийството в мач без грубости.

Гол:

1-0, 80-та минута, пряк свободен удар, фронтално, малко вляво в полето на българите. Центрираната от Гаре топка интуитивно намери Пепе на далечно разстояние от другата страна на полето, който с изненадващ нисък удар изпрати топката през гора от крака на струпали се футболисти от двата отбора и удряйки вътрешната част на дясната греда, влезе в мрежата.

Събития:

Двата отбора бяха посрещнати с овации при излизането си на терена. Българите носиха испанското знаме, а испанците българското. Националните химни на България и Испания бяха изпълнени. В официалната трибуна мачът наблюдаваха представителя на гражданското правителство, депутатът на провинцията дон Аугистин Караскал Фраиле … и президентите на „Залаегерсек" и Варна: Болог и Василев.

След края на срещата генералният секретар на гражданското правителство дон Порфирио Нафриа Коядо връчи купата на Ciudad de Zamora на капитана на „Залаегерсек". … а провинциалният депутат връчи на капитана на Варна трофея на Провинциалния съвет.

На всеки един от играчите от чуждестранните отбори, участвали в този турнир беше подарена бутилка вино и една малка Заморанска манта, а президентите и треньорите получиха по един сребърен ключодържател с щита на град Замора, като подарък от кмета.

Погрешни прогнози:

ФК „Замора", който още през първото полувреме на срещата със „Залаегерсек" показа бърза, атакуваща игра, вчера не случайно се поздрави с победата над Варна. На практика, на терена имаше само един отбор, които се бореше и търсеше победата – червенобелите. Момчетата на „мистър" Монтес още от първият момент излязоха на терена с невероятно желание за победа.

Има два фактора на влияние в усъвършенстването на играта: физическата подготовка за по-голяма скорост и дълбочина в атаката, която се постига с прогресивно натоварване в тренировките и психологическият, който дава увереност в усилията. Така физическата подготовка и техническите качества се изявяват. „Замора" получи психологически удар, защото срещу „Залаегерсек" имаше достатъчно аргументи да обърне играта в своя полза, но не успя да се възползва. Това беше разкрито и поправено преди мача срещу Варна, за да може Замора да разгърне своят физически и технически капацитет и да има инициативата в по-голямата част от 90-те минути, като накрая се поздрави със заслужен успех.

Заслужена победа, защото „Замора" успя да се противопостави на добрата техника на варненци с енергична и бърза игра, разбивайки играта на противника още в центъра на терена и от своя страна организира бързи и опасни атаки към противниковата врата. Инициативата беше предимно в отбора от Замора, който можеше да постигне и по-убедителен успех, ако не беше липсата на късмет при създалите се положения пред българската врата.

Червено-белите направиха всичко с аритметическа точност, за да бъдат достоен и равностоен про-

1977

***Zalaegerszegi TE**, осн. 1920 г., през 1924 г. спечелва място във 2-ра унгарска дивизия, а през 1934 се изкачва в 1-ва див. По време на II св. война стадиона и имуществото на клуба са конфискувани. През 1957 г. ZTE е възроден след обединение с още два местни клуба. Едва през 1972 г. ZTE успява да спечели място в 1-ва дивизия (Nemzeti Bajnokság I), където през този сезон заема 10-то място от 18 отбора и през следващите 15 години се утвърждава като отбор от средата на таблицата. Първата титла и участие в ЕКТ ще дойдат през 2002 г.*

1977

тивник и могат да бъдат горди, че победиха въпреки прогнозата Варна да е фаворит в този мач."

***

20.8.1977 г., **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 5-0 (4-0)**,

С бърз замах, преди още пазачите да се намерят, Тодоров насочва топката във вароненската врата — 2:0. (Из мача „Левски-Спартак" — „Черно море" 4:0)
Снимка ЕМАНУЕЛА ЗАХАРИЕВА

В. „Нар. спорт", бр. 99, 22.8.1977 г.: „Трудно бе да се повярва, че срещу „Черно море" излезе същият отбор, загубил предния кръг катастрофално от „Славия". Железничарите изнесоха показно първо полувреме, в което вихрените акции и канонадата от разнокалибрени удари не секнаха нито за миг. Възхити с артистичния си дебют Дюлгеров, постигнал като на шега хеттрик. Много висока оценка заслужават и Овчаров, Чавдаров, Василев, Бонев, Т. Иванов. При това успехът беше постигнат срещу отбор, чиито съпротивителни усилия (поне като намерение) не бяха за пренебрегване. От гостите единствен Иванов затрудняваше сериозно Бончев.

„Локомотив" намери изгубения ключ. Остава догадката дали притежателите му ще го използват при обсадата на следващите крепости или ще преотстъпят съкровището си другиму. ***Нейко Дамянов***"

27.8.1977 г., **„Ч. море" – „Пирин" 1-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 28.8. 1977 г.:„И в четвъртия кръг на първенството в „А" РФГ футболистите на „Черно море" не можаха да убедят своите привърженици, че най-после ще им се издължат. На собствен терен вчера те завършиха наравно с „Пирин" – 1:1. Голмайстори: 0:1 – Кабранов (38), 1:1 – Димов (51).

Мачът, като се изключат някои ненужни неспортсменски сблъсъци, при които съдията Мандалчев не се поколеба да „удостои" Бакалов и Петров от гостите, и Георгиев от домакините с жълти картони, а черномореца Андреев – с червен (жалко за всеотдайната му игра!), бе от интересните. Имаше сполучливи майсторски ходове към двете врати, добри технически изпълнения в стремежа да се надиграе съперникът, имаше и доста положения от тези, дето изправят трибуните на крака. От какво тогава сме недоволни? На терена излязоха 11 играчи в зелено, но нямаше 11 състезатели, които всеотдайно да воюват за победата. По-неорганизираната, по-анемичната част на черноморската чета до края на мача си остана нападението. Интересният тактически ход – с атаки на защитниците да се изненадва съперникът, изненадваше самите черноморски нападатели: крайната фаза на атаката или ги намираше неподготвени, или не на мястото, където трябваше да са. Да не говорим за майсторството да се правят голове, което Рафиев, Т. Йорданов и Петров отново „измъчиха" на няколко метра от целта.

Висока оценка заслужават Димов, раздал се докрай, показал как трябва да се участва в играта, и как се бележат голове, Иванов, Жеков, Марев. Но с изключение на Богомилов, малцина от останалите състезатели заличиха минусите, които заслужиха през първото полувреме… ***П. Стойков***"

3.9.1977 г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 4-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 105, 5.9.1977 г.: „От протокола за мача се виждаше, че шампионът съвсем е оредял – записани бяха само 14 състезатели, включително и контузеният Стайков… Не само за зрителите, но и за врочлавските наблюдатели, включили филмовата камера и магнетофона за подробен запис, беше очевидно тежкото кадрово състояние на домакините. И на „експерименталния състав" дълго липсваше необходимата организация и спойка, а и пробивността за форсиране на варненската отбрана. Така на почивката – след продължително, но недостатъчно ефикасно надмощие – преднината бе минимална с гол на Тишански от мълниеносен пряк свободен удар.

Настойчивостта на някои по-мъжки харак-

***Zamora CF**, осн. 23.10.1968 г., започва в регионалната дивизия на Валядолид (5-то ниво), през 1971 г. се изкачва в 4-то ниво, където през този сезон (1977-78) е шампион и спечелва място в Segunda B (3-то ниво на испанския футбол), където ще се задържи през следващите четири сезона.*

тери после допринесе за пълното разгромяване на гостите (далеч от добрите представи за тях в миналото). Тишански се развилня с нови силни удари, Тодоров се прояви с изстрел под гредата и със съобразителна добавка след изпусната от Велинов топка – 3:0. Сетне и Енчев стреля хубаво с глава – 4:0. В този критичен за шампиона етап, когато се изисква всеотдайност, предизвикваха учудване и разочарование невзрачните действия на Панов и Войнов… ***Д. Поздимитров***"

В. Владимиров: „През сезон 1977/78 играх в един мач в „А" група – срещу „Левски" на „Герена". Централният защитник на „сините" Тишански имаше много силен удар, той биеше техните пряк свободните удари. Съдията постоянно свиреше фаулове край нашето наказателно поле. Така направиха два гола и треньора извади Велинов и ме пусна 15 минути преди края на мача. Аз получих един гол с глава от Димитър Енчев. После той стана съдия, аз играех по селата и като ме видеше все викаше „ей, Васе, помниш ли какъв гол ти набутах тогава". А той наистина беше страхотен гол. Заби я горе в ъгъла."

10.9.1977 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 1-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 13.9. 1977 г.: „Срещата „Черно море" – „Черноморец" (Бс) премина при остра борба. Гостите, разчитайки на опитността на Дремсизов, мощта на Притъргов и бързината на младите Гочев и Делиминков, заложиха на изненадващата контраатака. Тази тактика се оказа сполучлива.

Домакините през поголямата част на мача бяха по-инициативни, стремяха се към успешен завършек, но някои основни състезатели изневериха. Особено трудно черноморци от Варна преминаваха средната зона, където гостите бяха съсредоточили по-големи сили. Все пак Рафиев успя в 69 минута със силен плътен удар да открие резултата – 1:0 за „Черно море". Но след гола варненци не можаха да удържат натиска на гостите от Бургас, проявиха тактическа незрялост. В 80 минута Дремсизов подаде в коридор на Делиминков и последният изравни – 1:1. До края нов гол не бе отбелязан. „Черно море" загуби ценна точка на собствен терен и във временното класиране зае предпоследното място с актив само 3 точки от 12 възможни. Може би е още рано да бием тревога, но явно е, че са необходими спешни мерки за решително подобряване на учебно-тренировъчната работа, за пълна мобилизация на силите. Слабостите следва да се преодолеят и състезателите да потвърдят с изявите си на терена, че отборът неслучайно се е завърнал в групата на майсторите. ***Ив. Колев***"

***

17.9.1977 г., ст. Ю. Гагарин, контр., ЖСК „Спартак" – „Ч. море" 5-0 (2-0), на осветление,

Голм.: 2-0 Добрев 12', 38', 4-0 Пл. Христов 55', 78', 5-0 Ив. Петров 79'

Пропусната дузпа: 85' Н. Димов (ЧМ)

В. „Нар. дело", 18.9. 1977 г.: „… Мачът премина при териториално и игрово преимущество на спартаковци, които заслужено спечелиха голяма победа с 5-0. Добро впечатление с бързите си и рационални действия по крилото остави Киряков. Отбраната действаше сигурно, а напред добре взаимодействаха Добрев, Ив. Петров, Кр. Петров, Пл. Христов и други млади футболисти.

Черноморци се представиха крайно слабо."

Н. Димов: „Помня добре този мач. Играхме много слабо. Накрая съдията реши да ни подари дузпа, един вид: „Хайде, вкарайте и вие един гол." Аз се заех да я бия и ритнах топката нарочно навън. Нямаме нужда от такива подаръци. След мача треньора на „Спартак" Дим. Дойчинов дойде да ме поздрави за решението ми. (*бел.* От това, което видяхме и си спомняме като зрители, Н. Димов търкулна леко топката „на вътрешния" в центъра на вратата, като пас към вратаря на „Спартак".)

Няколко месеца покъсно трябваше да играем за първенство. Уж бяха уговорили мача, а в последния момент те решили, че няма да го уговорят, защото щели да ни бият. Иван Василев звънял на Дойчинов, оня не искал да си вдига телефона. Накрая излязохме и ги бихме с 2-1."

***

24.9.1977 г., **„Сливен" – „Ч. море" 1-3 (0-3)**,

В. „Нар. дело", 25.9. 1977 г.: „ Мачът бе игран при непрекъснат дъжд, силен вятър и тежък разкалян терен. През първо-

1977

Димитър Николов Димитров – Трактора *(р. 21.9.1952 г.), 19 мача в „А" РФГ, ново попълнение от „Бенковски" Исперих, играе като централен защитник и дефанзивен халф. Ив. Василев: „Много го харесвах като футболист. Здрав и стабилен в защита. Освен това ни помогна много за влизането в „А" група като играч на Исперих, не се продаде на никой от съперниците ни. Имаше обаче проблем с лявото коляно. Подуваше му се и даже куцаше, но много му се играеше. Накрая ми се разсърди, че не съм го пускал и се върна в София." Митко е от София и е играл в юношите на „Левски" Сф. Завършва ВИФ и през 1980-те е бил треньор на „Бенковски" Исперих, където е прекарал по-голямата част от състезателната си кариера.*

1.10.1977 г., ст. „Ю. Гагарин“, първа победа за този сезон. Вдясно от съдията Луков: Р. Рафиев и Ив. Андреев, вляво: Ив. Иванов и на преден план Д. Димитров - Трактора.

1977

На 25.12.1977 г. на 88-годишна възраст в Швейцария умира Чарли Чаплин, описан за времето си като „най-красивият подарък, който киното ни е направило“. Чаплин оставя на вдовицата си над 100 мил. долара наследство.

то полувреме домакините играха по-нападателно, но често оголваха своя тил. В резултат на това гостите реализираха последователно три гола в 7-та и 22-та минута чрез Д. Георгиев и в 43-та чрез Рафиев.

През второто полувреме, макар че играха срещу вятъра, сливенските футболисти създадоха много голови положения, но не успяха да ги реализират. В 60-та минута Пл. Янков успя да отбележи почетния гол за своя отбор. Последният сигнал на съдията дойде при резултат 3:1 за „Черно море“.

1.10.1977 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 2.10. 1977 г.: „На стадион „Ю. Гагарин“ гостите от Свищов през първите 45 минути играеха по-добър футбол, а домакините бяха слаб спаринг-партньор. Но добре е, че има две полувремена. И второто бе на „Черно море“.

Веднага след началния съдийски сигнал отборът на „Академик“ се впусна в атака. Състезателите му бяха с по-зряла тактическа мисъл, по-бързо боравеха с топката и с маневрени действия и смислени комбинации по-често излизаха на изгодни стрелкови позиции. Черноморци през по-голямата част на първото полувреме играеха бавно, с много грешки в защита и в нападение и най-важното – не създаваха изгодни положения и не стреляха във вратата. А зрителите от трибуните желаеха по-голяма ангажираност и старание от футболистите. През първата част ще се запомнят ударите на Павлов, Момчилов, Станков и отличните прояви на Велинов на вратата.

След почивката инициативата премина у черноморци. Изглежда, че те си бяха извлекли добра поука от първите 45 минути и значително подобриха играта си. Отборът се вдигна на щурм, но организирано, стройно, със силни флангови атаки и масиран натиск по центъра. И успехът не закъсня. В

59 минута след хубава, бърза комбинация младият и усърден футболист Георги Йорданов подаде точно и рутинираният Ив. Иванов заби красиво с глава топката в мрежата – 1:0 за „Черно море".

След гола отборът на „Академик" се хвърли напред, но стихийността и прибързаността не му позволиха да отбележи гол. А и черноморци се постараха със самоотвержена игра да запазят преимуществото си и да се поздравят с ценна победа с 1:0. Но тук трябва да кажем браво на Велинов, който в последната минута със сигурната си намеса изби силен и опасен удар от няколко метра. ***Ив. Колев***"

16.10.1977 г., **„Славия" – „Ч. море" 0-2 (0-2)**,

В. „Нар. спорт", бр. 122, 17.10.1977 г.: „Две груби грешки на домакините позволиха на „Черно море" да вземе добра преднина още през първото полувреме. За едната от тях голяма е вината на Стефанов, който изтърва лека топка и Рафиев от два метра я натика в мрежата. При другата Евтимов се размина с прострелно подаване на Дончев и варненският централен нападател изпрати тежък снаряд – 0:2. За злополуката на „Славия" обаче има и други причини, които се свеждат до липсата на стройна организация, до недостатъчна физическа свежест и явно понижената форма на мнозина от основните единици.

„Черно море" заслужено удържа победата. През първата част изпъкна със сигурни действия в средата на терена, където оперираха Димов, Дончев, Богомилов. С умело разиграване на топката, с многоходови комбинации варненци не даваха възможност на противника да вземе инициативата, а и изненадващо проникваха в дълбочина. Приятно впечатление остави пробивната мощ на Рафиев и Светозаров, находчивата маневреност на Петров. След почивката гостите бяха в затруднение поради засиления натиск на славистите (отблизо Александров и Илиев не улучиха целта). Но тогава изпъкна мъжеството и бойкостта, както и превъзходството във въздуха на варненската отбрана. Дори бяха създадени нови опасности и за вратата на Гугалов. ***Д. Поздимитров***"

16.10.1977 г., Ив. Иванов, Ив. Андреев (до гредата) и Г. Велинов опазват вратата след поредната атака на Минчев (Сл)

22.10.1977 г., **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

16.10.1977 г., Т. Марев, Г. Жеков, Н. Димов и Я. Богомилов са формирали защитен блок, спрял устрема на Ч. Цветков

В. „Нар. спорт", бр. 125, 24.10.1977 г.: „С разнообразни ходове и импровизации, с изненадващи комбинации и сигурно владеене на топката, железничарите поеха инициативата, създадоха редица интересни голови положения. При повечето от тях респектиращата фигура бе Михайлов, който ловко дирижираше играта в нападение и се явяваше като опасен щурмовак. Негов удар принуди Велинов да отбива висока топка, към която притича Арсов, но от метър не улучи вратата. После обра овациите с фалцово изпълнен корнер – 1:0. В друг случай технично пое топката с гърди и изпрати нов силен изстрел. В тази част и Величков мощно проби напред, но

1977

(продължение от стр. 126). През 1926 спечелва регионалната Западно-германска лига (общо 8 такива лиги в Германия) и печели място в националното първенство. След 1933 г. нацистите създават 16 Гаулиги. VfR Köln 04 попада в Gauliga Mittelrhein, която печели през 1935 и 1937, но се представя слабо на национално ниво. След войната VfR Köln играе един сезон в първо ниво - Oberliga West и отпада. През 1949 се обединява с Mülheimer SV в SC Rapid Köln 04 и играе във второ ниво – 2. Oberliga West. През 1957 се обединява с SC Preußen Dellbrück под сегашното си име. През 1976-77 „Виктория" е на 3-то място в крайното класиране на Verbandsliga Mittelrhein (3-то ниво), а през сезон 1977-78 е шампион на лигата и след плей-оф печели място във 2-ра Бундеслига за сезон 1978-79.

прехвърляйки вратаря, прехвърли и напречната греда.

След почивката обаче нямаше и помен от игровото творчество на локомотивци. Причината не бе само засилената съпротива на варненци – очевиден бе пониженият тонус на червено-черните, недостатъчната им издръжливост. Моряците възстановиха равновесието си. Светозаров бе „командирован" да запълни празнина в защитата. Димов даде сигнал за по-дейни набези. Откъслечни рейдове се удадоха на Войчев и Петров. Но отборът бе загубил доста време в преустройство, в налучкване на нападателния си маниер. Тактическата гъвкавост е хубаво нещо, но когато не идва със закъснение. ***Д. Поздимитров***"

29.10.1977 г., **„Ч. море" – „Тракия" Пд 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 30.10. 1977 г.: „1:0 за футболистите на „Черно море" – такъв е крайният резултат от усилията на варненци да преодолеят съпротивата на своите съперници от „Тракия". А всъщност резултатът можеше да бъде и по-различен, но във всички случаи в полза на домакините. Защото почти през целия мач те бяха по-активни, действаха по-точно с топката и създадоха редица изгодни положения, които при по-голяма съобразителност и съсредоточеност можеха да се превърнат в голове.

Подобрението в играта на отбора на „Черно море" най-добре се чувстваше в средата на терена, където Иванов, Богомилов, Дончев и особено Димов оперираха на широк периметър и освен че бяха много ефикасно свързващо звено между крайната защита и предния ешелон, в редица случаи завършваха и крайната фаза на атаката. И ако все пак споменаваме имената само на тези футболисти, то съвсем не е, за да омаловажим усилията и приноса на останалите. Напротив, общо взето всички играчи на „Черно море" се стремяха и дадоха своя принос за завоюване на крайния резултат. Похвалното в техните действия бе, че при подхода към вратата на съперника влагаха по-голямо разнообразие, най-вече чрез атакуване по фланговете. Тук считаме за справедливо да отбележим, че въпреки пропуските пред вратата, централният нападател Рафиев от мач на мач действа все по-уверено, устремно и опасно.

На фона на общо взето осезаемото подобрение в играта на черноморци в последните срещи изпъкнаха и някои слабости, върху които трябва да се наблегне. Все още не е преодоляно неумението да се реализират изгодните положения за гол. А такива вчера имаше доста – особено в 41 и 68 мин., проиграни от Рафиев, в 58 и 85 мин. – неоползотворени от Я. Богомилов, и други. Имаше и неточни подавания и липса на усет за пласиране, когато съперникът прибягва към изкуствени засади – 16 пъти свирката на съдията Мандалчев спря атаки на домакините поради изпадане на техни нападатели зад крайната защита на пловдивчани! Независимо, че за някои от тях според нас съдията бе подведен от своите помощници (А в 80 мин. за грубо и умишлено събаряне на Н. Димов от играч на „Тракия" пред наказателното поле Мандалчев не посмя да потърси поне жълтия картон!).

За да допълним показаното от черноморци в този мач, ще добавим, че на два пъти в помощ на вратаря на „Тракия" Пейчев се „притекоха" страничните стълбове на вратата: в 45 мин. след удар с глава на Богомилов и в 82 мин. след удар на Андреев. Като подчертаваме надмощието на „Черно море", това съвсем не означава, че „Тракия" отсъстваше от терена. Нейните футболисти играха открито, технично, бързо и умело контраатакуваха. Често действията им започваха от голяма дълбочина чрез защитника Гаръбски. И на два пъти те бяха пред прага на успеха – в 49 мин. своевременната намеса на Велинов попречи на Иванов да реализира „чисто" положение, а в 70 мин. вратарят спаси силен удар на Милков. Победния си гол черноморци реализираха в 33 мин. след изпълнение на 11-метров наказателен удар от Дончев за умишлено спиране на топката с ръка от Хорозов при опасна атака на Рафиев. ***Б. Йовчев***"

6.11.1977 г., **„Ботев" Вр. – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 131, 7.11.1977 г.: „Ботевци отново показаха познатите си стари дефекти – нескончаеми подавания, при които вторият, най-много третият пас обик-

6.11.1977 г., отборът на „Ч. море“ излиза на терена във Враца, от ляво надясно: Светозаров, Жеков, Иванов (отзад), Петров, Богомилов, Рафиев, Андреев, Велинов, Марев

новено е погрешен, липса на удари и творчество, еднообразни до втръсване ходове, бавни реакции, статичност. Явно отборът преживява някаква криза. Срещу „Черно море“ врачанските футболисти бяха много прилежни, ала въпреки това не можаха да се измъкнат от лоното на посредствеността. За дълъг период те задържаха топката в наказателното поле на варненци, но не съумяха да застрашат нито веднъж опасно вратата на Велинов, било поради забавяне, било поради рядка, слаба и отчайващо неточна стрелба, при която най-много „се отличи“ Кр.

1977

6.11.1977 г., след сблъсък и комоцио Т. Марев е принудително заменен още в 4-та мин. от мача във Враца. На снимката са още Н. Димов (б), Ив. Иванов, Я. Богомилов, Г. Велинов и Г. Жеков

1977

В. „Нар. дело", 28.12.1977 г.: „От Испания се завърна сборният отбор на Варна, съставен от състезатели на „Черно море" и ЖСК „Спартак". Варненци са играли две срещи. В първата, състояла се в град Замора, те побеждават с 2-0 чрез голове на Ив. Петров и Кирчо Киряков. Втората среща в град Албасете завършва 1-1. Нашите футболисти първи откриват с гол на Киряков. Според мнението на треньорите на отбора Ив. Василев и Д. Дойчинов варненци са се представили много добре. Силно са играли Кр. Зафиров, Т. Марев, Ив. Иванов, Ив. Дончев, К. Киряков, Кр. Петров и други."

Димитров. Черноморци се защитаваха организирано, хладнокръвно, сигурно, комбинираха точно, контраатакуваха ловко, но и те не отправиха нито един голов удар и срещата завърши 0:0. ***Ив. Борисов***"

19.11.1977 г., **„Ч. море" – „Академик" Сф 0-0**,

В. „Нар. дело", 20.11. 1977 г.: „От отбора на домакините отсъстваше една основна фигура – централният защитник Марев, получил леко усложнение след контузията по време на срещата с „Ботев" във Враца. С №3 бе Я. Богомилов. Но както понякога се случва – след една беда идва и втора. В 33 мин. Богомилов бе контузен и откаран в болница. Наложиха се нови размествания. В игра влезе Димитров, но и Иванов трябваше да действа повече в защита. А и през поголямата част на второто полувреме, следствие на контузия и Димов бе непълноценен състезател. След влизането в игра в 46 мин. на Йорданов, „Черно море" нямаше право на повече смени.

Средата на терена – една зона, в която по време на последните срещи черноморци действаха успешно, бе загубена. Нарушен бе синхронът в действията на отделните линии, липсваха добре организирани акции, допускаха се грешки при подаванията на топката. Въпреки това, възможности за варненци да постигнат желания краен успех не липсваха. Те обаче бяха пропуснати – отправените удари или биваха спасявани от вратаря на студентите, или биваха слаби и неточни. Ще спомена само някои от възможностите: още в 3 мин. силно бита топка от Рафиев бе уловена от Петров; в 24 мин. далечен удар на Андреев бе отбит от вратаря в ъглов удар; в 55 мин., след ъглов удар, Жеков получи удобна топка, но би в ръцете на вратаря; в 90 мин. Йорданов стреля остро, но топката улучи страничната греда на вратата на „Академик". Пропуснати бяха някои възможности и поради излишно суетене на черноморските нападатели.

Задачата, която си бяха поставили студентите от София, бе съвсем ясна – на всяка цена да спечелят точка, без дори да подбират средствата за това. Те играха подчертано отбранително, като често прибягваха до грубости и само в откъслечни моменти контраатакуваха. Така в 45 мин. при една контраатака Й. Николов закъсня, може би само със секунда, за да порази целта, а в 50 мин. удар на Манолов бе отразен от… напречната греда на вратата на Велинов.

Студентите постигнаха своята цел – към актива си те прибавиха една точка, но… с цената на некоректна игра, остаряла тактика и червен картон за Цветков, който преди това бе заслужил и жълт! ***Б. Йовчев***"

26.11.1977 г., **„Берое" Ст.З. – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 140, 28.11.1977 г.: „Напразни бяха очакванията на зрителите да се насладят на добър футбол. Двата отбора се надпреварваха да грешат. Неточните подавания преобладаваха, а ударите към двете врати се брояха на пръсти. Все пак черноморци заслужиха едната точка. Те бяха наситили полето пред вратата на Велинов с много играчи, а напред разчитаха на редки, но на моменти много опасни контраатаки. Колкото повече играчите в зелено се скупчваха да бранят вратата си и да чистят топката далеч напред, толкова повече зеленееха от яд зрителите, учудени от шаблонните атаки и безцелните лутания на беройци. Върхът на неточността бе изпълнената от вратаря Т. Кръстев (!) дузпа в 53-ата мин. Нито смените, нито окуражаващите възгласи на публиката помогнаха да се промени картината на терена. ***Венц. Генчев***"

3.12.1977 г., **„Ч. море" – „Марек" Ст.Д. 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 4.12.1977 г.: „Трябва да отбележим, че няколкото хиляди зрители бяха свидетели общо взето на един мъжествен и оспорван двубой, без грубости и неприятни сцени. Все пак черноморци, особено през първите 45 минути, бяха по-активни, проведоха редица опасни атаки към вратата на „Марек", но отново, както и в други срещи на собствен терен, мерникът им бе неточен и много възможности останаха неоползотворени. Техният почти непрекъснат, масиран натиск през тази част донесе само един гол – в 18 минута централният защитник Марев поде акция, последва двойно подаване между него и Петров и вдигнатата топка от крилото беше „засечена" от Милчев – 1:0.

През второто полувреме двамата братя Иван и Венцеслав Петрови,

1978

подпомогнати от Райнов, „стъпиха“ по-здраво в средата на терена и „Марек“ поизравни играта. В 49 мин. станкедимитровци получиха право да изпълнят пряк свободен удар между центъра и наказателното поле на варненци. Централният защитник на гостите Колев би силно, топката случайно рекушира в главата на В. Петров и спря в мрежата на Велинов – 1:1. През тази част на мача щастието навести още веднъж футболистите от гр. Станке Димитров. В 67 мин., след голямо разбъркване пред тяхната врата, веднъж топката се отби от гредата, а втори път това стори техен защитник от самата голлиния. Една минута по-късно вратарят Стоянов пък отби изпълнения от Дончев 11-метров наказателен удар.

По-нататъшните опити на черноморци да променят резултата останаха безуспешни. Срещата завърши наравно – 1:1. Заслужава да се отбележи доброто съдийство на Н. Дудин, подпомаган от Г. Панчев и Хр. Цанков.

След мача разговарях с дежурния секретар на Българската федерация по футбол Стоян Ормандживев и старши треньорите на двата отбора – Янко Динков („Марек“) и Иван Василев („Ч. море“).

Ст. Ормандживев: „Свидетели бяхме на динамичен мач, започнал при високо темпо още от самото начало. През първото полувреме „Черно море“ бе подобрият отбор на терена, организираше по-смело своите акции и напълно заслужено поведе в резултата. Лекомислено пропуснатата дузпа от Дончев обаче лиши варненци от победата…“

Я. Динков: „Един двубой между съперници, които отдавна не бяха се срещали по между си, преминал много коректно с голямо движение и точни действия… Щастлив съм, че спечелихме първата си точка за сезона на чужд терен…“

Ив. Василев: „Отборът ни печели точки в много трудни срещи на чужд терен, а ги пропилява у дома си. През зимната пауза трябва сериозно да помислим как да оползотворяваме преимуществото си на свой терен… Дончев е реализирал много дузпи в отговорни срещи, но всеки футболист може да сгреши… Може само да се съжалява за пропуснатата възможност…“ ***Б. Йовчев***“

КСА, 1/32 финал:

10.12.1977 г., Асеновград, 15.00. **„Асеновец“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

Голм.: 0-1 Ив. Войчев

В. „Нар. спорт“, бр. 146, 12.12.1977 г: „Голът на Войчев и голямото спортно щастие спасиха „Черно море“ в мача им срещу „Асеновец“

КСА, 1/16 финал:

17.12.1977 г., Белослав, **„Ватев“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Кр. Диамандиев 38', 2-0 Недялков 69;

В. „Нар. дело“, 18.12. 1977 г.: „В 1/16 финал от турнира по футбол за Купата на Съветската армия в Белослав играха „Ватев“ и „Черно море“. Въпреки студеното време и не много удобния терен играта бе жива и оспорвана. Срещу по-голямото име и опит на черноморци ватевци противопоставиха по-голяма мобилизация и всеотдайна борба. Домакините бяха по-добрият и организиран състав и напълно заслужено и убедително спечелиха с 2:0.“

Гостите от Варна, може би подценили своя съперник, се представиха незадоволително и отпаднаха от по-нататъшната борба. Автори на головете: в 38 мин. Диамандиев и в 69 мин. Недялков.“

„Черно море“ отпада от турнира за КСА

В. „Нар. дело“, 5.1. 1978 г.: „… старши треньорът Иван Василев сподели: „Твърде много трудности имахме през 1977 г., тъй като водихме остра борба за завръщане и утвърждаване в групата на майсторите. А и контузиите през есента не бяха малко. Имаше периоди, когато

КЛАСИРАНЕ

1. ЛОКОМОТИВ Сф	10	1	4	20-10	21
2. ЦСКА С. ЗНАМЕ	9	1	5	29-18	19
3. СЛАВИЯ	7	3	5	38-18	17
4. ЛЕВСКИ-СПАРТАК	7	3	5	27-15	17
5. БЕРОЕ	6	4	5	20-15	16
6. ТРАКИЯ	6	4	5	16-15	16
7. ЖСК-СПАРТАК	6	3	6	14-19	15
8. ЧЕРНО МОРЕ	4	7	4	11-17	15
9. ЧЕРНОМОРЕЦ	6	2	7	20-17	14
10. ЛОКОМОТИВ Пд	6	2	7	17-22	14
11. СЛИВЕН	6	2	7	18-27	14
ПИРИН	5	4	6	10-19	14
13. МАРЕК	5	3	7	18-20	13
14. БОТЕВ	6	1	8	14-29	13
15. АКАДЕМИК Сф	4	3	8	20-25	11
16. АКАДЕМИК Св	4	3	8	18-24	11

Финалът за КСА, ръководен от съветския съдия Вячеслав Липатов е спечелен от „Марек“ Ст. Димитров, който побеждава ЦСКА „Септ. знаме“ с 1-0, след гол на Любен Севдин с удар от далечно разстояние.

***

В елитната юношеска група, отборът на „Ч. море“ заема 10-то място в крайното класиране с 29 т. Шампион е „Тракия“ Пловдив с 53 т.

***

В крайното класиране по отборно спортсменство „Ч. море“ разделя 5-то място с отборите на „Ботев“ Враца и „Тракия“ Пловдив. Първенец е „Левски-Спартак“.

ДО ПОСЛЕДЕН ДЪХ ЗА ПОБЕДА

ВИЗИТНА КАРТИЧКА на победителя в традиционната анкета на „Поглед" за излъчване на най-добър футболист във Варна за 1977 година, **Тодор Марев**: 23-годишен, висок 179 см, тегло — 70 кг., състезател от представителния отбор на „Черно море", играл 12 мача в „А" националния състав. Студент-заочник във ВИНС „Д. Благоев", специалност „Промишленост".

Когато вашето интервю с из бранника на читателите на „Поглед" завърши, Тодор Марев ви стана и настрадала да измери ниво то и това, че излъчването му за най-добър футболист в черноморската столица не се дължи само на личните му усилия, но и на подкрепата на неговите съиграчи, треньорите, привържениците. Но нека да започнем с на чалото.

— С какви впечатления се завърнахте от предновогодишното си турне в Испания?

— За трети път посещавам тази страна и отново впечатле ния ми направиха темпераментът, контактността на пейните хора. Програмата ни беше насе тена с пътувания на големи раз стояния и просто нямахме възможност да разглеждаме някои от многото културни ценности там. Все пак видяхме „долината на вятърните", огромен хълм от гранит с подземна галерия за 100 000 души, в която е погребан и Франко. Турнето ни завърши малко предсрочно заради стачката, която щеше да започне малко преди нова година. А това бе добре дошло за нас, тъй като щяхме да се разделим с големия шум на Мадрид, за да се завърнем в нашия, бих го нарекъл, рай...

— Бихте ли дали определение на футбола като спорт?

— Най-популярната игра, но която всички разбират и най-ме го коментират.

— Защо избрахте футболното поприще?

— Под влиянието на баща ми първоначално се ориентирах към плуването. Разбрах се, просто настоях и под натиска на едно вътрешно и неосъзнато от мен влечение отидох с прия тели ни Мишо Вълков, сега вра тар на „Ватев", при другаря Ха разов, който работеше с детски те отбори на „Черно море"...

— Според Вас има ли съществена разлика между футбола от най-добра марка в света и футбола в България?

— Има съществена разлика, която при нас се изразява в от ношението към подготовката на отделните състезатели. Струва ми се, че на футбола трябва да се гледа като на професия, кои то практикува ли се така, както трябва, върховете на майсторството няма да бъдат за нас та ку. С други думи — трябва да се попречуди съзнанието и все ки да се стреми да дава нещо от себе си.

— С какво помните току-що отминалия футболен сезон?

— С оспорваните игри, с голя мото напрежение, с неравеност та на силите от отборите. Всеки един от съставите бе в със тояние да постигне успех като гост и в същото време да загуби точ ки като домакин.

— Какво най-много Ви ентусиазира и какво най-много Ви дразни, когато сте на зеления правоъгълник?

— Когато отборът е в подем и публиката го подкрепя, се чув ствувам най-ентусиазиран. А ко гато мой колега не изпълни се бе си по-най-добрия начин или пък се сблъсквам с неправилно решение на съдия, най-много се гневя.

— Кое качество в един спор тист цените най-много?

— Преди всичко постоянство то. Удивлявал съм се от Бекен бауер, от неговото постоянство, съчетано, разбира се, с талант. От нашите футболисти са ме възхищавали Аспарухов, Яки мов, Пенев...

— Имате ли главен принцип, от който се ръководите, когато сте на футболния терен и извън него?

— В двора — ако можем да направим добро, правим го с чисто сърце. На футболния терен — борба до последен дъх за победа!

— Кой е най-неприятният ви спомен от футболната Ви кари ера и естествено кой е най-щаст ливият миг в нея?

— Изпадането на „Черно мо ре" в „Б" група през 1975 годи на. Много радости се чувству вах, когато бях включен в на ционалния отбор за срещите му с Италия и ГФР.

— Какво най-много липсва на „ЖСК—Спартак" и „Черно море" по пътя ни към още по-качествени изяви?

— Мисля, поне на „Черно мо ре", непримиримостта към вся ка посредствена проява, докато в това отношение „ЖСК—Спар так" полага позвадни усилия.

— Какво е Вашето мнение за публиката, за футболното съдийство, за спортните журналисти?

— Независимо, че ние сме длъжници към публиката, най-голяма е вината на двата отбора. Футболното съдийство у нас се издига на висота, но има още много да се желае, за да не се превръща понякога във фактор, предопре делящ изхода на даден мач. Спортните журналисти са хора та, които формират общественото мнение. Според мен, когато пишат за дадена среща, необхо димо е да се консултират и с треньорите. Получава се така, че понякога състезател, който е върши най-много черна работа и поради поставената му такти ческа задача ке е блестя, но е обезвредил футболиста, „върху" който играта на противниковия отбор, е получавал най-висока оценка или пък укор...

— Кое събитие през 1977 го дина Ви изправя най-голямо впечатление?

— Земетресението на 4 март и подкрепата на капитан Георги Георгиев, първия българин, ко ществил околосветско плаване под ветрила!

Стефан ДИМИТРОВ

1978

от състава липсваха до 7 основни състезатели, но с големи усилия отборът излезе с чест от изпитанията. Ако се съди по резултатите, ние сме доволни. Останаха обаче проблемите от спортно-техническо естество. Навън играем по-спокойно и по-успешно, а на собствен терен не можем да покажем пълните си възможности. Ниска е резултатността ни – само 11 гола за 15 мача.

Всичко това показва накъде трябва да насочим вниманието си. Преди всичко трябва да играем с по-голямо самочувствие на собствен терен, като значително подобрим атаката в нейната завършваща фаза. … Разчитам на всички 20 футболисти, с които разполагахме през есента. Нови имена в отбора няма. Ще се облегнем на опита на по-дългогодишните състезатели, на ентусиазма и амбицията на младите. … ***Ив. Колев***"

21.1.1978 г., Варна, контр., „Ч. море" – „Академик" Свищов 1-2

28.1.1978 г., Варна, контр., „Ч. море" – „Светкавица" 2-0,

Голм.: 1-0 М. Милчев, 2-0 Ив. Дончев

5.2.1978 г., ст. Ч. море (Тича), 15.30, **„Ч. море" – „Раднички" Крагуевац 1-1**,

Голм.: 1-0 Ив. Дончев, 1-1 Д. Симич

„Ч. море": *Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов (Я. Богомилов), Ив. Дончев, Св. Светозаров (Т. Йорданов), Ив. Андреев, Р. Рафиев, Н. Димов, Ив. Войчев*

„Раднички": *Драган Ковачевич, Радослав Мартинович, Любиша Джорджевич, Милойко Курчубич, Адам Милославлевич, Драгич Шпилевич, Любомир Цветкович (Милия Илич), Радивое Раткович, Никодие Татович (Рамиз Хусанович), Драган Симич, Любиша Стоянович*

В. „Светлост" Крагуевац, 9.2.1978 г.: „Футболистите на „Раднички", които са на подготовка в българския курорт Варна са играли срещу тамошния участник в Първа лига „Черно море". През около 3000 зрители срещата завърши наравно 1-1. Голът за „Раднички" е отбелязал Драган Симич, а най-добър на терена е бил Курчубич."

11.2.1978 г., ст. Ч. море,

Прави от ляво надясно: Ив. Василев (ст.тр.), Т. Марев, Г. Жеков, Н. Димов, Г. Велинов, К. Костадинов, Я. Богомилов, Р. Рафиев, Ив. Иванов и Аб. Билялов (пом.тр.), клекнали: Д. Денев, Ив. Андреев, Св. Светозаров, П. Петров, Т. Йорданов, Ив. Войчев, Ив. Дончев и Дам. Георгиев

„Ч. море“ – „Раднички“ Крагуевац 0-2,
Голм.: 0-2 Стоянович

19.2.1978 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Сливен“ 3-0.
Голм.: Я. Богомилов, Р. Рафиев, Ив. Иванов

***

25.2.1978 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 1-3 (0-1)**,
В. „Нар. дело“, 28.2. 1978 г.: „В мача си с ЦСКА „Септ. знаме“ на стадион „Юрий Гагарин“ „Черно море“ се представи слабо, разочарова зрителите и не оправда очакванията след продължителната зимна подготовка. А срещу себе си черноморци имаха отбор с голямо име и с големи амбиции, но не в най-добрата си спортна форма.

След мача старши треньорът на ЦСКА Н. Ковачев ни каза: „Отборът на „Черно море“ е още млад и неопитен, не можа да разгадае нашата тактическа постройка със силни флангови атаки на защитниците и преди всичко уловката, която скроихме с изтеглянето на Денев далеч назад. С това той се освободи от пряката опека на своя пазач Светозаров и получи широк простор за действие. От друга страна малко стрелят състезателите на „Черно море“, а без удари няма голове и трудно може да се разчита на успех.“

В думите на Н. Ковачев се крие голяма истина. В началото черноморци заложиха, както и своите съперници, на плътното покритие и хубавият футбол отсъстваше, ударите и към двете врати бяха малко. Може да се каже, че до гола в 39-та минута черноморци добре се справяха със защитните си функции и рушаха нападателните акции на гостите. Андреев и Жеков добре се грижеха за Йончев и Димитров, а Марев – находчив и хладнокръвен, действаше точно и разчетливо и умело подсигуряваше партньорите си. Но в средата на терена (Богомилов, Дончев, Светозаров) и на предна позиция нещата не стояха добре.

Армейците строяха акциите си бавно, методично, постепенно овладяваха средната зона и подгот-

***ФК „Раднички“ Крагуевац**, осн. 1923 г., през 1976 г. изпада от Югославската Първа лига и през сезон 1977-78 играе във Втора лига Изток, където заема 5-то място в крайното класиране.*

1978

вяха успеха си. Двубоят Светозаров – Денев не завърши в полза на варненския състезател. Хитрият и техничен Денев, един много трудолюбив и с комплексни качества футболист, в този мач се изяви в нова светлина. Той бе в центъра на много атаки, не се увличаше в самоизтъкване, а съчетаваше индивидуалното си майсторство с изискванията на колектива. И когато се изтегли почти на линията на защитниците, той приспа бдителността на варненските бранители и ги наказа. И двата гола станаха с внезапни и на висока скорост включвания на Денев, оставен непокрит.

През второто полувреме черноморци още по-осезателно загубиха битката в средата на терена и пред ЦСКА се откри още по-добра възможност да приложи своя стил и тактически план. Слабо бе противодействието на домакините при внезапните остри акции по фланговете на крайните защитници Зафиров и Василев и на централните бранители Б. Колев и Г. Димитров.

В играта на „Черно море“ липсваха изненадващи ходове, темпото бе бавно, стрелковото умение и високото майсторство в решителните моменти не бяха на висота. Поради тези причини бе проиграна една добра възможност в 27-та минута, когато Дончев проби и вдигна успоредно на вратата, но нямаше кой да засече топката.

От видяното на терена останахме с впечатление, че отборът през по-голямата част живееше с мисълта да не загуби поне едната точка, а в крайна сметка загуби и двете. ***Ив. Колев***“

1.3.1978 г., Варна, **„Ч. море“ – „Красная звезда“ Кировград 1-2**

4.3.1978 г., **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1-2 (1-2)**,

В. „Полет“, 5.3.1978 г.: „И двата състава не бяха настроени миролюбиво, а се хвърлиха в остра борба за надмощие, за победа. Черноморци бяха по-добре организирани, отделните линии изпълняваха по-точно задачите си, наложиха в по-голямата част на първото полувреме игрови превес и решиха мача в своя полза. Отборът на „ЖСК-Спартак“ не се представи като хомогенен колектив, правеше доста грешки и загуби важен двубой.

В началото черноморци устроиха доста опасни акции, но без резултат. Течеше 17 минута, когато Светозаров умело подаде успоредно на вратата на Зафиров, Милчев върна и Георгиев от 3-4 метра заби неспасяемо – 1:0 за „Черно море“. След гола и към двете врати се заредиха много атаки, но липсваше точният завършващ удар.

В 42 минута Андреев, много активен и всеотдаен във вчерашния мач, пое една топка отляво, напредна и когато се очакваше, че ще подаде, той би силно и, макар отдалеч, за втори път простреля целта – 2:0 за „Черно море“. Едва в последната минута на първото полувреме, след разбъркване пред вратата на Велинов, Тахмисян успя да намали на 2:1.

След почивката подейният отбор на терена бе „ЖСК-Спартак“. Той упражни силен натиск, организира много атаки, особено по дясното крило чрез влезлия през второто полувреме Христов, но вратарят Велинов бе безпогрешен.

Черноморци заздравиха отбраната, а напред не без успех заложиха на контраатаката. На няколко пъти те се врязваха опасно в разредената защита на своя съперник, но пропускаха. Особено очебиен бе пропускът на Милчев в 70 минута, когато той, останал сам срещу Зафиров, не можа да го преодолее. Пет минути по-късно Рафиев се вряза много остро в наказателното поле на „ЖСК-Спартак“, но не завърши по най-успешен начин акцията си.

До края на второто полувреме спартаковци упорито търсеха път към вратата на своя съперник, но припряността и нервността на моменти им попречи. Тук трябва да отбележим лошото държание на Илиев към главния съдия М. Чуков, за което защитникът бе отстранен от игра. Краят дойде при

„Звезда“ Кировград *(сега ФК „Зирка“ Кропивницкий), осн. 1922 г., закрит по време на II Св. война и преосновен през 1948 г. като „Трактор“ в системата на ДСО, след това „Торпедо“ и от 1958 г. „Звезда“ (укр. „Зирка“). От 1971 г. постоянен участник във Втора група, клас „А“, зона Украйна (трето ниво на футбола в СССР), носител на купата на УССР за 1973 и 1975 г. През сезон 1978 заема 7-мо място в групата, на 21 точки 1-вия – „Металист“ Харков*

4.3.1978 г., Дамян Георгиев (10) бележи първия гол във вратата на ЖСК "Спартак" за радост на Р. Рафиев (11) и Ив. Дончев (8)

4.3.1978 г., Дамян Георгиев, поздравяван от съотборниците си Ив. Андреев, М. Милчев (9), Т. Марев (3), Р. Рафиев, Ив. Дончев и Г. Жеков (2)

4.3.1978 г.. Р. Рафиев и Г. Жеков (2) спират атаката на Ив. Петров и Г. Андонов от ЖСК "Спартак"

заслужена победа с 2:1 за „Черно море“. Победа, която черноморци изковаха през първото полувреме, а през второто защитиха. ***Ив. Петров***“

12.3.1978 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 0-0**,

В. „Нар. дело“, 14.3. 1978 г.: „Нулевото реми на стадион „Юрий Гагарин“ между „Черно море“ и „Локомотив“ (Пд) не породи ентусиазъм и не отговаря на показаното на терена. По-активният, а и по-добрият отбор бяха домакините, които от първата до последната минута заложиха на атаката и настойчиво търсеха успеха. А локомотивци, излезли с мисъл за равен мач, подчиниха всичките си действия на така наречения „модел за игра – като гост“. Нямаме основание да ги обвиним в чистопробен „бетон“, но изградили солиден защитен вал пред своята врата, те повече рушаха, отколкото градиха. Разчитаха на откъслечни контраатаки, но без необходимата твърдост и устрем и през цялото първо полувреме не отправиха опасен удар към Велинов. Повече се очакваше от Бонев, но той предпочете да стои в сянка. Тук трябва да отдадем заслуженото на защитниците на „Черно море“, които бяха стабилни на постовете си. Особено се откроиха двойката централни бранители Иванов и Марев – със съгласувани действия и навременна, безкомпромисна намеса и комбинативност.

Черноморци започнаха с похвално старание и с голяма стръв да воюват за достойно представяне. Въпреки тежкия терен те показаха добра физическа издръжливост, печелеха борбата за първа топка и непрекъснато атакуваха, като пренасяха тежестта на действията ту в центъра, ту по фланговете. Напрежението постепенно растеше, често

в наказателното поле на „Локомотив“ се създаваха опасни положения. Нападателите срещаха активната подкрепа на крайните защитници Денев и Жеков. Марев често се вклиняваше в отбранителните редици на гостите.

През второто полувреме още по-голяма мощ в нападението внесе Димов, заменил Андреев. Отбраната на пловдивчани се пропукваше, но тоталният натиск, игровото и териториалното надмощие не доведоха до гол. А това още веднъж извежда на преден план въпроса за стрелковото умение на състезателите на „Черно море“, за майсторството в последната фаза на атаката. Тук се откроиха доста недостатъци, въпреки че бяха създадени изгодни положения и отправени удари. Стрелбата бе разсеяна, ударите не криеха изненада за вратаря на гостите. През първото полувреме се прекали с центрирането на високи топки. В критичните ситуации (не малко на брой) нападателите закъсняваха с решителния момент, може би с част от секундата, и позволяваха на противниковите защитници да отбиват топката. Това 0:0 след последния съдийски сигнал не е добър атестат за играчите от предния ешелон. Налага се изводът, че пролетният подем у черноморци трябва да бъде подплатен и със стрелково майсторство, за да може да се разчита на успех в следващите срещи. ***Ив. Колев***“

18.3.1978 г., **„Пирин“ Блгр. – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 33, 20.3.1978 г.: „Гостите успяха да осъществят през по-голямата част от мача това, което бяха замислили предварително: многоходови комбинации и пестеливо пазене на топката. Особен дял за това имаше опитният Димов.

Погребението на Георги Димитров – Червения, който е един от 77-те загинали в самолетна катастрофа в полет за Варшава на 16.3.1978 г. Това е най-голямата авиокатастрофа на територията на България. 39 от жертвите са поляци, между които министърът на културата и изкуството на ПНР Януш Вилхеми. В този полет загиват и делегатите на българската художествена гимнастика, между които Жулиета Шишманова – бивша участничка в ОИ и по това време треньорка, както и световната шампионка Румяна Стефанова.

1978

Иван Василев: „Мачът ни с ЖСК „Спартак" първоначално беше уговорен за равен. Вечерта преди срещата ми се обади адмирал Янакиев и каза: „Василев значи, мача ще се играе значи" (той използваше думата „значи" по няколко пъти в изречение). После разбрахме, че Красьо Зафиров се развикал в съблекалнята на „Спартак", не искал да уговаря мача, защото щели да ни бият. Дойчинов и Клечо им бяха треньори. Клечо ни „имаше зъб" по негови си причини, а Дойчинов не отговаряше на телефонните обаждания. Накрая излязохме и ги бихме, като основната „заслуга" беше на Красьо Зафиров. Иван Андреев му вкара гол от 35 метра…"

Чудно защо „Пирин" прие тази уловка, която не му откриваше добра перспектива. С малки изключения вратарите почти не бяха поставяни на изпитание. Само веднъж Велинов реагира отлично на удара на Б. Николов, а в 26-ата мин. двама благоевградски нападатели, лице срещу лице с вратаря, му поднесоха кавалерски топката в ръцете… И това, което бяха длъжни да сторят нападателите, го направиха защитниците. Самоковлийски със силен далечен удар принуди Велинов да избие връхлитащата под самата напречна греда топка. В последвалия ъглов удар младият Муларов отбеляза първия си гол в групата на майсторите. В отговор видяхме и Марев на предна позиция – веднъж стреля опасно, веднъж Рафиев завърши негова акция и само рефлексът на Христов предотврати равенството. ***Й. Костадинов***"

26.3.1978 г., **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 1-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 36, 27.3.1978 г.: „Независимо от тежкия и наводнен терен двата отбора изнесоха мъжествен двубой. Още в началните минути гостите се ориентираха към игра с дълги подавания и се озоваваха по-често пред вратата на „Черно море". В 12-ата минута те имаха възможност да открият резултата, но ударът на Тодоров срещна гредата. Все пак столичните футболисти постигнаха гол в 21-ата мин., когато след устремна атака на Спасов по левия фланг, централният нападател Станков посрещна топката и мигновено простреля вратата на домакините. След гола моряците стегнаха редиците си и заиграха с повече настойчивост и амбиция, търсеха и изненадващи ходове. При една акция на Марев топката се пренесе бързо в полето на „Левски-Спартак" и Милчев постигна с глава изравнителния гол.

Втората половина на срещата протече отново при мъжествена борба и добра игра. Бяха положени много усилия от двата отбора да наклонят везните в своя полза, но това не се удаде на нито един от тях. Гостите изпъкнаха с по-зрели и съдържателни действия, а варненци играха с присъщото им младежко вдъхновение и устрем. ***В. Върбанов***"

8.4.1978 г., **„Черноморец" Бс – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 42, 10.4.1978 г.: „След неубедителните игри и негативните резултати през изминалите пет пролетни кръга бургаските футболисти започнаха мача с „Черно море" бавно и плахо. Не се решиха да тръгнат в пълен ход и след успешния преход на Пазачев в 25-ата мин. През първото полувреме, единствен Йовчев се опитваше да увери партньорите си, че „Черно море" е „плитко" и лесно проходимо. След антракта пръв Гочев тръгна дръзко напред и с чудесен технически похват и мощ започна да преминава с лекота появилите се препятствия. Веднъж гредата зад Велинов (с добри прояви) отрази силен негов удар, а в 78-ата мин. пак той принуди Иванов да порази собствената си врата. Гостите от Варна се представиха вяло, безцветно. Единствената им грижа през целия мач беше охраната на собствения тил. Само Рафиев и на моменти Димов се опитваха да внесат прелом в играта на отбора, но усилията им се оказаха недостатъчни… ***Ст. Вълчев***"

15.4.1978 г., **„Ч. море" – „Сливен" 3-0 (2-0)**,

В. „Полет", 16.4.1978 г.: „Срещата между „Черно море" и „Сливен" започна напрегнато, тъй като и двата отбора се намираха в опасната зона. В началните минути гостите се хвърлиха в устремни атаки и поставиха на изпитание черноморската защита.

Постепенно отборът на „Черно море" затегна редиците си и на удара отвърна с удар. Средната линия Дончев, Димов, Андреев влезе в ролята си, внесе организираност в действията на тима. Играта често се пренасяше по флангове-

На 13.6.1978 г. е премиерата на филма „Вазелин“ („Grease“) с Джон Траволта и Оливия Нютън Джон в главните роли, оказал влияние върху музикалната култура на поколение млади хора.

те и особено отдясно, където защитникът Жеков се врязваше застрашително и създаде едни от най-големите опасности за „Сливен“. След няколко силни удари на Дончев, Андреев и други състезатели на домакините, дойде 31-та минута. Отличният Жеков направи поредното си опасно слизане, навлезе дълбоко в наказателното поле на гостите и подаде успоредно на вратата. Милконски, в опита си да избие топката, я вкара в собствената си врата – 1:0 за „Черно море“.

След гола черноморци усилиха натиска и в 36-та минута една хубава трикодова комбинация Димов-Рафиев-Дончев завърши с гол на последния – 2:0 за „Черно море“.

През второто полувреме черноморци продължиха в същия атакуващ стил. Опасностите пред Йорданов следваха една след друга, но той сигурно се намесваше. В 62-та минута Рафиев устремно се вряза, но бе съборен в наказателното поле и отсъдената дузпа бе реализирана точно от Дончев – 3:0 за „Черно море“.

Отборът на „Черно море“ завоюва ценна категорична победа и настрои оптимистично любителите на футбола във Варна. Съдията Б. Янкулов ръководи добре.

30.4.1978 г., **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 51, 1.5.1978 г.: „Главният съдия Сп. Луков укроти страстите на гостите навреме с жълт картон на Андреев (пазач на П. Петков). Радостта на домакините се изразяваше единствено в спечелените две ценни точки след гола на Момчилов, изведен точно от П. Петков. Пропусната бе по-изразителна победа. Гостите не приложиха „бетон“, играха открито, почесто владееха центъра, особено през втората част, но стреляха неточно.

Упрекът на обективната публика бе отправен този път изцяло към техните любимци, които не оправдаха доверието и надеждите. ***Г. Николов***“

7.5.1978 г., **„Ч. море“ – „Славия“ 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 9.5. 1978 г.: „Току-що бе прозвучал началният съдийски

Отборът на „Ч. море“ в раиран екип срещу неизвестен съперник, прави от ляво надясно: Ив. Дончев, Март. Иванов (адм.), Д. Денев, Н. Димов, Я. Богомилов, Г. Велинов и Г. Жеков, клекнали: Г. Йорданов, Ив. Войчев, П. Петров, Ив. Андреев и Р. Рафиев

1978

На 1.3.1978 г. Ганчо Ганев и Роман Уордас изкопават ковчега на Чарли Чаплин от гробищата в Корсие-сюр-Вевей в Швейцария и го скриват в опит да изнудят вдовицата му да плати откуп. През май двамата са заловени и ковчега е погребан в бетонна конструкция.

***

На 16.3.1978 г. ултра-лявата терористична организация „Червени бригади" отвлича италианския политик Алдо Моро в опит за размяна с 16 затворници от организацията. Моро, който със своята социална политика, реформи и сътрудничество с италианските социалисти е считан за идеологът на модерната италианска левица е застрелян от похитителите си на 9.5.1978 г., след провалени преговори с правителството. Около причините за отвличането и смъртта му все още има неясност и конспиративни теории.

сигнал и битата от Иванов топка полетя към наказателното поле на гостите. Рафиев умно прехвърли с глава към свободния Милчев, който мигновено стреля. Вратарят Стефанов отби, но Рафиев посрещна и с глава изпрати в мрежата – 1:0 за „Черно море". Часовникът на информационното табло показваше 25-та секунда от началото на мача. В оставащите 89 минути и двата отбора имаха възможност да променят този резултат, но не успяха. Окрилени от гола, черноморци започнаха методично да атакуват. Рафиев успешно пробиваше по фланга, Георгиев умело маневрираше отляво. Централният нападател Милчев, зорко следен от националa Илиев, търсеше пролука в защитата на съперника. Димов и Андреев организираха действията в средата. Бранителите Марев, Иванов, Жеков и Денев бяха не само преграда пред противниковите нападатели, но и не пропускаха възможността да се притекат в помощ на предния ешелон. Имаше минути, в които черноморци показаха разнообразие в атаките. Но щастливото начало и слабата игра на гостите поуспокои домакините. Те често се увличаха по бавното темпо, предложено от славистите, притъпиха своя устрем и стръв към гола и с това изневериха на своя стил. Пропусната бе възможността да се завоюва по-убедителна победа.

„Славия", отборът, който игра в неделя на стадион „Ю. Гагарин", бе бледа сянка на добрия „бял" тим от предишните гостувания във Варна. Редица футболисти като Цветков, Желязков, Костов, Минчев не защитиха големите си имена. Разбира се, гостите устроиха остри слизания по крилото, главно чрез Цветков, отправиха и няколко опасни удара, но през по-голямата част на мача бяха мудни и тежки и като че ли примирени с резултата. Черноморци също имаха добри възможности, но Иванов и някои други състезатели не ги реализираха. А в 81 минута, когато Милчев бе подкосен в наказателното поле съдията К. Захариев остана безучастен свидетел и отмина с лека ръка явното нарушение."

14.5.1978 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 0-0**,

В. „Нар. дело", 16.5. 1978 г.: „В хубавия слънчев неделен ден над 15 хиляди зрители изпълниха стадион „Ю. Гагарин" с надежда да видят футбол от добро качество между един от най-сериозните претенденти за шампионската титла в „А" РФГ – „Локомотив" (Сф), и намиращия се в подем отбор на „Черно море". Но те останаха излъгани и след последния съдийски сигнал с основание недружелюбно изпратиха 22-мата футболисти.

Ако трябва накратко да разкажем за развоя на срещата, би трябвало да се спрем само на някои акции на отбора на „Черно море". В 4 минута Стойков сгреши и Петров се оказа в изгодна позиция в близост до вратата на „Локомотив", но бе неточен. Десет минути по-късно черноморци организираха най-хубавата си акция, с която загатнаха за възможностите си. Марек се включи на висока скорост в атака и подаде на Петров. Последва вдигане пред Горанов и Милчев стреля с глава, но навън. Трябва да добавим още изгодните положения, създадени след пробиви на Рафиев, няколкото удара на Милчев, но все извън очертанията на вратата, устремните слизания на Димов, точния изстрел на Димитров, отразен от Донев. Макар и старателни, черноморци се увлякоха по бавното темпо, предложено от гостите, не бяха достатъчно настойчиви и естествено не се поздравиха с пълен успех срещу слабия си съперник.

А какво предложи „Локомотив"? Отборът, излязъл без своя капитан Ат. Михайлов, не потвърди, че е онзи амбициозен състав, дръзнал да се пребори за високата титла. Играта му бе слаба, бездушна, лишена от майсторство и красота и без стръв към гола. През първото полувреме локомотивци не направиха сериозен опит да превземат вратата на Велинов. Два-три пъти те изпратиха топката към неговата врата, но това не бяха удари, а по-скоро безразлична стрелба към далечна цел.

Софийските футболисти, сред които бяха националите Колев, Здравков, Бонев и Димитров, възприеха приспивно темпо, придвижваха се бавно и нецеленасочено по терена, и то предимно около центъра и в своята половина, и с това отегчиха зрителите. През първото полувреме

те не отправиха нито един удар в очертанията на черноморската врата, а през второто полувреме дори не направиха опит да преминат центъра и да навлязат в наказателното поле. И в крайна сметка вял мач без голямото напрежение на истинската спортна борба, каквото би трябвало да се очаква в заключителната фаза на първенството.

Краят дойде при невзрачно нулево равенство. Отборите прибавиха по една точка към своя актив, но едва ли хилядите верни почитатели на тази динамична игра се бяха стекли на стадиона да видят само това. ***Ив. Колев***"

На 16.5.1978 г. от 17.00 на ст. „Ч. море" е обявен приятелски мач между „Ч. море" и SV Rodenbach (ГФР). Не намерихме информация относно резултат и дали мача изобщо се е играл.

20.5.1978 г., **„Тракия" Пд – „Ч. море" 3-2 (0-2)**,

В. „Нар. спорт", бр. 60, 22.5.1978 г.: „Още в началото Рафиев се възползва от грешка на защитниците – 0:1. Тракийци се втурнаха да изравняват и така попаднаха под ударите на собственото си оръжие – контраатаките. Пак Рафиев увеличи преднината на гостите – 0:2.

После „Черно море" само проигра добрия шанс с погрешната и дефанзивна игра, към която се ориентира веднага след като поведе в резултата. Забележителен беше изравнителния гол на тракийци в 56-ата мин: защитникът Гаръбски, който беше и най-активният пловдивски нападател (!), с плътен диагонален удар регистрира гол №1000 за „Тракия" в майсторската група.

Разочарова с ръководството си съдията Б. Такев, който на моменти се объркваше, тръгна по пътя на дребните компенсации, присъждаше неточно, не взе мерки срещу бавенето на играта и умишленото разкарване на топката. ***Ст. Стоянов***"

27.5.1978 г., **„Ч. море" – „Ботев" Вр. 3-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 30.5. 1978 г.: „Срещата между „Черно море" и „Ботев" бе от важно значение и за двата състава. Затова те подходиха твърде внимателно към нея. Гостите излязоха с мисъл да спечелят поне една точка и цели 45 минути поддържаха равновесието. Напред те разчитаха предимно на Ангелов, Ефремов и Панов, които на два пъти отправиха силни удари. Домакините действаха бавно, неточно. Едва към края на полувремето черноморци повишиха темпото и в 43 минута Дончев стреля силно от около 20 метра, но топката срещна страничната греда.

След почивката играта коренно измени своя облик. На терена вече излезе един преобразен отбор на „Черно море", отбор, решен с всички сили да воюва за победата. Началото на щурма постави в 46 минута Рафиев, който принуди вратаря да избива в ъглов удар. Последва го Светозаров, който стреля с глава, но неточно. Удар на Димов изпрати топката високо над вратата.

Неспирният масиран натиск на домакините принуди гостите да преминат изцяло в отбрана и цели 20 минути да не преминат центъра. Със сърцата и бойка игра, с похвална маневреност черноморци дадоха една от най-добрите си игри. Отбраната макар и без Марев (лишен от състезателни права за един мач), но водена сега от сигурния и стабилен Ив. Иванов, не само не позволи да възникне заплаха пред Велинов, но и активно участваше в нападателните акции. Жеков умело подпомагаше десния фланг и заедно с Рафиев и Светозаров устрои ред атаки. На другия фланг влезлият през второто полувреме Войчев във взаимодействие с Денев непрекъснато заплашваше вратата на „Ботев". В средата на терена Димов, Дончев и Андреев действаха на широк периметър и вливаха онази непримиримост в атаките, която непременно щеше да донесе успех.

В тези минути пролича слабите страни на отбора на „Ботев". Нарушена бе връзката между отделните линии. На моменти гостите само чистеха безогледно топката далеч от своята врата. Непрекъснатите атаки на домакините по целия фронт на нападението най-после се увенчаха с успех. В 71 минута Войчев, след пас на Светозаров, простреля целта – 1:0 за „Черно море". Отлична възможност пропусна четири минути по-късно Рафиев. От 3-4 метра той би силно, но неточно. След това Дончев за втори път намери гредата. Но в 80 минута Милчев оползотвори хубав пас на Андреев и резултатът на-

1978

От 1 до 25.6.1978 г. в Аржентина се провежда 11-то СП по футбол. Това е последният турнир, съставен от 16 участници. От следващият през 1982 г. броят им ще бъде увеличен на 24. След 4 поредни участия, националният отбор на България отсъства от турнира, след като не успява да се класира, отстъпвайки в квалификациите на Франция. Титлата на световен шампион е спечелена от домакините от Аржентина, които побеждават във финалния мач Холандия с 3-1 след продължения (1-1 в редовното време). Това е първата световна титла за Аржентина.

1978

„Ливърпул“ печели втора поредна КЕШ, след като побеждава ФК „Брюж“ с 1-0 във финала, игран на Уембли на 10.5.1978 г.

***

КНК е спечелена от „Андерлехт“, който побеждава „Аустрия“ Виена с 4-0 в Париж на 3.5.1978 г.

***

ПСВ „Айндховен“ печели купата на УЕФА (0-0 и 3-0) срещу „Бастия“

расна на 2:0. Футболистите на„Ботев“ изоставиха вече отбранителния вариант и устроиха няколко атаки, но без особена заплаха за черноморци. Домакините продължиха в своя стил и в 85 минута Войчев отново насочи топката във вратата на Томов – 3:0 за „Черно море“.

След последния съдийски сигнал зрителите, доволни от динамичното и зрелищно второ полувреме на футболната среща, предложено им главно от ентусиазираните футболисти на „Черно море“, дълго ги аплодираха. Черноморци още веднъж показаха, че имат сили и възможности да играят силно, подчертано нападателно, бързо и резултатно. ***Ив. Колев***“

2.6.1978 г., **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 64, 3.6.1978 г.: „След три улучени греди (Димитров, Манолов, Кръжанов) и други пропуски (на двете единадесеторки), Кр. Манолов прострелля черноморската врата, а минута след това Марев бе принуден със сетни сили да отбива топката от голлинията. Заредиха се интересни моменти и пред двете врати. Черноморци станаха по-настойчиви, когато в 64-ата мин. Войчев успя да се измъкне от опеката на защитата, и докато Петров очакваше удара в левия ъгъл (той даже предварително плонжира в тази посока), нападателят опъна мрежата от дясната страна на вратаря. Пет минути по-късно Пл. Цветков (с добри прояви) отби влизащата във вратата топка след устремни влизане на Андреев в наказателното поле на студентите. И когато мачът клонеше към равенство, Андреев фаулира Димитров и потърпевшият превърна дузпата в гол – 2:1. ***Анг. Ангелов***“

7.6.1978 г., **„Ч. море“ – „Берое“ Ст.З. 1-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 8.6.1978 г.: „Целият мач премина при слаба игра, без особено напрежение от страна на двата състава. Черноморци бяха по-активни, създадоха редица изгодни положения, но нападателите Андреев, Милчев, Войчев, Рафиев се надпреварваха в пропуските. Особено голям бе пропускът на Войчев в 42 минута, когато след отличен пробив на Марев, той получи удобна топка, но на празна врата стреля навън.

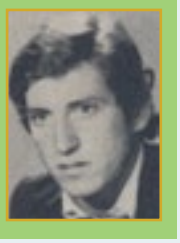
След почивката отново преимуществото бе на страната на варненските футболисти. Гостите от време на време контраатакуваха, но безрезултатно. В 68 минута Петров проби вляво, вдигна и Милчев с глава изпрати топката зад вратаря Кръстев – 1:0 за „Черно море“. В 80 минута Младенов се вряза в защитата на „Черно море“, подаде на своя съотборник Стоянов и последният отблизо изравни – 1:1. При този резултат завърши и срещата.

Преди тази среща представител на вестник „Полет“ връчи специална купа на Тодор Марев, излъчен чрез анкета сред читателите на вестника за най-добър варненски футболист за 1977 година. ***Ив. Колев***“

10.6.1978 г., **„Марек“ Ст.Д. – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 68, 12.6.1978 г.:„Излишно и неоправдано бе самочувствието, с което марекчани започнаха този решаващ за тях двубой. В хода на играта пролича, че им липсва мобилизация, игрова дисциплина. Вкараха гол, но сетне потънаха в шаблон. А и черноморци не искаха да отстъпят, атакуваха рядко, но все опасно, принудиха веднъж Райнов да прати топката в собствената си мрежа. После домакините трябваше с много усилия да бранят ремито, което им гарантираше оставане в групата. ***Б. Джорджев***“

Георги Велинов
Велинов - Джони

(р. 5.10.1957 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1976-78
„А“ РФГ: 37 мача
„Б“ РФГ: 33 мача

„От Русе съм, започнах още от дете като вратар и бях още ученик, когато ме взеха в мъжкия отбор на „Дунав“. Треньор ми беше Иван Иванов – вратарска легенда в Русе. Познавах се с Иван Дончев от юношеския нац. отбор и той ме агитираше да дойда в „Черно море“, но всичко зависеше от това как ще ми уредят казармата. Така попаднах във Варна. Отборът беше в „Б“ група и няколко дена след като пристигнах пазих в Павликени. Победихме с 2:1, а аз спасих дузпа, бита от техния най-добър нападател Гунчо Иванов. На другия ден се разходих из града. Запалянковците още не знаеха добре как изглеждам. Минах покрай големия хотел в центъра („Мусала“), там на паркинга група хора шумно обсъждаха футбол. Присламчих се към едната група и чух един да казва: „Абе, какво хубаво вратарче намерихме, а?“. Аз стоях отстрани и с голямо удоволствие слушах как другите се съгласяват с него. Стана ми много драго. През следващите седмици минавах няколко пъти от там да си „сверявам часовника“. Мнението на тези хора беше много важно за мен. Извличах голяма полза от това, да чуя какво мислят хората за мен и за играта на отбора.

Онзи същия понеделник отивам следобед, на първата си тренировка с отбора. Брех, на стадиона близо хиляда души! Не можех да повярвам.

Въпреки, че бях на хотел в онези месеци, много често спях в квартирата на съотборниците ми Иван Иванов и Бебо (Светозаров). Тогава бяха открили Шведския хотел в к-с „Дружба“ и много обичахме да отскачаме там за кафенце и торти. Тогава усетих какви са негативите да си известен футболист. Гледат те с лупа, коментират всяко твое действие. После и в ЦСКА ме предупредиха да внимавам. Там беше още по-зле от тази гледна точка.“

През този сезон 1976-77, Велинов е титулярния вратар на „Черно море“. Заместен е от Васко Владимиров само в един мач, когато изтърпява наказание след паметния мач в Исперих. „Спасих две дузпи в този мач. След като извадих първата, съдията реши да я пребие. Спасих и нея. Беше в последните минути. Футболистите на противника бяха налягали по земята от отчаяние.“

Влизането в „А“ група през този сезон се дължи до голяма степен на силната игра на Велинов. Ръководството и публиката искат на всяка цена да го задържат. Дават му офицерски чин (мл. л-т) и тристаен апартамент в центъра на града. Велинов също се чувства добре в „Ч. море“ и подписва договор. Но добрите му игри са забелязани и в София. При една повиквателна за нац. отбора е извикан при треньора на ЦСКА Никола Ковачев. Велинов е повече от щастлив, че ще отиде в София. Къса договора си с „Ч. море“ и подписва друг с ЦСКА. Все пак трябва да изкара до уволнението си във Варна, след което заминава с ЦСКА, а от там пристига юношеския национал Димитър Жаров, последван от ветерана Стоян Йорданов. Един мач, който е оставил силно впечатление у него е победата над „Левски-Спартак“ с 3:1 на ст. „Ю. Гагарин“. Тя, както и тежкия сезон в Северната „Б“ РФГ предния сезон, му дават увереност и сила.

„Преди първото „вечно дерби“ треньорът Ковачев ме попита дали съм нервен или уплашен от „Левски“. Как ще съм уплашен, му отговорих. Аз с „Черно море“ съм ги бил, че с ЦСКА ли няма да мога. Победихме ги в този мач.“

Години по-късно, когато се завръща във Варна под ръководството на Енрико Катуци, той е удивен от начина по който там си спомнят за Георги Велинов …“ *(материали от разговор с Г. Велинов и биографичната му книга „Моята история“, автор Ники Александров)*

23.4.1977 г., Георги Велинов е построил стена от Т. Йорданов, Ив. Андреев Г. Жеков, Т. Марев и Ив. Дончев срещу нападателите на „Волов“ Шумен.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1977-78 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

6.8.1977 г., 1 кр., София, ст. Нар. армия, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**, съдия: Стоян Попов, 20 000 зр.
ЦСКА „С. зн.“: Ив. Камарашев, Анг. Рангелов (46‘ Светлин Мирчев), Г. Илиев, Цоньо Василев, Бож. Колев, Б. Средков, Ст. Стефанов, Пл. Марков, Сп. Джевизов, Г. Денев, Цв. Йончев (65‘ Д. Димитров)
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев (46‘ Кр. Диамандиев), Я. Богомилов (35‘ Св. Светозаров), Д. Димитров, Мар. Парушев, Дам. Георгиев, П. Петров
Голм.: 1-0 Стефанов 8‘, 2-0 Денев 65‘, 3-0 Мирчев 70‘, 3-1 Ив. Иванов 71‘
(бел. Марин Парушев е изваден с разкъсани кръстни връзки, край на кариерата за „Ч. море“)

13.8.1977 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 0-0**, съдия: Б. Трендафилов, 30 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Д. Димитров (46‘ Я. Богомилов), Св. Светозаров, Р. Рафиев (61‘ Т. Йорданов), Мил. Милчев, Д. Георгиев, П. Петров
ЖСК „Спартак“: Крас. Зафиров, Енчо Недев, Г. Андонов, В. Илиев, Т. Попов, Ант. Фажев, Крас. Венков (86‘ Ив. Петров), Пл. Михов, Г. Цветков, Здр. Димов (46‘ Г. Добрев), Ем. Спасов

20.8.1977 г., 3 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 5-0 (4-0)**, съдия: Б. Такев, 6 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Ас. Балабанов (67‘ Ив. Нончев), Пл. Танов, Ганчо Пеев, Крас. Чавдаров, Минчо Овчаров, Г. Василев, Хр. Бонев, Ал. Дюлгеров, Т. Иванов, Н. Курбанов (81‘ Ив. Делчев)
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев (46‘ Д. Димитров), Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров (46‘ Ив. Андреев), Н. Димов, Р. Рафиев, Дам. Георгиев, П. Петров
Голм.: 1-0 Дюлгеров 5‘, 2-0 Курбанов 25‘, 3-0 Дюлгеров 42‘, 4-0 Василев 43‘, 5-0 Дюлгеров 65‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ)

27.8.1977 г., 4 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Пирин“ 1-1 (0-1)**, съдия: Хр. Мандалчев, 12 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Д. Димитров (46‘ Т. Йорданов), Я. Богомилов, Н. Димов, Мил. Милчев (56‘ Р. Рафиев), Дам. Георгиев, П. Петров
„Пирин“ Бл.: Хр. Христов, П. Петров, Б. Николов, Хр. Бакалов, Й. Самоковлийски, Д. Карадалиев, Б. Хаджиев (72‘ Бран. Кочев), Г. Лулейски, Кост. Кабранов, Мет. Стоянов (62‘ П. Цветков), Й. Попмихайлов
Голм.: 0-1 Кабранов 38‘, 1-1 Н. Димов 51‘
ЖК: Дам. Георгиев (ЧМ); Петров, Бакалов (Пир)
ЧК: Ив. Андреев (ЧМ)

3.9.1977 г., 5 кр., София, ст. Левски, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 4-0 (1-0)**, съдия: Г. Панчев, 15 000 зр.
„Л-С“: Томас Лафчис, Н. Грънчаров, Ив. Тишански, Ст. Аладжов, Пл. Николов, Д. Енчев, Воин Войнов, Т. Барзов (72‘ Вл. Николчев), Г. Тодоров, Пав. Панов, Ст. Павлов
„Ч. море“: Г. Велинов (72‘ В. Владимиров), Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Д. Димитров, Т. Йорданов, Н. Димов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, П. Петров (65‘ Мил. Милчев)
Голм.: 1-0 Тишански 2‘ (псу), 3-0 Г. Тодоров 62‘, 67‘, 4-0 Енчев 87‘

10.9.1977 г., 6 кр., Варна, 16.30, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1-1 (0-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 15 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Т. Йорданов (4‘ Г. Йорданов) (52‘ Мил. Милчев), Н. Димов, Р. Рафиев, Дам. Георгиев, П. Петров
„Ч-ц“ Бс: Дражо Стоянов, Ив. Илчев, В. Неделчев, Цв. Мутафчиев, Вал. Делиминков, Ив. Пазачев, Руси Гочев, Първан Дончев (86‘ Пею Николов), Иван Притъргов, Тотко Дремсизов, Ивл. Коцев (63‘ Мил. Атанасов)
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 69‘, 1-1 Делиминков 80‘
ЖК: Димо Денев (ЧМ); Дончев (Чц)

24.9.1977 г., 7 кр., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 1-3 (0-3)**, съдия: К. Харизанов, 10 000 зр.
„Сливен“: Госп. Симеонов, Т. Симов, П. Иванов, Анг. Дунков, Г. Павлов (69‘ Тенко Добрев), Й. Милконски, Цонко Симеонов, Й. Христов, Марин Камалиев, Пл. Янков, Тенко Тенев (25‘ К. Любомиров)
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Димов, Ив. Иванов, Д. Димитров, Св. Светозаров (82‘ Т. Йорданов), Я. Богомилов, Р. Рафиев (83‘ Мил. Милчев), Дам. Георгиев, П. Петров
Голм.: 0-2 Дам. Георгиев 7‘, 22‘, 0-3 Р. Рафиев 43‘, 1-3 Янков 60‘

1.10.1977 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 1-0 (0-0)**, съдия: Спас Луков, 8 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Димов, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Св. Светозаров (46‘ Мил. Милчев), Д. Димитров (25‘ Г. Йорданов), Р. Рафиев, Дам. Георгиев, П. Петров
„Академик“ Свищов: Стан. Пърчанов, Ил. Попов, Ю. Стоименов, Вес. Евгениев, П. Станков, Г. Павлов, Сашо Момчилов (62‘ Венц. Божилов), Райков, Я. Янков (62‘ В. Петков), Панделис Белцос, Олег Кърчев
Голм.: 1-0 Ив. Иванов 59‘
ЖК: Станков (Ак)

16.10.1977 г., 9 кр., София, ст. Славия, 15.30, **„Славия“ – „Ч. море“ 0-2 (0-2)**, съдия: Ив. Йосифов, 10 000 зр.
„Славия“ Сф: Стойчо Стефанов (46‘ Г. Гугалов), Стойчо Берберов, Ив. Божилов, Мил. Евтимов, Ив. Илиев, Ваньо Костов, Ат. Александров, Иляз Алиев (46‘ Г. Дерменджиев), Андр. Желязков, Г. Минчев, Ч. Цветков
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов (78‘ Д. Димитров), Св. Светозаров, Ив. Дончев (75‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Я. Богомилов, П. Петров
Голм.: 0-2 Р. Рафиев 6‘, 45‘
ЖК: Александров (Сл)

22.10.1977 г., 10 кр., София, ст. В. Левски, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Хр. Мандалчев, 8 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Г. Стефанов, Б. Димитров, Г. Бонев, Й. Стойков, Венц. Арсов, Н. Спасов (80‘ Рум. Манолов), Тр. Соколов, Бойчо Величков, Ат. Михайлов, Л. Трайков (60‘ Вал. Свиленов)
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Д. Димитров (46‘ Ив. Войчев), Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Я. Богомилов, П. Петров
Голм.: 1-0 Михайлов 26‘ (корнер)
ЖК: Д. Димитров (ЧМ)

29.10.1977 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1-0 (1-0)**, съдия: Хр. Мандалчев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов, Я. Богомилов, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Дам. Георгиев (54‘ Ив. Войчев), П. Петров
„Тракия“ Пд: К. Пейчев, Ат. Гаръбски, Славчо Хорозов, Анг. Калбуров, Ат. Маринов, Ив. Кунчев (53‘ Ив. Тодоров), Кост. Костадинов, Г. Славков, Ал. Иванов, Коста Танев (46‘ П. Зехтински), Ант. Милков
Голм.: 1-0 Ив. Дончев 34‘ (дуз.)

6.11.1977 г., 12 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Спас Луков, 5 000 зр.
„Ботев“ Вр.: Ив. Томов, Н. Пенков, Анг. Ценов, П. Петков, Петьо Петров, Т. Митов (46‘ Рад. Бельов), Бис. Хаздай, Вен. Тошков, Сашо Ангелов, Д. Ефремов, Т. Гергов (46‘ Кръстю Димитров)
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев (4‘ Д. Димитров), Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов, Я. Богомилов, Ив. Дончев (55‘ Ив. Войчев), Р. Рафиев, Св. Светозаров, П. Петров

19.11.1977 г., 13 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0-0**, съдия: К. Харизанов, 7 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Я. Богомилов (36‘ Д. Димитров), Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Ив. Войчев (46‘ Т. Йорданов), П. Петров
„Академик“ Сф: Н. Петров, Ил. Чалев, Б. Ангелов, Юл. Иванов, Юри Николов, Альоша Димитров, Й. Николов, Пл. Цветков, Крас. Манолов, Крас. Горанов, Вл. Кръжанов
ЖК: Р. Рафиев (ЧМ); Цветков (Ак)
ЧК: 36‘ Цветков (Ак)

26.11.1977 г., 14 кр., Ст. Загора, ст. Градски, **„Берое“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Д. Пармаков, 13 000 зр.
„Берое“ Ст. З.: Т. Кръстев, Хр. Белчев, Теньо Минчев, К. Дачев, Кънчо Кашеров (46‘ Зл. Василев), Г. Стоянов (46‘ Жеко Желев), Таньо Петров, Минко Топузаков, Стойчо Младенов, Ст. Найденов, Нед. Панайотов
„Ч. море“: Г. Велинов, Димо Денев, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев (42‘ Милчо Милчев), Ив. Войчев, П. Петров (87‘ Г. Йорданов)
Пропусната дузпа: 53‘ Т. Кръстев (Бер)
ЖК: Найденов (Бер); Ив. Андреев (ЧМ)

3.12.1977 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Д. 1-1 (1-0)**, съдия: Н. Дудин, 6 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Св. Светозаров, Ив. Дончев (78‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Мил. Милчев, П. Петров (60‘ Ив. Войчев)
„Марек“: Стоян Стоянов, Л. Севдин, Л. Колев, Ром. Караколев, Ив. Палев, Н. Вуков, Сашо Пергов, Ал. Райнов, Ив. Петров, Венц. Петров, Ем. Кючуков (72‘ Станке Божурин)
Голм.: 1-0 Мил. Милчев 18‘, 1-1 Венц. Петров 49‘
Пропусната дузпа: 68‘ Ив. Дончев (ЧМ)

25.2.1978 г., 16 кр., Варна, 16.00, **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 1-3 (0-1)**, съдия: Й. Жежов, 25 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Я. Богомилов (53‘ Димо Денев), Ив. Дончев, Р. Рафиев (35‘ Мил. Милчев), Дам. Георгиев, П. Петров
ЦСКА „С. зн.“: Б. Манолков, Ив. Зафиров, Г. Димитров, Цоньо Василев, Бож. Колев, Ив. Методиев, Цв. Йончев (66‘ Светлин Мирчев), Пл. Марков, Сп. Джевизов (85‘ Ст. Стефанов), Г. Денев, Д. Димитров
Голм.: 0-1 Денев 39‘, 0-2 Димитров 64‘, 0-3 Марков 77‘, 1-3 Мил. Милчев 87‘
ЖК: Г. Жеков, Я. Богомилов (ЧМ); Василев, Денев (ЦСКА)
(бел. Я. Богомилов напуска със счупен крак)

4.3.1978 г., 17 кр., Варна, **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1-2 (1-2)**, съдия: Митко Чуков, 12 000 зр.
ЖСК „Спартак“: Крас. Зафиров, Енчо Недев, Г. Андонов, В. Илиев, Т. Попов, Вал. Чаушев, Крас. Венков, Кев. Тахмисян (46‘ Пл. Христов), Г. Цветков, Ив. Петров, К. Киряков
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов (82‘ Д. Димитров), Ив. Андреев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Мил. Милчев, Дам. Георгиев (52‘ П. Петров), Р. Рафиев
Голм.: 0-1 Дам. Георгиев 17‘, 0-2 Ив. Андреев 42‘, 1-2 Тахмисян 44‘
ЖК: Илиев (Сп)
ЧК: 65‘ Илиев (Сп)

12.3.1978 г., 18 кр., Варна, 16.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 0-0**, съдия: Бог. Деведжиев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Ив. Андреев (46‘ Н. Димов), Св. Светозаров; Ив. Дончев (76‘ Ив. Войчев), Мил. Милчев, П. Петров, Р. Рафиев
„Локомотив“ Пд: К. Толев, Пл. Танов, Крас. Чавдаров, Ганчо Пеев, Нед. Стамболиев, Минчо Овчаров, Ив. Делчев (87‘ Ас. Балабанов), Хр. Бонев, Ал. Дюлгеров (85‘ Г. Загорчев), Т. Иванов, Ружди Керимов

18.3.1978 г., 19 кр., Благоевград, ст. Хр. Ботев, **„Пирин“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Т. Геров, 15 000 зр.
„Пирин“ Бл.: Хр. Христов, П. Петров, Ив. Муларов, Кост. Николов, Й. Самоковлийски, П. Цветков (78‘ Д. Карадалиев), Кост. Кабранов, Бр. Кочев, Б. Николов (43‘ Мет. Стоянов), Ив. Петров, Б. Хаджиев
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев (30‘ Н. Димов), Ив. Иванов, Д. Димитров (65‘ Ив. Войчев), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Ив. Андреев, П. Петров
Голм.: 1-0 Муларов 54‘

26.3.1978 г., 20 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 1-1 (1-1)**, съдия: Б. Трендафилов, 20 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Р. Рафиев, Ив. Дончев (43‘ Т. Йорданов), Мил. Милчев (54‘ П. Петров), Ив. Андреев, Ив. Войчев
„Л-С“: Ст. Стайков (46‘ Томас Лафчис), Вл. Николчев, Ив. Тишански, Ст. Аладжов, К. Ивков, Н. Грънчаров, Г. Тодоров, Д. Енчев (74‘ Я. Кирилов), Анг. Станков, Ст. Павлов, Ем. Спасов
Голм.: 0-1 Станков 21‘, 1-1 Милчо Милчев 36‘

8.4.1978 г., 21 кр., Бургас, ст. 9.IX, **„Черноморец“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Величко Цончев, 20 000 зр.
„Черноморец“ Бс: Дражо Стоянов (81‘ Д. Папазов), Ив. Илчев, В. Неделчев, Ив. Йовчев, Вал. Делиминков, Ив. Пазачев, Руси Гочев, Цв. Мутафчиев, Ив. Притъргов, Тотко Дремсизов, Първан Дончев (46‘ Рос. Кавръков)
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Д. Димитров (65‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Н. Димов, Мил. Милчев, Дам. Георгиев (29‘ Ив. Войчев), Ив. Андреев
Голм.: 1-0 Пазачев 25‘, 2-0 Делиминков 73‘, 3-0 Ив. Иванов 78‘ (автг)
ЖК: Рафи Рафиев (ЧМ)

15.4.1978 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 3-0 (2-0)**, съдия: Борис Янкулов, 8 000 зр.

1977-78		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЛокСф		0:0	3-3	1-0	2-1	3-1	4-0	0-0	1-0	1-0	1-0	2-0	1-0	3-0	3-0	5-1
2.	ЦСКА	0:1		2:2	3:2	4:0	2:1	4:0	1:1	3:1	2:1	4:1	3:1	5:2	2:1	3:0	2:0
3.	Л-С	1-2	4-1		2-1	3-0	0-0	3-1	1-0	4-0	2-1	3-0	1-0	5-0	3-2	4-1	3-1
4.	Трак	0-0	1-0	4-1		1-0	0-0	2-0	1-1	3-2	3-1	1-0	1-1	2-0	1-0	1-0	3-0
5.	Слав	0-0	1-0	1-1	3-0		4-3	0-1	1-1	0-2	4-0	6-0	8-1	6-2	1-0	3-1	2-1
6.	Берое	2-1	0-1	2-1	3-2	1-0		4-0	0-1	0-0	2-0	3-1	2-1	3-0	2-1	0-1	2-1
7.	Пирин	0-2	2-4	1-0	2-1	0-0	1-0		1-0	1-0	3-0	2-0	1-0	4-1	1-0	1-1	5-1
8.	АкСф	1-0	2-4	0-0	4-0	0-6	2-0	0-0		2-1	3-2	6-1	2-4	1-2	1-0	1-0	1-0
9.	ЧМ	0-0	1-3	1-1	1-0	1-0	1-1	1-1	0-0		1-1	0-0	3-0	3-0	1-1	0-0	1-0
10.	ЧцБс	2-2	2-1	1-2	1-1	2-1	1-0	2-0	2-0	3-0		3-2	3-0	5-0	2-0	4-1	0-0
11.	ЛокПд	2-0	3-0	0-0	0-1	1-0	0-0	1-0	2-1	5-0	2-0		5-0	2-0	1-0	1-0	0-0
12.	Слив	0-1	0-0	1-3	3-1	1-1	3-1	1-0	2-0	1-3	1-1	1-0		3-0	3-1	3-0	1-0
13.	БотВр	0-0	1-1	0-0	3-2	2-1	2-0	2-1	1-0	0-0	3-1	4-2	2-2		2-0	1-0	1-0
14.	Марек	1-1	1-3	1-0	2-1	1-0	2-0	3-1	1-1	1-1	2-1	4-1	3-1	1-0		2-0	4-2
15.	СпВн	1-0	1-2	2-0	1-2	2-2	3-1	2-1	2-0	1-2	3-2	1-0	0-1	1-0	1-0		3-1
16.	АкСв	0-0	2-0	1-0	1-1	1-2	2-3	1-1	3-2	1-0	1-0	0-0	3-0	4-0	3-2	5-1	

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков (76‘ Д. Димитров), Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Мил. Милчев (61‘ Св. Светозаров), Ив. Андреев, Дам. Георгиев

„Сливен“: Стоян Йорданов, Т. Симов, Мар. Михалев, Ненко Кънев, Бойко Момчилов, Й. Милконски, Цонко Симеонов, К. Любомиров, Радия Дойчев, Пл. Янков (46‘Ахм. Дормушев), Тенко Тенев

Голм.: 1-0 Милконски 21‘ (автг), 3-0 Ив. Дончев 37‘, 62‘ (дуз.)

30.4.1978 г., 23 кр., Свищов, **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Спас Луков, 16 000 зр.

„Академик“ Св.: Стан. Пърчанов, Ил. Попов, В. Петков, Вес. Евгениев, П. Станков, Г. Павлов, Н. Курбанов (84‘ Олег Кърчев), Г. Фиданов, Петко Петков, Вал. Михов, Сашо Момчилов

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов (46‘ Д. Димитров), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Т. Йорданов (68‘ Мил. Милчев), П. Петров

Голм.: 1-0 Момчилов 29‘

ЖК: Ив. Андреев (ЧМ)

7.5.1978 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 1-0 (1-0)**, съдия: Кънчо Захариев, 15 000 зр.

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов (76‘ Св. Светозаров), Р. Рафиев, Ив. Дончев, Мил. Милчев, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (52‘ П. Петров)

„Славия“ Сф: Стойчо Стефанов, П. Миладинов, Г. Дерменджиев, Мил. Евтимов, Ив. Илиев, Ваньо Костов, Иляз Алиев, Ботьо Малинов, Андр. Желязков, Г. Минчев (46‘ Ив. Божилов) (82‘ Св. Георгиев), Ч. Цветков

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 1‘

14.5.1978 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 0-0**, съдия: Н. Дудин, 18 000 зр.

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев (40‘ Д. Димитров), Ив. Иванов, Н. Димов, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Мил. Милчев, Св. Светозаров, П. Петров (62‘ Дам. Георгиев)

„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов (65‘ Н. Донев), Сашо Костов, Б. Димитров, Г. Бонев, Й. Стойков, Венц, Арсов, Анг. Колев, Г. Стефанов, Рад. Здравков, Н. Спасов, Л. Трайков (74‘ Вал. Свиленов)

20.5.1978 г., 26 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 3-2 (1-2)**, съдия: Б. Такев, 5 000 зр.

„Тракия“ Пд: К. Пейчев, Ат. Гаръбски, Ат. Маринов, Ив. Кунчев, Славчо Хорозов, Коста Танев, Кост. Костадинов, Г. Славков, Митко Аргиров (55‘ П. Зехтински), Ал. Иванов, Ант. Милков

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Д. Димитров, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Мил. Милчев (66‘ Т. Йорданов), Св. Светозаров, П. Петров (57‘ Дам. Георгиев)

Голм.: 0-2 Р. Рафиев 7‘, 36‘, 1-2 Славков 39‘, 2-2 Гаръбски 56‘, 3-2 Иванов 87‘

ЖК: Т. Марев (ЧМ)

27.5.1978 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 3-0 (0-0)**, съдия: Т. Геров, 8 000 зр.

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Д. Димитров (35‘ Димо Денев), Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Мил. Милчев, Св. Светозаров, Т. Йорданов (46‘ Ив. Войчев)

„Ботев“ Вр.: Ив. Томов, Н. Пенков (83‘ Т. Митов), Анг. Ценов, Вес. Петков, Петьо Петров, Вал. Малджански, Рад. Панов, Вен. Тошков, Сашо Ангелов, Д. Ефремов, В. Петров

Голм.: 1-0 Ив. Войчев 71‘, 2-0 Мил. Милчев 80‘, 3-0 Ив. Войчев 85‘

2.6.1978 г., 28 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 100 зр.

„Академик“ Сф: Н. Петров, Ил. Чалев, Юл. Иванов, Ст. Първанов, Сашо Борисов, Пл. Цветков, Й. Николов (60‘ Камен Дичев), Альоша Димитров, Крас. Манолов, Крас. Горанов (74‘ Б. Гьорев), Вл. Кръжанов

„Ч. море“: Г. Велинов (46‘ Конст. Костадинов), Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Дам. Георгиев (32‘ Р. Рафиев), Ив. Дончев, Мил. Милчев, Ив. Андреев, Ив. Войчев

Голм.: 1-0 Манолов, 43‘, 1-1 Ив. Войчев 64‘, 2-1 Димитров 81‘ (дуз)

7.6.1978 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 1-1 (0-0)**, съдия: Стоян Попов, 1 000 зр.

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов (49‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев (63‘ П. Петров), Св. Светозаров, Мил. Милчев, Ив. Андреев, Ив. Войчев

„Берое“ Ст. З.: Т. Кръстев, Хр. Белчев, Зл. Василев, Пан. Горов, Теньо Минчев, Г. Стоянов, Б. Киров, Мар. Станчев (62‘ Митко Николов), Стойчо Младенов, Ст. Найденов (77‘ Л. Тихомиров), Таньо Петров

Голм.: 1-0 Мил. Милчев 68‘, 1-1 Стоянов 80‘

10.6.1978 г., 30 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 1-1 (1-0)**, съдия: Г. Панчев, 12 000 зр.

„Марек“: Стоян Стоянов, Л. Севдин, Л. Колев, Ром. Караколев, Ив. Палев, Ал. Райнов, Сашо Пергов (80‘ Станке Божурин), Ас. Томов (70‘ Н. Вуков), Ив. Петров, Венц. Петров, Д. Димитров

„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Димо Денев, Ив. Иванов, Н. Димов, Р. Рафиев, Св. Светозаров, Т. Йорданов, П. Петров (85‘Мил. Милчев), Ив. Войчев

Голм.: 1-0 Пергов 21‘, 1-1 Райнов 60‘ (автг)

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Локомотив София	30	16	10	4	40-16	42
2.	ЦСКА „Септемврийско знаме“	30	18	5	7	60-35	41
3.	Левски - Спартак	30	15	8	7	53-30	38
4.	Тракия Пловдив	30	13	6	11	39-36	32
5.	Славия София	30	12	6	12	54-35	30
6.	Берое Стара Загора	30	12	5	13	37-37	29
7.	Пирин Благоевград	30	12	5	13	32-40	29
8.	Академик София	30	10	8	12	34-38	28
9.	Черно море Варна	30	8	12	10	27-34	28
10.	Черноморец Бургас	30	11	5	14	44-43	27
11.	Локомотив Пловдив	30	11	5	14	33-41	27
12.	Сливен	30	11	5	14	36-51	27
13.	Ботев Враца	30	11	5	14	31-56	27
14.	Марек Ст. Димитров	30	11	4	15	37-40	26
15.	ЖСК Спартак Варна	30	11	3	16	30-46	25
16.	Академик Свищов	30	9	6	15	36-45	24

„Ч. море“ Вн,1977-78 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Георги Велинов	30	
Рафи Рафиев	29	7
Иван Иванов	29	2
Георги Жеков	29	
Тодор Марев	28	
Петър Петров	26	
Иван Андреев	24	1
Светозар Светозаров	24	
Милко Милчев	22	5
Никола Димов	22	1
Димо Денев	20	
Димитър Димитров	19	
Иван Дончев	19	3
Дамян Георгиев	16	3
Тодор Йорданов	16	
Иван Войчев	14	3
Янчо Богомилов	13	
Георги Йорданов	3	
Красимир Диамандиев	1	
Марин Парушев	1	
Васко Владимиров	1	
Константин Костадинов	1	

Иван Димитров Войчев

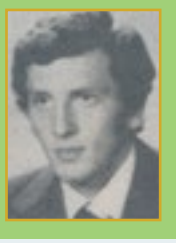
(20.10.1957 – 8.6.2022)
Позиция: ляво крило
„Ч. море“: 1976-81, 1982-84
„А“ РФГ: 61 мача/6 гола
„Б“ РФГ: 10/1

Войчев е продукт на черноморската школа, преминал през всички възрастови групи, сребърен медалист с отбора на юноши ст. възраст, където е и голмайстор на отбора (1975-76). Влиза в мъжкия отбор още през 1976 г. (дебют на 8.5.1976). Често е вземан като резерва от ст. треньора Г. Димитров – Червения, което довежда до допълнително напрежение между Червения и Иван Василев – Катила, който не успява да използва талантливия си нападател в някои ключови мачове от Елитната юношеска група. Ванката играе като ляво крило: бърз, техничен, с рязък спринт. Получава повиквателна за юношеския нац. отбор, за който изиграва 13 мача и отбелязва 3 гола (на Турция, Белгия и Югославия – в квалификациите за турнира на УЕФА, от които България губи след два равни мача 2-2 и изпълнение на дузпи). Играе на турнира „Дружба“ в Северна Корея. Влиза в мъжкия отбор като една от големите надежди, но не успява да се наложи като титуляр.

Т. Йорданов: „Войчев беше безспорно голям талант, но дойде в най-неподходящия за него момент. Тогава за поста на крилото имаше най-голяма конкуренция. Чудото играеше още, Пепи Петров пристигна от Шумен, аз играех от дясно, както и Бебо се включваше на този пост. След това дойде и Пламен Ганев от Толбухин и за Войчев просто не остана място.“

Р. Керековски: „С Войчев бяхме добри приятели и съотборници. Той се държеше доста по-свободно с треньорите, не мълчеше на никой. Дори с Катила, на който никой не смееше да каже дума. Катила имаше някаква слабост към него и му позволяваше някои своеволия. Войчев не обичаше режимите, ходеше често по дискотеки и барове. Не пушеше и не се е напивал, но нощния живот го влечеше. Не беше едър и влизаше без страх в единоборствата, за което беше наритван от защитниците и получаваше често контузии. Беше много весело момче, винаги имаше настроение около него, за което хората го уважаваха и обичаха. През последния си сезон беше контузен и му бяха оперирали глезена. От ръководството използваха това и го освободиха. В ЖСК „Спартак“ го взеха веднага, те тогава играеха в „Б“ група. Иван Вуцов им беше треньор и Войчев им помогна да влязат в „А“ РФГ. Следващия сезон премина в Шумен, но тогава ги извадиха от „Б“ група за „черна каса“. Чико Дерменджиев им беше треньор, бяха вземали пари, които трябваше да върщат и после му удържаха от заплатата, когато вече играеше за „Ватев“ Белослав.“

Красимир Кузов Диамандиев – Джастата

(р. 3.1.1956 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1974-77, 1980-88
„А“ РФГ: 101 мача/2 гола
„Б“ РФГ: 45/3

„Започнах да тренирам плуване при Папàта (Алекси Алексиев), Мария Николова, която беше една от най-добрите български плувкини за времето си ми е първа братовчедка. След това тренирах и лека атлетика. Бях на 13 години, когато един приятел ме помоли да отидем заедно да се запишем футбол. Още след първата тренировка Кафето ме взе в отбора с по-големите – набор 1955. Тогава играхме финали за републиканско детско първенство. Най-добрите 4 отбора в страната играхме турнир в Пловдив. Следващата година (1970 г.) пак играхме на финалите и станахме вицешампиони. Паднахме само от ЦСКА (1:5) и бихме „Левски“ (3:1, *бел.* третият мач във финалната четворка е срещу „Ал. Мишев“ – 3:3. „Ч. море“ е сребърен медалист от републиканското първенство за деца 1969-70 г.).

През 1971 г. влязох в Механо-техникума и за една година минах от младша в старша възраст. През 1974 г. Червения стана старши треньор на мъжете, дойдоха при мен с Мокана и казаха, че ме вземат мъжкия отбор. Бях атакуващ халф, пускаха ме и вляво и вдясно и в центъра. Играех добре и с двата крака, имах силен удар и съм вкарвал голове от далечно разстояние. Не са ми възлагали защитни функции или да пазя някой персонално, за това имаше други хора.

През 1976 г. отпаднахме и влязохме още следващия сезон, а мен ме приеха в учителския институт в Шумен и три години играх във „Волов“. Там имахме много сплотен колектив, а аз бях един от голмайсторите, въпреки че играех като халф. Вкарвах често с далечни удари. Това ми е вторият любим отбор, след „Черно море“. Когато завърших, Вуцов ме уговаряше да отида в „Спартак“, но аз се върнах където мисля, че ми беше мястото. Останах в „Ч. море“ до 1988 г.. За няколко месеца ме бяха пратили в „Добруджа“ Толбухин. Спас Киров беше треньор там и бяха застрашени от изпадане. Адмиралът се разпореди да отида да помогна и успяхме да ги задържим в „Б“ група. Така беше тогава. Каквото каже адмирала, това ставаше.

В турнира за Интертото играх във всички мачове. Срещу „Стандарт“ Лиеж играхме много силно, но „Байер“ Леверкузен ни превъзхождаха. Съжалявам, че не можаха да ми оправят паспорта за турнира в Казабланка, където играхме срещу „Атлетико“ Мадрид.

Последно (1989-90) играх в Девня заедно с Янчо Богомилов, Иван Войчев, Ники Стоев.“

Янчо Богомилов Атанасов

(р. 2.11.1956 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1976-82
„А“ РФГ: 119 мача/3 гола
„Б“ РФГ: 25/2

По-малкият брат на Чечи тръгва по стъпките на брат си. Къщата им е до „Тича“ и там всички играят футбол, а Кафето зорко следи всички деца в махалата. Янчо започва в децата. Иска да играе халф. Висок и техничен, но не е от бързите футболисти и освен това е страдал от астма. Израства истински в юношеския отбор. Иван Василев – Катила решава да го сложи последен в защитата – либеро. Помнел вуйчо му Янчо Георгиев, бил голям талант в юношите на ВМС и даже искали да го вземат в ЦДНА, но се разболял от туберкулоза и починал само на 21 години. Янчо, който освен че бил кръстен на вуйчо си, бил пълно копие на него – висок, снажен, техничен, с отличен поглед върху играта. Така с Янчо и Роман Керековски в центъра на защитата, юношите на „Ч. море“ изиграват 10 мача без загуба. Побеждават в Бургас и шампиона от този сезон „Черноморец“.

Треньорът на юношеския нац. отбор Цветан Илчев също го забелязва. Янчо изиграва 8 мача с националната фланелка на юношите, между които и квалификациите за ЕП срещу Унгария, които нашите губят (0:1, 1:1) и отпадат от турнира. Записва и един мач за младежкия (-21 г.) отбор на България.

Янчо дебютира в мъжкия отбор на „Ч. море“ на 11.10.1975 г. във Варна срещу „Академик“ Сф с №5, а брат му Стефан играе с №11 в този мач. Двамата братя изиграват три мача заедно през този сезон, който се оказва последен за Стефан Богомилов в отбора, а на Янчо предстои утвърждаването като един от най-добрите дефанзивни полузащитници в „Ч. море“.

С идването си като играещ треньор през 1979 г., Божил Колев заема позицията на последен в защитата (либеро) и поставя Янчо пред себе си като „метач“. „Харесваше ми умението му да задържа топката и да я изнася. С високият си ръст и отскок обираше и високите топки. Сигурен, стабилен, техничен, с такъв играч пред мен бях спокоен в защитен план.“

„Играех на всякакви позиции в отбора. Основно действах като център-халф, но понеже имах универсални качества, когато някой се контузеше и оставаше празнина в състава, гласуваха на мен доверие да я запълня. Общо взето, само като вратар не съм играл. През 1982 г. напуснах „Черно море“ със скандал. Исках да отида в „Левски“ и си подадох молбата за напускане. Ръководството на клуба отказа да ме освободи и заплашиха, че ще ме накажат. Явих се на арбитраж. Искаха да ме накажат да не играя футбол за срок от 2 години. Тогава се появиха от ЦСКА. Предложиха ми да отида при тях, като ме увериха, че ще оправят нещата и няма да бъда наказан. Така облякох фланелката на ЦСКА.“

Чечи: „Бях с брат ми в София. Един футболен съдия, който беше свързан с ЦСКА го привика и му каза, че ако иска да играе в София и „да се развива“, трябва да премине в ЦСКА. Направиха го офицер, игра там няколко години, стана шампион, носител на купата, но влезе в конфликт с Георги Димитров – Джеки, с когото играеше в двойка централни защитници. Джеки искаше да играе с брат си Динко и направи всичко възможно Янчо да си замине. Забъркаха се много интриги и Янчо си замина. Отнеха му и офицерския чин.“

„През 1985 г. се върнах във Варна. Обаче тогавашното ръководство на „Ч. море“ прецени, че съм чепат характер, ще разваля дисциплината в отбора и т.н., а и вече бях напуснал със скандал един път. Така решиха да не ме вземат, въпреки че аз ги чаках до последно. Дори бяха минали 4-5 кръга от шампионата, а ми се играеше футбол. Накрая реших да отида в „Спартак“.

В България, Янчо завършва кариерата си в „Девня“, където треньор е брат му Стефан. Отборът е във„В“ група с амбиции за влизане в „Б“. Там са също Джастата, Роман Керековски, Н. Стоев. Отборът бие наред, но Янчо получава предложение от кипърския „Еноси Паралимни“, което е трудно за отказване и след 2 сезона в Кипър приключва с футбола.

28.5.1977 г., ст. „Ивайло“, В. Търново, Янчо Богомилов (на заден план) с Красимир Диамандиев – Джастата, Димо Денев и Тодор Марев (на земята) спират атаката на Иван Ненчев от „Етър“.

Иван Дончев Иванов

(р. 8.8.1956 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1974-83
„А“ РФГ: 172 мача/16 гола
„Б“ РФГ: 36 мача/9 гола

„Във футбола съм с името Дончев, защото имахме вече Иван Иванов в отбора. Още като строиха първите блокове в Рупи (кв. „Чайка“) нашите взеха апартамент там, съвсем до игрището. От малък играех по цял ден футбол, ходех на мачовете още от дете да връщам топките зад вратата и като я ритах обратно, гледах да покажа техника и се радвах когато ме гледат одобрително. Тогава играеше поколението на Янко Атанасов и Босната. Още от дете минавах за перспективен.

На сгурията при Кафето отидох на 8 години, след това при Тошко Терзистоев в юношите. Взеха ме в юношеския и младежкия нац. отбори, имам над 20 мача. (бел. Иван Дончев изиграва 10 мача за юношеския нац. отбор, в които отбелязва 1 гол във вратата на домакините на турнира „Дружба“ в Куба. За младежкия нац. отбор до 21 години, Иван Дончев играе във всичките девет мача през 1976 г. и в 8 мача през 1977 г., в които отбелязва един гол срещу Турция). От там станахме приятели с Георги Велинов. Аз го докарах във Варна. Пратихме Кахърков с една „Волга“ да го прибере от Русе. Там имаха много добър титуляр – Игнат Младенов и Велинов не влизаше много в игра. При нас веднага стана титуляр. Имам много преживявания с юношеските национали. Всяка година се играеше турнир „Дружба“, само между соц. страните и всяка година в различна страна. На нас се падна да играем в Куба. Имаше проблем със самолета на връщане, чакахме няколко дена да ни върнат в България, а трябваше да влизаме в казармата. Бях в една стая с Красимир Манолов в хотел „Хилтън“. Ядене и пиене на корем. Като се върнахме набързо ни прибраха в казармата. Тогава ме искаха в „Славия“, но аз отказах. От „Ч. море“ ми бяха дали гарсониера в „Чайка“, бл. 17, до Курортна поликлиника, пък и съм черноморец, какво да правя в София. В цялата си кариера съм играл само за „Ч. море“.

Един път ме извикаха и в „А“ националния отбор, но Цветан Илчев не ме пусна в игра. Останах на резервната скамейка.

При мъжете ме взеха още 17 годишен, Мокана беше треньор (бел. дебютира на 18.8.1974 г. срещу „Локомотив“ Пд във Варна). От началото играех с номер 8, десен полузащитник, „черноработника“ дето му викат, „мотора на отбора“. Бях титуляр и разчитаха на мен. За един мач в „Б“ група срещу „Волов“ Шумен имаше някакво отлагане, за да можем да се върнем с Велинов от националния, за да не изтървем мача. Те пък ни биха с 3-0 във Варна. Пепи Петров вкара два гола, след това го взеха при нас. Биех и пряк свободни и по едно време бях щатен изпълнител на дузпи. Много добре си спомням дузпата в Исперих, която бих на Млякото и с нея победихме с 2-1. Иван Василев беше треньор, застана зад вратата и дрънка с ключовете си и му вика „Мляко, тук са ключовете за апартамента“. Бил му обещал апартамент с изглед към морето, а Млякото беше варненец и искаше да се връща във Варна. После разправял, че нарочно се хвърлил в другия ъгъл, ама от къде е знаел в кой ъгъл ще бия. Добър вратар беше, майтапчия. Станах голмайстор на отбора тогава (9 гола, колкото Дамян Георгиев), Марашлиев игра тогава в „Черно море“.

Изпуснах една дузпа срещу „Марек“ следващия сезон (3.12.1977 г. във Варна, 1-1), което много ми тежеше, вратарят им Стоянов я спаси. Дълго носих чувство за вина по този случай. Тогава таман бяхме влезли от „Б“ група и беше много тежък сезон, борихме се за оставане и този пропуск можеше да е решителен, но се задържахме в „А“ група.

В Казабланка не съм ходил, срещу „Атлетико“ Мадрид не съм играл, може да съм бил тогава с националите, не помня. В мачовете за Интертото бях титуляр във всичките. Даже в Дания ни позволиха да си вземем жените.

В началото на 1980-те имахме много силен отбор, въпреки че не пазехме много режим. Играехме добре срещу ЦСКА и „Левски“, вземахме им точки, страхуваха се от нас, всичко можеше да им се случи и във Варна и в София. Станахме 4-ти една година. „Спартак“ Варна тогава бяха в „Б“ група, Вуцов им издействал премии, раздали им пари, надуват се по дискотеките на „Златните“, а на нас адмирала ни подари по един часовник „Полёт“ за доброто представяне. За мен това беше и основната причина за издънката, която се случи със „Спартак“ Плевен. На тях им трябваха точки, платиха. Кое как точно се разкри не мога да кажа. Не съм чувал за този треньор от Плевен дето катастрофирал и за тефтерчето дето намерили в колата му. Спас Киров ни беше треньор тогава, и той може да се е разровил, защото беше изключително принципен. Бай Иван и Манолков ги водиха организатори и те пострадаха най-много. Нас ни вкараха в следственото. От другата стая се правят, че бият някой. Чуват се някакви викове и охкания. Аз бях последният, който си призна. Дойдоха и ми викат: „Абе Дончев, на какъв се правиш тук. Виж другите какво са писали. Признавай си, да не те бием наистина.“ Адмирала беше казал, че който си признае няма да го наказват, ама не стана така. Иначе, уредени и продадени мачове колкото си искаш, но си го изкараха на нас. Рафито и Бебо се отърваха с по няколко месеца, а на мен и Кондата ни отнеха правата завинаги. Взеха ни апартаментите. Повече футбол не съм играл и може би по-добре стана така.

Хванах се шофьор при баща ми, след това бях барман в РУМ „Бриз“, после 20 години държах един пункт на „Еврофутбол“, докато го закриха с аферите около Васил Божков. Сега работя за DHL в Хейлброн, до Щутгарт в Германия. Синът ми и внука са тук при мен. Футбол не следя много.“

„Стал" (Мкелец) — „Черно море" 0:0

ПОБЕДА НА СИЛНИЯ ДУХ

•"А" РФГ • 1978–79 г.

КОГАТО СЪДИЯТА РЕШИ...

ЗАПАЗИХА ВРАТАТА СИ ЧИСТА

След ярка, жизнерадостна игра — убедителна победа

„ЧЕРНО МОРЕ" – „ЛЕВСКИ-СПАРТАК" 3:1

ПОБЕДА В ПОСЛЕДНИТЕ МИНУТИ

УБЕДИТЕЛНО, РЕЗУЛТАТНО

„ЧЕРНО МОРЕ" – „ЛОКОМОТИВ" (Пл) 4:1

ЧЕРНОМОРЦИ — БЕЗ ТОЧЕН МЕРНИК

Гостува ни „Черноморец" (Одеса)

Грешки в защитата, пропуски на нападателите

90 минути безплоден щурм

Безплодно териториално надмощие

„ЧЕРНО МОРЕ"–„ЧЕРНОМОРЕЦ" 0:0

Тежка загуба...

1978

Освободени са **Дамян Георгиев – Чудото**, **Димитър Димитров – Трактора** и **Марин Парушев**. След 7-мия кръг се уволнява **Георги Велинов** и заминава за ЦСКА „Септ. знаме“, на неговото място е привлечен **Димитър Жаров** от школата „Чавдар“, а от февруари и ветерана **Стоян Йорданов** от „Сливен“, след като през зимната пауза е освободен **Константин Костадинов**.

Като нов в отбора е представен **Роман Керековски**, който предния сезон е играл в „Девня“, както

Една от големите надежди на черноморската ДЮШ Милен Бакърджиев (в средата) с Наско Сираков (Л-С, вляво) и Асен Михайлов (Спартак, вдясно) преди мач на юношеския нац. отбор

и **Тодор Генчев** от „Спартак“ Койнаре, който не записва официални мачове за клуба. **Вахан Анганян** от юношеския отбор също е обявен като ново попълнение, но той решава да прекрати футболната си кариера за сметка на следването си във ВНВМУ. От ЦСКА „Септ. знаме“ е привлечен **Валерий Пейчев – Еката**.

22.7.1978 г., ст. Ю. Гагарин, контр., „Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 0-0,

26.7.1978 г., ст. Ч. море (Тича), контр., „Ч. море“ – „Волов“ Шн 1-1 (1-0),

Голм.: 1-0 Вал. Пейчев, 1-1 Николов

29.7.1978 г., Русе, контр., „Дунав“ Рс – „Ч. море“ 1-1

Голм.: 1-0 Кубратов, 1-1 Р. Рафиев

12.8.1978 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0-0**,

В. „Нар. дело“, 15.8. 1978 г.: „Във Варна проливният дъжд, който заваля часове преди мача между „Черно море“ и „Тракия“ и продължи, макар с различна интензивност, по време на цялата среща, постави на изпитание не само физическата издръжливост на футболистите от двата отбора, но и тяхната съобразителност и умение да се приспособят към силно наводнения и тежък терен. В трудната обстановка черноморци се ориентираха по-добре. Още от самото начало те заиграха подчертано нападателно, като често използваха дълги пасове и опитваха стрелба отдалеч. Така още в 7-та минута удар на Андреев от около 25 метра срещна гредата на тракийската врата. Със сполучливо построени комбинации черноморци диктуваха играта, но без резултат. Един стар недъг, съпътствал отбора на „Черно море“ почти през цялото предишно първенство, се прояви още в първия мач на настоящия шампионат – неумението да се оползотворяват създадените удобни голови положения. А те бяха по няколко през двете полувремена. Разбира се, трябва да се отдаде заслуженото и на вратаря на „Тракия“ Пейчев, който на няколко пъти се намеси успешно, а на два пъти и шансът му помогна – топката се отби от напречната греда!

Футболистите на „Тракия“ през по-голямата част на срещата играха дефанзивно, като много често си служеха с изкуствени засади. В нападение те разчитаха на откъслечни контраатаки. Явно, тяхната цел бе равният резултат. И я постигнаха. ***Б. Йовчев***“

19.8.1978 г., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 2-2 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 22.8. 1978 г.: „Интересно протече срещата в Бургас, където играха местният „Черноморец“ и „Черно море“. С голове на Гочев в 39-та и на Дончев в 50-та минута домакините поведоха с 2:0. Но силите им като че ли свършиха дотук. След неоправданото суетене през първата част на срещата, варненци взеха инициативата в свои ръце, през второто полувреме започнаха да диктуват изцяло играта. Чрез Дончев в 61-та и Пейчев в 77-та минута те изравниха резултата – 2:2. Тяхното

надмощие продължи и след това и за малко не им донесе пълен успех.

След мача старши треньорът на „Черно море“ мс Иван Василев сподели: – Доволен съм от играта на нашите футболисти. Особено през второто полувреме! Както в срещата си с „Тракия“ в първия кръг във Варна, така и в Бургас те показаха много добра физическа издръжливост. Играха с голяма подвижност, леко боравеха с топката и заслужено спечелиха аплодисментите на бургаската публика. ***Б. Стефанов***“

26.8.1978 г., **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0-2 (0-0)**,

В. „Полет“, 27.8.1978 г.: „Безспорно правило във футбола е, че решенията на главния съдия не се оспорват и единствено те могат да бъдат меродавни за крайния изход на срещата. Достойно правило, ако бъде реализирано по един достоен начин. Ако смелостта и отговорността не напуснат арбитъра в даден момент. В противен случай?...

В противен случай имаха възможност да се убедят хилядите зрители на стадион „Юрий Гагарин“, когато в 66-та минута от срещата между „Славия“ и „Черно море“, в наказателното поле на „белите“ бе съборен Рафиев. Оставаше му да преодолее последната преграда – вратарят на „Славия“ Гугалов. Главният съдия на срещата Жежов, който бе в непосредствена близост до нарушението, не видя нищо, а само 6 минути по-късно в съмнително положение за засада, влезлият на мястото на Цветков Величков откри резултата в полза на „Славия“. Страничният съдия не счете, че е имало засада. Главният се съгласи с него. Така в продължение на 6 минути нещата бяха променени със 180 градуса, след което последва и грубата грешка на Марев, която позволи отново на Величков да покачи резултата на 2:0. Резултат, с който завърши и срещата.

Без да извиняваме грешките на състезателите от „Черно море“, за които ще стане дума по-нататък, не можем да не се учудим и на решението на централната съдийска колегия, която изпрати за главен арбитър във Варна един бивш футболист на „Славия“. С това бе изразено едно неетично отношение както спрямо футболистите на „Черно море“, така и спрямо хилядите техни привърженици.

И тъй като започнахме коментара си с една реплика по отношение ръководството на срещата, нека да анализираме и другата страна – можеха ли състезателите на „Черно море“ да решат крайния изход на двубоя до 66-та минута. Можеха, ако тактически правилно бяха подходили към всеки момент от двубоя си с футболистите на „Славия“. Срещу високата и пакетирана защита на гостите, черноморци в повечето случаи търсеха високите прехвърляния с „изсипване“ на топката пред противниковата врата, твърде малко или почти никак (особено през първото полувреме) бяха точните удари към вратата на Гугалов. Изключение правеха набезите на Рафиев, Светозаров и Жеков по десния фланг, които носеха реални опасности, но за съжаление неоползотворени от партньорите им. И може би в тези минути липсваше водещата фигура, състезателят, който е готов да се „раздаде“, но да поведе съиграчите си на щурм. Като прибавим и безличната игра на Войчев по лявото крило, ще получим не много радостната картина в атаките на „Черно море“.

След почивката на мястото на Войчев влезе Йорданов, който потърси по-активно взаимодействие с колегите си от нападението, заредиха се няколко опасни момента пред вратата на Гугалов, за да дойде 66-та минута. За останалото разказахме. Може би трябва само да добавим, че при 1:0 двубоят не беше още решен. Но за останалото имат думата психолозите. ***Ж. Николов***“

2.9.1978 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 104, 4.9.1978 г.: „Черноморци понесоха тежък удар, но оставиха добри впечатления с играта си. Действаха свежо, маневрено и комбинативно. Рано падналият гол (след великолепно тройно разменени пасове между Владимиров, Кръстанов и Панков) ги принуди бързо да се преустроят на атакуваща вълна. Целият тим се изнесе напред и търсеше упорито вратата на съперника. Във всичките им ходове обаче липсваше главното – остротата.

При плевенчани нещата стояха значително по-добре. Всичко беше под-

1978

Милко Костадинов Милчев – Милчо *(7.8.1953 – 14.10.2913), 41 мача/9 гола в „А“ РФГ в периода 1977-79. Милчо е юноша на клуба, но е записал повече мачове за „Добруджа“ Тх, от където идва през лятото на 1977. Играе като централен нападател тип „таран“, висок, силен във въздуха, повечето му голове са отбелязани с глава, но има слабости в бързината и играта с крака. В един период е предпочитан пред титуляра на този пост Рафиев, но не успява да се наложи и през лятото на 1979 г. преминава в „Девня“, чийто отбор е новият член на Северната „Б“ РФГ и има амбиции за добро представяне, след като е привлякъл няколко бивши футболисти на „Ч. море“ и „Спартак“ и участва в първия турнир „Варненско лято“.*

1978

Валери Стефанов Целов – Оцеола
(р. 10.10.1960 г.), 3 мача в „А“ РФГ, ляво крило. „Минах през всички възрастови групи на ДЮШ при треньорите Аврамов, Янко Атанасов, Нинов и Билялов. На републиканското за юноши мл. възраст взехме сребърни медали. На финала ни биха „Пирин“ с дузпа. При мъжете ме взеха през 1978 г., играех като резерва. Бях и на зимния лагер в Полша. През 1979 г. ме взеха в Каварна, играх там 2 години в „Б“ група, Янко Кирилов беше треньор. Когато Спас Киров стана треньор на „Ч. море“ ме върнаха за една година, след това играх в „Академик“ Свищов, там учих в университета. Последно играх в „Ч. знаме“ Павликени 1986-87 г. с треньор Стоян Коцев. Сега имам частна школа за деца „Юнак“ Варна. Подготвяме кадри за „Черно море“.

чинено на рационалното действие. Имаше голямо движение, бързо прегрупиране, глад за голове. Никой не злоупотребяваше с воденето на топката. По фланговете се нахлуваше мощно и респектиращо в тила на съперника, създаваха се голови положения. Минков материализира две от тях. Стори го със зрялост и майсторство. ***Св. Обретенов***“

10.9.1978 г., **„Ч. море“ – „Академик“ 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 12.9. 1978 г.: „Черноморци излязоха с някои промени в състава и в началото не можаха да създадат стройна организация на действията си. Гостите заложиха на контраатаката и на два пъти в 6-та и 14-та минута бяха близо до успеха. Постепенно черноморци сложиха ред в атаките си и със силни пробиви по крилата чрез Йорданов, Рафиев, Милчев застрашаваха вратата на студентите. Но ударите бяха прибързани или неточни. Едва в 26-та минута хубава комбинация между Йорданов и Димов завърши със силен и точен удар на последния, но вратарят спаси.

Към 30-та минута отборът на „Академик“ преодоля натиска на своя съперник и на свой ред премина в активни действия. Заредиха се разнообразни атаки и към двете врати, но зачестиха и грубостите и съдията К. Харизанов бе принуден да прибягва до жълтите картони. Остър пробив в 36-та минута на Марев доведе до разбъркване пред вратата на софийските футболисти. След неколкократно избиване на топката Марев постигна първия гол. При отбелязването на гола страничният съдия вдигна флага за засада и студентите не без основание оспориха решението на главния съдия. Но К. Харизанов, като се посъветва с помощника си, потвърди редовността на гола и „Черно море“ поведе с 1:0. В оставащите 9 минути до края на първото полувреме зрителите бяха свидетели на сцени, които нямат нищо общо с честната и спортсменска игра. Футболистите на „Академик“ заиграха грубо, държаха се непристойно. За съжаление и някои от черноморци не издържаха на провокиращите постъпки на своите съперници. Съдията предупреди трима състезатели, а в 44-та минута отстрани за саморазправа Ю. Иванов (Ак) и Андреев (Чм). Струва ни се, че Андреев „изгоря“ заради невъздържаността на Пейчев.

След почивката играта се разви нормално. Гостите от София показаха възможностите си и на три пъти черноморци чрез Велинов и Иванов спасиха вратата си от сигурни попадения. Домакините не останаха длъжници и също плетяха смислени комбинации и отправяха опасни удари. Но вместо да усилят натиска, черноморци решиха в последните 15 минути да пазят минималното си предимство чрез по-бавна игра и бяха наказани. В 81-та минута Димитров с точен удар от около 17-18 метра изравни – 1:1. Сега на изпитание бе поставена волята за победа на варненските футболисти. Те отново превключиха на високи скорости. В 88-та минута Милчев бе изведен в отлична позиция в наказателното поле на „Академик“, но бранителите го подкосиха – дузпа. Младият Светозаров бе точен и – 2:1 за „Черно море“.

„Черно море“ спечели първата си победа в новия шампионат, но ние очакваме и искаме повече от отбора. ***Ив. Колев***“

17.9.1978 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 3-1 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 19.9. 1978 г.: „По традиция срещите между „Черно море“ и „Левски-Спартак“ преминават оспорвано, интересно и привличат многобройна публика. Така бе и в неделя. На стадион „Ю. Гагарин“ дойдоха повече от 20 хиляди зрители и те станаха свидетели на една от най-добрите през този сезон игри на черноморци, която заслужено им донесе убедителна победа. А гостите с някои съществени промени в състава не предявиха силни и убедителни аргументи, за да защитят голямото си име.

Първото полувреме бе твърде показателно за състоянието на двата отбора. Как силно, бързо и с добро техническо майсторство и тактическо умение атакуваха черноморци и колко трудно, тежко и тромаво се отбраняваше „Левски-Спартак“! Заложили на атаката, домакините чрез Войчев, Светозаров и Милчев, при солидната подкрепа на средната линия – Богомилов, Дончев, Пейчев – непрекъснато притискаха своя съпер-

ник, държаха го в напрежение и задълго разстроиха играта му. Бранителите Марев, Иванов, Жеков и Денев, без да им е чужда мисълта за атака, умело покриваха бавните нападатели на „сините". С мъжество и воля за победа варненци търсеха момента да нанесат решителния си удар. И той не закъсня. В 26-та минута Богомилов с глава изпрати топката в мрежата, а в 32-та минута Пейчев със силен диагонален удар, при явно разколебаната и несъгласувана защита на гостите покачи на 2:0 за „Черно море". (Народен спорт: Началото на развръзката бе поставено в един твърде интересен епизод. Милчев засече топката с глава и я насочи към Стайков, Николов изпревари вратаря си и я отби от голлинията, тя обаче попадна у Богомилов, който също с глава простреля незащитения от никого ъгъл)

Преди, а още повече и след головете „Левски-Спартак" не можа да внесе ред в организацията на атаките. Много усилия, старание и майсторство вложи Барзов, доста пробиви осъществи защитникът Николов, но напред хаосът продължаваше. В крайната фаза на атаката имаше безпомощност. Нямаше състезател, който да завърши по най-рационален начин нападателните акции. Станков не прояви воля в борбата със защитниците, Тодоров често губеше борбата за топката, Борисов бе бавен и неефикасен, а Войнов много бързо се загуби на терена. Повече се очакваше и от Панов.

През първото полувреме и по-голямата част на второто превесът на черноморци бе явен. Той се изрази и в повечето удари към вратата, докато гостите до почивката само веднъж чрез Панов (в 30-та минута след пряк свободен удар) затрудниха Велинов.

В началото на второто полувреме срещата поизмени малко облика си. Отборът на „Левски-Спартак" бе анализирал слабостите си. Борисов напусна фланга, заздрави средната линия и възстанови връзката между нападателите и защитниците. Контраатаките вече носеха по-организиран характер и пред отбора се открихa

1978

На 7.11.1978 г. Йохан Кройф официално слага край на футболната си кариера, като за последен път облича екипа на „Аякс" в бенефисен мач срещу „Байерн" Мюнхен пред препълнените трибуни на Олимпийския стадион в Амстердам. Германците си отмъщават за болезнените загуби от „Аякс" през 1972 (0-5) и 1973 (0-4) като побеждават домакините с 8-0. Това е най-голямата загуба в кариерата на Кройф.

Отборът на „Ч. море", прави от ляво надясно: Г. Велинов, Г. Жеков, Р. Рафиев, Ив. Василев (ст. тр.), Я. Богомилов, М. Милчев, Д. Денев, Аб. Билялов (пом. тр.), Ив. Иванов, Кр. Диамандиев и Стоян Йорданов, клекнали: Ив. Андреев, Мар. Парушев, Р. Керековски, П. Петров, Т. Марев, Т. Йорданов, Св. Светозаров, Г. Йорданов и Дам. Георгиев

1978

***„Черноморец“ Одеса**, първенството в СССР се провежда в календар пролет-есен и приключва на 11.11. 1978 г., когато „Черноморец“ Одеса ще завърши на 7-мо място от 16 отбора в крайното класиране на Висшата лига (най-високото ниво на футбола в СССР), на 10 точки от шампиона „Динамо“ Тбилиси.*

***„Дружба“ Майкоп**, осн. 1963 г. под името „Урожай“, постоянен участник във Втора лига (трето ниво) на съветския футбол, през този сезон заема 5-то място от 24 отбора в 3-та зона (от общо 6), на 13 точки от шампиона „Спартак“ Нальчик, спечелил място в Първая лига (второ ниво в СССР)*

някои добри възможности. Но, колкото и невероятно да звучи, един опитен играч като Панов не улучи целта на празна врата (в 51-та минута). После пак същият състезател (в 61-та минута) стреля силно с глава, но не изненада Велинов, който майсторски изби. Едва в 88-та минута Тодоров успя отблизо да отбележи почетния гол. Но в самия край футболистите от София оголиха тила си, Рафиев нахлу вдясно, вдигна високо и Милчев зафиксира 3:1 за „Черно море“.

Заслужена победа, плод на пълна мобилизация на силите. „Черно море“, както и в други срещи, взе на въоръжение атакуващия стил. Но сега вече с по-високи реализаторски способности, с настроение и самочувствие, отборът завоюва хубав успех, като надигра категорично съперника си. ***Ив. Колев***“

23.9.1978 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 112, 25.9.1978 г.: „Моряците от Варна намериха попътен вятър и още в 7-та минута „издуха“ мрежата на Кръстев. На трибуните се почувства вълнение от 9 бала, а на терена беройци започнаха на вълни на вълни да щурмуват четириъгълника зад Велинов. Варненският вълнолом издържа напора до 27-та минута, когато защитникът Белчев припомни на нападателите какви са техните задължения.

През втората част „Берое“ подсили нападението с Младенов и голмайсторът побърза да се изяви… 2:1. Победата на „Берое“ дойде напълно закономерно. Старозагорци надиграха гостите от Варна, които водени от Марев и дейните Дончев и Пейчев, показаха задоволителен футбол. Неточностите в присъжданията на главния съдия не бяха фатални, а само наливаха масло в огъня, в който „изгоряха“ Минчев и Рафиев (с жълти картони). ***В. Генчев***“

30.9.1978 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 4-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 3.10. 1978 г.: „Футболистите на „Черно море“ излязоха с явно желание да играят за победа. И както се видя по-късно, те бяха длъжни да спечелят този мач, тъй като имаха срещу себе си отбор, отстъпващ им по много показатели. Но повече от 30 минути черноморци не можаха да оползотворят надмощието си. Отборът на „Локомотив“ заложи на подсилената защита, с откъслечни опити за контраатака. Пролича обаче, че без Бонев и с някои млади играчи в състава „Локомотив“ е твърде безпомощен в нападение. И в тази среща бе потвърдено, че този, който разчита на подсилена защита с надежда да спечели поне една точка, в повечето случаи губи всичко.

Така стана и на срещата във Варна. В 38-та минута Милчев скочи най-високо и постигна с глава красив гол – 1:0 за „Черно море“.

През второто полувреме „Локомотив“ се преустрои, като прехвърли повече сили на предна линия. Но от това се възползва отборът на „Черно море“, който отново с много движение, бързина и комбинативност диктуваше темпото и хода на събитията на терена. Нападателите му умело се врязваха в свободните коридори и поставиха на колене своя съперник. Чрез Дончев, Йорданов и Светозаров резултатът нарасна на 4:0. Едва 5 минути преди края най-дейният футболист на гостите Овчаров отбеляза почетен гол.

В срещата с „Локомотив“ (Пд) „Черно море“ показа по-високо игрово умение, по-голямо творчество и резултатност и спечели напълно заслужено. Победата несъмнено ще вдъхне повече вяра в силите и ще повдигне самочувствието на футболистите. Тя дойде в резултат на усърдието на всички състезатели. Отбраната, водена от отличния Марев, бе стабилна и решителна. Средната линия бе вещ конструктор и активен участник в нападателните акции в полето на съперника. Трябва да отбележим също устрема на Светозаров и силната игра на Т. Йорданов, който с влизането си в 55-та минута направи атаките на „Черно море“ още по-динамични и разнообразни. А Милчев все по-успешно влиза в ролята си на добър централен нападател, който бележи голове и подхранва партньорите си с точни, целенасочени пасове. ***Ив. Колев***“

***

6.10.1978 г., ст. Ю. Гагарин, контр., „Ч. море“ – България (юн.) 1-2 (1-0),

Голм.: 1-0 Я. Богомилов 43', 1-1 Аргиров 61', 1-2 Величков 68'

8.10.1978 г., **„Ч. море“**

1978

Стоян Иванов Йорданов *(р. 29.1.1944 г.), 3 мача в „А“ РФГ през този сезон. Известният вратар на ЦСКА е привлечен през февруари 1979 г. и остава до края на сезона. „Бях скаран с един от началниците, който ме пращаше насамнатам. Дойдох във Варна през лятото на 1978 г., но тогава ме пратиха в Сливен. Когато взеха Велинов в ЦСКА пак ме пратиха във Варна. С Иван Василев бяхме колеги и приятели, той играеше пред мен, когато беше в ЦСКА, заради него се съгласих да дойда в „Ч. море“. Това ми бяха последните мачове като футболист, след Варна повече не съм играл. Върнах се в ЦСКА и ми дадоха да тренирам юношите набор 1966 г.“*

– **„Черноморец“ Одеса 3-3**,

Голм.: Р. Рафиев – 2, Т. Йорданов (ЧМ), Е. Логвиненко, Т. Есебуа, В. Шевченко (Чц)

„Ч. море“: К. Костадинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров (Т. Йорданов), Ив. Дончев, Р. Рафиев (М. Милчев), Вал. Пейчев, П. Петров

„Ч-ц“ Одеса: Дегтярев (Жекю), Нечаев, Лещук, Логвиненко (Соколовский), Скрипник, Криштан, Плоскина, Устимчик (Шевченко), Шепель, Есебуа, …

***

15.10.1978 г., **„Марек“ – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 121, 16.10.1978 г.: „Високото темпо, с което започна двубоят не предвещаваше такъв завършек, но той бе логичен. Към двете врати бяха отправени малко удари, а при многобройните разбъркванията в полето на гостите безпогрешен се оказа вратарят Костадинов. Почти през целия мач черноморци пресираха противника си, разбиваха играта му, принудиха го и да греши често, но малко мислеха да направят своя игра. За 90 минути отправиха само един удар към Стоянов.

След почивката приеха боя в собствената си половина и с много всеотдайност запазиха вратата си чиста. Станкедимитровци макар и пълни господари на терена разочароваха с еднообразните си и лесно разгадаеми атаки. ***Б. Джорджев***“

22.10.1978 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-2 (1-2)**,

В. „Нар. дело“, 24.10. 1978 г.: „Когато на светлинното информационно табло бе изписан съставът на „Локомотив“ (Сф), пролича, че липсват четирима основни състезатели – Михайлов, Бонев, Димитров и А. Колев. Това като че ли поуспокои зрителите, а у някои се прокрадна мисълта, че ще бъде по-леко на „Черно море“ в поредния мач за „А“ РФГ. Изглежда, че и варненските футболисти по-рано от зрителите се бяха успокоили, за да не кажем и подценили своя съперник. Те излязоха на терена с по-голямо самочувствие и по-слаба мобилизация и още в 3-та минута бяха наказани. Величков се вряза по центъра, напредна до наказателното поле, подаде и Арсов от 16-17 метра изпрати топката в мрежата – 1:0 за „Локомотив“.

В тактическо отношение гостите не предложиха нещо ново. Изпратили повече състезатели в отбраната и средната линия, напред те разчитаха на контраатаки чрез бързия Дангов, Величков и Соколов. И трябва да признаем, че тази схема се оказа сполучлива, тъй като преливането се извършваше доста добре.

Получили рано гол, черноморци постепенно затегнаха редиците си. Както обикновено, те бяха настойчиви, дружни, но действията им не бяха в достатъчна степен ефективни, в атаките липсваше стройност, бързина и изненада. За дълго не бе отправен удар към Горанов. Едва в 20-та минута Йорданов обходи защитниците по фланга, нахлу в наказателното поле и първият удар към вратата донесе изравняването – 1:1.

Но след гола черноморци не внесоха строга организация в играта си, не бяха достатъчно бдителни в защита, особено срещу Величков и Дангов, и допуснаха втори гол. В 29-та минута Дангов, оставен непокрит, покачи на 2:1 за „Локомотив“. Два удара и два гола във вратата на „Черно море“. Къде останаха стабилността и сигурността в отбраната? Отново трябваше да се догонва съперникът, но сега пък изневери реализаторското умение на нападателите.

В оставащите 60 минути домакините имаха преимущество, устроиха ред атаки, имаха и добри възможности. Няколко пъти те бяха близо до успеха, но Йорданов и Милчев пропуснаха сигурни голови положения. Краят дойде при 2:1 за „Локомотив“, който, макар и не в шампионски стил, надигра своя съперник, снижил спортната си форма в сравнение със срещите с „Тракия“, „Локомотив“ (Пд) и „Левски-Спартак“. ***Ив. Колев***“

28.10.1978 г., **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 127, 30.10.1978 г.: „Гостите вложиха доста усилия, за да овладеят жизнената зона и там разполагаха по 5-6 свои състезатели. Мъчеха се още в средата на игрището да възпират съперниците си и да осъществяват предварително начертания си игрови план, ала напразно. С

Иван Андреев и Иван Иванов (в дясно) със запалянковци на ст. „Юрий Гагарин“

1978

В елитната юношеска група, отборът на „Ч. море“ заема 6-то място в крайното класиране. Шампион е отборът на „Тракия“ Пловдив.

ефективни ходове, ловки маневри и бързи преходи врачани разбиха на пух и на прах избрания вариант от черноморци, осуетяваха замислите им още в самия зародиш. 90 минути бяха непрекъснато в нападение! С неизчерпаема физическа енергия редяха атака подир атака ту в ляво, ту в дясно, ту фронтално и всяка акция бе правилно обмислена и изпипана. ***Ив. Борисов***“

4.11.1978 г., **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл 0-0**,

В. „Нар. дело“, 7.11. 1978 г.: „Почти цялата среща премина при подчертано надмощие на черноморци, но то остана неоползотворено. Основната причина за това трябва да търсим в нападателите на домакините, които твърде шаблонно и еднообразно се стремяха да намерят пролука в масираната и енергична защита на гостите. Черноморци залагаха предимно на атаки през центъра, където подстъпите бяха надеждно покрити, а при обходните действия по фланговете не се търсеше изненадата. Най-често топката се изсипваше в наказателното поле. Но тук защитниците на „Пирин“ чистеха – къде обмислено, къде безразборно.

Не можем да обвиним футболистите на „Черно море“, че не са били старателни, всеотдайни, че не са се борили за успех в този важен мач. От първата до последната минута те мислеха за атаката, стремяха се към противниковата врата с всички сили. Не рядко и бранителите Марев, Жеков, Денев и Иванов бяха в помощ на състезателите от предната линия. Но работата опира до майсторството да се играе срещу „бетон“, приет като позиция от отбора на „Пирин“. Явно е, че „Черно море“ трябва да притежава по-голяма мощ и пробивност. Налага се да се спрем и върху още един съществен момент. Трудно черноморци създават изгодни голови положения, малко удари отправят към вратата на съперника. Но щом са толкова редки възможностите за гол, то и

стремежът трябва да бъде да не се пропускат. А в съботната среща (особено в последната минута, когато Рафиев от 2 метра на празна врата не улучи мрежата) черноморци пропиляха някои твърде добри положения.

Що се отнася до отбора на „Пирин", очаквахме повече. Но неговите футболисти забравиха, че са дошли във Варна да играят футбол. Те повече рушаха атаките на своя съперник, малко поглеждаха към противниковата врата, въпреки че имаха сили. ***Ив. Колев***"

12.11.1978 г., **„Хасково" – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 133, 13.11.1978 г.: „Незавидното положение във временното класиране на двата отбора даде нервен отпечатък в играта им. И все пак домакините бяха тези, които по-навреме успяха да съсредоточат вниманието си, да внесат известен порядък в действията си и да постигнат заслужена победа.

След като Рафиев в 25-та мин. остана сам пред вратата на Костов и улучи напречната греда, контраатаката на хасковци приключи с гол на Георгиев. За несигурния Костадинов добър помощник в 42-та мин. се оказа страничният стълб, отразил силен удар на Латинов, но никой не можа да му помогне в 85-та мин., когато от около 35 метра Лачков от пряк свободен удар увеличи резултата на 2:0. Нито вратарят, нито останалите играчи на „Черно море" не допринесоха нищо, за да може ст. треньорът Ив. Василев да ги отличи със звезда. Хубавото на фона на посредствената игра на двата отбора бе коректността на състезателите. ***Д. Христов***"

18.11.1978 г., **„Ч. море" – ЦСКА „С. зн." 0-0**,

В. „Нар. дело", 21.11. 1978 г.: „Началото бе на черноморци, които с по-активни действия попритиснаха своя съперник. Отправени бяха и няколко удара, но от по-далечни разстояния и Филипов не бе затруднен. Армейците играеха на предна позиция с двама нападатели – Вълков и Христов, и това улесняваше защитниците на „Черно море". Гостите порядко атакуваха и първата по-сериозна опасност създадоха в 26-та минута, но ударът на Атанасов бе отразен от Костадинов. Действията се развиваха предимно в централната зона. При една силна контраатака в 36-та минута отборът на ЦСКА намери разредена отбраната на „Черно море", но Вълков пропусна да реализира изгодната възможност.

След почивката играта не измени характера си. Редяха се атаки и към двете врати, но без изненада и без острота и, разбира се, без успех. В последните десетина минути и двата отбора избягваха риска и краят дойде при нулево равенство. Още един мач завърши без гол и публиката явно недоволна напусна трибуните. „Черно море" спечели една точка, но остана на предпоследното място, остана в групата на застрашените от изпадане. А този факт подсказва колко трудно ще бъде през пролетния сезон."

***

25.11.1978 г., Варна, контр., **„Ч. море" – СК „Дружба" Майкоп (СССР) 3-0**,

18.11.1978 г., Филипов и Средков от ЦСКА спират атаката на М. Милчев

***

2.12.1978 г., **„Сливен" – „Ч. море" 2-2 (0-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 142, 4.12.1978 г.: „„Сините камъни" над Сливен бяха побелели. Така че последният мач се игра при истински зимен декор. За разлика от другите срещи на домакините, този път началните минути бяха на гостите. В 8-та мин. изстреляната топка от Йорданов

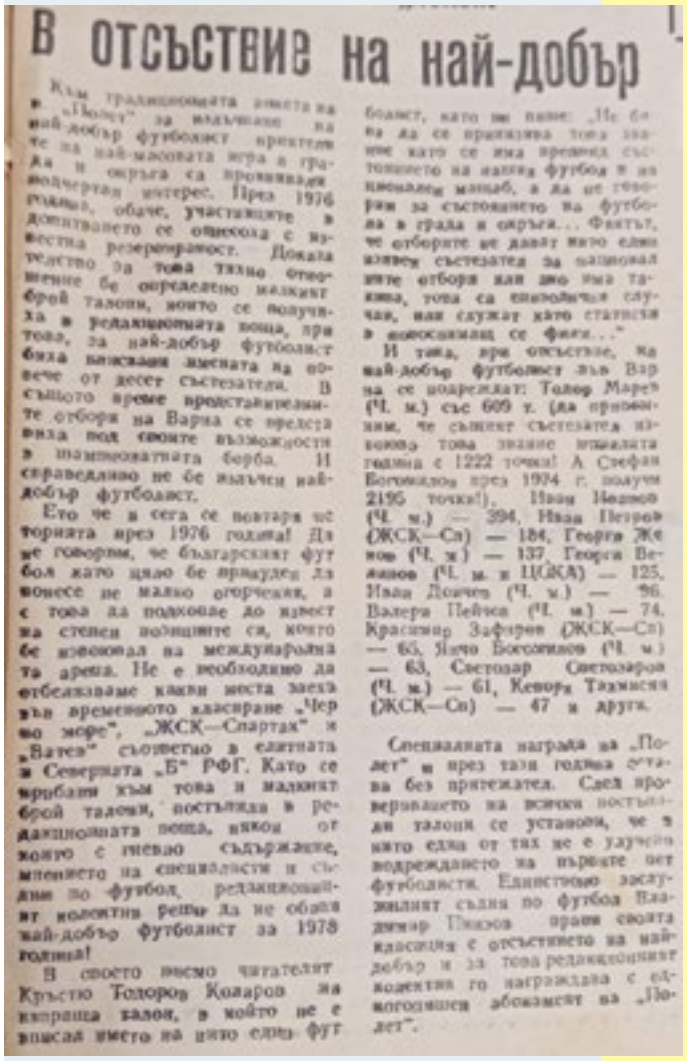
Есенно класиране

1. ЦСКА С. ЗНАМЕ	8	6	1	21—11	22
2. ЛЕВСКИ-СПАРТАК	9	2	4	31—18	20
3. ЛОКОМОТИВ СФ	6	6	3	16—10	18
4. БЕРОЕ	8	2	5	26—28	18
5. МАРЕК	7	3	5	18—19	17
6. ПИРИН	6	4	5	19—22	16
7. ТРАКИЯ	5	5	5	24—20	15
8. ЧЕРНОМОРЕЦ	5	5	5	27—24	15
9. БОТЕВ	5	4	6	24—24	14
СЛАВИЯ	6	2	7	21—21	14
11. АКАДЕМИК	4	6	5	14—20	14
12. СЛИВЕН	4	5	6	18—19	13
13. ЛОКОМОТИВ ПД	5	2	8	17—21	12
14. ЧЕРНО МОРЕ	3	6	6	15—21	12
15. СПАРТАК	4	3	8	14—15	11
16. ХАСКОВО	4	1	10	15—27	9

1979

срещна гредата. В 18-та мин. изникна нова опасност и логично в 20-та мин. Милчев откри резултата с глава в полза на „Черно море“. Видимо черноморци бяха по-добрия отбор през първите 45 минути.

В отсъствие на най-добър

Към традиционната анкета на „Полет“ за избиране на най-добър футболист приятели на най-масовата игра в страната се окръга са проявявали подчертан интерес. През 1976 година, обаче, участниците в анкетата се отнесоха с известна резервираност. Доказателство за това тихо отношение бе определено малкият брой талони, които се получиха в редакционната поща, при това, за най-добър футболист бяха вписвани имената на повече от десет състезатели. В същото време представителите отбори на Варна се прелъстиха под своите възможности в шампионатната борба. И справедливо не бе избран най-добър футболист.

Ето че и сега се повтаря историята през 1976 година! Да не говорим, че българският футбол като цяло бе придружен от немалко огорчения, а с това да подходиме до известна степен позициите си, които бе извоювал на международната арена. Не е необходимо да отбелязваме какви неща заехъ във временното класиране „Черно море“, „ЖСК—Спартак“ и „Ватев“ съответно в елитната и Северната „Б“ РФГ. Като се прибави към това и малкият брой талони, постъпили в редакционната поща, някои от които с гневно съдържание, мнението на специалисти и съдии по футбол, редакционният колектив реши да не обяви най-добър футболист за 1978 година!

В своето писмо читателят Кръстю Тодоров Коларов на изпраща талон, в който не е вписал името на цяло един футболист, като не пише: „Не бих да се признавам това защото като се има предвид състоянието на нашия футбол и на цялостния мащаб, а да не говорим за състоянието на футбола в града и окръга... Фактът, че отборите не дават нито един играч състезател за националните отбори или дано има такива, това са единични случаи, или служат като статистика в новосъставящ се факт...“

И така, при отсъствие на най-добър футболист във Варна се подреждат: Тодор Марев (Ч. м.) със 609 т. (да припомним, че същият състезател извоюва това звание миналата година с 1222 точки! А Стефан Богомилов през 1974 г. получи 2195 точки!), Иван Недков (Ч. м.) — 394, Иван Петров (ЖСК—Сп) — 184, Георги Желев (Ч. м.) — 137, Георги Великов (Ч. м. и ЦСКА) — 125, Иван Дойчев (Ч. м.) — 96, Валери Пейчев (Ч. м.) — 74, Красимир Зафиров (ЖСК—Сп) — 65, Ячо Богомилов (Ч. м.) — 63, Светозар Светозаров (Ч. м.) — 61, Кевork Тахмисян (ЖСК—Сп) — 47 и други.

Специалната награда на „Полет“ и през тази година остава без притежател. След проверката на всички постъпили талони се установи, че в нито една от тях не е удостоено водещото за първите пет футболисти. Единствено заслужилият съдия по футбол Владимир Пенков прави своята класация с отсъствието на най-добър и за това редакционният колектив го награждава с едногодишен абонамент на „Полет“.

На 23.5.1979 г. „Левски-Спартак“ побеждава „Берое“ с 4-1 във финала за КСА, игран на ст. „В. Левски“ в София

След почивката картината се промени. Сливенци се разиграха и в 52-та мин. Тенев изстреля такъв снаряд от въздуха, че разтърси не само мрежата, а и цялата врата. По-късно Дойчев взриви трибуните, като отбеляза ефектен гол с глава. Жалко, че в последните минути разбушувалата се сливенска буря утихна и 5 минути преди края защитникът Иванов (Чм) изравни – 2:2. ***В. Жечев***“

***

КСА, 1/32 финал:

9.12.1978 г., Девня, **„Девня“ – „Ч. море“ 0-5**,

Голм.: 0-1 Св. Светозаров 11‘ (дуз.), 0-2 Ив. Войчев, 0-3 Р. Рафиев, 0-4 П. Петров, 0-5 Св. Светозаров

КСА, 1/16 финал:

15.12.1978 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Спортист“ Кремиковци 4-2 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Св. Светозаров 17‘, 2-0 Р. Рафиев 53‘, 2-1 Дурев 57‘, 3-1 Я. Богомилов 71‘, 3-2 Дурев 73‘, 4-2 Я. Богомилов 87‘

КСА, 1/8 финал:

21.12.1978 г., Пловдив, ст. 9.IX., **„Марек“ Ст. Д. – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Н. Тахтаджиев, 3 000 зр.

Голм.: 1-0 Паргов 57‘

Ж.К.: Т. Марев (ЧМ)

„Марек“: Ст. Стоянов, Л. Севдин, Л. Колев, Р. Караколев, Ив. Палев, Ал. Райнов, С. Паргов, Ас. Томов, (80‘ Дан. Чалъков), Ив. Петров, В. Петров, Ем. Кючуков

„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Р. Рафиев, П. Петров, Мил. Милчев (65‘ Н. Димов), Вал. Пейчев, Ив. Войчев

В. „Нар. спорт“, бр. 150, 23.12.1978 г.: „През по-голямата част на мача, който задоволи зрителите, „Марек“ бе по-добрият състав. След началните минути на опознаване, той

прехвърли повече сили в полето на варненци. В 29-тя мин. Колев изпълни силен пряк свободен удар от 25 м, но младият Жаров се намеси успешно. В този мач вратарят на „Ч. море“ имаше и други похвални прояви.

Териториалното надмощие на станкедимитровци беше още по-изразено след почивката. Така се стигна до хубавия гол на Паргов, а минута по-късно Томов отдалеч разтърси страничната греда. Приятно впечатление остави и спортсменството, заслуга за което имаха и двата отбора. ***Б. Петров***“

„Черно море“ отпада от турнира.

***

6.1.1979 г., Варна, контр., „Ч. море“ – България (юн.) 3-1,

***

В. „Нар. дело“, 16.1. 1979 г.: „На двуседмична подготовка в гр. Миелец (Полша) се намира футболният отбор на „Черно море“. Вчера се свързахме по телефона с треньора на отбора Иван Василев, който предаде специално за „Народно дело“:

14.1.1979 г., Миелец, **„Stal“ Mielec – „Ч. море“ 0-0**,

„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Вал. Пейчев, Т. Йорданов, П. Петров, М. Милчев (46‘ Р. Рафиев), Ив. Войчев

„В неделя играхме първата си международна контрола с отбора на

Димитър Жаров, Рафи Рафиев и Валери Пейчев на ст. „Черно море“ (Тича) през зимата на 1979 г.

„Стал“ Миелец – бивш шампион на Полша. В състава на „Стал“ личаха имената на националните състезатели – вратаря Кукла, Лато и Шармах. Срещата премина при оспорвана и равностойна игра и завърши 0-0. С много добри прояви от нашите футболисти бяха Марев, Иванов и Милчев …“

16.1.1979 г., Tarnobrzeg, **„Siarka“ – „Ч. море“ 1-6**,

Голм.: 0-6 Р. Рафиев – 2, Ив. Войчев – 2, Т. Марев, Вал. Целов (ЧМ), 1-6 Станшевски 85‘

19.1.1979 г., Dębica, **Wisłoka – „Ч. море“ 1-3**,

Голм.: Т. Йорданов, Ив. Андреев, Вал. Целов (ЧМ)

По спомени на Валери Целов: „Играхме три контроли в Полша. За „Стал“ Миелец играха Лато, Шармах и вратаря Кукла. Мисля, че Лато го смениха през второто полувреме. Това бяха много известни футболисти за времето си. Поляците бяха трети на Световното през 1974, а Лато беше голмайстор на турнира. Играх в два от мачовете и вкарах по един гол във всеки от тях.“

***

27.1.1979 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Добруджа“ 4-2,

30.1.1979 г., Варна, игр. Локомотив, контр., „Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2-0 (0-0),

Голм.: 1-0 Св. Светозаров, 2-0 Т. Йорданов

„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Р. Рафиев (П. Петров), Т. Йорданов, Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев

***

10.2.1979 г., **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 18, 12.2.1979 г.: „Личното покритие, което варненци прилагаха в собствената половина, бе отлично оръжие за неутрализиране набезите на „Тракия“. А със

1979

В крайното класиране по спортсменство „Ч. море“ заема 11-то място, първенец е „Левски-Спартак“.

1979

„Stal" Mielec *ще заеме този сезон 3-то място в крайното класиране, на 3 точки от шампиона „Рух" Хожув и ще се класира в турнира за купата на УЕФА, където е елиминиран в първия кръг от датския „Аархус" (1-1, 0-1)*

KS „Siarka" Tarnobrzeg *заема през този сезон 13-то място в Група 2 (второ ниво) и е един от четирите изпадащи в междуоеводското първенство (трето ниво)*

„Wisłoka" Dębica *заема предпоследното 15-то място в Група 2 и също отпада в междуоеводското първенство в края на сезона.*

струпването в централната зона пред наказателното поле на почти всички играчи от предната линия на „канарчетата", задачата на черноморци се улесняваше още повече. Наред с това гостите контраатакуваха много опасно и два пъти имаха възможност да открият резултата. Но постепенно умората намали активността им в защита и получилите свобода пловдивчани започнаха да стават по-опасни за Жаров. Така след две центрирания отляво Кр. Манолов донесе победата на „Тракия". Може би нещата щяха да се развият по друг начин, ако в 67-та мин. Светозаров не бе пропуснал дузпа (Вичев спаси с вещина). ***Ил. Кисимов***"

17.2.1979 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 0-0**,

В. „Нар. дело", 20.2. 1979 г.: „„Нямаме голмайстори" – говореха преди мача най-запалените любители на футбола. Те имаха предвид, че варненци са отбелязали само 15 гола за 16 мача – по-малко от един гол на мач. Едва ли някой може да обвини футболистите на „Черно море", че не са желаели да победят, че не са се борили на терена. И териториалното и игровото преимущество бе на тяхна страна. Не малко бяха и изгодните голови положения. Но и твърде ниски бяха реализаторските качества на играчите и в крайна сметка дойде нулевото равенство.

Срещата започна с щурм към вратата на гостите, които често избиваха топката в ъглов удар. Черноморци от Варна, с някои не дотам ефикасни действия в средата на терена, видимо бяха по-добрият отбор. „Черноморец" разчиташе, и то не без успех, на бързата, изненадваща контраатака. За тази цел имаше изпълнители като Г. Маджаров, Притъргов, Илиев, които на два-три пъти надиграха своите пазачи и бяха съвсем близо до успеха.

След почивката варненци преустроиха редиците си. Пейчев застана в средата на терена, Андреев се върна в крайната защита, Богомилов по-успешно се справяше с Притъргов и това доведе до още по-осезаем натиск, на моменти до обсада на вратата на Стоянов. Но и пропуските на нападателите не закъсняха.

Липсата на реализаторско умение, недостатъчно високо стрелково майсторство и самочувствие в решителните мигове, прибягване в някои моменти до непозволена игра – ето някои съществени слабости, които излязоха на преден план в съботната среща. Трябва да добавим, че положението на отбора на „Черно море", слязъл вече на XV място във временното класиране, е твърде сериозно. Това следва да се разбере от състезатели, треньори и ръководители на дружеството и да се потърсят ефикасни средства, за да се преодолеят недостатъците. ***Ив. Колев***"

23.2.1979 г., **„Славия" – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 24, 26.2.1979 г.: „И така, „Славия" пак обърка тотото… Да играеш на собствен терен, пред своя публика, с предпоследния в таблицата и да не можеш да спечелиш! За да победиш обаче, трябва да вкараш гол, а за да вкараш гол, трябва да стреляш във вратата. А „Славия" не отправи нито един удар в очертанията й през първото полувреме, когато единственият голям шанс бе проигран от Александров. Мъчеше се да направи нещо само Ч. Цветков, много маневрен и настойчив в атаката (и често спъван и спиран по непозволен начин), но той рядко срещаше подкрепата на останалите си съекипници, които сякаш повече се радваха и препичаха на хубавото слънце, отколкото да участват с амбиция и мисъл в играта. Елементарните им ходове бяха лесно разгадавани, не запомнихме почти нито една комбинация, в която да проличи творчество и изненада за съперника.

Безсилни бяха славистите и през второто полувреме, когато след отстраняването на Марев заиграха срещу 10 души. Останахме дори с впечатлението, че тогава изпаднаха в още по-голяма безпътица, тъй като преди това „Черно море" имаше в полето си 6-7 души, а сега се върнаха назад всичките 9 (не включваме вратаря). Тогава се създадоха все пак някои положения, които миришеха на гол (неубедителният в ръководството си арбитър не отсъди и дузпа след отбиване на топката с ръка), но до гол така и не се стигна. ***Сп. Тодоров***"

3.3.1979 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пл 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 6.3. 1979 г.: „За футболистите на „Черно море" победа-

та бе жизненонеобходима и те я постигнаха с бойка, сърцата игра, с по-голямо движение по терена и всеотдайност. Добро впечатление оставиха с голямата си борбеност Андреев, Иванов, Богомилов, Пейчев, Жеков, Денев, Светозаров и други. Но и сега на преден план излязоха недостатъците в завършващата фаза на атаката.

Гостите от Плевен първоначално разчитаха на контраатаки, като отделяха по-голямо внимание на отбраната. Но след 10-та минута, когато Пейчев изпрати топката с глава във вратата, те набързо се преустроиха. Заредиха се атаки на широк фронт и към двете врати. В 41-та минута спартаковци бяха близко до успеха, но битата от Кръстанов топка срещна гредата.

След почивката явно по-стабилният отбор на терена беше „Черно море". В средата беше внесена по-смислена организация на действията, атаките се развиваха на по-висока скорост. И, естествено, дойдоха изгодните положения. Но Рафиев на два пъти, макар и да надбяга защитата, пропусна да реализира. Силни удари на Войчев и на Богомилов бяха избити от вратаря. Плевенчани също пропуснаха.

Най-после в 76-та минута след разбъркване в полето на „Спартак" и несигурна намеса на вратар и бранители Рафиев майсторски вдигна топката и Петров с глава покачи на 2:0 за „Черно море". В 89-та минута от дузпа Кръстанов намали на 2:1, при който резултат завърши и срещата. „Черно море" спечели ценна победа и подсказа, че има сили да отстоява мястото си в групата. Но над него продължава да кръжи опасността от изпадане. ***Ив. Колев***"

11.3.1979 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 30, 12.3.1979 г.: „Народната мъдрост „Страх лозе пази" съпътстваше играта на двата отбора. Незавидното положение, в което те се намират в класирането, бе причина да се пазят старателно от грешки, които биха се оказали фатални за крайния изход на двубоя. Затова играта се водеше главно между двете наказателни полета. Личеше, че имаше старание всеки да даде нещо за колектива, но никой не се наемаше да обедини тези стремежи. Имаше много тичане, но и много безцелни пасове, малко полезна и ефективна работа. Защитите бяха безкомпромисни при създадените малко опасни положения, а нападателите в повечето случаи – безпомощни. Не бяха малко и играчите, които измерваха силата на своя шут в далечина и височина, само и само топката да бъде по-настрани от собствената врата (Ю. Николов, Виделов, Димов, Чалев и др. от „Академик"; Денев, Иванов, Андреев, Богомилов и др. от „Черно море"). И така се стигна до безличното равенство – с известна полза за „Черно море" и утежняване още повече положението на „Академик". Доброто ръководство на Хр. Атанасов не помогна да се подобри и качеството на играта. ***А. Ангелов***"

14.3.1979 г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

11.3.1979 г., успешните намеси на Д. Жаров и Ив. Иванов срещу „Академик" запазват резултата 0-0.

В. „Нар. спорт", бр. 31, 15.3.1979 г.: „Обикновено, когато един вратар не допусне гол в продължение на няколко мача, статистиците взимат на отчет тези „сухи" минути. Много порядко такова внимание те оказват на нападателите. Куриозно е, че „Левски-Спартак", който винаги е имал силно атакуващо звено, сега ни накара да изчисляваме, че между победния гол в Сливен преди пет кръга и първото попадение вчера са се изнизали 405 минути без някои от сините да улучи целта!

И така – в 34-та мин. Кочев атакува отдясно, надигра обкръжилите го плътно защитници и прехвърли топката пред вратата. Панов я посрещна във въздуха и подаде удобно на Борисов, който с глава я насочи точно в ъгъла – 1:0. Най-сетне бе намерена пролука в якия вълнолом на черноморци. Това едва

На 16.1.1979 г. шахът на Иран, Мохамед Реза Пахлави избягва със семейството си в Египет. Иран се превръща в Ислямска република, ръководена от аятолах Хомейни.

1979

не стана и по-рано, когато чудесно изпълнен свободен удар от Панов срещна гредата. И след гола действията продължиха да се развиват в полето на гостите и само търсенето на прекалено сложни пътища към целта забави удвояването на резултата. То стана в момент на нов подем у сините – ново съприкосновение на топката с гредата след намеса на Жаров, пресечено попадение на самата голлиния от Иванов и голов удар (пак с глава) на Грънчаров след корнер! Последваха още по-добри минути на „Левски-Спартак", за което явно допринесе включването на Йорданов. Съзряха и нови възможности (трета греда, този път от удар на Борисов), но неточността отново стана спътник на стрелците. ***Хаик Вахрам***"

Рафиев Жеков

Панов (ЛС) опитва труден удар под „закрилата" на Иванов (Чм — крайният вдясно) (Из мача „Левски-Спартак" — „Черно море" 2:0)
Снимка ЕМАНУЕЛА ЗАХАРИЕВА

18.3.1979 г., **„Ч. море" – „Берое" 1-2 (1-0)**,

В. „Н. дело", 20.3.1979 г.: „Мнозина обвиняват Милчев за неочакваната загуба на „Черно море" с 1:2 от „Берое". Той наистина можеше да върне едната точка, но пропуснатата от него дузпа бе логичен и концентриран израз на играта и състоянието на отбора в неделния мач.

Почувствали силата и намеренията на гостите, черноморци положиха много старание да неутрализират находчивите действия на техните бързи и комбинативни нападатели и някъде до 50-та минута това им се отдаваше: с по-голямо движение и уплътняване в средата на терена, с упорство в прекитe двубои. Но и тогава, като изключим няколко обходни атаки на Йорданов, напрежението пред вратата на „Берое" бе с минимален „волтаж": липсваха головите положения! Всичко се вършеше в състояние на цайтнот: времето течеше в полза на беройци, а домакините трябваше да направят необходимите за успеха ходове. А за тях не им достигаше преди всичко самочувствие и увереност. Затова топката трудно се контролираше (а и теренът вече не е така равен!) и комбинациите се късаха след 3-4 подавания, затова в тази хаотична въртележка около наказателното поле на гостите никой не знаеше къде трябва да бъде той, партньорът му и топката; и затова Светозаров, Андреев, Милчев, Рафиев, Йорданов, Богомилов играят под своите възможности, а черноморското нападение е най-безпомощното в групата. (И в неделя ни бе лесно да преброим ударите на Рафиев във вратата: нито един!)

След изравнителния гол на Липенски духът на черноморци съвсем се прекърши и никой не бе в състояние да поведе отбора на успешен бой. Така дойде и вторият гол на Липенски пак след груба грешка в отбраната, и пропуснатата дузпа… Разбра се, че гостите имат и поточна представа за своите и на съперника възможности и умеят да използват контраатаката.

Тежка е неделната загуба за черноморци, но стеклите се обстоятелства (претърпяха поражения „Академик" и „Локомотив" – Пд) подхранват надеждите за спасение. Но ако се разчита само на тях, то едва ли ще дойде… ***Ст. Янев***"

***

21.3.1979 г., Варна, контр., **„Ч. море" – „Звезда" Кировград (СССР) 0-1**

***

24.3.1979 г., **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 36, 26.3.1979 г.: „След два неуспешни опита от свободни удари при третото изпълнение Бонев май-

***„Звезда" („Зирка") Кировград**, започва подготовката за новия сезон, през който ще заеме 9-то място от 24 в крайното класиране на Втора лига, 2-ра зона (Украйна, трето ниво) от общо 6 зони, на 18 точки от първенеца в групата и спечелил място в Първа лига (второ ниво) „Колос" Никопол. (виж също стр. 140)*

сторски прехвърли „стената“ и топката спря в мрежата. Това стана минута преди почивката. В останалото време на тази част нищо интересно не се случи.

След като „Локомотив“ поведе, черноморци се преустроиха за по-активна игра, но нападенията им обикновено завършваха до наказателното поле. Ветеранът Бончев внасяше спокойствие в пловдивския тил. В разредената варненска защита локомотивци осъществиха бързи слизания към вратата на Йорданов. В един момент Ераносян изненада черноморци като грабна отбита топка, прекоси със спринт полето и завърши успешно акцията си – 2:0. Чак в последната минута варненци отправиха точен удар в пловдивската врата, но страничния съдия намери основание за засада и голът бе отменен. ***Ст. Стоянов***“

31.3.1979 г., **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Д. 3-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 3.4.1979 г.: „Срещата беше от решаващо значение за домакините. Осъзнали добре това, черноморци заиграха нападателно и въпреки че първият гол падна в тяхната врата (след самостоятелна акция в 8-та минута Томов откри резултата), те не се стъписаха и продължиха да атакуват. И което е положително, в техните нападателни акции имаше разнообразие. По-често се използваха атаките по крилата. Показателен бе изравнителният гол, постигнат в 21 мин., когато Рафиев атакува отляво и с хубав пас намери заелия изгодна позиция Светозаров, чийто удар порази целта – 1:1.

Нападателните акции на черноморци продължиха и през вторите 45 минути (независимо че и защитата им често се пропукваше) и на няколко пъти вратарят на „Марек“ Стоянов демонстрира високото си майсторство.

След размяна на още по един гол (в 66 минута след ъглов удар, изпълнен от Петров, Иванов с глава „засече“ удобно подадената топка и изведе домакините напред – 2:1, а 13 минути по-късно след поредното разбъркване в черноморската защита Райнов изравни – 2:2), едва в 85-та мин. трибуните въздъхнаха облекчено – след силен удар на Андреев, Стоянов отби, но повторният изстрел на Рафиев бе неотразим – 3:2.

След последния съдийски сигнал дежурният съдия на Българската федерация по футбол К. Динов сподели: – „Марек“ беше по-зрелият отбор, но голямата мобилизация и силната воля за победа на черноморци надделя. Заслужава да се отбележи успешната игра на вратаря на гостите Стоянов и… не особеното старание на двамата братя Иван и Венцеслав Петрови…“

7.4.1979 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 42, 9.4.1979 г.: „Това бе един от най-слабите мачове на шампионата. „Локомотив“ не се напрягаше особено, дълго разиграваше топката в линията на защитата – може би искаше да изтегли противника и да разреди отбраната му, но нищо не се получаваше. Защото тръгнеше ли напред – лесно губеше топката. А и в моментите на характерния локомотивски взрив много се пропускаха сгодни голови положения. Публиката се ядосваше, негодуваше и призоваваше: „Хей, играйте!“ Глас в пустиня.

След почивката имаше повече напрежение, но главно поради това, че в близост до локомотивската врата току се появяваха свободни черноморци. Това будеше недоумение.

7.4.1979 г., локомотивците Анг. Колев, Ив. Дангов и Тр. Соколов атакуват вратата на „Ч. море“, пазена от Дим. Жаров. Ив. Иванов и Т. Марев

1979

На 26.3.1979 г., в церемония състояла се в Белият дом, президентите на Египет и Израел, Ануар Садат и Менахем Бегин подписват мирен договор. По този начин Египет става първата арабска страна, която признава съществуването на Израел. Този мирен договор е спазван до днешно време.

Здравков преодолява Марев, но до вратата на черноморци имa още много пространство. (Из мача „Локомотив" Сф — „Черно море" 1:0) Снимка **ЕМАНУЕЛА ЗАХАРИЕВА**

Та нали локомотивската защита се счита най-стабилна! Да не би домакините да са решили да направят подарък на „Ч. море"? Гостите обаче се оказаха немощни и не се възползваха от подаръците. Когато можеха да стигнат до нещо – предотврати го само вратарят Донев.

Отделни редки моменти на футбол, останалото – бездушие и немощ. Зрителите основателно бяха недоволни и огорчени. ***Ал. Ясников***"

21.4.1979 г., **„Ч. море" – „Ботев" Вр. 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 24.4. 1979 г.: „Пред черноморци стоеше една-единствена цел – победа, за да подобрят позициите си в класирането. И те ясно разбираха какво се иска от тях. Започнаха устремно и бойко. И още в 10-та минута усилията им се увенчаха с успех. Пейчев напредна в централната зона, подаде отличен пас на представилия се много добре Войчев, който напредна и със силен и точен удар изпрати топката в мрежата на Арсов (Б-1). Четири минути по-късно Рафиев навлезе сам устремно в наказателното поле, но бе съборен от вратаря на гостите. Нарушението бе явно, но не последва съдийски сигнал. По-късно дойдоха и двата удара в гредите на Рафиев и Жеков. Постепенно черноморци намалиха натиска и трябваше да полагат големи усилия, за да запазят минималното си преимущество. Добра възможност за покачване на резултата се откри в 83-та минута пред Петров, но той я проигра.

Гостите от Враца се възползваха от отпускането на своя съперник и на свой ред устроиха ред опасни акции. И те на два пъти намериха гредите на вратата. Краят на мача дойде при 1:0 за „Черно море" – една изключително ценна победа, която възвърна самочувствието на отбора и надеждата, че и тази година корабът на черноморци ще доплава до спасителния бряг. ***Ив. Колев***"

9.5.1979 г., **„Пирин" – „Ч. море" 1-3 (0-2)**,

В. „Нар. спорт", бр. 54, 10.5.1979 г.: „И песимистите от Благоевград, и оптимистите от Варна едва ли биха заложили на твърда двойка. Но тя дойде по един твърде логичен път. Пиринци, в сравнение с предишните срещи, започнаха прекалено спокойно и самоуверено. От това се възползваха черноморци, които се понравиха на зрителите с техническото си майсторство, с пестеливото пазене на топката и с умението да бележат голове в удобните моменти. Тъкмо това – при 0:0 – не сториха домакините. Хаджиев и Костов от непосредствена близост не поразиха целта. А след един пробив по фланга Светозаров от въздуха изведе своя отбор напред. Треньорът Д. Роев реагира веднага и изпрати Николов да засили ударната мощ, но след отбелязването на втория гол, удивително сходен както първия, стана ясно, че и защитата се нуждае от подкрепа. Самоковлийски и Муларов този път бяха неубедителни в действията си.

След почивката дойде традиционния тотален натиск пред вратата на гостите, но вече самоувереността бе заменена с безпокойство у домакините, което водеше до твърде голям брак в действията им. А и черноморци играеха самоотвержено (Марев бе пример за всички!). ***Й. Костадинов***"

***

В. „Нар. дело", 16.5. 1979 г.: „От побратимената на Варненски окръг Остравска област в Чехословакия се завърна футболния отбор на „Черно море" – юноши старша възраст. Той участва в организирания в чест на освобождението на братската страна от фашизма международен турнир. От треньора на отбора Симеон Нинов научихме, че неговите възпитаници са се представили отлично, като са победили „Баник" Острава,

„Ч. море“, юн. ст. в., прави от ляво надясно: Сим. Нинов (тр.), Румен Вълчев (Гюма), чешки пионер, Добрин (Дроба), Сергей Радев (вратар), Красимир Недялков (вратар), Христо Пейчев (Гардероба), Петьо Христов и Васил Иванов, клекнали: Йордан Йорданов, Радко (Белия), Бранимир Байчев, Стоян Стоянов (Стъкито), Недялко Генов, Огнян Радев, Милен Бакърджиев, Верони Страшников и Валери Целов

„Шльонск“ Вроцлав и „Магдебург.

В крайното класиране на първо място е „Черно море“ с 6 т., 2. „Шльонск“ 3 т., 3. „Баник“ 2 т., 4. „Магдебург“ 1 т.

За най-добър състезател на турнира е бил обявен черноморецът Милен Бакърджиев (№10). ***Б. Стефанов***“

„Баник“ Острава – „Ч. море“ 0-2,

Голм.: Валери Целов, Милен Бакърджиев

„Ч. море“ – „Шльонск“ Вроцлав 1-0,

Голм.: Огнян Радев

„Ч. море“ – „Магдебург“ 1-0,

Голм.: Румен Вълчев – Гюма

***

13.5.1979 г., **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-1 (1-1)**,

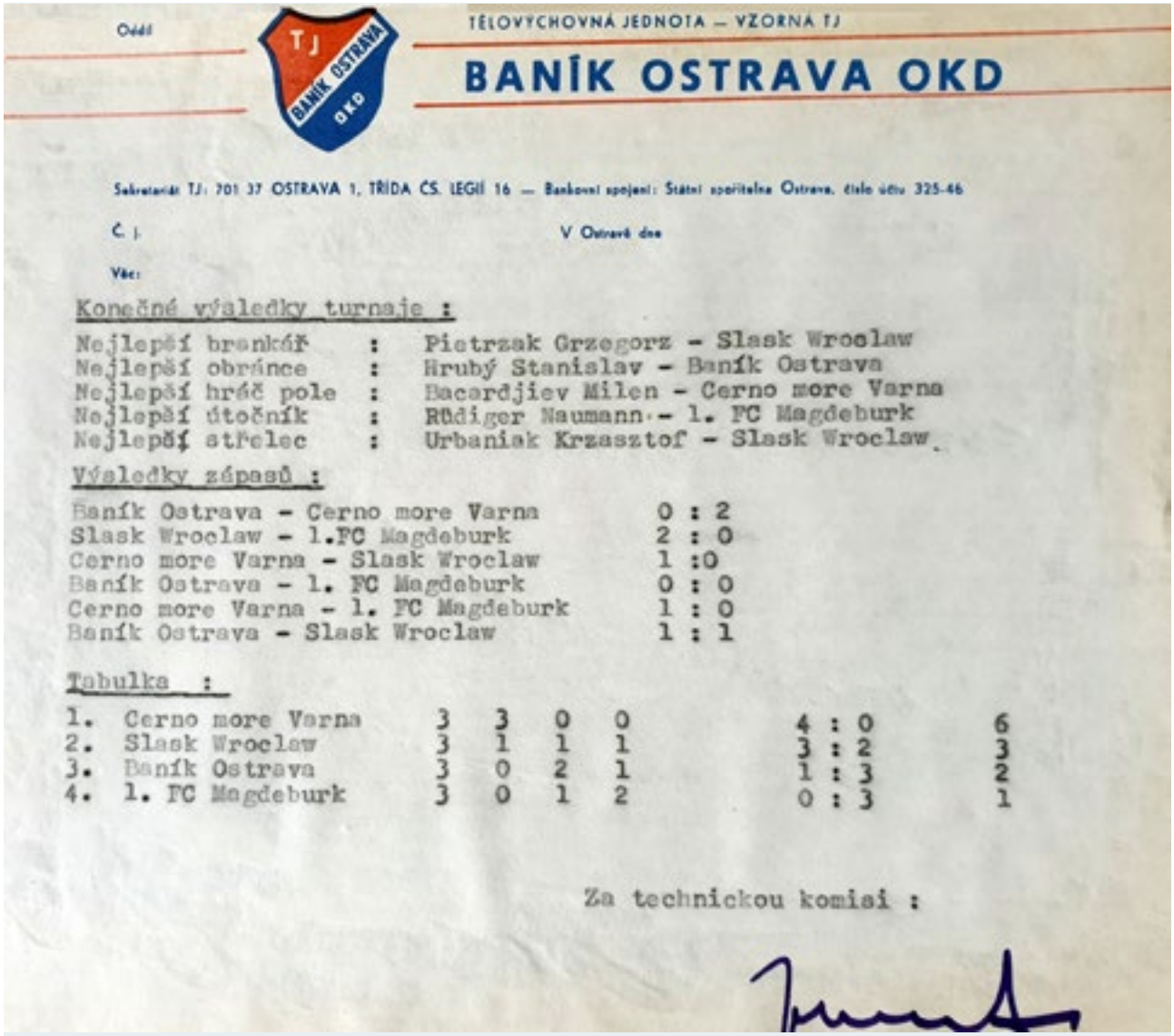
В. „Нар. спорт“, бр. 56, 14.5.1979 г.:„Мачът бе едно от изключенията на правилото, че денят се познава от сутринта. Всичко започна много добре: сполучливи комбинации на черноморци, самоотвержена игра в защита на хасковци, остри контраатаки и по един гол в двете врати. Продължението на доброто начало бе едно разочарование. Гостите се прибраха в „черупка“ и превърнаха редиците пред Костов в яка стена. Само отвреме-навреме опитваха скоростните качества на своите нападатели. Това донесе желаното равенство, но те трябва да съжаляват, че защитният вариант на възприетата тактика им излезе соленичък: два жълти картона и един червен…

При така организираната съпротива черноморци заложиха на непрекъснат натиск и точна стрелба от средно разстояние, но само с това крепостта не искаше да се предава. А и Костов бе винаги на поста си. До края черноморци не съчиниха нищо, с което да застрашат гостите, и футболистите на „Хасково“ спокойно дочакаха по-

1979

На 2.4.1979 г. в разрез с Конвенцията за биологичните оръжия от 1972 г., биолаборатория в Свердловск, СССР по невнимание изпуска спори на антракс, които предизвикват смъртта на 66 човека и незнаен брой глави добитък.

Oddíl

TJ BANÍK OSTRAVA OKD

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA – VZORNÁ TJ

BANÍK OSTRAVA OKD

Sekretariát TJ: 701 37 OSTRAVA 1, TŘÍDA ČS. LEGIÍ 16 — Bankovní spojení: Státní spořitelna Ostrava, číslo účtu 325-46

Č. j.

V Ostravě dne

Věc:

Konečné výsledky turnaje :

Nejlepší brankář : Pietrzak Grzegorz - Slask Wroclaw
Nejlepší obránce : Hrubý Stanislav - Baník Ostrava
Nejlepší hráč pole : Bacardjiev Milen - Cerno more Varna
Nejlepší útočník : Rüdiger Naumann - 1. FC Magdeburk
Nejlepší střelec : Urbaniak Krzasztof - Slask Wroclaw

Výsledky zápasů :

Baník Ostrava - Cerno more Varna	0 : 2
Slask Wroclaw - 1.FC Magdeburk	2 : 0
Cerno more Varna - Slask Wroclaw	1 :0
Baník Ostrava - 1. FC Magdeburk	0 : 0
Cerno more Varna - 1. FC Magdeburk	1 : 0
Baník Ostrava - Slask Wroclaw	1 : 1

Tabulka :

1.	Cerno more Varna	3	3	0	0	4 : 0	6
2.	Slask Wroclaw	3	1	1	1	3 : 2	3
3.	Baník Ostrava	3	0	2	1	1 : 3	2
4.	1. FC Magdeburk	3	0	1	2	0 : 3	1

Za technickou komisi :

1979

На 1.5.1979 г. Гренландия получава частична автономия от Дания и избира собствен парламент в столицата Нуук.

следния сигнал на Жежов. ***П. Герчев***"

26.5.1979 г., **ЦСКА „С. зн." – „Ч. море" 5-2 (2-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 62, 28.5.1979 г.: „Зрителите не могат да не бъдат доволни от резултата – видяха седем гола, но по своето съдържание изпълненията бяха бедни. Армейците играха така, както сме свикнали да ги виждаме напоследък – без особено майсторство, без физическа мощ, атлетизъм и дръзновение.

Черноморци играха спокойно, без напрежение. Те нямаха проблеми около класирането. На тих, сигурен пристан, варненци нямаха претенции за нещо повече, освен поскорошното завършване на мача… ***А. Ангелов***"

Д. Жаров: „На ЦСКА им трябваха точки и голове в този мач, сетете се сами за какво става въпрос."

Преди този предпоследен кръг „Левски-Спартак" води в класирането с 39 т. и голова разлика + 22, а ЦСКА е втори с 38 т. и + 21. Това, което черноморският вратар ни подканя да се досетим е, че на ЦСКА освен че им трябва победа в този мач, те искат да се подсигурят и с по-добра голова разлика от съперника си за титлата, при евентуална негова загуба на точки в Хасково, при което равен резултат в последния кръг, когато двата претендента за титлата се изправят един срещу друг би им бил достатъчен. Преднината с 5-1 за армейците е „осигурена" до последните минути на мача, когато става ясно, че „Левски-Спартак" няма да загуби точки в „Хасково" и печели с 6-4 в „голов трилър". По този начин головата разлика остава без значение и всичко се решава в последния кръг, когато на ЦСКА е нужна само победа за крайния успех, но „Левски-Спартак" ги побеждава с 2-1 и попарва надеждите им за титла.

26.5.1979 г., още един гол във вратата на Д. Жаров пред погледа на Г. Жеков

30.5.1979 г., **„Ч. море“ – „Сливен“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 31.5. 1979 г.: „Почти през целия мач териториалното и игровото надмощие бе на страната на домакините. Те притиснаха своя съперник и често го принуждаваха да вади топката в ъглов удар. Но и сега, както в много други мачове, черноморци се оказаха слаби реализатори. Те създаваха голови положения, но поради неумение или недостатъчно съсредоточаване в последната решителна фаза ги пропускаха. Добра възможност имаше Богомилов още в 8-та минута, но топката срещна гредата. Една минута по-късно Светозаров навлезе остро в наказателното поле, вратарят на „Сливен“ излезе и го събори, но съдията отмина нарушението. В помощ на нападението често се включваше и Марев, а понякога и крайните защитници Жеков и Денев.

Отборът на „Сливен“ не прояви особена настойчивост, повече се бранеше, разчитайки на нулево равенство. Но тази негова тактика се оказа погрешна. В 65-та минута Йорданов започна една акция в полето на „Сливен“, устреми се към наказателното поле и от 20-22 метра стреля силно и точно – 1:0 за „Черно море“.

След гола гостите се хвърлиха в атака, но без особен резултат. До края нов гол не бе отбелязан. „Черно море“ завоюва минимална, но ценна победа, която го изведе на 10-о място. ***Ив. Колев***“

В. „Полет“, 17.6.1979 г.: „… Общо взето шампионатът протече спокойно и традиционната прогноза не бе опровергана: Позлатеният от миналата година „Локомотив“ почти доброволно пропусна пред себе си „двамата големи“. …

Другата характерна черта на завършилото първенство бе познатата система на „скачените съдове за преливане на кръв“. Неравностойните и нерегламентирани възможности на определени отбори да попълват съставите си отново увеличи броя на сателитите – отбори, чийто единствен стремеж бе да останат в орбитата на „А“ група. Ако „Черноморец“ имаше достатъчно сили да задържи Гочев, „Тракия“ – Милков, „Пирин“ – Кочев, „Ч. море“ – Велинов, „Берое“ – Г. Димитров и т. н., първенството сигурно

1979

Националният отбор на България се пада в група с Англия, Сев. Ирландия, Ейре и Дания в квалификациите за Европейско първенство. След равен в Дания (2-2), България изненадващо записва две поредни загуби с по 0-2 от Сев. Ирландия и намалява шансовете си за класиране на финалите на турнира, който ще се проведе в Белгия и Холандия през юни 1980 г. Класира се само първият в групата.

1979

След първата си шампионска титла на Англия през миналия сезон, „Нотингам Форест“ спечелва КЕШ, след като на финала в Мюнхен на 30.5.1979 г. побеждава шведския шампион „Малмьо“ с 1-0.

***

Отборът на „Барселона“ побеждава „Фортуна“ Дюселдорф с 4-3 след продължения (2-2) в редовното време и спечелва КНК във финал, игран на 16.5.1979 г. в Базел.

***

Купата на УЕФА е спечелена от отбора на „Борусия“ Мьонхенгладбах, който в два финала на разменено гостуване побеждава „Червена звезда“ Белград (1-1, 1-0)

би било много по-интересно, защото тези отбори щяха да бъдат конкурентно способни и с претенции за най-достойните места, а традиционните медалисти нямаше да изглеждат толкова недостижими.

Принос в преобладаващата сивота има и „Ч. море“. Отборът не само че не показа развитие, но и с основание бе сочен за един от тези, които бяха прекрачили нежелания праг. Като изключим 4-5 мача … варненци играха вяло и разпиляно, без творчество и ясна тактическа идея, а краткотрайните изблици на желание не можаха да прикрият липсата на спортна страст, която би компенсирала някои технически недостатъци у мнозина. Дори и в двубоите, в които черноморци имаха инициативата, надделяваше неумението тя да бъде материализирана… Лесно помръкваха проблясъците в изявите на играчите от средата на терена, на които особено много се разчиташе в тактическата схема. Още по-отчайващи бяха действията на нападателите, чието неумение да реализират голове стана пословично и донесе много разочарования. Само Марев и Иванов успяваха да поддържат ниво … Имаше състезатели, които ни убедиха, че качествата им са под необходимите, дори за място в „златната среда“. … обидно е, че не вложиха достатъчно воля и уважение към себе си и многобройните си почитатели … ***Стефан Янев***“

***

В. „Нар. дело“, 19.7. 1979 г.: „ От 23 до 30 юли във Варна, Първи международен турнир по футбол за купата на Общинския народен съвет. Варненският общински народен съвет и окръжния съвет на БСФС станаха инициатори на летен международен турнир по футбол. От 23 до 30 юли т.г. в нашия град ще си дадат среща отборите на „Черноморец“ Одеса, „Слован“ Братислава, „Политехника“ Яш, „Тракия“ Пловдив, „Марек“ и варненските „Черно море“ и „ЖСК – Спартак“. Разделени в две групи, те ще играят по системата всеки срещу всеки. Класиралите се на първите две места в групите ще се срещнат във финален мач за първото място и купата на общинския народен съвет, а заелите второ място, ще се преборят за класиране на трето и четвърто място.

Устроен в паузата между изминалия и предстоящия футболен шампионат, турнирът ще разнообрази спортния живот в нашия курортен град, ще съдейства за още по-голямо популяризиране на любимата игра, а представителните ни футболни отбори „Черно море“ и „ЖСК – Спартак“ ще имат възможност да проверят на високо равнище готовността си за новия футболен сезон.

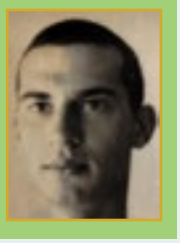
Официалното откриване на турнира ще стане на 23 юли (понеделник) от 20 часа на стадион „Ю. Гагарин“. Предвижда се да се играят два мача всеки ден.

За подготовката на първия варненски международен турнир по футбол бе изграден организационен комитет с председател Хр. Тошков, председател на изпълнителния комитет на общинския народен съвет. Вчера на среща с журналисти бе изтъкнато, че се полагат грижи за доброто организиране на тази спортна проява. ***Ив. Колев***“

Ст. „Ю. Гагарин“, лято 1979 г., Стоян Георгиев – Тянко (вторият от ляво надясно, с цигара) е новоназначеният администратор на „Ч. море“ и един от организаторите на турнира, заедно с бившият си съотборник от „Ч. море“ – журналиста Стефан Янев (вдясно от него).

Димитър Атанасов Жаров

(р. 10.4.1960 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море“: 1978-80
„А“ РФГ: 17 мача

„От Асеновград съм. Футболът съм го учил там. Преминах през всички възрастови групи и дебютирах за мъжкия отбор в „Б“ група, когато бях на 17 години. Получих повиквателна и за юношеския нац. отбор, бил съм на турнири в СССР и Югославия (бел. Жаров изиграва 10 мача за юношеския нац. отбор през 1978 г., общо 14). Титулярен вратар там беше Дагалов от „Пирин“, аз му бях резерва. През септември 1978 г. ме взеха в казарма в школата „Чавдар“, която беше на ЦСКА. Изкарах там около месец и половина. Когато взеха Велинов в ЦСКА, изпратиха мен в „Черно море“. Там вратар беше Косьо Костадинов, но те се скараха нещо с Иван Василев и Косьо го освободиха. Така, докато дойде Стоян Йорданов през февруари бях единствения вратар. Дебютирах в последния кръг от есента срещу „Сливен“, завършихме 2-2.

На зимната подготовка в Полша нямаше друг вратар, пазих във всички мачове там. След това дойде бат' Стоян (Йорданов), да ме тренира и също игра няколко мача. Изпратиха го от ЦСКА. Бях и един мач резерва на Велинов в нац. отбора. Христов – Бараката се беше контузил, мача беше срещу Румъния във Варна и извикаха мен. Викаха ме и в младежкия нац. отбор, но нямам официални мачове там. Там ходехме заедно с Валери Пейчев, който също беше футболист на „Ч. море“ тогава.

През лятото на 1979 г. Божил Колев се върна от ЦСКА и доведе Манолков. Така моето място „изстина“, нямаше как „да хвана ръка“, когато Манолков беше в отбора. Бях му една година резерва и като се уволних през 1980 г. отидох в „Локомотив“ Пловдив. Там ме искаха и бях титуляр известно време, след това дойде Стефан Стайков, през 1983 г. взехме КСА с него, а аз бях резерва в този мач.

Тогава преминах в „Спартак“ Пловдив. Таман ги бяха възстановили като клуб. Започнахме от „В“ група, изкачихме се в „Б“ РФГ, аз бях титулярния вратар. През 1990 г. се отказах от футбола.

В „Черно море“ дръпнахме нагоре. Допускахме много малко голове, имаше много стабилна защита пред мен. Марев, Иванов, Жеков, Андреев. Това беше най-силното звено в отбора.“

Димитър Жаров живее в Асеновград.

27.7.1979 г., турнир „Варненско лято“, Димитър Жаров прекъсва атаката на девненците Т. Василев, Роман Керековски и Милчо Милчев с помощта на Божил Колев и Валери Пейчев (8).

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1978-79 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

12.8.1978 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0-0**, съдия: Н. Дудин, 18 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев (78‘ Т. Йорданов)
„Тракия“: К. Пейчев (77‘ Д. Вичев), Ат. Гаръбски, Ат. Маринов, Ив. Кунчев, Коста Босаков, Славчо Хорозов, Кост. Костадинов, Г. Славков, Коста Танев, Ал. Иванов, Митко Аргиров

19.8.1978 г., 2 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 2-2 (1-0)**, съдия: Митко Чуков, 25 000 зр.
„Ч-ц“: Др. Стоянов, Ив. Илчев, Госп. Павлов, Цвятко Мутафчиев (78‘ Крас. Димитров), Първан Дончев, Ив. Пазачев, Руси Гочев, Ив. Йовчев (60‘ Юл. Кадьов), Ив. Притъргов, Г. Маджаров, Г. Илиев
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Н. Димов (46‘ Т. Йорданов), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев
Голм.: 1-0 Дончев 39‘, 2-0 Гочев 50‘, 2-1 Ив. Дончев 61‘, 2-2 Вал. Пейчев 77‘
ЖК: Мутафчиев (Чц); Ив. Войчев (ЧМ)

26.8.1978 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0-2 (0-0)**, съдия: Й. Жежов, 20 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Мил. Милчев, Вал. Пейчев (64‘ Я. Богомилов), Ив. Войчев (46‘ Т. Йорданов)
„Славия“: Г. Гугалов, Ив. Чакъров, Ботьо Малинов, П. Миладинов, Ив. Илиев, Ваньо Костов, Ат. Александров, Бож. Григоров, Андр. Желязков, Иляз Алиев (80‘ Й. Христов), Ч. Цветков (66‘ Ил. Величков)
Голм.: 0-2 Величков 72‘, 81‘
ЖК: Костов (Сл)

2.9.1978 г., 4 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Б. Янкулов, 10 000 зр.
„Спартак“ Пл.: Н. Илиев, Венчо Съботинов, Ст. Величков, Ал. Бенчев, Цв. Кръстев, Д. Владимиров, Крас. Лазаров (65‘ Назъм Мехмедов), Цв. Каменов, Ив. Панков (63‘ Люд. Танчев), Бл. Кръстанов, В. Минков
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Св. Светозаров, Ив. Дончев (28‘ Н. Димов) (46‘ Мил. Милчев), Р. Рафиев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев
Голм.: 1-0 Панков 10‘, 3-0 Минков 47‘, 79‘

10.9.1978 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2-1 (1-0)**, съдия: К. Харизанов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Н. Димов, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Я. Богомилов (28‘ Ив. Дончев), Т. Йорданов (54‘ П. Петров), Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Р. Рафиев
„Академик“: Н. Петров, Ил. Чалев, Б. Ангелов, Ст. Виделов, Юри Николов, Юл. Иванов, Б. Гьорев (56‘ Анг. Иванов), Пл. Цветков, Й. Николов, Сашо Борисов, Альоша Димитров
Голм.: 1-0 Т. Марев 37‘, 1-1 Димитров 81‘, 2-1 Св. Светозаров 88‘ (дуз.)
ЖК: Ив. Андреев, Мил. Милчев (ЧМ); Петров, Ангелов (Ак)
ЧК: 44‘Ив. Андреев (ЧМ); 44‘ Иванов (Ак)

17.9.1978 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 3-1 (2-0)**, съдия: Б. Трендафилов, 20 000 зр.
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов (76‘ Т. Йорданов), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев (72‘ Р. Рафиев)
„Л-С“: Ст. Стайков, Пл. Николов, Д. Енчев, Ст. Аладжов, Н. Грънчаров, Т. Барзов, Войн Войнов, Г. Тодоров, Анг. Станков (63‘ Юл. Колев), Пав. Панов, Крас. Борисов
Голм.: 1-0 Я. Богомилов 26‘, 2-0 Вал. Пейчев 33‘, 2-1 Г. Тодоров 88‘, 3-1 Мил. Милчев 90‘
ЖК: Г. Жеков (ЧМ)

23.9.1978 г., 7 кр., Ст. Загора, ст. Градски, **„Берое“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Н. Тончев, 13 000 зр.
„Берое“ Ст. З.: Т. Кръстев, Хр. Белчев, Теньо Минчев, Пан. Горов, Кънчо Кашеров, Г. Стоянов (46‘ Митко Николов), Б. Киров (46‘ Стойчо Младенов), Минко Топузаков, Петко Петков, Ст. Найденов, Таньо Петров
„Ч. море“: Г. Велинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев (68‘ Мил. Милчев), Вал. Пейчев, Т. Йорданов (46‘ П. Петров)
Голм.: 0-1 Ив. Дончев 7‘, 1-1 Белчев 27‘, 2-1 Младенов 77‘
ЖК: Минчев (Бер); Р. Рафиев (ЧМ)

30.9.1978 г., 8 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 4-1 (1-0)**, съдия: Бог. Дочев, 16 000 зр.
„Ч. море“: К. Костадинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Мил. Милчев (77‘ П. Петров), Вал. Пейчев, Р. Рафиев (55‘ Т. Йорданов)
„Локомотив“ Пд: Стаменов (73‘ Станчо Бончев), Вес. Балевски, Ас. Балабанов, Ганчо Пеев, Нед. Стамболиев, Минчо Овчаров, Г. Василев, Орл. Кадьов, Аян Садъков, Т. Иванов (43‘ Ед. Ераносян), Ружди Керимов
Голм.: 1-0 Мил. Милчев 38‘, 2-0 Ив. Дончев 64‘, 3-0 Т. Йорданов 67‘, 4-0 Св. Светозаров 76‘, 4-1 Овчаров 85‘
ЖК: К. Костадинов, Я. Богомилов (ЧМ)

15.10.1978 г., 9 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Л. Радунчев, 15 000 зр.
„Марек“ Ст. Д.: Ст. Стоянов, Л. Севдин, Н. Вуков, Л. Колев, Ив. Палев; Ал. Райнов, Сашо Пргов (70‘ Ст. Златков), Д. Димитров (70‘ Ас. Томов), Ив. Петров, Венц. Петров, Ем. Кючуков
„Ч. море“: К. Костадинов, Г. Жеков (82‘ Ив. Андреев), Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Т. Йорданов, Вал. Пейчев, Р. Рафиев
ЖК: Венц. Петров (Мар); Я. Богомилов, Св. Светозаров, Вал. Пейчев (ЧМ)

22.10.1978 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-2 (1-2)**, съдия: Ив. Йосифов, 8 000 зр.
„Ч. море“: К. Костадинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев (65‘ Р. Рафиев), Ив. Иванов, Т. Йорданов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев (30‘ Ив. Андреев)
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Г. Стефанов, Ст. Лъхчиев, Сашо Костов, Й. Стойков, Венц. Арсов (9‘ Н. Спасов), Ив. Дангов (86‘ Наско Желев), Трайко Соколов, Бойчо Величков, Ас. Абишев, Рад. Здравков
Голм.: 0-1 Арсов 3‘, 1-1 Т. Йорданов 21‘, 1-2 Дангов 29‘

28.10.1978 г., 11 кр., Враца, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Хр. Атанасов, 7 000 зр.
„Ботев“ Вр.: П. Топчев, Н. Пенков, Вал. Малджански, Л. Куновски (57‘ Вал. Кръстев), В. Петков, Вен. Тошков, Веско Петков, Мил. Горанов, Сашо Ангелов, Д. Ефремов (84‘ Рад. Бельов), Светозар Венков
„Ч. море“: К. Костадинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Т. Йорданов (46‘ Ив. Войчев) (63‘ П. Петров), Вал. Пейчев, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Ефремов 16‘, 2-0 Пенков 60‘, 3-0 Ефремов 73‘

4.11.1978 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл 0-0**, съдия: Митко Чуков, 5 000 зр.
„Ч. море“: К. Костадинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров (46‘ Т. Йорданов), Ив. Дончев, Мил. Милчев, Вал. Пейчев (62‘ Н. Димов), Р. Рафиев
„Пирин“: Хр. Христов, П. Петров, Ив. Муларов, Хр. Бакалов, Кост. Николов, П. Цветков (85‘ Ив. Петров), Б. Хаджиев (79‘ Г. Лулейски), Д. Карадалиев, Кост. Кабранов, Мет. Стоянов, Й. Костов
Бел.: В 70 мин. Ив. Дончев (ЧМ) напуска терена контузен

12.11.1978 г., 13 кр., Хасково, ст. Д. Канев, **„Хасково“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Сп. Луков, 20 000 зр.
„Хасково“: Н. Костов, Л. Любенов, Бойко Лачков (89‘ Вал. Маринов), Т. Апостолов, Н. Кордов, Алексиев, Сашо Георгиев, Крас. Якимов, Й. Кичеков, Ив. Грудев (46‘ Д. Димитров), Кост. Латинов
„Ч. море“: К. Костадинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, П. Петров (71‘ Вал. Целов), Т. Йорданов, Мил. Милчев (46‘ Н. Димов), Вал. Пейчев, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Георгиев 25‘, 2-0 Лачков 85‘ (псу)
ЖК: Лачков, Алексиев (Хс); Ив. Иванов (ЧМ)

18.11.1978 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 0-0**, съдия: Стоян Попов, 10 000 зр.
„Ч. море“: К. Костадинов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Т. Йорданов (75‘ Вал. Целов), Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Р. Рафиев
ЦСКА „С. зн.“: Й. Филипов, Б. Средков, Г. Димитров, Анг. Калбуров, Бож. Колев, Крас. Чавдаров, Марио Вълков (62‘ Цв. Йончев), Т. Атанасов (83‘ Пл. Марков), Сп. Джевизов, Крас. Горанов, Н. Христов

2.12.1978 г., 15 кр., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 2-2 (0-1)**, съдия: Бог. Дочев, 15 000 зр.
„Сливен“: Бож. Тодоров, Т. Симов, Н. Арабов, Мар. Михалев, Г. Павлов, П. Иванов, Цонко Симеонов, Й. Христов, Радия Дойчев, Й. Тосков; Тенко Тенев
„Ч. море“: Д. Жаров, Вал. Пейчев, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Ив. Войчев, Св. Светозаров, Т. Йорданов, Мил. Милчев, Р. Рафиев (88‘ П. Петров)
Голм.: 0-1 Мил. Милчев 20‘, 1-1 Тенев 52‘, 2-1 Дойчев 71‘, 2-2 Ив. Иванов 85‘
ЖК: Михалев (Сл); Вал. Пейчев, Мил. Милчев (ЧМ)

10.2.1979 г., 16 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**, съдия: Кост. Вангелов, 12 000 зр.
„Тракия“ Пд: Д. Вичев, Ив. Тодоров (87‘ Ат. Гаръбски), Славчо Хорозов, Ив. Кунчев, Ат. Маринов, Коста Танев, Кост. Костадинов, Г. Славков, Крас. Манолов, Ал. Иванов, Митко Аргиров
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Т. Йорданов, Р. Рафиев (60‘ П. Петров) (81‘ Вал. Целов), Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев
Голм.: 2-0 Манолов 50‘, 82‘
Пропусната дузпа: 67‘ Св. Светозаров (ЧМ)
ЖК: Славков (Тр); Ив. Иванов (ЧМ)

17.2.1979 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 0-0**, съдия: Доб. Белчев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков; Т. Марев, Ив. Андреев, Я. Богомилов (76‘ Ив. Христов), Св. Светозаров, Р. Рафиев (46‘ П. Петров), Т. Йорданов, Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев
„Ч-ц“ Бс: Др. Стоянов, Ив. Илчев, Н. Маджаров, Ив. Пазачев, Вал. Делиминков, Т. Райков, Г. Маджаров, Цвятко Мутафчиев, Ивл. Коцев, Ив. Притъргов, Г. Илиев

23.2.1979 г., 18 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Бог. Кюркчиев, 10 000 зр.
„Славия“ Сф: Г. Гугалов, Ив. Чакъров, Ив. Хайдарлиев, П. Миладинов, Г. Дерменджиев (73‘ Ил. Величков), Ваньо Костов, Ат. Александров, Г. Минчев (46‘ В. Шаламанов), Андр. Желязков, Ботьо Малинов, Ч. Цветков
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Т. Йорданов, Р. Рафиев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев
ЖК: Костов, Желязков (Сл); Димо Денев (ЧМ)
ЧК: 60‘ Т. Марев (ЧМ)

3.3.1979 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 2-1 (1-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 6 000 зр.
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Ив. Андреев (60‘ П. Петров), Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Р. Рафиев, Т. Йорданов (46‘ Св. Светозаров), Мил. Милчев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев
„Спартак“ Пл: Н. Илиев, Ст. Величков, Тони Джеферски, Венчо Съботинов (64‘ Ал. Бенчев), Цв. Кръстев, Д. Владимиров, Крас. Лазаров (18‘ Стоян Георгиев), Цв. Каменов, Бл. Кръстанов, Люд. Танчев, В. Минков
Голм.: 1-0 Вал. Пейчев 10‘, 2-0 П. Петров 76‘, 2-1 Кръстанов 89‘ (дуз.)
ЖК: Г. Жеков (ЧМ)

11.3.1979 г., 20 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Хр. Атанасов, 1 000 зр.
„Академик“ Сф: Н. Петров, Ил. Чалев, Юри Николов, Ст. Виделов, Сашо Борисов, Рум. Димов (73‘ Панков), Сашо Иванов (63‘ В. Николов), Мет. Методиев, Пл. Цветков, К. Любомиров, Альоша Димитров
„Ч. море“: Д. Жаров, Ив. Андреев, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Т. Йорданов (55‘ П. Петров) (65‘ Мил. Милчев), Р. Рафиев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев
ЖК: Борисов (Ак)

14.3.1979 г., 21 кр. София, ст. Левски, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Стил. Катеринчев, 18 000 зр.
„Л-С“: Томас Лафчис, Пл. Николов (85‘ Анг. Станков), Вл. Николчев, Ст. Аладжов, Н. Грънчаров, Т. Барзов, Войн Войнов, Бран. Кочев, Ем. Спасов (71‘ Й. Йорданов), Пав. Панов, Крас. Борисов
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов (74‘ Ив. Христов), Св. Светозаров, Ив. Андреев, Р. Рафиев, Вал. Пейчев (8‘ Мил. Милчев), Ив. Войчев
Голм.: 1-0 Борисов 34‘, 2-0 Грънчаров 65‘

18.3.1979 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ 1-2 (1-0)**, съдия: Спас Луков, 7 000 зр.
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев (66‘ П. Петров), Ив. Иванов, Я. Богомилов (84‘ Ив. Христов), Св. Светозаров, Т. Йорданов, Мил. Милчев, Ив. Андреев, Р. Рафиев
„Берое“ Ст. З.: Коста Костов, Хр. Белчев, Динко Димитров, Г. Георгиев, Теньо Минчев, Г. Стоянов, Таньо Петров, Ст. Найденов, Стойчо Младенов, Петко Петков, Пл. Липенски
Голм.: 1-0 Мил. Милчев 24‘, 1-2 Липенски 52‘, 54‘
Пропусната дузпа: 70‘ Мил. Милчев (ЧМ)
ЖК: Ив. Андреев (ЧМ)

1978-79		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	Л-С		2:1	1-0	0-2	4-2	2-0	5-0	0-0	2-1	2-0	2-1	4-1	3-1	3-0	4-1	1-0
2.	ЦСКА	2:1		1:2	0:0	2:2	2:0	2:0	1:1	1:0	5:2	2:1	3:0	2:0	0:0	3:0	4:1
3.	ЛокС	1-1	3-2		3-1	1-0	1-1	2-0	1-0	0-0	1-0	1-0	1-1	0-0	3-0	0-0	3-0
4.	Слав	3-1	1-1	2-0		4-2	3-0	1-2	1-2	3-0	0-0	1-0	3-1	4-0	0-2	1-1	2-1
5.	ЧцБс	0-0	2-1	1-0	1-0		4-0	3-1	3-1	1-1	2-2	1-0	2-3	1-2	1-0	1-0	2-1
6.	Марек	0-0	0-2	2-1	2-1	5-1		3-1	3-2	0-0	0-0	2-0	2-0	4-1	1-0	3-0	3-1
7.	Берое	1-1	0-2	1-0	3-2	2-3	3-0		3-3	4-3	2-1	0-0	2-0	2-1	1-0	5-1	2-1
8.	Трак	2-0	1-2	1-1	0-4	2-2	1-1	4-2		6-1	2-0	2-0	2-2	2-2	1-0	2-2	5-0
9.	Пирин	1-1	1-1	0-0	1-2	4-2	1-1	0-0	3-0		1-3	1-0	1-0	2-0	2-1	4-1	2-0
10.	ЧМ	3-1	0-0	1-2	0-2	0-0	3-2	1-2	0-0	0-0		2-1	1-0	1-0	4-1	2-1	1-1
11.	СпПл	0-0	0-0	0-1	1-0	0-0	1-2	3-1	0-1	2-1	3-0		1-0	0-0	2-0	0-0	4-1
12.	БотВр	0-1	1-1	1-0	4-1	2-0	1-0	0-0	3-1	2-3	3-0	1-2		1-0	3-0	1-1	0-0
13.	Слив	1-2	2-2	1-0	3-1	2-0	1-1	0-1	3-1	1-1	2-2	1-1	2-2		1-0	4-1	3-0
14.	ЛокПд	0-1	1-1	2-2	1-2	1-3	1-2	2-1	4-0	1-0	2-0	2-0	3-1	2-1		3-1	1-1
15.	АкСф	1-3	1-1	1-2	0-3	1-1	3-2	1-0	0-0	2-0	0-0	1-2	2-0	1-0	1-3		2-0
16.	Хас	4-6	1-2	1-3	1-2	1-2	2-0	2-3	1-0	2-2	2-0	1-0	3-2	2-0	4-2	0-0	

24.3.1979 г., 23 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 8 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Петьо Василев (33‘ Т. Иванов), Вес. Балевски, Ганчо Пеев, Нед. Стамболиев, Пл. Танов, Пав. Габеров (58‘ Хр. Сотиров), Хр. Бонев, Ед. Ераносян, Аян Садъков, Ружди Керимов
„Ч. море“: Стоян Йорданов, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Т. Йорданов, Р. Рафиев, Ив. Андреев (79‘ Ив. Христов), П. Петров
Голм.: 1-0 Бонев 44‘ (псу), 2-0 Ераносян 61‘

31.3.1979 г., 24 кр., Варна, 16.30, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Д. 3-2 (1-1)**, съдия: Н. Дудин, 8 000 зр.
„Ч. море“: Стоян Йорданов; Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Т. Йорданов (45‘ Мил. Милчев), Р. Рафиев, Ив. Андреев, П. Петров
„Марек“: Стоян Стоянов, Л. Севдин, Л. Колев, Роман Караколев (34‘ Станке Божурин), Ив. Палев, Ал. Райнов, Д. Димитров, Ас. Томов (77‘ Сашо Паргов), Ив. Петров, Венц. Петров, Ем. Кючуков
Голм.: 0-1 Томов 7‘, 1-1 Св. Светозаров 21‘, 2-1 Ив. Иванов 66‘, 2-2 Райнов 79‘, 3-2 Р. Рафиев 84‘

7.4.1979 г., 25 кр., София, ст. В. Левски, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Кост. Вангелов, 8 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Н. Донев, Г. Стефанов, Б. Димитров, Г. Бонев, Й. Стойков, Венц. Арсов, Анг. Колев, Трайко Соколов, Ив. Дангов (87‘ Н. Спасов), Ат. Михайлов (71‘ Бойчо Величков), Рад. Здравков
„Ч. море“: Д. Жаров (43‘ Стоян Йорданов), Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Т. Йорданов (73‘ Вал. Пейчев), Р. Рафиев, Ив. Андреев; Ив. Войчев
Голм.: 1-0 Соколов 59‘ (дуз.)
ЖК: Колев (Лок)

21.4.1979 г., 26 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-0 (1-0)**, съдия: Хр. Атанасов, 8 000 зр.
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов, Св. Светозаров (79‘ Т. Йорданов), П. Петров, Р. Рафиев, Вал. Пейчев, Ив. Войчев (71‘ Ив. Дончев)
„Ботев“ Вр.: Тошко Арсов, Н. Пенков, Вал. Малджански, Рад. Бельов, В. Петков, Т. Митов, Рад. Панов, Мил. Горанов, Вал. Кръстев (64‘ Светозар Венков), Веско Петков, Олег Кърчев
Голм.: 1-0 Ив. Войчев 9‘
ЖК: Малджански (Бот)

9.5.1979 г., 27 кр., Бл-град, **„Пирин“ – „Ч. море“ 1-3 (0-2)**, съдия: Сп. Луков, 10 000 зр.
„Пирин“ Бл.: Хр. Христов, П. Петров, Ив. Муларов, Хр. Бакалов, Й. Самоковлийски (46‘ Кост. Кабранов), П. Цветков, Б. Хаджиев, Ив. Иванов, Г. Лулейски (31‘ Кост. Николов), Мет. Стоянов, Й. Костов
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов (78‘ Т. Йорданов), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Вал. Пейчев, П. Петров
Голм.: 0-1 Св. Светозаров 21‘, 0-2 Р. Рафиев 40‘, 1-2 Стоянов 78‘, 1-3 Р. Рафиев 80‘

13.5.1979 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-1 (1-1)**, съдия: Й. Жежов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Я. Богомилов (53‘ Т. Йорданов), Св. Светозаров (28‘ Ив. Войчев), Ив. Дончев, Р. Рафиев, Вал. Пейчев, П. Петров
„Хасково“: Н. Костов, Л. Любенов (59‘ Янев), Ив. Славов, Т. Апостолов, Стоян Димов, Бойко Лачков, Сали Шакиров (79‘ Вълчан Господинов), Крас. Якимов, Сашо Георгиев, Люд. Михалков, Кост. Латинов
Голм.: 0-1 Лачков 17‘ (псу), 1-1 Вал. Пейчев 19‘
ЖК: Лачков, Михалков (Хс)
ЧК: 75‘ Михалков (Хс)

26.5.1979 г., 29 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 5-2 (2-1)**, съдия: Стил. Катеринчев, 10 000 зр.
ЦСКА „С. зн.“: Й. Филипов (57‘ Г. Велинов), Ив. Зафиров, Анг. Рангелов, Цоньо Василев, Бож. Колев, Крас. Горанов, Цв. Йончев, Пл. Марков, Спас Джевизов (60‘ Марио Вълков), Н. Христов, Д. Димитров
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Вал. Пейчев (68‘ Я. Богомилов), П. Петров
Голм.: 1-0 Димитров 21‘, 2-0 Горанов 30‘, 2-1 Св. Светозаров 34‘, 3-1 Димитров 52‘, 4-1 Горанов 64‘, 5-1 Христов 74‘, 5-2 Р. Рафиев 89‘

30.5.1979 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 1-0 (0-0)**, съдия: Б. Трендафилов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев, Д. Денев, Ив. Иванов, П. Петров, Св. Светозаров, Ив. Дончев (74‘ Ив. Христов), Р. Рафиев (46‘ Вал. Пейчев), Я. Богомилов, Т. Йорданов
„Сливен“: Данчо Йоргов, Т. Симов, Радия Дойчев (63‘ Г. Павлов), Тенко Тенев, Г. Илиев, Й. Милконски (49‘ Спасов), Цонко Симеонов, П. Иванов, В. Тинчев, Й. Тосков, Боян Йосифов
Голм.: 1-0 Т. Йорданов 65‘
ЖК: Илиев (Сл)

„Ч. море“ Вн,1978-79 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Рафи Рафиев	30	4
Тодор Марев	29	1
Светозар Светозаров	29	5
Тодор Йорданов	29	3
Иван Иванов	29	2
Георги Жеков	27	
Валери Пейчев	27	4
Янчо Богомилов	24	1
Димо Денев	23	
Милко Милчев	19	4
Петър Петров	18	1
Иван Войчев	17	1
Иван Дончев	17	3
Иван Андреев	16	
Димитър Жаров	14	
Георги Велинов	7	
Константин Костадинов	7	
Никола Димов	6	
Иван Христов	4	
Валери Целов	3	
Стоян Йорданов	3	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Левски - Спартак	30	18	7	5	54-29	43
2.	ЦСКА „Септемврийско знаме“	30	14	12	4	49-26	40
3.	Локомотив София	30	14	9	7	35-22	37
4.	Славия София	30	16	4	10	52-33	36
5.	Черноморец Бургас	30	13	8	9	45-43	34
6.	Марек Станке Димитров	30	13	7	10	42-39	33
7.	Берое Стара Загора	30	14	5	11	45-47	33
8.	Тракия Пловдив	30	9	11	10	45-45	29
9.	Пирин Благоевград	30	9	11	10	37-39	29
10.	Черно море Варна	30	8	10	12	29-40	26
11.	Спартак Плевен	30	9	7	14	25-27	25
12.	Ботев Враца	30	9	7	14	36-42	25
13.	Сливен	30	8	9	13	35-42	25
14.	Локомотив Пловдив	30	10	4	16	35-43	24
15.	Академик София	30	6	10	14	27-50	22
16.	Хасково	30	7	5	18	35-59	19

Константин Иванов Костадинов

(р. 30.1.1956 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море“: 1977-79
„А“ РФГ: 8 мача

„Започнах да играя футбол в „Спартак“ Варна, треньори ми бяха Илия Кирчев и Иван Филипов. Извикаха ме и в юношеския нац. отбор. Станахме европейски шампиони през 1974 г., а мен ме обявиха за най-добър вратар на турнира (бел. Костадинов изиграва общо 14 мача за юношеския нац. отбор. През 1974 г., след като в квалификациите за Европейско първенство е отстранена Австрия, по пътя към финала на турнира в Швеция са победени Люксембург, Дания и Шотландия, а срещу Уелс мачът завършва наравно (0-0). На финала в Малмьо България побеждава Югославия с 1-0. Костадинов е титуляр във всички тези мачове).

В казармата ме взеха в школата „Чавдар“ на ЦСКА. През лятото чета във вестника, че съм в „Спартак“. Дадоха ми някаква бележка да предам на ръководството, но от „Спартак“ ми казаха да си я държа в мен, нямало проблеми да започвам при тях. Когато дойде време да се уволнявам се получило така, че ми се губи една година казарма, все едно съм избягал. Някакъв полковник каза: „Този идва да го уволнявам, а една година си спал в къщи.“ Арестуваха ме, искаха да ме съдят. Осем месеца бях подсъдим. От „Спартак“ не си мръднаха пръста да ме оправят. Оказа се, че от ЦСКА са ме пуснали, но можело да отида само в „Ч. море“. Ракаров много ме искал в „Ч. море“, той ме познаваше от нац. отбора.

Иван Василев – Катила ме спаси тогава. Дойде до София да ме вземе. Не бях пазил година и половина. Първата година бях резерва на Велинов (бел. дебютира на 2.6.1978 г., като влиза в игра през второто полувреме).

Когато се уволнявах, трябваше да се върна в „Спартак“ като юноша на клуба. Аз бях решил да си търся друг отбор и изобщо не исках да оставам във Варна. Бях сърдит на „Спартак“. Тогава се събраха за първи път двете ръководства (на „Спартак“ и „Ч. море“) и ген. Велико Станков ми каза: „Няма да си тръгнеш от Варна, избирай в кой от двата отбора искаш да играеш.“ Велинов беше заминал за ЦСКА тогава и избрах в „Черно море“. В предпоследния кръг от есента направих много силен мач срещу ЦСКА (0-0). В следващия мач ме сложиха на пейката. Беше в Сливен, пази Жаров. Той добре си пазеше момчето, но аз не исках да съм резерва. После разбрах, че мача трябвало да бъде уговорен, но малко преди началото уговорката се развалила. Скарахме се с Катила, спрях да ходя на тренировки, тръгнах „по живота“ и той ме освободи.

Vilken segerglädje! Slutsignalen har just gått och Bulgarien har vunnit UEFA-finalen för juniorer. Målvakten Kostadinov kastar sig i en ledares famn och till höger kramar Yantchev (11) om Makov. Det var de två som låg bakom Bulgariens mål.

Получих наказание за 2 години да не играя, но го намалиха на 6 месеца. След това играх 2 години в Разград, там даваха много пари на ръка. Толкова пари във Варна не са ми давали. След това се върнах в „Спартак“. Играл съм още в Белослав и Ген. Тошево. В „Ч. море“ се върнах за малко през 1988 г., но играх само в една контрола срещу Каварна на игрището на Гранд хотела.“

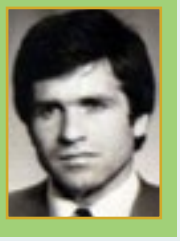

Юношеския нац. отбор на България 1974 г., прави от ляво надясно: Кънчо Кашеров, Константин Костадинов, Димитър Енчев, Димитър Благоев („Ч. море“), Спас Джевизов и Красимир Манолов, клекнали: Румен Спасов, Иван Методиев, Тодор Тодоров, Тодор Митов и Радослав Здравков

Ветерани на „Ч. море“, ок. 1994 г., прави от ляво надясно: Константин Костадинов, Иван Иванов, Илия Илиев – Маалата (бивш юноша, набор 1950), Рафи Рафиев, Иван Андреев – Мирона и Стефан Богомилов, клекнали: Георги Пенчев (бивш юноша, набор 1959), Тодор Марев и Георги Кондов

Георги Димов Жеков

(р. 14.2.1951 г.)
Позиция: защитник, десен бек
„Ч. море“ 1970-85
„А“ РФГ: 216 мача/1 гол
„Б“ РФГ: 34 мача

„От 9-ти клас започнаха да ме вземат в мъжкия отбор на „Орлов“ Ген. Тошево (по-късно отбора си смени името на „Спортист“). Играехме в Зона „Черно море“, а аз бях централен защитник. Един път за контролен мач срещу „Фарул“ Констанца дойде Г. Димитров – Червения от Варна. „Ч. море“ щели да играят с „Фарул“ за някаква купа и той дошъл да ги разузнава. Помня, че бихме с 2:1.

Като ми дойде време да влизам в казармата през 1970 г., срещнах един съотборник и той учуден ме попита защо не съм в „Черно море“. Научих, че били изпратили телеграма, но никой не ми казал. След това дошла втора телеграма, малко по-заплашителна. Така ме изпратиха за Варна. Явно бате Гошо ме е харесал в контролата и решил да ме вземе в „Ч. море“. По това време правеха Спортната рота в поделението на „Почивка“. В отбора се бяха изпоскарали там нещо, атмосферата не беше много добра.

Да отида от зоновата група и да заиграя направо в „А“ група в „Ч. море“ беше голяма стъпка за мен. През пролетта на 1971 г. играх първите си мачове като централен защитник. Контузих се на една тренировка, усуках си коляното, заболя ме, блокира. Не можех да играя. Гледа ме д-р Попстефанов във Варна и ми каза: „Ако трябва да го оперирам, повече няма да играеш футбол. Дай му почивка, изчакай, може да се оправи.“ Тогава дойде командира на Спортната рота и ми каза, че ме местели в друго поделение. Доплака ми се. Футбола свърши за мен. Изпратиха ме на „Туфла кула“, 3-годишна служба, торпедист. Другите служиха по 2, а аз 3 години. Там командира беше голям запалянко, направихме футболен отбор, аз бях започнал да се оправям, „Добруджа“ питаха за мен. Един ден Спас Киров се сетил за мен (бате Гошо не беше вече треньор). Къде е Жеков, да дойде в „Ч. море“. Пак се върнах във Варна, но съотборниците не ме приеха добре, чух неприятни фрази по мой адрес. Ядосах се и си тръгнах. Спас Киров ме догони до оградата и ме уговори да се върна. На тренировките им влизах твърдо, ей така, да разберат че не могат да си правят майтап с мен. Трябваше да се боря за мястото си в отбора. Скоро станах титуляр в защитата. Марев и Иванов заиграха в центъра, аз застанах на десния бек. От старите, които помня, най-добър спомен имам от вратаря Иванов. Спокоен, стабилен, винаги ще те окуражи по време на мач. Това е много важно за младите футболисти. Чувстваш се сигурен, играеш със желание. От другата страна имахме капитана (*бел. Жеков не иска да споменава имена, по това време капитан е Иван Василев*). Вика, псува по-младите. После като стана треньор сякаш се пооправи.

Играх близо 15 години в отбора. Коляното ме наболяваше, но стисках зъби и играех. По едно време се отказах. Започнах като командир в Спортната рота. Васил Досев беше отговорник за спорта във флота, т.е. беше ми пряк началник. Той реши да ме връща във футбола. Казвам му: „Др. капитан, аз вече пия по 50-100 гр. водка на ден.“, но не можех да му откажа. Върнах се и играх до 1985 г. Винаги съм спазвал режим, може би и за това изкарах до 34 годишна възраст на терена.“

След футбола Георги Жеков работи и се пенсионира като офицер от флота.

С ПОВИШЕНО НАСТРОЕНИЕ

Силно срещу силните...

„ЛЕВСКИ—СПАРТАК" — „ЧЕРНО МОРЕ" 2:2

"А" РФГ • 1979-80 г.

11.8.1979 г., Враца, капитаните Божил Колев, Сашо Ангелов и Венелин Тошков са на път да открият новото първенство с вдигане на флага на НРБ

„ЛИХВА" НА НАПРЕЖЕНИЕТО

БУРЯТА НАСТЪПИ СЛЕД ПОЧИВКАТА

ДРАМАТИЧЕН РАЗВОЙ

„Черно море" – на трето място

Черно море — Нефтчи (Баку) 3:1

ПЪЛНО БЕЗСИЛИЕ НА НАПАДАТЕЛИТЕ

УДОВЛЕТВОРЕНИЕ САМО ОТ ДВЕТЕ ТОЧКИ

«ЧЕРНО МОРЕ» – ОТНОВО СИЛЕН КАТО ГОСТ

ЛОГИЧНА ЗАГУБА

1. FC Magdeburg—Tschernomorec Warna 2:0 (2:0)
Torfolge: 1:0 Sziedler (33.), 2:0 Hoffmann (38.).

1:1 ГОСТИТЕ ЗАСЛУЖАВАХА ПОВЕЧЕ

Най-после победа във Варна

1979

Според някои източници, официално за ст. треньор през този сезон е назначен Иван Моканов, а Божил Колев неофициално изпълнява тази длъжност. Моканов наистина присъства на всички мачове в качеството си на Завеждащ футбол към ФСФД „Черно море“, но тренировките, селекцията, състава и тактиката за мачовете са поверени изцяло на Божил Колев, чието назначение за ст. треньор е потвърдено от в. „Нар. спорт“, бр. 83, 14.7.1979 г.

Сезонът започва със завръщането на **Божил Колев** от ЦСКА „Септ. знаме“ и неочакваното му назначение като играещ старши треньор.

Б. Колев: „Върнах се в „Черно море“, за да играя. Адмирал Янакиев не искаше Иван Василев за треньор и го освободи. Беше решил да вземе Тулата Ковачев за старши треньор. Той бил в Китен на почивка и един военен замина да говори с него. Ковачев обаче поставил условия (искал пари). Адмиралът много се възмути. Той беше от старото поколение, при което всичко беше за чест и слава и за пари не се говореше. Тогава ми каза „Ти ще бъдеш треньор!“. Казах му, че не съм треньор и че нямам желание да изпълнявам тази длъжност, но той ме назначи. Бях военен и трябваше да изпълнявам. Адмиралът обеща, че щели да ми помагат без да изясни кой и с какво ще ми помага. Така изкарах сезона като играещ ст. треньор.

Следващото лято бях решил твърдо да убедя адмирала да върне Иван Василев като старши треньор. Исках той да е в отбора, с него сме в роднински отношения, беше ми кумец на сватбата. Исках и да му помогна, защото знаех, че желанието му е да се върне. Споделих и с него намеренията си. Той пък се обадил на къде-що познава журналист и им обявил, че е новия треньор на „Черно море“. Новината излезе неочаквано във вестниците и то доста преждевременно, адм. Янакиев беше още във фаза на убеждаване и размисъл. Адмиралът ме уважаваше, но много се ядоса и ми каза „Добре, обаче всичко е на твоя отговорност“. На практика излезе, че Иван Василев се беше самоназначил, а аз не разбрах кое да е на моя отговорност. Не исках да заемам две длъжности едновременно.

Т. Йорданов: „Въпреки, че не беше работил като треньор, Божо беше трениран от много специалисти и разбираше добре какво прави. Преди мачовете говореше спокойно, гледаше да тушира напрежението. Не ни претоварваше с тренировки по време на сезона. Има една крива, която учехме във ВИФ. Най-големите натоварвания трябва да се преди сезона, когато се форсира физическата подготовка. След като се достигне необходимото ниво, то трябва да се поддържа във „фаза на плато“ по време на сезона, без излишни физически натоварвания, а просто да се поддържа форма. Преди това имаше периоди, когато ни скъсваха от тренировки през седмицата между мачовете. Дето се вика, гледахме да си отпочинем на мача в събота, за да сме свежи за тренировката в понеделник. При Червения ги имаше тези неща. Божо прекъсна тази практика. …“

***

Отбора напускат контузеният **Никола Димов**, **Милко Милчев** преминава в „Девня“, вратарите **Георги Велинов** (вече в ЦСКА) и **Константин Костадинов** са напуснали още през есента, а **Стоян Йорданов** слага край на кариерата си в края на сезона.

Новите в отбора са завърналият се **Божил Колев**, вратарят **Борис Манолков** и халфа **Тодор Атанасов – Барона** (и тримата от ЦСКА), своят втори период в клуба започва **Георги Кондов** от „Добруджа“ Толбухин, а от юношите се включва **Милен Бакърджиев**. Като ново попълнение е обявен и **Бранимир Байчев** от юношеския отбор.

***

14.7.1979 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), контр., „Ч. море“ – „Волов“ Шн 1-1,

Голм.: Т. Атанасов (ЧМ)

В. „Нар. дело“, 18.7. 1980 г.: „ … в събота… на своят стадион при наводнен терен … при не особено качествена игра мачът завърши наравно…“

18.7.1979 г., Варна,

I

ФУТБОЛЕН ТУРНИР

• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •

| ВАРНА | 23 - 29 юли 1979 |

• Първа група

- "Черно море" Варна
- "Тракия" Пловдив
- "Девня" Девня
- "Поли" Яш, Румъния

• Втора група

- ЖСК "Спартак"
- " Марек"
- "Слован" Братислава
- "Черноморец" Одеса, СССР

C.F. POLITEHNICA-IAŞI

Есен 1979 г., прави от ляво надясно: Аб. Билялов (пом. тр.), Г. Жеков, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Т. Марев, Д. Жаров, Б. Манолков, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Д. Денев, Вал. Целов и Бож. Колев (ст. тр.), клекнали: Ив. Андреев, Г. Кондов, Бр. Байчев, П. Петров, Т. Йорданов, Св. Светозаров, Ив. Войчев, Ив. Дончев, Вал. Пейчев и Ив. Христов

1979

контр., „Ч. море“ – „Ватев“ Белослав 6-1,

Голм.: Ив. Дончев – 3, Р. Рафиев – 2, Г. Кондов (ЧМ), Радулов (Ват)

Този първи сезон на турнира „Варненско лято“, като че ли остава най-организиран и най-добре посетен от последвалите. Участват осем отбора, разделени в две групи. Един от поканените отбори – „Карл Цайс“ Йена се отказва от участие, поради заетост. Квалификация за освободеното място играят новият член на Северната „Б“ РФГ „Девня“ и „Ватев“ Белослав. В оспорван мача девненци побеждават с 3-2.

В първа група са събрани отборите на „Черно море“, „Тракия“ Пловдив, „Девня“ и „Политехника“ Яш, а втора група е съставена от отборите на ЖСК „Спартак“, „Марек“ Станке Димитров, „Слован“ Братислава и „Черноморец“ Одеса. Победителите от двете групи се срещат във финал за определяне носителя на купата, а класиралите се на вторите места играят за 3-то място.

Момент от срещата „Ч. море“ — „Политехника“ Сн: Саркис САРКИСЯ

23.7.1979 г., ст. Ю. Гагарин, 20.30, **„Ч. море“ – „Politehnica“ Iași 4-1 (2-0)**,

Голм.: 1-0 Т. Атанасов 4‘, 2-0 Р. Рафиев 6‘, 2-1 Ромиле 60‘ (дуз.), 3-1 Р. Рафиев 70‘, 4-1 Г. Кондов 80‘

„Ч. море“: *Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров (Т. Йорданов), Г. Кондов, Т. Атанасов, Я. Богомилов (П. Петров), Р. Рафиев*

„Politehnica“: *Naste, Mihalcea, Anton, Ursu, Romilă, Munteanu, Ionescu, Dănilă, Florean, Cioacă, Costea, ст. тр. Л. Амохи*

В. „Нар. дело“, 24.7. 1979 г.: „… Във втората

среща снощи между отборите на „Политехника“ и „Ч. море“ се разви напрегната борба. Мачът започна твърде успешно за черноморци. В 4-та мин. след хубава комбинация по центъра Атанасов реализира гол, а две минути по-късно Рафиев покачи на 2-0 за „Ч. море“. В 65-та мин. Ромиле (5) намали от дузпа. Но черноморци продължиха да доминират и отново чрез Рафиев (в 73-та) и Кондов (в 80-та мин.) покачиха на 4-1 в своя полза. При този резултат завърши срещата. ***Ив. Колев***“

(В първият мач от 18.00 на ст. „Ю. Гагарин“, „Тракия“ Пд – „Девня“ 2-0)

25.7.1979 г., ст. Ю. Гагарин, 20.30, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 2-2 (1-1)**,

Голм.: 0-1 Василев, 1-1 Т. Атанасов 28‘, 1-2 Василев, 2-2 Т. Марев 81‘

В. „Нар. дело“, 26.7. 1979 г.: „Тракия“ изненада варненци с неприятно начало. В първите минути гостите демонстрираха предимство в бързината и техниката и почти безупречно владеене на едно от силните оръжия – контраатаката. В едно показно нападение от този тип, при което двама варненски защитници останаха срещу четирима нападатели на „Тракия“, Василев надигра и излезлия Манолков и 0-1. В отговор черноморци приложиха преса, която им носеше повече успех срещу бързите нападатели.

Общо, отборът на „Ч. море“ повиши оборотите, при което пловдивчани не бяха така спокойни и започнаха да грешат. В 28-та мин. Светозаров и Атанасов затрудниха защитата на „Тракия“ и тя направи пропуск и „девятката“ на „Ч. море“ изравни. Второто полувреме бе пълно копие на случилото се през първите 45 минути. Дори голмайсторът на пловдивчани бе същият – Василев. Изравнителния гол за домакините отбеляза Марев в 81-та минута. Краен резултат 2-2. Добри прояви имаше Кондов (ЧМ), който стоеше в центъра на много нападателни акции. ***П. Герчев***“

(В другия мач от 18.00 на ст. „Ч. море“ (Тича), „Девня“ – „Политехника“ Яш 1-1)

27.7.1979 г., ст. „Ю.

КФС „Девня“*, осн. 1948 г., заводски клуб, носил различни имена през годините, с едно участие в Сев. „Б“ РФГ (1962-63 г.), достига през този сезон за втори път в историята си до Сев. „Б“ РФГ, където има амбиции да се задържи с помощта на бивши играчи на „Ч. море“ и ЖСК „Спартак“, част от които не успява да картотекира, поради наложена квота за млади играчи в „Б“ група.*

27.7.1979 г., Т. Йорданов бележи във вратата на Крас. Коларов – Млякото от „Девня“.

1979

***FC „Politehnica“ Iaşi**, осн. 27.2.1945 г. от група студенти под името Sportul Studenţesc Iaşi и един месец по-късно, на 31.5. е преименуван на А.С.П.И. „Политехника“ Яш. Отбор от средата на таблицата на Първа румънска лига, в която е постоянен участник от 1973 г. През сезон 1978-79 „Поли“ Яш завършва на 12-то място, на 10 точки след шампиона „Арджеш“ Питещ, а през следващия сезон ще завърши на 8-мо място, също на 10 точки от шампиона „Университатя“ Крайова. Две години по-късно, отборът отпада за една година във 2-ра лига, но се завръща следващия сезон и остава до 1990 г. 1-ва лига, след което пребивава предимно във второ ниво, а през 2010 г. е закрит.*

Гагарин“, 18.00, **„Ч. море“ – „Девня“ 5-2**,

Голм.: Р. Рафиев – 2, Т. Йорданов – 1, (няма повече информация)

„Ч. море“: *Дим. Жаров, Св. Светозаров, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Вал. Пейчев, Т. Атанасов, Г. Кондов, Р. Рафиев (Ив. Дончев, П. Петров)*

„Девня“: Крас. Коларов (Млякото), Нед. Кръстев, Г. Андонов, Г. Иванов, Р. Керековски, М. Ахмедов, Пл. Христов (Пепи), Стоян Димов, Мил. Милчев, Т. Василев (Гери), Др. Борисов (Драго Джайча), ст. тр. Ст. Богомилов.

(В другия мач от 20.00 „Тракия“ побеждава „Политехника“ Яш с 5-0 и се класира за финала срещу първият от втора група – ЖСК „Спартак“. Пловдивчани имат един гол по-добра голова разлика от втория – „Ч. море“. Крайното класиране в първа група е 1. „Тракия“ Пд 9-2, 5 т., 2. „Ч. море“ 11-5, 5 т., 3. „Девня“ 3-8, 1 т., 4. „Политехника“ Яш 2-10, 1 т. Във финала, игран в неделя на 29.7.1979 г. от 20.00, ЖСК „Спартак“ побеждава „Тракия“ с 1-0 и става първи носител на купата.)

В мач за третото място: 29.7.1979 г., ст. „Ю. Гагарин“, 18.00, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 2-1 (0-1)**,

Голм.: 0-1 Погорелов 13‘, 1-1 Р. Рафиев 63‘, 2-1 Г. Кондов 69‘

„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Т. Атанасов, Ив. Дончев, Р. Рафиев *(Т. Йорданов, П. Петров)*

„Ч-ц“ Одеса: Иван Жекю, Владимир Нечаев, Александр Скрипник, Гаврило Качур, Владимир Плоскина, Игорь Соколовский, Вячеслав Головин (46‘ Е. Логвиненко), Петр Чилиби, Виталий Шевченко, Александр Погорелов, Александр Дамин

В. „Нар. дело“, 31.7. 1979 г.: „Възхищение у зрителите предизвика сърцатата, бърза и смислена игра на одесчани, които след тежкия мач със „Слован“, завършил в 22 часа в събота, намериха сили и отново бяха на висота. Често през първото полувреме те надделяваха в единоборствата и застрашаваха вратата на Манолков. В 13-та мин. техничният и атлетичен Погорелов с глава реализира гол.

Едва през второто полувреме варненските футболисти заиграха и чрез Рафиев в 63-та и Кондов в 69-та минута спечелиха победата с 2-1. …

За най-добър вратар на турнира беше обявен Вичев („Тракия“), най-добър защитник Головин („Черноморец“), най-добър нападател – Господинов (ЖСК „Спартак“). Голмайстор на турнира стана Рафиев с 5 точни попадения. Наградата за честна, спортсменска игра бе връчена на Енчев (ЖСК „Спартак“).

Трудно е веднага да се правят пълни обобщения и изводи. Но положителните страни на този интересен турнир са очевидни. Безспорно той ще бъде от полза за участващите в него и преди всичко на варненските отбори и на останалите български състави.

Те имаха добра възможност да сверят на значително високо равнище предсезонната подготовка на своите футболисти, да влязат в съприкосновение със стабилни чуждестранни отбори, от които има какво да научат. Но в същото време турнирът беше съпътстван от някои недостатъци, дошли поради големия брой на отборите, включени в него, сгъстената програма, неспортсменското поведение на някои футболисти, особено от „Черно море“ и „Политехника“, не винаги прецизното съдийско ръководство и други. Турнирът дава възможност на специалистите от ОС на БСФС по-обстойно да огледат всичко по неговата организация, да отстраняват недостатъците. От друга страна, турнирът съдейства за още по-широкото популяризиране на футбола. ***Ив. Колев***“

В. „Полет“, 5.8.1979 г.: „Предлагаме отборите, класирани до 4-то място, да придобият право за участие в следващия турнир!“ – това са думи на ръководителите на отборите на „Марек“ и „Тракия“, казани на техническата конференция. Така още преди да е започнал, първият у нас международен футболен турнир за мъже бе оценен като полезна и желана проява.

Сред многобройните международни състезания (някои от тях с явно спаднала стойност…) по терените на черноморския ни град най-после се появи и този турнир. Скептиците не вярваха,

29.7.1979 г., отборът на „Черно море“ преди срещата за 3-то място срещу „Черноморец“ Одеса, от ляво надясно: Ив. Иванов, Вал. Пейчев, Ив. Дончев, Св. Светозаров, Т. Марев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Ив. Андреев, Т. Атанасов, Б. Манолков и Бож. Колев

29.7.1979 г., капитанът Божил Колев получава отборната награда за постигнатото трето място на първия турнир за купата на ОНС Варна („Варненско лято“) под аплодисментите на съотборниците си Т. Атанасов, Д. Жаров и Г. Кондов (вдясно) и заелите второ място футболисти на „Тракия“ Пловдив (вляво), М. Аргиров и Бл. Блангев

1979

***„Черноморец“ Одеса**, (виж също 3-та и 4-та част), след влизането си във Висшата лига на СССР през 1973 г., отборът се превръща в постоянен участник, но след постигнатото 3-то място през 1974 г. и участие в турнира за купата на УЕФА, където е елиминиран във фаза 1/32 финал от „Лацио“ (1-0 в Одеса, 0-3 сл. пр. в Рим с три гола на Джорджо Киналя), успехи не са постигнати. Одеските моряци са „закотвени“ в средата на таблицата, като през 1978 г. са завършили на 7-мо място и на 10 точки от шампиона „Динамо“ Тбилиси, а през 1979 г. ще завършат на 11-то място и на 22 точки от шампиона „Спартак“ Москва. (Първенството в СССР започва през март и завършва през ноември).*

че за двадесетина дни – от раждането на идеята до нейното осъществяване, ще бъде създадена необходимата организация, за да не се отлага „първото издание“ за догодина. Тук трябва да отдадем заслуженото на Общинския народен съвет и неговия председател инж. Христо Тошков, който като инициатор оглави и организационния комитет.

Поради краткия срок за „застраховка“ бяха поканени десетина отбори. По различни, но все обективни причини (планирана друга подготовка, контролни срещи, спартакиада, гостувания и пр.), ЦСКА „Септ. знаме“, „Левски-Спартак“, „Локомотив“ (Сф), „Динамо“ – Киев и Тбилиси, „Карл Цайс“ – Йена не можаха да приемат поканата, но заинтригувани, почти обещаха участие в следващия турнир.

Отборите, които видяхме на „Варна‘79“, дойдоха без каквито и да е уговорки и се оказа, че техният брой се разминава с предварителното намерение турнирът да се проведе с 6 състава. Така се появи и първият негативен щрих: 14-те мача преситиха и зрители, и състезатели, които ненужно бяха натоварени физически и психически. Може би трябваше да се възприеме системата на елиминиране, която щеше да разреди срещите и би отстранила недостойните уговорки и режисираните мачове, каквито, за съжаление, наблюдавахме още на първия турнир! Това бе не само обидно отношение към искрените почитатели на футбола, но бяха погазени и високите изисквания, които предявяват към всички нас решенията на Секретариата на ЦК на БКП за повишаване равнището на българския футбол.

Ако искаме турнирът да бъде в духа на тези решения – а точно такава е целта на организаторите! – неговият състав трябва да бъде качествено подобрен още през следващата година. Присъствието на отбори от най-високата европейска класа не само ще повиши авторитета му, но ще даде възможност на най-добрите варненски състави, а и от страната, да видят своя ръст, да се поучат, за да вървим все по-напред във футболното усъвършенстване. Турнирът не бива да се превръща в седмица за контролни игри между местните отбори и в дребнав спор кой от тях да води „бащината дружина“. „За сверяване на часовниците по нашенско време“ би могло през зимата да се организира турнир на малки вратички в чудесния Дворец на спорта: тогава и терените са „табу“, и паузата е по-голяма, а игрите с топка са малко!

Неочаквани проблеми създаде съдийството. Не без основание отборите на „Черноморец“, „Политехника“ и „Тракия“ напуснаха гостоприемна Варна (бяха им осигурени чудесни условия за отдих, тренировки и възстановяване!) обидени от представителите на Темида. Обяснимо бе напрежението на варненските арбитри, породено от страха да не бъдат обвинени в клубно пристрастие или местен патриотизъм, но то не бива да оправдава многобройните грешки от най-сериозен характер. Имаме предвид създадената нервна обстановка на мача „Ч. море“ – „Политехника“ (без да оправдаваме поведението на играчите и главния подбудител Ив. Иванов!), която предхождаше инцидента, зачетени или отменени голове и дузпи, „Ч. море“ и „ЖСК-Спартак“ отбелязаха голове във вратата на одесчани от засада, а редовният гол на Рафиев срещу тях не бе признат от главния съдия, въпреки несъгласието на неговия помощник, във финалния мач неотсъдената дузпа в полза на варненци бе компенсирана с отменен гол на „Тракия“. Добре е, че варненската съдийска колегия вече самокритично е оценила тези грешки…

Иначе футболът, показан от 8-те състава, бе от прилична класа, а в някои от двубоите – и от много висока. Гостуващите чуждестранни състави и „Тракия“, макар и непостоянни в изявите си, имат заслуги за най-интересните и вълнуващи срещи. Обнадеждиха и „Девня“, „Черно море“ и особено „ЖСК-Спартак“, които отново увериха приятелите на футбола, че когато играят мобилизирано и дисциплинирано, победата е възможна срещу всеки съперник.

Турнирът подхрани надеждите ни за по-плодоносни дни на варненския футбол. И защити правото си на съществуване! ***Ст. Янев***“

29.7.1979 г., ст. "Ю. Гагарин", Рафиев и Атанасов в наказателното поле на "Черноморец" Одеса. Вляво се виждат още Кондов и Пейчев

29.7.1979 г., ст. "Ю. Гагарин", Рафиев във въздушна борба с вратаря на "Черноморец" Одеса Жекю, заобиколен от защитниците Скрипник, Челиби, Плоскин, Соколовски и Лещука

29.7.1979 г., ст. "Юрий Гагарин", Т. Атансов и Р. Рафиев (11) пред вратата на "Черноморец" Одеса

23.7.1979 г., ст. "Юрий Гагарин", отборът на "Черно море" преди започване на турнира. Преден ред от ляво надясно: Б. Манолков, Г. Кондов, Т. Марев, Т. Атанасов и Бож. Колев, зад тях: Св. Светозаров, Я. Богомилов, П. Петров (полузакрит), Ив. Христов и Т. Йорданов, заден ред: Аб. Билялов (тр.), Ив. Андреев, Ив. Иванов, Ив. Дончев и Димо Денев

11.8.1979 г., капитанът Бож. Колев и Т. Атанасов поздравяват съдията К. Харизанов, преди започване на мача във Враца

***

4.8.1979 г., Варна, контр., „Ч. море" – ЦСКА „Септ. зн." 1-0,

Голм.: 1-0 Я. Богомилов

В. „Нар. дело", 9.8. 1979 г.: Предсезонно интервю с Иван Моканов и Божил Колев: „Започнахме на 2 юли на собствения ни стадион, където бяхме до 7 юли. През този период бяха извършени функционални изследвания на всички футболисти и се водиха встъпителни упражнения. От 9 до 19 юли подготовката продължи при лагерна обстановка в местността „Батова". В преди обедните часове водихме упражнения за подобряване на общата физическа издръжливост, а в следобедните тактико-техническа подготовка. От 19 юли продължихме отново на нашия стадион, като усилията бяха насочени главно към успешно представяне в първия международен турнир за купата на общинския народен съвет. Участието ни в този турнир използвахме за оформяне на основния състав и изграждане на тактическа схема на игра.

От играните общо 7 срещи в подготвителния период постигнахме 5 победи и 2 равни резултата при общо голово съотношение 21:8.

Особено внимание по време на подготовката беше обърнато на дисци-

1979

1979

На 7.9.1979 г. в САЩ започва излъчването на първият кабелен изцяло спортен канал – ESPN

плината в тренировъчния процес и извън него. В това отношения смятаме да бъдем безкомпромисни, защото без дисциплина е невъзможен какъвто и да е по-значим успех. Някои прояви на отделни състезатели по време на първия международен турнир и главно в срещата с „Политехника“ Яш, обаче показаха. Че в тази насока трябва да се работи още.

Сред 20-те футболисти, от които в момента отсъства само Войчев поради лекуване на контузия, нови имена са Б. Колев, Атанасов и Манолков от ЦСКА „Септ. знаме“, Кондов от „Добруджа“, Целов и Байчев от юношеския състав на дружеството.

Преди всичко нашият стремеж е да играем хубав футбол у дома и навън, с по-голямо движение, с бързо прегрупиране на силите, с включване на повече състезатели в нападение. С една дума, ще се стремим да творим, а не само да рушим играта на съперника. Наша цел ще бъде винаги победата, за да не се повтарят колебанията, които бяха характерни за отбора на „Ч. море“ в последния шампионат на страната. ***Б. Йовчев***“

11.8.1979 г., **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**,

В. „Отечествен зов“, 13.8.1979 г.: „… за огорчение на многобройните почитатели на футбола в окръжния град, стартът в новото първенство не беше уверен и поставя пред новия ст. треньор з.м.с. Добромир Жечев твърде много проблеми.

Срещата започна с очаквания напор от страна на домакините. Заредиха се бързи слизания към Манолков (1), опитваха се удари – С. Ангелов 3 и 15 минута, Христов 25 мин. и др. Играта набираше темп и в 18 мин. след находчиво изпълнение на наказателен удар Пенков напредна, центрира ниско и в настъпилото разбъркване най-бърз беше Венков, който с неспасяем удар реализира усилията на съотборниците си – 1-0. Играта се оживи, стана привлекателна, врачани отправиха няколко опасни, но за съжаление неточни удари и така наближаваше края на първото полувреме.

11.8.1979 г., Враца, ст. Хр. Ботев, преди започване на мача, от ляво надясно: Ив. Иванов, Я. Богомилов, Вал. Пейчев, Т. Марев, Г. Жеков, Св. Светозаров, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Б. Манолков, Бож. Колев, съдийска тройка, С. Ангелов, Арсов, В. Малджански, В. Петков, Й. Христов, Вес. Петков, Св. Венков, Ол. Кърчев, Н. Пенков, В. Божилов и В. Тошков

Но черноморци не мислеха да се предадат без бой. Тон за по-напориста игра в нападение даде ветеранът Божил Колев, завърнал се в родното дружество от ЦСКА „Септ. зн.“ В 41 мин. след грешка на В. Петров (4) бързият Светозаров напредна и от нищожен ъгъл простреля вратата на някак разсеяния през целия мач Арсов – 1-1. В 44 мин. гостите проведоха великолепна атака с три паса. Арсов отново закъсня и озовалият се сам срещу него Светозаров направи непростим пропуск – прехвърли и вратаря и вратата.

През второто полувреме врачани притиснаха гостите в тяхната половина и установиха продължително териториално надмощие. Футболът обаче се играе на голове, а нападателите направиха серия от пропуски (особено непростим беше този на Христов в 68-та мин.), които са недопустими за играчи от елитната група. Последният съдийски сигнал зафиксира постигнатото на терена равенство. … ***Петър Врачовски***“

18.8.1979 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 21.8. 1979 г.: „Мачът започна с упорита борба за овладяване средата на терена, с организиране на постепенно нападение и търсене на изгодния момент за решителен удар. У домакините пролича-ха някои нови моменти в организацията на играта. Защитата, водена от змс Божил Колев, беше значително по-сигурна, а в средата на терена единият от централните защитници често се промъкваше в отбранителните редици на етърци и с това оказваше ценна подкрепа на нападателите. Но отсъствието на титулярния централен нападател Атанасов (ли-

1979

На 10.8.1979 г. 20 годишният Майкъл Джексън издава албума си „Off the wall“, с който прави своят самостоятелен пробив в поп музиката в стил, включващ диско, поп, фънк, рок, ритъм и блус. До тогава Майкъл е издал 4 албума като част от „Джексън 5“.

1979

шен от права за два мача), недостатъчната активност в предни позиции на Дончев (с №9 в тази среща), а така също и бледата игра на Рафиев на крилото притъпяваха в някои случаи остротата на атаките на „Черно море“.

21.8.1979 г., ст. Ю. Гагарин, етърците Н. Велков, Ст. Петков и Г. Тодоров (вдясно) се опитват да спрат нападението на Г. Кондов (във въздуха), Ив. Дончев (полузакрит) и Бож. Колев

Отборът на „Етър“ започна устремно и още в 7-та минута Тодоров (9) излезе на изгодна позиция и стреля точно, но Манолков спаси. Срещнали твърда съпротива гостите, въпреки големите усилия на Павлов, Божилов, Лъхчиев и други, все по-трудно намираха пролука в защитата на домакините. А черноморци постепенно увеличаваха натиска. Особено деен на десния фланг беше Светозаров, а Кондов с интересните си ходове увеличаваше ударната мощ на отбора. След няколко остри атаки дойде 35-та минута, Кондов проби по левия фланг, вряза се дълбоко в наказателното поле на гостите и подаде успоредно на вратата. Светозаров посрещна и – 1:0 за „Черно море“.

След почивката играта продължи с лек превес на домакините, които търсеха път към вратата на „Етър“, за да затвърдят победата си. И успяха. В 56-та минута защитникът Ангелов отклони топката с ръка и съдията Ив. Йосифов отсъди дузпа. Б. Колев изпълни точно – 2:0 за „Черно море“. Очертаваше се убедителна победа, но изглежда, някои футболисти на „Черно море“ твърде рано сметнаха, че съперникът е свил знамената. И въпреки изгодните положения, поради недостатъчна съсредоточеност на Кондов и съотборниците му, резултатът не само не нарасна, а напротив – бе намален. В 86-та минута Тодоров се възползва от притъпената бдителност на защитниците и с майсторски удар отбеляза гол.“

24.8.1979 г., **„Славия“ Сф – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 102, 25.8.1979 г.: „Друг път сме започвали информациите с оценка за играта на домакините, но този път гостите заслужават по-голямо внимание – добре организирани в защита, маневрени, напористи, с интересни тактически ходове (особено в отбраната!), с творческа средна линия. В редиците им имаше свежест, самочувствие. В защитата Б. Колев и Марев показаха отлична съгласуваност и заедно със своите партньори отляво и отдясно не позволиха да бъде застрашена вратата на Манолков (в някои критични моменти той също бе на висота). Случайният гол на Алиев не внесе смущение, а предизвика

по-пълна мобилизация и след отлична комбинация Дончев възстанови равенството. За многото бъркотии пред вратата на Гугалов спомогна и неориентираната игра на бялата защита, която отново бе шаблонна. В нападението на „Славия“ единствен Желязков отново демонстрира завидно майсторство, но може ли да се разчита само на него? Изобщо „Славия“ бе пак роб на своята инертност, бездушие и безотговорност, а „Черно море“ направо заслужаваше повече… ***А. Ангелов***“

1.9.1979 г., ст. Ю. Гагарин, Рафиев центрира, но вратарят Стоянов е изпреварил Светозаров за топката. Вляво е централния защитник на „Марек“ Любен Колев

1.9.1979 г., **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Д. 2-2 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 4.9. 1979 г.: „Срещата потвърди първоначалните предвиж-

1.9.1979 г., ст. Ю. Гагарин, момент от мача „Ч. море“ – „Марек“ с Т. Атанасов (в бял екип) и Венц. Петров (вляво), Л. Колев (3) и С. Райнов (6) от „Марек“.

1979

Димо Михайлов Денев *(р. 5.9.1950 г.), 79 мача в „А“ РФГ и 34 мача в Северната „Б“ РФГ за „Ч. море“ в периода 1976-80. Денев е от Толбухинското с. Стефан Караджа и е привлечен от „Добруджа“ Тх. Играе като ляв бек и е титуляр на поста си в продължение на два сезона. Борбен и агресивен, със силен ляв крак, Димо е с ключов принос за първото място в Северната „Б“ РФГ през 1976-77 г. Освободен е през 1980 г., когато на левия бек заиграват Иван Андреев и доста по-младия Валери Пейчев. Нямаме информация да е играл в друг отбор след това. Димо Денев живее със семейството си в с. Ст. Караджа.*

дания, че гостите са труден противник. Домакините наложиха териториално надмощие, атакуваха по-устремно и разнообразно, докато отборът на „Марек“ отделяше по-голямо внимание на защитата и сякаш изчакваше своя сгоден случай.

Но колкото повече бързаха черноморци, толкова по-неточно завършваха нападателните си акции. В последната фаза, въпреки настойчивостта и устремността на много добре представилия се Светозаров и техничните ходове на Кондов и Дончев, изгодните положения бяха малко. Много усилия в помощ на нападателите хвърли капитанът на отбора Б. Колев.

След някои пропуски упоритостта на черноморци бе възнаградена. В 42-та минута добра комбинация между Кондов и Иванов изведе последния в близост до вратата и топката се намери в мрежата – 1:0 за „Черно море“. Отборът на „Марек“ не бързаше. Заложи на контраатаката и както в други срещи строеше играта си с оглед качествата на братята Петрови.

След почивката отборът на „Черно море“ продължи настойчиво да се стреми към утвърждаване на успеха си. Но постепенно силите като че ли го напущаха. Отбраната, особено по фланговете, взе да се пропуква, а напред атаките не винаги носеха динамиката и остротата от първото полувреме. В 58-та минута след пробив отдясно последва центриране пред Манолков. Ив. Петров само за миг избяга от опеката на своите пазачи и в свой стил с глава изравни. А в 88-та минута Манолов използва моментно разколебаване в защитата на домакините, навлезе в наказателното поле и отблизо отбеляза красив гол – 2:1 за „Марек“. Пред прага на загубата черноморци се хвърлиха в щурм и в самия край на мача Рафиев с глава изравни и с това поправи малко настроението на трибуните. Наред с доброто, което показаха, черноморци напомниха и за някои свои стари слабости. Всичко това задължава трезво, без излишен шум, умно и загрижено да се видят слабостите и с упорит труд да се повишат игровото умение и бойкият ритъм през целия мач. ***Ив. Колев***“

8.9.1979 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 109, 9.9.1979 г.: „Първите ходове на черноморци подсилиха впечатленията, че те са пристигнали в Пловдив със сериозни намерения. Атаките им се отличаваха с повече движение, с по-трайно задържане на топката и на опасностите в полето на локомотивци. Постепенно обаче се видя, че нападателите им трудно вземат точен прицел при стрелбата, а Кондов след два успешни пробива разсея илюзиите, че може сам да решава въпросите на варненското нападение… При отсъствието на контузения Бонев и на пловдивчани беше трудно да синхронизират действията си. Все по-очертано ставаше надмощието на защитниците, които дори опитаха да дадат пример в стрелбата на колегите си от предната линия: опасни изстрели на Пейчев, Марев, Пеев и Танов едва не станаха голове. Победителят в този напълно равностоен мач бе определен с красив гол при онзи внезапен удар от въздуха, който Ераносян отправи от ъгъла на наказателното поле. И бдителен вратар като Манолков капитулира пред силата на прецизната, изненадваща стрелба! ***Ст. Стоянов***“

15.9.1979 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 3-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 18.9. 1979 г.: „След последния съдийски сигнал на главния съдия Стилиян Катеринчев от София привържениците на варненци напуснаха стадион „Ю. Гагарин“ с повишено настроение. За 45 минути (второто полувреме) техните любимци успяха да материализират чрез три гола териториалното си и игрово превъзходство и прибавиха две ценни точки към своя актив. До този резултат обаче не се стигна съвсем леко.

По-голямата част от първото полувреме протече сравнително равностойно. На сърцатата, наситена с много динамика игра на черноморци плевенчани противопоставиха по-спокойно темпо. Чрез къси пасове, предимно в своята половина, те се стремяха да задържат повече топката в свое притежание, като увличаха и домакините в този маниер на игра. В някои случаи те прибягваха и към нарушения. Изключение правеше в

1979

23.9.1979 г., ст. „Левски“ (Герена), Ив. Дончев е оставен непокрит и отбелязва първия гол във вратата на Ст. Стайков. От близо наблюдават Т. Йорданов и Р. Рафиев

***

На 26.10.1979 г. Световната здравна организация обявява вируса на едрата шарка за вече несъществуващ. Инфекциозната болест, причинила смъртта на над 500 милиона души в последните 100 години е първата от само две, които се считат за изчезнали.

отделни моменти Кръстев (5), който през вторите 45 минути беше „декориран“ с жълт картон. За съжаление същото „отличие“ получи и Дончев при опит за саморазправа с „твърдия“ спартаковец. Този маниер на „затворена“ игра обаче не им попречи да организират няколко контраатаки, две от които едва не завършиха с успех.

Футболистите на „Черно море“ употребиха много усилия да щурмуват от различни положения вратата на Уруков, но неуспешно. Дълго време през първата част на мача Рафиев беше изолиран от зорко охраняващия го Кръстев, а в индивидуалните ходове на Кондов и Йорданов имаше много брак.

Натискът на „Черно море“ през втората част се засили. Йорданов намали грешните ходове, Рафиев по-често се освобождаваше от опеката на своя пазач, а Светозаров започна да изпраща удобни топки пред плевенската врата. В нападателните акции дейно участваха и Б. Колев, Марев и Денев. Защитата на плевенчани се пропука и в 51-та и 69-та минута Дончев и Рафиев реализираха два хубави гола. Победата затвърди Б. Колев, който от пряк свободен удар изпрати покрай „стената“ силна топка и не даде възможност на Уруков дори да реагира. ***Б. Йовчев***“

23.9.1979 г., **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 2-2 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 25.9. 1979 г.: „След поредица от безлични игри и загуби „Левски-Спартак“ събра достатъчно сили, за да напомни в някои моменти, че той е шампионът. По-високата мобилизация от предишните срещи („Черно море“ винаги е бил подходящ дразнител за това!) бе в основата на увеличената настойчивост и острота на атаките, на разнообразието и непримиримостта, въпреки неблагоприятното начало. Но нека специално отбележим: напрегнатият характер и обратите в играта не попречиха на сините да се държат като истински спортсмени!

А им бе трудно, защото срещнаха един твърд и енергичен съперник, който бе решил да изрази уважението си към тях в безпощадна борба. И ако главният съдия К. Вангелов не бе толкова загрижен за своите съграждани, играта, а и резултатът можеха да бъдат по-други. Първият гол за „Левски-Спартак“ бе отбелязан след несъществуващо нарушение пред наказателното поле на „Черно море“ (Манолков пък сгреши, като се опита да улови влажната топка!), вторият – при атака, започнала с фаул срещу Светозаров. Това не бива обаче да оправдава необяснимата плахост у някои състезатели, която им попречи да действат по-категорично срещу неуверените защитници на домакините и която бе предпоставка за многобройните пробиви дълбоко в тила на варненци.

В какво бе силата на гостите? В боевата настройка и усърдието на всички играчи без изключение, в движението и взаимопомощта, в разумното владеене на топката. Най-ярка илюстрация на това бе голът на Дончев: бързата и прецизна комбинация бе завършена хладнокръвно и майсторски. Пример за всеотдайност даваше капитанът на отбора. Б. Колев бе несъмнено най-добрият играч на терена: пресече десетки опасни набези на домакините, бе с железни нерви в онази 89-та минута, когато трябваше да реши съдбата на двубоя! Подобни думи могат да се кажат за Ив. Дончев, много силен бе Иванов, полезно действаха Т. Йорданов, Светозаров, Богомилов, Марев, Рафиев.

Не бихме искали да подминем и една съществена подробност. Срещата трябваше да бъде ръководена от В. Цончев от В. Търново. Той бе на мача, но като… зрител (!?) Не е знаел, че поради гостуването си в Турция е бил сменен. А е пристигнал в София в деня преди мача. ***Ст. Янев***“

В. „Нар. спорт“, бр. 115, 24.9.1979 г.: „Дълго шампионът се луташе –

23.9.1979 г., ст. „Левски“ (Герена), Т. Атанасов и Ив. Андреев се опитват да спрат устрема на Руси Гочев (Л-С)

1979

На 24.12.1979 г. войските на СССР навлизат в Афганистан и поставят свое марионетно правителство. Започва 10 годишна война с няколко милиона жертви, предимно афганистанци. Окупацията е осъдена от демократичния свят и довежда до двустранни бойкоти на ОИ в Москва 1980 и Лос Анджелис 1984

анемичен, неорганизиран. Дори и тогава, когато вече противникът взе преднина след многоходова комбинация и лек, точен удар на Дончев в долния ъгъл – 0:1. И чак при появяването на Войнов събитията взеха по-благоприятен ход. Резервният състезател се включи пълноценно в играта, отбеляза гол, а сетне допринесе с пас и за покачването на резултата от Панов – 2:1. Но пропуснати бяха други изгодни положения. И в самия край на срещата домакините видяха как победата им се изплъзва. След ъглов удар отбраната и вратарят на „Левски-Спартак“ загубиха въздушната схватка, а Кочев – в невъзможност да стори друго – отби с ръка топката, отправена към опразнената врата. Б. Колев бе безпогрешен – и 2:2… ***Д. Попдимитров***“

29.9.1979 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 2.10. 1979 г.: „Побеждавайки на свой терен „Черноморец“ с 2:1, „Черно море“ застана на трето място във временното класиране. След посредствените игри през последните години сега футболистите на „Черно море“ се представят по-добре, по-стабилно участват в шампионата и нареждането им сред най-добрите за момента е един радостен факт. Успехът следва да се посрещне без главозамайване и надценяване, а по-скоро трябва да послужи като стимул за още по-усърдно и пълноценно участие в подготовката и за всеотдайност в предстоящите трудни срещи.

Как премина мачът с „Черноморец“? Потвърдено беше още веднъж, че на варненски терен трудно се играе с бургаския тим. Варненци бяха помислили сериозно за срещата с упорития си съперник и излязоха с някои промени в разположението на състезателите си. Марев застана на десния фланг на защитата срещу силния Илиев и не позволи на крилото да прояви бързината и точността на удара си. Дончев, с №4 на фланелката, действаше предимно в средата на терена. Пейчев, застанал на левия фланг, бранеше сърцато и самоотвержено своята зона. В помощ на Иванов срещу острието на гос-

тите Притъргов понякога се притичваше и централният нападател Атанасов. Както и в други срещи, Б. Колев беше водещият играч в тима на варненци и със сигурната си намеса и точни подавания внасяше стабилност в защитата и целенасоченост в отделните нападателни акции.

Възприели курс към нападателна и динамична игра, черноморци от Варна наложиха в началото лек териториален превес и в 13-та минута поведоха с 1:0. След добро подаване на Атанасов, който в този мач се изяви с по-рационалната си игра (стремеж за по-бързи действия с топка и без топка, добър усет за пласиране и за комбинативност), Йорданов находчиво отблизо изпрати топката в мрежата. Гостите, изправени отново пред загуба, се хвърлиха в остри атаки. При една от тях в 19-та минута Притъргов, оставен само за миг непокрит, стреля силно, но топката срещна страничната греда.

До края на мача домакините имаха отлични възможности при разредената защита на черноморци от Бургас да устроят ред бързи контраатаки. И ако Рафиев, преминавайки майсторски със скорост и дрибъл противниковата защита, беше по-съсредоточен и решителен в последния момент, резултатът можеше бързо да нарасне. Само веднъж, в 62-та минута, варненското крило се реши да стреля силно и топката се намери в мрежата. В последните минути отборът на „Черноморец" напрегна всичките си сили, но можа само да намали на 1:2. В 82-та минута, при изпълнение на ъглов удар, Пазачев необезпокояван скочи и с глава изпрати топката в мрежата зад Манолков. Домакините спечелиха ценна победа, но би трябвало да помислят за по-резултатното и точно завършване на нападателните си акции. ***Ив. Колев***"

13.10.1979 г., ст. Ю. Гагарин, Божил Колев получава букет цветя под аплодисментите на Б. Манолков и гл. съдия Величко Цончев от В. Търново. Вляво се вижда вратарят на „Сливен" Данчо Йоргов

6.10.1979 г., **„Миньор" Пк – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 121, 8.10.1979 г.: „Двата отбора приятно изненадаха с хубавата си, жива и динамична игра. Гостите не тръгнаха да търсят равния резултат чрез подчертано сгъстена защита, а играха нападателно, като равен срещу равен. Миньорци (без Малинов и Йорданов) нарушиха типичната за тяхната игра схема. Все пак с бързи маневри, с точни пасове те лесно се прегрупираха от защита в нападение и непрекъснато застрашаваха варненската врата. Но стрелбата им бе рядка и неточна. И отново централният защитник Банчев коригира неточния им мерник, като посрещна хладнокръвно отразената от гредата топка и от непосредствена близост я изпрати в мрежата. След гола играта стана още по-напрегната и интересна. Божил Колев често повеждаше моряците в атака, но здравата миньорска защита не допусна попадение в собствената си врата. ***Хр. Хранов***"

13.10.1979 г., **„Ч. море" – „Сливен" 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 124, 15.10.1979 г.: „Нищо през първите 45 минути не подсказа на сливенци, че на стадион „Ю. Гагарин" ги очакват тревожни мигове. Те сполучливо насочваха играта в удобното за тях русло: технично разиграване на топката, рязка промяна на темпото, при което на два пъти Манолков се наложи да засече топката, когато опасно летеше успоредно на вратата през куп от негови

13.10.1979 г., момент от мача между „Ч. море“ и „Сливен“ на ст. „Ю. Гагарин“

1979

съотборници и чужди играчи. Това беше резултатното противодействие на гостите.

След вторите 45 минути обаче сливенци се чудеха как се разминаха с истинското корабокрушение, към което ги тласнаха черноморци: два невероятни пропуска на Рафиев, удари в гредата на Кондов, Михалев и Добрев, една избита топка от голлинията. ***П. Герчев***“

20.10.1979 г., ст. „Нар. армия“, София, ударът на Сп. Джевизов (ЦСКА) е изпреварил Я. Богомилов, Вал. Пейчев и Ив. Дончев (на заден план)

20.10.1979 г., **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 127, 22.10.1979 г.: „Сравнително отрано всичко изглеждаше решено – с два гола (майсторски изпълнения на Христов и Джевизов), отбелязани за пет минути, интригата около развръзката отпадна. Армейците нямаха проблеми и по-нататък – съперникът им бе свалил гарда, защитата му (без Б. Колев и Марев) не изкупваше задълго вината си за двете „пробойни“ зад гърба на Манолков, грешеше още, усложняваше обстановката в своето наказателно поле. По чудо само остана непокътната черноморската мрежа по-нататък – Христов и Джевизов можеха да я разкъсат, ако бяха по-точни, по-внимателни при стрелбата. Единединствен шанс имаха гостите през първата част, когато Йорданов, улеснен от увлечените напред до-

1979

макини, се озова сам пред Филипов, излъга и него, но излъга… и себе си. След почивката за известен период по-активни в атаката бяха варненци, но това беше само една конвулсия – явно нямаха сили да променят резултата. А и не заслужаваха това… ***М. Стефанов***"

27.10.1979 г., **„Ч. море" – „Пирин" Бл. 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 30.10. 1979 г.: „За приятелите на футбола, проследили двубоя, единственото удовлетворение дойде само от спечелените две точки. Защото през по-голямата част на 90-те минути те бяха свидетели на безинтересна и с нищо не привличаща окото игра. Наистина домакините в началото имаха превес, но с изключение на 2-3 положения, проиграни по елементарен начин от нападателите, той се изразяваше повече в прехвърляне на топката в половината на благоевградчани, без определен замисъл и организираност. Липсваше движение без топка, средната линия не бе точна в действията си, а в нападение Йорданов, Дончев и Рафиев сякаш бяха в съревнование кой повече ще играе сам с топката (разбира се, безуспешно!). Единствено защитата в лицето на Б. Колев, Пейчев, Иванов и Марев беше на висота и не случайно няколкото смислени атаки с 2-3 докосвания на топката, извели нападателите в изгодни положения пред вратата на Христов, бяха организирани с тяхно участие.

Развръзката на мача дойде в 31-та минута. За отбиване на топката с ръка от Андреев („Пирин") съдията Д. Белчев отсъди 11-метров наказателен удар, майсторски изпълнен от Б. Колев.

След мача треньорът на „Пирин" Д. Роев сподели: „Мачът протече равностойно. Отсъдената дузпа се оказа важен психологически момент за нашите футболисти и разстрои играта им. През втората част те действаха по-добре, но не можаха да се организират напълно и да застрашат сериозно вратата на Манолков. От „Черно море" очаквах повече… ***Б. Стефанов***"

3.11.1979 г., **„Тракия" Пд – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 133, 5.11.1979 г.: „Тракийци започнаха с познатото настървение, но първоначалният им щурм остана безрезултатен, макар че техният състав беше пренаситен с нападатели (Пачев и Аргиров бяха включени в средната линия на мястото на отсъстващите Танев и Ал. Иванов). Принудителната рокада в това важно звено наруши връзката между пловдивските играчи, разпокъса действията им. Думата си каза и сигурното, добре организирано противодействие на черноморската защита, вещо ръководена от Б. Колев. Все пак активността на тракийци в крайна сметка бе възнаградена… ***Ст. Стоянов***"

11.11.1979 г., **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 136, 12.11.1979 г.: „Тоя столичен „Локомотив"! Стана отбор за „Тото", не знаеш кога какво да заложиш за него… Вярно е, че никак не е лесно да си оплетеш кошницата както ти се иска срещу тим като „Черно море" (това не сториха в София и „Славия", и „Левски-Спартак"), но прилича ли на състезатели като Михайлов, Величков, Соколов, А. Колев – все „окати" уж във футбола, да изглеждат толкова слепи в полето на съперника, което той им предостави за ползване през цялото време, да се блъскат безнадеждно във „вълнолома", който варненци бяха изградили пред своята

11.11.1979 г., ст. „В. Левски", Божил Колев спира атаката на Бойчо Величков (Лок), зад тях е Ангел Колев (Лок.)

***

На 4.11.1979 г. 52 дипломати и граждани на САЩ са взети заложници в американското посолство в Техеран от студенти, подкрепящи ислямската революция в страната. Искането на студентите са, забягналият в САЩ шах Мохамед Реза Пахлави да бъде върнат и съден в Иран. Драмата продължава 444 дни.

1979

20.11.1979 г., ст. „Ю. Гагарин", вратарят на „Берое" Костов и Кънчо Кашеров отбиват атаката на Божил Колев и Тодор Атанасов (ЧМ)

врата!... Имаше и моменти, в които софийското нападение прехвърляше „стената", но или изневеряваше мерникът (дори и на Михайлов!), или пък Манолков се намесваше както трябва. Цялата активност на черноморци се изрази в една греда на Атанасов (от свободен удар) и в едно воле на Богомилов през първата част, и контраатака след почивката, при която не шансът, а Донев спаси мрежата на домакините. Топката иначе само се изритваше напред и точката бе спечелена. Но играта не спечели нищо от това поведение…

В самия край една засада пред вратата на „Черно море" спря атака на железничарите. И тя предизвика спорове. Съдията твърди, че е бил прав да се намеси (и помощникът му бе вдигнал флага), защото падналият пред Манолков Марев не участвал в играта, след като лежал на земята. Не знаем, тънка работа… Да преценяват специалистите, да си каже думата и дежурният секретар. Те ще отсъждат кой е крив и кой прав. Не състезателите! Но с нищо не може да се оправдае поведението на потърпевшите, които начело със своя капитан се държаха невъздържано! ***М. Стефанов***"

17.11.1979 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст.3. 0-0**,

В. „Нар. дело", 20.11. 1979 г.: „Хилядите зрители, изпълнили стадион „Ю. Гагарин", станаха свидетели на един интересен двубой между сигурната защита на черноморци и силното нападение на гостите и в допълнение – на съществуващите пропуски на варненските нападатели.

Мачът започна с натиск на домакините. После беройци изравниха играта и на свой ред демонстрираха смислени комбинации. В 11-та минута Петков насочи топката към опразнената врата и само навременната намеса на Б. Колев, който изби топката от голлинията, предотврати гола. До края на първото полувреме срещата продължи с разменени атаки и към двете врати, но без особен успех. Иванов, Марев и Денев не позволиха на най-опасните нападатели на „Берое" – Петков, Найденов и Петров – да проявят, както в други срещи, резултатно стрелковото си умение. В хода на мача пролича, че гостите се стремят към равен резултат. Затова бяха изтеглили далеч назад крилото Липенски и отделяха поголямо внимание на защитата.

След почивката черноморци рязко взеха курс към остра и нападателна игра. В помощ на играчите от предната линия все по-често се включваха Пейчев и Марев. А отличните извеждащи дълги пасове на Б. Колев довеждаха до критични положения пред вратата на „Берое". Но за съжаление в крайната фаза Йорданов, Рафиев, Кондов и други направиха големи пропуски. Малко преди края Рафиев бе съборен в наказателното поле, но съдийски сигнал не последва (главен съдия Н. Дудин). ***Ив. Колев***"

КЛАСИРАНЕ

1.	ЦСКА Септ. знаме	10	4	1	31—16	24
2.	Славия	10	2	3	35—11	22
3.	Берое	8	3	4	32—21	19
4.	Левски-Спартак	8	3	4	25—20	19
5.	Тракия	8	2	5	21—19	18
6.	Марек	6	4	5	31—23	16
7.	Черно море	5	6	4	17—14	16
8.	Сливен	5	5	5	18—20	15
9.	Ботев	6	2	7	20—20	14
10.	Миньор	7	0	8	15—24	14
11.	Пирин	6	1	8	18—21	13
12.	Локомотив Сф	4	5	6	18—25	13
13.	Спартак	4	4	7	15—23	12
14.	Черноморец	4	1	10	13—25	9
15.	Локомотив Пд	3	3	9	14—31	9
16.	Етър	3	1	11	12—22	7

Според новият регламент 1/32 и 1/16 финалите се играят в два мача на разменено гостуване.

КСА, 1/32 финал 1-ви мач:

24.11.1979 г., Девня, **КФС „Девня" – „Ч. море"**

1-4 (1-1),

Голм.: 0-1 Ив. Иванов 17', 1-1 Кръстев 39', 1-3 Т. Атанасов 57', 68' (дуз.), 1-4 Т. Марев 88'

В. „Нар. дело", 27.11. 1979 г.:„Турнирът за Купата на Съветската армия тази година се провежда по нов регламент. В 1/32 финалите ще се играят по две срещи с разменено гостуване. По силата на жребия „Черно море" игра с отбора на „Девня". През по-голямата част на първото полувреме девненци поддържаха равновесието, като се стремяха не само да възпират атаките на по-силния си съперник, но и успешно да контраатакуват. В 17-та минута защитникът Иванов (Чм) се включи в една от акциите и отблизо изведе „Черно море" напред. По-късно в 39-та минута Кръстев (Д-4) напредна по фланга и успешно прехвърли вратаря Жаров – 1:1.

След почивката пролича по-слабата физическа издръжливост на девненци. И това стана причина да се нарушат връзките между отделните линии и отбраната да допусне груби грешки. В 57-та минута, след хубав пас на Петров отдясно, Атанасов покачи на 2:1. После от дузпа също Атанасов доведе до 3:1, а две минути преди края след самостоятелен пробив Т. Марев оформи крайния резултат – 4:1 за „Черно море".

2-ри мач

1.12.1979 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море" – КФС „Девня" 2-3 (1-1)**,

Голм.: 0-1 Василев 3', 1-1 Г. Кондов 37', 2-1 Р. Рафиев 47', 2-2 Вълчев 67', 2-3 Василев 75'

В. „Нар. дело", 4.12. 1979 г.: „На своя стадион „Черно море" се срещна с отбора на „Девня". Черноморци, с някои промени в състава, се представиха незадоволително и загубиха с 2:3. С това дадоха повод към тях да се отправят упреци и да се говори за една от изненадите в турнира.

Футболистите на „Девня" играха сърцато и не само се наложиха над съперника си, но и подсказаха за неразкритите си по-големи спортно-технически възможности. Головете отбелязаха: Василев в 3-та и 75-та минута и Вълчев в 67-та минута за „Девня", Кондов в 37-та минута и Рафиев в 47-та минута за „Черно море".

С краен резултат 6:4 от двете срещи „Черно море" продължава участието си в турнира и в 1/16 финалите ще се срещне в Севлиево с отбора на „Росица" (досегашния „Раковски")."

КСА, 1/16 финал 1-ви мач:

8.12.1979 г., Севлиево, **„Росица" Сев. – „Ч. море" 1-2 (1-1)**,

Голм.: 1-0 Костадинов 14', 1-1 Г. Кондов 25', 1-2 Я. Богомилов 77'

2-ри мач:

15.12.1979 г., Варна, **„Ч. море" – „Росица" Сев. 4-1 (2-1)**,

Голм.: 1-0 Т. Марев 29', 2-0 Ив. Иванов 35', 2-1 Димитров 45' (дуз.), 3-1 Ив. Иванов 78', 4-1 Р. Рафиев 90'

По регламент 1/8 финалите се играят в един мач на неутрален терен.

КСА 1/8 финал:

16.2.1980 г., Нови Пазар, **„Добруджа" Тх – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Радев 78'

В. „Добруджанска трибуна", 19.2.1980 г.: „Заснежен терен, северен вятър – такъв бе декорът на мача от осминафинала за Купата на Съветската армия между „Добруджа" и „Черно море" (Варна), който се състоя в събота, 16 т. м., в Нови пазар. Срещата започна с 18 минути по-късно поради закъсняване на варненци. (в.**„Нар. спорт"**: Варненци пристигнаха със специален транспорт с петминутно закъснение. Те бяха с екип и веднага се присъединиха към вече загряващите толбухинци. Мачът започна по-късно, но протече при добри условия за игра. Теренът бе почистен, но хлъзгав).

Още след началния съдийски сигнал добруджанци взеха инициативата в свои ръце, приспособиха се към тежкия терен и през целия мач имаха пълно игрово и тактическо превъзходство. Овладели централната зона, те атакуваха сполучливо и през първото полувреме Радев и Исмаилов пропуснаха да реализират създадените две голови положения. След почивката натискът на толбухинци продължи. В 78-та минута Исмаилов центрира и Радев между трима черноморски бранители успя с глава да постигне единствения, но победен гол за „Добруджа". Черноморци се хвърлиха в атаки, стремейки се да изравнят поне резултата, но благодарение на сигурната игра на добруджанската защита и на вратаря Симеонов варненци не

1979

Последният сезон преди въвеждането на турнира за купата на България, КСА е спечелена от отборът на „Славия" Сф, който побеждава „Берое" Ст. Загора с 3-1 във финала, игран на 13.5.1980 г. на националния ст. „В. Левски" в София.

***

В крайното класиране на елитната юношеска група „Ч. море" завършва на 12-то място с 29 т. Шампион е ЦСКА „Септ. знаме" с 57 т.
Голмайстор на първенството е Пламен Казаков от ЖСК „Спартак" с 32 гола, а голмайстора на „Ч. море" Огнян Радев дели 6-7 място с 18 гола.

***

„Ботев" Враца спечелва купата за отборно спортсменство, а „Ч. море" заема 6-то място.

***

Публиката на „Ч. море" спечелва съревнованието „Образцова спортна публика" за първи път след въвеждането му 11 години по-рано.

1980

успяха."

„Черно море" отпада от по-нататъшно участие в турнира.

***

19.1.1980 г., Варна, игр. Локомотив, **„Ч. море" – „Черноморец" Одеса 3-2**, **Голм.:** Ив. Войчев, Г. Кондов, Ив. Андреев (ЧМ), Шевченко, Науми (Чц)

23.1.1980 г., Магдебург (ГДР), Heinrich-Germer-St., 14.30, **1.FC Magdeburg – „Ч. море" 2-0 (2-0)**, **Голм.:** 1-0 Зирслебен 22', 2-0 Хофман 32'

1.FC Magdeburg: Holger Bahra, Detlef Raugust, Frank Siersleben, Klaus Decker, Dirk Stahmann, Axel Tyll (ab 41. Rolf Döbbelin), Jürgen Pommerenke, Wolfgang Steinbach, Joachim Streich (ab 46. Heiner Thomas), Andreas Brinkmann, Martin Hoffmann *(инфо: в. „Die Volksstimme", 24.1.1980 г.)*

„Ч. море": *Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Ив. Войчев (Т. Йорданов, П. Петров, Ив, Дончев)*

В „Die Volksstimme" от 24.1.1980 г. отбелязва, че участие в този мач са взели националните състезатели Божил Колев и Иван Иванов. Дим. Жаров си спомня, че Б. Манолков е бил на вратата. Има вероятност да са играни и други мачове срещу нискоразредни отбори, за които няма информация в пресата.

ЗАВРЪЩАНЕ С ПОБЕДА

З. М. С. БОЖИЛ КОЛЕВ, КАПИТАН НА ФУТБОЛНИЯ ОТБОР НА ФСФД «Ч:РНО МОРЕ», ПРЕД В. «ПОЛЕТ»

***

В. „Нар. дело", 5.2. 1980 г.: „В залата на Двореца на спорта и културата вчера започна първият международен турнир по футбол на малки врати.

Сред шестте варненски отбора са футболистите на „Нефтчи" Баку (СССР), които пристигнаха вчера във Варна и веднага се включиха в турнира. След първата среща между отборите на „Белослав" и „Черно море I", завършила при 3-2 за белославските футболисти, стана официалното откриване

на турнира. Председателят на организационния комитет Хр. Тошков, председател на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, откри турнира и пожела успех на участващите състави в спора за купата на съвета.

След това се срещнаха … „Нефтчи I“ – ЖСК „Спартак II“ 4-4, „Нефтчи II“ – ЖСК „Спартак I“ 7-1, „Ч. море II“ – „Девня“ 5-3 …“

В. „Нар. дело“, 8.2. 1980 г.: „На финала ще играят „Черно море I“ и „Нефтчи II“. Снощи се състояха последните срещи от двете предварителни групи … При препълнена зала … „Нефтчи II“ – „Девня“ 3-1. Голмайстори: Шакларов – 2 и Качур за „Нефтчи“ и Димов за „Девня“… „Нефтчи I“ – „Белослав“ 2-1, голм: Сапожников, Митев – автг. за „Нефтчи“ и Г. Жеков (Гогата) за „Белослав“.

По традиция срещите между двата варненски отбора винаги са предизвиквали голям интерес и са преминавали при напрегната борба.

„Ч. море I“ – ЖСК „Спар-так II“ 5-1. През първото полувреме черноморци поведоха с 2-0 с голове на Я. Богомилов и Т. Йорданов. Малко преди почивката Ив. Петров намали. През втората част с два гола на Кондов и един на Жеков черноморци

8.2.1980 г., ДКС, Варна, отборът на „Ч. море I“, спечелил първият турнир по футбол на малки врати, от ляво надясно: Т. Марев, Я. Богомилов, Г. Жеков, Б. Манолков, Г. Кондов и Т. Йорданов

8.2.1980 г., ДКС, Варна, отборът на „Ч. море II“, заел трето място в турнира по футбол на малки врати, от ляво надясно: Бож. Колев, Р. Рафиев, Ив. Войчев, Т. Атанасов, Д. Жаров и Ив. Андреев

1980

***1.FC Magdeburg**, (виж също стр. 102), през изминалия сезон 1978-79 заема 4-то място в крайното класиране на ГДР-Оберлигата, като печели и националната купа за 2ри пореден път (от общо 6 пъти до тук) с победа над „Динамо" Берлин с 1-0 (сл. пр) на финала. Йоахим Щрайх е голмайстор на Оберлигата с 23 гола и обявен за футболист №1 в ГДР за 1979 г.. В турнира за КНК, е отстранен уелския „Рексъм" (2-3, 5-2 сл.пр.) в първия кръг и отпада на 1/8 финал от лондонския „Арсенал" (1-2, 2-2). През този сезон (1979-80) „Магдебург" ще завърши отново на 4-то място, което ще му даде право да участва в турнира за купата УЕФА, където ще отстрани норвежкия „Мос" (3-2, 2-1) и ще отпадне на 1/16 финал от ФК „Торино" (1-3, 1-0).*

спечелиха победата с 5-1, а с това първото място в групата.

„Ч. море II" – ЖСК „Спартак I" 4-1. .. Преимущество имаха черноморци, като главна фигура в отбора беше капитанът Божил Колев. С победа с 4-1 отборът на „Ч. море" измести „Девня" от второто място в групата. Головете отбелязаха Божил Колев – 3 и Андреев за победителите и Стоев за ЖСК „Спартак".

Класиране в групите: 1-ва група: „Ч. море I" 4 т. (9-5), „Нефтчи I" 3 т. (7-7), ЖСК „Спартак II" 3 т. (6-9), „Белослав" 2 т. (4-5). 2-ра група: „Нефтчи II" 4 т. (13-6), „Ч. море II" 4 т. (11-9), „Девня" 4 т. (10-8), ЖСК „Спартак I" 0 т. (4-15). Днес от 17 часа са финалите …"

В. „Нар. дело", 10.2. 1980 г.: „След точни попадения на Марев, Кондов, Йорданов и Жеков при изпълнението на дузпи, с краен резултат 5-3, отборът на „Ч. море I" се наложи над отбора на „Нефтчи II" (редовното време изтече при резултат 1-1) и стана носител на кристалната купа, връчена от Христо Тошков … Това бе епилога на първия международен турнир … Най-добър реализатор – Качур от „Нефтчи II", най-техничен състезател – Шихларов от „Нефтчи II", най-добър вратар – Крамаренко от „Нефтчи II", първенец по спортсменство - ЖСК „Спартак I".

***

1.3.1980 г., **„Ч. море" – „Ботев" Вр. 0-0**,

В. „Нар. дело", 4.3. 1980 г.: „В първия кръг от пролетния полусезон „Черно море" стартира неуверено. На собствен терен моряците с нищо не показаха, че са използвали пълноценно зимната почивка и изнесоха един слаб мач срещу противник, известен като отбор, който не играе особено сполучливо на чужд терен.

Ботевци, с повече мисъл за защитата на собствената си врата, се проявиха като добре организиран и спазващ стриктно тактическата дисциплина състав: с безкомпромисна крайна защита, с наситена средна линия, която повече рушеше, отколкото създаваше, и с редки, но опасни контраатаки, в чиято основа бе Тошков. През първото полувреме тази тактическа постройка обезличи черноморци, които макар че владееха повече пространство и почесто играеха с топката, не успяха да организират нито една смислена атака.

През второто полувреме двете принудителни смени в отбора на домакините би трябвало да засилят нападателната мощ – на мястото на контузените Марев и Иванов влязоха Т. Йорданов и Рафиев, но въпреки засиления натиск към вратата на ботевци, зрителите отново видяха едно нападение, лишено от достатъчно стръв към гола, безсмислени комбинации и изненадващи ходове. Единственото по-сериозно голово положение бе в 63 мин., когато, след пробив на Светозаров, Рафиев засече топката с глава, но гредата спаси гостите от попадение. В последните минути ботевци на свой ред организираха няколко опасни слизания към вратата на Манолков. ***Т. Трифонов***"

В.„Нар. спорт", бр. 27, 3.3.1979 г. : „Черноморци подновиха първенството със сериозни проблеми около основния състав. Не стига, че поради заболяване на терена не излязоха Богомилов и Пейчев, но още в 30-та мин. Марев се контузи и се озова на скамейката, но на почивката по същата причина в съблекалнята остана и Иванов … ***П. Герчев***"

8.3.1980 г., **„Етър" ВТ – „Ч. море" 1-1 (0-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 30, 10.3.1980 г.: „Нещастно за домакините начало! Течеше едва 2-та минута на мача, а едно лошо отбиване на топката от Коцев просто я насочи в мрежата. Головият рейд на Войчев бе започнал от дълбочина и имаше достатъчно време да се подготвят и бранителите, и… вратарят. Сякаш още повече се сковаха виолетовите. Беззъбото им нападение се оказа далеч от равнището на елитната група. Не помогнаха опитите за дублиране на фланговете, където Цанев и Цингов тънеха в бледи опити за пробив. Не можаха да ги „събудят" и по-активните В. Даскалов и Велков. Заслугата на Велков и донякъде на Димитров е в безспорното преимущество на етърци в средата на терена.

Сред гостите отново импонираше водещата фигура на Б. Колев, отличи се и Жеков, който има дял за обезличаването на Цингов. Гостите също носят своята отговорност за този общо взето учудващо непривлекателен дву-

Пролет 1980 г.: прави от ляво надясно: Аб. Билялов (пом. тр.), Г. Жеков, Д. Жаров, Т. Марев, Я. Богомилов, Т. Атанасов, Р. Рафиев, Ив. Андреев, Б. Манолков, Ив. Иванов и Бож. Колев (ст. тр.), клекнали: Вал. Пейчев, Св. Светозаров, Г. Кондов, Д. Денев, Ив. Войчев, П. Петров и Т. Йорданов

бой. „Капак" на всичко бе „дрямката" на Манолков, наказана изненадващо за състезатели и зрители с гол при една леко насочена успоредно на вратата му топка… ***Ал. Тошев***"

15.3.1980 г., **„Ч. море" – „Славия" 0-2 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 18.3. 1980 г.:„Течеше 27-та минута на срещата и славистите чрез Величков поведоха с 1:0. Голът предизвика доста протести от страна на играчите на „Черно море" и негодувание от страна на публиката, защото за почти всички присъстващи на мача, а предполагаме и за тези, които са го наблюдавали по телевизията, той бе реализиран от положение на засада.

Естествено е едно такова начало да окаже своето психологическо влияние, но едва ли само с него трябва да се оправдава загубата на черноморци. Защото до края на срещата имаше още цели 63 минути, напълно достатъчни да се заличи минималната преднина. Вместо да сторят това, обаче варненци допуснаха и втори гол, отбелязан от Минчев след отлично подаване на Величков в 47 мин.

Футболистите на „Черно море" явно се явиха неподготвени за тази среща и играха под своите възможности. На тях им липсваше най-важното – организация в играта. В повечето случаи те действаха индивидуално, прекалено обработваха топката, бавно се прегрупираха, търсеха пътя към вратата предимно през центъра. В защитата липсваше подсигуряване (част от вината за гола лежи и върху нея). С такава игра домакините още повече улесниха победата на „Славия", която действаше тактически по-добре и по-разнообразно, с бързо прегрупиране на силите в отбрана и в нападение. ***Б. Йовчев***"

22.3.1980 г., **„Марек" – „Ч. море" 1-2 (1-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 36, 24.3.1980 г.:„След срещата се чуха доста обвинения по адрес на съдията Радунчев за загубата на „Марек". Действително той направи някои грешки. Най-напред в 22-та минута, когато зачете гол на „Марек" след абсолютно нарушение на Ив. Петров срещу вратаря Манолков и после, когато на три

1980

Екипите на снимката горе са донесени от Турция и са в непривичният черно-жълт цвят. Поради недоброто качество на материята са използвани само за снимки. Фланелките са били само 13 на брой, поради което Димо Денев е облякъл екип на масажиста, което го прави да изглежда като вратар.

5.4.1980 г., ст. „Слави Алексиев", Плевен, меле във вратарското поле с Б. Манолков (на земята), Вал. Пейчев (4), Т. Атанасов (ЧМ) и Венчо Съботинов и Бл. Кръстанов (Сп), наблюдавани от Я. Богомилов, Г. Жеков (ЧМ) и Кр. Якимов (Сп)

1980

На 14.5.1980 г. в Брюксел „Валенсия" спечелва КНК с победа над „Арсенал" след изпълнение на дузпи 4-3 (0-0 в игрово време)

***

„Айнтрахт" Франкфурт печели купата на УЕФА в два финала на разменено гостуване срещу „Борусия" Мьонхенгладбах (2-3, 1-0)

пъти си затваряше очите за явни нарушения на черноморци в собственото им наказателно поле. Едва ли обаче загубата си станкедимитровци трябва да оправдават със съдията. Макар и без кадрови проблеми през цялата среща, те бяха отбор без физиономия. Атаките им (винаги еднообразни) се пукаха като сапунени мехури пред добре организираната черноморска защита. Гостите изненадаха с бойкостта си, превъзхождаха физически и тактически своя противник и след като оползотвориха малкото възможности за голове, постигнаха заслужена победа. ***Б. Джорджев***"

29.3.1980 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 1-1 (0-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 39, 31.3.1980 г.: „Един вратар – Гавраилов, улови всичко, което носеше заплаха за мрежата му. И той бе втория пловдивски играч, след капитана си Бонев, който допринесе най-много, за да се изравни самочувствието на застрашения от изпадане състав със самочувствието на отбора, победил само преди седмица „Марек" като гост.

Играта на черноморци вървеше традиционно трудно в нападение, но този път изневери и защитата, която въпреки бдителността на капитана на черноморци Б. Колев сама вкара „вълка в кошарата" при елементарно положение, създадено след несполучлива намеса на Пейчев. По-нататък напънът към вратата на Гавраилов донесе гол, но ответът на пловдивчани бе също опасен: Бонев улучи гредата, а Ераносян на няколко пъти бе оставен свободно да се движи в незащитеното пред Манолков поле. ***П. Герчев***"

5.4.1980 г., **„Спартак" Пл – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 42, 7.4.1980 г.: „Със сериозни пробойни – отсъстваха Джеферски, Кръстев, Христов, а от 28-та ми-

нута напусна и Мехмедов (заменен поради контузия) – плевенският кораб изглеждаше, че не ще издържи на едно по-силно черноморско вълнение. Вълнение наистина имаше, но до неприятности не се стигна. „Спартак“ компенсира всички обективни затруднения с дух, воля и голямо движение по целия терен. Заложи изцяло на атаката. Не му спореше винаги, но упорстваше. В полето на съперника нахлуваха всички – от полузащитниците до защитниците. Натискът ставаше по-методичен и настойчив. Якимов улучи греда, Кръстанов стреля встрани, Мехмедов изпрати топката в ръцете на Манолков. В 41-та минута след разбъркване Съботинов отблизо постигна гол.

След почивката гостите се опитаха да внесат прелом в играта, но останаха само с опитите – не им стигна мощ, а изглежда и смелост. Домакините, водени от своя отличен в този мач капитан Величков, продължиха да бъдат по-активния отбор. В 86-та минута Кръстанов от пряк свободен удар оформи крайния резултат. ***Св. Обретенов***“

13.4.1980 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 0-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 15.4. 1980 г.: „Отдавна стадион „Юрий Гагарин“ не беше събирал толкова почитатели на футболната игра – над 20 000 души. И се надяваме, че общо взето те са останали доволни.

Независимо от тежкия терен наблюдавахме равностоен двубой с доста движение, с бързо преназсяне на действията от едната до другата врата. Имаше интересни, напрегнати моменти, повече пред вратата на гостите. Домакините отново (за трети път на собствен терен през този сезон) се оказаха безсилни да материализират поне едно или две от изгодните положения, които се откриха пред тях. След като получиха и гол в собствената си врата (в 34-та минута капитанът на „сините“ Панов остана непокрит от защитата на черноморци и не бе никак трудно да прати подадената му от Гочев удобна топка в мрежата на Манолков), в стремежа си да постигнат поне равенство, футболистите на „Черно море“ заиграха с по-голямо движение, на моменти имаха и териториален превес, но действията им бяха стихийни, шаблонни.

Обратно на черноморци, софийските футболисти играха, особено след откриването на резултата, предпазливо, с тактически по-правилна постройка, с прегрупиране на силите (когато се налагаше в защита се връщаха и Панов, и Кр. Борисов, и Станков). Тяхното главно оръжие бе контраатаката, което им донесе и победата.“

19.4.1980 г., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 2-3 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 22.4. 1980 г.: „Футболистите на „Черно море“ зарадваха своите привърженици с хубава победа, постигната на чужд терен срещу успешно играещия през пролетта състав на „Черноморец“. Според думите на капитана на черноморци з.м.с. Божил Колев това е един от най-хубавите им мачове през пролетта. Всички играха с голям ентусиазъм, с много движение, с добро взаимодействие между отделните линии и с интересни ходове. И което е най-важно – със значително по-добрен мерник от страна на нападателите, въпреки че и в тази среща не мина без пропуски.

Бургаските футболисти играха твърдо, в резул-

5.4.1980 г., ст. „Слави Алексиев“, Плевен, Б. Манолков (под гредата) спира поредната атака на Венчо Съботинов (5) и Кр. Якимов (10) от „Спартак“ Пл.

1980

От 13 до 24.2.1980 г. в Лейк Плесид, САЩ се провеждат 13-те Зимни Олимпийски игри. Иван Лебанов спечелва първият исторически медал за България на този форум. Бронз на 30 км ски бягане. Петър Попангелов завършва на 6-то място в слалома.

тат на което бяха контузени Войчев и Т. Йорданов. Головете отбелязаха: Рафиев, Б. Колев (от пряк свободен удар) и Кондов – за „Черно море“ и Илиев и Пазачев – за„Черноморец“. ***Б. Стефанов***“

23.4.1980 г., **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 24.4. 1980 г.: „След последния съдийски сигнал привържениците на домакините си отидоха недоволни. Защото само четири дни след успеха, който постигнаха в Бургас срещу „Черноморец“, варненските футболисти пропуснаха да се поздравят отново с победа. А предпоставки за това имаше.

Макар и с доста кадрови затруднения, предизвикани от отсъствието на редица контузени състезатели, тези, които излязоха на терена, започнаха мача с голяма мобилизация, действаха бързо, организираха няколко добри комбинации, но в завършващата фаза на атаките липсваше реализатор, който да материализира в голове установения териториален превес. Все пак в 39-та минута това направи Рафиев и домакините поведоха с 1:0.

Силен натиск футболистите на „Черно море“ упражниха и в началото на второто полувреме, но за съжаление той не трая дълго. Перничани, разбрали, че вече няма какво да губят, заиграха открито, като в нападение имаха постоянно четирима, а понякога и петима състезатели, овладяха центъра на терена и разстроиха играта на варненци. Те все по-често започнаха да обстрелват опасно вратата на Манолков. При едно от поредните им нападения в 77-та минута Атанасов не успя да овладее отправената към Бончев топка, който със силен далечен удар постигна изравняване – 1:1. ***Б. Йовчев***“

3.5.1980 г., **„Сливен“ – „Ч. море“ 2-2 (0-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 53, 5.5.1980 г.: „Преди мача се изля проливен дъжд, който направи терена тежък. Течеше първата минута, когато дясното крило Петров със самостоятелен рейд по опразнената от Симов зона прехвърли излезлия напред Тодоров и – 1:0 за „Черно море“. Голът бе истински шок за домакините, които цялото първо полувреме играха с къси и неточни подавания, сбиваха играта в центъра, блъскаха се като вода в бряг. Защитата на „Черно море“ начело с Божил Колев бе истински вълнолом.

След почивката домакините за няколко минути напомниха за себе си. В 53-та минута Мирчев изравни – 1:1. Но радостта бе кратка. Отличният

11.5.1980 г., ст. „Ю. Гагарин“, Божил Колев бележи от дузпа във вратата на Г. Велинов. Т. Атанасов, Р. Рафиев (ЧМ) и Пл. Марков, Ив. Зафиров, В. Симов (ЦСКА) са на границата на нак. поле. На заден план се виждат Димо Денев и Марио Вълков

Атанасов надигра защитата и от около 25 метра изстреля топката под закъснелия плонж на Тодоров, който има определена вина и за двата гола. И след точното попадение на Атанасов гостите (без шестима титуляри) строяха по-добре играта си. В 81-та минута сливенци чрез Тосков успяха само да възстановят равенството – 2:2. ***Вел. Жечев***"

11.5.1980 г., **„Ч. море" – ЦСКА „С. зн." 1-1 (0-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 56, 12.5.1980 г.: „Футболистите като че оставиха да решат всичко във вторите 45 минути. И зрителите видяха в едно полувреме много от хубавото във футбола – от самоотвержената защита до светкавичните контраатаки. На моменти техническото превъзходство на армейците беше очевидно. Черноморци успяваха да компенсират с по-голямо движение и по-голяма настойчивост в крайната фаза на атаката. Така футболистите поднесоха края на мача във възможно най-добрата светлина. Най-напред изравняването предизвика емоции. Когато Богомилов бе почти до вратата, Рангелов го събори и Б. Колев постигна гол от дузпа. После Марев отблизо накара Велинов да прояви своя рефлекс, а Вълков, Христов, Джевизов и Марков от различна дистанция заставиха Манолков да потвърди добрата си класа. Емоциите бяха много, но кулминацията им бе в 68-та минута, когато за събаряне на Марков в наказателното поле бе отсъдена втора дузпа в този мач. Христов несполучливо финтира Манолков, отправи топката близо край него и вратарят спаси. ***П. Герчев***"

17.5.1980 г., **„Пирин" – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 59, 19.5.1980 г.: „С изпращането на Николов в предна позиция и чистият нападател Кабранов в полузащитата, ясно пролича стремежът на „Пирин" да търси развръзката в атаката. Малко след съдийския сигнал Денчев бе спрян непозволено от вратаря и Бакалов реализира дузпата. И след гола силният натиск на домакините продължи. Постепенно обаче опитният Б. Колев внесе ред в своята защита и градуса пред Жаров намаля, макар че действията продължиха през по-голямата част от времето да се водят в полето на черноморци.

След почивката гостите се активизираха, срещата стана напрегната. Създадоха се редица положения за промяна на резултата, за които и двата отбора могат да съжаляват. Хаджиев улучи напречната греда, а някои от съотборниците му останаха безпомощни в решителни моменти. Кондов пък закъсня за миг и топката му бе отнета. Грешаха Йорданов, Богомилов… Крехкият аванс на „Пирин" започна да сковава действията им. Лихвата от напрежението започна да нараства силно. Последните минути домакините се преустроиха, за да пазят минималната преднина. Коректният тон доминираше в играта и в най-напрегнатите моменти. ***Й. Костадинов***"

8.6.1980 г., **„Ч. море" – „Тракия" Пд 2-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело", 10.6. 1980 г.: „Началото беше твърде успешно за домакините. Още във втората минута те поведоха чрез дузпа, реализирана от Б. Колев. После, вместо покачване на резултата, в 22-та минута устремният Танев (Тр-б) със силен удар през ръцете на Манолков изпрати топката в мрежата – 1:1.

В оставащите до края минути и двата отбора демонстрираха открит, нападателен и смислен футбол. Повече възможности имаха черноморци, но както и друг път, когато достигаха близо до вратата на съперника, те

Божил Колев с купата за индивидуално спортсменство за този сезон, като единственият футболист на „Ч. море", спечелил тази награда. Божил Колев е и „Кавалерът на звездите" в популярната класация на в. „Нар. спорт" с 46 звезди в изиграните си 27 мача. На второ място с 39 звезди е Валентин Малджански от „Ботев" Враца

„Ч. море", юноши ст. възраст, прави от ляво надясно: Сим. Нинов (тр.), Кост. Костадинов, Вес. Карабашлиев, Стоян Стоянов (Стъкито), Ог. Радев, Здр. Здравков, Вал. Каров, Недялко Генов, Ем. Биволарски, Г. Костов (Зъба), Сашо Белоконев, клекнали: Добрин В. Каракашев, …., Росен, Стоян (Тяната от Михалич), Милен Бакърджиев, Верони Страшников, Николай и Пламен (Пуфа)

1980

„Нотингам Форест" спечелва КЕШ за втори пореден път с победа над „Хамбургер ШФ" с 1-0 на финала, игран на 28.5.1980 г. на ст. „Сантиаго Бернабеу" в Мадрид. По този начин „Нотингам", който е придобил право на участие в турнира като последен носител на купата, става единственият отбор спечелил повече Европейски шампионски титли (2) от тези на страната си (1).

се суетяха и пропускаха. Само веднъж Рафиев (в 52-та минута) стреля силно и изведе своя отбор напред – 2:1. Тракийци атакуваха по-рядко, но бързо и мощно. Така в 61-та минута Танев се втурна по центъра, преодоля отбраната на варненци, и подаде удобна топка на Манолов. Последва остър, диагонален удар и 2:2.

„Черно море" загуби още една точка на собствен терен (пети равен мач във Варна през пролетния сезон), а ние очакваме отборът – седми в класирането, да се придвижи напред. ***Ив. Колев***"

11.6.1980 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 4-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 12.6. 1980 г.: „Последната си среща на собствен терен в тазгодишния шампионат отборът на „Черно море" ознаменува с победа (първа във Варна за втория полусезон!) над „Локомотив" (София) с 4:1. За преимуществото, което черноморци имаха, може да се съди не само по изразителния резултат, но и по многото удари (за разлика от друг път), които те отправиха към вратата на Горанов, три от които срещнаха гредите.

Началото обаче не предвещаваше такъв изход. Въпреки че домакините отбелязаха първия си гол още в 4-та минута чрез Рафиев след центриране от Йорданов, играта им не подсказваше, че в крайна сметка ще се стигне до категоричната развръзка в тяхна полза. Своя ярко подчертан стремеж към победата футболистите на „Черно море" изразиха през втората част на срещата, когато отбелязаха три гола – в 49-та и в 90-та мин. (от дузпа) чрез Рафиев и в 60-та мин. чрез Атанасов (също от дузпа). През тази част на мача варненци не само че реализираха три гола, но и демонстрираха стремеж да играят по-рационално и разнообразно, използвайки фланговите атаки. И ако бяха още малко поточни, победата им можеше да бъде по-внушителна.

Почетния гол за „Локомотив" отбеляза след самостоятелна акция Арсов в 67-та минута. Железничарският отбор

игра през по-голямата част от мача неочаквано слабо. ***Б. Йовчев***“

15.6.1980 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 71, 16.6.1980 г.: „В срещата с „Черно море“ играта на „Берое“ бе много, много далеч от мястото, което той зае в крайното класиране. Уж по-често атакуваха старозагорци, уж подълго боравеха с топката, уж с жар играха в жаркото време, но плисна в 20-та минута една черноморска вълна и топката се заплете в мрежата на Костов. Беройци не можаха да се съвземат до края на полувремето.

През втората част, с влизането на титулярното крило Петров, играта им се оживи, създадоха се вече реални опасности пред Манолков и в 60-та минута Липенски успя от пряк свободен удар да изравни. Наситили полето на противника с много играчи, беройци обаче забравиха за опасните контраатаки на моряците. Припомниха им го с нов гол. С победата си в Стара Загора варненските футболисти показаха урок по тактическа зрялост и хладнокръвие, а зрителите напуснаха стадиона разочаровани и огорчени от безличната игра на „Берое“. ***В. Генчев***“

Тодор Стефанов Атанасов – Барона

(31.3.1954 – 8.11.2020)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1979-90, 1991-93
„А“ РФГ: 257 мача/49 гола
„Б“ РФГ: 118/25

Атанасов е от Казанлък. Започва кариерата си в „Розова долина“ и на 18 години влиза в мъжкия отбор, който се състезава в „Б“ група. Играе като полузащитник, висок на ръст, физически здрав, силен с топката в краката, отличен в играта с глава, отличава се и със с бомбен шут с левия крак. През 1977 г. е извикан в ЦСКА „Септ. знаме“, където остава два сезона, но не успява да се наложи като титуляр.

Когато Божил Колев се завръща в „Черно море“ през лятото на 1979 г., той държи да вземе от ЦСКА вратаря Манолков и Атанасов със себе си. „Харесвах го много като футболист, знаех че ще свърши добра работа за отбора, игра над 10 години. И като човек беше много свестен, скромен, можеше да се разчита на него, добър приятел.“

Барона веднага се налага като титуляр и с всеотдайната си игра на терена бързо спечелва любовта на публиката. Повечето си голове вкарва от пряк свободни или далечни удари.

Тодор Марев: „С Барона бяхме големи приятели. Когато „Ч. море“ отпадна в „Б“ група през 1990 г. ни освободиха. Бяхме вече на по 35 години, искали да подмладяват състава. Тогава мен ме извикаха да играя в Силистра. Аз настоявах Барона да дойде с мен. Направихме най-добрият сезон в историята на клуба. Един гол не ни достигна да влезем в „А“ група с „Доростол“. Тогава влязоха „Добруджа“. След този сезон Барона се върна в „Ч. море“ и игра още два сезона. Бих го определил като железен футболист с детска душа. Добър, чувствителен, обичащ футбола.“

Атанасов прави своето завръщане в „Черно море“ отново, след като Божил Колев е назначен за старши треньор през 1992 г.

До последните си дни, Барона се върти около зала „Владислав“ и търси хора да поиграе футбол. Младежите често го виждат да седи на пейките, чакащ някой да го покани да попълни един от отборите.

За едно поколение запалянковци, имали удоволствието да наблюдават играта на Барона, той остава като може би, най-добрият ляв полузащитник, обличал екипа на моряците.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1979-80 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

11.8.1979 г., 1 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**, съдия: К. Харизанов, 10 000 зр.
„Ботев“ Вр.: Т. Арсов, Н. Пенков, Вал. Малджански, Веско Петков, В. Петков, Венц. Божилов, Олег Кърчев (51‘ Рад. Панов), Вен. Тошков, Сашо Ангелов, Й. Христов, Светозар Венков (72‘ Т. Митов)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Свет. Светозаров, Г. Кондов (83‘ П. Петров), Т. Атанасов (56‘ Ив. Дончев), Я. Богомилов, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Венков 18‘, 1-1 Св. Светозаров 41‘
ЖК: Т. Атанасов (ЧМ)

18.8.1979 г., 2 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2-1 (1-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 15 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров (83‘ П. Петров), Г. Кондов, Ив. Дончев (76‘ Т. Йорданов), Я. Богомилов, Р. Рафиев
„Етър“: Б. Кудрявцев, Ил. Маринов, Стан. Петков, Ив. Ангелов, Бойко Димитров (45‘ Ив. Ненчев), Ив. Божилов, Ст. Лъччиев, Ст. Павлов, Г. Тодоров, В. Даскалов (45‘ Г. Цингов), Н. Велков
Голм.: 1-0 Св. Светозаров 36‘, 2-0 Бож. Колев 54‘ (дуз.), 2-1 Тодоров, 86

24.8.1979 г., 3 кр., София, ст. Славия, 18.00, **„Славия“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: Б. Такев, 8 000 зр.
„Славия“ Сф: Г. Гугалов, Ив. Чакъров (46‘ П. Миладинов), Ив. Хайдарлиев, Милчо Евтимов, Ив. Илиев, Ваньо Костов, Ат. Александров, Иляз Алиев, Андр. Желязков, Г. Минчев (55‘ Ил. Величков), Ч. Цветков
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Ив. Дончев, Вал. Пейчев, Р. Рафиев (84‘ Т. Йорданов)
Голм.: 1-0 Алиев 61‘, 1-1 Ив. Дончев 63‘

1.9.1979 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Д. 2-2 (1-0)**, съдия: Стоян Попов, 20 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Христов, Т. Марев, Ив. Андреев (56‘ Р. Рафиев), Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Ив. Дончев, Вал. Пейчев, Т. Атанасов (79‘ Я. Богомилов)
„Марек“: Стоян Стоянов, Ем. Кючуков, Л. Колев, Станке Божурин, Ив. Палев, Ал. Райнов, Д. Димитров, Н. Вуков (59‘ Стойне Манолов), Ив. Петров, Венц. Петров, Ас. Томов
Голм.: 1-0 Ив. Иванов 41‘, 1-1 Ив. Петров 57‘, 1-2 Манолов 87‘, 2-2 Р. Рафиев 89‘

8.9.1979 г., 5 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд. – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Спас Луков, 8 000 зр.
„Локомотив“ Пд: К. Толев, Ганчо Пеев, Вес. Балевски, Г. Ичев, Нед. Стамболиев (82‘ Стоил Мутафски), Пл. Танов, Хр. Сотиров (74‘ Т. Иванов), Крас. Чавдаров, Ед. Ераносян, Аян Садъков, Г. Василев
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Ив. Дончев, Я. Богомилов (65‘ Р. Рафиев), Т. Атанасов (65‘ Т. Йорданов)
Голм.: 1-0 Ераносян 38‘
ЖК: Вал. Пейчев (ЧМ)

15.9.1979 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 3-0 (0-0)**, съдия: Стил. Катеринчев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Д. Денев, Т. Марев (86‘ П. Петров), Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Г. Кондов (46‘ Т. Атанасов), Р. Рафиев, Ив. Дончев, Т. Йорданов
„Спартак“ Пл: Мирчо Уруков, Ст. Величков, Тони Джеферски, Рум. Христов, Цв. Кръстев, Назъм Мехмедов (68‘ Крас. Якимов), Крас. Лазаров (73‘ Дет. Кушев), Цв. Каменов, Бл. Кръстанов, Венчо Съботинов, Люд. Танчев
Голм.: 1-0 Ив. Дончев 51‘, 2-0 Р. Рафиев 69‘, 3-0 Бож. Колев 85‘ (псу)
ЖК: Ив. Дончев (ЧМ); Кръстев (Сп)

23.9.1979 г., 7 кр., София, ст. Левски, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 2-2 (0-1)**, съдия: Кост. Вангелов, 8 000 зр.
„Л-С“: Ст. Стайков, Вал. Греков, Ив. Тишански, Ст. Аладжов, Вл. Николчев, Т. Барзов (85‘ Бран. Кочев), Руси Гочев, Ем. Спасов, Й. Йорданов, Пав. Панов, Крас. Борисов (53‘ Войн Войнов)
„Ч. море“: Б. Манолков, Д. Денев, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Я. Богомилов (70‘ Т. Атанасов), Т. Йорданов (89‘ Вал. Пейчев)
Голм.: 0-1 Ив. Дончев 10‘, 1-1 Войнов 57‘, 2-1 Панов 67‘, 2-2 Бож. Колев 88‘ (дуз.)
ЖК: Д. Денев (ЧМ)

29.9.1979 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-1 (1-0)**, съдия: Н. Дудин, 9 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Ив. Дончев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Т. Йорданов, Т. Атанасов, Я. Богомилов (87‘ П. Петров), Р. Рафиев
„Ч-ц“: Дражо Стоянов, Рум. Христов, Н. Маджаров, Ив. Пазачев, Вал. Делиминков, Т. Райков, Ат. Кушалиев (63‘ Н. Калушев), Цвятко Мутафчиев (56‘ Стоян Мавров), Ив. Йовчев, Ив. Притъргов, Г. Илиев
Голм.: 1-0 Т. Йорданов 13‘, 2-0 Р. Рафиев 62‘, 2-1 Пазачев 82‘
ЖК: Маджаров, Илиев (Чц)

6.10.1979 г., 9 кр., Перник, ст. Миньор, **„Миньор“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Кост. Вангелов, 11 000 зр.
„Миньор“: Вл. Найденов, Г. Добрев, Г. Ганев, Гр. Григоров, Евл. Банчев, Вес. Евгениев, Ст. Василев, Вал. Боянов (85‘ Ал. Александров), Анг. Славов, Крас. Ковачев, Бог. Симов (75‘ Жорж Стайков)
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Бож. Колев, Т. Атанасов, Св. Светозаров, Г. Кондов (77‘ П. Петров), Т. Йорданов, Я. Богомилов (78‘ Ив. Христов), Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Банчев 53‘
ЖК: Евгениев (Мин)

13.10.1979 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-0 (0-0)**, съдия: Вел. Цончев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Ив. Иванов, Ив. Андреев, Бож. Колев, Т. Атанасов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Т. Йорданов (72‘ П. Петров), Я. Богомилов (82‘ Ив. Дончев), Р. Рафиев
„Сливен“: Данчо Йоргов, Т. Симов, Н. Арабов, Мар. Михалев (73‘ Тенко Добрев), Г. Илиев, Й. Милконски, Цонко Симеонов, Й. Тосков, Радия Дойчев, Светлин Мирчев, Г. Павлов (61‘ Жеко Желев)
Голм.: 1-0 Г. Кондов 46‘, 2-0 Р. Рафиев 83‘

20.10.1979 г., 11 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: Б. Такев, 12 000 зр.
ЦСКА „С.зн.“: Й. Филипов, В. Тинчев, Г. Димитров (62‘ Хр. Топалов), Мет. Томанов, Анг. Рангелов, Ив. Методиев (77‘ Мар. Вълков), Цв. Йончев, Пл. Марков, Сп. Джевизов, Н. Христов, Крас. Горанов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (60‘ Ив. Христов), Ив. Иванов, Ив. Андреев, Я. Богомилов, Вал. Пейчев (46‘ П. Петров), Св. Светозаров, Г. Кондов, Ив. Дончев, Т. Атанасов, Т. Йорданов
Голм: 1-0 Христов 18‘, 2-0 Джевизов 23‘
ЖК: Г. Жеков (ЧМ)

27.10.1979 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл 1-0 (1-0)**, съдия: Доб. Белчев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Г. Кондов (66‘ П. Петров), Ив. Дончев (88‘ Ив. Христов), Я. Богомилов, Р. Рафиев
„Пирин“ Бл: Хр. Христов, Крас. Безински, Б. Николов, Хр. Бакалов, Мет. Андреев, П. Цветков, Б. Хаджиев, Д. Тасев, Й. Димитров (76‘ Ив. Бербатов), Ив. Иванов (63‘ Г. Лулейски), Хр. Денчев
Голм.: 1-0 Бож. Колев 31‘ (дуз.)

3.11.1979 г., 13 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Сп. Луков, 8 000 зр.
„Тракия“: Д. Вичев, Ат. Гаръбски (46‘ Рум. Юруков), Ат. Маринов, Бл. Блангев, Слав. Хорозов, Триф. Пачев (77‘ Д. Младенов), Кост. Костадинов, Митко Аргиров, Крас. Манолов, П. Зехтински, В. Василев
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Г. Кондов, Ив. Дончев, Я. Богомилов, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Костадинов 32‘, 1-1 Ив. Андреев 50‘ (псу), 2-1 Кр. Манолов 69‘

11.11.1979 г., 14 кр., София, ст. В. Левски, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Илмаз Рамисов, 6 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Н. Донев, Наско Желев, Б. Димитров, Г. Бонев, Й. Стойков, Венц. Арсов, Анг. Колев, Трайко Соколов (65‘ Нако Дойчев), Бойчо Величков, Ат. Михайлов, Стойне Манолов (73‘ Ив. Василев)
„Ч. море“: Б. Манолков, Д. Денев, Т. Марев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Т. Атанасов, Г. Кондов (62‘ Т. Йорданов), Ив. Дончев, Я. Богомилов, Р. Рафиев
ЖК: Михайлов (Лок); Ив. Андреев (ЧМ)

17.11.1979 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 0-0**, съдия: Н. Дудин, 16 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Д. Денев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Г. Кондов, Т. Атанасов, Я. Богомилов, Р. Рафиев
„Берое“: Коста Костов, Кънчо Кашеров, Динко Димитров, Ил. Илиев, Теньо Минчев, Г. Стоянов, Таньо Петров, Ст. Стефанов, Петко Петков, Ст. Найденов, Пл. Липенски

1.3.1980 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 0-0**, съдия: Н. Бояджиев, 7 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев (30‘ Т. Йорданов), Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов (46‘ Р. Рафиев), Св. Светозаров, Г. Кондов, Ив. Дончев, Т. Атанасов, Ив. Войчев
„Ботев“ Вр.: Тошко Арсов, Й. Йорданов, Вал. Малджански, Валери Цветанов, В. Петров, Венц. Божилов, Т. Митов, Вен. Тошков, Сашо Ангелов (56‘ Д. Ефремов), Ем. Василев, Свет. Венков
ЖК: Ив. Дончев (ЧМ); Божилов (Бот)

8.3.1980 г., 17 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**, съдия: Н. Дудин, 8 000 зр.
„Етър“: Н. Коцев, Ил. Маринов, Стан. Петков, Кадир Белалиев, Бойко Димитров, Крас. Калчев (72‘ Ив. Божилов), Петко Цанев (57‘ Ив. Ненчев), В. Даскалов, Г. Тодоров, Н. Велков, Г. Цингов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Вал. Пейчев, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов (62‘ Т. Йорданов), Св. Светозаров, Г. Кондов, Р. Рафиев (87‘ П. Петров), Т. Атанасов, Ив. Войчев
Голм.: 0-1 Ив. Войчев 2‘, 1-1 Цингов 65‘
ЖК: Велков (Ет)

15.3.1980 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ 0-2 (0-1)**, съдия: Д. Пармаков, 8 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров (77‘ Ив. Войчев), Г. Кондов (77‘ Т. Йорданов), Ив. Дончев, Я. Богомилов, Р. Рафиев
Славия София: Г. Гугалов, Ив. Чакъров, Ив. Хайдарлиев, Милчо Евтимов, Ив. Илиев, Ваньо Костов, Ил. Величков (77‘ Ат. Александров), Иляз Алиев; Андр. Желязков, Павлин Димитров (84‘ Г. Дерменджиев), Г. Минчев
Голм.: 0-1 Величков 27‘, 0-2 Минчев 47‘
ЖК: Ив. Дончев (ЧМ)

22.3.1980 г., 19 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 1-2 (1-1)**, съдия: Л. Радунчев, 7 000 зр.
„Марек“: Стоян Стоянов, Л. Севдин, Л. Колев, Ром. Караколев, Ив. Палев, Н. Вуков (58‘ Ал. Райнов), Сашо Паргов, Ас. Томов, Ив. Петров, Венц. Петров, Ем. Кючуков
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Иван Андреев, Бож. Колев, Вал. Пейчев, Св. Светозаров (87‘ Р. Рафиев), Г. Кондов, Т. Йорданов, Я. Богомилов, П. Петров (87‘ Ив. Иванов)
Голм.: 1-0 Ив. Петров 22‘, 1-1 Вал. Пейчев 45‘, 1-2 Палев 87‘ (автг)

29.3.1980 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 1-1 (0-1)**, съдия: Стоян Попов, 2 500 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (45‘ Р. Рафиев), Т. Атанасов, Ив. Андреев, Бож. Колев, Вал. Пейчев (63‘ Ив. Войчев), Св. Светозаров, Г. Кондов, Т. Йорданов, Я. Богомилов, П. Петров
„Локомотив“ Пд: В. Гаврилов, Ганчо Пеев, Крас. Чавдаров, Петьо Василев, Вес. Балевски, Нед. Стамболиев, Хр. Сотиров, Хр. Бонев, Стоил Мутафски (54‘ Ед. Ераносян), Аян Садъков, Альоша Байрактаров (63‘ Минчо Овчаров)
Голм.: 0-1 Г. Жеков 23‘ (автг.), 1-1 Ив. Войчев 67‘

5.4.1980 г., 21 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Кънчо Захариев, 3 000 зр.
„Спартак“ Пл: Вен. Николов, Вал. Костиков, Ст. Величков, Ал. Бенчев, Венчо Съботинов, Назъм Мехмедов (28‘ Крас. Маринов), Крас. Лазаров, Цв. Каменов, Бл. Кръстанов, Крас. Якимов, Дет. Кушев
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Т. Атанасов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Ив. Дончев (75‘ Т. Йорданов), Я. Богомилов, Ив. Войчев (80‘ Р. Рафиев)
Голм.: 1-0 Съботинов 41‘, 2-0 Кръстанов 86‘ (псу)

13.4.1980 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 0-1 (0-1)**, съдия: Вел. Цончев, 20 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев (32‘ Г. Кондов), Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Вал. Пейчев, Т. Атанасов, Я. Богомилов, Ив. Войчев
„Левски-Спартак“: Ст. Стайков, Пл. Николов, Вл. Николчев, Ст. Аладжов, Н. Грънчаров, Ем. Спасов, Руси Гочев, Анг. Станков (88‘ Н. Зайков), Б. Борисов, Пав.

1979-80		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		1:1	1-1	1-1	3-1	1-0	2-0	3-1	1-1	1-0	2-2	3-0	1-0	2-0	3-0	6-0
2.	Слав	2:1		2:0	2:0	4:0	4:1	1:1	4:1	4:0	4:0	5:1	3:1	3:1	3:0	3:2	4:3
3.	Л-С	2-3	1-0		1-0	1-0	1-1	2-2	4-1	1-0	4-2	5-1	1-0	2-2	2-2	3-0	2-0
4.	Берое	3-2	0-1	3-1		4-2	0-0	1-2	4-0	1-1	2-0	2-2	1-0	2-1	3-0	4-3	3-0
5.	Трак	3-3	2-1	4-0	1-2		2-0	2-1	1-0	2-1	1-0	0-0	2-1	3-1	1-0	1-0	2-0
6.	Марек	1-2	2-0	2-1	3-2	5-1		1-2	3-0	3-1	2-0	1-1	1-0	6-0	1-1	7-1	3-3
7.	ЧМ	1-1	0-2	0-1	0-0	2-2	2-2		1-1	2-1	0-0	4-1	1-0	2-0	3-0	1-1	2-1
8.	Мин	1-3	2-0	2-0	1-1	1-0	2-0	1-0		0-1	2-1	0-0	1-0	0-3	1-1	2-1	2-1
9.	Ч-ц	2-3	1-2	3-0	1-2	2-1	1-0	2-3	1-2		3-0	2-0	3-0	2-1	2-1	3-0	1-0
10.	БотВр	0-1	2-2	3-1	2-0	3-2	1-2	1-1	1-1	2-0		2-0	3-1	3-0	3-1	2-0	1-0
11.	ЛокС	1-2	0-1	2-3	1-1	1-2	1-1	0-0	2-1	3-1	4-2		0-1	0-0	2-0	0-2	0-0
12.	Пирин	1-1	1-0	1-1	2-4	1-0	1-1	1-0	0-1	2-0	2-0	0-0		3-0	2-0	1-1	4-1
13.	Слив	2-3	2-3	0-0	2-1	0-0	2-0	2-2	0-0	1-0	3-0	0-1	1-0		3-3	2-1	2-0
14.	СпПл	1-1	1-0	0-1	1-1	1-0	1-0	2-0	3-1	1-2	2-0	2-2	1-1	0-0		0-0	1-0
15.	ЛокПд	2-2	0-4	0-1	3-1	0-0	1-1	1-0	5-3	1-1	1-1	1-2	3-0	0-0	1-0		1-1
16.	Етър	0-1	0-1	1-2	1-0	0-1	7-1	1-1	2-0	3-0	0-0	0-2	0-0	2-1	1-0	3-1	

Панов, Крас. Борисов
Голм.: 0-1 Панов 34‘

19.4.1980 г., 23 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 2-3 (1-1)**, съдия: Стил. Катеринчев, 15 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Д. Папазов, Ив. Илчев, Т. Райков, Ив. Пазачев, Н. Маджаров, Ив. Йовчев, Г. Маджаров, Ат. Кушалиев (62‘ Ник. Калушев), Цв. Мутафчиев, Ив. Притъргов, Г. Илиев (75‘ Ивл. Коцев)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Т. Атанасов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Т. Йорданов (26‘ П. Петров), Я. Богомилов, Ив. Войчев (5‘ Р. Рафиев)
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 13‘, 1-1 Илиев 26‘, 1-2 Б. Колев 51‘ (пну), 1-3 Г. Кондов 65‘, 2-3 Пазачев 78‘

23.4.1980 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 1-1 (1-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 6 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (57‘ Д. Денев), Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Т. Атанасов, Св. Светозаров, П. Петров, Г. Кондов, Я. Богомилов, Р. Рафиев
„Миньор“ Пк: Г. Тиханов, Г. Ганев, Евл. Банчев, Ив. Тодоров. Вес. Евгениев, Г. Добрев, Ст. Василев, Вал. Боянов (66‘ Жорж Стайков), Гр. Григоров, Анг. Славов, Бог. Симов (73‘ Люсиен Балтов)
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 39‘, 1-1 Банчев 78‘

3.5.1980 г., 25 кр., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 2-2 (0-1)**, съдия: Ташко Ташков, 10 000 зр.
„Сливен“: Бож. Тодоров, Т. Симов, Н. Арабов, Мар. Михалев, Г. Илиев, Й. Милконски (66‘ Жеко Желев), Цонко Симеонов, Й. Тосков, Радия Дойчев, Св. Мирчев, Ахм. Дормушев (46‘ Тенко Добрев)
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Д. Денев, Бож. Колев, Ив. Иванов, П. Петров, Т. Атанасов, Мил. Бакърджиев, Я. Богомилов, Р. Рафиев
Голм.: 0-1 П. Петров 1‘, 1-1 Мирчев 53‘, 1-2 Т. Атанасов 59‘, 2-2 Тосков 81‘

11.5.1980 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 1-1 (0-1)**, съдия: Н. Бояджиев, 15 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Д. Денев (68‘ Г. Кондов), Бож. Колев, Ив. Иванов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Мил. Бакърджиев, Я. Богомилов, Т. Йорданов
ЦСКА „С. зн.“: Г. Велинов, Ив. Зафиров, Г. Димитров, Анг. Калбуров (65‘ Крас. Горанов), Анг. Рангелов, Цоньо Василев, Марио Вълков, Н. Христов, Сп. Джевизов, Пл. Марков, Ив. Методиев (46‘ В. Симов)
Голм.: 0-1 Вълков 4‘, 1-1 Бож. Колев 48‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 68‘ Христов (ЦСКА)

17.5.1980 г., 27 кр., Благоевград, ст. Хр. Ботев, **„Пирин“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Кост. Вангелов, 6 000 зр.
„Пирин“ Бл: Хр. Христов, Мет. Андреев, Д. Тасев, Хр. Бакалов, Й. Самоковлийски, Кост. Кабранов, Б. Хаджиев, Ив. Иванов, Б. Николов, Мет. Стоянов, Хр. Денчев
„Ч. море“: Д. Жаров, Вал. Пейчев, Т. Марев (67‘ П. Петров), Ив. Андреев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Мил. Бакърджиев (46‘ Г. Кондов), Я. Богомилов, Т. Йорданов
Голм.: 1-0 Бакалов 6‘ (дуз.)

8.6.1980 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 2-2 (1-1)**, съдия: П. Цанев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Т. Атанасов, Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Ив. Войчев, Г. Кондов (80‘ Мил. Бакърджиев), Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Йорданов
„Тракия“: Д. Вичев, Жоро Мачкански, Ат. Маринов, Бл. Блангев, Славчо Хорозов (57‘ Крас. Стоянов), Коста Танев, Кост. Костадинов (64‘ В. Василев), Д. Младенов, Крас. Манолов, П. Зехтински, Митко Аргиров
Голм.: 1-0 Бож. Колев 2‘ (дуз.), 1-1 Танев 22‘, 2-1 Р. Рафиев 52‘, 2-2 Манолов 61‘

11.6.1980 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 4-1 (1-0)**, съдия: Н. Дудин, 1 000 зр.
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков (83‘ Мил. Бакърджиев), Т. Марев, Вал. Пейчев, Т. Атанасов, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Ив. Войчев (11‘ П. Петров)
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Ал. Еленков, Г. Стефанов, Г. Бонев, Й. Стойков, Венц. Арсов, Анг. Колев, Трайко Соколов, Бойчо Величков (56‘ Ив. Василев), Нако Дойчев, Н. Спасов
Голм.: 2-0 Р. Рафиев 4‘, 49‘, 3-0 Т. Атанасов 60‘ (дуз.), 3-1 Арсов 67‘, 4-1 Р. Рафиев 90‘ (дуз.)
ЖК: Величков (Лок)

15.6.1980 г., 30 кр., Ст. Загора, ст. Локомотив, **„Берое“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**, съдия: Сп. Луков, 10 000 зр.
„Берое“: Коста Костов, Ил. Илиев, Теньо Минчев, Н. Янков, Кънчо Кашеров, Г. Стоянов, Танко Танев, Д. Димитров (46‘ Таньо Петров), Петко Петков, Пл. Липенски (80‘ Теньо Тенев), Вал. Пеев
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Т. Атанасов, Ив. Иванов, П. Петров (87‘ Д. Денев), Вал. Пейчев, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Йорданов
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 20‘, 1-1 Липенски 60‘ (пну), 1-2 Т. Йорданов 80‘
ЖК: П. Петров (ЧМ)

„Ч. море“ Вн,1979-80 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Рафи Рафиев	28	11
Борис Манолков	28	
Божил Колев	27	7
Валери Пейчев	26	1
Иван Иванов	26	1
Георги Кондов	26	2
Тодор Атанасов	26	2
Янчо Богомилов	26	
Тодор Йорданов	25	2
Тодор Марев	23	
Светозар Светозаров	20	2
Иван Андреев	19	1
Петър Петров	17	1
Иван Дончев	16	3
Георги Жеков	15	
Иван Войчев	9	2
Димо Денев	8	
Милен Бакърджиев	5	
Иван Христов	4	
Димитър Жаров	2	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септ. знаме“	30	18	10	2	60-30	46
2.	Славия София	30	21	3	6	66-27	45
3.	Левски - Спартак	30	15	7	8	45-38	37
4.	Берое Стара Загора	30	13	8	9	49-37	34
5.	Тракия Пловдив	30	14	5	11	39-38	33
6.	Марек Ст. Димитров	30	11	9	10	51-42	31
7.	Черно море Варна	30	9	13	8	36-33	31
8.	Миньор Перник	30	11	6	13	31-46	28
9.	Черноморец Бургас	30	12	3	15	39-42	27
10.	Ботев Враца	30	10	6	14	35-43	26
11.	Локомотив София	30	7	12	11	32-43	26
12.	Пирин Благоевград	30	9	7	14	27-34	25
13.	Сливен	30	8	9	13	32-43	25
14.	Спартак Плевен	30	7	10	13	26-39	24
15.	Локомотив Пловдив	30	6	10	14	33-52	22
16.	Етър В. Търново	30	7	6	17	31-45	20

Тодор Йорданов Йорданов – Вятъра

(р. 3.5.1955 г.)
Позиция: нападател, крило
„Ч. море“ 1974-1982
„А“ РФГ: 147 мача/7 гола
„Б“ РФГ: 23/5

С Димитър Боснов бяхме съседи, живеехме в един и същи блок. С децата от квартала бяхме обособили двора като футболно игрище и постоянно играехме там футбол, а той в свободното си време ни наблюдаваше. Бях 5-6 клас. Един ден дойде при мен и ми каза, че 100% ще стана футболист. Започнах да тренирам футбол при него в юноши младша възраст на „Черно море“, след това преминах в старшата възраст. Понеже учех в 4-годишно училище обаче, Техникума по корабостроене, се получи едно прекъсване от година, в която не можех да играя футбол. Това беше четвъртата ми година в техникума. По време на нея нямах вече право да играя за юношите. Може би обаче това беше за добро. Имах време да залегна над учебниците, дипломирах се с отличие и постъпих в Икономическия университет.

Преди да стана задочен студент трябваше да изкарам 2 години казармата. Това стана като футболист на „Черно море“. Веднага след като завърших техникума ме привлякоха в представителния отбор на „моряците“. Постъпих в тима на 1 юли 1974 г., бях на 19-годишна възраст. Треньор беше Георги Димитров – Червения с помощник Димитър Боснов. Наложих се с огромна лекота. Още в първия ми двубой играхме със „Сливен“ за празника на Военноморския флот. Те тъкмо бяха влезли в „А“ група, но бяха страхотен тим. Целият младежки национален отбор играеше при тях. В този мач аз вкарах два гола и ги победихме с 4:1.

Първият ми официален мач беше с „Локомотив“ (Пловдив) във Варна една седмица по-късно. Предходната година те бяха завършили на трето място. В състава им личаха Христо Бонев, Гочето Василев… Бяха като икони за нас. Загубихме с 2:3, но в индивидуален план този мач беше много успешен за мен. Асистирах за първия гол на Стефан Богомилов, след което ме фаулираха и за дузпа. Червения ме беше сложил като централен нападател, а по двете крила играеха Богомилов и Дамян Георгиев.

Така още в началото на престоя си в мъжкия отбор се наложих като титуляр. Три месеца по-късно ме извикаха и в младежкия национален тим до 23-годишна възраст. През 1975 г. станахме балкански шампиони. Обявиха ме за най-перспективния млад състезател в България. С летящ старт навлязох в мъжкия футбол. Появи се и прякорът ми, Вятъра. Няма конкретен човек, който да посоча като автор на прякора. Публиката ми го даде.

Бързината беше най-силното ми качество. Вземах 100 метра за 11 секунди с гуменки. Не мисля, че друг български футболист можеше да ми се опре на бързината. Като се има предвид, че никога не съм тренирал лека атлетика. Явно просто генетично ми беше заложено. И невероятно бърза мозъчна реакция. За части от секундата през главата ми преминаваха до 5 варианта за развитие на дадена ситуация и можех да сменя решението си в зависимост от необходимостта.

Най-красивият гол, според мен, който съм вкарвал, беше с младежкия национален отбор срещу Полша. Георги Минчев от „Славия“ ми центрира отдясно, тръгнах на спринт към топката, изпреварих цялата защита, той ми я подаде пред всички, и с плонж с глава я завъртях в обратния ъгъл, горе в паяжината. За „Черно море“ най-много се зарадвах на първия си гол, който беше на „Народна армия“ срещу ЦСКА през сезон 1974/75. Богомилов центрира, аз пак пред всички излязох и с левия крак я изпратих в далечния ъгъл на Йордан Филипов.

Според мен до изпадането през 1976 г. се стигна, защото в състава се получи една „дупка“ от липсата на играчи в „златна възраст“. Имаше много млади момчета, имаше и много опитни, вече дори застаряващи, футболисти, но липсваха тези по средата. Другите отбори имаха масив от състезатели на възраст между 24 и 26 години, а ние нямахме. Изпадането в „Б“ група обаче беше полезно. Всеки един футболист започна да чувства мястото си в отбора и след като се завърнахме в елита започна силния период на нашия състав. Особено като дойдоха Борето Манолков и Тошко Атанасов от ЦСКА.

В „Б“ група като бяхме скъсах мускулни влакна и не играх в последните 4-5 мача. Получих контузията на един мач във Варна, вкарах гол, мисля, че беше срещу Мездра. Вкарах гол, мачът си вървеше с лекота. Тръгнах рязко за една топка и усетих как ме клъвна нещо отзад. Смениха ме. Следващите дни ми биха инжекции и уж всичко мина. Влязох следващия мач и тогава вече се довърших, така да се каже. До края на сезона не играх. Върнах се за празнуването на влизането ни в „А“ група.

Най-паметният мач за мен беше като победихме „Левски“ с 3:1. Те бяха невероятен отбор, но ние нещо се разкрепостихме в този мач. Надиграхме ги, а можеше да ги победим и по-изразително. Напълно заслужено спечелихме. Пламен Николов, левият бек, играхме преди това заедно при младежите, не спря да ми вика „ще стоиш тук при мен, никъде няма да ходиш“. Беше се притеснил. В този сезон бяхме взели страха на почти всички отбори.

Играл съм в младежкия нац. отбор до 21 и до 23 г. Имам общо 7 мача и 2 гола. В „А“ националния отбор имам 3 мача на турнето в Япония през януари 1976 г.

Останах в „Черно море“ до 1982 г. Класирахме се на 4-о място, малко не ни достигна да спечелим бронзовите медали. Напуснах отбора, защото ми

съобщиха, че започват да ме проучват за работа в Икономическа полиция. Тогава не се подаваха документи да постъпиш на служба там, те избираха кого да вземат. Докато течеше това проучване отидох да играя една година в „Б“ група за „Добруджа“, но вече знаех, че в момента, в който завърши проучването трябваше да спра с футбола. Така през 1983 г. на 28-годишна възраст прекратих кариерата си и станах офицер в Икономическа полиция. Това беше възможност, която не можех да пропусна.

Работих общо 11 години в Икономическа полиция, като последните 3 години обслужвах банките, бюджета. Покрай това установих много контакти с банкери. Стана консолидация в банковата система и ме поканиха през 1994 г. с още двама души да оглавим сигурността на „Експресбанк“. По-късно станах главен секретар на банката. Работих до 4 юли 2006 г., когато със зелена карта отидох в САЩ. Големият ми син Данко вече беше спечелил пълна стипендия и беше студент в Ню Джърси. Ходихме през 2002 г. на сватбата му в Калифорния и малкия ми син и той каза, че иска в щатите. Заминахме заради децата.

На национално ниво десетилетието започва с най-голямото разочарование за футболния запалянко, за което можем да си спомним. На СП'70 в Мексико, в определената като „много лесна" група с Мароко, Перу и ГФР, националния отбор постига само едно равенство с Мароко и инкасира две загуби, като тази срещу Перу е особено болезнена. След като повежда с 2-0, България загубва мача с 2-3. Студен душ, последван от отрезвяване, изразено в популярната статия, приписана лично на Тодор Живков: „До кога ще се търпят недъзите в българския футбол". Статията е изпепеляваща критика към начина на подготовка на футболистите, непрофесионалният подход на недостатъчно квалифицирани треньори, грубата намеса, запалянковщина, некомпетентни и субективни оценки и препоръки на отделни ръководни дейци, министри, генерали, ръководители на ведомства, окръжни дейци безотговорно бъркащи се във футболните дела. Спомената е и ролята на съдийството и липсата на обективност и компетентност.

Класирането на следващото СП'74 в ГФР беше прието като даденост, последвано от посредствено представяне, изразено в два равни мача срещу Швеция и Уругвай и очаквана загуба срещу Холандия на Йохан Кройф. Неуспеха за класиране на СП'78 в Аржентина след 4 последователни участия на световни финали, показа че България не е абонирана за тях и че българския футбол като цяло не е на очакваното от всички нас ниво и отстъпва от позициите си на международната сцена.

Що се отнася до „Черно море", десетилетието започва с интриги и конфликт между част футболистите под влиянието на Иван Василев и треньорът Георги Димитров – Червения, което довежда до сътресения и последвалото напускане на един от най-големите таланти на черноморската школа – Божил Колев в посока ЦСКА. Ерата на Червения в клуба приключва с отпадането в „Б" група през 1976 г. и трагичната му смърт в самолетна катастрофа две години по-късно.

През първата половина на 1970-те приключват кариерите си последните футболисти от „класическото поколение", което въпреки че не успя да спечели трофей, събираше десетки хиляди на стадиона и караше хората да говорят за „Черно море". Отборът беше фактор в решаването на шампионата, което както знаем и чуваме от участниците по онова време, е означавало да се играе за титла на ЦСКА, чиито началници са и преки такива на председателя на „Черно море" адмирал Васил Янакиев. Порочната практика на тази „гореща връзка" продължава и през 1970-те. По думите на Иван Андреев – Мирона, отпадането в „Б" група през 1976 г. е дирижирано именно от ЦСКА, като отмъщение за загубата им във Варна на 13.9.1974 г., която е единствената за ЦСКА срещу „Ч. море" за последните 10 години. Чуваме за влизане на висши офицери в черноморската съблекалня на ст. „Народна армия" и за индивидуални разговори с определени футболисти, което ни връща и към статията за недъзите в българския футбол, които продължават да се търпят и вихрят с пълна сила.

Забелязва се и частичен отлив на публиката от трибуните. За последен път „Гагарин" е препълнен (официално 35 000 зрители според в. „Нар. спорт") на 22.5.1976 г. в решителния мач за оставане в „А" РФГ срещу ЦСКА „Септ. знаме", който „Ч. море" губи с 0-2, въпреки всеобщото очакване за „армейска взаимопомощ". Най-посетените мачове в „А" група, до последния от тях през есента на 1993 г. събират около 20-25 000.

Потокът от западногермански отбори, които водят лятната си подготовка на базата в „Спортпалас" окончателно спира с гостуването на „Арминия" Билефелд през лятото на 1976 г. Броят и качеството на чуждестранните отбори, пристигащи във Варна започва да намалява чувствително. От западна Европа се задоволяваме със „спаринги" срещу „Тюбинген" и „Виктория" Кьолн, а от Съветския съюз, освен редовните срещи с „Черноморец" Одеса, на гости ни идват отбори от втора и трета класа, като „Звезда" Перм, „Звезда" Кировград и „Дружба" Майкоп.

Най-полезни остават контролите с полския шампион от 1973 и 1976 г. „Стал" Мелец, които се провеждат почти всяка година, както и тези срещу носителят на КНК от 1974 г. и шампион на ГДР от 1972, 1974 и 1975 г. „Магдебург". Тези мачове довеждат във Варна футболисти от световна класа (Лато, Шармах, Касперчак, Домарски, Щрайх, Померанке, Шпарвасер) и позволяват на футболистите на „Черно море" контакт и „сверяване на часовниците" с най-доброто от европейския футбол от нашата страна на „Желязната завеса". От мачовете срещу „Стал" Мелец, „Ч. море" записва победа и загуба във Варна и два равни и две загуби в Полша. Подобен е баланса и срещу „Магдебург" – победа и загуба във Варна и две загуби в ГДР.

През лятото на 1979 г. председателят на Общинския народен съвет Христо Тошков представя амбициозен план за организирането на международен турнир, в който да бъдат поканени отбори от европейска величина. Първият турнир може да бъде определен като успешен, въпреки че един от поканените отбори („Карл Цайс" Йена) се отказва от участие дни преди турнира и на освободеното място е включен отборът на „Девня". Поставя се началото на традиция, която ще продължи и през 1980те.

1980 - 1990

Неджиб Хамидов, Никола Спасов, Абил Билялов (треньор), Рафи Рафиев и Светозар Светозаров - Бебо в средата на 1980-те

Ветерани от 1970-те на турнир в зала "Владислав", от ляво надясно: Стефан Богомилов, Красимир Коларов - Млякото, Трендафил Василев, Здравко Митев, Пламен Христов - Пепи, Петър Петров - Пепи, Светозар Светозаров - Бебо и Дамян Георгиев - Чудото

От ляво надясно: Милчо Милчев, Драган Борисов, Пламен Ганев, Иван Иванов и Янчо Богомилов

СТАБИЛНИ ЗАЩИТИ

ДОБРИ ДИСПЕЧЕРИ

„ЧЕРНО МОРЕ" – „АВТОМОБИЛИСТ" (Баку) 5:1

•"А" РФГ • 1980–81 г.

Купа на ОНС "Варна-80" от ляво надясно: Я. Богомилов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Г. Кондов, Т. Марев, Вал. Пейчев, Св. Светозаров, П. Петров и Т. Йорданов

„ЧЕРНО МОРЕ" — ОТБОР С РАВНОСТОЙНИ ФУТБОЛИСТИ

Гостуването на «Черно море» в Азърбайджан

АМИ АКО НЕ БЕШЕ ГРЕДАТА?

Футболният отбор на „Черно море" в Мароко

СКУКА, АМА КАКВА!..

НА ПРИЛИВИ И ОТЛИВИ

БЕЗПОМОЩНИ НАПАДАТЕЛИ

ПОБЕДА НА НАШИТЕ АРМЕЙЦИ - 7:2!

ГРУБОСТИ И ШЕСТ КАРТОНА

„ЧЕРНО МОРЕ" — С ПРОБЛЕМИ

НАКАЗАНИЕ ЗА НЕУМЕНИЕТО

1980

На 12.7.1980 г., в. „Нар. спорт“ обявява, че **Иван Василев** е утвърден от бюрото на дружеството като ст. треньор с помощници Т. Великов и змс Божил Колев. Всъщност дружеството до този момент не е утвърдило ст. треньор, а има разговор между Божил Колев и адм. Янакиев за връщането на Иван Василев на тази длъжност, на което адмиралът не е дал съгласието си все още, но на практика е поставен пред свършен факт, прочитайки във вестника. Василев е избързал с разпространението на новината пред журналистите, с което си навлича гнева на адмирала.

Иван Василев (вляво) като кум на сватбата на Божил Колев на 3.1.1973 г. Сред присъстващите са още Петър Жеков, Иван Моканов и Атанас Аврамов (Кафето)

По думите на Божил Колев: „Иван Василев започна следващия сезон (1980-81), но му направиха постановка. Адмиралът беше решил окончателно да го разкара от отбора. Когато ни поканиха в Баку през януари 1981 г., всички си бяхме купили злато. От там се купуваше злато и хайвер. Бяха изпратили един офицер с нас, който слухтеше и събираше информация кой какво е купил. На връщане ни направиха голяма хайка на митницата. Бяха подготвени, имаха информация. За всеки футболист имаше по един митничар. Тарашиха из багажите на всички и където намериха недекларирано злато го конфискуваха. Иван Василев беше наказан като ръководител и за това, че не предотвратил покупките на злато го изгониха. Повече не се върна в отбора.

Стоян Ормандживев поема треньорския пост от февруари до 4.4.1980 г.

Аз твърдо отказах да поема поста и го замести **Стоян Ормандживев**, но той си замина след като ръководството реши да дадем мача на „Сливен“, за да се спасят от изпадане (4.4.1981 г.). Той беше много интелигентен и честен човек и не искаше да влиза в уговорки. Още повече, от ръководството никой не го беше уведомил или поискал съгласието му. Хвърли си шубата на скамейката и си замина още на полувремето, не изчака даже мача да завърши. Каза ни да поздравим Иван Моканов и си отиде.“

След оттеглянето на Ормандживев, като треньор на отбора отново е обявен **Божил Колев**, който остава до края на сезона.

„Още през януари 1981 г. ми се обади Васил Спасов – Валяка, който беше треньор на „Омония“ Никозия и ме попита дали искам да играя в отбора му. Казах му, че искам, но съм военен и може би няма да ми разрешат. По същото време има някакъв конгрес на БКП и са поканени гости от други ком. партии. Добри Джуров бил там, Станишев (старши), когато кипърският им другар ги запитал дали може да

→

II

"Черно море" 1980 от ляво надясно: Я. Богомилов, Вал. Пейчев, Дино Денев, Св. Светозаров, Т. Марев, Ив. Андреев, Г. Кондов, Рафи Рафиев, Т. Атанасов, Б. Манолов и Божил Колев, ..., гл. съдия Войчех Христов (ЧССР)

ФУТБОЛЕН ТУРНИР

• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •

| ВАРНА | 02 - 09 август 1980 |

• Първа група

- ЖСК "Спартак" Варна
- "Тракия" Пловдив
- "Селта" Виго, Испания

• Втора група

- "Черно море" Варна
- " Добруджа" Толбухин
- "Ада Демирспор" Адана, Турция

"Добруджа" Толбухин 1980 прави от ляво надясно: Атанас Петков, Петър Киров, Христо Божков, Иван Георгиев, Иван Манолов и Стоян Господинов, клекнали: Валентин Велчев, ...

Adana Demirspor 1980 прави от ляво надясно: Önder Mustafaoğlu, Necmettin Değdeviren, Eren Tatlı, Mustafa Cevhe... Ümit Özkalp, Erol Togay, клекнали: Müjdat Kenanoğlu, Gürsan Aday, Mehmet Sümer, Orhan ...

1980

***1.FC „Magdeburg“**, завършва на 4-то място в ГДР-Оберлигата 1979-80 и се подготвя за сезон, в който ще завърши 3-ти, с ново участие в турнира за купата на УЕФА, а Йоахим Щрайх е голмайстор на лигата с 20 гола.*

***„Celta“ Vigo**, осн.23.8.1923 г. от сливането на всички клубове във Виго с цел да се създаде нов, по-силен отбор. „Селта“ спечелва 6 титли на Галиция в периода 1924-34, но няма успехи на национално ниво. През последния сезон (1979-80) „Селта“ отпада от Segunda в Segunda B дивизия (трето ниво на испанския футбол) и се подготвя за силен сезон, в който отново ще спечели място във втора дивизия.*

се уреди трансфера ми в „Омония“ или да занимавал другаря Живков с този въпрос. Отговорили му, че всичко може да се уреди и без др. Живков. Един ден ме извика адм. Янакиев и ми каза: „Значи, в Кипър искаш, значи.“ Казах му, че искам в чужбина да добия опит. След известно време ме извика отново и ми даде да разпиша някакъв документ, че поради невъзможността да замина за Кипър като офицер, моля да бъда уволнен от армията. Преди да излетя за Кипър минах през министерството. Там ме извика ген. Матеев и ме пита защо съм се уволнил от армията, след като е имало решение да замина като офицер и ми даде да разпиша друг документ, за да ме върнат на длъжност, но аз отказах. И може по-добре стана, защото в Кипър се контузих и се върнах преждевременно. Скъсах кръстни връзки на коляното, оперираха ме в ГФР. Янакиев се обадил където може, да не ме вземат на работа. Ако бях още офицер, адмирала щеше да ме забие в някое поделение, а така като цивилен нищо не можеше да ми направи.

***

Отбора напускат **Иван Войчев,** който преминава в ЖСК „Спартак“ и **Димо Денев**, за който нямаме информация дали е играл в друг отбор. **Димитър Жаров** изиграва последния си мач и след като се уволнява през октомври преминава в „Локомотив“ Пловдив, **Иван Христов** преминава във „Ватев“ Белослав.

Новите за този сезон са **Пламен Ганев** от „Добруджа“ Толбухин, като резервен вратар от ЦСКА „Септ. знаме“ е привлечен **Емил Бучински**, който не записва официален мач за отбора, от ЖСК „Спартак“ като донаборник пристига **Пламен Казаков**. От юношеския отбор дебютира **Верони Страшников**.

***

26.7.1980 г., Варна, **„Ч. море“ – 1.FC Magdeburg 1-2**,

Голм.: Пл. Ганев (ЧМ), Tyll, Cebulla (Mg)

29.7.1980 г., Варна, **„Ч. море“ – Celta Vigo 3-2**,

Голм.: П. Петров, Р. Рафиев, Б. Колев (ЧМ), Genaro, Jesús Santomé (C.)

***

В. „Нар. дело“, 6.7. 1980 г.: „От 2 до 9 август във Варна ще се проведе традиционният международен турнир по футбол за купата на Общинския народен съвет. По предварителни данни в проявата ще вземат участие „Спортинг“ (Лисабон), „Дукла“ (Прага) *(бел. и двата поканени отбора не пристигат във Варна)*, „Тракия“, „Черно море“, „ЖСК- Спартак“ и един от водещите отбори на Испания, който ще бъде определен допълнително. Предвижда се съставите да бъдат разделени на две групи и да се играе по системата „всеки срещу всеки“. Победителите в групите ще играят за първо място, а вторите – за трето място.“

В крайна сметка, шестте отзовали се отбора са разделени в две групи по три:

1-ва група: ЖСК „Спартак“, „Селта“ Виго и „Тракия“ Пловдив

2-ра група: „Черно море“, „Добруджа“ и „Адана Демирспор“

3.8.1980 г., ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 3-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Я. Богомилов 39‘, 2-0 Р. Рафиев 66‘, 3-0 Т. Атанасов 82‘

5.8.1980 г., ст. Ю. Гагарин, 19.00., **„Ч. море“ – „Adana Demirspor“ 3-1 (2-0)**,

Голм.: 1-0 Бож. Колев 30‘, 2-0 Г. Кондов 35‘, 2-1 Дюргюз 64‘, 3-1 Р. Рафиев 66‘

В. „Нар. дело“, 6.8. 1980 г.: „Черно море“ – финалист. На ст. „Юрий Гагарин“ във Варна снощи се състоя поредната среща от Втория международен турнир по футбол за купата на общинския народен съвет във Варна. Противопоставени бяха два съперника, които заемат почти еднакво място в крайното класиране на футболните първенства на своите страни: „Демир спор“ – Турция (на осмо място с актив от 29 точки и голово съотношение 27:24) и „Черно море“ (на седмо място с 31 точки и 36:33 голово съотношение).

Характерно за играта и на двата отбора беше похвалното движение на почти всички футболисти, които действаха на широк периметър и създадоха сравнително много голови положения. В това отношение добра оценка може да се даде на средната линия на черномор-

1980

ци (Богомилов, Кондов)

Победа с 3:1 завоюва отборът на „Черно море“ и е единият от финалистите, които воюват за купата. … ***Б. Йовчев***“

9.8.1980 г., ст. Ю. Гагарин, 19.30, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 3-0 (1-0)**, 15 000 зр.,

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 2‘, 2-0 Т. Атанасов 57‘, 3-0 Т. Йорданов 69‘

В. „Нар. спорт“, бр. 97, 11.8.1980 г.: „Купата – за „Черно море“. Очакваният с голям интерес финал за турнира на купата на Общинския народен съвет – Варна между „Ч. море“ и ЖСК „Спартак“ задоволи 15 000-те любители на футбола. Спартаковци, които трябваше да я защитават, останаха длъжни само към резултата. Иначе и те вложиха много старание двубоят да е качествен и привлекателен. Черноморци се „отчетоха“ напълно, и с красиви голове, и с майсторски комбинации, и с ефикасни контраатаки – 3-0 …

Освен купите за първите три отбора, връчени от председателя на Изпълнителния комитет на ОНС Хр. Тошков, награди получиха и Б. Манолков (ЧМ) за най-добър вратар, Б. Колев (ЧМ) за най-добър защитник, Ив. Петров (ЖСК-Сп) за най-добър нападател и Р. Рафиев за голмайстор на турнира.“

В. „Нар. дело“, 12.8. 1980 г.: „Вторият международен турнир за купата на ОНС – Варна е вече история. След като победиха своите съперници в двете предварителни групи, до финала достигнаха „Черно море“ и „ЖСК – Спартак“ – първият с явни амбиции да спечели ценния трофей, вторият – с решимост да отстоява престижа си на първи носител на купата. Това направи двубоя интересен и напрегнат. Своите намерения черноморци защитиха с добра техническа сръчност при боравенето с топката, с интересни комбинации, бързи контраатаки и красиви голове. Футболистите на „ЖСК-Спартак“ също се показаха в добра светлина, но отстъпваха най-вече в резултатността.

Победата с 3-0 спечели „Черно море“. Голмайстори: Рафиев (2 мин.), Атанасов (57 мин. – от пряк свободен удар от около 30 метра), Т. Йорданов (69 мин.)…

Купата на ОНС беше връчена на капитана на „Ч. море“ з.м.с. Б. Колев от председателя на организационния комитет на турнира Хр. Тошков. … ***Б. Йовчев***“

В. „Полет“, 10.8.1980 г.: „Не се ли обезсмисля хубавата идея? Малобройните зрители на срещите от Международния турнир по футбол „Варна-80“ не веднъж си спомняха за миналогодишния: подсещаха ги празните трибуни, неизвестните имена на отборите, тяхната игра … Ние се сещахме и за похвалните думи, изписани за организаторите на същата тази страница след „Варна-79“, за пожеланията и увереността, че единствения у нас международен футболен турнир ще става все по-авторитетен, интересен и полезен. Припомняхме си и уверенията, че той ще стане неминуемо такъв, че този път ще дойдат къде по-популярни европейски състави. Но на 3 август на ст. „Юрий Гагарин“ дефилираха отбори, интересът към които не можа да запълни със зрители дори два сектора от трибуните. Три от 6-те участника бяха членове на „Б“ футболна група! (Според треньора на „Селта“, М. Павич, испанският представител играел в регионална група, а не в „Б“ …) *(бел. През сезон 1980-81 отборът на „Селта“ Виго играе в дивизия Segunda B, което е трето ниво в испанския футбол)*. Логично е да попитаме: нужно ли е черноморският град, доказал големите си възможности на организатор на световни спортни празници и видял елита на десетки спортове, да бъде дома на единствения в света

9.8.1980 г., ст. „Ю. Гагарин“, Божил Колев получава купата на ОНС-Варна от председателя на организационния комитет Христо Тошков

9.8.1980 г., отборът на „Ч. море“ с купата на ОНС-Варна, прави от ляво надясно: Т. Великов (пом. тр.), Вал. Пейчев, Т. Марев, Д. Жаров, Т. Атанасов, Я. Богомилов, Б. Манолков, Ив. Иванов, Бож. Колев и Ив. Василев (ст. тр.), клекнали: Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров, П. Петров, Т. Йорданов, Ив. Андреев, Г. Кондов, Пл. Ганев и Р. Рафиев

1980

***„Adana Demirspor“ Adana**, осн.28.12.1940 г. като отбор на ЖП работници, завършва на 8-мо място в турската Първа лига (1979-80) а през следващия сезон постига най-големия си успех: вицешампион на Турция с участие в първия кръг в турнира за купата на УЕФА, където е елиминиран от „Интер“ Милано (1-3, 1-4)*

МЕЖДУНАРОДЕН турнир на втородивизионни отбори?

За всичко това участващите отбори имат най-малко вина. Те всички положиха достатъчно старание и умение, за да оправдаят поканата и покажат реалните си възможности. В почти всички срещи стремежът да се играе нападателно бе очевиден – и това е най-голямото достойнство на турнира, на терена се мислеше, раждаха се интересни ходове. Ще се запомнят много от попаденията на голмайсторите, проявите на Колев, Иванов, Марев, Венков, Ив. Петров, Енчев, на Аднан - №9 и Орхан - №10 от „Демир спор“, на Адемир - №6 от „Селта“, всеотдайността с която воюваха футболистите на „Добруджа“, но в едно с това и някои недостойни прояви (срещата „Тракия“ – „Селта“).

Приятно бе да се наблюдава отговорността и амбицията на „Черно море“ и „ЖСК-Спартак“, за да остане купата на ОНС във Варна. Във важния период на търсене на най-сполучливия състав и тактически вариант, когато се „налива“ не само физическа сила, но и самочувствие и увереност за новото първенство, те показаха оптимистични резултати. Въпреки няколко досадни пропуски, стабилността на отбраните е задоволителна, насърчителна е и играта на нападателите, които създадоха достатъчно голови възможности и оползотвориха добър процент от тях. Хубавото в атаките най-често започваше в средата на терена, където Кондов, Богомилов, Светозаров, Господинов, Стоев, Попов и Михов имаха похвални изяви, но допускаха и грешки – най-вече с дългото задържане на топката.

Радва ни фактът, че Купата на ОНС не напуска родния си град, но радостта ни ще бъде неизмерно по-голяма ако „Ч. море“ и „ЖСК-Спартак“ постигнат своите цели в предстоящите първенства. … ***Стефан Янев***“

ЧЕРНО МОРЕ
КАЗАБЛАНКА
23-24.08.1980

1980

***„Atletico" Madrid**, осн. 26.4.1903 г., третият най-успешен клуб в Испания след „Реал" Мадрид и „Барселона", до 1980 г. има 8 титли на Испания (последната 1976-77 г.), 5 пъти носител на Кралската купа (последно 1975-76 г.), носител на КНК (1961-62 г.), финалист в турнира за КЕШ 1973-74 г. и носител на Интерконтиненталната купа 1974 г., след като носителят на КЕШ „Байерн" Мюнхен отказва участие, „Атлетико" приема да играе като представител на Европа и побеждава „Индепендиенте" Буенос Айрес в два мача на разменено гостуване (0-1, 2-0). През сезон 1979-80 „Атлетико" завършва на необичайното 13-то място в Първа дивизия, а през започващия сезон 1980-81 ще завърши на 3-то място, само на 3 точки от шампиона „Реал Сосиедад".*

„Нар. дело", 22.8. 1980 г.: „Футболният отбор на „Черно море" в Мароко. Вчера отпътува със самолет от Варна през София за Мадрид отборът на футболния клуб при ФСФД „Черно море". Оттам той ще продължи за Казабланка (Мароко), където ще участва в светкавичен турнир (два мача за два дни), заедно с „Атлетико" (Мадрид), „Порто" (Португалия) и националния отбор на Мароко. В състава на групата са включени 15 футболисти. В Мадрид към тях ще се присъедини и капитанът на отбора змс Божил Колев, който бе с националния отбор в Испания."

(бел. вместо „Порто", в турнира участва „Интернационал" Порто Алегре, а мароканският отбор е този на „Магреб Атлетик" от град Фес)

Ив. Василев: „участието ни в турнира беше организирано от някакъв сърбин, казваше се Маркович. Още в началото ни каза, че отиваме под името „Локомотив" София. Ръководството беше против, аз бях против, но той беше непреклонен. Никой не ни знаел, „море е за купане" ни вика, „Локомотив" ще сте. Така играхме на този турнир под друго име. Първия мач паднахме на дузпи, а втория бихме мароканците и ни дадоха някаква купа."

(бел. в различните вестници отборът на „Черно море" е изписван с имената ЦСКА, „Локомотив" София и „Локомотив" Варна. В преведените статии отбелязваме актуалното име: „Черно море")

Турнирът за купата „Мохамед V" води началото си от 1962 г., една година след кончината на кралят на Мароко, Мохамед V, а последното му издание е през 1989 г. В този период, той се провежда 19 пъти. Носители на трофея са били отбори като „Бока Хуниорс", „Реал" Мадрид, „Фламенго", „Барселона", „Байерн" Мюнхен, „Пенярол", „Динамо" Киев …, а през 1967 г. турнира е спечелен от ЦСКА „Черв. знаме", който побеждава на финала ФАР Рабат с 1-0. „Атлетико" Мадрид е най-титулуваният клуб в този турнир, с три трофея. Третият последен е спечелен през тази 1980 г., след победи след изпълнение на дузпи срещу „Черно море" Варна и „Интернасионал" Порто Алегре.

23.8.1980 г., Казабланка, ст. д'Онор, 19.00 (GMT), **Atletico Madrid – „Ч. море" 1-1, 5-4 (сл. дузпи)**, съдия: Бенали (Мароко), 10 000 зр.

Голм.: 0-1 Бож. Колев 48', 1-1 Рубен Кано 59' (псу)

„Atletico": Mejias, Marcelino, Balbino, Arteche, Sierra (55' Pedro Pablo), Lopez Garcia (35' Bermejo), Quique, Dirceu, Marcos, Rubén Cano, Cabrera (55' Rubio)

„Ч.море": Б.Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров (45' Т. Йорданов) (72' Г. Кондов), Т. Атанасов (35' П. Петров), Р. Рафиев, Я. Богомилов, Пл. Ганев

Пропусната дузпа: 75' Кике (Ат)

Ж.К.: Дирсеу (Ат)

При дузпите: 1-0 Бермехо, 1-1 Бож. Колев, Рубио пропуска, 1-2 Г. Кондов, 2-2 Кике, 2-3 Я. Богомилов, 3-3 Рубен Кано, 3-4 П. Петров, 4-4 Дирсеу, Ив. Иванов пропуска, 5-4 Маркос, Вал. Пейчев пропуска

В. „Marca", 24.8.1980 г.: „Съдията Бенали, марокански международен съдия, допусна много грешки, но фаворизира „Ч. море", след като играчите му бурно протестираха срещу гола на Кано, постигнат абсолютно по правилата. Но той беше респектиран от червено-белите и от факта, че местната общественост очакваше с нетърпение „Атлетико" да бъде финалист и така те ликуваха от крайния резултат след изпълнението на дузпи.

Головете: 0-1, 48 мин. след центриране пред вратата на „Атлетико" топката беше отбита и Колев с нисък удар откри резултата.

1-1, 59 мин., Кике е фаулиран близо до границата на българското наказателно поле. Рубен Кано изпълнява фаула, докато съперниците построяват стена. Българите протестират бурно редовността на гола, но напразно. Съдията е в пълното си право да не уважи протестите им.

Вторият мач от турнира за купата на Мохамед V, игран след съкрушителния триумф, постигнат от „Интернасионал" Порто Алегре (бел. 7-0 срещу

23.8.1980 г., ст. д'Онор, Казабланка, „Ч. море", прави от ляво надясно: Г. Жеков, Т. Марев, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Атанасов, Бож. Колев и Б. Манолков, клекнали: Св. Светозаров, Вал. Пейчев, Пл. Ганев и Ив. Иванов

23.8.1980 г., ст. д'Онор, Казабланка, „Атлетико" Мадрид, прави от ляво надясно: Лопес Гарсия, Сиера, Марселино, Мехияс, Артеше и Балбино, клекнали: Маркос, Кике, Рубен Кано, Дирсеу и Кабрера

23.8.1980 г., ст. д'Онор, Казабланка, капитаните Божил Колев и Марселино разменят флагчета пред съдията Бенали от Мароко.

23.8.1980 г., ст. д'Онор, Казабланка, Янчо Богомилов се промъква между Лопес Гарсия и Балбино.

„Магреб Атлетик“ Фес). „Атлетико“ изпълни девет корнера (шест през първото полувреме), срещу три на „Ч. море“ (един преди почивката). Размяна на вимпели между Марселино и Колев, капитаните на двата отбора. В 70 мин. Дирсеу е предупреден за опасно влизане в краката на противников футболист.

В 75 мин., страхотна игра на Педро Пабло, който в крайна сметка е фаулиран в зоната на наказателното поле на съперника. Дузпата е изпълнена от Кике и спасена от Манолков.

При равенство 1-1 в крайния резултат, започва изпълнението на дузпи. Бермехо е първи, превърнал удара си в гол, последван от Колев. Този на Рубио е спасен от българския вратар. Кондов реализира своята дузпа, както и Кике, Богомилов, Рубен Кано, Петров и Дирсеу, докато Мехияс най-накрая спира удара на Иванов, което означава равенството 4-4.

Втората партида започва с успешен удар на Маркос, а Пейчев би навън. „Атлетико“ ще играе утре в неделя, финала за купата срещу „Интернасионал“ Порто Алегре.“

(бел. Има някои разлики в минутите и сменените футболисти в различните вестници. Доверяваме се най-вече на в. „Марка“ и на разказа на Тодор Йорданов с логическата последователност на събитията: „Влязох като резерва през второто полувреме, но Дирсеу ме срита лошо. На него му дадоха картон, а аз не можах да продължа мача и ме смениха.“)

В. „El mundo deportivo“, 24.8.1980 г.: „Казабланка (Мароко), 23.8., „Атлетико“ Мадрид се класира тази вечер за финала на футболния турнир „Мохамед V“ след изпълнение на дузпи срещу „Черно море“ Варна, на местния стадион д‘Онор (на честта).

Редовното време завърши при резултат 1-1 с голове отбелязани във второто полувреме. На финала утре „Атлетико: ще играе срещу „Интернасионал“ Порто Алегре, който разгроми мароканския „Магреб Атлетик“ Фес със 7-0.

Съдия на срещата Бен Али от мароканската съдийска колегия не се справи добре. Той сбърка много пъти в отсъждането на фаулове и не видя дузпа в българското наказателно поле. Освен това предупреди Дирсеу в 24-ата минута на второто полувреме.

Головете: 0-1 във 2 минута на второто полувреме. Колев след два удара, отбити от защитата, най-после успя да прокара топката в мрежата на червено-белите.

1-1 в 14 минута на второто полувреме Пейчев събори измъкналия се от опеката му Педро Пабло. Фалът беше изпълнен от Рубен Кано, който със силен удар изненада защитниците и вратаря, които все още подреждаха стената.

Оправдан триумф. „Атлетико“ имаха по-добрите положения по време на мача, които за съжаление бяха пропилени и трябваше да се класира след изпълнение на дузпи.

Българите бяха по-активни в първите 15 минути, когато създадоха повече възможности от „дюшекчиите“. Но след тези първи петнадесет минути „Атлетико“ пое контрол върху играта и разчитайки на по-голямата си териториална доминация, създаде няколко много добри положения за гол, особено при два удара на Бермехо и Дирсеу, които Манолков изби в корнер.

Това първо полувреме беше скучно, с бавна игра, която може би се дължеше на жегата тази нощ в Казабланка.

Второто полувреме започна с гола на „Ч. море“, което обаче далеч не сплаши играчите на „Атлетико“, а им даде нова сила да натиснат още повече, отколкото в последния половин час на първото полувреме. 12 минути по-късно „Атлетико“ изравни резултата благодарение на способността на Рубен Кано да изпълни бързо наказателен удар.

В 30 минута от второто полувреме Педро Пабло навлезе опасно в наказателното поле, където беше фаулиран от Пейчев. Безспорна дузпа, бита от Кике, но Манолков разгада намеренията му и улови топката.

Пет минути по-късно Рубен Кано удари гредата от удобна позиция за гол. Футболистите на „Ч. море“ изглеждаха много уморени през второто полувреме и вече не контраатакуваха така опасно както през първите 45 минути. …“

Сп. „France football“, 26.8.1980 г.:„Магреб получи седем! Ако късният час на хода на мачовете не ни

***Dirceu José Guimarães**, бразилският национал (44/7) преминава в „Атлетико“ през 1979 г., една година след СП‘78, където го запомнихме с волето срещу Италия, с което донесе победата и бронзовия медал за Бразилия. Дирсеу участва в три СП, като през 1974 и 1978 е титуляр, а през 1982 играе само в първия мач, в отбора който според мнозина е най-добрият бразилски за всички времена.*

***Rubén Cano**, аржентинец играл за нац. отбора на Испания с ключов принос за титлата на „Атлетико“ 1976-77 г. (с 20 гола е голмайстор на отбора за този сезон). Силния период на Кано за нац. отбора са квалификациите за СП‘78, когато с негов гол в края на мача в Белград, Испания се класира за турнира.*

1980

***Maghreb Association Sportive de Fès (MAS)**, осн. 1946 г., един от основателите на мароканския футбол, появил се като антагонист на един от най-старите спортни клубове в Мароко US Fès (осн. 1915 г.), в който обаче са играели само французи (Мароко е френски протекторат до 7.4.1956 г.). „Магреб" е първият не-френски отбор достигнал до 1/32 финал в турнира за купата на Франция (1954-55 г.), където е отстранен от парижкия „Ред стар". След основаването на мароканско първенство през 1956 г., „Магреб" печели първата си титла през 1965 г. и през 1979 г. за втори път е шампион на Мароко, а през 1980 г. спечелва купата на краля, докато в шампионата завършва на 8-мо място.*

позволи да знаем крайния им резултат от тази купа „Мохамед V", можем обаче да се съгласим, че първите три срещи всъщност не са опровергали логичните прогнози.

В полуфиналите, играни в събота вечер, отборът представящ Мароко, „Магреб" Фес беше буквално размазан от бразилците от „Интернасионал" Порто Алегре със 7-0, докато на „Атлетико" Мадрид и „Черно море" им трябваше две серии от дузпи, след които испанците се класираха за финала.

За съжаление, малко зрители се появиха на трибуните на стадиона за този турнир в началото на новия сезон, който включи няколко привлекателни имена. Два факта могат да бъдат посочени като причина за това явление: мароканският участник в Казабланка беше от град Фес, а зрителите искаха да видят някой от своите отбори в турнира. Освен това, мачовете бяха директно предавани по телевизията, което представи чудесна алтернатива на зрителите, да ги гледат в домашна обстановка.

Също така, Фес се пропука напълно през второто полувреме. Въпреки, че мачът не започна в много интензивен ритъм, за бразилците той не беше самба, а просто един добър тренировъчен мач с голяма разлика в класите, която можем да очакваме между един професионален отбор като Порто Алегре и една аматьорска формация, като тази от Мароко. След няколко здрави схватки от мароканска страна, предимно от защитника Гезар, бразилците откриха резултата в 5-та минута от пряк свободен удар чрез Жаир. Последва едно първо полувреме, което бразилците контролираха без особени трудности и в 43-та мин. централния нападател Жонес получи центрирана топка от Адилсон, която мароканския вратар Хазас не можа да спре и – 2-0 до почивката. През второто полувреме настъпи срив в мароканската защита, което позволи на бразилците да отбележат още пет гола чрез Жаир 57 и 87 мин., Жонес 52 и 60 мин. и Силвио, който беше влязъл на мястото на лявото крило Адилсон в 85 мин.

Много по-равностоен беше вторият полуфинал между българския „Черно море" и испанския „Атлетико" Мадрид. Първото полувреме премина в опознаване между двата отбора, без да бъде отбелязан гол. Само три минути след подновяване на играта, полузащитника Колев се възползва от грешка на вратаря Мехиас при едно разбъркване пред вратата му и откри резултата. „Черно море" имаше възможност да увеличи преднината си шест минути по-късно, но в крайна сметка Рубен Кано отбеляза за „Атлетико" Мадрид в 59 минута от пряк свободен удар от около 25 метра. Десет минути преди края испанците не можаха да се възползват от дузпа, отсъдена в тяхна полза след фаул срещу Бермехо в наказателното поле. Кике се нагърби с изпълнението, но ударът му право в средата на вратата беше разгадан и отразен от Манолков. След две серии от дузпи, испанците най-накрая успяха да се наложат и да се класират за финала в неделя, резултата от който все още не ни е известен, докато този за третото място между „Ч. море" и „Магреб" Фес завърши според очакванията с победа на българите с 2-0 с голове на Светозаров в 65 мин. и Марев в 75 мин. (бел. Т. Марев категорично отрича да е бил голмайстор в този мач.) Така „Ч. море" се класира на трето място, а мароканците остават последни."

24.8.1980 г., Казабланка, ст. д'Онор, **„Ч. море" – „Maghreb AS" Fès 2-0 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Т. Атанасов 65', 2-0 Пл. Ганев 75'

„Ч. море": Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, П. Петров (резерви: Пл. Ганев, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Ив. Андреев)

MAS Fès: Kacem, Abdul Rahman Slimani, Zahroui, Atiq, Ghazar, Said El Ouadahi, Driss El Karami, Aziz Slimani, Bono, Kharak, Bouhmayd

(бел. съставите са взети от снимките, нямаме информация относно извършените смени. Снимката на MAC Фес е разчетена от Саид Лахраз, наш сътрудник от Казабланка, Мароко, който ни свърза и с фотографа Абделатиф Захим, от когото закупихме снимките от турнира)

Липсва подробна информация от този мач. По спомени на треньора Иван Василев, противни-

24.8.1980 г., ст. д'Онор, Казабланка, „Ч. море", прави отляво надясно: Г. Жеков, Т. Марев, Б. Манолков, Я. Богомилов, Бож. Колев, Ив. Иванов и Р. Рафиев, клекнали: Т. Йорданов, Вал. Пейчев, П. Петров и Г. Кондов

24.8.1980 г., ст. д'Онор, Казабланка, „Магреб Атлетик Сосиете" Фес, прави от ляво надясно: Касем, Абдулрахман Слимани, Атик, Захруи, Саид Ел Уадаи и Дрис Ел Карами, клекнали: Газар, Азис Слимани, Боно, Карак и Бумаид (разчетена от Саид Лахрас)

24.8.1980 г., ст. д'Онор, Казабланка, Тодор Йорданов и Божил Колев с пробив в мароканската защита.

24.8.1980 г., ст. д'Онор, Казабланка, защитниците са безсилни пред техниката на Георги Кондов (с топката) и Янчо Богомилов (вдясно)

ка е бил „слабичък“ и резултата е можел да бъде по-изразителен.

Пл. Ганев: „Втория гол го вкарах аз, с глава. Обикновено не правя голове с глава и го помня много добре. Яната (Богомилов) ми вдигна. После го писаха май на някой друг. След мача публиката искаше да бие мароканските футболисти, защото паднали. Не искаше да ги пусне да се приберат.“

В. „Нар. дело“, 27.8. 1980 г.: „Както вече съобщихме, на традиционния международен футболен турнир „Мохамед V“ в Казабланка, отборът на „Черно море“ се класира на трето място. За да научим някои допълнителни подробности за представянето на варненските футболисти, се свързахме по телефона със старши треньора на отбора мс Иван Василев. Ето какво ни предаде той:

- С пристигането си в Казабланка бяхме изненадани от промените, които бяха направени по отношение на участващите отбори и предварително съобщената ни програма. Вместо португалския „Порто“, четвъртият участник беше шампионът на Бразилия „Интернационал“ (бел. шампион през 1979 г., а през 1980 отпада на полуфинала в сложната система на бразилското национално първенство от „Атлетико Минейро“) и вместо с отбора на Мароко в първата среща трябваше да играем с шампиона на Испания „Атлетико“ Мадрид (бел. шампион е „Реал“ Мадрид). Мачът се състоя в събота от 21 часа българско време, след срещата Мароко – „Интернасионал“ и беше наблюдаван от многохилядна публика. Резултата откри Б. Колев в 49 мин., но в 70 мин. Дирсеу изравни. Малко след това Манолков спаси дузпа и редовното време завърши наравно – 1-1 …

В пресата бяха изказани много ласкави отзиви за блестящата игра на Манолков, Б. Колев, Ганев и Рафиев.

В срещата със състава на Мароко, когото победихме с 2-0, головете отбелязаха Атанасов с глава (60 мин.) и Ганев (68 мин.) ***Б. Йовчев***“

П. Петров: „Играх и в двата мача при гостуването ни в Мароко. Голяма драма. В първата среща с „Атлетико“ (Мадрид) загубихме с дузпи, фантастичен мач на Божил Колев. Просто бях възхитен. Стоя вътре и го гледам, беше като часовник. А „Атлетико“ бяха след световното първенство с Рубен Кано, с бразилския национал Дирсеу. Пристигаме, бяхме настанени в хотел „Мараба“, качваме се с Тошко в асансьора и насреща ни Дирсеу, той беше една тапичка. Викам му на Тошко „това е Дирсеу“, а той ми отговаря „ти луд ли си бе, какъв Дирсеу“. Вратарят Манолков също направи голям мач. Рубен Кано биеше едни невероятни фаулове, топката два пъти удари Манолков по главата, а той ни вика „не мога да я видя бе, тя си сменя посоката в полет“. Турнирът беше в памет на Мохамед V. Ръкувахме се преди мача с неговия син – кралят на Мароко Хасан II. Вторият мач победихме МАС Мароко и станахме трети в турнира. Имаше там и една история, счупихме една маса в хотела. Даваха мачът ни на запис по телевизията и имаше една стъклена маса, бяха си качили краката на нея Мирона, бай Иван, Янчо, не знам кои бяха още там. Какво се случи не знам, ама по едно време масата стана на сол. Водеше ни един от София, Дочо Манов, направо му се изправиха косите, „кой ще я плаща“. Разминаха се обаче нещата.“

Г. Кондов: „Играхме срещу голям отбор. Дирсеу го помним от СП в Аржентина. Какво воле вкара на италианците в мача за бронза. Раздаде ни по един ключодържател с емблемата на „Атлетико“ Мадрид, мисля че още го пазя. Гледахме как загряват бразилците. Застанали в кръг и си подритват топката без да падне на земята. Ако ги оставиш, ще я задържат във въздуха докато някой от тях припадне. Викам на Жеков: „Жека, ти как мислиш, ние колко време ще можем да задържим така топката, 1-2 минути дали ще можем …“

***

27.8.1980 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 28.8. 1980 г.: „Новият футболен шампионат в Плевен започна със среща между отборите на местния „Спартак“ и „Черно море“. Ако може да се съди само от един мач, трябва да се каже, че играта на двата отбора бе задоволителна в сравнение с миналогодишното равнище, но не удовлетворява от гледище на съвременните изиск-

1980

От 11 до 22.6.1980 г. в Италия се провежда шестото Европейско първенство. България не се класира, след като завършва на 4-то място в квалификационната група с Англия, Ирландия, Сев. Ирландия и Дания, от която само първият се класира за финалния турнир в Италия. Класиралите се 8 отбора са разделени в две групи, победителите от които се срещат във финал, за да определят европейския шампион. ГФР спечелва титлата, след като на финала, игран на „Стадио Олимпико“ в Рим побеждава Белгия с 2-1, и двата гола са отбелязани от Хорст Хрубеш, вторият от които 2 минути преди изтичането на редовните 90'.

1980

От 19 юли до 3 август 1980 г. в Москва се провеждат XXII-те летни Олимпийски игри. Участват 80 страни, а десетки водени от САЩ бойкотират игрите, поради инвазията на СССР в Афганистан. Сред големите бойкотиращи е и Китай. Някои атлети от бойкотиращите страни участват в игрите, но под олимпийски флаг, а не този на страните си. Тези събития сериозно намаляват качеството на спортове като плуване, лека атлетика, бокс, баскетбол … Спортистите от СССР (80) и ГДР (47) спечелват безпрецедентни 127 златни медала от общо 204. Поради практически несъществуващия допинг контрол, в много публикации се твърди, че почти няма медал който да е спечелен без употребата на забранени стимулиращи средства (най-вече тестостерон).

вания за високо спортно майсторство. Все пак домакините бяха по-активни, маневрени и спечелиха убедително.

Резултатът бе открит в 35-та минута с гол на Гетов след далечен удар от около 25 метра. В 70-та минута Христов увеличи, а в 77-та отново Гетов порази вратата на Манолков. Две минути по-късно Атанасов намали на 3:1. При този резултат съдията Димитър Димитров от Бургас даде последния сигнал."

30.8.1980 г., **„Тракия" Пд – „Ч. море" 3-0 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 106, 1.9.1980 г.: „Без заболелия Б. Колев отбраната на черноморци изглеждаше съвсем крехка. Това беше добре дошло за маневрените пловдивски нападатели. Костадинов в стила на модерно, силно крило обхождаше ловко и с финес пазачите си по двата фланга. Така първият гол дойде след негово неочаквано центриране отляво, последвано от хубав удар с глава на Манолов. Голмайсторът също се включи активно, с атракционен удар от въздуха бе близо до нов гол. Тракийци бяха неуморни, свежи, заредени с бързина. Често създаваха затруднения на Манолков. Дори защитникът Блангев изневиделица се появи пред самата врата и с лек удар приключи бъркотевицата пред нея, при което резултатът стана 2:0. Това беше тежък период за черноморци, но и през него те също получиха свои добри възможности.

След обещаващото първо полувреме второто беше пълно разочарование. Нямаше и помен от предишната активност на тракийци, които драговолно отстъпиха инициативата на „Черно море". Варненци от своя страна не можаха да се възползват от поведението на съперника – атаките им бяха еднообразни, мудни, лесно се дешифрираха от пловдивската защита. ***Станко Стоянов***"

В. „Нар. дело", 2.9. 1980 г.: „ …Ив. Василев и неговия помощник и капитан на отбора змс Б. Колев:

– Започнахме злополучно новия шампионат – потвърдиха единодушно двамата – но това не означава, че ще се откажем от целите, които сме си поставили. Смятаме обаче за необходимо да информираме варненската общественост и хилядите си привърженици за някои обстоятелства, които спомогнаха за тежките загуби. Те съвсем не бива да се обясняват с турнето в Мароко. Всички футболисти бяха свежи и започнаха мача със „Спартак" мобилизирано, но още в 5-та минута Жеков беше изваден от строя с тежка контузия в лицето и сигурно месец няма да играе. Пл. Ганев беше атакуван непозволено 5-6 пъти, докато му счупят глезена. Контузен беше и Иванов. Всички тези действия обаче останаха „незабелязани" от съдията Димитров от Бургас. Впрочем той „не забеляза" и подкосяването на Рафиев в наказателното поле при 0:0 и по-късно на Светозаров. Нарушението срещу последния е отбелязано в протокола на дежурния съдия Дим. Йорданов като неотсъдена дузпа.

Срещу „Тракия" в кадрово отношение отборът беше още по-зле. Освен Жеков и Пл. Ганев не участва и Б. Колев – заболял от грип. По липса на друга възможност Иванов излезе на терена с разкъсани мускулни влакна (с две инжекции). Марев също получи контузия и бе непълноценен. Така отборът, може да се каже, игра без защита. При това положение загубата беше неизбежна… ***Б. Йовчев***"

3.9.1980 г., **„Ч. море" – „Беласица" Пч 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 107, 4.9.1980 г.: „Номерата на фланелките на черноморци често подвеждаха гостите. Със завидна взаимозаменяемост варненци компенсираха отсъствието на четирима титуляри (двойката централни защитници Иванов-Марев, Жеков и Ганев). Курсът на изненадата най-често минаваше през зоната на крилата, където защитата на гостите бе по-рехава. Именно оттук се създадоха много главоболия за гостите. В тази тактическа постройка тежко бреме падна върху плещите на Бакърджиев, но 18-годишният полузащитник се справи блестящо с трудната си задача на диспечер и организатор. Той тласна съотборниците си към интересни решения в близост до Дагалов и заслужи най-висока оценка.

Гостите бяха твърди (в рамките на позволеното) и решителни в защитата, но боязливи и трудно ориентиращи се в нападение. И в техните редици

1980

имаше добър диспечер, но Тренчев често оставаше сам воин… ***П. Герчев***“

6.9.1980 г., **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 4-1 (2-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 109, 8.9.1980 г.:„Треньорът на „Черно море“ Ив. Василев трябваше да прекроява на няколко пъти схемата на отбора, да размества състезатели от един на друг пост, за да запушва „дупките“, които се появяваха начесто особено в защитата на варненския тим. Но това ставаше в игра и носеше рискове. Рискове, които доведоха до една тежка загуба и една слаба игра. Вярно е, че бяха малцина в редиците му, които си стояха на мястото – неуредиците сега идваха от големия брой травми. Ала и това не може да оправдае всичко. Та опитни футболисти като Б. Колев, Марев, Манолков (особено той) допуснаха наивни грешки, на които до голяма степен се дължат и тези четири гола в мрежата им. А напред пък се играеше така, сякаш тия момчета със зелени фланелки се виждаха за първи път – толкоз лошо бе взаимодействието им, така несръчно си подаваха и боравеха с топката.

При такъв съперник на студентите не бе трудно още отрано да нанижат два гола и да диктуват положението отначало докрай. И да „вземат“ най-сетне един изпит от новата сесия. Проявиха се с похвална активност, с по-точни действия, с постоянен стремеж да атакуват вратата на гостите и да я обстрелват. Но и те допускаха бъркотии пред своята мрежа, които не доведоха до най-неприятното главно по вина на варненските нападатели. ***Милко Стефанов***“

13.9.1980 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 111, 15.9.1980 г.: „Нападателите „направиха“ най-много срещата да е едно лошо копие на образеца за мач от групата на майсторите. Тромави в бягането, мудни в действията, бедни в творчеството, далеч от дръзновението те пропиляха с лека ръка добри комбинации и направиха тичането по терена самоцелно и безплодно. И не е изненада, че два от трите гола бяха постигнати след статични положения.

Равенството задоволяваше врачани и те се бореха главно за него. Контузията на капитана им Ангелов рано притъпи острието на нападението, но бяха по-организираните в средата на терена, където се решаваше съдбата на всяка топка. Старанието на домакините да пречупят волята на съперника бе похвално, но нямаше майсторско покритие. Голът на победата е колкото заслуга на Рафиев, преборил се мъжки за високата топка в наказателното поле на врачани, толкова и грешка на Казаков, оставил се да бъде надигран в ситуация, в която има предимство да си служи с ръце. ***П. Герчев***“

6.9.1980 г., София, ст. Академик, Альоша Димитров (Ак) отбелязва първия гол във вратата на Манолков

***

На Олимпийските игри в Москва, България достига своят връх, след като се нарежда на трето място в таблицата по медали, веднага след недостижимите СССР и ГДР. Спечелени са 8 златни, 16 сребърни и 17 бронзови отличия. 5 от златните медали са спечелени в традиционните вече вдигане на тежести и борба. Бокс, гимнастика и кану-каяк донасят по един.

6.9.1980 г., София, ст. Академик, прави от ляво надясно: Ив. Дончев, Т. Атанасов, Я. Богомилов, Р. Рафиев, Б. Манолков и Бож. Колев, клекнали: Вал. Пейчев, Т. Йорданов, Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров и Т. Марев

1980

На 5.9.1980 г. е пуснат в употреба за автомобили тунелът Готард в Швейцария, който е важна пътна връзка между Германия и Италия и със своите 16,3 км е най-дългият магистрален тунел в света.

20.9.1980 г., **„Сливен" – „Ч. море" 2-4 (0-2)**,

В. „Нар. спорт", бр. 114, 22.9.1980 г.: „Черноморци плуваха сякаш в свои води. Водени от своя капитан Б. Колев (по-късно и от Йорданов), те налучкаха правилния курс, упражниха натиск към вратата на Тодоров, и първо Атанасов, след удар и рикошет в гредата, а сетне и Йорданов с нов ефектен гол, материализираха явното превъзходство на своя отбор… Чак след почивката сливенци реагираха както трябва, но действията им бяха хаотични, атаките им безперспективни. В желанието си да изравнят, оголваха тила си и платиха скъпо – с контраатаки гостите нанизаха още две топки в сливенската мрежа, а пропуснаха и още няколко възможности (Атанасов и Кондов) да затвърдят победата си с по-изразителен резултат. В последните седем минути активността на домакините само показа колко безсилни са да обърнат нещата в своя полза… ***Величко Жечев***"

27.9.1980 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст.З. 4-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело", 30.9. 1980 г.: „Мнозина от зрителите, които в събота следобед се отправиха към стадион „Ю. Гагарин", мислеха как ще играят черноморци без някои изтъкнати футболисти като Б. Колев, Марев, Иванов, Йорданов и др. Но още след първите минути на мача резервите показаха, че са пълноценни футболисти и равностойно заместиха досегашните титуляри. В трудния момент за отбора онези, които излязоха на терена, бяха заредени с амбицията да играят отговорно, амбициозно, без да жалят силите си.

Още в началото черноморци се вдигнаха да

1980

превземат крепостта на съперника. С творческо вдъхновение, мъжествено, със силна воля и майсторство. Защитата, водена от Богомилов, беше всеотдайна, средната линия изпъкна с остроумни ходове и упоритост в борбата за печелене на терен, нападателите – бързи, технични, настойчиви. По-голямо беше движението на състезателите, по-ефикасна пресата срещу най-силните нападатели на „Берое", особено на Дончев срещу Петков. Кондов демонстрира своята техника и бързина, Рафиев показа, че е най-бързият нападател, Бакърджиев все повече се налага като умел конструктор, а Петров напомни за най-добрите си дни. Играха според възможностите си и Жеков, Атанасов, Манолков, Светозаров, Пейчев и влезлите през второто полувреме Андреев и Страшников (заменили съответно Пейчев и Богомилов).„Черно море" даде една от най-добрите си игри през този сезон на варненски терен, наложи се особено след почивката по най-категоричен начин над своя съперник.

И в същото време не бива да има главозамайване, да се отминават недостатъците. След като поведоха в резултата, черноморци снижиха темпото и допускаха нападателите на „Берое" в опасна близост до вратата. Не бива също така да се отминава и фактът, че едва ли ще се намери друга такава крехка защита в „А" РФГ, както на „Берое". Груби бяха грешките на Кашеров, Георгиев, Минчев, не се спазваше основното изискване за взаимно подсигуряване.

„Черно море" поведе с гол на Кондов в 15-та минута. После в 34-та минута Петков изравни. В 46-та минута Петров завърши отличната комбинация между Кондов и Рафиев с нов гол. А в 50-та минута от дузпа Атанасов покачи на 3:1. Шест минути по-късно Петров оформи крайния резултат – 4:1 за „Черно море" – една напълно заслужена победа, която изведе отбора на пето място във временното класиране. ***Ив. Колев***"

4.10.1980 г., **„Славия" – „Ч. море" 3-2 (2-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 120, 6.10.1980 г.: „Не, няма право един отбор като „Славия" на такова поведение, каквото прояви срещу „Черно море". С вяла, апатична игра и с една странна и не веднъж проявявана отпуснатост у състезателите в това първенство, допусна съперника си да поведе с 1:0. А Гугалов трябваше и в други случаи да покаже майсторството си. После в края на полувремето се изля оная „бяла градушка" пред вратата на Манолков, която щастливо донесе два гола. Но може ли винаги да се разчита на това? Градушка пада рядко и не трае повече от 5-6 минути, както беше и сега в играта на „Славия". Вярно, по-късно резултатът стигна и до 3:1 с нов гол на Желязков, който сякаш единствен играеше с нужното старание и чувство за отговорност. Чувства се спад в спортната форма на редица състезатели у вицешампиона и това трябва да предизвика тревога, да стане предмет на трезв анализ и оценка. Твърде безличната игра на белите в този мач не може да се оправдае само с отсъствието на наказаните В. Костов и Алиев, защото и с тях картината в доста от предишните мачове не изглеждаше много по-различна.

4.10.1980 г., София, ст. Славия, Андр. Желязков и Св. Светозаров - Бебо

Черноморци оставиха добри впечатления на софийския стадион със своята по-голяма борбеност, а бихме казали и мисъл в играта. Те доведоха малко преди края на мача резултата и до 3:2. Ами ако не беше гредата, която Кондов улучи два пъти в 82-ата и 88-ата минута?... ***Спас Тодоров***"

7.10.1980 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 8.10. 1980 г.:„Мачът премина на ниско равнище, под високите изисквания към отборите от групата на майсторите. Началото беше твърде неприятно. При една акция на домакините в 9-та минута Рафиев

***

На 22.9.1980 г. териториални претенции между Иран и Ирак, както и други сунитско-шиитски антагонизми избухват във война, която ще отнеме живота на над 1 милион души. Войната приключва на 20.8.1988 г. с резолюция на ООН, одобрена от воюващите страни, като и двете обявяват победа.

1980

През лятото на 1980 г. започва промяна в управлението на футбола към физкултурните дружества. До тук футболът е секция към дружеството, в управлението на която влизат хора с най-различни професии и образование, далечни от футбола и спорта, но вземащи ключови решения по касаещи футбола въпроси. Със създаването на „футболен клуб за високо спортно майсторство“ с председател човек с образование на треньор по футбол се слага край на секциите като начин на управление. Във ФСФД „Черно море“ този клуб се учредява на 18.7.1980 г. с председател отново военен: кап. 1ви ранг Велко Иванов, а Симеон Нинов е избран за главен методист.

се пребори с Горанов и вратарят остана да лежи на земята. Състезателите на „Локомотив“ Стойков и Димитров неоснователно се нахвърлиха върху нападателя на „Черно море“. Съдията К. Вангелов се опита да въдвори ред и показа жълт картон на Соколов. А в 11-та минута той отстрани от игра А. Колев за некоректно поведение.

Очакваше се, че в следващите близо 80 минути черноморци ще оползотворят числено си превъзходство, но напразно. До края на първото полувреме най-интересното беше майсторското изпълнение на младия Бакърджиев, който в 22-та минута красиво и ефектно преодоля трима футболисти на „Локомотив“ и изпрати топката в мрежата – 1:0 за „Черно море“. Играта се водеше на бавни обороти, някак си вяло и без интерес. Липсваше техническото умение, майсторството и бързината, на което трябва да са носители отборите от елитната група.

В началните минути на второто полувреме локомотивци се поразтичаха и чрез Ат. Михайлов, който изпълни отлично пряк свободен удар, изравниха. Това стана в 51-та минута, разбира се, не без помощта на вратаря Манолков, който не можа да задържи топката. До края на мача домакините не проявиха достатъчно настойчивост и пропуснаха да завоюват победата. Може би най-изгодната за тях възможност се откри в 79-та минута, когато пробив на Петров завърши с хубаво подаване пред вратата. Кондов би с глава, но над гредата. ***Ив. Колев***“

25.10.1980 г., **„Черноморец“ – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 129, 27.10.1980 г.: „Какво ти черноморско дерби! Това не беше никакво дерби, а една неприятна есенна черноморска скука. Жалко, че за отличаване със звездички не са предвидени съдиите. Иначе само на тройката арбитри начело с Ив. Йосифов бихме поставили по две. Те единствени си свършиха работата както трябва.

В този мач „Черноморец“ не приличаше на себе си. Не приличаше на отбор, който неотдавна постави на колене къде-къде по-силни и авторитетни съперници от съседите си от Варна. Бургазлии нямаха този път водеща личност, която да ги вдигне на щурм. С тази роля през първото полувреме се зае защитникът Йовчев. Той заедно с Кавръков и Маджаров „нажежаваха“ на моменти обстановката. Но не бяха подкрепени от останалите си партньори и рано се отказаха от намеренията си. Варненци си заминаха доволни. ***Ст. Вълчев***“

1.11.1980 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 1-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 4.11. 1980 г.: „Въпреки студеното и дъждовно време, хиляди зрители заеха места по трибуните. Черноморци започнаха без разузнаване и в началото притиснаха своя съперник, но не излизаха на изгодни стрелкови позиции. Гостите от София разчитаха на контраатаки, и то не без успех. В 11-та минута защитникът Пл. Николов се вряза дълбоко по десния фланг, вдигна удобна топка и Спасов със силен и точен удар изведе „Левски-Спартак“ напред.

Голът не смути домакините. Те продължиха методично да строят своите атаки. Кондов, изтеглен малко назад, правилно организираше действията на своя тим. Отбраната, стабилизирана с влизането на Иванов, зорко бдеше за намеренията на съперника. Всички състезатели на „Черно море“ играеха подчертано нападателно и това им донесе успех. В 30-та минута след изпълнение на ъглов удар отбитата от бранителите на „Левски-Спартак“ топка беше върната отново в тяхното наказателно поле и заелият изгодна позиция Дончев отблизо изравни – 1:1.

След почивката и двата отбора положиха големи усилия да променят резултата в своя полза. Веднъж Панов остана сам – малко встрани срещу вратата, но стреля неточно. Непримирими, черноморци продължиха в атакуващ стил, но не можаха да отбележат гол. Краят на срещата дойде при равен резултат – 1:1, който отговаря на показаното на терена и задоволи двата състава.

Преди началото на мача главният редактор на в. „Народен спорт“ Ив. Дончев връчи на „Черно море“ купата и знамето за спечеленото първо място в съревнованието за об-

8.11.1980 г., Благоевград, ст. Хр. Ботев, Рафиев (9) в центъра бележи първия гол във вратата на Христов (Пир), на снимката са още М. Бакърджиев (8), Т. Йорданов (7) и Пл. Ганев (вдясно)

разцова спортна публика. Със специална купа за най-активна игра беше награден и капитанът на черноморци змс Б. Колев, който през миналото първенство зае първо място в класирането на в. „Народен спорт".

8.11.1980 г., **„Пирин" – „Ч. море" 2-2 (1-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 135, 10.11.1980 г.: „„Пирин" играеше по-продължително време в полето на гостите. Пред Манолков имаше повече напрежение и съотношението 9:2 при ъгловите удари бе в негова полза, а в резултата бе догонващият отбор. Диспропорцията дойде от различните подходи на двата съперника към срещата.

С. Йоцов сподели:

8.11.1980 г., Благоевград, ст. Хр. Ботев, Б. Манолков, Ив. Иванов и Т. Атанасов спират атаката на пиринците В. Попов и Ив. Бербатов (на заден план).

1980

На 4.11.1980 г. бившият губернатор на Калифорния от Републиканската партия Роналд Рейгън е избран за 40-тият президент на САЩ. Още с встъпването си в длъжност Рейгън налага намаляване на данъци и правителствените разходи, както и финансова дерегулация, позволявайки на банките да извършват рискови инвестиции с парите на вложителите си – т.нар. „Рейгъномика", която според мнозина е в основата на икономическия растеж в САЩ през 1990-те.

1980

Валери Михайлов Пейчев - Еката
(р. 10.4.1959 г.), 126 мача/6 гола в „А" РФГ в периода 1978-85 за „Ч. море без 1981-82, когато се състезава за „Академик" Сф. 4 мача в "Б" РФГ, 1987 г.
„Еката не отиде на нито една лекция и след като вдигна няколко партита в негов стил, следването му приключи и се върна във Варна следващия сезон." Роден в Донецк от майка рускиня, Пейчев е юноша на ЦСКА „С. зн.". Не висок на ръст, но много борбен и силен физически, млада надежда, на когото Димитър Пенев връчва фланелката с №6 при оттеглянето си от футбола. В „Ч. море" Пейчев е използван като халф и като ляв бек. След като напуска „Ч. море", играе един полусезон и за ЖСК „Спартак". Еката живее във Варна.

„След двата успешни мача упорито внушавахме на момчетата, че „Черно море" е отбор, който може да играе силно и все пак се чу глас в съблекалнята, че „на тези ще им направим 5-6 гола". Младост, та младост!" Неговият колега Ив. Василев допълни: „Гледахме видеозапис на „Пирин" – ЦСКА „С. знаме" и ни респектира бързината, напоритостта и физическата мощ на почти напълно подновения състав на домакините. Затова всички състезатели се отнесоха много отговорно, а тактическия ни план бе да уплътним нашето поле и да търсим развръзка в контраатаката чрез бързите Йорданов, Рафиев, Ганев."

Освен прекалената самоувереност, която по-сетне прерасна в прибързаност, на „Пирин" изневериха и състезателите от средната линия. Напред единствен Денчев бе този, който умело се освобождаваше от личната защита и търсеше по-организирано вратата на Манолков. Показателно е, че защитниците отправиха повече и по-опасни удари в посока на Манолков, отколкото нападателите! Черноморци осъществиха тактическия си план. Полезна работа в центъра извърши младият Бакърджиев, много старателен бе и Богомилов. ***Й. Костадинов***"

16.11.1980 г., **„Ч. море" – „Миньор" Пк 2-1 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 138, 17.11.1980 г.: „С рано падналия първи гол миньорци бяха предизвикани от домакините да играят открито. Все пак те не забравяха, че черноморци са добри майстори на контраатаката и насищаха средата на терена с повече играчи. Вклинени в близките до Манолков подстъпи, оставаха 2-3 състезатели, между които бе винаги Василев – интересен, находчив футболист, увенчал настойчивостта си с гол, с който отсрами общо взето неубедителните миньорски нападатели.

Играта на домакините премина на приливи и отливи. Най-високо ниво бе регистрирано с активността на Атанасов (с фиктивен номер 3 – на този пост игра Богомилов), Рафиев, Йорданов, и включващия се от дълбочина Светозаров. Спадовете идваха с грешките на Богомилов, при една от които Василев постигна попадението на честта, а при друга Манолков трябваше рисковано да спасява. При тази неравномерност черноморци не успяха да оползотворят напълно своето игрово и тактическо предимство. След гола на Рафиев, постигнат при мощен пробив и точно центриране на Йорданов, настойчивостта им постепенно премина в задоволство, което миньорци едва не наказаха и с повече от един гол. ***П. Герчев***"

23.11.1980 г., **„Марек" – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 141, 24.11.1980 г.: „Спокойното начало с нищо не подсказваше, че по-късно ще се разгорещят така страстите на терена, та съдията да се чуди и мае как да ги охлади. След като не помогнаха забележките, започна да показва картони един след друг, за да станат докрая общо 6 (от тях 2 червени). Може би му се видяха много, защото и други трябваше да бъдат удостоени с тях. И домакини, и гости не предложиха в спортно-техническо отношение нищо интересно на зрителите до почивката. Изключение направи един далечен удар на Атанасов, срещнал страничния дирек, и хладнокръвната намеса на Светозаров, отбил от голлинията удар на Кючуков.

След почивката, макар и със състезател по-малко, станкедимитровци заиграха в обичайния си стил и само за десетина минути нанизаха две топки в мрежата на Манолков. Едва в края на двубоя (вече при числено равенство) черноморци успяха да намалят разликата след красиво попадение на Петров с глава. ***Б. Джорджев***"

П. Петров: „Това единственият гол с глава, който съм вкарвал в кариерата си. Вдигна ми Тошко Йорданов от дясно."

5.12.1980 г., **„Ч. море" – ЦСКА „С. зн." 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 6.12. 1980 г.: „При тежък и заснежен терен и студено време премина мача. Трудно беше на футболистите на стадион „Ю. Гагарин", но те проявиха мъжество, воля и издръжливост. Черноморци не се стъписаха пред своя силен съперник, извоювал вече титлата „есенен първенец", и от начало до край играха с подчертан стремеж за достойно представяне. Срещата завърши при равен резултат – 1:1. Но това не беше

миролюбиво реми. На терена се водеше остра борба за надмощие, за изява на силите и майсторството.

След редица атаки и към двете врати в 30-та минута Атанасов се включи в една бърза акция на черноморци и стреля силно. Велинов изпусна топката и Кондов от непосредствена близост я изпрати във вратата – 1:0 за „Черно море". Армейците от своя страна усилиха натиска, като особено активен беше Джевизов, но ударите му бяха неточни. А и на вратата Манолков се намесваше сигурно.

След почивката черноморци правилно се ориентираха към дълги подавания и далечни удари. Хубави прояви имаше Ганев, който устремно се врязваше по крилото и често затрудняваше Илиев. В 63-та минута варненските бранители не можаха да удържат напористите нападатели на ЦСКА. Джевизов навлезе сам в наказателното поле. Манолков се хвърли в краката му, но не улови топката и събори централния нападател на армейците. Здравков реализира отсъдената дузпа и резултатът беше изравнен – 1:1. Неприятно впечатление остави ненужното грубо фаулиране на Вълков от Йорданов. Нападателят на „Черно море" беше отстранен.

До края нов гол не беше отбелязан. Трябва само да се съжалява, че и в този мач домакините не овладяха нервите си и получиха нови четири наказателни картона (жълти за Дончев, Атанасов и Богомилов). Вярно е, че съдията Д. Белчев допусна грешки, но едва ли черноморци трябва така невъздържано да реагират и да утежняват положението си в първенството. Уместно е да се зададе въпросът: Не станаха ли твърде много картоните, които получават състезателите на „Черно море"? ***Ив. Колев***"

Т. Йорданов: „Помня много добре този мач, защото тогава получих единствения червен картон в кариерата ми. Времето беше много лошо, студено, имаше даже малки преспи сняг. Единият страничен съдия не се яви, нещо закъсал по пътя. Оказа се, че администратора на ЦСКА, Любо се казваше, имал някакъв кетап за съдия и сложиха него, т.е. ЦСКА нареди собствения си администратор като страничен съдия. Играех ляво крило и Г. Илиев – Майкъла, който си беше доста груб футболист ме срита без топка до тъч линията, точно пред очите на този Любо, който не сигнализира нищо. Те взеха топката и Марио Вълков тръгна по дясното крило към нашата врата. Аз направих един спринт от около 60 метра, настигнах Вълков и както бях ядосан го хвърлих направо в преспите зад тъч линията. Съдията веднага ми показа червен картон."

***

1/32 финал, КСА:

19.11.1980 г., Варна, ст. „Ю. Гагарин", 14.30, **„Ч. море" – „Горубсо" Мадан 4-2 (2-0)**,

Голм.: 1-0 Пл. Ганев 3', 2-0 Т. Атанасов 11', 3-0 М. Бакърджиев, 3-1 Василев 69', 4-1 Ив. Андреев 72'

1/16 финал, КСА:

10.12.1980 г., Разград, **„Лудогорец" Рз – „Ч. море" 1-1, 1-2 (сл. пр.)**,

1980

КЛАСИРАНЕ

1. ЦСКА С. ЗНАМЕ	8	6	1	38—14	22
2. СПАРТАК	8	4	3	22—16	20
3. ТРАКИЯ	8	2	5	36—20	18
4. ЛОКОМОТИВ	6	6	3	25—15	18
5. ЛЕВСКИ-СПАРТАК	6	5	4	24—14	17
6. БЕРОЕ	7	2	6	31—28	16
7. ЧЕРНО МОРЕ	5	5	5	24—25	15
МАРЕК	7	1	7	20—21	15
9. ПИРИН	2	10	3	22—27	14
10. БОТЕВ	4	5	6	17—20	13
11. ЧЕРНОМОРЕЦ	3	7	5	19—24	13
12. АКАДЕМИК	5	3	7	20—27	13
13. МИНЬОР	6	1	8	14—26	13
14. БЕЛАСИЦА	5	2	8	19—27	12
15. СЛИВЕН	4	3	8	13—27	11
16. СЛАВИЯ	3	4	8	15—28	10

Голм.: 0-1 Г. Кондов 28', 1-1 Минчев 35' (дуз.), 1-2 Т. Атанасов 113' (дуз.)

След мача по доклад от съдията Г. Кондов е наказан за 6 мача.

Г. Кондов: „Играх много силно този мач, вкарах гол. След това няколко пъти се откъсвах сам срещу вратаря, а защитниците ме спираха с ръце, с крака, с каквото могат, а съдията се правеше че не вижда. Един път ми скъсаха фланелката пред голлинията. Бях бесен на съдията и няколко пъти му скочих, както и някои от съотборниците ми. Не помня дали ми даде червен картон, май не, беше го срам, но след това е писал в протокола."

1/8 финал, КСА:

4.3.1981 г., Ст. Димитров, **„Марек" – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Венц. Петров 38'

Ж.К.: Райнов (М);

КСА е спечелена от отбора на „Тракия" Пловдив, който побеждава „Пирин" Благоевград във финалния мач, игран на 5.5.1981 г. на ст. „В. Левски" в София.

***

В крайното класиране за купата за спортсменство „Ч. море" заема последното място. Това е най-ниското класиране на отбора, от както съревнованието е въведено през 1960 г. и в което „Ч. море" има най-много първи места (4, поделено с „Левски-Спартак"). Първенец в съревнованието тази година е отборът на ЦСКА „Септ. знаме".

1980

В този първи сезон от започването си, турнирът за купата на НРБ не дава квота за участие в ЕКТ. От следващия сезон, победителят получава право да участва в турнира за купата на УЕФА.

Т. Атанасов, Св. Светозаров (ЧМ)

„Черно море“ отпада от турнира.

***

До груповата фаза, победителите в този новоучреден турнир се определят в два мача на разменено гостуване.

1/32 финал, Купа на България:

19.12.1980 г., Бургас, **ЖСК „Локомотив“ Бс – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Янакиев 5‘, 2-0 Демирев 50‘

23.12.1980 г., Варна, 13.30, **„Ч. море“ – ЖСК „Локомотив“ Бс 3-2 (1-1)**,

Голм.: 0-1 Асенов 38‘, 1-1 Т. Атанасов 43‘ (дуз.), 1-2 Атанасов 70‘, 2-2 Я. Богомилов 85‘, 3-2 Г. Жеков 89‘

„Ч. море“: Б. Манолов, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Ив. Андреев (Г. Жеков), Бож. Колев, Ив. Дончев, П. Петров (Пл. Казаков), Мил. Бакърджиев, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Пл. Ганев

В. „Нар. дело“, 24.12. 1980 г.: „В среща реванш от първия кръг … вчера във Варна. … Тъй като в първата среща с 2-0 се наложиха гостите, то за класиране от 1-во до 32-ро място ще играе отборът на „ЖСК Локомотив“.

„Черно море“ продължава участието си в турнира за класиране от 33 до 64 място.

33-64 място, Купа на България:

27.12.1980 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 2-1 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Пл. Ганев 10‘, 1-1 Ив. Петров 63‘, 2-1 Р. Рафиев 84‘

Пропусната дузпа: 73‘ Т. Атанасов (ЧМ)

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Св. Светозаров, Бож. Колев, М. Бакърджиев, Т. Йорданов, Ив. Дончев, Р. Рафиев (51‘ Вер. Страшников)

ЖСК „Спартак“: Кр. Зафиров, Е. Недев, Д. Енчев,

Отборът на „Ч. море“ през есента на 1980 г., прави от ляво надясно: Ем. Бучински, Ив. Иванов, Ив. Дончев, Т. Марев, Г. Кондов и Б. Манолков, в средата: Г. Жеков, Р. Рафиев, Т. Великов (пом. тр.), Ив. Василев (ст. тр.), Бож. Колев, Т. Атанасов и Я. Богомилов, преден ред: Ив. Андреев, Мил. Бакърджиев, П. Петров, Т. Йорданов, Пл. Ганев, Св. Светозаров и Вер. Страшников

Т. Попов, Пл. Михов, Н. Стоев, Кр. Венков, Н. Сираков, Ив. Петров, Ж. Господинов, Ив. Войчев (58' Табаков)

В. „Нар. дело", 30.12.1980 г.: „Течеше 84 минута от първата среща за класиране от 33-то до 64-то място …. При акция на черноморци, влезлия през второто полувреме Страшников вдигна хубава топка пред вратата на Зафиров и заелия удобна позиция Рафиев със задна ножица отбеляза последния гол във Варна за футболната 1980 г. Спирам се на този епизод от мача, защото попадението на Рафиев бе не само последното за тази година в официална среща, но и най-красивия момент от всички играни мачове в нашия град.

Срещата премина общо взето при спортсменска, равностойна и оспорвана игра, но не на особено равнище в качествено отношение. Разбира се, тук влияеше и размекнатият от дъжда терен. В крайна сметка, по-доброто реализаторско умение на черноморци се оказа решаващо за спечелване на победата. За отбелязване е, че в 73 мин. Зафиров спаси 11-метров наказателен удар, бит технично, но не много силно от Атанасов. ***Б. Йовчев***"

11.2.1981 г., Варна, ст. Спартак, **ЖСК „Спартак" – „Ч. море" 2-1 (0-1), 7-8 (сл. дузпи)**,

Голм.: 0-1 Бож. Колев 30', 1-1 Стоев 56' (дуз.), 2-1 Войчев 65'

ЖСК „Спартак": Кр. Зафиров, Е. Недев, Д. Енчев, В. Илиев, Пл. Михов, Н. Стоев, Кр. Венков (Н. Сираков), Т. Попов, Ив. Петров, Ж. Господинов, Ив. Войчев (Т. Гергов)

„Ч. море": Б. Манолков, М. Бакърджиев, Т. Марев (Г. Жеков), Св. Светозаров, Бож. Колев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Т. Атанасов, Р. Рафиев, Ив. Андреев, Пл, Ганев

27.12.1980 г., ст. „Ч. море" (Тича), Б. Манолков и Св. Светозаров спират атаката на Ив. Петров и Кр. Венков във варненското дерби за класиране 32-64 място в турнира за купата на НРБ.

В. „Нар. дело", 12.2. 1981 г.: „… През първото полувреме по-добри на терена бяха черноморци. С бързи смени на местата и устремни атаки те често сварваха неподготвени защитниците на ЖСК „Спартак". Така в 30-та мин. Ганев се вряза дълбоко в полето на спартаковци, върна топката назад и Б. Колев с майсторски удар я изпрати в мрежата на Зафиров – 1-0 за „Ч. море".

След почивката ролите като че ли се размениха. Сега по-организираният отбор беше ЖСК „Спартак". Състезателите му показаха, че могат ефикасно да атакуват. В 56-та мин. при една акция в полето на черноморци Ж. Господинов беше съборен. Отсъдената дузпа реализира Стоев – 1-1. В 65-та мин. след добро разиграване Войчев от близо покачи на 2-1 за ЖСК „Спартак". В оставащите 25 мин. от редовното време всеки един от отборите се стремеше да отбележи победния гол, но това не стана.

Дадени бяха две продължения по 15 минути. През първото – нищо особено. Явно уморени, футболистите, особено на „Ч. море" не рискуваха, а търсеха по стабилно развитие на нападателните действия.

По време на второто продължение, Зафиров потвърди че е добър вратар, спасявайки силен удар от 2-3 метра. Възможности за гол се откриха и пред спартаковци, но липсата на умение мигновено да преценят обстановката и да нанесат удар, не веднъж им попречи.

За да бъде излъчен краен победител от двете срещи, се наложи да се изпълнят по пет дузпи. Черноморци (Б. Колев, Ив. Андреев, Т. Йорданов, М. Бакърджиев, Т. Атанасов) бяха точни, докато от спартаковци реализираха

1981

Турнирът за купата на НРБ се провежда за първи път в чест на 1300 годишния юбилей на българската държава. Участват 64 отбора, които играят на елиминации и групи до крайното подреждане от 1 до 64 място. Купата е спечелена от ЦСКА „Септ. зн.“, който заедно със следващите три в класирането: „Славия“, „Тракия“ и „Левски-Спартак“ играе финален турнир с 4 чуждестранни отбора. На поканата се отзовават „Спортинг“ Лисабон, „Динамо“ Минск, „Адмира-Вакер“ и „Арджеш“ Питещ. Във финалния турнир отборите са разделени в две групи, като първенците от групите се срещат във финален мач за купата „1300 години България“, в който „Спортинг“ Лисабон побеждава „Левски-Спартак“ с 3-2 на 1.8.1981 и спечелва купата.

Попов, Господинов, Стоев и Енчев, а Гергов би слабо и Манолков спаси. Така с общ резултат 8-7 краен победител от двете срещи е отборът на „Ч. море“. ***Ив. Колев***“

„Черно море“ продължава участието си в турнира за класиране от 33-то до 48-мо място, където 16-те отбора са разделени в 4 групи по 4 и играят по един мач всеки срещу всеки според програмата съставена от БФС, а ЖСК „Спартак“ продължава участието си в разпределението на местата от 49-то до 64-то място, също в 4 групи по 4 отбора. „Ч. море“ се пада в 12-та група със „Септ. слава“ Михайловград, „Розова долина“ Казанлък и „Тунджа“ Ямбол.

Групова фаза 33-48 място, Купа на България:

18.2.1981 г., Варна, **„Ч. море“ – „Септ. слава“ Мих-гр. 1-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Мил. Бакърджиев 5‘

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Т. Йорданов, Ив. Иванов, Пл. Ганев, Мил. Бакърджиев, Р. Рафиев (Пл. Казаков), Т. Атанасов, П. Петров

В. „Нар. дело“, 19.2. 1981 г.: „… Играта, която демонстрираха футболистите от двата отбора беше на ниско равнище и не задоволи малкото зрители, дошли да наблюдават двубоя (присъстваха по-малко от 200 души). Особено слабо се представи нападението на „Ч. море“, чиято най-хубава проява бе естествено голът, отбелязан от Бакърджиев още в самото начало на срещата. Отново (за кой ли път!) изпъкна неумението на домакините да реализират. Към края на мача Ганев остана очи в очи с вратаря, излъга и него, но би извън очертанията на вратата. Най-добре се представи защитата, където изпъкнаха най-вече Марев (3), Светозаров (4) и Иванов (6). ***Б. Иванов***“

22.2.1981 г., Казанлък, **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

Голм.: 0-1 Ив. Андреев 87‘

25.2.1981 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Тунджа“ Яб 2-0 (2-0)**,

Голм.: 2-0 Т. Йорданов 21‘, 35‘

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Ив. Иванов, Пл. Ганев (57‘ Вер. Страшников), Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Йорданов

В. „Нар. дело“, 26.2. 1981 г.: „… Мачът протече при силен вятър и снеговалеж, което не позволи на футболистите да разгърнат истинските си възможности. Все пак домакините по-бързо се приспособиха към трудната обстановка и почти през цялото времетраене на срещата диктуваха играта, докато гостите в повечето случаи трябваше да се отбраняват. Заслужава да се отбележи добрата физическа издръжливост, която показаха домакините – те бяха в непрекъснато движение и нито за миг не отслабиха първоначалното темпо.

Надмощието на „Ч. море“ обаче бе материализирано само с два гола … През втората част на срещата бяха пропуснати няколко изгодни положения. Общо взето нападението отново бе по-слабото звено. Твърде неубедителен бе Рафиев, ***Б. Йовчев***“

Като победител в групата, в следващия тур „Ч. море“ играе в група със „Сливен“, „Марек“ Ст. Д. и „Радецки“ Козлодуй, които са победители от другите три групи в класацията от 33-то до 48-мо място.

Групова фаза 33-36 място, Купа на България:

10.5.1981 г., Сливен, **„Сливен“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**,

Голм.: 1-0 Шаламанов 22‘, 1-1 Т. Атанасов 24‘, 2-1 Добрев 48‘

23.5.1981 г., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ 3-4 (0-1)**,

Голм.: 0-2 Ив. Петров 27‘, 60‘, 1-2 М. Бакърджиев 63‘, 2-2 Р. Рафиев 75‘, 2-3 Ив. Петров 77‘, 3-3 Т. Атанасов 79‘, 3-4 Димитров 80‘ (дуз.)

17.6.1981 г., Козлодуй, **„Радецки“ – „Ч. море“ 0-3 (0-0)**, съдия: Д. Шарлачки,

Голм.: 0-1 Атанасов 60‘, 0-2 Ганев 65‘, 0-3 Казаков 75‘

„Ч. море“: Манолков, Жеков, Марев, Светозаров, Богомилов (70‘ Бакърджиев), Иванов, Ганев, Атанасов, Пейчев, Дончев, Петров (70‘ Казаков)

„Ч. море“ заема 34-то място в крайното класиране за купата на НРБ.

***

В. „Нар. дело“, 7.1. 1981 г.: „Черно море“ в подготовка за пролетния

1981

„Нефтчи“ Баку, *осн. 18.3.1937 г. под името „Нефтяник“, което носи до 1968 г., първоначално играе в Кавказкия или Азербайджанския шампионати. След II Св. война отборът се състезава предимно във второ ниво на съветския футбол. След като спечелва място във Висшата лига през 1960 г., най-големият успех – трето място е постигнат през 1966 г. „Нефтчи“ се задържа в средата на таблицата до 1973 г., когато отпада. През 1977 г. отборът се завръща във Висшата лига и се задържа в средата на таблицата, като през 1981 г. заема 10-то място на 19 точки от шампиона „Динамо“ Киев, а през 1982 успява да остане над чертата с отпадащите само по голова разлика. „Нефтчи“ запазва статута си на отбор от Висшата лига до 1988 г.. През 1992 г. тази лига е разтурена.*

футболен сезон. В понеделник футболистите започнаха или по-скоро подновиха заниманията си… Без продължителна зимна почивка отборите се включват в подготвителния период. …

От днес до 14 януари черноморци ще прекарат на лагер в хотел „Амбасадор“ („Златни пясъци“). Ще се устроят кросови бягания и занимания по пясъчната ивица, главно за подобряване на физическата подготовка.

След няколкодневни технико-тактически тренировки на своя стадион, футболистите на „Ч. море“ ще отпътуват на 19 януари за град Баку (СССР), където ще продължат заниманията си и ще играят три срещи със съветски футболни отбори. Една от тях ще бъде с отбора на „Нефтчи“ (треньор Ахмет Алексеров), по чиято покана варненци гостуват. В началото на февруари отборът ще се завърне във Варна. Предвиждат се заедно с отбора на „Нефтчи“ контролни срещи и обиграване на състава с оглед на предстоящите три мача за купата на НРБ и началото на шампионата (първата среща е на 1 март срещу „Спартак“ Плевен).

За първи път от дълго време отборът е в пълен състав. Само на Казаков предстои операция на коляното.

В разговор старши треньора Иван Василев сподели, че след трудната есен, когато Марев не игра в 13 мача, Колев – в 11, Иванов – 10, Ганев – 9, Жеков – 6, Богомилов – 4, отборът намери в себе си сили и излезе с чест от тежката борба в майсторската група. … Колективът е сплотен, трудолюбив и обладан от амбицията да се бори за място сред първите шест отбора в страната. ***Ив. Колев***“

***

„Черно море“ изиграва четири мача в Азърбайджан, според в. „Нар. дело“. От съперниците само „Нефтчи“ Баку е във Висшата лига на СССР. „Хазар“ и „Автомобилист“ играят във Втората лига, 9-та зона (трето ниво на футбола в СССР), обхващаща Кавказките републики. През 1981 г. „Хазар“ завършва на 3-то място в лигата, а „Автомобилист“ на последното 16-то в лигата. „Тохучу“ (в превод от азерски „Текстилник“) играе в първенството на Азербайджанската ССР, което е четвърто ниво .

22.1.1981 г., Сумгаит, **„Хазар“ Ленкорань – „Ч. море“ 0-1**,
Голм.: Т. Атанасов

24.1.1981 г., **„Тохучу“ Баку – „Ч. море“ 1-5**,

27.1.1981 г., Сумгаит, **„Автомобилист“ Мингечаур – „Ч. море“ 1-5 (1-1)**,
Голм.: Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Т. Йорданов, Т. Атанасов – 2

31.1.1981 г., Сумгаит, **„Нефтчи“ Баку – „Ч. море“ 2-2**,

В. „Нар. дело“, 3.2.1981 г.: „Четири мача изиграха в Азърбайджан футболистите на „Ч. море“ … От българския отбор се отличиха Божил Колев, Янчо Богомилов и Иван Иванов.

„Ние сме много доволни от двуседмичното си пребиваване в Азърбайджан – заяви пред кореспондентите на ТАСС старши треньорът на гостите Иван Василев. …

Отличните условия, създадени от гостоприемните ни домакини, ни позволиха много плодотворно да проведем подготовката си, да изпитаме нови тактически варианти. Дружеските връзки между спортистите на СССР и България имат добра традиция и нашите срещи с азърбайджанските футболисти е ново потвърждение на това.“

Гостуването в Азърбайджан ще бъде запомнено със „златната афера“, при която футболистите са заловени от българските митничари с недекларирани златни пръстени, закупени от Баку. В резултат, ст. треньорът Иван Василев е освободен от длъжността си. Постът му е зает от Стоян Ормандживев.

***

1.3.1981 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 26, 2.3.1981 г.: „Вторият от есента се оказа силен дразнител за черноморци (те загубиха в Плевен 1:3!). И корав съперник! След сравнително равностойна игра през първото полувреме домакините – по-настойчиви и находчиви върху терена, притиснаха съперника си. Последва серия от грешки в отбраната им, която бе прекъсната от Рафиев: отмереният му удар изпрати топката зад закъснелия с реакцията си Пърчанов. Второто полувреме показа, че отборите са добре заре-

1981

дени с физически сили, не липсваха и технични ходове и остри атаки, „изострени“ преди всичко от Рафиев и Ганев, пропуснали и няколко чудесни възможности за увеличаване на резултата. Удар на Рафиев срещна гредата, после и гредата над Манолков се „намеси“. Неточно стреляха Гетов и Христов, срещу които енергично действаха Богомилов и Иванов. В атака тръгваха и защитниците Съботинов и Тодоров, така бе спечелен и ъглов удар, който завърши с гол в… тяхната врата. Кондов изби топката и след третия пас тя бе във втурналия се по оголения фланг Ганев. Подаването му към Рафиев бе точно – удар на девятката и – 2:0 за „Черно море“. ***Ст. Янев***“

7.3.1981 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 10.3. 1981 г.: „Отборът на „Тракия“ дойде във Варна с авторитета и респекта на един от най-силните в страната. Но и футболистите на „Черно море“ излязоха на терена с явното желание да се борят за победата. След равностойни десетина начални минути черноморци наложиха превес и не само разстроиха играта на пловдивчани, но и ги принудиха да се бранят. Домакините лишиха гостите от възможността да оперират на широко пространство, сигурно противодействаха срещу „звездите“ на „Тракия“.

Отборът на „Тракия“ заложи на тактическата схема 1-4-4-2, но не сполучи. Напред Славков и Костадинов, а и централният нападател Манолов бяха зорко следени и останаха изолирани. Тук трябва да отбележим успешната игра на Страшников, който трябваше лично да пази Славков. За него след мача ст. треньорът на „Тракия“ Д. Дерменджиев каза: „Страшников се справи със задачата си. Не даде възможност на най-добрия ни футболист да се прояви“. Заслужена и точна оценка.

Ярко впечатление остави и Рафиев, който в 16-та минута се пребори за топката, смело и уверено. Тръгна напред и отбеляза единствения и победен гол за „Черно море“. С тази акция той потвърди, че постепенно разкрива добрите си качества на централен нападател. Не можем да отминем и хубавите прояви на Марев и Кондов в средата на терена, на двойката централни защитници Иванов и Богомилов, на крайните бранители Жеков и Андреев и на останалите състезатели.

„Черно море“ спечели ценна победа. И не само това, а намери начин през второто полувреме, когато гостите се активизираха, да я опази. Футболистите на „Тракия“ не задоволиха или пък играха толкова, колкото им разреши техният варненски съперник. ***Ив. Колев***“

14.3.1981 г., **„Беласица“ Пч – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 32, 16.3.1981 г.: „Момчетата от Петрич воюваха (поради наказание) на благоевградски терен за всяка топка, насищаха полето на действие с повече състезатели, осторожно бдяха за съперника си и най-вече не жалеха силите си.

На два пъти Манолков трябваше да вади топката от мрежата си. При първия имаше вина, но при втория – високите Марев, Иванов, Атанасов се захласнаха да наблюдават прелестния отскок на Стоянов и едва когато той заби с глава топката в целта, сведоха виновно чела.

Черноморци, противно на очакванията и на логиката, се закотвиха пред Манолков, напред изпратиха само бързоногия Рафиев. ***Й. Костадинов***“

21.3.1981 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0-0**,

В. „Нар. дело“, 24.3. 1981 г.: „За пръв път в пролетния сезон „Черно море“ бе почти в титулярния си състав. Отсъстваше само Дончев. Този факт предизвика у част от зрителите задоволство. В хода на играта обаче одобрителните възгласи постепенно оредяха, за да се превърнат в израз на неудовлетвореност, породена от безпомощността на нападателите да материализират поне едно от няколкото, така наречени стопроцентови положения за гол.

Но не само неумението да се стреля точно бе причината за недоволството на зрителите. Имаше слабости и в организацията на играта. В състава на домакините личаха четирима полузащитници (Марев, Б. Колев,

Кондов, Атанасов), но имаше моменти, когато в средата на терена властваха студентите. А освен това нито един от четиримата не се нагърбваше с ролята на организатор, така че между тях и изнесените напред типични нападатели Рафиев и Ганев липсваше необходимата връзка. Двубоят завърши при 0:0 – резултат, който повече задоволи гостите. ***Б. Йовчев***"

29.3.1981 г., **„Ботев" Вр – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 38, 30.3.1981 г.: „Щом овладееха топката, и ботевци, и черноморци тутакси се стрелваха към чуждата врата. Акциите им обаче достигаха до границите на наказателното поле и – толкоз. Варненци предложиха своеобразна преса по цялото игрище, благодарение на което притесняваха и принуждаваха врачанските футболисти да грешат в пасовете. Ще се запомни и 59-ата минута, когато Рафиев се озова сам срещу Казаков, но вратарят виртуозно спаси. Ботевци погрешно се увлякоха във високи центрирания на топката, с което сами улесняваха пъргавите, борбени и отскокливи защитници на гостите. ***Ив. Борисов***"

4.4.1981 г., **„Ч. море" – „Сливен" 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. младеж", 5.4. 1981 г., „Голямата кошница на черноморци се продъни в последните минути на мача. Техничният Тинчев надигра отбраната, върна топката към Вълчев, който опъна мрежата. Към това се стремяха и домакините, които създадоха възможности да препълнят кошницата си, но и в този мач находчивият и точен стрелец отсъстваше в техните редици. Често пред мишената бяха и Рафиев, и Ганев, и Кондов, и Йорданов, и Иванов, и Дончев. Така

16.5.1981 г., засилена защита пред вратата на Манолков, с Т. Атанасов (вляво), Светозаров (4), Рафиев (отзад), Иванов (6) и Я. Богомилов (5) спира атаката на Кр. Борисов (Л-С)

16.5.1981 г., ст. Левски (Герена), Янчо Богомилов опитва да пробие между Марин Станчев и Павел Панов (Л-С), в близост са Г. Жеков (2) и Ив. Дончев (вдясно)

1981

На 30.3.1981 г. президентът на САЩ Роналд Рейгън е прострелян от психично болен индивид, който се опитва по този начин да привлече вниманието на актрисата Джоуди Фостър. Рейгън преживява атентата и е изписан от болницата след две седмици. Стрелецът е обявен за невинен поради невменяемост и приет за психиатрично лечение.

***

На 13.5.1981 г. папа Йоан Павел II е прострелян от турския гражданин Мехмет Али Агджа при излизането му на ватиканския площад Св. Петър. Агджа е арестуван на място и дава най-разнообразни и противоречиви показания, между които и връзката му с „български агент", което води до арестуването и разследването на Сергей Антонов - представител на авиолинии „Балкан" в Рим. През 1986 г. Антонов е освободен като невинен.

варненци, които цял мач не напуснаха половината на съперника, си тръгнаха от терена с първа пролетна загуба у дома."

12.4.1981 г., **„Берое" – „Ч. море" 2-2 (1-2)**,

В. „Нар. спорт", бр. 44, 13.4.1981 г.: „Странни парадокси има във футбола! Уверихме се пак. Нима това бе отборът, който на собствен терен миналата седмица загуби от аутсайдера „Сливен"? Гостите от Варна се изявиха в Стара Загора в съвсем друга светлина – дръзки, инициативни, те на два пъти поведоха в резултата и „Берое" с много усилия трябваше да догонва. Вярно, че без наказаните Найденов и Минчев старозагорци загубиха ценни единици, но това в никакъв случай не оправдава тяхната лишена от замисъл игра. Стрелците си прехвърляха отговорността един на друг и много малко бяха ударите към вратата на Манолков. Не случайно гостите получиха два пъти повече звездички от домакините. Заслужиха ги най-вече за първата част на играта. През втората обаче, те започнаха да пазят резултата, да разкарват ненужно топката, да влизат в непозволени единоборства. Пейчев дори пусна в ход юмруците си… Главният съдия обаче своевременно реагира и не позволи играта да излезе извън позволените норми. **Венц. Генчев**"

18.4.1981 г., **„Ч. море" – „Славия" Сф 0-0**,

В. „Полет", 19.4.1981 г.: „„Черно море" (без Жеков и Богомилов) и „Славия" (без Желязков и Костов) взаимно респектирани и загрижени, че пълната несполука в мача ще утежни положението им в групата, се постараха да покажат добър футбол, но преди всичко предпочитаха да бъде спокойно пред вратите им. Това личеше и от комплектуването на съставите, в които имаше общо четирима нападатели. Тази предпазливост предполагаше по-агресивна игра на състезателите от средата на терена, но с изключение на Кондов, другите не си позволяваха лукса да навлизат в наказателните полета. При еднаквата тактическа постройка черноморци успяваха да владеят по-често и общо взето по-разумно топката, но отново бяха безпомощни пред вратата на съперника и за трети пореден път изпратиха оредяващите си привърженици без гол у дома им.

И срещу „Славия" домакините създадоха добри възможности за реализация след няколко чудесни контраатаки, след индивидуални пробиви на Кондов, Ганев и Рафиев, след грешки на отбраната на гостите, която в този си състав ще затрудни малко отбори. Особено силни бяха минутите в началото на второто полувреме, когато масираният натиск на домакините постави „белите" в нокдаун. Тогава Кондов закъсня да засече една успоредна топка на вратата, тогава от главата на Рафиев топката се изсипа върху гредата, а Кондов, майсторски преминал през цялата защита, реши да постави на колене и Гугалов. Вярно е, че при това положение имаше съмнения за чистота, с която се намеси защитникът, избил топката от краката на Кондов, но нападателят излишно усложни обстановката с узрелия вече гол! За тези пропуснати възможности варненци горчиво можеха да съжаляват, ако в 71-та мин. непокритият Минчев бе по-прецизен при удара с глава, нанесен от 5-6 м остро над гредата. Това бе една от малкото възможности за гостите, които в атаките си разчитаха само на Александров и Цветков и на анемичната подкрепа на Алиев, Минчев и Димитров от по-задните редове. От тях само Александров бе по-войнствено настроен, докато Цветков, с капитанската лента, не бе познатият водач на нападението. През целия мач той не отправи нито един удар, нито веднъж не успя да излезе на стрелкова позиция! „Вина" за това има и зорко пазещият го Светозаров и двойката централни защитници Марев-Иванов, която почти не допусна противникови играчи в близост до Манолков.

Иванов отново бе най-стабилният варненски бранител, докато Марев, с повече вкус към атаката, не бе съвсем точен в конструкторските си амбиции. Твърде много пасове сгрешиха (най-вече през първото полувреме!) и Атанасов, Андреев, Бакърджиев, а Дончев, състезател вече с приличен опит в групата на майсторите, за дълго изчезна от терена и не посмя да поеме ролята на водещ играч, как-

то това прави Кондов. На моменти успешно го подкрепяше Ганев, по-рядко младият Страшников, а с позакъснялото влизане на Рафиев колективните усилия получиха повече острота и тогава закипя пред вратата на „Славия". Но и този път „косъмът" се оказа неимоверно здрав по посочените причини и заради онова недоглеждане, когато пред Гугалов се сипеха високи топки за най-дребните играчи на терена Ганев и Страшников! Така усилията на гостите бяха възнаградени с една точка, с толкова бе наказано и реализаторското неумение на домакините. ***Ст. Янев***"

26.4.1981 г., **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 50, 27.4.1981 г.: „Така безпомощен и забъркан не е бил отдавна „Локомотив"! Вярно е, че проблемите му не са малко – без Б. Димитров и Г. Стефанов защитата не е в състояние да осигурява здрав и спокоен тил, отсъствието на водеща фигура, която да внася ред в атаките (такава може да бъде Арсов, но той запълва други „дупки"), води до хаос в действията напред. Но как да бъдат оправдани с всичко това елементарните грешки в пасовете, липсата на каквото и да е тактическо прозрение у състезателите, които така или иначе не са вчерашни!... През целия мач железничарите наивно се оставяха да бъдат вплитани в „рибарската мрежа", която черноморци залагаха пред своята врата, и дори положения за гол нямаха, с изключение на няколко мелета и един пробив на Бонев, завършил с удар в гредата. А всичко останало беше наливане от пусто в празно…

Гостите едва ли са очаквали, че ще им бъде толкова леко в тази среща, за да спечелят толкова ценната за тях точка. А нямаше да бъде чудно, ако бяха спечелили и другата – те бяха далеч постройни в играта, организираха бързи контри, в два случая – Рафиев (7-ата мин.) и Кондов (43-ата мин.) – бяха сами срещу Р. Горанов и близо до успеха… ***Милко Стефанов***"

2.5.1981 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 52, 4.5.1981 г.: „Поголяма интрига в досегашните черноморски дербита не е имало. Но състезателите направиха малко, за да я облекат в приличната роба на добрия футбол. Най-напред Кондов, Рафиев и Страшников стръвно се втурнаха да разчупят рамките на реализаторското безсилие на варненското нападение (6 мача без гол!). Лишени от активната подкрепа на Дончев и Ганев, силите им стигнаха само да злепоставят дезорганизираната и непрекъснато изпадаща и при най-малък натиск в паника бургаска защита. От зоната на Пазачев, който грешеше най-много, Страшников пропусна отблизо, в 28-ата мин. Кондов коригира мерника на нападението и умело провря получената от Ганев топка през куп от играчи.

Папазов, изкупил неведнъж вината на своите защитници със смели действия и добра реакция в преките двубои с варненските нападатели, и Коцев, поразил целта с точен удар отдалеч, подтикнаха бургазлии към по-дръзки действия. Малцина ги „послушаха", но Притъргов и Илиев все пак дадоха възможност на Манолков да се реабилитира за закъснялата реакция при изравнителния гол. ***П. Герчев***"

16.5.1981г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 58, 18.5.1981 г.: „Футболистите на „Левски-Спартак", изглежда уверени в край-

26.4.1981 г., София, ст. Локомотив, Г. Бонев (Лок) опитва удар във вратата на „Ч. море", пазена от Б. Манолков и Т. Марев

***

Анкетата на в. „Полет" за определяне на най-добър футболист на Варна за 1980 г. се проваля, защото в редакцията се получават едва 100 писма. По регламент писмата трябва да са поне 200. Футболист на Варна за 1980 г. не е определен. Това е вторият случай след 1975 г., когато такъв не е определен, но тогава причината е „твърде невзрачната игра на варненските отбори."

27.5.1981 г., Винернойщат, от ляво надясно: Пл. Ганев, Г. Кондов, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Пл. Казаков, Р. Рафиев, Г. Жеков, Т. Атанасов, Я. Богомилов, Ем. Бучински и Ив. Иванов

1981

Австрийско-българския футболен дуел, за който пише Ал. Манов е важната квалификация за СП'82 на 28.5.1981 г. във Виена, който Австрия спечелва с 2-0 и дава сериозна заявка за световните финали в Испания, за сметка на българския национален отбор.

ния успех, започнаха срещата без много напрежение, а когато разбраха, че до него няма да се доберат леко се видя, че и не могат да го постигнат. Стрелбата им беше неточна, действията без изненада, а индивидуалните акции не носеха никаква заплаха. Варненци изградиха жилава крайна линия, неутрализираха анемичното нападение на софиянци, рядко, но опасно контраатакуваха и в няколко случая проиграха чисти положения. Така се стигна до нулевото равенство, за което голяма заслуга имат и двамата вратари. ***Стоян Кукуванов***"

***

27.5.1981 г., Винернойщат, **Австрия (армейски) – „Ч. море" 2-7 (2-4)**,

Голм.: 1-0 Светозаров (автг.), 1-1 Т. Атанасов 21', 1-2 Пл. Ганев 23', 1-3 Пл. Казаков 30', 1-4 Пл. Ганев 32', 2-4 … (дуз.) 44', 2-5 П. Петров 60', 2-6 Пл. Казаков 62', 2-7 Т. Атанасов 80'

„Ч. море": Ем. Бучински, Г. Жеков, Я. Богомилов, Св. Светозаров, Ив. Иванов, Т. Атанасов, Пл. Казаков, Г. Кондов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Пл. Ганев (45' П. Петров)

В. „Нар. спорт", бр. 62, 28.5.1981 г.: „Една малка прелюдия към австрийско – българския футболен дуел бе играният днес приятелски мач между Сборен отбор на австрийската армия и отбор на БНА, представляван от „Черно море" Варна. Срещата се състоя във Винернойщат – предградие на австрийската столица при голям интерес за приятелите на футбола. Българските футболисти имаха подчертано превъзходство в играта, което се изрази и в резултата – 7-2 за нашите армейци! … ***Ал. Манов***"

***

2.6.1981 г., **„Ч. море" – „Пирин" Бл 1-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 3.6. 1981 г.: „Отложената от XXVII кръг среща между „Черно море" и „Пирин" се състоя вчера на стадион „Юрий Гагарин". Началото не беше успешно за домакините. При бавно темпо и продължително разиграване на топката те трудно излизаха на изгодни стрелкови позиции.

Гостите от Благоевград, озовали се на последно място във временното класиране, използваха всяка възможност за атака. В 31-та минута при една добра комбинация Б. Николов (9) майсторски изпрати топката в мрежата зад Манолков – 1:0 за „Пирин".

След почивката черноморци преустроиха своите редици. В игра влезе Марев (на мястото на Ганев), Богомилов премина на предни позиции

27.5.1981 г., Винернойщат, поздравления преди мача, от дясно наляво: Я. Богомилов, Т. Атанасов, Г. Жеков, Р. Рафиев, Пл. Казаков, М. Бакърджиев, Вал. Пейчев, П. Петров и Ив. Дончев

и това оживи нападението. Заредиха се опасни пробиви към Христов („Пирин"-1) и в 62-та минута Пл. Казаков с глава изравни – 1:1.

До края на срещата и двата отбора се помъчиха да наклонят везните в своя полза, но не успяха. Отново домакините бяха бавни и недостатъчно настойчиви. А пиринци пропуснаха добра възможност в 76-та минута, когато Муларов (3) с глава опасно стреля, но Манолков изби топката в ъглов удар. ***Ив. Колев***"

7.6.1981 г., **„Миньор" – „Ч. море" 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 67, 8.6.1981 г.: „След пълно игрово надмощие на домакините победата им прилегна, макар и дошла малко късно и измъчено. От първата минута те непрекъснато обсаждаха вратата на гостите, които трябваше да проявят много мъжество и умение, за да пазят вратата си. Най-добра оценка заслужи от тях Манолков. За победата на „Миньор" най-много похвали бяха по адрес на десния защитник Ганев, който направи многобройни рейдове по крилото и непрекъснато подхранваше нападението с отлично центрирани топки. Победният гол на Славов даде повод за силен натиск на гостите от Варна през последните пет минути, които не на шега застрашиха радостта на перничани, но до изравняване не се стигна. ***Храно Хранов***"

13.6.1981 г., **„Ч. море" – „Марек" 3-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 16.6. 1981 г.: „Още началните минути подсказаха, че черноморци са решили да оставят добри впечатления от последния си мач на свой терен и с това да ни накарат да позабравим огорченията, които ни поднесоха в някои срещи с безрезултатната си игра. Домакините по категоричен начин се наложиха над отбора на „Марек". Черноморци поведоха с гол на Рафиев в 17-та минута. Четири минути покъсно Страшников, получил удобна топка в наказателното поле на „Марек", майсторски преодоля

1981

На 5.6.1981 г. Центърът за контрол и превенция на болестите в Лос Анджелис установява, че 5 хомосексуални мъже страдат от рядка форма на пневмония с отслабване на имунната система. Това са първите диагностицирани пациенти с болестта СПИН.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1980-81 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

27.8.1980 г., 1 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**, съдия: Д. Димитров, 15 000 зр.
„Спартак“ Пл: Вен. Николов, Вен. Съботинов, Тони Джеферски (71‘ Д. Тодоров), Ал. Бенчев, Цв. Кръстев, Цв. Цветков, Крас. Лазаров (82‘ Анг. Димитров), Цв. Каменов, Й. Христов, Бл. Кръстанов, Пл. Гетов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (5‘ Т. Атанасов), Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Пл. Ганев (46‘ Ив. Андреев)
Голм.: 1-0 Гетов 35‘, 2-0 Христов 70‘, 3-0 Гетов 77‘, 3-1 Т. Атанасов 78‘
ЖК: Р. Рафиев (ЧМ)

30.8.1980 г., 2 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 3-0 (2-0)**, съдия: Димо Стойчевски, 13 000 зр.
„Тракия“ Пд: Д. Вичев, П. Димитров (82‘ Г. Андреев), Славчо Хорозов, Бл. Блангев, Д. Младенов, Коста Танев, Кост. Костадинов, Г. Славков, Крас. Манолов (82‘ Мар. Бакалов), П. Зехтински, Митко Аргиров
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев (32‘ Ив. Дончев), Т. Марев, Ив. Андреев, Т. Атанасов, Ив. Иванов, Св. Светозаров, Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов (59‘ Мил. Бакърджиев), П. Петров
Голм.: 1-0 Манолов 10‘, 2-0 Блангев 24‘, 3-0 Аргиров 86‘

3.9.1980 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 2-0 (1-0)**, съдия: Величко Цончев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Т. Атанасов, Ив. Дончев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров, Г. Кондов (46‘ Т. Марев), Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Йорданов (78‘ П. Петров)
„Беласица“: Вал. Дагалов, Наско Станоев, Й. Попов, Г. Бохоров, Т. Кръжанов, Альоша Андонов (54‘ Ал. Вуков), Б. Хаджиев (76‘ Г. Бибишков), Лозан Тренчев, Вал. Стоянов, Д. Карадалиев, Д. Димитров
Голм.: 1-0 Ив. Дончев 33‘, 2-0 Р. Рафиев 88‘

6.9.1980 г., 4 кр., София, ст. Академик, 18.00, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 4-1 (2-0)**, съдия: Ив. Шкумбов, 3 000 зр.
„Академик“: Н. Петров (79‘ Дечо Павлов), Евг. Попов, К. Любомиров, Ст. Първанов, Сашо Борисов, Б. Гърев (84‘ Цонко Тодоров), Сашко Иванов, Н. Бъчваров, Мих. Вълчев, Пл. Цветков, Альоша Димитров
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Вал. Пейчев, Бож. Колев, Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров, Т. Атанасов (46‘ Ив. Андреев), Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Йорданов (26‘ П. Петров)
Голм.: 2-0 Димитров 4‘, 14‘, 3-0 Вълчев 63‘, 3-1 Вал. Пейчев 80‘, 4-1 Цветков 84‘

13.9.1980 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр 2-1 (1-1)**, съдия: Н. Бояджиев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Д. Жаров, Г. Жеков, Т. Марев (54‘ Т. Атанасов), Вал. Пейчев, Бож. Колев, Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Йорданов (46‘ Г. Кондов)
„Ботев“ Вр.: Хари Казаков, Н. Пенков, Вал. Малджански, Вал. Цветанов, Веско Петков, Венц. Божилов, Т. Митов, Вен. Тошков, Сашо Ангелов (22‘ Ол. Кърчев) (66‘ Й. Йорданов), Д. Ефремов, Ем. Василев
Голм.: 1-0 Бож. Колев 12‘ (дуз), 1-1 Ангелов 15‘, 2-1 Р. Рафиев 86‘
ЖК: Г. Жеков (ЧМ)

20.9.1980 г., 6 кр., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 2-4 (0-2)**, съдия: Н. Дудин, 10 000 зр.
„Сливен“: Бож. Тодоров, П. Иванов, Н. Арабов, Мар. Михалев, Г. Павлов, Ив. Вълчев, Цонко Симеонов, Й. Тосков, Тенко Добрев, Св. Мирчев, Стоян Димов (46‘ Жеко Желев)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Вал. Пейчев, Бож. Колев (25‘ Т. Йорданов), Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров, Г. Кондов, Ив. Дончев, Я. Богомилов, П. Петров (59‘ Р. Рафиев)
Голм.: 0-1 Т. Атанасов 21‘, 0-2 Т. Йорданов 40‘, 1-2 Арабов 56‘, 1-3 Т. Атанасов 71‘ (дуз), 2-3 Добрев 73‘, 2-4 Р. Рафиев 83‘
ЖК: Павлов, Желев (Сл); Т. Йорданов (ЧМ)

27.9.1980 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст.З. 4-1 (1-1)**, съдия: Й. Жежов, 7 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Вал. Пейчев (60‘ Ив. Андреев), Ив. Дончев, Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров, Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов (76‘ Вер. Страшников), П. Петров
„Берое“: Коста Костов, Кънчо Кашеров, Теньо Минчев, Г. Георгиев, Н. Янков, Г. Стоянов, Танко Танев, Пл. Липенски, Петко Петков, В. Драголов, Вал. Пеев (54‘ Таньо Петров)
Голм.: 1-0 Г. Кондов 15‘, 1-1 Петков 34‘, 2-1 П. Петров 46‘, 3-1 Т. Атанасов 50‘ (дуз), 4-1 П. Петров 56‘
ЖК: Я. Богомилов (ЧМ)

4.10.1980 г., 8 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 3-2 (2-1)**, съдия: Величко Цончев, 5 000 зр.
„Славия“: Г. Гугалов, Руси Иванов, Ив. Хайдарлиев, Ботьо Малинов, Ив. Илиев, Г. Дерменджиев, Ат. Александров, Ил. Величков (59‘ Ив. Чакъров), Андр. Желязков, Г. Минчев (46‘ Св. Георгиев), Ч. Цветков
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Вал. Пейчев, Ив. Дончев, Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров, Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, П. Петров (25‘ Пл. Ганев) (46‘ Т. Йорданов)
Голм.: 0-1 П. Петров 13, 1-1 Илиев 40‘, 3-1 Желязков 42‘, 70‘ (дуз.), 3-2 Т. Атанасов 86‘ (дуз.)

7.10.1980 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-1 (1-0)**, съдия: Кост. Вангелов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Вал. Пейчев, Ив. Дончев, Мил. Бакърджиев, Св. Светозаров, Г. Кондов, Р. Рафиев. Т. Йорданов, П. Петров
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Наско Желев, Б. Димитров, Г. Бонев, Й. Стойков, Г. Стефанов, Анг. Колев, Трайко Соколов (89‘ Ал. Еленков), Бойчо Величков (78‘ Хр. Гаджев), Ат. Михайлов, Ив. Методиев
Голм.: 1-0 Мил. Бакърджиев 22‘, 1-1 Михайлов 50‘ (псу)
ЖК: Соколов, Гаджев (Лок)
ЧК: 11‘ Колев (Лок)

25.10.1980 г., 10 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Черноморец“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Ив. Йосифов, 8 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Д. Папазов, Ив. Илчев, Ив. Йовчев, Ив. Пазачев, Д. Димитров (50‘ Т. Райков), Рум. Христов, Г. Маджаров, Рос. Кавръков, Ивл. Коцев (65‘ Н. Калушев), Ив. Притъргов, Г. Илиев
„Ч. море“: Б. Манолков, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Вал. Пейчев (71‘ Ив. Андреев), Ив. Дончев, Мил. Бакърджиев, П. Петров (54‘ Т. Йорданов), Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Пл. Ганев
ЖК: Я. Богомилов, Ив. Андреев (ЧМ)

1.11.1980 г., 11 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 1-1 (1-1)**, съдия: Й. Жежов, 12 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, П. Петров (59‘ Вер. Страшников), Г. Кондов, Р. Рафиев, Мил. Бакърджиев, Пл. Ганев
„Л-С“ Сф: Владо Делчев, Пл. Николов, Вес. Балевски, Ст. Аладжов, Н. Грънчаров, Бран. Кочев, Й. Йорданов, Ем. Спасов (82‘ Анг. Станков), П. Курдов, Пав. Панов, Крас. Борисов (65‘ Т. Барзов)
Голм.: 0-1 Спасов 11‘, 1-1 Ив. Дончев 31‘
ЖК: Пл. Ганев (ЧМ); Балевски (Л-С)

8.11.1980 г., 12 кр., Бл-град, ст. Хр. Ботев, **„Пирин“ – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**, съдия: Веско Гецов, 8 000 зр.
„Пирин“: Хр. Христов, Крас. Безински, Й. Мурлев, Д. Тасев, Ив. Муларов, П. Цветков, Ив. Бербатов (65‘ Рум. Стойчев), Кост. Кабранов (82‘ Б. Николов), В. Попов, Мет. Стоянов, Хр. Денчев
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (46‘ Вал. Пейчев), Т. Атанасов, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Мил. Бакърджиев, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Пл. Ганев (89‘ Г. Кондов)
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 42‘, 1-1 Денчев 44‘, 1-2 Т. Атанасов 52‘, 2-2 Денчев 73‘

16.11.1980 г., 13 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2-1 (1-0)**, съдия: Янаки Великов, 2 500 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов (64‘ Вер. Страшников), Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Мил. Бакърджиев, Г. Кондов (46‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Я. Богомилов, Пл. Ганев
„Миньор“: Г. Тиханов, Г. Ганев, Вл. Лалов, Бог. Стоянов, Вес. Евгениев, Евл. Банчев, Ст. Василев, Гр. Григоров (43‘ Вал. Боянов), Ем. Серафимов (73‘ Бог. Симов), Анг. Славов, Н. Владов
Голм.: 1-0 Г. Кондов 25‘, 2-0 Р. Рафиев 55‘, 2-1 Василев 67‘

23.11.1980 г., 14 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, 14.30, **„Марек“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Й. Петров, 12 000 зр.
„Марек“: Стоян Стоянов, Л. Севдин, Л. Колев, Р. Караколев, Ив. Палев, Ал. Райнов, Сашо Пергов, Д. Димитров (75‘ Пл. Коляндов), К. Сергиев (46‘ Станке Божурин), Венц. Петров, Ем. Кючуков
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов, Св. Светозаров, П. Петров, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов (17‘ Мил. Бакърджиев), Пл. Ганев (60‘ Ив. Андреев)
Голм.: 1-0 Венц. Петров 48‘, 2-0 Пергов 58‘, 2-1 П. Петров 80‘
ЖК: Райнов (Мар); Г. Жеков, Г. Кондов, Р. Рафиев (ЧМ)
ЧК: 41‘ Караколев (Мар); 75‘ Р. Рафиев (ЧМ)

5.12.1980 г., 15 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 1-1 (1-0)**, съдия: Добрин Белчев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Ив. Андреев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Г. Кондов, Мил. Бакърджиев, Я. Богомилов, Пл. Ганев
ЦСКА: Г. Велинов, Ив. Зафиров, Г. Илиев, Цоньо Василев, Анг. Рангелов, Рад. Здравков, Цв. Йончев, Ружди Керимов (46‘ Марио Вълков), Сп. Джевизов, Стойчо Младенов, Н. Велков
Голм.: 1-0 Г. Кондов 30‘, 1-1 Здравков 66‘ (дуз.)
ЖК: Т. Атанасов, Ив. Дончев, Я. Богомилов (ЧМ)
ЧК: 70‘ Т. Йорданов (ЧМ)

1.3.1981 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 2-0 (1-0)**, съдия: Величко Цончев, 3 500 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Мил. Бакърджиев, Ив. Иванов, Т. Йорданов (36‘ Пл. Ганев), Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Атанасов (78‘ П. Петров)
„Спартак“ Пл: Стан. Пърчанов, Венчо Съботинов, Тони Джеферски, Д. Тодоров, Цв. Кръстев, Цв. Цветков, Назъм Мехмедов (46‘ Крас. Лазаров), Ив. Кочев, Й. Христов, Бл. Кръстанов (80‘ Крас. Якимов), Пл. Гетов
Голм.: 2-0 Р. Рафиев 31‘, 80‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ)

7.3.1981 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1-0 (1-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 12 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Андреев, Я. Богомилов (70‘ Т. Йорданов), Ив. Иванов, Пл. Ганев (88‘ П. Петров), Г. Кондов, Р. Рафиев, Мил. Бакърджиев, Вер. Страшников
„Тракия“ Пд: К. Пейчев, Рум. Юруков, Ат. Маринов, Бл. Блангев, Славчо Хорозов (74‘ Триф. Пачев), Д. Младенов, Кост. Костадинов, Г. Славков, Крас. Манолов, Коста Танев (46‘ Мар. Бакалов), Митко Аргиров
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 16‘
ЖК: Костадинов (Тр)

14.3.1981 г., 18 кр., Бл-град, ст. Хр. Ботев, **„Беласица“ Пч – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Димо Стойчевски, 8 000 зр.
„Беласица“: Вал. Дагалов, Г. Бохоров, Й. Попов, Ил. Реджев, Т. Кръжанов, Ал. Вуков, Г. Бибишков, Лозан Тренчев, Вал. Стоянов, Д. Карадалиев, Д. Димитров (85‘ Анг. Славков)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов, Р. Рафиев, Мил. Бакърджиев (70‘ Ив. Андреев), Т. Йорданов (46‘ Пл. Ганев)
Голм.: 1-0 Бибишков 33‘, 2-0 Стоянов 68‘

21.3.1981 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0-0**, съдия: Й. Жежов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Бож. Колев, Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Я. Богомилов, Т. Атанасов
„Академик“ Сф: Н. Донев, Рум. Димов, Крум Кантарев, Жоро Мачкански, К. Любомиров, Б. Гърев, В. Василев (85‘ Пан. Горов), Н. Бъчваров (78‘ Ив. Грудев), Мих. Вълчев, Пл. Цветков, Альоша Димитров

29.3.1981 г., 20 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Н. Дудин, 4 000 зр.
„Ботев“ Вр: Хари Казаков, Н. Пенков, Вал. Малджански, Вал. Цветанов, Ал. Павлов, Венц. Божилов, Т. Митов (61‘ Тахир Менков), Вен. Тошков, Мил. Горанов (75‘ Яшар Еминов), Д. Ефремов, Рад. Панов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (44‘ Мил. Бакърджиев), Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, П. Петров (76‘ Пл. Ганев), Г. Кондов, Р. Рафиев, Вал. Пейчев, Т. Атанасов
ЖК: Г. Жеков (ЧМ)

4.4.1981 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 0-1 (0-0)**, съдия: Г. Милев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Вал. Пейчев (35‘ Т. Йорданов), Т. Атанасов (60‘ Мил. Бакърджиев)
„Сливен“: Данчо Йоргов, Нед. Младенов, Н. Арабов, Мар. Михалев, Вес. Трендафилов, Г. Павлов, Ив. Стоянов, В. Тинчев, Ив. Вълчев, Ив. Найденов, Тенко Тенев (60‘ Жеко Желев) (80‘ Тенко Добрев)
Голм.: 0-1 Вълчев 86‘

12.4.1981 г., 22 кр., Ст. Загора, **„Берое“ – „Ч. море“ 2-2 (1-2)**, съдия: Величко Цончев, 12 000 зр.
„Берое“: Т. Кръстев, Кънчо Кашеров, Петко Тенев, Ил. Илиев, Н. Янков, Г. Стоянов, Таньо Петров, Танко Танев (53‘ В. Драголов), Ст. Стефанов, Петко Петков, Вал. Пеев (29‘ Пл. Липенски)
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т.

1980-81		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		2:2	4-2	2-2	4-0	3-1	1-1	5-0	0-2	7-0	4-0	3-0	4-2	3-0	5-0	3-0
2.	Л-С	2:0		3:1	3:1	1:1	0:0	2:0	2:0	1:1	2:0	2:0	1:0	1:0	2:0	2:1	7:1
3.	Трак	3-2	2-0		5-1	4-3	3-0	4-0	3-1	4-0	2-0	1-1	0-0	5-1	6-1	3-1	1-0
4.	АкСф	1-2	1-0	1-1		3-1	4-1	1-1	2-1	2-2	3-2	3-1	1-0	2-1	2-1	3-1	1-0
5.	СпПл	2-2	0-0	2-1	4-0		3-1	1-0	1-0	0-1	1-0	2-1	1-0	2-0	3-1	3-0	1-1
6.	ЧМ	1-1	1-1	1-0	0-0	2-0		0-0	3-0	1-1	4-1	1-1	2-1	2-0	0-1	2-1	1-1
7.	Слав	0-0	1-0	2-2	2-0	1-0	3-2		1-0	2-2	2-1	3-2	1-0	3-0	0-1	1-1	3-1
8.	Марек	0-0	1-1	5-3	1-0	3-0	2-1	4-2		2-1	0-0	1-0	0-1	5-1	2-0	3-0	2-0
9.	ЛокС	2-3	0-0	0-1	0-0	0-0	0-0	2-2	2-1		0-0	3-1	3-1	5-1	1-0	0-2	3-1
10.	Берое	2-1	2-0	3-2	0-2	4-1	2-2	3-1	4-1	0-0		4-0	4-1	4-2	0-0	2-1	2-2
11.	ЧцБс	2-2	3-2	1-2	2-2	5-0	0-0	1-0	0-3	2-1	3-1		1-1	2-1	3-3	2-0	2-0
12.	БотВр	0-0	2-2	2-1	0-2	1-1	0-0	3-0	2-0	0-0	2-1	2-2		2-1	0-0	3-0	1-1
13.	БелПч	0-0	2-1	1-0	2-0	1-0	2-0	3-0	2-1	3-1	3-0	0-0	3-3		2-0	2-0	2-2
14.	Слив	1-3	0-0	2-1	1-0	4-3	2-4	3-0	0-0	2-1	0-2	1-2	2-0	1-0		1-0	4-0
15.	МинПк	3-3	2-1	2-1	1-0	0-2	2-1	1-0	2-0	1-0	2-1	3-1	1-3	1-0	2-1		1-1
16.	Пирин	1-1	0-3	0-0	2-2	0-0	2-2	3-3	1-0	2-0	2-0	1-1	3-1	0-0	1-0	4-0	

Атанасов, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов, Р. Рафиев (67‘ Мил. Бакърджиев), Ив. Дончев, Пл. Ганев (87‘ Т. Йорданов)
Голм.: 0-1 Пл. Ганев 28‘, 1-1 Стоянов 38‘, 1-2 Пл. Ганев 43‘, 2-2 Стоянов 75‘ (дуз)
ЖК: Г. Кондов (ЧМ)
ЧК: 70‘ Вал. Пейчев (ЧМ)

18.4.1981 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0-0**, съдия: Кост. Вангелов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Св. Светозаров, Т. Марев, Ив. Андреев, Т. Атанасов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов, Мил. Бакърджиев (47‘ Р. Рафиев), Ив. Дончев, Пл. Ганев
„Славия“: Г. Гугалов, Ниазим Исмаилов, Ив. Чакъров, Мил. Евтимов, Ив. Илиев, Ботьо Малинов, Ат. Александров, Ил. Алиев, Павлин Димитров (75‘ Ив. Хайдарлиев), Г. Минчев, Ч. Цветков
ЖК: Исмаилов (Сл)

26.4.1981 г., 24 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Ив. Йосифов, 8 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Наско Желев, Венц. Арсов, Г. Бонев, Й. Стойков, Нако Дойчев (78‘ Хр. Гаджев), Анг. Колев, Трайко Соколов, Бойчо Величков, Ив. Методиев, Крас. Горанов (60‘ Стойчо Стоев)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Мил. Бакърджиев, Вер. Страшников, Г. Кондов, Р. Рафиев (64‘ Пл. Казаков), Ив. Дончев, Пл. Ганев

2.5.1981 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1-1 (1-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Мил. Бакърджиев, Вер. Страшников, Г. Кондов (49‘ П. Петров), Р. Рафиев, Ив. Дончев, Пл. Ганев
„Ч-ц“ Бс: Д. Папазов, Рум. Христов, Вал. Делиминков, Ив. Пазачев, Д. Димитров, Стоян Мавров, Г. Маджаров (77‘ Алекси Желязков), Рос. Кавръков, Ив. Притъргов, Ивл. Коцев, Г. Илиев (86‘ Н. Калушев)
Голм.: 1-0 Г. Кондов 28‘, 1-1 Ивл. Коцев 48‘
ЖК: Пазачев (Чц)

16.5.1981г., 26 кр., София, ст. Левски, 18.00, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Д. Димитров, 5 000 зр.
„Л-С“: Владо Делчев, Пл. Николов, Вес. Балевски, П. Петров, Н. Грънчаров, Т. Барзов, Войн Войнов, Мар. Станчев (46‘ П. Курдов), Й. Йорданов (67‘ Кр. Борисов), Пав. Панов, Ем. Спасов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев (67‘ Мил. Бакърджиев), Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников (85‘ Пл. Казаков), Т. Атанасов, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Пл. Ганев

2.6.1981 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл 1-1 (0-1)**, съдия: Бог. Дочев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Атанасов (69‘ П. Петров), Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Пл. Ганев (46‘ Т. Марев), Мил. Бакърджиев, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Пл. Казаков
„Пирин“: Хр. Христов, Мет. Андреев, Ив. Муларов, Д. Тасев, Й. Самоковлийски, Крас. Безински, Ив. Петров, Й. Мурлев (46‘ П. Цветков), Б. Николов, Мет. Стоянов, Хр. Денчев
Голм.: 0-1 Николов 31‘, 1-1 Пл. Казаков 62‘

7.6.1981 г., 28 кр., Перник, ст. Миньор, **„Миньор“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Г. Цветанов
„Миньор“ Пк: Г. Тиханов, Г. Ганев, Вл. Лалов, П. Миладинов, Вес. Евгениев, Г. Добрев, Ст. Василев, Вал. Боянов, Н. Владов, Анг. Славов, Бог. Симов (57‘ Ем. Серафимов)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Т. Атанасов, Р. Рафиев, Вал. Пейчев, Пл. Казаков
Голм.: 1-0 Василев 9‘ (дуз.), 1-1 Т. Атанасов 25‘ (дуз.), 2-1 Славов 78‘
ЖК: Владов (Мин)

13.6.1981 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ 3-0 (2-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Мил. Бакърджиев, Вер. Страшников (86‘ Пл. Ганев), Т. Атанасов, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Пл. Казаков (86‘ П. Петров)
„Марек“ Ст. Д.: Стоян Стоянов, Л. Севдин, Ас. Арсов, Ром. Караколев, Ив. Палев (46‘ Ем. Кючуков), Ал. Райнов, Сашо Паргов (88‘ Вал. Кулинов), Ас. Томов, К. Сергиев, Венц. Петров, Д. Димитров
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 17‘, 2-0 Вер. Страшников 21‘, 3-0 Пл. Казаков 78‘
ЖК: Р. Рафиев (ЧМ); Палев (М)

21.6.1981 г., 30 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 3-1 (0-1)**, съдия: Н. Бояджиев, 5 000 зр.
ЦСКА: Г. Велинов, Анг. Рангелов, Дин. Димитров, Анг. Калбуров, Г. Димитров, Г. Илиев, Мар. Вълков, Рад. Здравков, Сп. Джевизов, Пл. Марков (46‘ Руж. Керимов), Цв. Йончев (46‘ Мет. Томанов)
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Т. Атанасов, Мил. Бакърджиев (82‘ Г. Жеков), Ив. Дончев, Пл. Казаков (70‘ Пл. Ганев)
Голм.: 0-1 Пл. Казаков 13‘, 1-1 Г. Димитров 55‘, 2-1 Здравков 72‘, 3-1 Джевизов 81‘ (дуз.)

„Ч. море“ Вн,1980-81 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Борис Манолков	29	
Тодор Атанасов	29	7
Светозар Светозаров	29	
Рафи Рафиев	28	9
Милен Бакърджиев	27	1
Георги Кондов	24	4
Янчо Богомилов	24	
Пламен Ганев	22	2
Иван Дончев	22	2
Георги Жеков	21	
Тодор Марев	19	
Иван Иванов	19	
Валери Пейчев	17	1
Петър Петров	16	4
Тодор Йорданов	16	1
Верони Страшников	13	1
Иван Андреев	10	
Божил Колев	6	1
Пламен Казаков	6	3
Димитър Жаров	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септ. зн.“	30	14	12	4	70-32	40
2.	Левски - Спартак	30	13	10	7	44-25	36
3.	Тракия Пловдив	30	15	5	10	64-40	35
4.	Академик София	30	13	8	9	42-40	34
5.	Спартак Плевен	30	12	7	11	38-41	31
6.	Черно море Варна	30	8	13	9	36-37	29
7.	Славия София	30	10	9	11	35-44	29
8.	Марек Ст. Димитров	30	12	4	14	39-40	28
9.	Локомотив София	30	8	12	10	34-35	28
10.	Берое Стара Загора	30	11	6	13	45-49	28
11.	Черноморец Бургас	30	9	10	11	42-49	28
12.	Ботев Враца	30	8	11	11	32-37	27
13.	Беласица Петрич	30	11	5	14	38-47	27
14.	Сливен	30	11	5	14	33-43	27
15.	Миньор Перник	30	12	3	15	32-51	27
16.	Пирин Бл-град	30	6	14	10	33-47	26

1981

„Ливърпул“ спечелва КЕШ за трети път, след като побеждава с 1-0 „Реал“ Мадрид във финала, игран на 27.5.1981 г. в Париж на ст. „Парк де пренс“.

***

КНК е спечелена от „Динамо“ Тбилиси след победа с 2-1 над „Карл Цайс“ Йена (ГДР). Финалът се играе на 13.5.1981 г. в Дюселдорф и е вторият и последен такъв между два източноевропейски отбора в турнир, организиран от УЕФА (след „Динамо“ Киев – „Ференцварош“, 1975 г.)

***

Купата на УЕФА е спечелена от английския „Ипсуич таун“, воден от треньора Боби Робсън. „Ипсуич“ побеждава в два мача на разменено гостуване холандския „Алкмаар“ (3-0, 2-4)

намесата на вратаря и от малък ъгъл покачи на 2:0. А в 78-та минута Казаков оформи крайния резултат – 3:0 за „Черно море“. ***Ив. Колев***“

21.6.1981 г., **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 3-1 (0-1)**,

Няма статия от този мач.

***

В. „Полет“, 26.7.1981 г.: „Вече стана дума за неудовлетворителното представяне на футболистите на „Черно море“ и пропиления шанс в последния шампионат на страната. Някои от причините бяха посочени: честите контузии, подценяването на съперници, нехайното отношение към изхода на не един и два мача. … Една причина не бе изтъкната, която струва ни се, заслужава специално внимание: поведението на състезателите в срещите.

От много години (за да не кажем никога!) черноморци не са се държали толкова неетично към съперници, съдии и зрители и не са занимавали с поведението си спортната общественост и дисциплинарната комисия при БФФ. Три червени и 16 жълти картона в 12-те кръга „оцветиха“ незадоволителната им и от спортно-техническо отношение игра. Един недостоен рекорд на клуба и града, свидетели на четири купи по спортсменство …!

Тази обидна статистика има ме само морални измерения, въпреки че те съвсем не са без значение, но и съвсем практически. Седем състезатели: Рафиев, Богомилов, Кондов, Жеков, Пейчев, Атанасов и Йорданов са отсъствали принудително от отбора общо от 28 мача! Най-усърдни в своята невъздържаност и в създаването на конфликти и затруднения на отбора си са били Рафиев, Богомилов и Йорданов, които по два пъти за прекъсвали по своя вина участието си в отбора, за да изтърпят наказанията си в общо 14 мача.! Възможно и лесно ли е било при толкова много отсъствия треньорите да съставят най-боеспособната и най-обиграна единадесеторка, да използват най-подходящата тактическа схема. Отговорът се знае. Той бе в принудителните разместванията по постове, което водеше до разхлабване на връзките между отделните играчи и звена, до тяхното дезорганизиране и отслабване. Така черноморци в два поредни мача не можаха да излязат с един и същ състав, така Рафиев стигна до резки колебания в спортната си форма и лишаваше отбора си от бързина и острота в атаките, така Богомилов, обърнал вниманието на треньорите на националните отбори остана с надеждата, че може би пак ще се сетят за него…

Кои бяха причините за толкова много и сериозни сблъсъци с футболните закони? Незадоволителната морално-волева подготовка, психическата лабилност на изброените състезатели, която се превърна в лабилност на колектива. Да си припомним някои от случаите. След като е завършил мача в Стара Загора, по пътя за съблекалните Богомилов се „обяснява“ с главния съдия В. Цончев, от което става ясно, че резултата на терена няма да бъде променен, а варненецът ще … наблюдава срещите на отбора си в продължение на един месец! Толкова бе паузата и за Пейчев, който в същия мач се саморазправя с противников състезател. А отмъщението на Йорданов, който пробяга през половината игрище, за да фаулира състезател, чиято вина бе тая, че в момента топката бе в него? (Истина е, че преди това срещу Йорданов бе извършено нарушение от друг играч на ЦСКА). Необмислено и лесно се поддават на провокации и Рафиев, и Кондов, който в мач за КСА бе наказан за шест срещи! Всеотдайността на Жеков и Марев не винаги е до границата на позволената твърдост и това също бе отбелязано с картони, с отсъствия от първенството … Десетки бяха и предупрежденията, след които не следваха наказания, но трупаха пасив в класирането по спортсменство.

Кой печелеше от всичко това? Най-малко самите играчи и отборът. Състезателите биваха лишавани от премии, нещо повече – плащаха глоби, отборът се лишаваше от тяхното участие и от … точки! Защото се оказа, че и тук ефектът се мултиплицира. Губеше се самообладание, губеше се мярката в поведението, губеха се точки, после самочувствие, симпатии, доверие … ***Стефан Янев***“

Пламен Георгиев Ганев

(р. 23.9.1954 г.)

Позиция: дясно крило
„Ч. море“: 1980-86
„А“ РФГ: 123 мача/20 гола

„Гонех топката от малък, но организирано играя от 3-ти курс в техникума в Толбухин. Тогава направиха турнир за средношколци и аз вкарах много голове. Така ме взеха в юношите на „Добруджа“. Дебютирах в мъжкия отбор на „Добруджа“ в Разград срещу „Лудогорец“ в „Б“ група и направих победния гол, бихме с 1:0 (бел. 5.12.1971 г.). На 17 години станах титуляр, взеха ме и в юношеския национален отбор (бел. 10 мача в периода 1972-73). В казармата ме взеха в „Туфла кула“ и с. Сенокос, за да мога да играя футбол.

Идваха да ме наблюдават от „Локомотив“ София и „Спартак“ Плевен. От Плевен ми даваха отначало 8 000 лева, качиха до 15 000, но аз им отказах. Научили даже, че майка ми е от Угърчин, значи техен човек съм бил. Не ми се ходеше там. Особено настойчиви бяха от „Локомотив“. Викаха ме да ми показват апартамента в София, който съм щял да получа ако премина при тях, но аз не отидох. Бях си „черноморец“, предпочитах във Варна. Кандидатствах във ВИНС, адмирал Янакиев беше казал, че ако ме приемат, отивам в „Ч. море“, които бяха флотско-студентско дружество. Ходих на изпити, но резултатите все не идваха. Оказало се, че от „Спартак“ Варна ми изтеглили документите от ВИНС и ги прехвърлили в ИМТ (Инст. по международен туризъм). Така изиграха „Ч. море“, за да ме вземат те. Отидох със „Спартак“ на подготовка в Одеса, Клечо беше треньор там, останах един полусезон (картотека оповестена във в. „Нар. спорт“ от 13.3.1976 г., изиграва 11 мача за ЖСК „Спартак“) и се върнах в „Добруджа“. Дойдоха на „Ю. Гагарин“, когато изпълнявахме теста на Купър (покриване на задължителни предсезонни нормативи) и се разбраха да се прибера в Толбухин, където останах до 1980 г.

През лятото на 1980 г. имаше мач на ЦСКА във Варна срещу „Ч. море“ (бел. 11.5.1980 г.). Паро Никодимов беше треньор. Изпратиха ме от Толбухин да се срещна с него, Никодимов искал да ме вземе в ЦСКА, каза ми да напиша молба и на 7 юли да съм на „Нар. армия“ за новия сезон. Тогава треньор в „Ч. море“ беше Божил Колев с Иван Василев. Аз бях лятото на „Албена“. Тошко Великов дойде да ме търси и ми определи среща на „Дружба“. Там дойде и Катила да ме уговаря и ми каза да напиша контра-молба. Той се познаваше с цесекарите и ми издейства да премина в „Ч. море“, но само за период от 6 месеца. От „Добруджа“ много се ядосаха. Кондов беше вече преминал в „Ч. море“, а те не искаха да изпращат играчи там. Освен това се бяха уговорили да получат някакъв волейболист от ЦСКА в замяна за мен. Така ни определиха за персона-нон-грата в Толбухин. След това Паро го смениха в ЦСКА и шестте месеца станаха 5 години. Един път се засякохме с ЦСКА на летището в Мадрид, когато се връщахме от турнира в Казабланка, а те от някъде другаде. Не помня вече кой беше треньорът им, казаха ми, че Катила ги излъгал и ме искали да отида в ЦСКА, защото съм им бил трябвал, но той потулил нещата. По това време ме извикаха и в олимпийския нац. отбор. Там играхме с Рафито.

Отказах се от футбола след като се сбиха ЦСКА и „Левски“ в онзи финал за КНРБ и ни отнеха военните чинове. До тогава ме водеха мичман и вземах прилична заплата. След това бяхме на някакви заплати от дружеството. Бяха по категории според класирането, първа категория вземаше 170 лева на месец, а втора и трета още по-малко.

Отидох да работя на „Златни пясъци“ като ресторантьор. Печелех доста по-добре. Играх малко за удоволствие в по-долните групи. В Попово, в Дулово при бат‘ Чечи (Богомилов), но с големия футбол приключих. Не ми харесваше как ни използваха като предмети. Като разменни монети. Ето ти тази паричка, дай ми друга.

Работих и в Либия 7 години, докато свалиха Кадафи. Бях оператор на сонда, търсехме вода в пустинята. След това се върнах и работих като шофьор на пристанището във Варна. ..“

Като футболист на „Ч. море“, Ганев изиграва 2 мача за „Б“ нац. отбор (отбелязва 1 гол срещу ОАЕ) и 5 мача за олимпийския отбор на България.

Петър Христов Петров - Пепи

(р. 23.12.1952 г.)

Позиция: нападател, ляво крило
„Ч. море“: 1977-82
„А“ РФГ: 80 мача/6 гола

Родом съм от Шумен, там израснах. Още като дете започнах да тренирам футбол в школата на „Волов“, от детския до мъжкия отбор треньор ми беше Тодор Тодоров. На него дължа най-много в развитието си като футболист. Преминах през всички възрастови групи на клуба. Бях част от тима, който през 1972 г. за първи път влезе в „А“ РФГ. През сезон 1972/73 дебютирах за „Волов“ в елитната група. Няма да забравя първия си гол срещу „Миньор“ (Перник), тогава бях на 19 години.

През 1977 г. на един мач на „Волов“ с „Бдин“ във Видин в северната „Б“ РФГ изненадващо се появи Васил Романов, който тогава работеше като скаут в ЦСКА. Той дойде при мен с готова написана молба от мое име да премина в отбора на ЦСКА. Трябваше само да я подпиша. В първия момент бях шокиран и смутен, но подписах. След няколко дни ми се обади треньорът на ЦСКА Серги Йоцов и ми каза: „Петров, разчитаме на теб“. Той беше говорил за мен с Цоньо Василев, с когото преди това бяхме съотборници във „Волов“. Впоследствие обаче ме потърсиха Иван Василев и Абил Билялов да ме питат дали искам да играя в „Черно море“. (Бях направил много силен мач във Варна през есента на 1976 г. в „Б“ група. Тогава с „Волов“ победихме „Ч. море“ с 3-0. Аз вкарах два гола и подадох за един). Сериозно се замислих какво да правя, говорих и с треньора ми в Шумен, който ми каза: „В ЦСКА има много футболисти като теб, едва ли ще успееш да изгрееш сред тях“. Така избрах да дойда във Варна. Написах втора молба за преминаване в „Черно море“, а те поеха ангажимент да говорят с ЦСКА. В следващите дни нямах никаква информация какво се случва, докато един ден не прочетох във вестника, че преминавам в „Черно море“, явно се бяха разбрали.

Играх ляво крило или ляв халф, в зависимост от тактиката. Интересното е, че най-добрите ми мачове с екипа на „Черно море“ бяха извън Варна. Бил съм 3-4 пъти в Отбора на кръга, когато сме гостували. Няма да забравя обаче и един мач с „Берое“ на „Юрий Гагарин“ (*27.9.1980 г.*). Бихме ги с 4:1, аз вкарах два гола и ме фаулираха за дузпа.

Още като дойдох в отбора през лятото на 1977 г. имахме гостуване в испанския град Замора. Започна първенството през сезон 1977/78, играхме два кръга и отидохме в Испания. Като влязохме в един магазин, свят ни се зави – дънки, якета, поли. И ние като невидели. Станаха едни кражби. То навсякъде сложени камери, ама кой ти знае. Тогава водач ни беше Хари Софиянов, окръжен прокурор на Варна, той беше в секцията. Дойдоха полицаи, стана скандал. Катила се разбуча, връщайте веднага всичко. Единдвама ги наказаха тогава от нашите. Първият мач в Испания играхме със „Залаегерсег“, загубихме с 1:2, аз вкарах гола за „Черно море“. Това ми беше първият гол за клуба. Като се върнахме от Испания, нямахме победа в „А“ РФГ до 4-ия кръг, отидохме в Сливен и победихме с 3:1 (*24.9.1977 г.*). Аз подадох и за трите гола и ме включиха в Отбора на кръга заедно с Дамян Георгиев.

Като треньор Катила беше изключителен мотиватор. Първият мач играем с ЦСКА в София, той такива приказки наговори, викам „днес ги убихме ЦСКА“. Загубихме с 1:3. ЦСКА водеше с 3:0, имаше фаул за нас. На мен с левия крак ми беше много удобно, бия, удари се в гредата и падна вътре. Иванов отиде и я довкара. Топката вече беше минала голлинията, но записаха попадението на неговото име. И като ме хвана каръка, цял сезон не мога да вкарам гол, а идвам с репутация на голмайстор, нали им бях вкарал два тук във Варна. Тогава Катила много ни навиваше. Един куриоз – играем в София с „Академик“ (*11.3.1979 г.*). Аз съм резерва. В началото на второто полувреме ме пусна в игра. Влизам на крилото, но „студентите“ много силно играха, не можем да минем центъра. Топката не стига до мен. Търся я, напред-назад, но не стига до мен. След 10 минути Катила ме смени. В следващия кръг имахме отново мач в София, с „Левски“ беше междинен кръг. Бяхме в хотел „Шипка“ и Катила прави разбор на мача с „Академик“ – „Петров го пускам, той косата си оправя, чорапите му паднали, само се почесва. За какво те пуснах бе, каква работа ми свърши? Никаква работа не ми свърши“. Аз тогава му отговорих: „Другарю Василев, външният вид ли ще ми оценявате или играта“. Катила побесня и каза „Кисимов, веднага му дай билета да се прибира във Варна, освободен е от отбора“. Всички играчи се спогледаха шокирани, а Сашо Кисимов, администраторът, казва „ами Пепи, давай да ходим на летището, да видим за билети“. И така, отидох на летището, чакам самолета и гледам проф. Капрелян и той чака самолета за Варна. Пита ме какво правя тук, а аз му обясних, че малко съм нарушил добрия тон и Катила ме е изгонил от отбора. Прибрах се във Варна, а след няколко дни Катила дойде вкъщи: „Пепи, ти не може да ми говориш така, как ще ми подронваш авторитета по този начин, как ще ми възразяваш, какво е това нещо. Аз те доведох във Варна, направих те бял човек, осигурих ти апартамент, а ти ме излагаш“. Извиних му се и той вика „в неделя играем с „Берое“, стягай се за мача, титуляр си“.

През лятото на 1982 г. напуснах „Черно море“. Тогава в отбора на 30 години ни освобождаваха. Навършиш ли тази възраст, вече те мислеха за стар. Много футболисти така си заминаха. След това играх в „Б“ група – в Каварна и Търговище“.

Отново начело във временното класиране

Победа и над шампиона

•"А" РФГ • 1981-82 г.

Тодор Атанасов, Рафи Рафиев и Валери Пейчев атакуват противниковата врата

XIX КРЪГ В „А" РФГ
НАЙ-СЕТНЕ ПОБЕДА

ЯРКО ПРЕВЪЗ-ХОДСТВО

КРАСИВИ И МАЙСТОРСКИ ИЗПЪЛНЕНИЯ

ПОКЛОН ПРЕД ГОСТИТЕ

ИСТИНСКИ МАЧ НА ЧЕЛНИЦИ

XVII кръг в «А» РФГ
Неубедително!

0:0 И това ако е футбол...

FC Hansa Rostock gegen Tscherno More Warna 2 : 3

Spitzenreiter Warna bezwang Hansa 3:2

1981

Спас Петров Киров *(26.5.1933-22.3.2001), изиграва общо 247 официални мача, в които отбелязва 46 гола с екипа на „моряците“ в периода 1953-64. Започва да играе в детския отбор на ДСО „Торпедо“ Варна, а през 1951 г. е вече част от отбора юноши ст. възраст на ВМС, който достига до ½ финал в републиканското първенство. Възпитаник на ВНВМУ „Н. Вапцаров“, Киров е третият курсант в отбора, след Г. Димитров-Червения (чийто пом. треньор е бил в периода 1968-71) и Васил Досев. Футболистът Киров е запомнен като бързо и технично крило с уникални и нестандартни отигравания. Канен е в отбора на ЦДНА за турнето в Египет през 1959 г., където участва във всички мачове.*

Спас Киров

След заминаването на Божил Колев за Кипър, през лятото на 1981 г. за ст. треньор е назначен **Спас Киров - Паско** (виж също 3-та и 4-та част), който предния сезон е бил начело на „Светкавица“ Търговище. Това е втория период на Киров като ст. треньор в клуба след 1972-74. Следващите му назначения са в „Добруджа“ Тх (1975-77), „Ватев“ Белослав (1977-78) и „Черноморец“ Балчик (1979-80), преди да поеме отбора на „Светкавица“. На отборната снимка на „Ватев“ от септември 1977 г., Киров изписва с почерка си: „След 4 месеца безработица като персона-нон-грата (обявен от адм. Янакиев) във Варна и Варненски окръг,„табуто“ бе отменено и от ОК на БКП ме назначиха за треньор на„Ватев“.

Бившето крило на „моряците“ и възпитаник на ВНВМУ с чин кап. 1-ви ранг е известен със своята принципност и праволинейност, които в повечето случаи могат да се тълкуват като липса на гъвкавост в отношенията му с околните. Спас Киров оставя разнородни впечатления у подчинените си футболисти, някои от които споделяме тук.

Т. Йорданов: „През този сезон имахме един от най-добрите отбори в„А“ група, можехме да надиграем и победим всеки. Паско знаеше това и не се натрапваше на тренировките. Освен при задължителните занимания, той ни оставяше да тренираме както намерим за добре. Само липса на късмет и някои съмнителни обстоятелства ни лишиха от третото място в крайното класиране…“

П. Петров: „Когато Спас Киров беше треньор, той мен не ме харесваше. Бяхме на подготовка в Баку, ние там ходихме всяка зима, имаше хубава база, климата беше добър. Паско беше голям бриджьор, аз също играех бридж. И той вика „айде бе, с кого ще играем“. Аз си трая, защото знаех, че не съм сред любимците му, но бай Иван ме нави да играем двойка, а Паско беше с някой друг от футболистите, май с Джастата. Той обаче беше много нервен по принцип, нервак. Ние ги бихме, вървеше ни играта, той се изнерви, афектиран, ругае. Вечерта на тренировката направихме мач на малки вратички, разделени на два отбора. Завършихме наравно и бихме дузпи. Кой вкара, кой не вкара, аз пропуснах и той ми вика „айде бе, ти кога ще се научиш“. Лошо му беше отношението към мен, рядко ме ползваше и като свърши сезона ме

→

Спас Киров като футболист на „Черно море“ през 1962 г.

III

ФУТБОЛЕН ТУРНИР

• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •

| ВАРНА | 09 - 12 август 1981 |

ЖСК "Спартак" 1981-82

Прави от ляво надясно: Ст. Симеонов, Вл. Николчев, Исм. Шукриев, Мил. Денчев, Ив. Вуцов (ст.тр.), Ив. Славков, Люд. Горанов (тр.), Мар. Станчев, Анг. Станков, Ас. Михайлов и Кр. Зафиров, седнали: Г. Алексиев, Кр. Кръстев, Т. Гергов, Кр. Венков, Емо Недев, Т. Попов, Ж. Господинов, Ив. Войчев, Ив. Петров и Сп. Аладжов

1981

През тази година „Нефтчи“ изживява спокоен сезон в средата на таблицата на Висшата лига в СССР, която е една от лигите създала носители на европейски трофеи през 1980-те („Динамо“ Киев и „Динамо“ Тбилиси). Посещението във Варна е свързано с установените приятелски отношения между ръководствата на двата отбора. Мачът се игра пред пълните трибуни на ст. „Черно море“(Тича) и гостите показаха типичната за съветския футбол твърда и бърза игра със светкавични контраатаки, от които бяха отбелязани и двата гола. *(виж също стр. 247)*

освободи.“

Р. Рафиев: „За Паско като треньор нямам хубаво мнение. Не че не съм играл при него, пак ме пускаше титуляр, но не ме харесваше. Аз тогава бях национал, много силно играех за националния отбор, а той се заяждаше с мен, че нищо не съм играел за „Черно море“. Постоянно все на мен правеше забележки. На един мач ме смени, аз побеснях и тръгнах с обувката да го удрям. Не помня кой беше мача, но играх много силно. Въпреки това, той ме извади. Едва ме удържаха там на пистата няколко човека от клуба. Веднага ме отстраниха временно от отбора. Ръководството организира събрание, на което да решат какво да правят. Искаха да ме освобождават. Преди него обаче аз отидох да се видя с полк. Георги Георгиев, директорът на летището и с проф. Капрелян, които бяха в ръководството. С надеждата да се застъпят за мен. Помня, проф. Капрелян ми каза:„За първи път си го направил и трябва да запомниш нещо: повече никога в живота си нямаш право да псуваш или да биеш треньора си. Не го ли запомниш това, ще имаш големи проблеми“. Обещах му, че това повече никога няма да се повтори. Тогава той добави да го гледам в очите по време на събранието и като ми кимне да се извиня на Паско. Дойде събранието, шефовете като ме награбиха, само дето не ме изкараха терорист. По едно време проф. Капрелян каза: „Другарю Киров, ако Рафиев ви се извини, ще бъде ли решен проблема“. Паско обаче нещо се развика и каза, че не искал извинения. Скочих аз, тръгнах да си ходя, но те ме върнаха. Попитаха ме дали ще се извиня, проф. Капрелян ми кимна и аз го направих. Така ми се размина освобождаването от клуба.“

***

От отбора е освободен **Иван Андреев – Мирона**, който преминава в „Доростол“ Силистра, а **Валери Пейчев** отива като студент в „Академик“ София.

Новите през този сезон са от юношеския отбор. В „А“ РФГ дебютират **Атанас Атанасов – Тачито** и **Огнян Радев**, а **Валерий Каров** записва мач за КСА.

От този сезон третият ешелон е съставен от пет „В“ групи, които заместват Зоновите групи. В Североизточната група е включен младежкия отбор на „Черно море“, в който играят футболисти до 23 години. Отборът понякога е изписван като „Черно море“ – Пристанищен комплекс и играе домакинските си мачове на ст. „Черно море“ (Тича).

В. „Нар. дело“, 18.7. 1981 г.: „Почивката на варненските футболисти е към своя край. След два дни отборът на „Ч. море“ започва подготовката за новото първенство.

На 22 юли черноморци ще отпътуват на лагер в гр. Котел и ще се завърнат в края на месеца. Предвижда се на 1 август те да играят първата си контрола срещу „Нефтчи“ Баку.

След това тренировките за физическа издръжливост и техническо усъвършенстване ще се провеждат в местността „Батова“ и на стадиона на дружеството.

За старши треньор е утвърден Спас Киров, а за негов помощник – Тодор Великов.

***

31.7.1981 г., Котел, контр., „Ч. море“ – „Сл. бряг“ Несебър 3-2,

Голм.: Р. Рафиев, Вер. Страшников, Ив. Иванов (ЧМ)

***

1.8.1981 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море“ – „Нефтчи“ Баку 1-2 (1-0)**,

Голм.: Кондов (ЧМ), Джавадов, Вуделев (Нефт)

В. „Полет“, 2.8.1981 г.: „Черноморци след като поведоха с гол на Кондов, не можаха да оползотворят още две-три голови положения, допуснаха да бъдат контраатакувани опасно, особено през второто полувреме и логично се дойде до загубата им. Като че ли все още отборът не е в най-добрата си физическа форма. През второто полувреме в някои от играчите се почувства умора, намаля движението по терена, играеше се статично. Дебют в отбора направи и Диамандиев, завърнал се от Шумен (бел. в крайна сметка Диамандиев остава и този сезон в „Шумен“).

***

В. „Нар. дело“, 7.8. 1981 г.: „И тази година традицията ще бъде спазена. В нашия град за трети път ще се състои международен тур-

нир по футбол „Варна 81“ за наградите на общинския народен съвет.

В турнира ще участват отборите на „Дукла“ Банска Бистрица от ЧССР, „Ч. море“, „ЖСК – Спартак“ и „Шумен“. …

Научаваме, че в отбора на „Шумен“ освен Цоньо Василев, ще играят Мартински от „Сливен“ и варненецът Диамандиев. Треньор на „Шумен“ е заслужилия треньор Добромир Ташков …“

9.8.1981 г., ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 1-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 1ПВ

В. „Нар. дело“, 11.8. 1981 г.: „Една от най-значителните прояви, посветени на седмицата на морето и деня на Българския военноморски флот …

Турнирът беше открит в неделя на ст. „Юрий Гагарин“ със слово на председателя на организационния комитет Хр. Тошков …

След това се състоя първата среща от турнира между отборите на „Ч. море“ и „ЖСК-Спартак“. Тя предизвика голям интерес, но не задоволи любителите на футбола. През първото полувреме и двата отбора устроиха много атаки, но не ги завършиха по най-сполучливия начин. Най-хубавото през тази част на мача бе голът отбелязан с голямо майсторство от Рафиев – 1-0 за „Ч. море“.

След почивката спартаковци се активизираха, но в решителния момент на атаката не стреляха навреме и пропуснаха изгодни положения. Черноморци заложиха на фланговите акции, но също без особен успех. Краят дойде при резултат 1-0 за „Ч. море“, който се класира за финала.

Снощи на ст. „Ч. море“ … „Дукла“ Банска Бистрица – „Шумен“. През първото полувреме „Шумен поведе с гол на Тодоров в 39 мин. Веднага след почивката гостите изравниха чрез Брезина …, но при една контраатака в 61-та мин. Диамандиев след продължителна акция по десния фланг, подаде удобна топка пред вратата и Ал. Николов (11) увеличи на 2-1 за „Шумен“.

Финалът на турнира е в сряда … от 20.00 за купата ще спорят „Ч. море“ и „Шумен“.

12.8.1981 г., ст. „Ю. Гагарин“, 20.00, финал, **„Ч. море“ – „Шумен“ 1-0 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 58′

В. „Нар. дело“, 13.8. 1981 г.: „… На терена се развиде остра борба за надмощие. В навечерието на новото футболно първенство състезателите се стремяха да покажат своите възможности и задоволиха зрителите. Победа с 1-0 завоюва отборът на „Ч. море“. Голмайстор – Рафиев. …

Председателят на организационния комитет Хр. Тошков награди победителите. Купата бе връчена на капитана отбора на „Ч. море“ Ив. Иванов. Награди получиха … : най-добър вратар – Манолков (ЧМ), най-добър защитник – Кунзо (Дукла), най-добър нападател – Диамандиев (Шн) и Рафиев – голмайстор на турнира. ***Ив. Колев***“

В. „Полет“, 16.8.1981 г.: „… Победителите от „Ч. море“ показаха най-постоянна и най-зряла игра и с две минимални победи защитиха престижа си на отбор от „А“ РФГ. Но едва ли ще бъде необходимо да се забравят трудните 45 минути срещу „Шумен“, когато отбраната се пропука на няколко пъти и само рефлексът на Манолков запази вратата им „суха“. Без агресивни и пробивни крила отборът разчита предимно на играчите от полузащитната линия, но когато и тяхната игра не върви … Създадената нова двойка централни защитници Марев – Иванов също търси необходимия синхрон в своите действия … ***Жеко Николов***“

***

16.8.1981 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 3-0, съдия: Др. Константинов,

Голм.: Ив. Иванов, Р. Рафиев, Пл. Ганев

„Ч. море“: Б. Манолков (В. Владимиров), Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вер. Страшников (Пл. Ганев), М. Бакърджиев, Р. Рафиев (Пл. Казаков), Т. Атанасов, Т. Йорданов (П. Петров)

***

23.8.1981 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 2-1 (1-1)**,

В. „Старт“, бр. 534, 25. 8.1981 г.: „Голът, отбелязан от „златната обувка“ на „Тракия“ Славков още в 5-та минута, бе логична последица от щурма на гостите. Но се оказа и навременно предупреждение за корекция в играта на „Черно море“. Неблагополучията идваха от защитата, която изнемогваше пред бързите и маневрени пловдив-

1981

На 17.7.1981 г. при въздушна атака, Израел бомбардира сграда в Бейрут, помещаваща офиси на ООП. Загиват над 300 цивилни. Атаката предизвиква всеобщо възмущение и порицание, в резултат на което САЩ спира износа на самолети за Израел.

***

Сватбата на принц Чарз и лейди Дайана Спенсър на 29.7.1981 г. е излъчена пред световна аудитория от 750 милиона зрители. Събитието не беше отбелязано от БНТ и хвърли в смут и недоумение британските туристи в курорта „Златни пясъци“.

***

На 30.7.1981 г. 50 000, предимно жени и деца демонстрират в полския град Лудж против недостига на храни и купоннната система за стоки от първа необходимост, наложена от управляващата комунистическа партия.

Отборът на „Ч. море“, сезон 1981-82, прави от ляво надясно: Я. Богомилов, Сп. Киров (ст. тр.), Г. Жеков, Б. Манолков, В. Владимиров, Р. Рафиев, Т. Великов (пом. тр.) и Ив. Иванов, среден ред: Св. Светозаров, Т. Марев, Т. Йорданов, Ив. Дончев, Пл. Казаков и Т. Атанасов, преден ред: М. Бакърджиев, Г. Кондов, П. Петров, Пл. Ганев и Вер. Страшников

1981

На 1.8.1981 г. в САЩ започва излъчването на първият 24 часов музикален канал – MTV с първият музикален видео клип по актуалната тема: „Video killed the radio star” на The Buggles.

ски играчи. В атака срещу Манолков тръгваха по 5-6 „канарчета“, тръгваха от неочаквани позиции и освободени от опекунство, защото бранителите на домакините не смогваха да ги следват – очакваха ги в традиционните зони, а съперниците им налитаха другаде. И то със скорост! Топката от главата на Славков или от крака на Костадинов фучеше край гредите…

Остриетата на „Тракия“ непрестанно се сменяха, бяха най-малко двама от тримата най-бързи: Славков, Костадинов или Пачев. Зад тях „плетяха кошницата“ Манолов, Зехтински, Бакалов, Хорозов… И тя едва ли щеше да остане празна, ако варненци не бяха превключили на предложените им високи обороти.

Това стана малко преди изравнителния гол в 25-ата минута, който бе красива илюстрация на бързината и точността при атаката: защитникът Жеков се втурна от дълбочина, с хубав пас намери Рафиев, но топката му бе направо отнета от крака от набралия скорост Бакърджиев, който накара Вичев да изгледа как кълбото отива в мрежата. Пловдивчани като че ли се изненадаха, че и други могат да си служат – и то не полошо от тях! – с традиционното им оръжие, отбраната им се оказа неспособна да противодейства ефективно тъкмо на това оръжие. Крилата Страшников и Ганев (и двамата от „типа Костадинов“) ловко я обхождаха или разреждаха с повратливи, бързи маневри. Така бе постигнат и победният гол: Ганев стреля остро към стената от защитници, които пропуснаха топката с надеждата, че другият зад тях ще я отбие, тя стигна до непокрития Рафиев и… 2:1.

Подобни възможности за гол имаше после и пред двете врати, като най-добрата бе пропиляна от Манолов след почивката. Темпото не стихна, грешките продължиха. И при пасовете, и при

1981

далечните удари. Средата на терена понякога бе излишна, агресивният порив разделяше играчите на две половини и вакуумът между тях се преодоляваше с дълги подавания, които изостряха обстановката. Зрителите прощаваха слабостите, защото всичко се вършеше скоростно, енергично, старателно! А това са белези, които говорят не само за стремеж да се играе интересно, да се воюва за победата, но са и показатели за уважение към хората от трибуните. В играта на „Черно море“ тези качества бяха по-релефно изразени и това му позволи да заличи пасива, да стигне и до победата. ***Ст. Янев***“

30.8.1981 г., **„Славия“ – „Ч. море“ 1-2 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 103, 31.8.1981 г.: „Славия“ започна добре. С обмислени действия, с много движение, борбеност и настойчивост вдъхна оптимизъм на зрителите. В 5-ата минута Дурев улучи напречната греда, след това с хубава комбинация Александров бе изведен срещу Манолков, но силният му удар профуча над гредата. Последваха още атаки и в 35-ата минута Дурев отбеляза първия гол.

И този път Светозаров (в дясно) възпира атака на Александров (Из мача „Славия“ — „Черно море“ 1:2) Снимка ПЕТЪР СПАСОВ

РАФИЕВ (ЧМ)
НЕ ДАВАШЕ МИРА НА
"БЯЛАТА" ОТБРАНА

След почивката, когато се очакваше белите да натиснат още по-яко педала, обаче се случи обратното. Опитни футболисти като Минчев, Костов, Алиев се увлякоха в индивидуални изяви, изкушаваха се всички топ-ки да преминат през тях. Това стана причина да се убие устремът, проиграха се доста възможности, грешеше се в паса, наруши се синхронът.

„Черно море“ се представи в добра светлина. Спокойно посрещаше безите на съперника през първото полувреме, последователно наложиха своята воля, връхната точка на което беше през второто полувреме. В 67-ата мин. Атанасов изненада Гугалов от около 40 метра с отличен удар – 1:1. От този момент черноморци станаха още по-настойчиви, пролича тяхната по-добра физическа и тактическа подготовка. Ганев умело използва погрешно пласиране на Гугалов и (бел. със самостоятелна акция по дясното крило, със силен удар топката се удари във вътрешната страна на напречната греда и се

От 19 до 27.9.1981 г. в България се провежда 12-то Европейско първенство по волейбол. Финалният турнир е организиран в ДКС (Спортна зала) Варна. Българските волейболисти спечелват бронзовите медали. Шампион е СССР, следван от Полша.

1981

Младежкия отбор на „Ч. море“ (под 23 г.), който се състезава в Североизточната „В“ група през този сезон завършва на 2-ро място, на 3 точки зад първенеца в групата „Черноломец“ Попово. В последвалите баражи за влизане/оставане в „Б“ група „Ч. море“(мл.) се изправя срещу „Лудогорец“ Разград. Първият мач в Разград завършва 6-0 за домакините, а реванша във Варна – 3-3 (с три гола на Огнян Радев). От капитана на отбора Валерий Каров научаваме, че младежите са имали указание „да не се натягат“, защото нямало кой да издържа отбор и в „Б“ група при евентуално класиране.

заби в мрежата), 1:2. ***Анг. Ангелов***“

Минути преди началото на мача на стадиона се изсипаха стотици курсанти от ВНВМУ „Н. Вапцаров“, които бяха в София за генерална репетиция за парада на 9.IX., свързан и с 1300 годишният юбилей на Българската държава, организирани от дългогодишният привърженик на „Черно море“ и тогава курсант, Пламен Кондов. При създадената домакинска атмосфера футболистите на „Ч. море“ постигнаха ценна победа.

5.9.1981 г., **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-2 (2-2)**,

В. „Полет“, 6.9.1981 г.: „Срещата започна сякаш на шега. Още в първата минута Богомилов изведе с далечен точен пас Атанасов в непосредствена близост до Филипов и когато нападателят на „Черно море“, останал сам срещу вратаря, се опита да нанесе удар, бе фаулиран. Съдията не се поколеба да отсъди 11-метров наказателен удар, който бе превърнат в гол от Атанасов.

Осем минути по-късно Рафиев след самостоятелна акция изстреля топката в гредата, получи се меле, но нямаше кой да реализира. Минута след това Кондов предвидливо, с дълъг пас намери отново Атанасов, който накара за втори път Филипов да вади топката от мрежата. В 20-та минута Иванов бе този, който с дълго прехвърляне отляво намери връхлитащия Марев, но изстрелянето воле не бе точно. В 33-та минута Ганев, след като елиминира пазача си, даде къс пас в наказателното поле на Страшников, но последният се засуети и бе проиграно голово положение. В 34-та минута за фаул срещу Страшников пред дъгата на наказателното поле бе отсъден пряк свободен удар, но Марев не успя да бие в очертанията на вратата.

Излагам така подробно картината на срещата в тези първоначални минути не от любов към статистиката. Искам да подчертая настроението, лекотата, стила даже наречете, на тези минути, когато можеше да се изкове така чаканата и възможна убедителна победа. Налице бяха интересни ходове на футболистите от средната линия (Атанасов, Кондов, Марев), търсеше се изненадата чрез дългите точни диагонални прехвърляния или пък извеждането на състезател в коридор срещу вратата на Филипов, играеше се с много движение, така, както видяхме „черноморци“ срещу „Тракия“, така, както бяха надиграли само преди седмица в София и „Славия“. Даже когато някой от футболистите на „Черно море“ сгрешеше, в непосредствена близост се намираше друг негов съиграч, който поправяше грешката и продължаваше атаката. И когато третият гол „висеше на косъм“, в 37-та минута първият сериозен удар към вратата на Манолков, отправен от Добрев, бе превърнат в гол, вина за който определено има и двойката централни защитници Иванов и Богомилов.

Намаляването на резултата вместо да стресне отбора, бе прието като нещо невписано в сценария на срещата и само след 3 минути при изпълнение на ъглов удар отново неорганизираната „черноморска“ защита позволи на Вълчев да изравни от непосредствена близост.

После имаше 50 минути на непрекъснат, но безплоден натиск, на привидно надмощие, бяха извършени и две смени, но отборът не можа да разчупи шаблона при провеждането на атаките, нямаше я водещата фигура, която хладнокръвно и умно да опипа „бетона“ на сливенци и да „постави диагнозата“, имаше много борба, но малко футбол. ***Жеко Станев***“

12.9.1981 г., **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 1-3 (0-3)**,

В. „Нар. дело“, 15.9. 1981 г.: „Развоят на мача показа, че победата във Враца не е изненада. За втори път през този сезон черноморци печелят като гости. Явно е, че за добре подготвения и обигран състав чуждият терен не е труден. По-важното е да не се робува на отбранителни варианти, а да се играе нападателно, агресивно, така както налагат съвременните изисквания на футбола. Правилно е, че ръководството на отбора работи за усъвършенстването на нападателния стил и това вече дава плодове.

Първите два гола за „Черно море“, постигнати от Кондов и Ганев, станаха след устремни пробиви и центрирания на Йорданов. А третият беше дело на Рафиев, който със самостоятелен пробив в 43-та минута преодоля защитниците и вратаря и покачи на 3:0. Домакините от Враца намалиха от дуз-

па, изпълнена от Христов в 69-та минута."

20.9.1981 г., **„Ч. море" – „Академик" Сф 1-0 (0-0)**,

В.„Нар. спорт", бр. 112, 21.9.1981 г.: „Студентите се явиха на този тежък изпит срещу временния водач в класирането не само с добро самочувствие, но и с подобрена игра. Потежките „въпроси" се паднаха на защитниците, но в добро взаимодействие с нападателите те успяха до 79-ата минута да дадат безпогрешни отговори дори и в минутите, когато черноморци набраха скорост. Нямат особена вина и за гола. Изстреляната от Рафиев топка рекушира в нечии крак, попадна в Кондов и той с майсторски фалцов удар съвсем отблизо прехвърли Павлов.

За съжаление това бе почти всичко, което успяха да съчинят местните нападатели през 90-те минути. Черноморци победиха, но само резултатът удовлетворява. А играта?... ***П. Герчев***"

26.9.1981 г., Наско Сираков е надскочил Св. Светозаров (4) и пред погледите на Ив. Дончев (9), Т. Атанасов и Я. Богомилов отбелязва с глава изравнителния гол.

26.9.1981 г., **„Хасково" – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В.„Нар. спорт", бр. 115, 28.9.1981 г.: „Дим. Канев" беше препълнен. Но този път верните привърженици на хасковския отбор се разотидоха с радостно настроение. Футболистите им поднесоха (с известни колебания в отделни моменти) вълнуваща игра, която разкри по-голяма част от потенциалните възможности на състава (особено през второто полувреме). През първата част хасковци пропуснаха дузпа (бита от Реджебов), на два пъти топката срещна гредите (след почивката още веднъж) и резултатът остана нулев. Това може би внесе нотки на успокоение, защото второто полувреме „Хасково" започна отпуснато, вяло и докато осъзнаят своята грешка, Атанасов, пред погледа на двамата централни защитници и вратаря, изпрати топката в мрежата (бел. след центриране от ляво, Атанасов надскочи защитниците и вратаря и от около 5-6 метра пред точката за изпълнение на дузпи с глава заби топката в мрежата). В този момент се прояви умението на ст. треньора Ал. Костов. Той направи две смени, които се оказаха сполучливи. Влезлият Сираков със своята енергичност, настъпателност и бойкост внесе устрем, подтикна съиграчите си към агресивни действия и сам по един красив начин отбеляза изравнителния гол. Това бе боен зов за решителен щурм! Домакините станаха

26.9.1981 г., Т. Атансов (10), Т. Марев (3), Б. Манолков, Я. Богомилов и Св. Светозаров (4) спират поредната атака на хасковските нападатели.

1981

отново господари на терена и Георгиев покачи на 2:1. Добър дебют в „А“ РФГ на съдията Дим. Шарлачки. ***Анг. Ангелов***“

4.10.1981 г., **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 2-0 (1-0)**,

Матросите Пламен Казаков и Милен Бакърджиев внасят острота в нападението на „моряците“

***

От предния сезон Елитната юношеска група преустановява съществуването си. Първенството за юноши ст. възраст се провежда в зони, победителите от които се срещат във финален турнир. „Ч. море“ се състезава в зона „Камчия“, от където липсва информация за резултати и класиране, но отборът не е класиран на финалния турнир.

В. „Нар. дело“, 6.10. 1981 г.: „Срещата между „Черно море“ и „Берое“ премина при открита игра, интересни изпълнения и красиви комбинации. И двата отбора възприеха девиза, че побеждава този, който атакува. Заложиха на атаката и не измениха на този стил до последния съдийски сигнал.

Все пак черноморци бяха по-рационални в постройката на акциите си. Нападаха с повече състезатели, но и с повече се бранеха. Полузащитникът Янчо Богомилов беше изключително активен и има голям дял в борбата за овладяването на важните зони в средата на терена. А не рядко го виждахме и на острието на атаката. Така стана и първият гол. В 14-та минута Богомилов откраднa една топка от вратаря на гостите, вдигна и Ганев с глава отбеляза първия гол.

Гостите от Стара Загора играха почти през целия мач с мисъл за атака, но пренебрегнаха едно основно изискване – не се грижеха дружно за отбраната си. Черноморци отправиха много удари, но Костов стоеше сигурно на поста си. Още веднъж обаче той беше принуден да вади топката от мрежата. В 57-та минута Ганев устремно напредна и от около 18 метра стреля ниско и точно – 2:0 за „Черно море“.

А преди това в 49-та минута за спъване на Драголов съдията Ив. Йосифов правилно отсъди дузпа. Изпълнителят Найденов подходи несъсредоточено. Лекият му удар бе избит от Манолков, който имаше и други добри прояви. Трябва да отбележим също и хубавата игра на младия Бакърджиев. ***Ив. Колев***“

19.10.1981 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 20.10. 1981 г.: „Любителите на спорта дойдоха на стадион „Юрий Гагарин“ с нескрита надежда, че черноморци ще спечелят поредната победа и ще запазят лидерската си позиция. Това ясно съзнаваха и състезателите, които излязоха на терена със самочувствие, подплатено с майсторство и силна воля за борба.

В началото локомотивци бяха някак неорганизирани, действаха бавно и не разкриха възможностите си. Това беше умело използвано от домакините, които заложиха на активната игра по целия терен. Особено настойчиви бяха черноморци по фланговете. Младият и техничен Страшников, намерил подкрепа и съдействие от защитника Светозаров, беше неуморим. Локомотивци бяха притиснати в своето поле и с мъка удържаха нападателите на „Черно море“.

При поредния ъглов удар в 25-та минута Светозаров подаде остро пред Горанов и Страшников с глава отбеляза красив гол – 1:0 за „Черно море“. След гола и особено през второто полувреме гостите се опитаха да наклонят везните в своя полза, но бавното разиграване на топката не им позволи да променят резултата. А и отбраната на „Черно море“ самоотвержено ликвидираше опасностите. В някои трудни моменти голяма съобразителност проявиха Марев, Светозаров, Иванов, Жеков, които още веднъж показаха, че са защитници от добра класа. С 13 точки в актива си „Черно море“ продължава да води във временното класиране. ***Ив. Колев***“

24.10.1981 г., **„Беласица“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 128, 26.10.1981 г.: „Беласица“ се оказа мощна преграда срещу черноморските вълни. И даде тактически урок как трябва да се играе футбол на хлъзгав терен. До последния съдийски сигнал домакините превъзхождаха и надиграха временния лидер в елитната група. С висок дух и воля за победа петричките футболисти организираха добре обмислени и опасни атаки към вратата на съперника си. Бомбен удар на Димитров намери напречната греда, а Вуков пропусна да отбележи от близко разстояние. След почивката южняците удвоиха натиска пред вратата на „Черно море“ и при едно меле съобразителният Янев се извиси над всички и с глава заплете топката в мрежата на Манолков.

Играта на гостите малко напомни, че са водещ отбор в групата на майсторите. Зрителите останаха възмутени от невъздържаната постъпка на състезателя Дончев (Чм), който необяснимо защо блъсна на пистата детето, което тичаше да му подаде топката, може би ядосан от това, че губеха мача, и получи жълт картон. ***Л. Липошлиев***“

31.10.1981 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 3.11. 1981 г.: „Отборът на „Черно море“ излезе без двама основни състезатели от средата на терена – Богомилов и Кондов. Това, естествено, даде отпечатък върху играта на домакините, които въпреки старанието си не успяха да очертаят ярко превъзходство в половината на гостите. Наистина младият Бакърджиев с много активната си игра се помъчи да запълни тази празнота, но това не бе достатъчно. Благодарение на включването в нападателните акции и на играчи от защитата (Жеков, Дончев) варненци създадоха редица изгодни положения за гол – в 10-та, 20-та, 30-та, 33-та, 40-та минута, но само едно от тях (след неуспешен опит за изкуствена засада от бургаските футболисти) бе материализирано с хубав удар от Т. Атанасов – 1:0 (20-та мин.). В останалите случаи варненци бяха неточни или ударите им бяха парирани от вратаря на гостите Папазов.

В началните минути на второто полувреме празнотата в средната линия на „Черно море“ се почувства по-осезаемо. Това позволи на бургаските състезатели да овладеят центъра на терена и да започнат по-опасно да напират към Манолков. В тези минути решаваща се оказа смяната на Рафиев с Казаков и на Страшников с младия Ат. Атанасов, което освежи играта на домакините. В 83-та минута след самостоятелен пробив Т. Атанасов намери с хубав пас Казаков, който принуди Папазов да вади за втори път топката от мрежата – 2:0. При този резултат дойде и краят на мача. С тази победа „Черно море“ излезе отново начело с актив от 15 т. ***Б. Йовчев***“

***

4.11.1981 г., Рощок, Ostsee-stadion, **„Hansa“ Rostock – „Ч. море“ 2-3 (1-0)**, съдия: Henning,

Голм.: 1-0 Ярос 26', 1-1 Г. Жеков 50', 1-2 Т. Атанасов 61', 1-3 Литман (автг.), 2-3 Адам 75'

„Hansa“: Axel Hauschild (55' Dieter Scheider), Frank Rillich, Jürgen Uteß (40' Olaf Spandolf), Ronald Adam, Norbert Littmann, Michael Mischinger (55' Axel Ewert), Axel Schulz, Juri Schlünz, Torsten Pügge (46' Wolfgang Schumann), Rainer Jarohs, Christian Radtke

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Т. Йорданов (46' Вер. Страшников), М. Бакърджиев (46' Г. Кондов), Пл. Казаков (46' Р. Рафиев), Т. Атанасов, Пл. Ганев (68' П. Петров)

В. „Ostsee-Zeitung“, 5. 11.1981 г.: „Черно море“ Варна, водачът в класирането на българската първа лига победи вчера на Остзее щадион „Ханза“ Рощок с 3-2. Гостите се понравиха с тяхната голяма подвижност и бързина, както и с опростените си нападателни акции. ФК „Ханза“, пред който се представи добра възможност да изпробва комбинативната си игра и да подсили защитата си не оправда тези очаквания. Отборът се представи с липса на острота в атаките, ненужна загуба на топката и грешни отигравания. Тази отпусната игра и липса на ангажираност и концентрация не може да доведе до триумф.“

***

11.11.1981 г., Варна, **„Ч. море“ – Австрия (военен отбор) 5-1 (3-0)**,

Голм.: 3-0 Пл. Казаков

1981

***FC „Hansa“ Rostock**, осн. 28.12.1965 г., след като на 11.11.1954 г. е създадено спортното дружество „Емпор“ Рощок, което развива 7 спорта, без футбол. В ГДР, подобно на българските ДСО също е взаимствана съветската производствена система на управление на спорта. „Емпор“ се явява ДСО на търговската и снабдителната промишленост и отстъпва по сила на „Мотор“, „Турбине“ и „Динамо“. През 1955 г. е взето решение футболният отбор на „Емпор“ от гр. Лаутер, обл. Саксония да бъде преместен в Рощок, въпреки протестите на принудените да се местят. На 28.12.1965 футболът се отделя от спортния клуб „Емпор“ и е основан ФК „Ханза“. След като през 1980 г. „Ханза“ успява отново да се изкачи в Оберлигата, в края на този (1981-82) сезон отборът ще заеме 8-мо място в крайното класиране.*

„Ханза“ Рощок, сезон 1981-82, прави от ляво надясно: Adam, Kaschke, Radtke, Hauschild, Scheider, Seering, Alms, Jarohs, среден ред: лекар, Heinrisch (mp.), Schlünz, Mischinger, Schulz, Zachhuber, Uteß, J. Decker (mp.), масажист, клекнали: физ., Littmann, Rillich, Koppe, Amholdt, Patzenhauer, K. Decker (mp.),

1981

На 11.12.1981 г. в последният мач от боксовата си кариера, 39-годишният Мохамед Али е победен от Тревор Бербик, който е единственият боксьор, излизал на ринга срещу тримата големи: Али, Лари Холмс и Майк Тайсън.

7', 22', 42', 4-0 Ог. Радев 65', 4-1 Фойшлер 67', 5-1 Мл. Дамянов 80'

В. „Нар. спорт“, бр. 135, 12.11.1981 г.: „Отборът на австрийската армия върна визитата на гостуванията през лятото в Австрия отбор на БНА. Ответния мач завърши с победа за българските армейци …“

***

15.11.1981 г., **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 4-2 (2-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 137, 16.11.1981 г.: „Много неща бяха необичайни в тоя мач – непрекъснатият дъжд, който направи терена тежък и труден особено за технични изпълнения, студът, и… толкова малкото зрители по трибуните!... Но това пък като че ли подтикваше състезателите и от двете страни към повече движение и енергия, от което спечели играта – жива, интересна, коректна (нарушенията – наглед много на брой, бяха повече от непреднамерени сблъсъци на хлъзгавата трева), увенчана и с половин дузина голове. Така и трябваше да бъде – нали тази среща бе всъщност дерби между челници. Но няма да бъде справедливо, ако заслугата се подели по равно. „Левски-Спартак“ бе тоя, който се стремеше да бъде играта – игра, да бъде мачът – мач! Черноморци отбелязаха първи гол – Рафиев получи от дълбочина топката и се справи леко с преградите пред синята врата, но сетне, та до края, само рушаха атаките на домакините, които хладнокръвно нижеха гол след гол в мрежата зад Манолков – Курдов пое топката с глава след фаул и изравни, Спасов от пряк свободен удар намери пролука и изведе своя отбор с 2:1, Барзов не пропусна дузпата (събаряне на Вълчев), Пл. Николов завърши с показно изпълнение на удар по диагонала от 30-ина метра изкусна акция, в центъра на която бе Вълчев. Зрееше и по-изразителна победа за „Левски-Спартак“, но нападателите му не използваха суматохата в наказателното поле на варненци. В самия край пък възникна бъркотия пред Михайлов, в която Петров, без да бъде виновен, ощастливи чрез автогол гостите… ***Милко Стефанов***“

28.11.1981 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 1.12. 1981 г.: „В петата минута на срещата една груба грешка на защитниците на „Спартак“ позволи на Атанасов от отбора на „Черно море“ да отбележи гол. По-нататък срещата се разви в едно очаквано в тактическо отношение русло. Средата на терена бе наситена с много играчи, но през цялото първо полувреме плевенчани бяха по-добре организирани, докато черноморци изглеждаха прекалено успокоени от преднината си. Твърде анемично бе нападението на домакините, твърде много бяха грешките в подаванията и в завършващата фаза на атаката.

С влизането на Страшников през второто полувреме се съживи нападателният дух в отбора на домакините, зачестиха пробивите по крилата, но до нов гол не се стигна. Отново (както и в други срещи) сериозни пропуски направиха Рафиев и Ганев, а в 72-та минута Дончев бе изведен сам срещу вратаря на гостите и изтърва стопроцентов гол. В самия край на мача плевенчани се вдигнаха на щурм, но бе вече късно. Неприятно впечатление остави съдийството на В. Цончев от Велико Търново. ***Т. Трифонов***“

15.11.1981 г., ст. „Левски“ (Герена), Пл. Ганев, Р. Рафиев, Ив. Дончев, Т. Марев, Г. Жеков, Ив. Иванов и Я. Богомилов напрегнато гледат как битата от Ем. Спасов топка влиза във вратата на Б. Манолков след поредния отсъден пряк свободен удар от границата на наказателното поле.

5.12.1981 г., **„Етър“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 146, 7.12.1981 г.: „Гостите заиграха с трима изнесени напред нападатели (Ганев, Рафиев, Страшников), с позиционна защита. Големи пространства се освобождаваха в средата на терена и там властваха „виолетовите“. В свои води плуваше Михайлов, който непрестанно подхранваше нападателите, а и сам вкара хубав гол. С умели ходове изпъкна Дойчев, съпричастен и в головите акции Лъхчиев успешно пое персонална отговорност за острието на гостите Кондов. Създадоха се отлични възможности пред Ненчев (напомнил за най-силните си игри), Дойчев, Михайлов, Лъхчиев. Сигурност лъхаше от действията на защитата. Двубоят между двата най-добре представящи се извънстолични състава импонираше с мъжествеността, но се открояваше явното преимущество на „Етър“. Независимо от тежкия терен, играта бе открита, динамична. И трите гола дойдоха след майсторски комбинации. Но всичко това бе

ВЪВ ВЪЗДУХА — ПРЕДИМСТВО ЗА „ЧЕРНО МОРЕ“, НА ЗЕМЯТА — ПРЕВЪЗХОДСТВО НА „ЕТЪР“. Снимка: Николай КАЧАКОВ

1981

12.12.1981 г., ст. „Ю. Гагарин“, Т. Марев (на земята), Г. Жеков и Ив. Иванов (полузакрит) спират атаката на Сп. Джевизов, Пл. Марков (10) и Марио Вълков от ЦСКА

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ

1. ЛЕВСКИ-СПАРТАК	9	4	2	36—18	22
2. ЦСКА СЕПТ. ЗНАМЕ	9	2	4	30—13	20
3. СЛАВИЯ	8	4	3	18—11	20
4. ЧЕРНОМОРЕЦ	8	3	4	24—18	19
5. ЧЕРНО МОРЕ	9	1	5	22—18	19
6. ЕТЪР	7	4	4	27—18	18
7. ЛОКОМОТИВ	9	0	6	26—22	18
8. ХАСКОВО	6	3	6	18—20	15
9. БЕЛАСИЦА	6	2	7	22—20	14
10. ТРАКИЯ	5	4	6	21—22	14
11. СПАРТАК	5	1	9	21—24	11
12. БЕРОЕ	4	3	8	16—23	11
13. МАРЕК	4	3	8	14—28	11
14. СЛИВЕН	3	4	8	13—20	10
15. БОТЕВ	3	4	8	11—22	10
16. АКАДЕМИК	3	2	10	11—33	8

→

съпроводено и с 5 наказателни картона, от които два червени! ***Ал. Тошев***“

12.12.1981 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 2-1 (2-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 149, 14.12.1981 г.: „Всичко бе по равно: и ударите към вратите, и мелетата, и дори контузените играчи, които предизвикаха принудителни смени. Само резултатът отпреди почивката остана и до края на мача в полза на домакините…

Развихрилият се в началото Младенов не даваше спокойствие нито на свои, нито на чужди. Своите водеше в атака като най-сполучливо комбинираше с Пл. Марков и Ал. Димитров. Чуждите объркваше с интересни, трудно разгадаеми ходове. Веднъж предупреди, макар и с неточен удар, хората пред Манолков да се грижат за него, но когато бе оставен в 18-ата мин. непокрит, не пропусна да им покаже как се правят голове. После бързо окопитилите се черноморци още по-бързо доказаха, че няма реципрочност между силното нападение на армейците и необходимата надеждност в защитата, в която осезателно се чувстваше отсъствието на Г. Димитров. Кондов сновеше навсякъде и надигираше всеки, който му се изпречваше. Той именно постигна и изравнителния гол с глава, а Атанасов изпълни показно свободен удар и изведе отбора си напред.

След почивката армейците вдигнаха още повече оборотите на и без друго динамичния мач, но черноморци умело използваха високото темпо, за да дадат възможност на остриетата Рафиев, Ганев и Йорданов да контраатакуват. В крайна сметка победата на черноморци бе напълно заслужена. ***П. Герчев***“

19.12.1981 г., **„Марек“ – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 152, 21.12.1981 г.: „Този път домакините наистина заслужават похвала за играта си и то не само, че спечелиха важна победа над един от лидерите в първенството, но и за начина, по който я постигнаха с воля, себеотрицание, майсторство и изключителна коректност. До успеха обаче не достигнаха лесно. Въпреки териториалното си надмощие през първото полувреме не атакуваха по най-добрия начин вратата на Манолков, не отправиха нито един опасен удар в нея, а при няколкото разбъркванията Ив. Петров показа учудваща за реализаторските си възможности неточност. Черноморци, макар че бяха в непрекъсната отбрана, на няколко пъти демонстрираха нагледно какво значи бърза контраатака. При една от тях Кондов стреля в страничния дирек, а в 33-ата минута Рафиев откри резултата. Изправени пред угрозата да загубят този важен във всяко отношение двубой, след почивката домакините заиграха по-рационално, за което не малък дял имат младите Кулинов, Арсов и особено Сергиев – повел смело съотборниците си в атака. Неговите далечни изстрели пооживиха трибуните, а когато разтърси мрежата зад Манолков и изравни резултата, просто по-

→

1981

В този последен сезон за КСА като турнир за националната купа, „Локомотив“ Сф побеждава „Локомотив“ Пд с 2-1 (сл. пр.) във финала, игран на 12.6.1982 г. на ст. „Слави Алексиев“ в Плевен. От следващата година турнира получава статут на „второстепенен“.

***

Купата на НРБ е спечелена от „Левски-Спартак“ след победа над ЦСКА „Септ. знаме“ с 4-0 във финала, игран на 16.6.1982 г. на нац. стадион „В. Левски“. УЕФА е взела вече решение да даде квота за победителят от този турнир (но не и за подгласника) в турнира за купата на УЕФА, което в този случай няма практическо значение, тъй като „Левски-Спартак“ е получил тази квота като вицешампион на НР България.

става криле и на останалите си съиграчи. Логичното не закъсня. Включилият се в нападение Арсов засече с глава центрираната топка и постигна победния гол. От черноморци, които обикновено се представят сполучливо в град Станке Димитров, очаквахме повече. Играха прекалено защитно, неорганизирано в нападение, разчитайки на способностите на отделни единици. ***Б. Джорджев***“

***

1/32 финал, КСА:

2.12.1981 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 14.00, **„Ч. море“ – „Доростол“ Сс 1-0 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 60‘

„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов, Пл. Казаков (46‘ Р. Рафиев), Т. Атанасов, Пл. Ганев

В. „Нар. дело“, 3.12. 1981 г.: „… След сравнително равностойно първо полувреме, завършило без никой от съставите да отбележи гол, през втората част на мача варненските футболисти установиха игрови превес. Създадени бяха много голови положения, но само едно от тях – в 60-та мин. бе оползотворено от Рафиев – 1-0. В останалата част от срещата черноморци продължиха да правят игра, но и да грешат в заключителния етап на атаката. Ганев, Бакърджиев, Кондов, Атанасов пропуснаха да материализират надмощието на своя отбор с един по-изразителен резултат.“

1/16 финал, КСА:

9.12.1981 г., Толбухин, ст. Дружба, 13.30, **„Добруджа“ Тх – „Ч. море“ 2-0 (0-0)**, съдия: Г. Жеков, 12 000 зр.

Голм.: 1-0 Радев 75‘, 2-0 Конанов 80‘

„Добруджа“: Мар. Симеонов, Велчев, Георгиев, Господинов, Тодоров, Мирчев, Евлогиев, Пейчев, Димитров (67‘ Христов), Вал. Радев, (84‘ Няголов), Конанов

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (77‘ П. Петров), Т. Марев, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Вал. Каров, Вер. Страшников (63‘ Т. Йорданов), Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев

В. „Добруджанска трибуна“, бр. 145, 12.12. 1981 г.: „Отдавна по трибуните не е имало толкова много зрители, въпреки делничния ден. … Но главното, което накара привържениците на „Добруджа“ да дойдат на стадиона в този топъл, слънчев ден бе вярата, че толбухинци ще победят. И момчетата на треньора Цветан Илчев оправдаха напълно тази вяра, като играха от първата до последната минута за победа. Така да се каже, те направиха своя мач на годината, побеждавайки по категоричен начин „моряците“, които са на 4-то място в шампионата на страната. Варненци пипаха топката технично, бяха по-точни в паса, контраатакуваха остро чрез Ганев, Рафиев и Атанасов, но защитата на „Добруджа“ парира успешно атаките, а и Симеонов бранеше добре вратата си. Нападателите им проведоха много настъпателни акции, в които особено активен бе Евлогиев, но колегите им проиграваха по елементарен начин създадените голови положения.

След почивката двата състава заложиха на атаката и победата се усмихна на по-настъпателните, физически по-издръжливите. … Голът бе дело на Валентин Радев, който се вряза в защитата и от около двадесетина метра стреля силно, топката облиза левия страничен дирек и спря в мрежата. Този гол окрили домакините, които пет минути по-късно нокаутираха черноморци, след като Никола Конанов с глава покачи на 2-0. В оставащите десет минути варненци се опитаха да направят нещо, но победният кораб бе акостирал в толбухинския пристан. ***Г. Йовев***“

„Черно море“ приключва участието си в турнира.

***

(Победителите от елиминационния етап се определят в мачове с разменено гостуване.)

1/32 финал, купа на НРБ:

7.10.1981 г., Белослав, ст. Д. Ватев, 15.30, **„Белослав“ – „Ч. море“ 0-1 (0-1)**,

Голм.: 0-1 Пл. Ганев 28‘

25.11.1981 г., Варна, ст. Ч. море, **„Ч. море“ – „Белослав“ 2-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 22‘, 2-0 Г. Кондов 67‘

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св.

1982

Светозаров, Ив. Дончев (46' М. Бакърджиев), Ив. Иванов, Вер. Страшников (46' Т. Йорданов), Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев

„Белослав“: Вълков (46' Конст. Костадинов), Радев, Липчев, Петров, Радомиров, Василев, Митев, Данков, Бъчваров, Миланов (46' Ангелов), Стоянов

В. „Нар. дело“, 26.11. 1981 г.: „При значителен интерес вчера на ст. „Ч. море“ … В коректна и спортсменска обстановка без особено напрягане на силите (и двата отбора имат отговорни срещи за първенство) състезателите показаха сравнително добър футбол. Въпреки, че в повечето случаи инициативата бе в ръцете на черноморци, белославските футболисти не се защитаваха само. Те използваха всяка възможност за контраатака и създадоха няколко изгодни положения, но не можаха да ги оползотворят.

В. "Полет", 3.1.1982 г.

Читателите на вестник „Полет“ избраха за футболист № 1 на Варна за 1981 г Светозар Светозаров

НАГРАДА ЗА ВСЕОТДАИНОСТТА

27 годишен, около 150 мача в „А“ РФГ и 50 междудържавни, 9 гола в майсторската група, в която играе от 7 години, възпитаник на детско-юношеската школа на „Черно море“ с първи треньор учителя по физкултура Сакров. Към визитната си картичка девият защитник на черноморци Светозар Светозаров вече може да прибави и: „футболист № 1 на Варна за 1981 г., посочен в традиционната анкета на в. „Поглед“.

Борбата продължават черноморци, които победиха и в първата среща. ***Б. Йовчев***“

„Черно море“ продължава в разпределението на местата от 1 до 32 място в турнира

1/16 финал, купа на НРБ:

24.12.1981 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 6-2 (0-1)**,

Голм.: 0-1 Господинов, 1-1 Р. Рафиев 64', 2-1 Пл. Казаков 67', 4-1 Г. Кондов 71', 73', 5-1 Пл. Казаков 80', 6-1 Пл. Ганев 82', 6-2 Илиев 85'

В. „Нар. дело“, 25.12. 1981 г.: „… Реализираните общо 8 гола са показател за висока резултатност, но не и атест за качествен футбол. Неубедителни бяха домакините през първото полувреме, когато не можеха да намерят най-верния път към вратата на съперника. Това колебание в тяхната игра бе използвано от футболистите на „Светкавица“ и чрез Господинов първи откриха – 0-1.

Не много сполучливо започнаха черноморци и второто полувреме. Близо 20 минути те продължиха да се суетят пред вратата на гостите. Едва в 64 мин. Рафиев изравни. … ***Б. Йовчев***“

3.2.1982 г., Търговище, **„Светкавица“ – „Ч. море“ 2-4**,

Голм.: Асенов, Господинов (Св); Пл. Ганев – 2, Т. Атанасов, М. Бакърджиев (ЧМ)

„Черно море“ продължава в груповата фаза за разпределение от 1 до 16 място и попада в група III, заедно с отборите на „Академик“ Сф, „Черноморец“ Бс и „Хемус“ Троян. Победителите от групите продължават в разпределението на местата от 1 до 4 място, вторите в групите играят за 5 до 8 място, третите за 9 до 12, четвъртите за 13 до 16 и т.н. в следващите групи.

Група III, 1-16 място, купа на НРБ:

7.2.1982 г., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1-1 (1-0)**,

В съревнованието по отборно спортсменство „Ч. море“ заема 9-то място в крайното класиране. Първенец е ЦСКА „Септ. знаме“.

1982

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 5', 1-1 Притъргов 70'

16.2.1982 г., Троян, **„Хемус" Троян – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

Голм.: Тодоров 86'

20.2.1982 г., ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море" – „Академик" Сф 3-0 сл.**,

Мачът се играе и завършва при резултат 2-3 (1-0) с голове на Т. Атанасов 40', Вер. Страшников 85' (ЧМ) и Симеонов 49', Валери Пейчев 55' и Еленков 89' (Ак). В последствие е присъден служебен резултат в полза на „Ч. море", поради „нарушаване на разпоредбите на БФФ от страна на „Академик" Сф" (в. „Нар. спорт", бр. 24, 27.2.1982 г.).

При това положение класирането в група III е 1. „Хемус" Троян 4 т. 3-1, 2. „Академик" Сф 4 т. 3-4, 3. „Ч. море" 3 т. 4-2, 4. „Черноморец" Бс 1 т. 2-5. Така „Черно море" играе за разпределение местата от 9 до 12, където са класиралите са на третите места в първите 4 групи. Първият съперник е третият от група I „Сливен":

9-12 място, купа на НРБ:

17.3.1982 г., Варна, 15.00, **„Ч. море" – „Сливен" 3-0 (2-0)**,

Голм.: 1-0 Т. Атанасов 30' (дуз.), 2-0 Вер. Страшников 33', 3-0 Г. Жеков 89'

След тази победа „Ч. море" се среща с победителя от другата двойка между третите от другите две групи („Локомотив" Сф – „Академик" Св. 2-0) за определяне 9-10 място в турнира:

9-10 място, купа на НРБ:

28.4.1982 г., Варна, **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 2-1 (2-1)** ,

Голм.: 1-0 Т. Атанасов 18', 1-1 Арсов 21' (дуз.), 2-1 Пл. Ганев 44'

След тази победа „Ч. море" заема 9-то място в крайното класиране на турнира за купата на НРБ.

***

16.1.1982 г., Толбухин, контр., „Добруджа" – „Ч. море" 1-1

***

В. „Нар. дело", 3.2. 1982 г.: „От Баку, където бе на двуседмична подготовка, се завърна футболния отбор на „Черно море". През този период черноморци играха четири контролни срещи, в две от които излязоха победители и в две завършиха наравно. Ето и някои подробности за тези срещи, споделени пред представителя на вестника Б. Йовчев от ст. треньора на отбора Спас Киров:

- Първата ни контролна среща бе срещу „Хазар" – участник във втора лига (бел. трето ниво) от град Ленкуран в най-южната част на Каспийското крайбрежие. След жива и мъжествена игра срещата завърши 0-0.

- Във втория мач с отбора на „Карабах" от едноименния град победихме с 2-0 (голмайстори Рафиев и Кондов).

- Втората ни победа бе срещу младежкия нац. отбор на Азербайджанската ССР с 2-1 (Голмайстори Иванов и Казаков)

- Много хубава и динамична беше срещата с „Нефтчи" Баку, участник във висшата лига на СССР, въпреки, че завърши без нито един от отборите да отбележи гол. Нашите футболисти превъзхождаха съперниците си в техническо и тактическо отношение.

…

Заедно с черноморци във Варна пристигна и отборът на „Нефтчи", който ще бъде на подготовка в нашия град до 15 февруари. По време на своето пребиваване футболистите от Баку ще имат няколко контролни срещи."

Иван ИВАНОВ ("Черно море")

"За мен успешните игри на нашия отбор през есента не са някаква изненада, напротив, всичко беше нормално. Просто набрахме вече опит, дълго играхме с постоянен състав и усетихме добре. Подобрението бе резултат както на увеличените натоварвания в тренировките, така и на доброто настроение в състава, който не искаше вече да се примирява с ролята на статист от "златната среда". Колективът ни заякна, жалко, че основен играч като Богомилов получи бъдещо наказание – отсъствието му тежи на отбора... Иначе и у нас, редовите играчи, се отразя, макар и поприглушено, неласирането на националния отбор за финалите на световното първенство в Испания. Специално за "Черно море" в някои случаи повлия и слабото съдийско ръководство.

Мисля, че шампион ще стане "Левски-Спартак", следван от ЦСКА "Септември". За третото място ще се гоним до края на шампионата."

1.1.1982 г., Баку, ст. Ленински комсомол, **„Хазар" Ленкоран – „Ч. море" 0-0**,

В. „Бакинский рабочий", 23.1.1982 г.: „… Миналата година в Сумгаит, играчите от тези отбориха премериха сили. Тогава с 1-0 спечелиха гостите. Сегашната среща при равностойна игра, завърши без победител."

24.1.1982 г., Баку, ст. Ленински комсомол, **„Карабах" Степанакерт – „Ч. море" 0-2 (0-1)**,

Голм.: Р. Рафиев, Г. Кондов

В. „Бакинский рабочий", 27.1.1982 г.: „Гостите се оказаха по-силни. Намиращите се на учебно-тренировъчен лагер в Баку футболисти на „Ч. море" проведоха още един приятелски мач. Този път техни

„Карабах" Степанекерт *(сега „Лернайн Арцах"), осн. 1927 г. като „Динамо" Степанекерт, заема през 1982 г. 12-то място във Втора лига, зона 4 (трето ниво на футбола в СССР, да не се бърка с днешният азербайджански ФК „Карабах", Баку).*

1982

На снимке: момент товарищеского матча футболистов «Черно море» и «Карабаха».

съперници бяха отборът от втора лига на страната „Карабах".

Гостите играха агресивно, нападаха повече, използваха различни тактики на игра. Усилията на футболистите на „Ч. море" се увенчаха с успех и вкараха по един гол в двете части. Така те постигнаха първия си успех в нашия град. ***В. Кармаев, засл. треньор АССР***"

27.1.1982 г., Баку, **Азербайджанска ССР (мл.) – „Ч. море" 1-2**,

Голм.: Ив. Иванов, Пл. Казаков

30.1.1982 г., Баку, ст. Ленински комсомол, **„Нефтчи" – „Ч. море" 0-0**,

„Ч. море": Манолков, Жеков, Марев, Светозаров, Иванов, Богомилов, Страшников, Бакърджиев, Атанасов, Дончев, Рафиев, Ганев

В. „Бакинский рабочий", 31.1.1982 г.: „… Вчера футболистите от „Нефтчи" проведоха приятелска среща с другарите спортисти от „Ч. море". След интересна борба, срещата завърши наравно – 0-0."

***

Във втория международен турнир по футбол на малки врати, състоял се в Двореца на културата и спорта (Спортна зала) участват четири отбора. Победителите от двата полуфинала се срещат за купата на Общинския народен съвет.

В. „Нар. дело", 10.2. 1982 г.: „За първо и второ място ще играят „Нефтчи" и „Ч. море". … Първи се срещнаха отборите на „Нефтчи" Баку и „Ельоре" Бекесчаба. Редовното време от мача (две полувремена по 25 мин.) завърши наравно – 2-2. След дузпи, победител с 5-2 стана отборът на „Нефтчи".

След това играха „Ч. море" и „Белослав". Първата част премина при коректна и технична игра. В 20-та мин. Бъчваров (8) от белославци отбеляза хубав гол.

Оспорвано започна и втората част, но за дълго черноморци не можаха

10.2.1982 г., отборът на „Ч. море" от дясно наляво: Васко Владимиров, Св. Светозаров, Г. Кондов, Т. Йорданов, Ив. Дончев, Пл. Казаков, Вер. Страшников, П. Петров, Т. Марев и Т. Атанасов

11.2.1982 г., финал за купата на ОНС Варна, Т. Атанасов срещу вратаря на „Нефтчи“ Елхан Расулов.

да преодолеят пъргавата защита на своя съперник. В 15-та мин. при едно остро положение вратарят на „Белослав“ Костадинов не се въздържа и обиди главния съдия Аргир Страков. Последва червен картон и срещата загуби своята привлекателност. Отборът на „Ч. море“ наложи надмощие и чрез Страшников изравни – 1-1. Този резултат се запази до края на редовното време. След дузпи – 5-4 за „Ч. море“.

В. „Нар. дело“, 11.2. 1982 г.: „Снощи в Двореца на културата и спорта… Първи играха „Ельори“ и „Белослав“, които спорят за 3-то и 4-то място. Редовното време завърши при равен резултат – 1-1. След изпълнение на дузпи – 5-4 за унгарските футболисти.

След това в борба за ценния трофей встъпиха футболистите на „Ч. море“ и „Нефтчи“ Баку. С гол на Страшников в 12-та мин. черноморци поведоха, но автогол на Дончев донесе изравняването. Гостите устроиха ред атаки и при една от тях Курбанов (10) изведе „Нефтчи“ напред. При този благоприятен резултат футболистите от Баку помислиха, че вече са решили изхода на мача и започнаха да бавят. Но при един силен удар на Иванов, топката се отклони от Михалевски (6) и – 2-2. Малко по-късно младият Казаков показа, че е добър реализатор и покачи на 3-2 за „Ч. море“. Ентусиазирани, черноморци притиснаха своя съперник и Иванов оформи крайния резултат – 4-2 за „Ч. море“.

За най-добър вратар беше обявен Расулов („Нефтчи“), най-техничен състезател – Чепречи („Ельори“), а голамйстор е Страшников с три гола. Турнирът беше закрит от председателя на общинския народен съвет Хр. Тошков. Той връчи кристалната купа на отбора на „Ч. море“. ***Ив. Колев***“

***

13.2.1982 г., ст. Черно море (Тича), 15.00, **„Ч. море“ – Békéscsabai Előre** 3-1,

Голм.: Вер. Страшников, Т. Атанасов, Т. Йорданов

***

***Békéscsabai Előre**, осн. 22.10.1912 г., постоянен участник в 1ва дивизия от 1974 г. През сезон 1981-82 заема 10-то място (от 18) на 14 т. от шампиона „Раба ЕТО“ Дьор. Футболистът на „Ельоре“ Атила Керекеш е избран в селекцията на националния отбор на Унгария за СП'82 и участва в мача срещу Белгия (1-1).*

6.3.1982 г., ст. „Ю. Гагарин“, Пл. Казаков (11) и Св. Светозаров по левия фланг на черноморската схема на игра.

1982

Спомените от Баку са повече свързани с липсата на стоки и желанието на местните жители да се сдобият с каквото и да е. „Бай Иван се върна по анцуг и футболни обувки, всичко му свалиха от гърба. Аз имах личен шофьор, който ме чакаше всяка сутрин пред хотела и за една чанта „Пума“ ме водеше, където му кажа“, (Т. Йорданов)

28.2.1982 г., **„Тракия“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 25, 1.3.1982 г.: „Двата отбора си размениха по едно полувреме на по-активна игра. Преди почивката тракийци бяха по-често в половината на черноморци, но като изключим два случая, в които защитниците Блангев и Димитров създадоха напрежение, Манолков нямаше особени затруднения. Дори и в 33-ата минута, когато Славков би дузпа, вратарят пак предугади навреме посоката на топката и спаси.

През второто полувреме черноморци изнесоха повече сили напред (Марев, Кондов, Атанасов) и имаха продължително надмощие. Сега пък Вичев трябваше сериозно да се потруди. Тракийци разчитаха на контраатаката, но тя се оказа този път съвсем беззъба. По един и същи начин след флангови пробиви станаха двата гола на Аргиров. И в двата случая черноморци претендираха за засада. Многократното възпроизвеждане на видеозаписа на колегите от телевизионния център обаче ги опровергаваше: виждаше се как пловдивският играч изскача зад гърба на защитата след пасовете на Зехтински и Костадинов. ***Станко Стоянов***“

6.3.1982 г., **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 9.3. 1982 г.: „В първата си среща на собствен терен през пролетния полусезон черноморци разочароваха многобройните си привърженици. След като през целия мач те играха неубедително (особено в нападение), в края му сами вкараха вълка в кошарата. Една небрежност в средата на терена, несръчна намеса в защита и Александров („Славия“) остана сам срещу вратаря на домакините Манолков. Последва спъване, дузпа и Минчев вкара победния за гостите гол.

Славистите с нищо не показаха, че са отбор с претенции за място в

1982

призовата тройка на шампионата. И тъкмо поради това първата загуба на „Черно море“ на собствен терен в тазгодишното първенство трябва внимателно да бъде анализирана от ръководството на отбора. Черноморци загубиха преди всичко с невзрачната си игра в нападение, със станалото вече традиционно неумение да реализират създадените благоприятни положения пред противниковата врата. Отново „се проявиха“ Рафиев, Т. Йорданов, Казаков, мерникът изневери и на голмайстора на отбора Атанасов.

Неприятно впечатление оставиха и някои странни присъждания на съдията Б. Ганев, който не можа да види очевидна дузпа за черноморци през първото полувреме (защитникът на „Славия“ Иванов игра като втори вратар в своето наказателно поле). Преди срещата бяха обявени резултатите от анкетата на вестник „Полет“ за най-добър футболист на Варна за 1981 г. Отличието бе присъдено на състезателя на „Черно море“ Светозаров. ***Т. Трифонов***“

За присъствалите на мача странно впечатление направи акцията на левия бек Светозаров, който в последните минути реши да играе като крило и небрежно загуби топката, която бързо беше прехвърлена в оголената от него зона, от където навлезе нападателят на „Славия“ и беше подкосен в наказателното поле от вратаря Манолков, при което мача беше загубен след изпълнението на дузпа.

13.3.1982 г., **„Сливен“ – „Ч. море“ 3-0 (2-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 31, 15.3.1982 г.: „Най-сетне използвани възможности и категорична победа. Със стабилизирана крайна защита, подвижна средна линия и вече по-резултатно

МИГ ПРЕДИ МАНОЛКОВ ДА СЪБОРИ АЛЕКСАНДРОВ И... ДУЗПА.

нападение домакините очертаха рано превес. Варненци реагираха по-остро и напомняха за себе си само след поредното второ посещение на топката в мрежата на Манолков. Добре, че великолепните намеси на Филипов връщаха бързо сигурността на сливенската защита и обезверяха окончателно несмелите гости. ***В. Дойчинов***“

20.3.1982 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 3-1 (3-0)**,

В. „Нар. дело“, 23.3. 1982 г.:„След три поредни загуби в пролетния дял от шампионата черноморци най-сетне успяха да извоюват победа. Те бяха по-настойчиви в средата на терена, където изпъкна с разнообразната си игра младият Бакърджиев, подпомаган в строежа на атаките от Атанасов и от всеотдайния капитан на отбора Иванов.

Още в 7-та минута Бакърджиев завъртя във вихрен слалом цялата защита на ботевци, центрира отлична топка и Ганев вкара красив гол – 1:0. Защитата на „Ботев“ продължи да се пропуква и в останалите минути на първото полувреме, несигурен бе и вратарят Вълов. Той бе главният виновник за втория гол, като пропусна удар на Иванов от 25 метра. Минутата бе 26-та, а само десетина минути по-късно Ганев увенча добрата си игра с нов гол, постигнат след самостоятелен пробив и майсторски прехвърлящ удар.

С тези три гола и с подчертаното надмощие на „Черно море“ през първото полувреме ще се запомни двубоят. По-нататък играта избледня, нападателите отново демонстрираха способността си да пропускат стопроцентови положения, а и защитата на домакините не бе на необходимото равнище и подсказа, че досегашните загуби на чужд терен няма да са случайни. Връх на небрежността бе голът, който Манолков пропусна в 76-та минута: Данов изпълни пряк свободен удар от око-

→

***

От 13 юни до 11 юли 1982 г. в Испания се провежда 12-то Световно първенство по футбол. За първи път са допуснати 24 участници , разделени в 6 групи по 4 отбора, от които в следващия стадии се класират първите два от всяка група, разделени в 4 групи по 3 отбора. Първенците от тези групи определят полуфиналистите. България пропуска за втори пореден път световните финали, изпреварена от ГФР и Австрия в квалификациите.

20.3.1983 г., ст. „Ю. Гагарин", Янчо Богомилов се е промъкнал между Ив. Радославов и Вал. Цветанов (Бот)

1982

Италия побеждава ГФР с 3-1 във финала игран на „Сантяго Бернабеу" в Мадрид на 11.7.1982 г. и за трети път в историята се окичва с титлата Световен шампион.

ло 30 метра, топката леко се търкулна през ръцете и през краката на варненския вратар и влезе в мрежата. ***Т. Трифонов***"

26.3.1982 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 37, 27.3.1982 г.: „И други слаби мачове да видим по-нататък в първенството (и сигурно ще има такива), тоя вчера ще си остане в паметта ни като най-безличния – толкова малко имаше от това, което да прилича на футбол. Поне на тоя футбол, който да оправдава присъствието в групата, наречена майсторска… Нито един удар към някоя от вратите, нито една свястна комбинация, нито една ситуация, която да развълнува зъзнещите на трибуните зрители, дошли без съмнение с надеждата, че ще видят борба и настървение поне у студентите. Поне у тях, защото бяха спечелили мача си в Стара Загора, бяха пред прага да поднесат изненада и в Хасково, и създадоха впечатлението, че интригата на дъното се усилва.

И гостите не очароваха с нищо, изглеждаха друг отбор – не тоя, който едва ли не сочехме за еталон през есента, но така или иначе спечелиха точка на чужд терен и затова лицата им след срещата бяха весели. Дали обаче смятат, че ще им бъде така лесно и по-нататък, както им беше вчера?... ***Милко Стефанов***"

3.4.1982 г., **„Ч. море" – „Хасково" 3-1 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 41, 5.4.1982 г.: „В този мач черноморци бяха с една класа над съперника си в организацията на играта и в техническото умение (затруднено от хлъзгавия терен), в подготовката и сполучливите комбинации на атаките. Голяма е заслугата за това на игра-

Силен сезон прави Тодор Атанасов – Барона, който участва в 29 мача от първенството и отбелязва 9 гола, колкото и голмайстора на отбора Рафиев.

„Черно море“ пролет 1982 г., прави от ляво надясно“: Б. Манолков, Я. Богомилов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Т. Марев, Т. Йорданов, В. Владимиров и Пл. Казаков, клекнали: Св. Светозаров, Ив. Дончев, Г. Жеков, Г. Кондов, П. Петров, Пл. Ганев, М. Бакърджиев и Вер. Страшников

1982

На 30.1.1982 г. е открит първият компютърен вирус, създаден от 15 годишен младеж, инфектиращ „Епъл“ системи чрез дискети.

***

На 13.4.1982 г. след прекаран инсулт, в болницата умира Иван Моканов.

чите от средата на игрището. Тук при нужда бързо притичваха и защитниците Иванов и Дончев. Така те дадоха път на Богомилов, Ганев и Казаков да материализират предимството. След третия гол влезлият Везенков грабна палката и раздвижи редиците на своите, но черноморци скоро отново обърнаха острието към тяхната врата. Използвана бе всяка възможност за опасни контраатаки. В 65-ата минута Димов се хвана за сламка (след разбъркване изби насочената към вратата от Бакърджиев топка като вратар). Танев превърна сламката в греда – спаси удара на Богомилов от дузпа и отърва кораба си само с три пробойни… ***П. Герчев***“

10.4.1982 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 44, 12.4.1982 г.:„Миролюбиво, коректно протече този двубой. С няколко неоползотворени голови положения пред двете врати се изчерпи и хубавото, което ни предложиха съперниците. И ако това равенство устройваше гостите от Варна, за беройци бе поредния горчив хап, който те отново преглътнаха без особена съпротива. Вярно, домакините бяха по-активни, особено в края. Но действията им бяха лишени от ясна мисъл, имаше много грешки при взаимодействията и най-вече липсата на острота и точност при търсене на противниковата мрежа. В този познат ни вече сценарий видяхме в добра светлина нов изпълнител – Бончев, преминал наскоро от „Яворов“ (Чирпан) в редовете на „Берое“. И варненци се оказаха неточни стрелци. ***Анг. Ангелов***“

17.4.1982 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 47, 19.4.1982 г.: „Отново играта на „Локомотив“ бе почти на празен ход…

Наистина крайната защита се намесваше бойко и сигурно. Арсов съобразително спускаше бариерата пред откъслечните набези на противника. Стойков решително отстояваше високите етажи. Но работата се оказа половинчата, куцаше организацията в средата на терена (Дойчев бе напълно безидеен и инертен, Соколов – с някои добри, но и със серия дефектни изпълнения), а и на изпратените в авангарда липсваше необходимата стръв и взаимодействието, за да се озоват в изгодни стрелкови позиции. Величков не можеше да се измъкне от плътно ешелонираната варненска защита, а помладите му партньори сами се обричаха на неуспех с лошо владеене на топката.

Взели сериозни мерки за обезвреждането на двигателните пружини на „Локомотив", варненци изпъкнаха с бойкостта, с разумното прегрупиране в отбраната и средната линия под диктовката на Марев и Иванов. Но и тук недостигна нападателна мощ (Атанасов и Кондов се придържаха назад, Рафиев – ударил на камък – изпадна в лутаница). И тук половинчатост. В крайна сметка – и актив наполовина. ***Д. Попдимитров***"

24.4.1982 г., **„Ч. море" – „Беласица" Пч. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 27.4. 1982 г.: „Едва ли някой от многобройните зрители на стадион „Ю. Гагарин" е очаквал, че отборът на „Беласица" е в състояние да поднесе изненада. Наистина, гостите играха открито, грамотно в защита и в средата на терена, показаха, че имат способни изпълнители. Но „Черно море" бе явно по-добрият отбор. Защитата игра отлично, в средата на терена домакините доминираха и ако бяха по-съсредоточени, нападателите щяха да получат повече точни пасове. На

зрителите се хареса играта на високи обороти, с интересни комбинации в нападението, където много усилия и старание вложиха Рафиев и Ганев.

Още в 14-та минута централният нападател на домакините завърши успешно една красива комбинация и откри резултата – 1:0 за „Черно море". Отново Рафиев изправи публиката на крака, когато в 35-та минута изпълни отлично задна ножица и за малко не огорчи повторно вратаря на „Беласица". Това той успя да направи в 59-та минута след самостоятелен пробив.

С победата си отбо-

24.4.1982 г., ст. „Ю. Гагарин", Пл. Казаков и Т. Атанасов се опитват да преминат през падналия Каратанчев (Бел.)

1982

На 1.4.1982 г. специални единици от аржентинската армия извършват десант на Фолкландските острови и окупират столицата Порт Стенли. Започва Фолклендската война между Аржентина и Великобритания, която продължава 2 месеца и 12 дни и след 900 жертви от двете страни завършва с победа на Великобритания.

ът на „Черно море“ излезе на четвърто място във временното класиране, само на една точка от третия – „Славия“. Наистина, програмата на „Славия“ в оставащите кръгове на шампионата е по-лека, но и черноморци имат своите шансове. При условие, че играят с пълна мобилизация на силите, с висок дух и желание за победа. ***Т. Трифонов***“

1.5.1982 г., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 53, 3.5.1982 г.: „Санкциониранят с жълт картон Илиев загуби правото да бъде отличен с две звездички. А ги заслужи със стремежа и настойчивостта си да въдворява ред в играта на колебливия и в този мач „Черноморец“. Старателно му подража-

21.5.1982 г., Плевен, ст. „Спартак“, Ив. Дончев (вдясно) до Крас. Лазаров от „Спартак“ Пл, зад тях е Ив. Иванов

ваше и Маджаров. Минути преди края на двубоя крилото с изстрел от така наречените „капещ лист“ отбеляза победен и рядко виждан гол.

Хубав мач направиха гостите от Варна. Те много скоро след началото поведоха в резултата чрез точно попадение на Дончев. Това сякаш смути бургазлии, пообърка порядъка в играта им и предизвика напрежение пред Папазов. Добре, че вратарят не се поддаде на смущението и със завидно умение противодейства на топките, отправени към него от Атанасов, Рафиев, Ганев.

Не се измениха нещата и през второто действие на мача. Варненци отново бяха по-дейни, но щастието и тогава се оказа на страната на бургазлии!... ***Ст. Вълчев***“

18.5.1982 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 19.5. 1982 г.: „Отдавна стадион „Юрий Гагарин“ не е приемал толкова много зрители – повече от 30 хиляди. Но веднага трябва да кажем, че те едва ли останаха напълно доволни от показаното от двата отбора. Не се постараха достатъчно варненските и софийските футболисти, за да разкрият красотата на играта.

През първата част по-активният отбор беше „Черно море“. Още след началния сигнал на главния съдия Б. Дочев домакините чрез Бакърджиев, Страшников, Кондов, Рафиев и Атанасов организираха няколко устремни атаки и поставиха в затруднение синята защита. Силни удари отправи Иванов. Отборът на „Левски-Спартак“ отделяше повече сили в защита и изнесените напред нападатели Вълчев, Курдов и Денчев не получаваха необходимата подкрепа и не можаха да застрашат вратата на Манолков.

При поредната си атака в 20-та минута футболистите на „Черно море“ устроиха показна акция. След прецизно двойно подаване между Рафиев и Атанасов последният елиминира защитника Балевски и с точен удар насочи топката във вратата на Михайлов – 1:0 за „Черно море“.

Получили гол в своята врата, футболистите на „Левски-Спартак“ станаха по-настойчиви и последваха удари на Курдов и Григоров. А Вълчев в 43-та минута имаше много добра възможност, но би високо.

След почивката черноморци отстъпиха инициативата и гостите бяха подобрият отбор. Наистина в 47-та минута Рафиев се вряза в противниковата защита и битата от него топка се отби от гредата, но по-голяма опасност варненци не създадоха. А софийските футболисти постепенно увеличаваха натиска и в 53-та минута се добраха до успеха. Вълчев се пребори сполучливо със защитата на „Черно море“, открадна топката и се устреми към вратата. Манолков го събори и съдията отсъди дузпа. Барзов беше точен – 1:1.

Черноморци загубиха борбата в средата на терена, а гостите чрез опитните си организатори Григоров и Барзов и острите нападатели Вълчев, Спасов, Курдов и Искренов все по-осезателно притискаха своя съперник. Все пак черноморската защита не допусна нова грешка и

резултатът остана непроменен. ***Ив. Колев***“

21.5.1982 г., **„Спартак“ – „Ч. море“ 3-2 (2-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 61, 22.5.1982 г.: „ „Черно море“ потвърди убеждението за своето израстване. Особено ярко пролича това в първата част на мача, когато имаше игрово и техническо предимство в средата на терена. Неговите състезатели се движеха много, запълваха празните пространства, плетяха добри комбинации. И все пак „Спартак“ бе отборът, който диктуваше събитията на терена. Игра много рационално, атакуваше непрестанно, а след почивката показа зрялост и физическа мощ. Изобщо видяхме мач с красиви майсторски изпълнения. Треньорът по футбол Б. Новачев направи кратък коментар на мача: „Спартак“ спечели напълно заслужено. Игра с много устрем, воля и острота в атаката. Най-силните му изяви бяха между 65-та и 80-та минута, когато пред Манолков имаше истинска буря. Гостите играха добре, дори много добре, но стреляха малко, не бяха настойчиви в заключителната фаза на атаката. Резултатът е напълно реален“. ***Св. Обретенов***“

27.5.1982 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 6-2 (3-1)**,

В. „Нар. дело“, 28.5. 1982 г.: „Играта на „Черно море“ и „Етър“ (особено на гостите) не блесна с особени достойнства. В техническо отношение тя стана привлекателна с множеството голове (общо осем). През почти целия мач черноморци имаха игрово надмощие. Великотърновци се опитваха с изкуствени засади, а понякога и с непозволени средства, да спират набезите на варненските нападатели, за което съдията Ив. Йосифов декорира десния защитник Маринов и дясното крило Михайлов с жълти картони.

Резултатът бе открит в 3-та минута от Атанасов, който изпълни единайсетметровия наказателен удар, отсъден за спиране с ръка на топката в наказателното поле от Маринов. Две минути по-късно с далечен удар Иванов прехвърли вратаря Тенев и покачи на 2:0. Настойчивите атаки на футболистите на „Черно море“ продължаваха и в 21-та минута Марев проведе самостоятелен рейд и с много хубав пас изведе в изгодно положение Рафиев, който не пропусна – 3:0. Очертаваше се голяма победа, но дълго време домакините не успяваха да материализират преимуществото си. Едва в 78-та минута със силен удар от около 25 м Дончев постави началото на новата серия от три гола (автори на останалите два са Страшников в 83-та мин. и Светозаров в 85-та).

Срещата завърши с убедителна победа на „Черно море“ – 6:2! Головете за етърци отбеляза Лъхчиев в 27 мин. от дузпа и в 88 мин. от пряк свободен удар. ***Б. Йовчев***“

30.5.1982 г., **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 65, 31.5.1982 г.: „Съперниците – от челото на таблицата, са с определени амбиции в това първенство. Домакините от ЦСКА „С. знаме“ да завоюват първото място, а гостите от Варна – третото. Това определи и поведението на футболистите към търсенето на благоприятен изход от срещата. Армейците тръгнаха тотално в атака, с висока скорост, търсеха бърза развръзка, търсеха и Младенов, който трябваше да атакува голмайсторската титла, а това в повечето случаи бе добре дошло за гостите, които макар и не лесно се справяха с надвисналите опасности. Изградили жилава крайна линия черноморци доста време поддържаха равен-

30.5.1982 г., ст. „Нар. армия“: Б. Манолков, Т. Марев, М. Бакърджиев и Ив. Дончев (ЧМ) при първия гол на ЦСКА „С. зн.“ с Кр. Безински, Ц. Йончев и Рад. Здравков (ЦСКА)

***

„Астън вила“ спечелва КЕШ, след като побеждава „Байерн“ Мюнхен с 1-0 в Ротердам на 26.5.1982 г.

***

КНК е спечелена от обора на „Барселона“, който побеждава „Станадарт“ Лиеж с 2-1 във финала, игран на „Камп нау“ в Барселона на 12.5.1982 г.

30.5.1982 г., ст. „Нар. армия“, Ив. Иванов срещу Г. Димитров от ЦСКА

1982

Купата на УЕФА е спечелена от отбора на „Гьотеборг“, който побеждава „Хамбургер ШФ“ (1-0, 3-0) в два финала на разменено гостуване.

ството, при възможност отправяха топки и към острието си Ганев и Рафиев, но само с тях те не бяха в състояние да застрашат сериозно Велинов. В същото време ЦСКА „С. знаме“ наложи напълно надмощието си, Йончев отбеляза гол, а малко по-късно Младенов не успя да реализира дузпа. Силната игра на домакините продължи и през второто полувреме, през което те можеха да отбележат повече голове, но сполучиха само два пъти с точните попадения на Г. Димитров. Но за да остане резултата такъв „вина“ има и Манолков – вратаря на гостите. ***Стоян Кукуванов***“

5.6.1982 г., **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Д. 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 8.6. 1982 г.: „Течеше предпоследната минута от срещата между „Черно море“ и „Марек“, която се игра на стадион „Ю. Гагарин“, когато Кондов с точен пас изведе Рафиев в изгодно положение и централният нападател не пропусна да покаже умението си да реализира – 1:0. Така непрекъснатите усилия на домакините да спечелят се увенчаха с успех. А успехът можеше да дойде и много по-рано, ако, струва ни се, не бе голямото психическо напрежение, което сковаваше действията на нападателите.

И ако все пак се опитаме да характеризираме играта на победителите, то непременно трябва да отбележим три неща: отлична игра на вратаря Манолков, който в няколко случая се изяви като последна бариера пред гола; несигурна игра в средата на терена; множество индивидуални грешки, особено на нападателите. ***Б. Йовчев***“

***

„ … Не са малко скептиците във Варна, които ще ви припомнят нещастната и куриозна за моряците 1955, ако заговорите за сегашната метаморфоза на „Ч. море“. … Един от участниците в тази тъжна епопея е сегашния старши треньор на отбора м.с. Спас Киров, все още доста емоционален и сантиментален след 7 годишно кръжене в орбита на родния си град, той отново е на руля.

-В този отбор отдавна не се говори за изпадане – твърди Сп. Киров. – Ако нещо не се е променило, което ме учудва и огорчава, това е липсата на самочувствие и стремеж към по-високи цели. .. Авторитетът на ЦСКА, „Левски-Спартак“ и „Славия“ до такава степен е парализирал съзнанието на играчите, че въпреки понижената стойност на тези отбори, те продължават да ги идеализират. Кураж не им стига, не искат да видят, че „царят е гол“! – Ядосва се Сп. Киров.

Прав е треньорът. „Ч. море“ притежава играчи с опит и възможности, които биха намерили място и в отбори-медалисти. .. „Златната среда“ така е притъпила амбициите, че състезателите повече от всички други смятат пребиваването си на върха за случайно и временно! … А във Враца още се говори, че такъв отбор от много години не е идвал в града, че техните футболисти никога не са били толкова безпомощни… Надиграна и победена бе и „Славия“ в София.

„За медалите си има хора!“ – тази пораженческа философия и сега прозира в играта на мнозина. …

Промени се начина на игра. Сега се играе с трима пълнокръвни нападатели, с типични крила – остри и бързи, порасна нападателната мощ на отбора. Най-приятното впечатление от играта на черноморци идва от нейната настъпателност. Ударното звено се изгражда от Рафиев, Страшников, Ганев (Йорданов и Казаков) – все бързи „дърпащи“ състезатели. С отличните си физически данни и мощния демараж, Рафиев може да се справи с всяка отбрана, може да бъде и пръв стрелец в групата.“

Отборът на „Ч. море“ (мл., U23) на стадиона в Генерал Тошево преди мач от Североизточната „В“ група, прави от ляво надясно: Стоян Стоянов (Стъкито), Д. Боснов (тр.), Валерий Каров, Веселин Карабашлиев, Валерий Николов, Петьо Христов, Младен Дамянов (Муцито) и кап. Коцев, клекнали: Огнян Радев, Христо Пейчев (Гардероба), Бранимир Байчев, Росен Лечев и Добрин (Дроба)

Капитанът на младежкия отбор Валерий Каров поздравява съдиите преди домакински мач от Североизточната „В“ група на ст. „Ч. море“ (Тича). На снимката са още Стоян Стоянов (вляво), Огнян Радев (зад съдиите) и Атанас Атанасов – Тачито (отзад, вдясно)

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1981-82 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

23.8.1981 г., 1 кр., Варна, 19.00, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 2-1 (1-1)**, съдия: Н. Дудин, 12 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Тодор Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов (81‘ Т. Атанасов), Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Пл. Ганев (77‘ Т. Йорданов)
„Тракия“: Д. Вичев, Рум. Юруков, Ат. Маринов, Бл. Блангев, Славчо Хорозов, Мар. Бакалов, Кост. Костадинов, Г. Славков (46‘ П. Димитров), Крас. Манолов, П. Зехтински, Триф. Пачев
Голм.: 0-1 Славков 5‘, 1-1 М. Бакърджиев 25‘, 2-1 Р. Рафиев 36‘

30.8.1981 г., 2 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 1-2 (1-0)**, съдия: Ив. Шкумбов, 5 000 зр.
„Славия“: Г. Гугалов, Ниазим Исмаилов, Ив. Хайдарлиев, Милчо Евтимов, Ив. Илиев, Ваньо Костов, Ат. Александров, Иляз Алиев, Г. Минчев (63‘ Сп. Занков), Г. Георгиев, Ив. Дурев (77‘ В. Тодоров)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Ив. Дончев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев (46‘ Т. Атанасов), Пл. Ганев (87‘ Т. Йорданов)
Голм.: 1-0 Дурев 36‘, 1-1 Т. Атанасов 67‘, 1-2 Пл. Ганев 83‘

5.9.1981 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-2 (2-2)**, съдия: Ахм. Яшаров, 10 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников (62‘ Пл. Казаков), Г. Кондов (46‘ М. Бакърджиев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев
„Сливен“: Й. Филипов, Нед. Младенов, Ив. Пенчев, Петко Кирилов, Вес. Трендафилов, Г. Павлов; Тенко Добрев, В. Тинчев, Ив. Вълчев (85‘ Ненко Кънев), Крас. Горанов, Ив. Найденов (75‘ Й. Минев)
Голм.: 2-0 Т. Атанасов 2‘ (дуз.), 11‘, 2-1 Добрев 38‘, 2-2 Вълчев 41‘
ЖК: Найденов (Сл)

12.9.1981 г., 4 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 1-3 (0-3)**, съдия: Белчо Ганев, 7 000 зр.
„Ботев“: Тошко Арсов, Вал. Цветанов, Вал. Малджански, Венц. Божилов, Веско Петков, Цв. Данов (60‘ Й. Йорданов), Ем. Василев, Вен. Тошков, Н. Христов, Д. Ефремов, Т. Митов (68‘ Ил. Войнов)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Пл. Ганев (77‘ Ив. Дончев), Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Т. Йорданов (65‘ Вер. Страшников)
Голм.: 0-1 Г. Кондов 12‘, 0-2 Пл. Ганев 20‘, 0-3 Р. Рафиев 43‘, 1-3 Христов 69‘ (дуз.)

20.9.1981 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 1-0 (0-0)**, съдия: Г. Милев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов (46‘ Ив. Дончев), Т. Йорданов (61‘ Пл. Казаков)
„Академик“ Сф: Дечо Павлов, Д. Димитров, Ал. Александров, Рум. Димов, Сашо Борисов, Н. Владов, Пл. Кънчев, Б. Гърев (71‘ Н. Николов), Й. Костов (59‘ Д. Георгиев), Жоро Мачкански, Пл. Липенски
Голм.: 1-0 Г. Кондов 79‘

26.9.1981 г., 6 кр., Хасково, ст. Д. Канев, **„Хасково“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Д. Шарлачки, 20 000 зр.
„Хасково“: Н. Костов, Т. Янев, Рос. Стратиев, Свет. Чолаков, Стоян Димов, Юксел Реджебов, Г. Кутянов, Минко Топузаков, Сашо Георгиев, Митко Николов (66‘ Ал. Везенков), Силиян Шакиров (60‘ Наско Сираков)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, (78‘ Пл. Казаков), Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Ив. Дончев, Т. Атанасов, Т. Йорданов (7‘ Вер. Страшников)
Голм.: 0-1 Т. Атанасов 48‘, 1-1 Сираков 68‘, 2-1 Георгиев 73‘
Пропусната дузпа: 30‘ Реджебов (Хс)

4.10.1981 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 2-0 (1-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, Я. Богомилов (63‘ Ив. Дончев), Вер. Страшников, Г. Кондов (57‘ Т. Атанасов), Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Пл. Ганев
„Берое“: Коста Костов, Хр. Попов, Петко Тенев, Вал. Пеев, Теньо Минчев, Г. Стоянов, Таньо Петров, Динчо Гьорчев, Г. Асенов, Ст. Найденов (57‘ Н. Иванов), Танко Танев (41‘ В. Драголов)
Голм.: 2-0 Пл. Ганев 14‘, 57‘
Пропусната дузпа: 35‘ Найденов (Бер)

19.10.1981 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-0 (1-0)**, съдия: Д. Русев, 12 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов (46‘ Т. Атанасов), Р. Рафиев, М. Бакърджиев (82‘ Ив. Дончев), Пл. Ганев
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Наско Желев, Ив. Методиев, Г. Бонев, Й. Стойков, Ал. Марков, Анг. Колев, Трайко Соколов, Бойчо Величков, Стойчо Стоев, Нако Дойчев (66‘ Марко Богданов)
Голм.: 1-0 Вер. Страшников 24‘

24.10.1981 г., 9 кр., Петрич, ст. Цар Самуил, **„Беласица“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Бог. Кюркчиев, 8 000 зр.
„Беласица“ Пч: Вал. Дагалов, Ил. Реджев, Вал. Стоянов, Хр. Бакалов, Т. Кръжанов, Бран. Кочев, Ив. Янев, Лоз. Тренчев (87‘ Й. Попов), Ив. Кочев, Ал. Вуков (72‘ Г. Бибишков), Д. Димитров
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вер. Страшников (80‘ Пл. Казаков), М. Бакърджиев (85‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев
Голм.: 1-0 Янев 75‘
ЖК: Ив. Дончев (ЧМ)

31.10.1981 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-0 (1-0)**, съдия: Бог. Дочев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вер. Страшников (78‘ Ат. Атанасов), М. Бакърджиев, Р. Рафиев (68‘ Пл. Казаков), Т. Атанасов, Пл. Ганев
„Ч-ц“ Бс: Д. Папазов, Ив. Илчев, Цв. Мутафчиев, Рум. Христов, Крас. Димитров, Рос. Кавръков (78‘ Г. Манолов), Г. Маджаров (46‘ Ив. Йовчев), Дойно Янакиев, Ив. Притъргов, Ивл. Коцев, Г. Илиев
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 20‘, 2-0 Пл. Казаков 83‘

15.11.1981 г., 11 кр., София, ст. Левски, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 4-2 (2-1)**, съдия: К. Харизанов, 1 000 зр.
„Л-С“: Б. Михайлов, Пл. Николов, Вес. Балевски, П. Петров, Н. Грънчаров, Т. Барзов, Бож. Искренов (62‘ Хр. Денчев), П. Курдов, М. Вълчев, Пл. Цветков, Ем. Спасов (73‘ Крас. Чавдаров)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Пл. Ганев, Ив. Дончев (61‘ Г. Кондов), Р. Рафиев, Т. Атанасов, М. Бакърджиев (61‘ Пл. Казаков)
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 18‘, 1-1 Курдов 23‘, 2-1 Спасов 28‘ (пну), 3-1 Барзов 63‘ (дуз), 4-1 Николов 66‘, 4-2 Петров (авт.) 89‘
ЖК: Т. Марев, Я. Богомилов (ЧМ)

28.11.1981 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 1-0 (1-0)**, съдия: Вел. Цончев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев (76‘ М. Бакърджиев), Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Т. Йорданов (46‘ Вер. Страшников)
„Спартак“ Пл: Вен. Николов, Д. Тодоров, Цв. Цветков, Ал. Бенчев, Цв. Кръстев, В. Минков (56‘ Лъч. Танев), Й. Милков, Назъм Мехмедов (78‘ Ал. Дюлгеров), Й. Христов, Бл. Кръстанов, Пл. Гетов
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 5‘
ЖК: Тодоров (Сп)

5.12.1981 г., 13 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 10 000 зр.
„Етър“: Б. Кудрявцев, Ил. Маринов, Хр. Белчев, Крас. Калчев, Бойко Димитров, Крас. Ковачев (82‘ В. Даскалов), Хр. Михайлов, Ив. Ненчев, Радия Дойчев (60‘ Д. Гиздев), Ст. Лъхчиев, Г. Цингов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вер. Страшников (46‘ М. Бакърджиев), Г. Кондов (68‘ Т. Йорданов), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев
Голм.: 1-0 Ненчев 12‘, 2-1 Михайлов 55‘, 3-0 Ненчев 57‘
ЖК: Калчев (Ет); Ив. Дончев, Пл. Ганев (ЧМ)
ЧК: 60‘ Цингов (Ет); 70‘ Пл. Ганев (ЧМ)

12.12.1981 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зи.“ 2-1 (2-1)**, съдия: Д. Димитров, 15 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Ив. Иванов, Вер. Страшников (39‘ Т. Йорданов), Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (83‘ П. Петров)
ЦСКА „С. зи.“: Г. Велинов, Крас. Безински (18‘ Марио Вълков), Рад. Здравков, Анг. Калбуров, Мет. Томанов, Г. Илиев, Альоша Димитров, Стойчо Младенов, Спас Джевизов, Пл. Марков, Н. Велков
Голм.: 0-1 Младенов 18‘, 1-1 Г. Кондов 33‘, 2-1 Т. Атанасов 42‘ (пну)

19.12.1981 г., 15 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**, съдия: Б. Александров, 5 000 зр.
„Марек“: Стоян Стоянов (46‘ Л. Бранков), Л. Севдин, Л. Колев, Ром. Караколев, Ас. Арсов, Ас. Томов, Вал. Кулинов, Д. Димитров, Ив. Петров, Венц. Петров, Стойне Манолов (46‘ К. Сергиев)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Ив. Иванов, Т. Йорданов (43‘ П. Петров), Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (77‘ Пл. Казаков)
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 33‘, 1-1 Сергиев 60‘, 2-1 Арсов, 62‘
ЖК: Св. Светозаров (ЧМ)

28.2.1982 г., 16 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Тракия“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Г. Цветанов, 18 000 зр.
„Тракия“: Д. Вичев, П. Димитров, Д. Младенов, Бл. Блангев, Славчо Хорозов, Коста Танев (83‘ Триф. Пачев), Кост. Костадинов, Г. Славков, Рум. Байрев (75‘ Мар. Бакалов), П. Зехтински, Митко Аргиров
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов (86‘ Г. Жеков), Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Казаков (81‘ Т. Йорданов)
Голм.: 2-0 Аргиров 37‘, 75‘
Пропусната дузпа: 33‘ Славков (Тр)
ЖК: Хорозов (Тр); Пл. Ганев (ЧМ)

6.3.1982 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0-1 (0-0)**, съдия: Белчо Ганев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Ив. Дончев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Т. Йорданов, Г. Кондов (27‘ Т. Марев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Казаков (60‘ Вер. Страшников)
„Славия“: Г. Гугалов, Руси Иванов, Ив. Хайдарлиев, Г. Георгиев, Ив. Илиев, Ваньо Костов, Ат. Александров, Иляз Алиев (87‘ Д. Диев), Ил. Величков, Ботьо Малинов, Г. Минчев
Голм.: 0-1 Минчев 86‘ (дуз.)

13.3.1982 г., 18 кр., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 3-0 (2-0)**, съдия: Г. Милев, 8 000 зр.
„Сливен“: Й. Филипов, Нед. Младенов, Г. Павлов, В. Тинчев, Ив. Пенчев, Ив. Найденов, Веско Шаламанов, Г. Йорданов, Тенко Добрев, Светлин Мирчев (72‘ Тенко Тенев), Крас. Горанов (66‘ Ив. Вълчев)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (76‘ П. Петров), Т. Марев; Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Я. Богомилов, Т. Атанасов (72‘ Ог. Радев), Вер. Страшников
Голм.: 1-0 Шаламанов 12‘, 2-0 Добрев 30‘, 3-0 Мирчев 48‘
ЖК: Младенов (Сл); Пл. Ганев (ЧМ)

20.3.1982 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 3-1 (3-0)**, съдия: Ив. Шкумбов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов (71‘ Г. Кондов), Ив. Иванов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (71‘ Пл. Казаков), Т. Атанасов, Вер. Страшников
„Ботев“: Ил. Вълов, Вал. Цветанов, Веско Петков, Вал. Греков, Вал. Ценов, Венц. Божилов (25‘ Юл. Емилов), Т. Митов, Ив. Радославов, Н. Христов (46‘ Ил. Войнов), Ем. Василев, Цв. Данов
Голм.: 1-0 Пл. Ганев 7‘, 2-0 Ив. Иванов 25‘, 3-0 Пл. Ганев 35‘, 3-1 Данов 75‘

26.3.1982 г., 20 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Янаки Великов, 1 000 зр.
„Академик“ Сф: Хари Казаков, Д. Димитров (65‘ Бис. Хаздай), Ал. Еленков, Жоро Мачкански, Сашо Борисов, К. Любомиров, Цонко Симеонов, Б. Гьорев, Ст. Милев, Н. Владов (46‘ Вал. Пейчев), В. Василев
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов (69‘ Г. Кондов), Ив. Иванов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников

3.4.1982 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хасково“ 3-1 (2-0)**, съдия: Милко Ников, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Пл. Казаков, Т. Атанасов (61‘ Г. Кондов), Вер. Страшников (70‘ Р. Рафиев)
„Хасково“: Вълчан Танев, Т. Янев, Стоян Димов, Т. Апостолов, Рос. Стратиев, Г. Кутянов, Наско Сираков, Й. Тосков, Сашо Георгиев (65‘ Кост. Латинов), Митко Николов (46‘ Ал. Везенков), Минко Топузаков
Голм.: 1-0 Я. Богомилов 10‘, 2-0 Пл. Ганев 15‘, 3-0 Пл. Казаков 56‘, 3-1 Топузаков 58‘
Пропусната дузпа: 65‘ Я. Богомилов (ЧМ)

10.4.1982 г., 22 кр., Ст. Загора, **„Берое“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Ив. Шкумбов, 6 000 зр.
„Берое“: Коста Костов, Ил. Илиев, Петко Тенев, Вал. Пеев, Теньо Минчев, Г. Стоянов, Стоян Гончев, Пл. Липенски, Ст. Стефанов (56‘ Н. Иванов), Ст. Найденов, В. Драголов
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, М.

1981-82		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		2:1	0-1	3-0	1-2	3-1	3-0	5-1	4-1	4-1	3-1	5-0	2-0	3-1	4-1	3-1
2.	Л-С	2:2		4:0	4:2	2:1	5:3	2:2	4:1	5:3	4:2	1:0	4:0	3:0	3:0	3:1	6:1
3.	Слав	2-4	1-0		1-2	1-0	0-2	1-3	2-1	1-0	1-1	1-0	3-0	2-0	2-0	3-1	2-0
4.	ЧМ	2-1	1-1	0-1		1-0	2-0	2-1	3-1	1-0	6-2	2-2	2-0	1-0	3-1	2-0	1-0
5.	ЛокС	2-4	1-2	4-2	0-0		3-0	3-1	2-1	0-0	2-1	1-1	2-1	3-0	2-0	3-1	1-0
6.	ЧцБс	2-1	2-1	1-1	2-1	1-0		2-1	1-0	4-1	3-0	1-4	6-0	5-0	2-2	1-0	1-2
7.	Трак	0-2	1-2	0-1	2-0	4-1	2-1		3-0	3-0	2-1	2-0	1-0	3-0	1-1	3-1	4-2
8.	Хас	1-2	2-2	0-0	2-1	1-0	2-0	2-1		2-0	1-0	1-1	1-0	3-0	3-0	0-1	1-0
9.	СпПл	0-1	1-0	3-0	3-2	4-1	0-1	2-1	2-0		3-3	2-1	3-1	2-0	2-0	2-0	2-0
10.	Етър	1-0	0-0	1-1	3-0	1-1	1-1	5-1	1-1	2-0		3-1	2-0	0-0	1-1	2-1	3-1
11.	Слив	0-2	0-1	3-1	3-0	2-0	2-2	0-0	2-3	1-0	3-2		1-0	2-0	1-0	4-3	1-1
12.	БелПч	1-1	0-0	1-0	1-0	0-0	5-1	0-1	2-0	2-1	2-1	2-0		1-0	1-0	4-1	5-1
13.	Марек	0-0	1-3	2-0	2-1	2-0	1-0	4-1	1-0	1-1	1-0	1-1	2-1		0-0	1-1	2-2
14.	БотВр	2-4	0-1	0-0	1-3	1-1	2-0	1-0	0-0	0-2	2-3	2-0	0-0	1-0		2-1	1-0
15.	Берое	0-1	1-2	0-2	0-0	1-2	2-0	1-1	0-2	2-0	2-2	2-1	4-2	1-1	1-0		0-1
16.	АкСф	0-3	1-3	0-2	0-0	1-3	0-2	2-1	1-1	1-0	3-1	1-0	0-0	0-1	1-2	0-3	

Бакърджиев, Пл. Ганев, Т. Йорданов (78‘ Г. Кондов), Р. Рафиев (73‘ Пл. Казаков), Т. Атанасов, Вер. Страшников

17.4.1982 г., 23 кр., София, ст. В. Левски, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Янаки Великов, 2 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Наско Желев, Венц. Арсов, Ал. Дудов, Й. Стойков, Н. Зайков, Б. Илиев, Нако Дойчев (74‘ Анг. Колев), Бойчо Величков, Трайко Соколов (60‘ Стан. Василев), Стойчо Стоев
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев (88‘ М. Бакърджиев), Т. Атанасов, Вер. Страшников (72‘ Т. Йорданов)

24.4.1982 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч. 2-0 (1-0)**, съдия: Хр. Младенов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов (46‘ М. Бакърджиев), Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Казаков (82‘ Вер. Страшников)
„Беласица“ Пч: Милан Каратанчев, Наско Станоев, Вал. Стоянов, Д. Димитров, (72‘ Крас. Спасов), Й. Попов, Ал. Вуков (86‘ Бран. Кочев), Г. Бибишков, Лоз. Тренчев, Ив. Янев, Д. Карадалиев, Ил. Реджев
Голм.: 2-0 Р. Рафиев 12‘, 60‘

1.5.1982 г., 25 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Черноморец“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Вел. Цончев, 8 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Д. Папазов, Ив. Илчев, Цв. Мутафчиев, Ив. Йовчев, Крас. Димитров, Н. Калушев, Г. Маджаров, Дойно Янакиев (66‘ Рос. Кавръков), Ив. Притъргов, Ивл. Коцев (46‘ Вал. Делиминков), Г. Илиев
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Казаков (46‘ Вер. Страшников)
Голм.: 0-1 Ив. Дончев 27‘, 1-1 Илиев 42‘ (псу), 2-1 Г. Маджаров 85‘
ЖК: Г. Илиев (Чц); Пл. Ганев (ЧМ)

18.5.1982 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 1-1 (1-0)**, съдия: Бог. Дочев, 35 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников (83‘ Т. Йорданов), Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов (63‘ Пл. Казаков), М. Бакърджиев
„Л-С“: Б. Михайлов, Пл. Николов, Вес. Балевски, П. Петров, Н. Грънчаров, Т. Барзов, П. Курдов (54‘ Бож. Искренов), Гр. Григоров, М. Вълчев, Ем. Спасов, Хр. Денчев
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 20‘, 1-1 Барзов 53‘ (дуз.)
ЖК: Балевски, Курдов (ЛС)

21.5.1982 г., 27 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ – „Ч. море“ 3-2 (2-1)**, съдия: Й. Жежов, 3 000 зр.
„Спартак“ Пл: Стан. Пърчанов, Венчо Съботинов, Т. Джеферски, Ал. Бенчев, Цв. Кръстев, Цв. Цветков, Крас. Лазаров (73‘ Й. Милков), Назъм Мехмедов (46‘ Д. Тодоров), Рум. Христов, Бл. Кръстанов, Пл. Гетов
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Г. Кондов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев (73‘ Т. Йорданов), Пл. Казаков
Голм.: 1-0 Лазаров 11‘, 1-1 Р. Рафиев 19‘, 2-1 Джеферски 38‘, 3-1 Кръстанов 71‘, 3-2 Ив. Дончев 81‘ (дуз.)
ЖК: Кръстанов (Сп)

27.5.1982 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 6-2 (3-1)**, съдия: Ив. Йосифов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов, Ив. Иванов, Пл. Ганев (75‘ Пл. Казаков), Г. Кондов (46‘ М. Бакърджиев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников
„Етър“: Г. Тенев, Ил. Маринов, Хр. Белчев, Крас. Калчев, Бойко Димитров (70‘ Кадир Белалиев), Крас. Ковачев, Хр. Михайлов, Ив. Ненчев (60‘ В. Даскалов), Радия Дойчев, Ст. Лъхчиев, Д. Гиздев
Голм.:1-0 Т. Атанасов 3‘ (дуз.), 2-0 Ив. Иванов 5‘, 3-0 Р. Рафиев 21‘, 3-1 Лъхчиев 27‘ (дуз.), 4-1 Ив. Дончев 78‘, 5-1 Вер. Страшников 83‘, 6-1 Св. Светозаров 85‘, 6-2 Лъхчиев 88‘
ЖК: Маринов, Михайлов (Ет)

30.5.1982 г., 29 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Ив. Гайдаров, 25 000 зр.
ЦСКА „С. зн.“: Г. Велинов, Крас. Безински, Мет. Томанов, Ал. Александров (60‘ Ружди Керимов), Г. Димитров, Г. Илиев, Цв. Йончев, Стойчо Младенов, Спас Джевизов, Пл. Марков, Рад. Здравков
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов (76‘ Г. Кондов), Ив. Иванов, Пл. Ганев (76‘ Пл. Казаков), Мил. Бакърджиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников
Голм.: 1-0 Йончев 34‘, 3-0 Г. Димитров 47‘, 66‘
Пропусната дузпа: 40‘ Младенов (Ц)
ЖК: Т. Атанасов (ЧМ)

5.6.1982 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Д. 1-0 (0-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Я. Богомилов (60‘ Г. Кондов), Ив. Иванов, Пл. Ганев (46‘ Пл. Казаков), М. Бакърджиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников
„Марек“: Л. Бранков, Д. Марков, Л. Колев, Станке Божурин, Ас. Арсов, Ал. Райнов, Ем. Кючуков (61‘ Венц. Петров), Ас. Томов, Мих. Минчев, К. Сергиев (61‘ Ив. Петров), Д. Димитров
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 89‘

„Ч. море“ Вн,1981-82 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Борис Манолков	30	
Светозар Светозаров	30	1
Тодор Марев	29	
Иван Иванов	29	2
Тодор Атанасов	29	9
Рафи Рафиев	28	9
Иван Дончев	27	3
Верони Страшников	27	2
Георги Кондов	27	3
Пламен Ганев	26	7
Милен Бакърджиев	25	1
Янчо Богомилов	22	1
Пламен Казаков	19	2
Георги Жеков	18	
Тодор Йорданов	16	
Петър Петров	3	
Огнян Радев	1	
Атанас Атанасов	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септемврийско знаме“	30	22	3	5	73-27	47
2.	Левски - Спартак	30	20	6	4	71-32	46
3.	Славия София	30	15	5	10	35-33	35
4.	Черно море Варна	30	14	5	11	41-37	33
5.	Локомотив София	30	13	6	11	41-37	32
6.	Черноморец Бургас	30	14	4	12	48-44	32
7.	Тракия Пловдив	30	13	4	13	46-42	30
8.	Хасково	30	12	6	12	34-37	30
9.	Спартак Плевен	30	13	3	14	40-40	29
10.	Етър Велико Търново	30	9	10	11	46-48	28
11.	Сливен	30	10	7	13	38-40	27
12.	Беласица Петрич	30	11	5	14	32-43	27
13.	Марек Станке Димитров	30	9	8	13	23-40	26
14.	Ботев Враца	30	7	8	15	23-41	22
15.	Берое Стара Загора	30	7	5	18	33-51	19
16.	Академик София	30	6	5	19	23-55	17

Георги Йорданов Кондов

(р. 22.10.1954 г.)

Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1975-76, 1978-83
„А“ РФГ: 137 мача/12 гола

„Роден съм в Толбухин, започнах да играя футбол късно. Бях на 15 години и ме беше срам да отида да се запиша да тренирам. Тогава имаше училищни първенства и ме извикаха да играя за училищния отбор. От там тръгна всичко. Завършихме първи, извикаха ме в децата на „Добруджа“, но бях вече голям за детски отбор и отидох в юноши мл. възраст, а след 2-3 тренировки вече бях в старшата. В края на първенството се играеше мач Северна срещу Южна България. Там ме харесаха от „Тракия“ Пловдив и пуснах молба в БФС да отида при тях. Тогава дойдоха и ми казаха, че ще ме вземат в ЦСКА и трябваше да си оттегля молбата. В ЦСКА изкарах казармата (1972-74 г.). Включих се в отбора на юношите 7-8 мача след започване на първенството и накрая станах един от голмайсторите на групата.

През лятото на 1973 г. ме взеха в юношеския национален отбор за турнира на УЕФА в Италия. Направих много силен турнир. Вестниците писаха за мен. Бяхме в хотел в Монтекатини, а последния мач срещу Италия се игра на стадио „Комунале“ във Флоренция. Най-силен мач направих срещу Ейре (бел. 2.6.1973 г., Пистоя, 2:0). Вкарах и двата гола, единият след като преминах през цялата защита. Вкарах и на СССР (4.6.1973 г., Лука, 1:1). Те поведоха с гол на Вл. Фьодоров (той после игра и в „А“ националния на СССР), а аз вкарах изравнителния гол. Дойдоха в хотела ни от „Ювентус“ Торино да говорят с мен. Заведоха ме в луксозен ресторант, предложиха ми да премина в „Ювентус“. Преводачката беше със съпруга си там, а той каза, че ако откажа това, което ми предлагат, трябва да съм луд. Луд-нелуд, нямаше как да се осъществи подобен трансфер. Освен това, нашите като разбраха че с мен са говорили италианци, не ми позволяваха да излизам свободно от хотела. Даже храната ми носеха в стаята, бях като арестант. От това пострада и моят съквартирант Сашо Момчилов, който заради мен също не можа да мръдне никъде. *(бел. в този турнир България е в група със СССР – 1:1, Дания – 3:2 и Ейре – 2:0 и е победител в групата. Полуфиналът и мачът за 3-то място са загубени с по 0:1, съответно от ГДР и Италия. Кондов е несменяем титуляр във всички мачове, общо играе 25 мача и отбелязва 8 гола за юношеския нац. отбор).*

Уволних се през есента на 1974 г. и се прибрах в Толбухин. Искаха ме да остана в ЦСКА, но аз сметнах че нямам шанс да се наложа там и щях да бъда резерва. Якимов играеше още, Денев беше там, за мен нямаше как да има титулярно място. А с натрупания опит можех да си намеря лесно отбор, където да играя. През декември дойдоха при мен Мокана и Червения и ме уговориха да премина в „Черно море“. Във вестник „Нар. спорт“ даже писаха в някаква статия, как можело играч като Кондов да не отиде в голям отбор (бр. 17, 10.2.1975 г.) , но това беше добро решение за мен. Тогава нямаше договори, нямаше спънки, всичко беше уговорено на „високо ниво“ и през януари 1975 г. заминах за Варна. Следващия сезон изпаднахме в „Б“ група, жена ми искаше да се връщаме в Добрич, чакахме и второ дете. Писах до адмирала да ме пусне и той се съгласи. Тогава назначиха за треньор на „Ч. море“ Кирил Ракаров и той беше бесен на ръководството, защото не се са се консултирали с него. Той ме познаваше от ЦСКА и държеше да съм в отбора, но беше късно. Две години играх в „Добруджа“, а треньор на „Ч. море“ вече беше станал Иван Василев. Той дойде да говори с мен, но от „Добруджа“ не ме пускаха. Така се наложи да избягам, с което си навлякох гнева на местното ръководство.

Играх в мачовете срещу „Атлетико“ Мадрид и мароканците в Казабланка. „Интернационал“ Порто Алегре бяха също там. Гледахме ги как загряват с топката като си я подритваха във въздуха, без да падне на земята в продължение на десетина минути. Дирсеу игра тогава за „Атлетико“. Такива удари биеше и на Манолков. Няколко пъти топката се удари в главата му. Манолков вика: „Не я виждам от къде идва.“ Биха ни на дузпи, а можехме да ги отстраним и да играем финал срещи бразилците. В мача за 3-то място бихме мароканците с 2-0, аз вкарах единия гол.

Останах в „Ч. море“ до края на кариерата си, който настъпи със злополучният мач срещу „Спартак“ Плевен (бел. 21.5.1983 г.). Те искали да им го дадем и ходили при адмирала. Той им казал, че не иска да се меси, да говорели с треньора, ако той се съгласи – добре. Треньор беше Спас Киров, с него никакви уговорки не ставаха. При мен дойдоха двама човека да ме уговарят. Казах: „Добре, щом сте помагали преди 5 години, сега ще помогнем и ние.“ Говореше се, че треньора им Иван Иванов го искали в ЦСКА и на път за София катастрофирал и в колата му намерили някакъв тефтер, в който пишело всичко. Не я вярвам тази история. Чухме също, че от плевенското МВР уведомили варненското, което е по може, защото шефовете на „Спартак“ Варна, които бяха милиционери, бяха най-активни в разследването. Първо прибраха Рафиев и Светозаров, от тренировката ги извадиха, след това още 4 човека, между които и аз. Тогава бях подал молба да преминавам в „Спартак“ Варна. Иван Вуцов ме искаше там. Смяташе да прави халфова линия за СП в Мексико’86 с мен, Живко Господинов, Пламен Гетов и Стефан Найденов. Извикаха ме от ръководството на „Ч. море“ и ми казаха, че ще ме отърват от наказание ако си оттегля молбата, но аз си бях дал думата вече, а освен това им бях и сърдит. Така и получих наказанието с доживотна забрана да играя футбол. След две години го намалиха и ми позволиха да играя само за клуба, в който съм започнал. Започнах тренировки с „Добруджа“, но най-големият човек от ОК на БКП в Толбухин ме спря.“

България (юн.) 1973 г., прави от ляво надясно: Тодор Марев, Кънчо Кашеров, Иван Методиев, Н. Ненков, Венко Камбуров и Георги Кондов, клекнали: Николай Курбанов, Пламен Ангелов, Иван Иванов, Кънчо Захариев и Веселин Бояджиев

Юношеския нац. отбор в Италия 1973 г., прави от ляво надясно: …, Здр. Димов, Тони Джеферски, Д. Папазов, Т. Марев, …, Иво Тронков, сър Стенли Роуз (президент на ФИФА), Цв. Илчев (тр.), …, д-р Ушев, Г. Кондов, Н. Ненков, Вес. Бояджиев, Н. Курбанов, Н. Дудин (рефер) и преводачка, клекнали: Ром. Караколев, Пл. Ангелов, Кънчо Захариев, …, Венко Камбуров, …, Сашо Момчилов и Ив. Иванов

Рафи Нуриев Рафиев

(р. 4.3.1956 г.)
Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1975-1988
„А“ РФГ: 234 мача/62 гола
„Б“ РФГ: 69/18

Роден съм в с. Подайва до Исперих. Там започнах да играя футбол в училищния отбор. След 8-ми клас отидох в Разград за да уча в Механотехникума и реших да се запиша да тренирам в „Лудогорец“. Имах един приятел от техникума, който играеше в отбора, беше малко по-голям от мен. Каза ми, че ако искам да ме одобрят трябва пред треньора, Георги Петков – Карата, да спра топката на гърди. Той много харесвал това и веднага щял да ме вземе. Честно казано, никога не бях спирал така топката, но се получи. Треньорът ме разцелува и каза „взимам те“. Така започнах в клуба. После треньор ми стана Росен Генчев. На 17 години през 1973 г. ме взеха в мъжкия отбор. Тогава „Лудогорец“ беше в зоновата група, но още през първия ми сезон се класирахме в „Б“ група. Играх една година във втория ешелон, бях несменяем титуляр и станах голмайстор на тима.

Рафи Рафиев със сина си Октай на ст. „Черно море“ (Тича)

През лятото на 1975 г. в Разград дойдоха хора от „Славия“. Казаха, че са ме наблюдавали и искат да ме привлекат. Не се замислих много и подписах договор с тях. Минаха обаче една-две седмици и в Разград пристигат хора от „Черно море“ с една волга – Георги Димитров – Червения, Иван Моканов и Петър Кахърков – „така и така, искаме те във Варна“! Казах им, че може да ме искат, ама аз вече имам договор със „Славия“. Отговориха, че няма проблем, те щели да оправят нещата. Замислих се, Варна е по-близо до родния ми край, „Черно море“ беше добър отбор и се съгласих. Подписах и с „моряците“. След ден-два обаче ме хвана шубето, защото тогава имаше правило – ако имаш договор с два клуба директно те наказват да не играеш футбол 2 години. Викам си „какво направих, още нямам един мач в „А“ група, „ура“ не съм извикал, а сега ще ме накажат за 2 години“. Много се бях притеснил. На всичкото отгоре бях и с контузия. В последния си мач за „Лудогорец“ в „Б“ група скъсах менискус.

Дойде момента да ходя в „Славия“ и отидох. Пътувах със самолет от Търговище до София, тогава имаше такава линия. Посрещнаха ме от „Славия“, заведоха ме на преглед при проф. Шойлев, който каза „няма проблем, ще те оперираме и ще се оправиш“. На следващия ден обаче във вестника излиза информация, че съм преминал в „Черно море“. Аз бях настанен в една стая с Георги Дерменджиев и Веско Ганчев от Габрово и Дерменджиев вика: „Абе Рафче, тука пише, че „Черно море“ са те взели“. Отидох при ръководството на „Славия“, откъдето ми казаха „няма проблеми, щом от футболния съюз така са решили, всичко е наред“. Така се озовах в „Черно море“. Не знам какво точно са направили във Варна, доколкото разбрах, Червения много е настоявал за мен.

През първите няколко месеца във Варна не играх, защото ми направиха операция. Дебютирах през пролетта на 1975/76. В отбора бяха бат Чечи, Тахмисян, Дамян Георгиев, Кольо Димов, Здравко Митев го бяха направили десен бек, Бебо и Тошко Йорданов бяха младежки национали. Идвам аз, а те ме мислят за „някакъв от Делиормана“. Аз обаче бях готов футболист. Бях играл в зоната, а там беше страшна школа. С характер успях бързо да се наложа в отбора. Но като цяло, добре ме посрещнаха. През втория полусезон играх във всички мачове, но изпаднахме в „Б“ група. Не знам защо така се получи, явно сме играли слабо.

При едно гостуване на „Черно море“ в Малта Хамито (бел. Неджеб Хамидов) не се завърна с отбора и избяга в Турция. Мен тогава ме бяха оставили във Варна, не пътувах с тима. Години по-късно обаче, когато аз отидох в Турция, там се засякохме с него, той много ми съдейства и тогава ми разказа какво се е случило. Хамито предварително се е

Олимпийския отбор на България 1982 г., прави от ляво надясно: Янко Динков (ст. тр.), Теньо Минчев, Кънчо Кашеров, Любен Колев, Владо Делчев, Кирил Пейчев, Янчо Богомилов, Николай Димитров, Методи Томанов и Цанко Михов (пом. тр.), клекнали: Пламен Гетов, Стефан Найденов, Стефан Лъхчиев, Пламен Ганев, Красимир Чавдаров, Георги Цингов, Рафи Рафиев, Никола Велков и Бойчо Величков

подготвил да избяга, още преди заминаването на „Черно море" за Малта. И в края на престоя там, когато футболистите вече са се качвали в автобуса за летището, той не се е качил. Издебнал е момент, в който другите да не забележат и е хукнал да бяга. Първо е хванал по една улица, която се е оказала задънена. Върнал се, тръгнал по друга улица, но и тя била без изход. Накрая видял една църква и се скрил в нея. От отбора не успели да го открият и излетели за Варна без него. Той намерил турското посолство, откъдето му съдействали да стигне до Турция. Още си живее там и само от време на време се прибира за малко в Исперих.

Аз обичах да играя като централен нападател, леко вляво. Играта ми беше от центъра да нахлувам наляво или надясно, търсех празни пространства, поне 10 метра. Следваше спринт и ги побърквах. С Тошко Йорданов само спринтирахме напред-назад. Бързината беше най-силното ми качество. На разстояние от 5 метра можех с бягане да оставя защитниците на 2 метра зад мен. Тогава не се връщах назад, забраняваха ми да го правя. Ако случайно се върна малко по-назад Марата ми се караше „нямаш работа тук, отивай напред". Бързината ми много подхождаше на „Черно море". Стилът ни тогава беше борбено, здраво в защита и на контраатаки. Никак не търпях конкуренция. Като дойде някой нов нападател, можеше да се заседя 2-3 мача на пейката, но после пак си пробивах път към титулярния състав.

Много здрав отбор имаше тогава „Черно море". На вратата Велинов, после Манолков, Георги Попов. Отзад в защита Марев, бай Иван, пред него Янчо Богомилов с Барона. Десен бек Бебо, ляв бек Мирончето. В средата на терена Кондата, Дончев. Дончев беше един страшен защитен халф. Такъв халф като Дончев няма в България. Хем защитен халф, хем голове бележеше. Какво му е трудното да играеш с такива футболисти?

Останах в „Черно море" до 1988 г., когато ме освободи Божил Колев, помощник му беше бат Били. Явно беше решил, че няма да му върша работа. Добре, съгласен съм, но трябваше да ме извикат на четири очи и да ми кажат. А то какво се случи – една вечер ми се обади Иван Василев и ме извика в тях: „Рафче, утре недей да ходиш на тренировка. Ще те освобождават. Не им позволявай да го кажат пред целия отбор". Не отидох на тренировката и си спестих това унижение. След като ме освободиха заминах в Разград за пари, но нещо не се получиха нещата, не стигнахме до договор. Разсърдих се, даже не помня за какво. Тогава ми се обадиха от „Спартак", треньор беше Евгени Янчовски. Една година изкарах там.

През лятото на 1989 г. пак ми се обадиха от Разград. Много ме искаха и много пари ми даваха, ама наистина много. Тогава няколко местни завода финансираха клуба. В „Спартак" треньор вече беше станал Благой Калфов. Ходих в тях да го моля да ме пусне, но той отказа. Ходих при шефа на секцията и той не се съгласи да замина. Втори път отидох при

3.4.1976 г., Рафиев срещу защитата на „Берое“

Калфов и му викам: „Бат Блаже, аз в „Черно море“ кой знае какви пари не съм видял, в „Спартак“ също. Сега ми се отваря възможност в края на кариерата някой лев да взема от футбола, моля те пусни ме“. Признателен съм му, защото ми разреши да отида в „Лудогорец“. Подписах договор за една година, а ми дадоха пари за две. Треньор беше Григор Петков, но ръководството нещо не го харесваше. Ходеше си често в София, пийваше. Извикаха ме шефовете да ме питат какво да правят. Казах им да го оставят човека. След един месец обаче пак ме питаха и аз им казах да го махнат. Те викат „добре, ама намери един треньор“. Отговорих „готово“! Запалих колата и във Варна при Иван Василев. Той тогава беше в общината, дясната ръка на кмета Христо Тошков, с бялата риза, изобщо не му се занимаваше с футбол – „остави ме бе, моето момче, къде ще ме водиш в Делиормана при тези амуджи“. Аз обаче настоявам: „Бате, много пари има, да знаеш“. Той започна да се оглежда. Накрая се съгласи. Отидохме заедно в Разград на среща с кмета на града. След една седмица вече се беше настанил да живее във вилата на кмета. Амбицията беше да атакуваме „А“ група.

Тогава обаче се случи възродителния процес и аз директно в Турция. Там много ми съдейства Хамито и отидох в „Галатасарай“. Бяхме в Германия на подготовка и като се върнахме ме преотстъпиха в Коджаелиспор. Играх един мач за купата и в първия мач за първенство скъсах кръстни връзки. Претърпях операция, опитах да се върна на терена, поиграх, но разбрах, че вече не става. Беше дошла демокрацията и със семейството ми решихме да се завърнем във Варна.“

Иван Христов Иванов

(р. 14.10.1954 г.)
Позиция: стопер, халф
„Ч. море“: 1973-83
„А“ РФГ: 233 мача/12 гола
„Б“ РФГ: 32/1

Родом съм от с. Бълг. извор. В Ловеч отидох да уча в гимназията. В 10-ти клас за първи път стъпих на игрището. До преди това играех само по поляните. Едва на 15-16 години започнах да тренирам организирано футбол в „Кърпачев“ (Ловеч). Заведе ме един приятел, хандбалист. Една година играх в юношите. Тогава в първия отбор се появи някакъв проблем, част от старите играчи ги наказаха и заиграх в мъжкия състав като ляв бек. Имахме един мач в близост до София. Явно съм играл силно и следващата седмица ме извикаха в юношеския национален отбор. Там се запознах с Тошко Марев и се сприятелихме. И до ден-днешен сме много добри приятели. В „Кърпачев“ играх до казармата. Като отидох войник ме взеха в юношеския отбор на ЦСКА. Треньор ни беше Петър Алексиев, станахме шампиони. Един ден ме извикаха на стадиона и ми казаха „запознай се с този другар“. Беше Иван Моканов. Казаха ми да си събера багажа, защото отивам в „Черно море“. Аз исках да се върна в Ловеч, защото все пак там всичко ми беше познато, но ми отговориха, че не може – „или отиваш във Варна, или оставаш тук“. Как да остана обаче в ЦСКА? Те тогава такава защита имаха!

Така през 1973 г. дойдох във Варна, треньор беше Георги Димитров – Червения. Помня, пристигнах с една зелена фланелка, бях си я купил от Италия. В клуба ме посрещна счетоводителят Йордан Кирчев - Дучето. Като ме видя със зелената фланелка и вика „ясна е работата, ти си вече черноморец“. Започнах като ляв бек, заменяйки Христо Маринчев. После преминах като централен защитник, аз такъв играех в юношеския национален тим. С Тошко Марев много си паснахме. Играх една година в „Черно море“ и като се уволних от казармата пак исках да се връщам в Ловеч, но ми казаха, че вече всичко е уредено и оставам футболист на отбора.

Най-паметният мач за мен с „Черно море“ е когато поведохме с 3:1 на ЦСКА в София и ни победиха с 4:3. Тогава шефовете повлияха по военна линия на няколко човека и загубихме, но това беше един от най-добрите ни мачове. А когато изпаднахме през 1975/76, ЦСКА направиха всичко възможно това да се случи, защото предната година ги бихме. Тука ни биха със съдиите, а преди това направиха всичко възможно Сливен да ни бие като домакин. За това и изобщо не ги обичах, въпреки, че с няколко човека, които дойдоха оттам във Варна бях в много добри отношения.

През 1976/77 в „Б“ група тупнах един съдия в Исперих и бях наказан. Ако не беше окръжният прокурор, щяха да ме затворят още тогава. Трябваше на всяка цена да победим в Исперих. Вкарахме гол и Митьо Сламата от „Бенковски“ вика: „Ванко, не се радвайте, съдиите няма да ви позволят да победите“. Станаха едни патаклами. Ние не сме в наказателното поле, той свири дузпа за домакините. Наказаха ме 6 мача. Ако не беше Иван Моканов, щяха да ме ликвидират още тогава. Мокана ходи в София, за да оправи нещата. Не играх до края на сезона. Като се завърнахме в „А“ група, изобщо не се притеснявахме дали ще се задържим или не. Много стабилно играехме тогава.

Много горях в мачовете и за това винаги бях титуляр. Батето като беше треньор, като прави разбор на отбора след мач, моето име не го казваше. Никога не ме обсъждаше. Веднъж като се видяхме с Тошко Марев му викам „Тошко, ти една топка не си ударил с глава, само аз ги срещах. От какво оплешивя“ (смее се). Справях се добре на втория етаж. Веднъж Чечи Богомилов каза „аз съм най-добрия напред с глава, но в защита ти си №1“. Никак не обичах да губя. Най-ми беше тежко като отидем долу в Македония, в Благоевград, в Станке Димитров. Част от нашите страхливи, а там големи битки бяха. Пътуваме колко километра дотам, а накрая да отидем да се предадем. Не можех да го приема. За това най-много ми е било тежко и съм се ядосвал. Аз никога не съм се страхувал. Иначе никога не съм имал какъвто и да е проблем със съотборниците ми, никога не съм се карал с когото и да било.

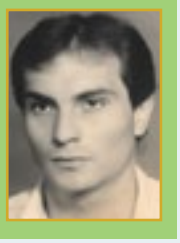
Аз лично повече обичах да играя на чужд терен. Навън, като ни тръгне добре мача, като действаме здраво в защита, и съперниците започваха с дълги топки да си търсят нападателите. Тогава за мен ставаше най-лесно, обирах топките във въздуха. Почнеха ли да ритат безразборно напред, за мен мачът беше свършил, нямаше как да ни победят. Тошко играеше много силно, а също така и бате Божо. Поиграхме малко заедно, той метач, аз стопер, а Тошко до мен. Когато бяхме заедно тримата, много трудно някой можеше да ни вкара гол.

През 1981 г. аз изтървах последната пета дузпа срещу „Атлетико“, ако я бях вкарал щяхме да ги победим. След това продължихме да бием дузпи и накрая загубихме.

За нищо в кариерата си не съжалявам. Съжалявам някои, които толкова съм им помагал, а после като стана „фаула“, като ме видеха на улицата, отиваха на другия тротоар. Тогава им бяха забранили да говорят с мен, защото шефовете си мислеха, че ще навивам нещо футболистите срещу ръководството. Но честно казано, не ми беше обидно. Беше ми смешно. Не съм правил опити да се завърна във футбола. По едно време бате Божо ми се беше обадил да ме покани да се върна в отбора, защото имал нужда от мен. Казах му, че няма смисъл, защото това само ще му създаде проблеми на него.

Пламен Илиев Казаков

(р. 26.6.1962 г.)

Позиция: нападател
„Ч. море“: 1980-82, 1994
„А“ РФГ: 43 мача/10 гола

„Започнах да играя футбол в училище. Когато бях в 6 клас ме взеха от „Хаджи Димитър“ в „Априлов“ и станахме втори на републиканското първенство за средношколци. В 7-ми клас влязох в Спортното училище. Ние бяхме първият випуск от паралелка „футбол“. Футболът в Спортното училище беше към ЖСК „Спартак“. Треньор ни беше Иван Филипов. В старша възраст станах голмайстор на елитната юношеска група с 32 гола (1979-80). Когато трябваше да влизам в казармата през есента на 1980 г. ме взеха в ЦСКА, от там след клетвата ме изпратиха в „Чепинец“ Велинград. Играехме в Южната „Б“ РФГ. Имам за тях десетина мача, и няколко гола вкарах. След това трябваше да отида в „Тракия“ Пловдив, но Иван Василев – Катила и Божил Колев ми се обадиха и се съгласих да премина в „Черно море“. Останах там до края на казармата. Имам отлични спомени. Дебютирах срещу „Локомотив“ (26.5.1981 г.), в София им направихме 0-0, а бяха много силен отбор тогава. След това бях вече титуляр.

След като се уволних се върнах в „Спартак“. Бях титуляр, вкарвах много голове, играх до 1990 г. След това отидох за един сезон в „Пасош де Ферейра“ в Португалия. Кольо Спасов играеше там. Вкарахме ги в 1-ва дивизия. Следващия сезон пак се върнах в „Спартак“, а 1992-93 ме взеха „шогуните“ в Шумен. Влязохме и с тях в „А“ група, където играх есенния полусезон.

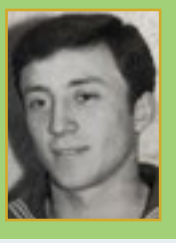
Играл съм още един полусезон в „Черно море“ през пролетта на 1994 г. Стефан Богомилов беше треньор и ме покани. На 32 години, мисля че бях най-младия в отбора.

1994-95 г. Николай Ишков ме помоли да се върна в „Спартак“, но следващата година заминах за две години в Индонезия, в „Персема Маланг“. Сашо Костов беше треньор там, а фирмата на Лъчо Танев и Наско Сираков ми уреди трансфера. Когато се върнах, 1997-98 играх във „В“ група, в „Локомотив“ Каспичан и през 1999 г. заминах за ЮАР. Там останах до 2018 г. с изключение на две години 2004-06, когато бях в Испания.

В ЮАР играх за Corinthians FC в Йоханесбург, който беше гръцки отбор. След това им бях и треньор и технически директор, играех и за ветераните. „Спортинг“ Лисабон направиха сателит в Йоханесбург, помагахме и на тях. Сега съм във Варна, правим футболна школа за деца – „Виктори“.

Атанас Христов Атанасов - Тачо

(30.6.1963 – 22.4.1983)

Позиция: халф
„Ч. море“: 1981-83
„А“ РФГ: 1 мач

Родом от Белослав, Атанасов започва да играе футбол в школата на местния „Ватев“, където се отличава като един от най-перспективните футболисти. Още на 15-годишна възраст е привлечен да тренира с мъжкия отбор. „Имаше много здрава физика и едновременно с това беше много техничен. Смея да твърдя, че имаше всички качества да направи сериозна кариера“, разказва бившият играч на „Ватев“ Стоян Димов. По това време Атанасов вече учи в Техникума по корабостроене и корабоплаване във Варна. На 16-годишна възраст получава предложение да се присъедини към юношеския отбор на „Черно море“. „Първоначално от „Ватев“ му правеха спънки, не искаха да го пускат в „Черно море“. Имаше доста проблеми, но накрая се съгласиха и той заигра в юношите при Д. Боснов“, споделя съпругата му Милена.

В школата на „Черно море“ Атанасов продължава да изпъква с играта си в средата на терена и стига до юношеския национален отбор. На 18-годишна възраст дебютира официално в „А“ РФГ в домакински мач срещу бургаския „Черноморец“ (2:0), игран на 31.10.1981 г. Заради трагичната му съдба обаче, това остава единственото му участие в елитното първенство на страната. Тачо губи живота си два месеца преди да навърши 20 години при инцидент през пролетта на 1983 г. по време на гостуване на „Черно море“ в ГДР. Умира след като е блъснат от влак на ЖП гарата в Рощок. По това време синът му е едва на един месец.

„Макар, че беше изцяло отдаден на футбола, в техникума Наско беше отличник. Като завърши през 1982 г. постъпи в спортна рота и стана официално част от мъжкия отбор на „Черно море“. Беше любимец на адмирал Янакиев. Помня, че адмиралът все го питаше: „Ученето или футбола?“. Наско отговаряше „футболът“, а адмирал Янакиев му казваше „не, първо ученето, после футбола“. Караше го да продължи във ВНВМУ. И сигурно Наско щеше да го направи, ако не се бяха стекли така събитията. Иначе за него играта беше голяма любов. Само тренировки, тренировки ... Беше изключително отдаден на това. Покрай него и аз бях постоянно по мачове да го гледам. Щях да родя сина ни на стадиона, бях талисман на отбора. Наско играеше с №8. Може да звучи нескромно, може да съм пристрастна, но за мен беше най-добрия в юношеския тим. Почина и всичко свърши. Така и не разбрах какво точно се е случило в Германия. Просто трагедията беше голяма. За един миг всичко се преобърна. Аз последна научих, една седмица го криеха от мен, докато не изпратиха тялото му в България“, спомня си Милена.

ГРУПА I
ЧЕРНО МОРЕ
BAYER
04
LEVERKUSEN
26.06.
1982
31.07.
интертото
международен
футболен турнир
ЗА ЛЯТНАТА КУПА „ИНТЕРТОТО'82"
Във Варна ще гостува „Стандард" (Белгия)
Ökland trifft wieder
„ЧЕРНО МОРЕ" –
„СТАНДАРД" —
ЛИЕЖ 2:0
La grande forme
de Preud'homme
Хубава победа
на черноморци
En jumboplacering der
bør tages med forbehold
ФУТБОЛЕН ТУРНИР „ИНТЕРТОТО"
„ЧЕРНО МОРЕ" – „БАЙЕР" 1:1
„ЧЕРНО МОРЕ" – „ВАЛЕНСИЯ" (Исп.) 2:0

1982

***Arend (Arie) Haan**, с „Аякс“ спечелва три пъти КЕШ, два пъти Европейската суперкупа и един път световната клубна купа. С „Андерлехт“ спечелва по два пъти КНК и суперкупата на Европа. Хаан е също два пъти световен вицешампион с Холандия. Известен с далечните си удари от движение, с които отбелязва важни голове.*

***Michel Preud'homme**, роден и израснал в Лиеж, 17 годишен вече е в първия състав на „Стандарт“. Предстои му бляскава кариера, в която спечелва КНК с непретенциозния КВ „Мехелен“ (главно с проявите си на вратата) срещу фаворита „Аякс“. Прюдом печели и наградата „Лев Яшин“ за най-добър вратар на СП'94 в САЩ.*

Standard de Liège, сезон 1982-83, прави от ляво надясно: Semmeling (ass. tr.), E. Gerets, A. Haan, G. Vandersmissen, W. Geurts, J. Daerden, W. Meeuws, P. Delbrouck, G. Plessers, B. Wendt, R. Goethals (tr.), седнали: S. Tahamata, H. Gründel, T. Englebert, G. Bodart, M. Preud'homme, R. Sciasca, E. Delangre, T. Poel

Royal Standard de Liège, осн. 1898 г. от студенти в колежа „Св. Сервей“ и става член на Белгийската спортна атлетическа асоциация (UBSSA), която регулира атлетика, колоездене и футбол, а през 1912 г. от нея се отцепва Футболния съюз. Името „Стандард“ е избрано чрез гласуване. Първоначално клубът играе в юношеско първенство, а от 1903 г. във второ ниво на белгийския футбол. През 1909 г. за първи път „Стандард“ спечелва място в Първа дивизия, но точно преди избухването на I Св. война през 1914 г. отпада, а футболното първенство е прекратено до 1919 г. Две години по-късно, през 1921 г. „Стандард“ отново се изкачва в Първа дивизия, където играе непрекъснато до днешен ден. За 25-та си годишнина клубът получава кралската титла „Royal“ и се утвърждава като отбор от средата на таблицата. Първата шампионска титла на Белгия е спечелена през сезон 1957-58, а през 1960-те отборът е пет пъти шампион на страната.

След „затишие“ откъм успехи през 1970-те, „Стандард“ спечелва следващата си шампионска титла след 11 годишна пауза през 1982 г. Титлата е белязана със скандал с т.нар. „афера Белеманс“. През 1984 г. съдия-следовател Белеманс разследва „черните каси“ в белгийския футбол и разкрива уговорката в последния мач от сезон 1981-82, според която футболистите на „Стандард“ отстъпват част от премиите си на футболистите от „Ватершей“ в замяна на симулативна игра, при която „Стандард“ побеждава с 3-1 и става шампион на Белгия с 2 точки пред „Андерлехт“. Схемата е замислена от треньора Реймонд Хуталс с главен изпълнител Ерик Геретс, който се свързва със свои познати футболисти на „Ватершей“. Всички замесени получават различни наказания, с изключение на Ари Хаан, който по това време играе в Хонг Конг и е извън юрисдикция. Геретс, който вече е футболист на „Милан“ е освободен от клуба след разкритията и се премесва в непретенциозния холандски „Маастрихт ВВ“. Най-тежко е наказанието за треньора Хуталс, който е със спрени права „до живот“ в Белгия и се премества в Гимараеш, Португалия. През 1993 г. Хуталс ще достигне върха в кариерата си, когато с „Олимпик“ Марсилия ще спечели КЕШ. За Белгийския футболен съюз случаят с подкупа е минал давност и „Стандард“ запазва титлата си и избягва налагането на наказания като отнемане на точки или изхвърляне в по-долна дивизия.

През 1982 г. „Стандард“ достига и до финал в турнира за КНК, където на 12.5.1982 г. губи от „Барселона“ на „Камп нау“ с 1-2.

10.7.1982 г., Liège, Sclessin, **„Standard“ Liège – „Ч. море“ 3-1 (1-1)**, съдия: Sébastien Cokaiko

Голм.: 0-1 Ив. Иванов 14‘ (псу), 1-1 Хаан 20‘, 2-1 Хаан 73‘ (псу), 3-1 Дарден 82‘

„Standard“: Michel Preud’homme, Roberto Sciascia, Michel Collard, Theo Poel, Etienne Delangre, Heinz Gründel, Arie Haan (83’ Patrick Aussems), Jos Daerden, Benny Wendt, Willy Geurts, Marc Lemmens (46’ Jean-Marc Bosman)

„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Крас. Диамандиев, Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов (75‘ Вер. Страшников), Т. Атанасов, Р. Рафиев (65‘ Пл. Казаков), М. Бакърджиев

Ж.К.: Пул (Ст); Р. Рафиев, Т. Атанасов (ЧМ)

Ч.К.: 88‘ Ив. Дончев (ЧМ)

В. „La dernière heure“, 12.7.1982 г.: „Варна е един добър отбор, който завърши четвърти в националното първенство. Те имат в състава си Кондов, Диамандиев и Дончев, които са футболисти от международна класа. В сравнение със „Стандард“, които излязоха на терена без Тахамата, Мееус, Плесерс, Геретс и Вандерсмисен, Варна имаше на разположение всичките си футболисти.

Въпреки всичко, накрая „Стандард“ победи. Но всъщност победителят беше Прюдом, които със своите намеси компенсира несигурните акции на младежите, формирали защитния блок заедно с Пул, които не успяваха да задържат българското нападение на почетно разстояние от вратата си. Три пъти лиежкия вратар се намери в ситуация очи-в-очи с противников нападател и три пъти излезе победител в двубои, които можеха да се обърнат в негова вреда, ако не беше показал бляскавата си класа.

Варна излезе напред в резултата след майсторски изпълнен пряк свободен удар от Иванов, но „Стандард“ не закъсня с изравнителния гол, който Хаан отбеляза с глава след чудесно центриране на Грюндел.

След 1-1 на полувремето отново Хаан отбеляза от пряк свободен удар, за да изведе отбора си напред в резултата. Със силен удар след центриране на Гюртс, Дарден отбеляза трети гол за „Стандард“.

При резултат 3-1 срещата започна да става протоколна. Съдията Чокайко трябваше да покаже няколко жълти картона и изгони две минути преди края кипящия Дончев, който хвърли топката по главата му.

Трудно е да се правят заключения при тези обстоятелства, но Прюдом и Венд бяха най-силното звено в отбора. Грюндел не е тренирал достатъчно, въздуха му свърши през второто полувреме. Гюртс не получи достатъчно добри топки, а що се отнася до Хаан, той остана на терена като истински професионалист, за да подобри физическото си състояние, въпреки контузията в бедрото, която получи след 30 мин. игра. ***R.A.***“

***

24.7.1982 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море“ – „Standard“ Liège 2-0 (2-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 5 000 зр.

Голм.: 2-0 Т. Атанасов 29‘, 42‘ (дуз.)

„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Вал. Пейчев, М. Бакърджиев, Пл. Ганев, Г. Кондов (17‘ Кр. Диамандиев), Р. Рафиев (69‘ Пл. Казаков), Т. Атанасов, Вер. Страшников

„Standard“: Gilbert Bodart, Roberto Sciascia, Michel Lambert, Etienne Delangre, Michel Collard, Luc Sneyers, Marc Lemmens (58’ Jean-Marc Bosman), Heinz Gründel, Pascal Delbrouck, Patrick Aussems, Willy Geurts

В. „Нар. спорт“, 1982 г., бр. 89, 26.7.1982 г.: „С проблеми, породени от контузии на основни единици (Иванов изобщо не излезе на терена, Кондов се задържа там само 17 мин., Рафиев едва изтрая 69) черноморци трудно надделяха над „Стандард“, чието респектиращо име този път защитаваха множество млади атлетични състезатели. Между тях бяха и привлечените в отбора италианец Саса и западногерманския футболист Грюндел, допринесли заедно с мощното крило Гюртс най-много за относителното равновесие на силите.

В черноморските редици се откроиха с подвижност и находчивост Атанасов и Бакърджиев (забъркал мелето и спечелил дузпата). Сполучливи ходове, сами и в комбинация с други пред Бодар направиха Ганев, Рафиев и Диамандиев, но никой от тях не можа да надиграе превъзходния белгийски вратар. Успешно в черноморската защита се включи завърналия се в отбора Пейчев, който направи отсъствието на Иванов по-безболезнено. ***П. Герчев***“

В. „Нар. дело“, 27.7.1982 г.: „ … Реномираният белгийски отбор, макар и с променен състав, в който личаха много млади и снажни състезатели общо взето поддържа игрово равновесие. Наистина в повечето случаи неговите състезатели трябваше да се отбраняват, но не пропускаха възможностите да организират нападателни акции, на които липсваха завършващите удари …

Черноморци подходиха сериозно към двубоя. С добре организираните си действия, те не позволиха на съперниците си да се съвземат. … Макар че реализираха само два гола, те създадоха редица голови ситуации – плод на изкусно проведени акции. В добра светлина се показа Атанасов (автор на двата гола – в 29-та мин. след хубав пас на Пейчев и в 42-та мин. от дузпа, дошла като неизбежен завършек на красива комбинация). Оживи се Ганев, приятно впечатление направи завърналия се отново в отбора Пейчев. ***Б. Йовчев***“

1982

***Dieter Herzog**, световен шампион с отбора на ГФР от СП'74 (тогава футболист на „Фортуна" Дюселдорф), където влиза като крило в мачовете срещу Югославия и Швеция. Херцог преминава в „Байер 04" през 1976 г. когато вече е 30 годишен и изиграва 193 мача/29 гола в Бундеслигата през следващите седем години.*

***Arne Larsen Økland**, централният нападател на „Байер 04" е норвежки национал (54/13). Йокланд отбелязва вторият гол във вратата на България на ст. „В. Левски" в квалификация за ЕП'84 (2-2, на 27.10.1982 г.). Статистиката му за три години в „Байер 04" е 101/43, вкл. хет-трик във вратата на „Байерн" Мюнхен (7.3.1981).*

Bayer 04 Leverkusen, осн. 1.7.1904 г. от работници на германската фармацевтична компания „Байер". На 27.11.1903 г. 170 работници подписват петиция до работодателя им Фридрих Байер и & с искането да подкрепи идеята им за основаване на спортен клуб. Компанията се съгласява и така на 1.4.1904 в Леверкузен се основава спортно-гимнастическо дружество (TuS Bayer 04). На 31.5.1907 се формира отделна футболна секция. По това време навсякъде в Германия има силни противоречия между гимнастиците и останалите спортисти. По тази причина на 8.6.1928 г. футболистите се отделят в спортно дружество (SV Bayer 04), което включва и други спортове. Футболистите на „Байер" играят в 3-то и 4-то ниво на футбола в Германия до 1936 г., когато успяват да се изкачат във второ.

През 1951 г. „Байер" за първи път достига до най-високото ниво на футбола в ГФР – Оберлига Вест, но отпада веднага и се завръща отново в Оберлигата през 1962 г., една година преди формирането на 1-ва Бундеслига, в която не намира място и остава в Регионална лига – Запад (второ ниво), където обитава предимно долната част на класирането. През 1968 г. „Байер" е шампион на лигата, но в плейофите не успява да се пребори за място в 1-ва Бундеслига.

През сезон 1978-79 „Байер" печели убедително шампионската титла във 2-ра Бундеслига (съществуваща като второ ниво на футбола в ГФР от сезон 1974-75) и място в най-високото ниво – 1-ва Бундеслига, от която не е отпадал до днешен ден.

Сезон 1981-82 е третият на клуба в 1. Бундеслига, където до тук е постигал посредствени резултати. През този сезон „Байер 04" завършва на 16-то място, точно над двата директно отпадащи и играе плейоф за оставане/отпадане от лигата, в който побеждава „Кикерс" Офенбах в два мача на разменено гостуване (2-1, 1-0) и запазва мястото си в елита на ГФР.

Dettmar Cramer

3.7.1982 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море“ – „Bayer“ Leverkusen 1-1 (0-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 2 000 зр.

Голм.: 1-0 Т. Атанасов 49‘, 1-1 Брукман 84‘

„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Кр. Диамандиев, Ив. Иванов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев (83‘ Г. Кондов), Р. Рафиев, Т. Атанасов, В. Страшников (77‘ Пл. Казаков)

„Bayer 04“: Uwe Greiner, Frank Saborowski, Walter Posner (45‘ Dietmar Demuth), Klaus Bruckmann, Jürgen Gelsdorf, Helmut Winklhofer, Wolfgand Vöge, Andreas Fehse (67‘ Marcus Elmer), Herbert Waas, Dieter Herzog, Horst Knauf

В. „Нар. спорт“, бр. 80, 5.7.1982 г. : „Информацията, че гостите от Леверкузен са участвали в квалификации, за да запазят мястото си в първа дивизия подведе варненци повече отколкото трябва. Те не отчетоха две обстоятелства, че германците са съхранили формата си и че са представители на една голяма футболна сила в Европа. И докато Манолков париараше след вещи атаки респектиращите удари на Фьоге, Ваас (веднъж в гредата) и Познер, много играчи пред него продължаваха да подценяват възможностите на съперника и да поглеждат лековато на неговите майсторски ходове в нападение и твърдостта му в отбрана. Така в края на мача, защитниците не подсигуриха полето между „стената“ и вратата и втурналия се защитник Брукман възстанови равенството, нарушено в 49-та минута с отличен далечен удар на Атанасов. ***П. Герчев***“

***

17.7.1982 г., Леверкузен, Ulrich-Haberland-stadion, **„Bayer 04“ – „Ч. море“ 3-0 (2-0)**, съдия: Walter Eschweiler, 3 000 зр.,

Голм.: 2-0 Йокланд 6‘, 11‘, 3-0 Ваас 50‘

„Bayer 04“: Uwe Greiner, Klaus Bruckmann, Frank Saborowski, Jürgen Gelsdorf, Walter Posner, Horst Knauf, Peter Hermann (46‘ Helmut Winklhofer), Andreas Fehse, Wolfgand Vöge, Arne-Larsen Økland, Herbert Waas

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Кр. Диамандиев (46‘ Вер. Страшников), Ив. Иванов, Пл. Ганев, Г. Кондов, Пл. Казаков (74‘ Р. Рафиев), Т. Атанасов, М. Бакърджиев

В. „Kölner Stadt-Anzeiger“, 19.7.1982 г.: „Байер“ има добър шанс да стане победител в групата след победа с 3-0 над българския първодивизионен „Ч. море“ и трябва да спечели точки в сряда срещу белгийския КНК финалист „Стандарт“ Лиеж. В Леверкузен обаче, не се напрягат много за този мач в Лиеж, тъй като не тренират специално за него.

„Мачовете от турнира Интертото, както и тренировките са предназначени само за получаване на необходимата кондиция. Няма специална подготовка за тези срещи.“, сподели треньора на „Байер“ Детмар Крамер. Той беше доволен единствено от резултата след мача, но не и от играта на отбора. „Нямаме необходимата свежест, която ще ни трябва до 21 август, когато започват мачовете за Бундеслигата. Но до тогава ще придобием нужната сила. Крамер посочи слабостите в кондицията като главна причина за бавната игра, в която отбора изглеждаше уморен.

Между другото такива проблеми имаше и българския му колега Спас Киров. Варненския треньор заяви, че е недоволен с показаното от неговия отбор. Въпреки, че Варна беше технически по-добре от „Байер“ (факт, който Крамер също призна), отборът показа твърде малко и във физическата подготовка очевидно отстъпваше на Леверкузен. „Играта на „Байер“ много ми допадна“, не пестеше похвалите си Спас Киров.

Не всичко обаче вървеше по план. Винклхофер, който впечатли със силна игра миналата сряда срещу „Стандарт“, страдаше от разтежение в дясното бедро. Херман вече нямаше болка от ишиаса си, но контузи левия си крак трябваше да бъде сменен.

Крамер все още не пуска в игра Томас Хьорстер, който води усилени тренировки за наваксване на кондиционното изоставане. Това са решения, чрез които Крамер ще разчита повече на физика и сила, за да компенсира техническите недостатъци. Така Кнауф остана 90 мин. на терена, въпреки грешките които допусна, но показа отлично физическо състояние.

Със сигурност най-приятното за „Байер“ в този мач беше, че Йокланд отново започна да бележи. Нападателят вкара първите два гола (Йокланд: „Головете не са толкова важни“) и проигра няколко добри възможности. Ваас вкара третия гол със солова акция, въпреки усилията на защитниците, които не успяха да го спрат дори и с фаул.

Днес на официална предсезонна тренировка ще бъде представен новия състав, с Юрген Рьобер, като формалностите около освобождаването му от „Нотингам Форест“ са към своя край и вероятно Крамер ще може да го използва за мача в Лиеж в сряда.“

„.. Само името Крамер, познаването на неговия опит и авторитет са дали на отбора ново самочувствие. Неизвестното досега чувство …“

(бел. треньорът на „Байер“ Леверкузен Детмар Крамер, известен като „Футболния професор“, извежда „Байерн“ Мюнхен до две победи в турнира за КЕШ (1975, 1976) и се счита за бащата на модерния футбол в Япония, където е поканен за технически съветник в подготовката за ОИ’64 в Токио.)

1982

Michael Manniche *е най-известният футболист на „Видоур“, който не участва в турнира Интертото поради контузия. Централен нападател (77/23 за три години в клуба) с ключов принос за спечелената купа на Дания (1980 г.) и шампионска титла (1981 г.). Менике става популярен с трансфера си в „Бенфика“ през 1983 г., където с головете си помага за запазването на титлата и спечелване на купата на Португалия през 1985 г. с два гола на финала срещу „Порто“ (3-1). Името му в Португалия се произнася „Маниш“. Португалският футболист Нуньо Рикардо де Оливейра, играл в редица водещи клубове… известен като Маниш, получава това име в чест на датския нападател.*

Hvidovre IF (HIF), осн. 15.10.1925 г. в столичната община Видоур. Шампион на Дания три пъти: 1966, 1973 и 1981 и носител на купата на Дания за 1980 г.

През 1962 г. отборът играе още в 3-та датска дивизия и от тази година започва възхода му. През 1965 влиза в датския елит и през 1966 г. спечелва първата си титла. В първото си участие в турнира за купата на КЕШ, сезон 1967-68, „Видоур“ отстранява швейцарския шампион „Базел“ (2-1, 3-3) и отпада на 1/8 финала от „Реал“ Мадрид (2-2, 1-4). В началото на следващото десетилетие „Видоур“ също се намесва в борбата за титлата, като през 1971 г. е вицешампион с участие в турнира за купата на УЕФА (отстранява служебно „ХИК“ Хелзинки в първия кръг и отпада на 1/16 финал от „Борусия“ Мьонхенгладбах 0-3, 1-3), а през 1973 г. спечелва втората си титла. Второто участие в турнира за КЕШ е по-кратко и „Видоур“ отпада още в първия кръг от полския шампион „Рух“ Хожув (0-0, 1-2).

През 1974 г. обаче отборът е на другия полюс в класирането и отпада във Втора дивизия, от където ще се завърне през 1979 г. и спечелва купата на Дания през 1980 г., като на финала побеждава „Лингби“ с 5-3. Следва участие в турнира за КНК, където „Видоур“ отстранява норвежкия „Фрам“ (1-0, 2-0) и на 1/8 финала отпада от „Фейенорд“ (1-2, 0-1), който в следващия кръг ще отстрани „Славия“ София (4-0, 2-3). Следващата 1981 година „Видоур“ отново спечелва шампионската титла на страната.

Шампионата в Дания се провежда в календар пролет-есен и „Видоур“ е актуалния шампион.

26.6.1982 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море“ – Hvidovre IF 2-0 (1-0)**, съдия: Д. Димитров, 2 000 зр.

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 25', 2-0 Т. Атанасов 57'

„Ч. море“: Б. Манолков (77' Г. Попов), Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Кр. Диамандиев, Ив. Иванов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (60' Пл. Казаков), Т. Атанасов, Вер. Страшников

Hvidovre: Jan Madsen, Flemming Larsen (57' Jörgen Jacobsen), Börge Nielsen, Michael Christensen, Steen Hansen, Günther Lindahl, Bo Fosgaard, Klaus Nørregaard, Per Steffensen (72' Jan Hansen), Henrik Jensen, Claus Moestrup

В. „Нар. спорт“, бр. 77, 28.6.1982 г.: „В началото „Видоур“, трикратен шампион (последния път 1981 г.) на Дания и носител на купата на страната (1980 г.) подсказа на черноморци, че трудно ще наложат волята си. Гостите се съпротивляваха организирано, предугаждаха и своевременно засичаха опасните траектории на топката към тяхната врата и умело подхващаха контраатаки, добре дирижирани от дребничкия, но много подвижен Ньорегаард.

Черноморци решиха сложните уравнения на сгъстената защита, пред която ги изправиха датчаните, просто но ефективно. Те почти закотвиха на центъра свободния Иванов, който пое полузащитните функции наравно с останалите от образуваната солидна централна четворка (тук бяха още Диамандиев, Бакърджиев и Атанасов). Този тактически ход осигури непрекъсната мощ на нападението, възможност за изненадващи ходове и за обходни действия по крилата. Чрез Рафиев и Атанасов черноморци материализираха само част от преимуществото си. ***П. Герчев***“

Klaus Nørregaard scorede sit første mål i denne sæson, da HIF spillede 1-1 mod Varna. (Foto: Søren Schnoor).

***

31.7.1982 г., Hvidovre stadion, **Hvidovre IF – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**,

Голм.: 0-1 Р. Рафиев 70', 1-1 Ньорегаард

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Кр. Диамандиев, Ив. Дончев, Пл. Ганев, Г. Кондов (В. Страшников), Р. Рафиев (Пл. Казаков), Т. Атанасов, М. Бакърджиев

(бел. съставът е възстановен от футболистите на „Ч. море“, този на „Видоур“ липсва)

В. „Hvidovre Avis“, 4.8.1982 г.: „HIF и Варна поделиха точките в лятната горещина. Пет гола в шест мача не са много и участието на „Видоур“ в тази лятна Интертото купа не донесе решение на проблемите в нападение за клуба.

В последната среща от този летен турнир проличаха отново големите трудности в създаването на голови положения и малкото добри акции бяха пропиляни с лека ръка. HIF успя да отбележи само един гол в съботния мач срещу Варна, която беше повела в резилтата 20 минути преди края и спокойно може да кажем, че това беше плод на случайност. Шут от левия крак на Клаус Ньорегаард се отклони от гърба на варненски футболист и изненада вратаря за изравнителния гол, при който дойде и крайния резултат 1-1.

Варна поведе в резултата 25 минути от началото на второто полувреме като се възползва от грешка в центъра на защитата, не давайки никакъв шанс на дебютиращия вратар Ларс Йенсен да предотврати гола. Този дебют на Йенсен в първия отбор се дължи най-вече на факта, че HIF нямаше какво да загуби или спечели в този мач. След година и половина на резервната скамейка, Йенсен получи своя шанс и се справи отлично, без да бъде подлаган на сериозно изпитание от противника.

С равния резултат HIF завършва на последно място в тази група с 5 точки, но като се има в предвид, че това е една от най-силните групи в турнира, не трябва да се правят прибързани заключения от това последно място. ***Са-we***“

Henrik Jensen kaster sig frem i bolden i håb om at nå den før Varnas målmand, men forgæves. (Foto: Søren Schnoor).

Европа. На футболистите е позволено да вземат със себе си и съпругите. Групата е водена от кап. 1-ви ранг Велко Иванов, председател на сформирания предната година футболен клуб за високо спортно майсторство.

Г. Кондов: „Направихме много добър мач в Лиеж. При една атака прехвърлих топката над главата си и преминах през двама футболисти, единият от които беше Ари Хаан. Той после дойде при мен и ме поздрави с ръкостискане. Белгийците знаеха колко сме бедни и ни предложиха топки, искаха да си сменим и екипите, но кап. Велко Иванов беше твърдо против. Какво щял да каже адмирала. Белгийците ни гледаха неразбиращо и за нас футболистите беше много неудобно в цялата тази ситуация. Предлагаха ни неща, които ние в България даже нямаше от къде да купим, но трябваше да им покажем някакво морално превъзходство, което така или иначе нямахме."

В. Владимиров: „Взеха ме за резервен вратар в Леверкузен. Направи ми впечатление физиката и силата на германците. Бягаха за всяка топка, бореха се цял мач, направо ни смачкаха."

Турнирът завършва само с груповата фаза и няма спечелена купа. Втора фаза с елиминации не се играе, поради запълненият календар на отборите, които трябва да започват националните първенства, а също и много от тях участват в други турнири на УЕФА („Стандард" Лиеж и „Видоур" са шампиони на страните си и участват също в турнира за КЕШ).

От в. „Kölner Stadt-Anzeiger" научаваме, че премията за победа в групата е 10 000 швейцарски франка, която в този случай е спечелена от „Стандарт" Лиеж – безспорно най-силният отбор в групата. Само месец-два по-рано „Стандард" е играл финал за КНК, след като е отстранил „Флориана" (Малта), „Вашаш" (Унгария), „Порту" (Португалия) и „Динамо" (Тбилиси). На финала на турнира е победен от „Барселона" с 1-2.

В този турнир не участват белгийските национали, ангажирани със СП'82, което се играе по това време в Испания. Там Белгия достига до втората групова фаза, от която не успява да се класира за полуфинал след две загуби от Полша и СССР.

За варненските футболисти турнирът е чудесна възможност да се разходят в забранената за обикновените български граждани Западна

Sportvereinigung Bayer 04 e.V.
Leverkusen

Mannschafts-Aufstellungen zum Spiel
Bayer 04 Leverkusen

		1.	2.	3.	4.	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Standard		4-1	3-1	3-0	6	3	1	2	12-10	7
2.	Bayer 04	5-1		3-0	2-2	6	2	2	2	12-9	6
3.	Ч. море	2-0	1-1		2-0	6	2	2	2	7-8	6
4.	Hvidovre	1-1	1-0	1-1		6	1	3	2	5-9	5

НЕОПРАВДАНИ НАДЕЖДИ

XI кръг в „А" РФГ

Черноморци бяха по-близо до пълния успех

„ЧЕРНО МОРЕ" — ЦСКА „СЕПТ. ЗНАМЕ" 0:0

•"А" РФГ • 1982-83 г.

СКУЧЕН МАЧ

17.10.1982 г., с. "Ю. Гагарин", Рафиев и Диамандиев поддържат равновесието в центъра на терена.

0:0 БЕЗ ЖАР И ДРЪЗНОВЕНИЕ

ЧЕРНОМОРЦИ БЯХА ПО-БЛИЗО ДО УСПЕХА

Справедливо равенство

И СЪДИЙСКИ ГРЕШКИ...

СЛАБИ НАПАДАТЕЛИ

ИЗВЪН ПРОТОКОЛИТЕ... ОГОРЧЕНИЕТО И ОЩЕ НЕЩО

1:0 ...И ДУЗИНА ПРОПУСКИ

XVIII КРЪГ В „А" РФГ

Минималното...

1982

***Спас Киров**: „В нашата работа трябва да се отстояват принципите, които си възприел. Да се запазва самообладание. Трудностите идват не само от различните характери и страсти, но и от различния маниер на игра, от различното виждане на някои ситуации… Нашият стремеж е да подчиним различните индивидуалности на една идея, която да бъде ръководно начало на определен стил. Нашият девиз е да извличаме максималното от всяка среща. Именно тук е голямата роля на капитана и на състезателите, които трябва да са готови в хода на дадена среща да вземат решения без да чакат да им се суфлира от вън. Смятам, че отборът има специфичен свой почерк, който трябва да се усъвършенства и осъвременява…" в. „Полет", 15.8.1982*

Ст. треньорът на „Ч. море" Спас Киров отговаря на въпроси на журналиста (и бивш съотборник) Стефан Янев относно вижданията му за предстоящия футболен сезон, след отчетеното като успешно представяне в турнира Интертото.

В. „Нар. дело", 20.8. 1982 г.: „Очаквам (първенството) да бъде по-интересно от предишното, всеки играч и треньор си е „купил" по нещо от Мундиал'82. За нашия отбор ще бъде по-трудно, защото мнозина ни причисляват към кандидатите за тройката. Задачата ни е да се класираме между 3-то и 6-то място. Ще спорим с равностойни съперници: „Славия", „Локомотив", „Тракия", „Етър", та дори и „Спартак" ще има подобни амбиции.

Предимствата ни в този спор ще бъдат добре комплектован състав, някои играчи са в разцвета на силите си (Рафиев, Атанасов), узряха и по-младите Бакърджиев, Страшников … Бих прибавил и Дончев, Пейчев, дори Целов, който в малкото мачове показа, че можем да разчитаме на него.

Още си спомням с огорчение пропуснатия шанс … В началото на шампионата ръководството на отбора говореше на играчите, че имаме възможности да се борим за бронзовите медали. Те се подсмиваха. Когато видяха, че третото място не е недостижимо, почнаха да пресмятат точките и шансовете на съперниците, но вече беше късно. Сега все още не става дума за печелене на медали, но чувствам че състезателите не се плашат от тази мисъл, не смятат че това е фикс-идея.

В отбора има доста играчи, и то равностойни за халфовата линия: Атанасов, Кондов, Бакърджиев, Диамандиев, Пейчев, Дончев. Това ме радва и … безпокои. Силни единици могат да се окажат на скамейката за резерви. Мисля си, че в някои срещи бихме могли да играем с 4 полузащитници. Много от силните отбори на Мундиал'82 постъпиха по този начин. Нападателния футбол не зависи от броя на „чистите" нападатели, а от качествата на състезателите от средата на терена. Най-убедителният пример бе новият световен шампион.

Сериозни проблеми на старта? Иван Иванов цял месец лекува разтягане на сухожилие, но няма подобрение. А той ни е нужен не само заради стабилната си игра, но и заради умението да мобилизира и води съиграчите си. Все по-често отсъстват от отбора Рафиев, Ганев, Кондов, Бакърджиев. Това ни затруднява в разучаването на някои игрови положения, усложняват се и взаимоотношенията: дочуват се приказки, че при нас се „икономисват" в мачовете … Това е неприятно и опасно. Безпокои ме и неумението да се реализират головите възможности. Създаваме предостатъчно. В Бургас например, през пролетта имахме цяла дузина, а отбелязахме само един гол. Бих искал всички състезатели да живеят с играта. Все още някои смятат, че не са длъжни да участват при отбраната на вратата или, че не е тяхна работа да атакуват вратата на съперника.

Мисля си и за дяла на съдиите. За съжаление те все още са с решаващ глас при определянето на победителя. В завършилото първенство на наши срещи дебютираха 4-5 млади арбитри, към които нямаме претенции, но някои от по-опитните не бяха съвсем безкористни в решенията си. Не искам да кажа, че те са виновни за разминаването ни с бронзовите медали! Но нали питаш за грижите ми на старта …"

***

Отбора напуска **Янчо Богомилов**, който още от началото на юни е в София и се подготвя с ЦСКА „Септ. знаме", **Пламен Казаков** играе в два мача от есенния полусезон до уволнението си от казармата и в края на септември се завръща в ЖСК „Спартак", **Тодор Йорданов** приключва футболната си кариера, освободен е и **Петър Петров**: „Тогава в отбора на 30 години ни освобождаваха. Навършиш ли тази възраст, вече те мислеха за стар. Много футболисти така си заминаха. След това играх в „Б" група – една година в „Калиакра" Каварна и една година в „Светкавица" Търговище. Спрях с футбола и 5 години бях треньор в школата на „Черно море". Имам три висши образования – българска филология в Шумен, после във ВИФ специалност „футбол", а когато бях изп. директор на „Черно море" завърших „спортен и туристически мениджмънт" в Икономическия университет. Общо 5 години бях

IV

ФУТБОЛЕН ТУРНИР

• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •

| ВАРНА | 04 - 08 август 1982 |

ЧЕРНО МОРЕ 1913

DUKLA PRAHA

F.C. HANSA

Dukla Praha

Hansa Rostock

група 1: Дукла Прага, Ханза Рощок, Черно море

група 2: Динамо Берлин, България (ол.), ЖСК "Спартак"

1982

ръководител в клуба – първи заместник-председател, изпълнителен директор, технически директор. Аз продадох Илиан Илиев и сключих договора с „Левски".

Новите в отбора са завръщащите се **Валери Пейчев** от „Академик" Сф, **Красимир Диамандиев** от „Шумен", **Иван Войчев** от ЖСК „Спартак", **Валери Целов** от „Калиакра" Каварна. Своят дебют прави вратарят **Георги Попов**, преминал от „Светкавица" Търговище, а през октомври (от 6-ти кръг) в отбора е включен и **Марио Вълков** от ЦСКА „Септ. знаме".

Момент от футболната среща „Черно море" (Варна) – „Дукла" (Прага)

„Ханза" се утвърждава като отбор от средата на класирането в Оберлигата, като в три поредни сезона заема 8-мо място в крайното класиране. (виж също стр. 247)

***

В четвъртия международен футболен турнир това лято във Варна, освен двата варненски клуба, участие вземат и шампионите на ЧССР и ГДР, „Дукла" Прага и „Динамо" Берлин, както и 8-ият в ГДР Оберлигата „Ханза" Рощок и олимпийския отбор на България, в който са включени черноморците Рафиев, Ганев и Кондов. Бакърджиев е на лагер с младежкия национален отбор и също не участва в турнира, както и контузеният Иван Иванов.

4.8.1982 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 20.00, **„Ч. море" – „Dukla" Praha 0-2 (0-2)**, съдия: Б. Дочев,

Голм.: 0-1 Щамбахер 24', 0-2 Рада 36'

Ч.К.: Вал. Целов (ЧМ)

„Ч. море": Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Вал. Пейчев, Ив. Дончев, Вер. Страшников, Крас. Диамандиев, Пл. Казаков, Т. Атанасов, Вал. Целов

„Dukla": Jaroslav Netolička, Josef Klucky, Josef Novák, Jan Fiala, Petr Rada, Michal Váňa, Ladislav Vízek, Oldrich Rott, Zdeněk Nehoda, Tomáš Kříž, František Štambachr

В. „Нар. дело", 5.8.1982 г.: „Срещата си с „Дукла" Прага футболистите на „Ч. море" започнаха обнадеждващо, като в началните минути на няколко пъти пропуснаха да реализират удобни голови ситуации. Скоро състезателите на „Дукла" се организираха и показаха голямата си класа. В лицето на Щамбахер, Виала, Визек, Рот, Нехода (с 86 участия в националния отбор и 31 гола) те имаха отлични изпълнители, които често поставяха в шах черноморската защита.

Черноморци се постараха да покажат това, което умеят, но с твърде променен състав (без Ганев, Кондов, Рафиев и Бакърджиев) това не можа да им се отдаде. Бавно и дълго разиграваха топката в ширина, не търсеха изненадата чрез дълги прехвърляния в дълбочина зад защитата на съперника … ***Б. Йовчев***"

6.8.1982 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море" – „Hansa" Rostock 1-3 (1-1)**, съдия: Прокоп (ГДР), 4 000 зр.

Голм.: 0-1 Шулц 4', 1-1 Кр. Диамандиев 22', 1-2 Патценхауер 73', 1-3 Цахубер 76'

След две загуби, „Ч. море" завършва на последното трето място в групата. На финала се срещат победителят от групата „Дукла" Прага и победителят от другата група „Динамо" Берлин. След победа с 2-1, „Дукла" спечелва купата на ОНС Варна.

В. „Полет", бр. 32, 8.8.1982 г.: „… Радостно е, че тази година участват много по-силни отбори. И тенденцията е тази проява да издигне занапред още повече своя престиж. Показателно е, че срещите се ръководят от такива светила във футболното съдийство като Вотро от Франция, Прокоп от ГДР, Вьорер от Австрия, получили висока оценка на „Мундиал-82". Но … има нещо, което помрачава празничната обстановка.

Става дума за самозабравили се запалянковци. Жалкото е, че те са на възраст не повече от 15-16 години. Просто на човек му е обидно да слуша „агитки", които са насочени срещу отборите от неговия град. Използват се думи, които твърде много говорят за възпитанието на тези млади хора. Нещо повече, те си позволяват да хвърлят и лимонадени бутилки! Нашата спортна общественост винаги е посре-

щала с неприязън „изяви“ от този вид по трибуните. Необходимо е занапред да бъде пресичан в зародиш всеки опит за насаждане на антагонизъм между приятелите на двата варненски отбора! …“

„Янко Динков, ст. треньор на олимпийския отбор на НРБ: … „Динамо“ Берлин се показа като хомогенен, добре балансиран състав по линии, нещо което е характерно за германския футбол. Силни физически, играят модерно с дълги прехвърляния, с бързи преливания от защита в нападение. Прави впечатление дисциплината, която най-ярко се изявява в защитната фаза. Там бранителите пресират противника. Освен физическа мощ, „Динамо“ демонстрира и зряла тактическа игра.

Шампионът на ЧССР – „Дукла“ се показа в по-друга светлина. Неговата игра, може би е малко повече осъвременена. По-малко се разчита на физиката и много повече на тактико-техническите изпълнения и импровизации. Тази игра прилича повече на показаното от отборите в категорията на Бразилия, Франция и Италия, които се стараят да играят, а не да се борят в играта.

„Ханза“ от ГДР, като отбор от по-ниска класа разчита повече на своя ентусиазъм. Явно е, че му липсват опит и възможности, след като допусна да загуби среща, която беше спечелил (срещу „Дукла“ водеше с 2-0).

От двата варненски отбора отсъстват основни единици… От „Ч. море“ трима са включени в олимпийския отбор, един в младежкия състав, а като се прибави към това и контузията на Иванов, се стига до цялостно намаляване силата на колектива. Но дори и така, те стояха по-добре на терена в сравнение с колегите си от ЖСК „Спартак“. Само дето им изневери дисциплината и стана причина съперникът им („Дукла“) да се възползва от някои слабости. …“

В. „Нар. дело“, 11.8. 1982 г.: „… За първи път варненски отбор не стигна до финала на турнира. Причината е не само в силата на гостите, но и в безсилието на домакините. Черноморци бяха лишени от четирима основни играчи, Иванов е контузен. Но това пък даде възможност на по-младите да воюват за своето утвърждаване в отбора. Бившият юноша на „Ч. море“ Целов, състезател с интересни данни се отказа от тази възможност по твърде наивен и недостоен начин: предизвика съдията Богдан Дочев да му покаже червен картон още в първия мач! Казаков, след многообещаващи първи прояви в „Ч. море“ е необяснимо пасивен, отстъпва в единоборствата, не смее да поеме инициативата. Младият вратар Попов тепърва ще доказва, че не случайно е призован сред майсторите. Пример за усърдие и воюване за място в състава бе играта на завърналите се Пейчев и Диамандиев, на Страшников, който бе един от най-острите нападатели в турнира. Отборът показа, че е добре подготвен физически, че няма комплекси срещу силни съперници, но и че някои основни играчи трябва да проявят по-голяма психическа устойчивост срещу провокации на противника …

Турнирът бе интересен, имаше силни отбори, надеждни млади играчи! – единодушни бяха съдиите Вотро и Прокоп – Организацията беше отлична, с радост бихме дошли отново, за да ръководим срещи.

Организаторите заслужават благодарствени думи и за трудно осъществяваната цел, турнирът да става все по-силен.

Една от целите на турнира е да стимулира развитието на варненския футбол. В този смисъл ни се струва нелогично и несправедливо в периода на оформяне на основните състави, от тях да се отнемат играчи. И още нещо: не е нормално средствата за масова информация и хиляди любители на футбола да научат едва на втория ден кого жребият е избрал за финалист. ***Ст. Янев***“

За най-добър вратар на турнира е обявен Карел Стрьомчик (Дукла), най-добър защитник: Ян Фиала (Дукла), най-добър нападател: Франк Терлецки (Дин.), голмайстор: Петр Рада (Дукла), най-млад футболист: Ян Гелета, 16 год. (Дукла)

***

21.8.1982 г., **ЖСК„Спартак“ – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**,

В. „Полет“, 22.8.1982 г.: „Повече от 15 000 зрители бяха дошли да уважат варненското дерби, което след четири години отново бе в майсторската група.

1982

***„Dukla“ Praha**, осн. 1948 г. като ATK (Armádní tělovýchovný klub) Praha (виж също 2-ра част). Армейски клуб, който започва съществуването си директно в най-високото ниво на футбола в ЧССР. През 1956 г. променя името си на „Дукла“ в чест на загиналите в битката от II Св. война срещу нацистка Германия при прохода Дукла на Словашко-Полската граница. До 1982 г. „Дукла“ е водещият отбор в ЧССР с 11 титли (последната 1981-82 г.) и е представен със 7 футболисти в нац. отбора, който става световен вицешампион в Чили, 1962 г. През 1986 г. „Дукла“ ще достигне до ½ в турнира за КНК, където е отстранена от носителя „Динамо“ Киев. През 1996 г. клубът е закрит и след това преоснован.*

1982

22-та на терена започнаха амбициозно, но дълго бяха подвластни на напрежението и играта им бе разпокъсана, далеч от вратарите Манолков и Зафиров. Постепенно конструкторите на „ЖСК-Спартак“

Т. Атанасов и Г. Жеков с екипа на зелено-бяло хоризонтално райе, представен за първи път на 27.7.1982 г. в мача от турнира Интертото срещу „Стандард“ Лиеж. Моделът е запазен до днешен ден.

Найденов, Господинов, Гьорев и Венков синхронизираха действията на отбора си и в 19-та минута Найденов, получил прецизен пас от Гьорев, хладнокръвно и технично насочи топката в десния ъгъл на вратата на Манолков. Черноморската защита, проявила пасивност и несъобразителност в случая, в 27-та минута направи още една груба грешка: „стената“ се разтвори при изпълнението на наказателен удар от около 20 метра и Найденов ознаменува дебюта и разумната си игра с втори гол.

Зелено-белите изпаднаха в стресово състояние от неочакваното начало и развоя на двубоя, продължиха да се лутат в търсенето на инициативата. Съперниците им бързо се групираха в своята половина и с бойки действия пресираха халфовете Кондов, Атанасов, Бакърджиев и остриетата Ганев, Рафиев, Страшников, които през първите 45 минути нито веднъж необезпокоиха Зафиров. Така самочувствието и увереността напуснаха черноморци и преминаха в състезателите на „ЖСК-Спартак“, които спокойно бранеха вратата си и задържаха топката, разчитайки на контраатаки с участието на Алексиев и Петров. Двамата често биваха подкрепени от играчите зад тях, което внасяше разнообразие и изненада.

След почивката Иванов замени Пейчев (хазартните му атаки оголваха тила на отбора). И това укрепи отбраната на „Черно море“, но полузащитниците продължаваха да играят безидейно и топката рядко стигаше до статичните нападатели на „гостите“. Михайлов успешно противодействаше на Рафиев, подсигуряван от съобразителния метач Борисов. Натискът на черноморци през последните 15 минути на срещата създаде две добри голови възможности, но Диамандиев, Ганев и Атанасов бяха неточни, а и Зафиров прояви самопожертвователност.

„ЖСК-Спартак“ стартира в „А“ РФГ със заслужена победа, плод на поголямата мобилизация и задружност в играта. На „Черно море“ бе предоставена възможност за сериозен размисъл и за реванш срещу „Локомотив“.

Ст. Янев“

25.8.1982 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-1 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 26.8. 1982 г.: „Еднаквата тактическа схема на „Черно море“ и „Локомотив“ – с четирима полузащитници и двама нападатели – подсказваше, че и двата отбора ще играят предпазливо, осигурявайки си надежден тил. Домакините сравнително по-успешно изпълваха формата със съдържание, благодарение на активната игра на Кондов, Диамандиев, Бакърджиев и Атанасов. С тяхно участие и с приноса на Рафиев, който с глава свали една трудна топка в краката на Атанасов, (който не можа да я насочи добре, но тя попадна у Кондов – в. „Нар. спорт“, 29.8.1982 г.) Кондов откри резултата в 14-та минута – 1:0 за „Черно море“.

Диалогът в центъра на игрището продължи непримиримо и с променлив успех, но между 25-та и 35-та минута връх взеха гостите. Най-напред Величков от 2-3 метра, а после и Арсов с остър удар от границата на наказателното поле провериха рефлексите на Манолков. За радост на 4-хилядната публика те бяха безпогрешни.

През второто полувреме варненци увеличиха с няколко оборота темпото: сега полузащитниците изнасяха топката по-бързо и по-точно, което откри пред бързите Рафиев и Ганев пространство и те по-често поставяха на „мушка“ вратата на Донев. В черноморското нападение имаше повече разнообразие и тяга – едно за-

На 18.9.1982 г. в палестинските бежански лагери Сабра и Шатила в Бейрут са избити няколко хиляди палестинци от фалангистките (християнски) милиции, като ответна акция за убийството на избраният президент на Ливан и обединител на християнските милиции, Башир Гемаел.

дължително изискване на избрания тактически вариант. Гостите, принудени да се групират в своята половина, трудно намираха възможности за контраатаки, а и основният им „вълнорез" Величков беше успешно париран от Дончев.

После дойдоха минутите, в които локомотивци пресираха съперниците си в тяхната половина, а домакините отвърнаха с експлозивни атаки на настойчивия Рафиев, които обаче останаха неоползотворени.

Поредица от неточни решения на главния съдия Борис Ангелов от София – най-сериозното бе неотсъдената дузпа за събаряне на Бакърджиев в 78-та минута – наелектризира обстановката на терена и на Рафиев несправедливо беше показан жълт картон. В 84-та минута Арсов стреля от около 20 метра. Топката рекушира в крака на Светозаров и коварната парабола направи безпомощен Манолков – 1:1.

Равният резултат не може да удовлетвори черноморци, но този път в играта им имаше повече настойчивост и живец в сравнение с мача на старта. ***Ст. Янев***"

5.9.1982 г., **„Хасково" – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 107, 6.9.1982 г.: „Слаб и скучен мач, пренаситен с неточности в опитите за взаимодействие между играчите и на двата отбора. Гостите се задоволяваха повече с отбранителна тактика, разчитайки на откъслечни контраатаки. Епизодичните набези на Рафиев и Атанасов приключваха обаче с неуспех. Направените смени оживиха до някъде играта. Умножиха се атаките най-вече към Манолков, но пълния безпорядък в редиците на нападателите на домакините ощастливи отбора на „Черно море" с една точка. Ръководството на съдията остави добри впечатления. ***Дучко Христов***"

11.9.1982 г., **„Ч. море" – „Тракия" Пд 0-0**,

В. „Полет", 12.9.1982 г.: „Имаха основание да недоволстват близо 7-те хиляди зрители на стадион „Юрий Гагарин" след завършване на срещата между „Черно море" и „Тракия" от поредния, четвърти кръг на пър-

Отборът на „Ч. море", есен 1982 г., прави от ляво надясно: Г. Жеков, Б. Манолков, Р. Рафиев, В. Владимиров, Т. Атанасов, Г. Попов и Вал. Целов, в средата: Сп. Киров (ст. тр.), Ив. Дончев, Т. Марев, Кр. Диамандиев, Пл. Казаков, Ив. Иванов и Т. Великов (пом. тр.), клекнали: Вал. Пейчев, Св. Светозаров, Г. Кондов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев и Вер. Страшников

1982

Верони Спасов Страшников *(р. 10.9.1961 г.), в „А“ РФГ 102 мача/6 гола и 31 мача/5 гола в „Б“ РФГ в периода 1980-87 г. „На стадиона ме заведе братовчед ми Иван. Той е играл някога в юношите. Кафето беше най-важния треньор за мен, при него започнах. В мъжете ме взе Иван Василев през есента на 1980 г. , месец след като се върнаха от турнира в Казабланка. Играех като дясно крило. В отбора бях до 1987 г., треньор тогава беше Божил Колев, след това играх една година в „Спартак“. Тогава Тодор Великов отиде треньор в „Светкавица“ Търговище и аз заминах с него. Играх там 4 години.“*

венството. Всички те бяха дошли с надеждата, че техният отбор най-после ще извоюва и първата си победа, ще заиграе по-добре и по-смислено, ще напомни с нещо за хубавите мачове, които направи през миналия сезон.

А началото беше обещаващо. Добро темпо (което не спадна през целия мач), непрекъснато движение по терена, удари и към двете врати… Не липсваше желание за игра и у двата отбора, не липсваха и обичайните многобройни пропуски! Единственото, което отсъстваше на терена в този иначе добър мач, бе умението да се вкарват голове. Нападателите и на двата отбора сякаш се надпреварваха да грешат, като най-усърдни в това отношение бяха Рафиев и Атанасов. Черноморци строяха атаките си от дълбочина, постепенно набираха скорост и изнасяха топката пред противниковата врата. Тук обаче усилията на футболистите от средната линия (Дончев отново беше много енергичен и полезен) някак безотговорно и с лека ръка биваха пропилявани от нападателите на домакините. Пропуските на Страшников, Рафиев и Атанасов ярко илюстрираха безпомощността на нападението, липсата на ясна игрова кондиция, неумението да се твори в играта… Отново дълги и безсмислени центрирания към вратата на Пейчев, къси и неориентирани пасове в наказателното поле на противника, схематичност и еднообразие при разиграване на топката в крайната фаза… Казаков все още не може като че ли да се отпусне и намери верния тон в играта, макар че в доста случаи действа по-разумно от колегите си в нападение.

За никого не бе изненада, че тракийци отново заложиха на познатото си и изпитано оръжие, което им е носило толкова успехи – контраатаката! И на няколко пъти те показаха, че наистина го владеят добре. Добре подредена и сгъстена защита, която често „хващаше“ разсеяните варненски нападатели в изкуствена засада, подвижна средна линия, а напред бързите Аргиров и Костадинов, които в удобен момент бяха активно подкрепяни от Бакалов и Симов, създадоха няколко много опасни положения за гол.

Само желанието явно не достига за победата, необходимо е и нещо друго. Макар че почти през целия мач черноморци диктуваха играта и определяха темпото, нулевото равенство най-много прилягаше на таблото след последния съдийски сигнал. ***Ат. Липчев***“

26.9.1982 г., **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 116, 27.9.1982 г.: „Един не много добър мач, изпълнен с грешки и неточности. По-опитните черноморци строяха по-бързо атаките си, но те се разбиваха близко до вратата на домакините, без да я застрашават опасно. Само две бяха головите положения, създадени от гостите. При едното отправената към вратата топка, когато вратаря Минчев бе излязъл напред, бе отбита почти от голлинията от защитника Орозов. При другото черноморски нападател не можа да настигне и насочи една идеално подадена топка. Домакините играеха по-бавно. Излизането още в 6-ата минута поради контузия на защитника Коев, който с успех извършва пробиви по флънговете, се отрази върху играта и нападенията на „розите“ се сбиваха в центъра. Неточната стрелба на Янев и Гоцков през второто полувреме не позволи да бъде отбелязан гол при чисто голови ситуации. В последните минути черноморци се изтеглиха в своето поле, за да бранят нулевия резултат и успяха. В този мач много слаба оценка заслужиха нападателите на двата отбора. Не случайно от всички само Рафиев (Чм) бе отличен с една звездичка. ***Ст. Първов***“

2.10.1982 г., **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-1 (1-0)**,

В. „Полет“, 3.10.1982 г.: „С голове на Марио Вълков (преминал от ЦСКА „Септемврийско знаме“) в 25-та и 89-та минута „Черно море“ спечели първата си победа в настоящото първенство на „А“ РФГ над отбора на „Сливен“ с 2:1. Дебютантът оправда доверието на ст. треньора Спас Киров да бъде в центъра на головите ситуации и след като първия път топката се „разходи“ от крак на крак, ударът му направи безпомощен Филипов. При втория гол след чудесно подаване с глава на Атанасов, Вълков продължи пътя на топката по въздуха, за да накара този път Йоргов (сменил Филипов)

На 27.10.1982 г. националният отбор на България започва своята кампания за квалификация на ЕП'84 с разочароващо равенство (2-2) срещу Норвегия на националния стадион „В. Левски" в София пред 12 000 зрители. В групата са още Югославия и Уелс.

да я вади от мрежата. (в. „Нар. дело", 5.10.1982: „… Вълков на два пъти насочи топката към вратата, след пасове на Дончев и Атанасов. И в двата случая, тя спря в мрежата.)

Но едва ли двата гола са достатъчни да ни уверят, че отборът на „Черно море" е изживял кризата и „плава" в свои води. Въпреки старанието и огромното желание за победа, демонстрирани още от първите минути на срещата, отборът е все още без определена физиономия, без типичното „черноморско" присъствие на терена, така характерно за него в изминалия шампионат. И ако тогава „моряците" импонираха именно с добре звучащия ансамбъл, с вярната настройка на всички линии, звена и постове, то сега през голяма част от играта липсва вещата ръка на диригента, който да възстанови нарушената хармония. Направените смени (на мястото на Рафиев и Диамандиев влязоха Бакърджиев и Кондов) показаха, че именно средата на терена, където в много случаи черноморци по-рано печелиха битките, сега е ничия земя. Като се прибавят към това и неконцентрираните действия на нападателите, неумението им в решаващите моменти да отбележат т.н. „стопроцентови" положения (имаше ги и сега – 14-та, 17-та, 21-та, 40-та, 61-та минути с „автори" Атанасов, Рафиев, Ганев), става ясен колебливият старт на „Черно море". Нека тази победа вдъхне необходимата увереност. ***Жеко Николов***"

6.10.1982 г., **„Ботев" Вр. – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 120, 7.10.1982 г.: „След онова сензационно 4:0 преди четири дни в Бургас срещу тамошния „Черноморец", хилядите привърженици на местния „Ботев", твърде помногобройни този път по трибуните, таяха надежда за нова лека изразителна победа на своите любимци, този път над „Черно море". Ала очакванията им не се сбъднаха. Все пак „Ботев" спечели, но трудно, много трудно, с минималното 1:0, с гол от дузпа, реализирана от Данов, за спъване на Емилов в 33-ата минута. Ботевци бяха отпуснати. У тях се бе вселила прекомерна самонадеяност, заради което можеха да заплатят доста скъпо. Рядко и то с много усилия, проникваха зад вълнолома пред варненската врата. Действията им бяха плахи, несигурни, пък и често грешаха в подаванията. И основателно в паузата между двете полувремена старши треньорът Петър Каменов се тюхкаше, че в играта на неговите възпитаници няма дори и помен от онова, което демонстрираха в срещите с „Левски-Спартак" и с „Черноморец". А и „Черно море" се показа корав съперник. Гостите продължително, търпеливо разиграваха топката, изчаквайки техен съиграч да се пласира на удобна позиция. Щурмовата двойка М. Вълков – Рафиев атакуваше разнообразно, но безпогрешният Божилов винаги бе нащрек и ликвидираше заплахите. След почивката гостите изпратиха повече състезатели на предния ешелон, но не успяха да вкарат гол. ***Ив. Борисов***"

17.10.1982 г., **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 1-1 (0-1)**,

В. „Нар. дело", 19.10. 1982 г.: „И пролетният двубой завърши 1:1, но тогава интригата не бе така завладяваща, защото черноморци не намериха достатъчно съпротивителни сили. Този път тяхната мобилизация бе на желаното равнище и те не се отказаха от борбата до последния съдийски сигнал. Друг е

17.10.1982 г., ст. „Ю. Гагарин", Ив. Иванов, Св. Светозаров, Марио Вълков, Т. Марев, Ив. Дончев и Р. Рафиев протестират срещу отсъдената от съдията Шарлачки дузпа.

1982

17.10.1982 г., ст. „Ю. Гагарин“, Ем. Спасов (Л-С) изпълнява точно отсъдената дузпа.

***

На 12.11.1982 г. агентът и бивш лидер на КГБ, Юрий Андропов е избран за генерален секретар на КПСС, заемайки поста на наскоро починалият Леонид Брежнев.

***

На 14.11.1982 г. лидерът на забранената полска опозиционна организация „Солидарност“, Лех Валеса е освободен след 11 месеца затвор.

въпросът, че след първоначалният тотален натиск – с обходни маневри и разнообразни действия на Рафиев, Ганев, Вълков, с атаки от втора позиция на Диамандиев и Атанасов (най-добрият футболист на терена!), с респектиращи намеси на бранителите пред сигурния Манолков, домакините трябваше да признаят умението на „сините“ да балансират везните. То дойде най-вече от подвижната и рационална игра на четиримата им полузащитници Спасов, Григоров, Велев и Сираков, които бързо затваряха подстъпите към вратата на Михайлов или устремно тръгваха към противниковата. Така Сираков предизвика дузпата, която сякаш прекърши вдъхновението на черноморци и вля допълнителна увереност и дързост в действията на гостите.

Отбраната им, пресирайки варненските нападатели в 20-те метра пред Михайлов, укрепна и головите възможности бяха намалени до минимум. Как трябва да се действа при такава обстановка показа Ганев, който, получил топката от Бакърджиев, стремително нахлу в наказателното поле и предостави възможността на Атанасов да стреля от бялата точка. Равенството в резултата бе справедлив завършек на напрегната и трудна битка, която и двата отбора водиха с жар и непримиримост.

Част от 20-хилядната публика прие невъздържано някои решения на съдията Д. Шарлачки, който с нищо не ощети домакините. За жалост имаше и съсътезатели като Светозаров и Дончев например, чието поведение излезе от нормите на доброто възпитание и бе опасна искра в нажежената обстановка. Разбираме огромното им желание за победа (доказаха го със сърцатата си игра!), но то не ги освобождава от задължението да бъдат спортсмени на терена! ***Ст. Янев***“

31.10.1982 г., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 131, 1.11.1982 г.: „Черноморското дерби винаги е било оспорвано. А варненските моряци и сега се чувстваха в свои води. С много играчи в средата на терена те овладяха това стратегическо пространство и в първите 20 минути топката не напусна централната зона. А домакините трябваше да заличават петното от предния мач у дома (0:4 с „Ботев“!). Постепенно установиха натиск, но в изгодни позиции за стрелба нападателите им пропускаха да отбележат.

След почивката бургаските футболисти пак бяха по-активните, но нямаше кой да нанесе точния удар във вратата на варненци. Окрилени от изненадващия гол на Рафиев, гостите тръгнаха в акции и създадоха доста неприятности на домакините, които в един слаб мач, с много пропуски, регистрираха втора загуба на собствен терен, а варненци – първа победа навън. ***Ст. Кацаров***“

6.11.1982 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 134, 8.11.1982 г.: „Шести пореден мач плевенският отбор е без победа, с актив от две равенства у дома и голова разлика 2:7 – една равносметка, която с основание буди безпокойство. Но докато за несполуките в предишните срещи можеше да се хвърли известен упрек върху изпълнителите, то сега, срещу „Черно море“, видяхме отбора раздвижен, бояк, изключително агресивен и работоспособен. Естествено, играта бе малко по-припряна и стихийна, ала имаше емоционален заряд и силно изразена воля за победа. Съперникът бе принуден отначало докрай да се брани и показа, че притежава наистина жилава защита и недостатъчно ефективно нападение. Имаше цели периоди от по 10-15 минути, когато не можеше да излезе от наказателното си поле. Кръстанов, Танев,

Гетов, Ал. Димитров, много често и хората от крайната защита – Съботинов, Милков и Цветков, се появяваха пред Манолков, ала гол не падаше.

Особено напрегната бе втората част, когато натискът на домакините стана още по-силен. Цели 45 минути бушуваше буря. Задъхваше се цялата защита на гостите. Топката се чистеше от нея безразборно – само да е по-далече от вратата, но играта протичаше коректно, спортсменски, без грубости. Зрееха голове. На два пъти коженото кълбо влетя и в мрежата, веднъж Танев бе подкосен в наказателното поле, ала арбитърът – плах и нерешителен, объркан, не намери вярно решение, ощети явно домакините. ***Св. Обретенов***"

21.11.1982 г., **„Ч. море" – ЦСКА „Септ. зн." 0-0**,

В. „Нар. дело", 23.11. 1982 г.: „„Черно море" имаше много проблеми около състава, някои от които трябваше да се решават дори минути преди главният съдия В. Цончев да даде началния съдийски сигнал. Иванов продължава да лекува контузия, Светозаров се контузи на тренировка и също трябваше да остане на скамейката, проблематично бе участието на Дончев (с възпалена пета). Независимо от тези проблеми футболистите на „Черно море" играха мъжествено, бойко, всеотдайно, с добра тактическа дисциплина и не позволиха на съперника с нищо да подскаже, че на него принадлежи шампионската титла. Записал съм в бележника си редица положения, при които черноморци имаха възможности да реализират: в 15-та, 31-та, 53-та и 59-та мин. (тогава топката се озова в мрежата зад Велинов, но страничният съдия бе вдигнал флага за засада), 74-та, 76-та… но проявиха отново старата си слабост – неумение да оползотворяват изгодните положения за реализиране на гол. Статистиката за армейците е съвсем бедна: 39-та мин. – след ъглов удар Здравков стреля силно, но над гредата, 79-та мин. – Манолков с мъка изби удар на Джевизов.

След мача дежурният секретар на Българската федерация по футбол Димитър Цанев сподели: „Погледнат през призмата на високите изисквания, които се поставят пред нашия футбол, мачът премина на средно равнище, в напълно коректен тон. В играта липсваше разнообразие и творчески импровизации. Твърде бледо се представиха футболистите на ЦСКА „Септ. знаме". Що се отнася до съдийството, то може да се оцени като добро. Съдията позволи по-свободна игра. Може би подведен от своите помощници (Йордан Петров и Георги Стойчев) главният съдия допусна и няколко грешки при маркиране на засади, но тези грешки не оказаха решаващо влияние върху изхода на двубоя." ***Б. Йовчев***"

27.11.1982 г., **„Пирин" – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 143, 29.11.1982 г.: „„Не умеем да вкарваме голове" – сподели преди срещата ст. треньорът на гостите Сп. Киров. След мача аз трябваше да му отговоря: „Не, не че не можете, а не играете за голове. А за умението ви да се защитавате сигурно и спокойно заслужавате висока оценка". На крехкото благоевградско нападение не бе по силите да пробие черноморския вълнолом, пък и най-силната му единица Стойчев този път показа много малко от това, което може. През по-голямата част се игра на малък периметър в централната зона на терена, без дръзновение, без фантазия. В резултат на това – по едно пропуснато голово положение от двата отбора. Колко малко за среща от групата на майсторите. ***Й. Костадинов***"

21.11.1982 г., ст. Ю. Гагарин, Т. Марев (3) последната бариера пред нападението на ЦСКА – Цв. Йончев (зад гърба му) и Кр. Безински.

***

На 30.11.1982 г., Майкъл Джексън издава шестият си албум „Трилър", който ще се превърне в най-продаваният албум в света за всички времена със 110 милиона продажби.

4.12.1982 г., **„Ч. море" – „Беласица" Пч 3-1 (2-0)**,

В. „Полет", 5.12.1982 г.: „Още в първата минута, след грешка на вратаря Каратанчев, Рафиев надскочи защитниците и с глава вкара гол след трите ялови мача на варненци. Този гол се оказа ключ за петричкото „катеначо" и цели 90 ми-

1982

нути четвъртият във временното класиране се луташе в безпътица, показвайки безпомощност, каквато малцина са проявявали на ст. „Ю. Гагарин“. Гостите могат да се оправдаят до известна степен със силната игра на черноморци. Настойчиви, разнообразни, технични, маневрени, домакините непрекъснато притискаха съперниците си, изплетоха красиви и ефектни комбинации, създадоха още толкова голови възможности. Зрителите им простиха невкараните голове, не само защото бяха отбелязани три (рекорд в това първенство за „Ч. море“!), а защото и до головия момент имаше много майсторство. Най-ярки техни представители бяха конструкторите Атанасов, Кондов и Бакърджиев, умно и спокойно повели съиграчите си към победата. Най-младият на терена, М. Бакърджиев бе олицетворение на борческия дух, интелекта и умението, показани от варненци. Той не само „обезшуми“ двигателя на „Беласица“ Тренчев (№8), но и пресече една дузина пасове, за да подхване поредна атака на отбора си. Чудесните му подавания извеждаха съекипниците му в отлични позиции, елегантните му рейдове превръщаха бранителите в тренировъчни стойки.

Стабилна бе играта и на бранителите, особено на Иванов и Дончев. Срещу Манолков имаше само един удар: за трети път в това първенство от бялата точка на 11 м от вратата му. Така Кабранов (№11) оглави в 49 мин. листата на голмайсторите с 9 гола. Преди това, в 23 мин. М. Вълков бе увеличил преднината на два гола. В 55-та мин. Атанасов получи хубава топка от Жеков (реабилитирал се с този пас за ненужното нарушение, предизвикало справедливо решение на съдията Д. Шарлачки за дузпа!) и хладнокръвно и точно я изпрати зад гърба на неуверения Каратанчев. ***Ст. Янев***“

ВТОРИЯТ ГОЛ НА РАДКОВ

в. "Старт", 14.12.1982 г.

КОЙТО СЕ СМЕЕ ПОСЛЕДЕН...

Ив. Дончев

Мачът „Славия“ — „Черно море“ още веднаж потвърди, че парадоксът не е чужд на футбола, че неочакваните обрати могат да възникнат винаги и навсякъде.

Цяло първо полувреме господар на терена бе отборът-гост, той превъзхождаше във всяко отношение, с изключение може би на борбеността — онази борбеност, която винаги ще да гори силно в „белия“ тим тази есен, независимо как вървят работите на състава в даден мач. Вярно, през това първо полувреме той се мяташе отчаяно, за да се добере до топката и не винаги сполучваше. Играчите в зелено като тореадори размахваха плаща на финтовете и бикът преминаваше край тях, измамен и подигран... Имаше и смях по трибуните, и възхита от умението, особено когато това продължаваше много, когато финтът е бил много тънък, много майсторски. И интересно бе, че това надмощие на „Черно море“ бе по време, когато тимът играеше срещу силен вятър. Не, нищо не помагаше на „Славия“, тя си оставаше несръчна и надиграна, в някои моменти объркана и разбъркана в защита.

Но на таблото за резултата стояха нули... Щастието ли закрилеше „Славия“? Може би. Но като че ли по-важно бе, че „Черно море“, превъзнасян от това свое техническо превъзходство, от тази игра на котка с мишка, бе забравил, че целта на играта е да вкарваш голове. Нарцис бе влюбен и в нулите, не му трябваше нищо друго! Отиграха си това полувреме халфовете на черноморци Атанасов, Кондов, Джамандиев, Бакърджиев, правеха си каквото си искат — само не и гол! Дори когато една великолепна комбинация в 24-та минута окончателно матира „бялата“ защита и Атанасов излезе свободен фронтално срещу Гугалов, не се получи нищо: нападателят пожела да плъзне топката край вратаря, но тя се плъзна и покрай целта...

И ето, че борбеността на „Славия“ бе възнаградена в последната минута на първата част. Иван Илиев вложи всичките си сили в един двубой в средата на терена, пада и става, но завладя топката, отправи я пред вратата на съперника и там Радков, също бойко надделя във въздуха над двама противника и с глава постигна гол. Ето какво ни подмаси футболът!

Очакваше се, че това е малка „трудова злополука“ за гостите, че „Черно море“, след онова превъзходство през първото полувреме, през второто ще поправи резултата, ще повече, че щеше да играе с вятъра в гърба. Напразни очаквания! Изглежда, че голът бе утрепл амбициите на „Славия“, тимът играеше по-съсредоточено и по-смислено в отделните моменти и, макар че поради своята техническа способност не можеше да се надигне много високо, поне вече не даваше на съперника да надделее. Нещо повече — като залагаше на флангови действия чрез Василев и Величков, „Славия“ създаде голови положения и постигна още два гола. Особено плодотворен бе един период на упорити и сполучливи ходове на Василев по левия фланг, от неговите атаки доста се разстрои защитата на „Черно море“ и леко пусна двата гола. Важно бе, разбира се, и това, че в този мач Радков оправда предназначението си на голмайстор. Двата негови гола накаутираха противника, голът на Величков бе крайното тържество.

В „Славия“ се оказаха стрелци, в „Черно море“ ги нямаше. Няма ги цял сезон...

Александър ЯСНИКОВ

11.12.1982 г., **„Славия“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**,

(виж факсимиле в. „Старт“, 14.12.1982 г.)

15.12.1982 г., **„Ч. море“**

– „Етър“ ВТ 1-0 (0-0),

В. „Нар. дело“, 16.12. 1982 г.: „Домакините започнаха устремно и още в седмата минута Рафиев бе в изгодно положение, но би навън. После отлични възможности се откриха и пред Вълков, но отново неточен мерник. Гостите от Велико Търново мислеха повече за отбраната си и рядко преминаваха централната зона. Първата посериозна опасност създаде Цингов в 25-та минута, но успешната намеса на стабилния Иванов ликвидира заплахата.

След почивката черноморци бяха пълни господари на терена, но погрешните им опити да пробиват главно по центъра, където беше най-трудно, задълго не им носеха успех. Продължиха и пропуските на нападателите и на зрителите стана ясно защо отборът на „Черно море“ бележи малко голове. Все пак в 71-та минута след пряк свободен удар топката попадна около дъгата пред наказателното поле на „Етър“ и Вълков със силен удар отбеляза единствения гол – 1:0 за „Черно море“.

Футболистите на „Етър“ изоставиха вече погрешния си защитен вариант. Създадоха няколко опасности пред Манолков, но до успех не се добраха. Заслужено победата спечели отборът на „Черно море“. Може само да се съжалява, че според показаното на терена тя трябваше да бъде далеч по-изразителна и убедителна. Но за това се иска по-голяма точност на завършващия удар и преди всичко пределна съсредоточеност.“

***

Победителите в първите две фази (1/32 и 1/16 финал) се определят в два мача на разменено гостуване.

1/32 финал, купа на НРБ:

28.8.1982 г., Чирпан, **„Чирпан“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

Голм.: 0-1 Т. Атанасов 60‘

18.9.1982 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 17.00, **„Ч. море“ – „Чирпан“ 4-0 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Т. Атанасов 50‘, 2-0 Вер. Страшников 65‘, 3-0 Кр. Диамандиев 68‘, 4-0 Р. Рафиев 88‘

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков (46‘ Т. Атанасов), Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Кр. Диамандиев, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Пл. Казаков (46‘ Пл. Ганев)

В. „Нар. дело“, 21.9. 1982 г.: „Както се очакваше отборът на „Ч. море“ постигна втора победа над състава на „Чирпан“. Пред най-верните си привърженици, дошли на ст. „Ч. море“ в съботния ден, домакините изнесоха слабо първо полувреме, в което темпото беше като на тренировка и непосветеният зрител трудно можеше да познае кой от отборите играе в „А“ и кой в „Б“ група.

Нещата се промениха коренно през втората част. Влизането на Атанасов и Ганев освежи нападението на черноморци, на по-високи обороти заработи и средната линия. И резултатът не закъсня. В 50-та мин. Диамандиев изведе с отличен пас Атанасов,

КЛАСИРАНЕ

1.	ЛЕВСКИ-СПАРТАК	9	5	1	26— 9	23
2.	ЦСКА СЕПТ. ЗНАМЕ	8	7	0	24— 9	23
3.	ТРАКИЯ	8	4	3	27—15	20
4.	ЛОКОМОТИВ	6	4	5	20—21	16
	ЧЕРНО МОРЕ	4	8	3	9—10	16
6.	БЕЛАСИЦА	6	4	5	23—26	16
7.	ЖСК-СПАРТАК	7	1	7	19—16	15
8.	БОТЕВ	7	1	7	18—18	15
9.	ЕТЪР	7	0	8	21—21	14
10.	СЛИВЕН	6	1	8	24—27	13
	СЛАВИЯ	5	3	7	17—20	13
12.	СПАРТАК	4	4	7	17—21	12
13.	РОЗ. ДОЛИНА	5	2	8	16—21	12
14.	ПИРИН	4	4	7	9—17	12
15.	ХАСКОВО	4	2	9	15—23	10
16.	ЧЕРНОМОРЕЦ	4	2	9	17—29	10

ЗА ВТОРИ ПЪТ ВРАТАР ПЕЧЕЛИ СИМПАТИИ

След 102 мача в „Черно море“ за три години и половина Борислав Манолков за първи път е „футболист № 1 на Варна“.

— Откъде тръгна вратарят Манолков?

— От „Славишки герой“ 1. Играх в „Б“ група. Треньорът на столичния „Локомотив“ Георги Берков ми отвори вратата за „А“ РФГ. Той много се занимаваше с вратарите. Стреля ме безпощадно, точно...

— А днес как тренирате?

— Наравно с всички състезатели. После — 30-40 минути на вратата. Предпочитам да стрелят с 8—10 топки в наказателното поле почти без пауза. Да шутират и от 2—3 метра срещу мене.

— Кои грешки искате да отстраните?

— Вдясно сравнително по-трудно реагирам.

— Какво разграничава вратаря от полевия играч?

— Вратарят трябва да бъде винаги максимално концентриран. Доскоро не знаеш бях напълно съсредоточен: отпускаш се, когато нямаш работа.

— Нападателят, с когото не искате да си „имате работа“?

— Ст. Младенов има добра техника и остър удар, решителността му често са неочаквани.

— Вие навярно сте рекордьор сред сегашните ни вратари по спасени дузпи. Имате ли рецепта?

— Следя само краката и

Стефан Янев

който бе точен – 1-0. В 65-та мин. Страшников пора-

1983

От този сезон КСА има статут на второстепенен турнир. Спечелена е от „Локомотив“ Пловдив, който побеждава „Чирпан“ с 3-1 във финала, игран на 1.6.1983 г. Победителят получава право на участие в турнира за купата на УЕФА.

зи целта, а само три минути по-късно Диамандиев увенча добрата си игра с хубав гол – 3-0.

В самият край на мача, игралият слабо Рафиев постигна гол, след отличен извеждащ пас на Дончев – 4-0.

Убедителната победа над не особено претенциозен състав е показателна за все още неразкритите резерви, с които разполага отборът на „Ч. море“. Необходимо е тези резерви да бъдат използвани добре, особено в крайната фаза на атаката. ***Т. Трифонов***“

„Ч. море“ продължава в разпределението на местата от 1 до 32 място.

1/16 финал, купа на НРБ:

22.10.1982 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 15.00, **„Ч. море“ – „Академик“ Свищов 4-0 (1-0)**,

Голм.: 2-0 Мар. Вълков 1ПВ, 66‘, 3-0 Вал. Целов 71‘, 4-0 Т. Атанасов 77‘

6.2.1983 г., ст. „Ч. море“ (Тича), Т. Атанасов и Р. Рафиев водят атаката срещу „Лудогорец“

13.11.1982 г., Свищов, **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 1-0**,

„Ч. море“ продължава в разпределението на местата от 1 до 16 място, където 16 отбора са разделени в 4 групи по 4 отбора. Победителите от първата двойка мачове се срещат помежду си за определяне на крайния победител в групата, който ще продължи в борбата за разпределение на местата от 1 до 4 място, а загубилия от 5 до 8 място и т.н.

„Ч. море“ се пада в група II, заедно с „Лудогорец“ Разград, срещу когото трябва да играе за определяне на победител, който да се срещне с победителя от другата двойка от тази група „Сливен“ – „Асеновец“.

1/8 финал, група II, купа на НРБ:

6.2.1983 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 14.30, **„Ч. море“ – „Лудогорец“ Рз 3-1 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Р. Рафиев 17‘, 2-0 М. Бакърджиев 64‘, 2-1 Рабчев 69‘, 3-1 Т. Атанасов 88‘ (дуз.)

„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Целов, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Кр. Диамандиев (46‘ Т. Атанасов), Мар. Вълков, Г. Кондов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Вер. Страш-ников

В. „Нар. дело“, 7.2. 1983 г.: „… Въпреки че победиха, черноморци се представиха неубедително. Играта им през двете части на мача бе неравномерна. През първото полувреме те действаха на по-високи обороти, при по-добре взаимодействие между отделните линии. Независимо от увлеченията в индивидуална игра (главно Бакърджиев) в атаките към вратата на съперника се чувстваше поголямо разнообразие.

През втората част темпото у домакините намаля. Влизането на Атанасов на мястото на Диамандиев не само не само че не повлия положително, но се отрази дори неблагоприятно върху играта в средата на терена, където започна почесто да греши и Кондов. Пропуските на дебютанта с №2 – Целов, разколебаха играта и на двойката централни защитници. Това бе използвано от нападателите на „Лудогорец“, които създадоха няколко критични положения пред Манолков, при едно от които в 72 мин., топката се отби от напречната греда. ***Б. Йовчев***“

12.2.1983 г., Разград, **„Лудогорец“ – „Ч. море“ 2-2 (2-1)**, съдия: Ал. Гайдаров,

Голм.: 1-0 Вацков 5‘, 2-0 … 15‘, 2-1 Мар. Вълков 26‘, 2-2 *Рафиев* 2ПВ

В. „Ново Лудогорие“, 15.2.1983 г.:„… След кратко тържество, с което разградската футболна общественост се раздели с един от титулярите в отбора Атанас Борисов, съдията Гайдаров от Русе даде началото на този двубой. … Още в първата минута гостите опазиха вратата си като по чудо, в 5-та мин. Вацков изправи трибуните на крака, а в 15-та вече водехме с 2-0. … За съжаление много скоро след втория гол „Лудогорец“ позволи на черноморци да наложат изгодно за тях темпо. Спокойно, на ниски обороти, те търсеха

1983

Според решението на УЕФА, купата на НРБ е вече със статут на турнир за националната купа. Победителят получава право да представя България в турнира за КНК, а в случай, че дублира успеха си с шампионска титла, това право получава подгласника. Купата е спечелена от ЦСКА „Септ. знаме“, който побеждава ЖСК „Спартак“ с 4-0 във финала, игран на 3.4.1983 г. на ст. „9 септември“ в Пловдив. Тъй като ЦСКА „Септ. знаме“ е също и шампион на страната и ще участва в турнира за КЕШ, подгласника ЖСК „Спартак“ спечелва квота за участие в турнира за КНК.

***

В класирането за отборно спотрт-смество „Ч. море“ завършва на трето място, след първенеца ЦСКА „Септ. знаме“ и „Локомотив“ София.

пролуки в нашата отбрана и в 26-та мин. чрез Марио Вълков (7) намалиха на 2-1.

През второто полувреме качеството на играта се влоши още повече. Нямаше я необходимата стръв в нападението, лесно губехме в единоборствата, загубихме играта в средата на терена, а при едно разбъркване пред вратата получихме и втори гол. … ***Н. Димитров***“

„Ч. море“ елиминира „Лудогорец“ и се изправя срещу победителя от другия мач в групата („Сливен“ – „Асеновец“ 2-0, 5-1), в два мача на разменено гостуване, които се явяват ¼ финал.

¼ финал, купа на НРБ:

16.2.1983 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 14.30, **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-0 (1-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 1 200 зр.

Голм.: 1-0 Мар. Вълков 18‘, 2-0 Г. Кондов 86‘

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Кр. Диамандиев, Мар. Вълков (46‘ Пл. Ганев), Г. Кондов, Р. Рафиев (75‘ Ог. Радев), М. Бакърджиев, Вер. Страшников

„Сливен“: Й. Филипов, Ненко Кънев, Н. Арабов, Мет. Томанов, Ив. Пенчев, Г. Павлов, Веско Шаламанов (46‘ Ив. Методиев), Г. Йорданов, Ив. Вълчев, Тенко Добрев (70‘ Пл. Проданов), Кр. Горанов

В. „Нар. дело“, 17.2. 1983 г.:„… През по-голямата част на мача надмощието бе на страната на домакините. С повече физическа мощ, по-голяма амбиция, с по-високо майсторство въпреки неравния терен, черноморци надделяваха в единоборствата. Но игровото и териториално надмощие, поради прибързаност и неточно разиграване в последната фаза, не бе напълно оползотворено.

През първата част особено активен беше Вълков, който в 18-та мин. постигна хубав гол с глава – 1-0 за „Ч. море“. И след гола с много устрем, черноморци продължиха да търсят по-изразителна победа. Яростен беше натискът на домакините в началото на второто полувреме, но сега защитниците на „Сливен“ и сигурният вратар Филипов за дълго успяваха да ликвидират опасностите.

Отборът на „Сливен“ явно се стараеше да не получи повече голове и по-рядко преминаваше в полето на своя съперник, но няколко пъти организира остри контраатаки, при една от които топката се отби от гредата.

Четири минути преди края Кондов от близо покачи на 2-0 … ***Ив. Колев***“

20.2.1983 г., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0), 6-3 (сл. дузпи)**, съдия: Вел. Цончев, 7 000 зр.

Голм.: 1-0 Шаламанов 2‘, 1-0 Методиев 70‘

„Сливен“: Й. Филипов, Пл. Проданов, Н. Арабов, Нен. Кънев, Ив. Пенчев, Тенко Добрев, Вес. Шаламанов, Г. Йорданов, Ив. Вълчев, Ив. Методиев, Кр. Горанов (116‘ Г. Павлов)

„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Кр. Диамандиев (80‘ Вал. Пейчев), Мар. Вълков (34‘ Вал. Целов), Г. Кондов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Вер. Страшников

В. „Нар. спорт“, бр. 22, 21.2.1983 г.: „Реваншът с варненските моряци предизвика основателен интерес. Февруарският студ не попречи още от началото и двата отбора да се хвърлят в разгорещена борба. Рано падналият гол стъписа гостите, които дълго трябваше да отбиват бързи и опасни атаки, разгънати по целия фронт на напористото сливенско нападение.

През второто полувреме сливенци очертаха още по-ярко игровото си преимущество, но отбелязаха още само един гол, с който заличиха пасива си от първата среща. Стигна се до две продължения, в които надделяваше предпазливостта. Каза си думата умората. За върховното напрежение, оцветило този двубой говори фактът, че след като вратарят им спаси втората, третата и петата дузпа, сливенци си позволиха лукса да направят три последователни пропуска (последният бе на самия Филипов). В следващата серия обаче, нервите на капитана на черноморци Иванов не издържаха, топката бе извън очертанията и … 6-3 за „Сливен“. ***Вик. Дойчинов***“

„Сливен“ продължава на ½ финалите на турнира, а „Ч. море“ играе за определяне на класирането от 5 до 8 място.

5-8 място, купа на НРБ:

26.2.1983 г., Пазарджик, ст. Л. Шкодров, **„Хебър“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**, съдия: Н. Бояджиев, 4 000 зр.

Голм.: 0-1 Т. Атанасов 30‘, 0-2 Пл. Ганев 68‘, 1-2 … (дуз.) 85‘

„Хебър“: Г. Аджатов, Ал. Тунчев, П. Каяджийски,

1983

***BFC Dynamo**, осн. 15.1.1966 г., „Динамо“ Берлин е най-успешният клуб в бившата ГДР и притежател на няколко рекорда, между които и 10 последователни шампионски титли между 1979 и 1988 г. Появява се в Оберлигата през 1954 г., когато целият отбор на „Динамо“ Дрезден е преместен в Берлин. След отделянето на футболния клуб през 1966 г., „Динамо“ изпада от Оберлигата, за да се върне две години по-късно с младо талантливо поколение футболисти, които достигат до полуфинал в турнира за КНК, където са елиминирани от „Динамо“ Москва след изпълнение на дузпи. През сезон 1982-83 „Динамо“ печели четвъртата си поредна титла със 7 точки аванс пред следващия го „Динамо“ Дрезден. Известен е като клубът на „Щази“ (тайната полиция на ГДР).*

Н. Райчев, Ваньо Атанасов, Ив. Благов, Ив. Кунчев, Ал. Йончев (46‘ Крас. Узунов), Ем. Моллов, Евл. Топов, Малин Малинов

„Ч. море“: Б. Манолков, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Вал. Пейчев, Ив. Иванов, М. Бакърджиев, Пл. Ганев, Г. Кондов, Ог. Радев, Т. Атанасов, Вер. Страшников

В. „Септ. знаме“, 27.2. 1983 г.: „… в 30-та мин един далечен удар завари Аджатов неподготвен и топката се провря между краката му – 0-1. … Домакините продължаваха да нападат, на терена гледахме два напълно равностойни съперника. … и сега другият варненски отбор пак имаше късмет, защото първото улучване на греда беше при резултат 0-0. И ако „Хебър“ беше отбелязал пръв гол, то резултата щеше да бъде друг. Голът за домакините беше отбелязан от дузпа през 85-та мин…. Вторият гол варненци отбелязаха в 68-та мин. чрез Ганев. … ***Стоян Шегунов***“

След тази победа „Ч. море“ ще играе за 5-6 място, а „Хебър“ за 7-8 място срещу „Тракия“ Пд.

5-6 място, купа на НРБ:

9.4.1983 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 17.00, **„Ч. море“ – „Ботев“ Враца 0-0, 1-0 (сл. пр.)**,

Голм.: 1-0 Г. Кондов 111‘

„Ч. море“ завършва на 5-то място в крайното класиране на турнира за купата на НРБ.

***

1/32 финал, КСА:

24.11.1982 г., В. Търново, ст. Ивайло, 14.00, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Бог. Дочев, 6 000 зр.

Голм.: 1-0 Минчев 67‘

„Етър“: Г. Тенев, Зах. Минчев, Хр. Белчев, Сали Мустафов, Ст. Лъхчиев, Кр. Ковачев, Хр. Михайлов, Н. Велков (82‘ Митко Аргиров), Радия Дойчев, Ивл. Младенов (55‘ Ем. Димитров), Г. Цингов

„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Целов, Т. Марев, Вал. Николов, Вал. Пейчев, Кр. Диамандиев (62‘ Ат. Атанасов), Пл. Ганев, Г. Кондов (80‘ Мл. Дамянов), Мар. Вълков, М. Бакърджиев, Вер. Страшников

В. „Борба“, 26.11.1982 г.: „На ст. „Ивайло“ пред 6 000 зрители … Срещата премина при открита нападателна игра с много остри моменти пред вратата на капитана на варненци Манолков. Два пъти топката се отби от гредата след удари на Велков и Ковачев (17 и 44 мин.)…

Победният гол бе дело на Минчев, който в 67 мин. скочи най-високо и с глава изпрати топката в мрежата на Манолков – 1-0. Гостите също търсеха път към вратата, но самоотвержената защита на домакините, водена от Лъхчиев ликвидираше всички опасности. Отборът на „Етър“, в чийто състав дебютира Аргиров (преминал от „Тракия“ Пловдив) се класира за 1/16 финалите на 1 декември. ***Траян Стойчев***“

„Ч. море“ отпада от турнира за КСА.

***

В. „Нар. дело“, 5.1. 1983 г.: „Вчера футболистите на „Ч. море“ започнаха подготовката за пролетния кръг на първенството в „А“ група. До 12 януари те ще бъдат на лагер в Котел. След това ще продължат тренировките си във Варна. Предвижда се на 19 т.м. контролна среща с „Черноморец“ Бс.

„Ч. море“ ще участва в турнир в Казанлък от 21 до 26 януари, организиран от „Розова долина“.

След завръщането си черноморци ще се готвят във Варна за първата среща от турнира за купата на НРБ, на 6 февруари.“

***

20.1.1983 г., Каварна, контр., „Калиакра“ – „Ч. море“ 2-0

***

Турнир „Долината на розите“ в Казанлък. Група „А“: „Роз. долина“, „Тракия“ Пд, „Локомотив“ ГО, Група „Б“: „Динамо“ Берлин, „Ч. море“, „Берое“ Ст. Загора. Победителите играят за трофея, вторите в групите играят за 3-4 място.

Р. Рафиев и Пл. Ганев са с проектоолимпийския отбор в Кипър. Г. Кондов и М. Бакърджиев също не са участвали в турнира.

23.1.1983 г., Шейново, **Berliner FC Dynamo – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**,

Голм.: 1-0 Ридигер, 2-0 Шулц

BFC: Bodo Rudwaleit, Michael Noack, Norbert Trieloff, Christian Backs, Frank Rohde, Rainer Ernst, Ralf Sträßer, Artur Ullrich, Hans-Jürgen Riediger, Bernd Schulz, Wolf-Rüdiger Netz, (Reinhard Schwerdtner - вратар, Olaf Seier, Roland Jüngling, Andreas Rath)

„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Целов, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Ива-

Шампиона на ГДР, „Динамо“ Берлин, заден ред, от ляво надясно: B. Schulz, R. Ernst, R. Jüngling, O. Seier, A. Ullrich, B. Brillat, N. Trieloff, R. Troppa, среден ред: Bogs (tr.), Hall (tr.), H-J. Riediger, R. Rohde, B. Rudwaleit, R. Schwerdtner, D. Schütze, R. Sträßer, …, преден ред: F. Götz, D. Schlegel, M. Noack, F. Terletzki, W-R. Netz, C. Backs

нов, Ив. Дончев, Мар. Вълков, Т. Атанасов, Ог. Радев, Кр. Диамандиев, Вер. Страшников (Вал. Пейчев, Ив. Войчев, Ат. Атанасов, Вал. Каров)

В. FUWO, 25.1.1983 г.: „Шампионът на ГДР, ФК „Динамо“ Берлин достигна до финала на турнира в българския град Казанлък. Там той ще срещне домакините от Казанлък, които победиха в неделя третият в българската Оберлига „Тракия“ Пловдив с 3-0. В събота берлинчани победиха втородивизионния „Берое“ с 4-1 (голове на Ернст, Бакс, Нетц и Зайер).

В неделя те победиха и първодивизионния „Ч. море“ с 2-0 (1-0) с голове на Ридигер и Шулц. Най-добрите на терена бяха Ридигер, Рудвалайт, Роде и Нетц. Дори без Тропа и Терлецки в групата, нашият шампион установи превъзходство над противника.“

Огнян Радев (ЧМ), голмайстор на турнира в Казанлък

Огнян Радев: „За този турнир отсъстваха много титуляри по различни причини. Играх и в трите мача и станах голмайстор на турнира. Повечето голове вкарах след пасове на Верони Страшников. От тогава Спас Киров започна да ме взема по-често в първия състав.“

24.1.1983 г., Шейново, **„Берое“ Ст. З. – „Ч. море“ 1-3**,

26.1.1983 г., Казанлък, 3-4 място, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 4-4 (1-3), 9-7**

1983

(сл. дузпи)

Трофеят е спечелен от „Динамо“ Берлин, който побеждава на финала „Розова долина“ с 4-0. „Ч. море“ е трети след изпълнение на дузпи срещу „Тракия“ Пловдив (4-4 в редовното време).

13.3.1983 г., София, ст. „Локомотив“, Нако Дойчев бележи във вратата на Б. Манолков 6 минути преди края на редовното време, въпреки усилията на Т. Марев да го спре.

***

През април 1983 г. в Разград се играе турнир за деца. Варненските деца с треньор Тодор Терзистоев побеждават последователно Разград (8-0), Толбухин (3-0) и Силистра (2-0) и спечелват „купата на героите“. За най-добър защитник е обявен Бисер Русев (ЧМ, след това известен производител на закуски „Бай Бисер“), най-добър полузащитник Михаил Александров, голмайстор на турнира е Георги Щерев (ЧМ). (в. „Нар. дело“, 6.4.1983 г.)

***

29.1.1983 г., Варна, игр. Гранд хотел, контр. „Ч. море“ – „Ботев“ Враца 3-1,

Голм.: Мар. Вълков – 2, Ог. Радев (ЧМ), Данов (Бот)

***

5.3.1983 г., **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 0-0**,

В. „Полет“, 7.3.1983 г.: „Варненското дерби доведе на ст. „Ю. Гагарин“ повече от 20 хиляди зрители – най-верните, най-честолюбивите привърженици на двата отбора. Черноморци в по-голямата част от двубоя играха с повече самочувствие, което личеше в по-точното и по-спокойно разиграване на топката, в по-бързата ориентация и някои интересно замислени комбинации. А самонадеяността на Иванов – пак сърцат и с разумни участия в атаката, можеше да лиши отбора му и от едната точка: той предостави топката на Господинов, излязъл сам срещу Манолков. Разчетените и самопожертвователни действия на вратаря в този случай, и в подобен в началото на второто полувреме, бяха поредната защита на признанието за най-добър футболист през миналата година, определен от читателите на нашия вестник (преди мача Манолков получи традиционната купа на „Полет“, връчена му от гл. редактор Г. Калагларски).

Малко неочаквано в играта на спартаковци видяхме заложено разрушителното начало. Нямаме предвид толкова специалната задача на Николчев, който трябваше да изолира Рафиев от играта, колкото дефанзивните действия на Петров, Найденов, Венков, Гьорев. Без Господинов с „диригентската палка“ (той изпълняваше ролята на „острие“!) спартаковският „оркестър“ твърде хаотично се настройваше, изпълненията му бяха с „фалшиви нотки“… Така страстите бяха затворени между двете наказателни полета и чаканата от 20-те хиляди зрители буря се оказа в чаша вода… ***Ст. Янев***“

13.3.1983 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 31, 14.3.1983 г.: „Както вървеше мачът през първото полувреме се пишеше лошо на железничарите – не те, а моряците от Варна плуваха като в свои води, диктуваха играта, изпъкваха с далеч по-организирани, по-технични и по-рационални действия. Атаките към младия Николов следваха една след друга, посипваха се и удари (веднъж бе уцелена от Иванов и гредата) и софиянци по чудо се отърваха само с разкошното попадение на Марио Вълков, който стреля изненадващо отдалеч. Но когато мина почивката се видя, че червено-черните просто се бяха отнесли лекомислено до този момент към тази среща с варненските футболисти, която по традиция ги е затруднявала на собствен терен. Сега те бяха по-активни, по-точни, по-настойчиви. В защита безупречно се справяше с контрите на гостите Бонев, в средата Дойчев се разпореждаше с вещина и подклаждаше непрекъснато огъня срещу Манолков. В силните минути се редуваха и удари, и корнери, възникваха бъркотии, при една от които топката бе спряна от защитник с ръка и съдията съвсем справедливо отсъди дузпа…

Играта бе вече на „Локомотив“! „Черно море“ не бушуваше така, както през първата част, притаи се с надеждата, че голът (десети в актива му от 17 мача!) ще му бъде и сега достатъчен, за да запише своето десето реми. Баражът пред Манолков обаче рухна шест минути преди края: Величков изведе с къс пас

„в уличка“ Дойчев и той незабавно стреля – 2:1. ***Милко Стефанов***“

16.3.1983 г., **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 17.3. 1983 г.: „Информациите за мачовете на „Черно море“ в тазгодишния шампионат започват твърде много да си приличат: от началото до сега упорито упрекваме отбора, че в атака му липсва стрелково умение, че се проиграват множество голови положения. Надеждата, че с упреците ще спрем след мача с непретенциозния отбор на „Хасково“, не се сбъдна.

И този път на стадион „Ю. Гагарин“ черноморци играха разсеяно, недостатъчно бойко и напористо. А имаха възможност да нокаутират хасковци още през първото полувреме, когато Ганев улучи гредата, а покъсно сгрешиха и Рафиев, и Атанасов, и Вълков. Футболистите на „Хасково“ още в средата на полувремето усетиха, че черноморци са ги подценили, и решиха да ги опровергаят. Така в 36-та минута Манолков трябваше да поправя грешка на защитниците и да избие трудна топка, отправена му от непосредствена близост от Везенков.

През второто полувреме черноморци завоюваха средата на терена по-стабилно и притиснаха съперниците си. И резултатът не закъсня. В 54-та минута Ганев проби отляво, центрира великолепно топката и Атанасов от движение простреля вратата на гостите. Останалото в хронологията на двубоя са все пропуски: Атанасов улучи гредата, Бакърджиев не успя да прехвърли точно вратаря на „Хасково“. Пропуснаха своя шанс и гостите, които след получения гол заиграха на по-високи обороти и създадоха множество неприятности на невнимателната в този мач защита на „Черно море“ (в 69-та минута заслужилият отлична оценка за всеотдайната си игра Пейчев трябваше да отбива топката от голлинията). ***Тинко Трифонов***“

26.3.1983 г., **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 37, 28.3.1983 г.: „Интригуваше в този мач стълкновението между резултатното нападение на „Тракия“ и една от най-трудно преодолимите защити. „Черно море“ се държеше до онзи момент в 23-ата минута, когато пловдивчани нанесоха своя зашеметяващ удар – само за 50 секунди топката два пъти влетя в мрежата на Манолков. Зехтински, който отново блестеше с умната си игра, майсторски би от 25 метра свободен удар, след него бързоногият Пашев ловко елиминира преградите до головия удар и така – 2:0. Все по-очертаващо ставаше превъзходството на пловдивчани, идващо от тяхната силна атака, и все повече отслабваше съпротивата на съперниците им. Много главоболия на черноморци причини дейният Пашев и краката му на няколко пъти ставаха прицел за Марев и Жеков. Вместо някой от тях обаче жълтият картон получи… Иванов! И на пловдивската публика стана ясно защо е толкова беден головият актив на варненския отбор, след като неговото нападение не можа да застраши нито веднъж сериозно пловдивската врата. ***Станко Стоянов***“

30.3.1983 г., **„Ч. море“ – „Роз. долина“ 3-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 31.3. 1983 г.: „Срещата премина при две коренно различни полувремена. През първите 45 минути зрителите бяха разочаровани от слабия футбол, показан и от двата състава. Гостите предимно се бранеха, а домакините се лутаха, не можейки да намерят верния тон.

След почивката картината коренно се измени. Черноморци напомниха за най-добрите си игри, а и гостите отхвърлиха погрешния отбранителен вариант и пред любителите на футбола се заредиха вълнуващи моменти. Не можем да не изкажем възхищението си от устремните действия на младия Страшников (11), развихрил се по левия фланг. След негов пробив последва подаване и техничният Бакърджиев (6) изкусно преодоля защитниците на „Розова долина“ и отбеляза може би най-важния гол – първия. После Стоянов (5) спря топката с ръка и Атанасов (10) реализира дузпата – 2:0 за „Черно море“. От пряк свободен удар Димитров (6) намали – 2:1. А след това Дончев (4) от дузпа (съборен беше Страшников) покачи на 3:1.

Победата на черноморци можеше да бъде и по-убедителна, ако Дончев беше реализирал третата дузпа, отново отсъдена за

1983

Марио Вълков Димитров *(р. 5.4.1960 г.), 56 мача/7 гола в „А“ РФГ в периода 1982-85. Вълков играе като крило. „От Перник съм, започнах да играя в „Миньор“, още 16 годишен ме взеха при мъжете, но през 1977 г. счупих крак при опит за шпагат. Оправих се следващата година и ме взеха в ЦСКА. През пролетта на 1981 в мач срещу „Етър“ си усуках коляното и скъсах менискус. Така през лятото на 1982 г. ме преотстъпиха на „Ч. море“. ЦСКА тогава бяха взели Янчо Богомилов. Уж беше за една година само, а останах три. Трябваше да се върна в ЦСКА, но не стана и се прибрах в Перник. Много приятели направих във Варна, сина ми се роди там, той също игра после в ЦСКА.“*

1983

спъване на черноморски нападател."

9.4.1983 г., **„Сливен" – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 43, 11.4.1983 г.: „Прав беше съюзният треньор Петър Петров, дежурен на мача, като заяви, че на домакините ще бъде трудно срещу варненските моряци, ако още в началото не наложат волята си. Добре пакетираната и подвижна защита на гостите наистина обезсърчаваше и без това вялите сливенски нападатели. Постепенно двубоят затъна в руслото на еднообразието, в което разрушителното начало доминираше. Недоволството на ст. треньора на „Сливен" Евг. Янчовски от неговите възпитаници, свалили неочаквано гарда след поредица от сполучливи мачове, бе напълно основателно. Териториалният превес на домакините не доведе до нищо съществено. Изневериха повечето от основните единици. ***Вик. Дойчинов***"

1.5.1983 г., ст. „Левски" (Герена), Б. Манолков (на земята), Т. Марев, Св. Светозаров (4) и Г. Жеков опазват вратата си от атаката на Н. Грънчаров (Л-С)

***

В. „Остзее Цайтунг" от 23.4.1983 г. съобщава, че насрочената за 22.4.1983 г. среща на „Остзее щадион" в Рощок, между „Ханза" Рощок и „Ч. море" Варна не се е състояла, поради трагичен инцидент, при който е загинал футболист на „Ч. море". (виж също стр. 296)

16.4.1983 г., **„Ч. море" – „Ботев" Вр. 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 46, 18.4.1983 г.: „И след „разузнаването чрез бой" преди 14 дена в мача от турнира за купата на НРБ двата съперника не бяха си открили много недостатъци: пак първоначално се „опипваха" предпазливо и едва след това се хвърлиха в атаки. Както му е редът – първо се престрашиха черноморци. Бакърджиев и Пейчев, усърдно подпомагани от Кондов, стъпиха здраво в средата на терена и оттук вещо сочеха чрез технични пасове перспективни предмостия към вратата на Вълов. Те не забравиха обаче, и задължението си да участват в крайната фаза на атаката. Така в 23-ата минута Пейчев умело излезе на стрелкова позиция и отправи силен удар, последва рекушет в защитниците и… За предвидливия Рафиев не бе проблем да дари отбора си с важен (той се оказа и решителен) гол.

От тук и докрая на съдийския сигнал срещата навлезе в русло, което очакваме от футболистите в групата на майсторите. В доста от примамливите технически изпълнения (много от тях бяха горещо аплодирани от публиката!) врачани показаха, че стоят малко по-добре на терена и успяха да свият съперника си в неговата половина. Голямо изпитание за варненци бе между 66-ата и 70-ата минута (улучени и 2 греди). ***П. Герчев***"

(В настъпилата пауза от първенството футболния отбор на „Ч. море" заминава за побратимения град Рощок (ГДР), където трябва да проведе тренировъчен лагер и са планувани няколко контролни срещи. Първата контрола срещу „Ханза" Рощок не завършва, поради сбиване между футболистите на терена, а на 22 април се случва трагедията с Атанас Атанасов – Тачито, който загубва живота си, премазан от влак.)

1.5.1983 г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 3-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 52, 2.5.1983 г.: „Цели 65 минути черноморци старателно и грижливо подготвяха да поднесат своя „специалитет" – единадесето реми – и на „Герена". Може би щяха да успеят в намеренията си, тъй като сините атаки се разбиваха като сапунени мехури във варненския вълнолом. Имаше наистина доста удари, но те бяха по-скоро проверка за добрия избор на позиция на Манолков. Мудният наглед Рафиев с коварен удар подложи на изпитание рефлекса на Михайлов, а когато се измъкваше от иначе добре охраняващия го Балевски, повдигаше градуса на напрежението. И мачът следваше своя логичен ход до този момент – малко изненадващ…

Докато на авансцената отново излезе реализаторът Михаил Вълчев – първо използва диагонален удар на Искренов и триково проби бента, после

хладнокръвно оползотвори дузпата за събаряне на Спасов, а в края излетя като торпедо и ефектно засече с глава топка, която далеч не всеки би рискувал да пресрещне. ***Р. Пайташев***"

8.5.1983 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 55, 9.5.1983 г.: „Още в първата минута Атанасов стреля остро край гредата. Малко по-късно Бакърджиев изведе Рафиев в отлична позиция, но… справка актива на „Черно море": 17 гола в 24 мача! Бургазлии не се смутиха. При един далечен снаряд само гредата в дясно от Манолков успя да„реагира". После играта се затлачи в средата на терена, където гостите грижливо пазеха топката, а варненци щедро им я даваха.

След почивката, в 58-ата минута, Папазов трудно отрази опасен удар на Атанасов, топката попадна в Бакърджиев, но с невероятен рефлекс вратарят поправи грешката си! Две минути по-късно обаче той излезе неразчетено от 7-метровата рамка и в нея влезе топката, изпратена с глава от Рафиев. Варненци взеха връх благодарение на техничните си действия и импровизаторските си възможности. Гостите изпратиха повече хора срещу Манолков, но отвориха пространства пред Папазов за контраатаки. В 89-ата минута, когато само Папазов не бе пред Манолков, гостите изпълниха ъглов удар. От куп играчи топката разтърси горната греда. Стана добро второ полувреме. ***Ст. Янев***"

21.5.1983 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пл. 0-2 (0-1)**,

В. „Полет", 23.5.1983 г.: „„Ч. море" и „ЖСК-Спартак" не губят за първи път, няма да е и за последен – така е в спорта. Но има загуби, които също могат да предизвикат уважение и признание за положените усилия, за проявената отговорност, за доказаното уважение към хората от трибуните, към съперника, към себе си! Тези изстрадани загуби раждат победите. А другите, като съботните – недоверието и съмнението за морална нечистоплътност, за липсата на достойнство и толкова човешкия стремеж към по-значими цели. Варненските футболисти ни заситиха с незаслужени оскърбления! Боли ни от тъмните петна по светлото знаме на спорта, по името на Родината, нанесени от нашите съграждани. Позорните им деяния зад граница си имат своите „тренировки" на собствен терен, където все по-натрапчиво и още по-тревожно шестват безразличието, примиренчеството, сметкаджийството, користта, наглостта. И те не са от предишния кръг, нито от предишното първенство. Но сега плащаме. С лихви. С жестоки и срамни лихви, за които още няма измислена парична единица.

„Добрият актив от точки ни успокои, не можахме да се мобилизираме. Очаквахме лесна победа, без много усилия да се справим със „Спартак". Така бе и срещу „Хасково", „Ботев", „Черноморец" – пак не ни спореше играта, все измъчени победи. Последната загуба беше логична последица от поредица неубедителни представяния. Само Кондов се опитваше да направи нещо по-смислено. Съперникът ни бе с по-висок дух, с по-правилна тактика: сгъстената защита се оказа непреодолима за нас – не си спомням нито едно по-сериозно голово положение. „Спартак" контраатакуваше с 2-3 бързи нападатели, особено трудно ни бе срещу Танев и Лазаров. Разредихме защитата си, искахме да помогнем на нападателите. В 46-та мин. решихме, че полувремето е свършило, отпуснахме се и така получихме първия гол. Създаде се ужасна обстановка – публиката започна да ни освирква, падна ни самочувствието, загубихме вяра. Съвсем се объркахме… Дойде вторият гол… Резил!..." – така е видял съботния мач капитанът на черноморци Тодор Марев. ***Ст. Янев***"

25.5.1983 г., **ЦСКА „С. зн." – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 62, 26.5.1983 г.: „Средата на терена се оказа предмостието, което футболистите в червено овладяха бързо и оттам препращаха напред и удобни топки, и живи сили. Черноморци се оказаха в невъзможност да противодействат ефикасно на това. Армейците опитаха разнообразни варианти в атаката: с индивидуални акции (Йончев, Младенов), с пробиви през центъра (Марков, Керимов, Славков), с далечни удари. Но до гол се стигна чак в 28-ата мин. и то след попадение от дузпа, отсъдена за спиране на топката с ръка от Пейчев.

1983

„Хамбургер ШФ" спечелва КЕШ след победа над „Ювентус" с 1-0, с гол на Феликс Магат във финала, игран на 25.5.1983 г. в Атина.

***

Воденият от Алекс Фъргюсън „Абърдийн" спечелва КНК след победа над „Реал" Мадрид във финала, игран на 11.5.1983 г. в Гьотеборг. С добрата си игра по крилото за шотландците изпъква Гордън Стракан

***

Белгийският „Андерлехт" спечелва купата на УЕФА след два финала на разменено гостуване срещу „Бенфика" Лисабон (1-0, 1-1)

1983

Надмощието на домакините продължи и по-нататък. Все по-често те играеха в полето на съперниците си (подредили се в „зона"), все по-опасни ставаха атаките им. Веднъж Младенов се освободи от пазачите си и

25.5.1983 г., ст. Нар. армия, Б. Манолков спира атаката на Стойчо Младенов (ЦСКА)

ударът му едва бе отразен от Манолков, но притичалият Славков не пропусна в продължението на акцията. Минути по-късно Марков пак „постави" топката на крака му и от няколко метра деветката отново я отпрати в мрежата. Достигнали до това 3:0, армейците намалиха темпото. Стреснаха се и варненци. Тръгнаха по-смело в атака и се видя, че футболисти като Рафиев, Ганев, Кондов могат да сътворят интересни комбинации… ***Стоян Кукуванов***"

28.5.1983 г., **„Ч. море" – „Пирин" Бл. 6-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело", 30.5. 1983 г.: „Черноморци навярно са очаквали мача си с „Пирин", за да докажат на своята поопредяла публика, че могат и да побеждават, и да бележат голове. А може би са искали да се реваншират за злополучния си мач със „Спартак" на своя терен. В събота отборът на „Черно море" разгроми „Пирин", вкара половин дузина голове и заслужи добри думи за нападателната си игра, изпъстрена с интересни комбинации.

Резултатът бе открит още в 6-та минута, когато Рафиев получи отличен пас от Кондов, надбяга защитниците и с плътен диагонален удар улучи незащитения ъгъл на вратата. В 27-та минута Атанасов реализира дузпа. Пиринци рухнаха през второто полувреме, когато топката още четири пъти навести мрежата им: в 58-та минута защитникът Лардев се опита да избие една фалцирана топка и си вкара автогол, в 64-та минута Ганев от малък ъгъл изненада вратаря на гостите, същото стори от друга позиция и Атанасов десетина минути по-късно, а серията от голове завърши Страшников в 78-та минута. ***Т. Трифонов***"

4.6.1983 г., **„Беласица" – „Ч. море" 2-1 (1-1)**,

В. „Полет", 6.6.1983 г.: „„Черно море" не взе точка от Петрич. „Очаквахме трудни условия за игра, но нищо подобно нямаше на терена – заяви треньорът на черноморци Т. Великов. – Отборът ни игра мобилизирано, разумно, спокойно, с изключение на Кондов, който показа несериозно отношение към срещата. През първото полувреме домакините нито веднъж не влязоха в наказателното поле. Голът дойде при изпълнение на ъглов удар – топката премина през 5-6 наши играчи! След почивката „Беласица" имаше лек териториален превес, който не носеше сериозни опасности за вратата ни, но нова грешка в защитата доведе до победния гол след като Рафиев технично бе изравнил резултата. Доволен съм от играта на Манолков, Иванов, Атанасов, от борбеността на Рафиев и Ганев, от усилията на почти всички. Преди мача с „Пирин" се събрахме и решихме в оставащите 4 срещи да спечелим 5-6 т. Можехме да вземем една от „Беласица", длъжни сме да победим „Славия" в сряда!" ***Ст. Янев***"

8.6.1983 г., **„Ч. море" – „Славия" Сф 0-0**,

В. „Нар. дело", 9.6. 1983 г.: „Гостите нямаха друг избор освен с подсилена защита да търсят равния резултат или с контраатаки и нещо повече. А варненци въпреки старанието си и няколкото изгодни момента не можаха да се поздравят с победата. И това едва ли ще изненада някого, тъй като не за първи път черноморци не бележат голове на свой и чужд терен.

А положения за голове пред вратаря Никленов бяха създадени. Още в 7-та минута Вълков изскочи пред вратаря на „Славия", но пропусна. После Рафиев се пребори за една висока топка и я насочи към опразнената врата. В последния момент Хайдарлиев я изби от голлинията. Първия си удар славистите отправиха в 25-та минута чрез Илиев. Черноморци установиха надмощие, опитваха акции по фланговете и по центъра, но без резултат. Те често се увличаха

*****

На 9.6.1983 г. консервативното правителство на Великобритания, водено от Маргарет Тачър е преизбрано с пълно мнозинство.

Младежкият отбор (до 23 г.) на „Черно море“, състезаващ се в Североизточната „В“ РФГ завършва на 3-то място в крайното класиране с 49 т. Първенец е „Спортист“ Ген. Тошево с 56 т., а втори е „Локомотив“ Русе с 50 т.

във високи центрирания и с това улесняваха бранителите на „Славия“. Първата си по-сериозна опасност гостите създадоха в 40-та минута, когато Андреев от непосредствена близост не можа да достигне топката в полето пред Манолков. В самия край на първото полувреме Бакърджиев се откъсна сам срещу вратата на „Славия“, но беше съборен от Никленов. Сигнал на съдията Н. Бояджиев за дузпа не последва.

След почивката славистите поизравниха играта. Вече не само Василев и Александров се устремяваха към черноморската врата, но без сериозна заплаха. Черноморци търсеха разнообразни начини за атака, но отново до гол не се стигна. При поредната опасност пред Никленов в 72-та минута Бакърджиев беше в много изгодна позиция, но в последния момент Илиев опасно го контузи и изкара може би задълго от игра. Едва към края съдията се принуди да накаже поредната груба проява на гостите, като показа жълт картон на Калистратов.

Срещата завърши при резултат 0:0 – равенство, което повече задоволява гостите, тъй като им дава надежда за избягване на квалификациите. Но за зрителите, твърде малко на стадион „Юрий Гагарин“, остана неудовлетворението от слабата игра. Отборите изглеждаха неспокойни, повече се грижеха да не получат гол, а това едва ли може да доведе до красив и резултатен футбол. ***Ив. Колев***“

11.6.1983 г., **„Етър“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**.

***

Отборът на „Ч. море“ (юноши ст. възраст) е шампион на зона „Камчия“ с 42 т., колкото имат и следващите „Добруджа“ Тх и ЖСК „Спартак“, но с по-добра голова разлика (97-10). Пламен Пейчев е голмайстор на първенството с 31 гола. „Ч. море“ продължава участието си в квалификации до определянето на най-добрите 4 отбора, които ще се срещнат във финален турнир в София за определяне на републиканския шампион.

В. „Нар. дело“, 15.6. 1983 г.: „За републиканско първенство по футбол, юношите старша възраст на „Ч. море“ – първенци на зона „Камчия“, играха на не-

Отборът на „Ч. море“ юноши старша възраст, шампион на зона „Камчия“ 1982-83 г., прави от ляво надясно: Юл. Христов, Ил. Сърмов (треньор), Кр. Костадинов, Пл. Ангелов, Б. Иванов, В. Василев и Пл. Пейчев, клекнали: В. Илиев, М. Радев, Ив. Рашев, Н. Тодоров и Г. Андрейчев

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1982-83 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

21.8.1982 г., 1 кр., Варна, **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 2-0 (2-0)**, съдия: Г. Цветанов, 16 000 зр.
ЖСК Спартак: Кр. Зафиров, Енчо Недев, Ас. Михайлов, Вл. Николчев, Сашо Борисов, Кр. Венков, Ст. Стефанов (6‘ Г. Алексиев), Б. Гьорев, Ив. Петров, Ж. Господинов, Ст. Найденов (60‘ Т. Попов)
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев (46‘ Ив. Иванов), Т. Марев, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Ив. Дончев, Пл. Ганев, Г. Кондов (60‘ Кр. Диамандиев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников
Голм.: 2-0 Найденов 20‘, 27‘

25.8.1982 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-1 (1-0)**, съдия: Б. Александров, 4 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Кр. Диамандиев, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, М. Бакърджиев
„Локомотив“ Сф: Н. Донев, Наско Желев, Вл. Лалов, Ал. Марков, Й. Стойков, Венц. Арсов, Ал. Дудов (46‘ Нако Дойчев), П. Миланов, Бойчо Величков, Вал. Дамянов (77‘ Марко Богданов), Стойчо Стоев
Голм.: 1-0 Г. Кондов 14‘, 1-1 Арсов 84‘
ЖК: Р. Рафиев (ЧМ)

5.9.1982 г., 3 кр., Хасково, ст. Д. Канев, **„Хасково“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Кост. Вангелов, 10 000 зр.
„Хасково“: Вълчан Танев, Т. Янев, Рос. Стратиев, Т. Апостолов, Стоян Димов, Г. Кутянов, Ал. Везенков (59‘ Силиян Шекеров), Юксел Реджебов, Кост. Латинов, Митко Николов (46‘ Й. Тосков), Минко Топузаков
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Р. Рафиев (85‘ Пл. Казаков), Т. Атанасов, Пл. Ганев (46‘ Вер. Страшников)

11.9.1982 г., 4 кр., Варна, 18.30, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0-0**, съдия: Доб. Белчев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вер. Страшников, Кр. Диамандиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов (74‘ Г. Кондов), Пл. Казаков (72‘ Пл. Ганев)
„Тракия“ Пд: К. Пейчев, Рум. Юруков, Ат. Маринов, Бл. Блангев, Славчо Хорозов, Коста Танев, Кост. Костадинов, В. Симов, Мар. Бакалов, П. Зехтински, Мит. Аргиров

26.9.1982 г., 5 кр., Казанлък, ст. Цв. Радойнов, **„Роз. долина“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Д. Димитров, 12 000 зр.
„Роз. долина“: Златко Минчев, Койчо Коев (6‘ Н. Дяков), Хр. Попов, Крально Орозов, Диньо Стоянов, Й. Тодоров, Кам. Петков, Хр. Гоцков, Ем. Личев, Ахм. Дормушев, Ат. Йовчев (46‘ Анг. Янев)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Марио Вълков, Кр. Диамандиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (46‘ Вер. Страшников) (81‘ Вал. Пейчев)

2.10.1982 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 2-1 (1-0)**, съдия: Димо Стойчевски, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Мар. Вълков, Крас. Диамандиев (79‘ Г. Кондов), Р. Рафиев (59‘ М. Бакърджиев), Т. Атанасов, Пл. Ганев
„Сливен“: Й. Филипов (79‘ Данчо Йоргов), Ненко Кънев, Н. Арабов, Анг. Калбуров, Ив. Пенчев, Г. Павлов (46‘ Ил. Христов), Веско Шаламанов, Тенко Тенев, Ив. Вълчев, Свет. Мирчев, Крас. Горанов
Голм.: 1-0 Мар. Вълков 29‘, 1-1 Калбуров 49‘, 2-1 Мар. Вълков 90‘
ЖК: Г. Жеков (ЧМ); Вълчев (Сл)

6.10.1982 г., 7 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, Г. Милев, 12 000 зр.
„Ботев“: Ил. Вълов, Вал. Цветанов, Венц. Божилов, Ем. Асенов, Вал. Малджански, Люд. Асенов, Юл. Емилов, Цв. Данов (83‘ Ив. Радославов), Ем. Маринов, Д. Ефремов, Т. Митов (60‘ Ил. Войнов)
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Мар. Вълков, Г. Кондов (72‘ Пл. Ганев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Крас. Диамандиев
Голм.: 1-0 Данов 33‘ (дуз.)

17.10.1982 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 1-1 (0-1)**, съдия: Д. Шарлачки, 20 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, М. Бакърджиев (82‘ Вал. Пейчев), Мар. Вълков (82‘ Вер. Страшников), Кр. Диамандиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев
„Л-С“: Б. Михайлов, Пл. Николов, Вес. Балевски, Крас. Коев, Н. Грънчаров, Гр. Григоров, Ем. Велев, Наско Сираков, П. Курдов, Ем. Спасов, Хр. Денчев (53‘ Бож. Искренов)
Голм.: 0-1 Спасов 37‘ (дуз.), 1-1 Т. Атанасов 65‘ (дуз.)
ЖК: Ив. Дончев (ЧМ); Сираков (ЛС)

31.10.1982 г., 9 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 8 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Д. Папазов, Ив. Илчев, Т. Райков, Цв. Мутафчиев, Крас. Димитров, Вал. Делиминков (74‘ Вл. Стоянов), Г. Маджаров, Ив. Йовчев (61‘ Н. Калушев), Ив. Притъргов, Ивл Коцев, Г. Илиев
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, Ив. Дончев, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Мар. Вълков (77‘ Пл. Ганев)
Голм.: 0-1 Р. Рафиев 69‘

6.11.1982 г., 10 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Н. Йонов, 4 000 зр.
„Спартак“ Пл: Вен. Николов, Венчо Съботинов, Цв. Цветков, Й. Милков, Цв. Кръстев, Лъч. Танев, Крас. Лазаров (70‘ Юс. Кюрдов), В. Даскалов, Й. Христов (46‘ Алъоша Димитров), Бл. Кръстанов, Пл. Гетов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Дончев, М. Бакърджиев, Кр. Диамандиев (36‘ Г. Кондов), Вал. Пейчев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Мар. Вълков (72‘ Пл. Ганев)
ЖК: Св. Светозаров (ЧМ)

21.11.1982 г., 11 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 0-0**, съдия: Вел. Цончев, 16 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, М. Бакърджиев, Ив. Дончев, Вал. Пейчев, Кр. Диамандиев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев
ЦСКА: Г. Велинов, Крас. Безински, Рад. Здравков, В. Тинчев, Я. Богомилов, Ал. Александров, Цв. Йончев, Г. Славков, Сп. Джевизов, Пл. Марков (46‘ Вал. Кулинов), Ружди Керимов
ЖК: Т. Марев (ЧМ)

27.11.1982 г., 12 кр., Бл-град, ст. Хр. Ботев, **„Пирин“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Янаки Великов, 8 000 зр.
„Пирин“ Бл.: Б. Кудрявцев, Мет. Андреев, Н. Боянов, Венц. Гочев, Г. Овнарски, Жоро Ванчев (58‘ Вал. Цветков), Рум. Стойчев (77‘ Д. Илиев), П. Цветков, Крас. Наков, Мет. Стоянов, Кост. Янчев
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вал. Пейчев (41‘ Вер. Страшников), Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов (23‘ Кр. Диамандиев), М. Бакърджиев
ЖК: Гочев (Пир)

4.12.1982 г., 13 кр., Варна, 14.00, **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 3-1 (2-0)**, съдия: Д. Шарлачки, 10 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, М. Бакърджиев, Мар. Вълков, Г. Кондов, Р. Рафиев (80‘ Вер. Страшников), Т. Атанасов, Пл. Ганев (65‘ Ив. Войчев)
„Беласица“: Мил. Каратанчев, Наско Станоев, Вал. Стоянов (67‘ Г. Митрев), Рум. Попов, Т. Кръжанов, Й. Попов, Ал. Вуков (46‘ Ив. Янев), Лозан Тренчев, Г. Бибишков, Д. Карадалиев, Кост. Кабранов
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 1‘, 2-0 Мар. Вълков 23‘, 2-1 Кабранов 50‘ (дуз.), 3-1 Т. Атанасов 55‘

11.12.1982 г., 14 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Д. Шарлачки, 3 000 зр.
„Славия“: Г. Гугалов, Д. Диев, Ив. Хайдарлиев, Свет. Калистратов, Ив. Илиев, Г. Георгиев (85‘ Руси Иванов), Ст. Василев (87‘ Ем. Серафимов), Павл. Димитров, Млад. Радков, Ботьо Малинов, Ил. Величков
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, М. Бакърджиев (73‘ Вер. Страшников), Кр. Диамандиев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Мар. Вълков (73‘ Пл. Ганев)
Голм.: 2-0 Радков 45‘, 77‘, 3-0 Величков 87‘

15.12.1982 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 1-0 (0-0)**, съдия: Мил. Захариев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Кр. Диамандиев (46‘ Т. Атанасов), Мар. Вълков, Г. Кондов, Р. Рафиев (63‘ Пл. Ганев), М. Бакърджиев, Ив. Войчев
„Етър“: Г. Тенев, Хр. Михайлов, Хр. Белчев, Сали Мустафов, Ст. Лъхчиев, Крас. Ковачев (76‘ Хр. Кънчев), Зах. Минчев, Н. Велков, Радия Дойчев, Ивн Младенов, Г. Цингов
Голм.: 1-0 Мар. Вълков 70‘
ЖК: Мар. Вълков (ЧМ); Минчев, Младенов (Ет)

5.3.1983 г., 16 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 0-0**, съдия: Бог. Дочев, 20 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, Вал. Пейчев, Мар. Вълков (70‘ Пл. Ганев), Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов (80‘ Кр. Диамандиев), М. Бакърджиев
ЖСК „Спартак“: Кр. Зафиров, Енчо Недев, Рум. Димов, Вл. Николчев, Сашо Борисов, Кр. Венков, Ст. Стефанов (70‘ Пл. Казаков), Б. Гьорев, Ив. Петров, Ж. Господинов, Ст. Найденов
ЖК: Т. Атанасов (ЧМ)

13.3.1983 г., 17 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2-1 (0-1)**, съдия: Ант. Василев, 2 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Пл. Николов, Ал. Дудов, Г. Бонев, Ал. Марков, Й. Стойков, Венц. Арсов (43‘ Наско Желев), Б. Илиев, Нако Дойчев, Бойчо Величков, Марко Богданов, Стойчо Стоев
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров (23‘ Вал. Пейчев), Ив. Иванов, Ив. Дончев, Мар. Вълков, Г. Кондов (80‘ Кр. Диамандиев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, М. Бакърджиев
Голм.: 0-1 Мар. Вълков 40‘, 1-1 Величков 50‘ (дуз.), 2-1 Дойчев 84‘

16.3.1983 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хасково“ 1-0 (0-0)**, съдия: Янаки Великов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вал. Пейчев, Мар. Вълков, Г. Кондов (35‘ М. Бакърджиев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (74‘ Вер. Страшников)
„Хасково“: Вълчан Танев, Тошко Янев, Рос. Стратиев, Т. Апостолов, Стоян Димов, Юксел Реджебов, Ал. Везенков, Кост. Латинов, Сашо Георгиев, Г. Кутянов (56‘ Митко Николов), Й. Тосков (61‘ Минко Топузаков)
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 53‘

26.3.1983 г., 19 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**, съдия: Димо Стойчевски, 12 000 зр.
„Тракия“: Д. Вичев (79‘ К. Пейчев), Рум. Юруков, Коста Танев (73‘ Крас. Манолов), Бл. Блангев, Славчо Хорозов, Мар. Бакалов, Кост. Костадинов, В. Симов, Антим Пехливанов, П. Зехтински, Ат. Пашев
„Ч. море“: Б. Манолков (67‘ Г. Попов), Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вал. Пейчев, Вер. Страшников, Г. Кондов, Кр. Диамандиев (46‘ Ог. Радев), Т. Атанасов, М. Бакърджиев
Голм.: 1-0 Зехтински 23‘ (псу), 2-0 Пашев 24‘, 3-0 Г. Жеков (авт) 60‘, 4-0 Манолов 75‘
ЖК: Ив. Иванов (ЧМ)

30.3.1983 г., 20 кр., Варна. 18.00, **„Ч. море“ – „Роз. долина“ 3-1 (0-0)**, съдия: Н. Йонов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Вал. Пейчев, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, М. Бакърджиев, Мар. Вълков (46‘ Кр. Диамандиев), Г. Кондов, Ог. Радев, Т. Атанасов (76‘ Г. Жеков), Вер. Страшников
„Роз. д.“ Казанлък: К. Петков, Крально Орозов, Хр. Попов, Н. Дяков, Диньо Стоянов, Г. Димитров, Кам. Петков, Хр. Гоцков, Ем. Личев, Ат. Йовчев, Кънчо Кънев (32‘ Жеко Желев)
Голм.: 1-0 М. Бакърджиев 53‘, 2-0 Т. Атанасов 59 (дуз.), 2-1 Димитров 64‘ (псу), 3-1 Ив. Дончев 81‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 75‘ Ив. Дончев (ЧМ)
ЖК: Ог. Радев (ЧМ); Стоянов (РД)

9.4.1983 г., 21 кр., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Вел. Цончев, 12 000 зр.
„Сливен“: Данчо Йоргов, Анг. Калбуров, Н. Арабов, Мет. Томанов, Тенко Добрев, Н. Бъчваров (46‘ Г. Павлов), Веско Шаламанов, Г. Йорданов, Ив. Вълчев, Ив. Методиев (73‘ Тенко Тенев), Крас. Горанов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вал. Пейчев, Кр. Диамандиев, Г. Кондов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев (89‘ Т. Атанасов), Вер. Страшников

16.4.1983 г., 22 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-0 (1-0)**, съдия: Г. Цветанов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, Вал. Пейчев, Вер. Страшников, Г. Кондов (75‘ Т. Атанасов), Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Ог. Радев (67‘ Пл. Ганев)
„Ботев“ Вр.: Ил. Вълов, Вал. Цветанов, В. Терзийски, Вал. Греков, Ив. Радославов, Люд. Асенов, Тод. Митов (79‘ Ив. Стоянов), Цв. Данов, Ем. Маринов, Д. Ефремов, Ил. Войнов
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 23‘

1982-83		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		0:3	2-0	3-1	2-1	3-1	3-0	1-1	3-0	4-2	1-0	3-1	4-2	2-1	3-0	2-0
2.	Л-С	0:0		2:0	1:0	1:0	6:2	1:0	3:1	3:1	3:0	3:0	4:0	1:0	1:0	3:0	2:1
3.	Трак	1-1	2-0		6-2	3-1	3-2	5-2	2-1	4-0	5-1	3-0	2-0	2-1	3-2	1-0	4-1
4.	ЛокС	1-1	2-1	4-2		3-1	1-0	0-0	2-1	2-1	1-1	2-1	2-2	3-2	3-0	2-1	3-1
5.	СпПл	2-2	0-1	4-3	2-0		3-2	1-1	3-1	0-0	2-1	4-1	1-0	1-1	2-1	3-0	2-0
6.	Слив	1-1	1-0	3-2	1-0	2-1		5-0	1-0	0-0	4-0	1-0	1-0	3-1	3-1	2-1	2-1
7.	СпВн	0-1	2-1	1-1	3-0	1-0	3-0		2-0	2-0	4-1	0-0	1-0	2-1	2-1	4-2	4-0
8.	Етър	0-1	2-1	0-3	2-2	1-0	3-0	3-0		1-0	4-2	1-0	2-1	3-0	2-0	2-1	3-1
9.	ЧМ	0-0	1-1	0-0	1-1	0-2	2-1	0-0	1-0		3-1	1-0	0-0	1-0	1-0	3-1	6-0
10.	БелПч	0-0	2-0	1-1	2-0	0-0	1-0	3-1	1-0	2-1		4-1	2-1	4-0	2-1	3-2	6-4
11.	БотВр	2-3	0-0	1-0	0-0	4-1	2-2	2-1	0-2	1-0	4-0		3-0	2-3	2-1	1-0	2-0
12.	Слав	2-0	1-4	0-0	0-0	0-1	2-1	2-0	6-2	3-0	2-1	1-0		1-2	1-1	4-0	1-0
13.	ЧцБс	1-4	1-1	3-0	1-0	3-2	1-1	1-0	2-0	0-1	3-0	0-4	0-0		2-1	5-2	2-0
14.	Хас	1-1	0-1	0-1	1-0	2-1	4-3	1-0	3-0	0-0	1-0	0-1	3-1	1-0		4-0	2-2
15.	Роз.д.	2-0	1-1	3-3	1-2	4-1	2-1	1-0	0-0	0-0	2-0	1-2	0-1	1-2	1-0		1-0
16.	Пирин	0-1	1-1	2-0	1-0	0-4	1-0	2-0	2-0	0-0	0-0	0-2	1-2	2-1	3-1	0-0	

1.5.1983 г., 23 кр., София, ст. Левски, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 3-1 (0-0)**, съдия: Вел. Цончев, 6325 зр.
„Л-С“: Б. Михайлов, Пл. Николов, Вес. Балевски, П. Петров, Н. Грънчаров, Гр. Григоров (58‘ Хр. Денчев), Руси Гочев (70‘ П. Курдов), Наско Сираков, Мих. Вълчев, Ем. Спасов, Бож. Искренов
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, Ив. Дончев, Вер. Страшников, Г. Кондов, Р. Рафиев, Вал. Пейчев (73‘ Ив. Войчев), М. Бакърджиев (75‘ Т. Атанасов)
Голм.: 2-0 Вълчев 65‘, 68‘ (дуз.), 2-1 Т. Атанасов 76‘, 3-1 Вълчев 85‘
ЖК: Св. Светозаров (ЧМ)

8.5.1983 г., 24 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1-0 (0-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Ив. Дончев, Ив. Иванов, М. Бакърджиев, Вер. Страшников, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Ив. Войчев (46‘ Пл. Ганев)
„Ч-ц“ Бс: Д. Папазов, Ив. Илчев, Т. Райков, Рос. Кавръков (73‘ Цв. Мутафчиев), Крас. Димитров, Г. Маджаров (53‘ Вл. Стоянов), Вал. Делиминков, Стоян Мавров, Ив. Притъргов, Н. Калушев, Ивл Коцев
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 60‘

21.5.1983 г., 25 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 0-2 (0-1)**, съдия: Бог. Дочев, 2 500 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Г. Жеков, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, Ив. Дончев (59‘ Вал. Пейчев), Пл. Ганев (53‘ Мар. Вълков), Г. Кондов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Вер. Страшников
„Спартак“ Пл.: Стан. Пърчанов, Венчо Съботинов, Тони Джеферски, Ал. Бенчев, Цв. Кръстев, Цв. Цветков, Альоша Димитров (46‘ Крас. Лазаров), В. Даскалов, Лъч. Танев, Д. Тодоров, Пл. Гетов (83‘ Назъм Мехмедов)
Голм.: 0-1 Гетов 40‘, 0-2 Танев 47‘

25.5.1983 г., 26 кр., София, ст. Н. армия, 18.00, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: К. Харизанов, 8 000 зр.
ЦСКА: Г. Велинов, Кр. Безински, Я. Богомилов (46‘ Дин. Димитров), В. Тинчев, Г. Димитров, Рад. Здравков, Цв. Йончев, Ружди Керимов, Г. Славков, Пл. Марков (74‘ Сп. Джевизов), Стойчо Младенов
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев (48‘ Кр. Диамандиев), Ив. Войчев (74‘ Вер. Страшников)
Голм.: 1-0 Здравков 28‘ (дуз.), 3-0 Славков 60‘, 64‘

28.5.1983 г., 27 кр., Варна. 18.00, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 6-0 (2-0)**, съдия: Вел. Цончев, 1 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов (68‘ Вал. Пейчев), М. Бакърджиев, Пл. Ганев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Ив. Войчев (71‘ Вер. Страшников)
„Пирин“: Ат. Атанасов, Ив. Лардев, Рум. Ряхов (36‘ Альоша Ризов), Евл. Станоев, Й. Самоковлийски, Кост. Янчев, Рум. Стойчев (46‘ Ст. Славков), Д. Илиев, Кр. Наков, Сп. Занков, П. Михтарски
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 6‘, 2-0 Т. Атанасов 27‘ (дуз.), 3-0 Лардев (автг.) 59‘, 4-0 Пл. Ганев 64‘, 5-0 Т. Атанасов 67‘, 6-0 Вер. Страшников 69‘

4.6.1983 г., 28 кр., Петрич, ст. Цар Самуил, **„Беласица“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Г. Камишев, 8 000 зр.
„Беласица“: Мил. Каратанчев, Наско Станоев, В. Танев, Кр. Узунов, Й. Попов, Ал. Вуков, Ив. Янев (85‘ Вал. Стоянов), Лоз. Тренчев, Кост. Кабранов, Д. Карадалиев, Г. Митрев
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, М. Бакърджиев, Пл. Ганев, Г. Кондов (58‘ Кр. Диамандиев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников (83‘ Ив. Войчев)
Голм.: 1-0 Кабранов 31‘, 1-1 Р. Рафиев 38‘, 2-1 Кабранов 65‘
ЖК: Станоев (Бел); Пл. Ганев (ЧМ)

8.6.1983 г., 29 кр., Варна, 18.30, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0-0**, съдия: Н. Бояджиев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров, Ив. Иванов, М. Бакърджиев (74‘ Вал. Пейчев), Пл. Ганев, Г. Кондов, Рафи Рафиев, Т. Атанасов, Мар. Вълков (46‘ Вер. Страшников)
„Славия“: Славчо Никленов, Руси Иванов, Ив. Хайдарлиев, Свет. Калистратов, Ив. Илиев, Ив. Писков, Ст. Василев, Илиз Алиев, П. Александров, Ботьо Малинов; Жеко Андреев (71‘ Павл. Димитров)
ЖК: Калистратов (Сл)

11.6.1983 г., 30 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Ив. Гайдаров, 5 000 зр.
„Етър“: Г. Тенев, Хр. Михайлов, Ст. Лъхчиев, Крас. Калчев (82‘ Хр. Белчев), Бойко Димитров, Крас. Ковачев (62‘ Хр. Кънчев), Зах. Минчев, Н. Велков, Радия Дойчев, Ивн Младенов, Г. Цингов
„Ч. море“: Б. Манолков, Ив. Дончев, Т. Марев, Св. Светозаров (82‘ Мар. Вълков), Ив. Иванов, Вал. Пейчев, Кр. Диамандиев, Г. Кондов, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев
Голм.: 1-0 Велков 75‘ (пну)

„Ч. море“ Вн,1982-83 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Борис Манолков	30	
Тодор Марев	30	
Иван Дончев	29	1
Рафи Рафиев	28	6
Тодор Атанасов	28	7
Иван Иванов	27	
Георги Кондов	26	1
Пламен Ганев	25	1
Милен Бакърджиев	24	1
Георги Жеков	23	
Красимир Диамандиев	22	
Валери Пейчев	21	
Верони Страшников	20	1
Светозар Светозаров	19	
Марио Вълков	16	5
Иван Войчев	7	
Огнян Радев	3	
Пламен Казаков	2	
Георги Попов	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септемврийско знаме“	30	18	9	3	52-26	45
2.	Левски - Спартак София	30	18	6	6	50-21	42
3.	Тракия Пловдив	30	16	6	8	62-40	38
4.	Локомотив София	30	12	8	10	39-40	32
5.	Спартак Плевен	30	13	5	12	46-40	31
6.	Сливен	30	13	4	13	46-45	30
7.	ЖСК Спартак Варна	30	12	5	13	36-38	29
8	Етър Велико Търново	30	13	3	14	38-41	29
9.	Черно море Варна	30	9	11	10	24-28	29
10.	Беласица Петрич	30	12	5	13	43-54	29
11.	Ботев Враца	30	13	4	13	38-35	28*
12.	Славия София	30	11	6	13	35-37	28
13.	Черноморец Бургас	30	12	4	14	41-47	28
14.	Хасково	30	9	4	17	34-41	22
15.	Розова долина Казанлък	30	7	5	18	30-53	19
16.	Пирин Благоевград	30	7	5	18	26-54	19

1983

От актива на „Ботев“ Враца са извадени 2 точки, поради отпадането на младежкия им отбор от Северозападната „В“ група

***

Подобно на предната година, заелите 13 и 14-то място в крайното класиране, играят бараж за оставане/влизане в „А“ РФГ срещу класиралите се на вторите места в двете „Б“ групи.

утрален терен в Карнобат с „Берое“ Ст. Загора – първенец на зона „Арда“. Срещата премина много оспорвано, като редовното време завърши без да бъде излъчен победител – 1-1. Дадени бяха две продължения по 10 минути. Победния си гол младите черноморци постигнаха в 98-та мин. след свободен удар от около 35 метра на Юл. Христов. Резултат – 2-1 за „Ч. море“.

Следващия съперник на черноморци е „Локомотив“ Пд. Срещата ще се играе също на неутрален терен. При победа „Ч. море“ ще се бори за разпределение на местата от 1-во до 4-то място. ***Бог. Стефанов***“

(Бел. „Ч. море“ не се класира между последните четири)

***

Разкритията за продадения мач срещу „Спартак“ Плевен довеждат до силни сътресения в клуба. В резултат 6 футболисти от основния състав са отстранени. Б. Манолков и Ив. Иванов получават ефективни присъди, Г. Кондов и Ив. Дончев приключват кариерите си, а Св. Светозаров и Р. Рафиев получават наказание от спиране на състезателни права за по 6 месеца.

Как се стига до всичко това. Треньорът Спас Киров разказва през 1992 г.: „Събираха всички треньори от „А“ група на семинари. В една от паузите треньора на „Спартак“ Плевен, Иван Иванов подхвърли, че този мач във Варна щял да го вземе. Тогава не отговорих, просто не му обърнах внимание. Започнаха да витаят слухове, че мача щял да бъде продаден. За самият мач се подготвихме нормално. Първото полувреме завърши 1-0 за „Спартак“ Плевен. В съблекалнята окуражих футболистите, да не падат духом, да продължават да търсят гола, да не се подават на провокации. Още не знаех за уговорката. През второто полувреме започнах да се съмнявам, че са го уговорили за равен. Това сякаш бях готов да го приема, но когато падна втория гол, станах и отидох до борчето на изхода от игрището и догледах мача от там. В понеделник се явих при ръководството и казах, че повече не искам да съм треньор. Казаха ми да се успокоя, следващия мач беше срещу ЦСКА и така или иначе трябвало да паднем, Тошко Великов щял да води отбора до София и за следващия мач отново да съм с отбора. Категорично отказах и си тръгнах. След няколко седмици ме поканиха в предаването „Всяка неделя“ да говоря с Кеворк Кеворкян в интервю под надслов „Един треньор си отива“. Там казах, че съм се съмнявал в няколко човека. Може би това доведе до разпити в милицията, последваха арести, първо на Рафиев и Светозаров и кълбото взе да се разплита. Този мач ще ми тежи до края на живота и най-вече, че бях предаден от футболист, който аз взех от юношите и започнах да налагам в първия отбор.“

Треньорът на „Спартак“ Плевен Иван Иванов загива по това време в автомобилна катастрофа на път за София и в колата му е открит тефтер, в който са записвани какви суми и на кого са плащани, което улеснява следствието (тази информация е взета от интернет и има някаква мистика около нея). „Спартак“ Плевен е изваден от групата и изпратен в „Б“ РФГ, а за освободеното място се срещат отпаднали от баража за влизане/оставане в „А“ група „Локомотив“ Пловдив и „Осъм“ Ловеч (2-1).

На новият треньор Тодор Великов и помощника му Абил Билялов предстои трудната задача да съставят за кратко време отбор, който да се задържи в „А“ РФГ.

Милен Бакърджиев, Георги Жеков, Недялко Младенов (Сливен и ЦСКА) и Валери Пейчев, гости на сватбата на Марио Вълков и съпругата му Веска през лятото на 1983 г.

Борис Влайков Манолков

(р. 16.6.1954 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1979-83, 1988
„А“ РФГ: 117 мача
„Б“ РФГ: 1 мач

„От Драгоман съм, но израснах в дом за сираци в Долна баня. Майка ми е починала, когато съм бил на две години, официалната ми рождена дата е 16 юни. В ЦСКА, когато ме направиха офицер ме писаха роден на 16.11., което не е вярно. Офицерското ми звание го отнеха няколко години по-късно.

Започнах да играя футбол в училище. Още от начало застанах на вратата, което ми харесваше, въпреки че не пораснах много на ръст и останах един от ниските вратари в българския футбол, а и в тези ранни години брат ми често ме наказваше когато направя грешка в някой мач. Там в Долна баня ме харесаха от Сливница и преминах в юношеския им отбор. На 16 години играех в „Б“ група за „Сливнишки герой“. След разединението на ЖСК „Славия“ през 1971 г. преминах в „Локомотив“ Сф. Там си изкарах и казармата. Титулярен вратар беше Костадинов, след това дойде Румянчо Горанов от „Левски“ и аз му бях резерва. Минаха години, докато успея да се докажа. Вземаха ме и в националния отбор. (бел. в този период Манолков изиграва 21 мача за младежкия нац. отбор и два за „А“ отбора на България)

Борис Манолков със сина си Владимир на ст. „Черно море“ (Тича)

През 1977 г. преминах в ЦСКА, играх титуляр в около 20 мача.

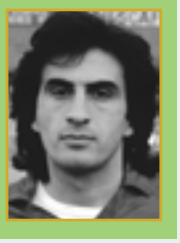
Когато Божил Колев се върна в „Черно море“ през лятото на 1979 г. ме потърси. Трябвало му вратар. Аз бях на почивка със семейството си в Китен и от там заминах направо за Варна. Бях титуляр още в първия мач. Играл съм във всички важни срещи от този период. Имахме много силен отбор, можехме да победим всеки в България. В международните мачове също се представихме добре. Играехме срещу футболисти от световна класа. От турнето в Мароко като скъп спомен ми остана вратарската фланелка на „Интернационал“ Порту Алегре. Подари ми я лично вратарят им (Гасперин). Играх с тази фланелка много години след това. Беше „Адидас“ в сив неутрален цвят и вървеше с всички екипи на съотборници и противници.

Отбора се разби с Плевенската афера. Толкова мачове се продаваха тогава, но си го изкараха на нас за назидание на всички. Според мен, най-активно за тези наказания се намесиха хората свързани със „Спартак“ (футболисти и ръководители) , защото те бяха отбор на МВР. Изкарах си наказанието и веднага си възобнових правата.

През 1988 г. треньор на „Ч. море“ беше отново Божил Колев. Свърза се с мен и ме покани да се присъединя към отбора. Те тогава бяха в „Б“ група. Върнах се с голямо желание и тренирах здраво няколко седмици с идеята, че отново ще пазя на „Ч. море“. На мача в Шумен (5.3.1988 г.) влязох през второто полувреме. На другия ден адмирала (Янакиев) свика ръководството и решиха, че не съм можел повече да играя за „Черно море“. Така приключих с Варна, но ме взеха в „Локомотив“ Сф. През следващия сезон даже пазих във Варна срещу „Ч. море“ (0:0, 13.8.1988 г.). След това играх и в „Сливнишки герой“. Бях треньор в „Локомотив“ до 2015 г., докато Гигов напусна отбора. Сега съм охрана на полигона в Сливница.

Синът ми Владимир също е вратар. Играл е в „Локомотив“ Сф, „Септември“, „Спартак“ Плевен, „Беласица“. Сега е треньор на деца вратари.“

Милен Николов Бакърджиев

(р. 24.10.1961 г.)
Позиция: халф
„Ч. море“: 1980-89, 1992-95
„А“ РФГ: 216 мача/15 гола
„Б“ РФГ: 128/16

„От както се помня съм свързан с футбола. Израснах в кв. Аспарухово, който се знаеше като люпилня на футболни таланти. Големите се събираха в училищния двор на у-ще „Л. Каравелов“ да играят и ние по-малките покрай тях. Така се увличах, че когато нашите ме изпращаха за хляб сутринта, идваха да ме прибират по обяд, без да съм купил хляб. Играеше се много и се учехме един от друг. Имаше много таланти, но за да пробиеш по-късно в мъжкия отбор се изискват много качества.

Имаше училищни първенства, които се провеждаха на ст. „Ч. море“. С голям ентусиазъм ходехме на тях. Нямахме екипи, шиехме си сами номерата на фланелките. Бях в 4-ти клас (11 годишен) след едно такова първенство Атанас Аврамов - Кафето ме покани да тренирам в детския отбор на „Черно море“. От Аспарухово до „Тича“ се сменят два автобуса и имаше подвижен мост, за който се чакаше, за да се премине над канала. Не беше лесно, а и се криех от нашите, че тренирам. Майка ми беше детска учителка, а баща ми електроконструктор в „Трансстрой“. Те нямаха амбиции да ме правят футболист и тази тема не я обсъждахме. Не ме поощряваха, защото с играта на футбол се късат обувки, панталони и трябва да се купуват нови. В един апартамент живеехме две семейства, нашето от четири човека, живеехме в една стая. Когато се обаждаха по телефона да ме проверяват в къщи дали уча, сестра ми им казваше, че съм на кръжок. Бях записан във всички видове кръжоци. Когато започнахме да играем мачове в неделя, трябваше да им кажа че играя в децата на „Ч. море“, което не ги зарадва много, но това че от отбора ни хранеха на обяд след мачовете ги направи по-благосклонни. За тях ученето беше най-важното и това, че бях отличник ми помогна и в спорта. Всяка 5-ца в училище ми се отразяваше на тренировките. Даже за една година почти бях спял с футбола, за да мога да се подготвя за приемен изпит в Строителния техникум, който беше от елитните техникуми, приемаха само 18 човека от областта. Това ми помогна по-късно и в живота след футбола. Сега се занимавам със строителство.

Минах през всички възрастови групи в „Ч. море“. След Кафето тренирах и при Вл. Грозданов, Я. Атанасов и най-вече при Сим. Нинов, който беше точен и взискателен човек. Винаги играех в по-горната възрастова група. В мъжете влязох, когато Иван Василев и Божил Колев бяха треньори. Тогава имаше много силен отбор със стабилни титуляри и беше много трудно да се наложиш. Голяма конкуренция с качествени футболисти. Самото влизане в отбора беше голяма чест за мен. Дебютирах в Сливен, 2-2 завършихме (3.5.1980 г.). Помня вълненията преди и след мача. Излязох титуляр в този мач, не съм притеснителен, имам вътрешна дисциплина, разбирам добре какво се иска от мен и го изпълнявам. За да се наложиш в отбора, трябва да играеш така, че да те иска публиката. Състава се определя от 5-6 човека. Когато си млад, има такива, които казват: „Той е млад, има време за него да играе“, но ако публиката те иска, няма как да те оставят настрана. Когато в първите десетина мача показах стабилни игри, ме извикаха и в младежкия национален отбор. Данко Роев ми беше треньор там. Така си извоювах и мястото като титуляр в отбора. Когато се върнех във Варна от лагери или мачове с младежките национали, някои от по-старите ме посрещаха малко „на нож“. Бях поне с 6 – 7 години по-млад от съотборниците си, а вече със сериозна заявка за титуляр в средната линия. Не, че не ме приеха добре, но конкуренцията беше много голяма. Тренировките ни бяха по-тежки от мачовете. Имаше футболисти, които се представяха много добре на тренировките, но в мачовете бяха неубедителни и обратното. За това казвам, че футбола е наука, не е проста работа. Виждал съм големи таланти, които не успяха да се реализират, по трудно адаптивни, по-мързеливи. Има много фактори, които играят докато влезеш в големия футбол. Да бъдеш титуляр в „А“ група и то за отбор като „Черно море“ е голяма чест и голямо удоволствие. Мислиш как ще се представиш, как ще те оценят хората, не ти е даже до пари. Особено като излизахме от съблекалните на „Юрий Гагарин“ и видиш пълния стадион и зеления терен, влизаш в един друг свят. Например мача на сборния отбор на Варна срещу „Нотингам Форест“, неотдавнашни носители на КЕШ с треньор Брайън Клъф. Събраха ни на лагер в Гранд хотел „Варна“. Сутринта играхме карти, починахме малко след обяд и когато излязохме на стадиона и видяхме публиката си казах: „Ние сме най-големите престъпници“. Но в самия мач се мобилизирахме максимално и видяхме, че английските футболисти като единици по нищо не превъзхождат никой от нас. Дори като качества и индивидуална техника може би ние ги превъзхождаме. Но в самият стил на игра, в нашия футбол (аз го наричам „чорбаджийски футбол“), тежестта пада върху няколкото лидери, докато при тях 11 човека играят едновременно. Това задушаващо усещане никога не съм го имал, когато съм играл срещу български отбор. Те са като машина, която ежеминутно произвежда някакъв продукт, докато при нас, ние правим нещо, което е много хубаво за момента, но няма постоянство и ефекта се губи. Тогава Асен Михайлов дойде в полунощ от някаква дискотека, но все пак на терена беше свеж, все едно е почивал

в курорт. Както е и в живота. Българинът е много добър индивидуалист, може да пробие на всякъде, но в общност много трудно функционира.

Най-тежките моменти бяха, когато наказаха шест човека и трябваше всичко да се прекроява, а аз по това време бях със счупен крак. В последния мач със „Славия“ прескочих вратаря им, за да не го ударя и Иван Илиев ми стъпи на крака. Счупи се кост на ходилото и по принцип сега се гипсира само до глезена, а на мен ми гипсираха крака до коляното и мина доста повече време, докато се възстановя – шест месеца.

Един от хубавите моменти в кариерата ми е когато отидох да играя в Кипър. Срещнах се с друг манталитет, с нещо което го няма при нас и прави силно впечатление. Тогава на възраст под 29 години нямаше как да се излезе от България и повечето футболисти отиваха да играят в Кипър. След това системата се „поразчупи“ малко. Специалистите казват, че големите успехи, които постигна българския футбол през 1994 г. се постигнаха с футболистите, които преминаха през това сито, през тази конкуренция. Пробиваше се трудно в отборите.

През 1988 г. играхме финал за КСА, представихме се добре в турнира и „Омония“ поканиха Божил Колев за треньор. Те бяха набелязали няколко футболисти, между които и мен. Проблема беше, че нямах още навършени 29 години, но Божил Колев и председателят на „Ч. море“ (Шишков беше тогава) помогнаха много и преминах в „Омония“ през 1989 г. Тогава позволяваха само двама чужденци в отбора и не беше лесно да изберат точно теб. Другият чужденец беше Тибор Мичинец (с мачове за националния отбор на ЧССР).

Нашите договори с фирмата „Спорткомерс“ бяха доста странни ако се погледнат в днешно време. Според този договор нямахме право да получаваме повече от посланика на България, чиято заплата беше 1200 щатски долара. Така всеки месец трябваше да се отчитам с 600 долара в посолството. При другите това го нямаше и на нас българите не ни беше много приятно. Поради тази причина следващите два сезона преминах в „Халканорас“, за помалко пари, но каквото заработиш си остава за теб.

„Омония“ бяха шампиони на Кипър, когато ме взеха и още същото лято се паднахме да играем за КЕШ срещу шампиона на Австрия, „Сваровски Тирол“. Треньор им беше Ернст Хапел, който каза доста ласкави думи за играта ми. Пазя си вестника с интервюто му. За тях играеха тогава Бруно Пецей, Петер Пакулт – австрийски национали. Ханзи Мюлер също. Този човек даваше пасове на 50-60 метра от място, без да се засилва.

Сезона, когато аз играх в „Омония“ (1989-90) станахме втори и за купата на УЕФА отстраниха „Славия“ София, но аз не бях вече в отбора. Когато ми изтече три годишния договор се върнах в „Черно море“ и играх още три години.“

ВАРНЕНСКИ КОНЦЕРТ

ПРИСПИВНА ЧЕРНОМОРСКА ПЕСЕН

•"А" РФГ • 1983-84 г.

НАДЕЖДИ – И МАЛКИ, И ГОЛЕМИ...

СПАСОВ (Ч. М.) — В СРЕДАТА. АВТОР НА ГОЛА В ПЕТРИЧ, КОЙТО СПАСИ „МОРЯЦИТЕ".

БЕЗПЛОДНА ОБСАДА

КОГАТО ТОЧКАТА ГОВОРИ...

IX КРЪГ ПЪРВА ПОБЕДА НА „ЧЕРНО МОРЕ"

Изненадата бе във Варна

ПОСРЕДСТВЕНО

Триумф и на собствен терен

Възможностите бяха повече

САМО „ЧЕРНО МОРЕ" БЕЗ ПОБЕДА...

С тревога и надежда

Равенство срещу силен съперник

1983

***Николай Стоев Панайотов – Кольо Гипса**, (р. 7.10.1958 г.), 4 мача в „А“ РФГ като халф. „Дойдох в „Ч. море“ от Каварна, иначе съм юноша на „Спартак“. Спас Киров ме познаваше, когато беше за малко треньор на „Спартак“, а Билялов беше пом. треньор в Каварна и когато отиде в „Ч. море“ настояваше да ме вземе там. Играх малко през този сезон и след това отидох в Белослав.“ В младежките си години Ники Стоев е талантлив и техничен футболист от ранга на Пламен Гетов, но липсата на амбиция и постоянство не му позволява да си развие таланта. Стоев работи като охрана на игрищата в Морската градина.*

Тодор Великов

Със заминаването на Спас Киров още след мача срещу „Спартак“ Плевен (21.5.1983 г.), поста на старши треньор е зает от помощника му **Тодор Великов** – също бивш футболист на „Ч. море“, играл като полузащитник в периода 1965-73 г. За свой помощник Великов назначава бившия си съотборник Абил Билялов, който преди това е бил помощник треньор на Янко Кирилов и Иван Филипов в Каварна.

„Имахме огромни кадрови проблеми. Шест титуляри напуснаха поради спрени състезателни права. Милен Бакърджиев беше със счупен крак, Георги Жеков беше военен и реши да се откаже от футбола. Отиде офицер в Спортна рота, трябваше да го уговаряме да се върне, но не беше тренирал. Това са осем титулярни футболисти, които изгубихме изведнъж в началото на първенството. Кажи-речи, цял отбор. За вратар имахме Георги Попов, който нямаше още никакъв опит в „А“ група. Йордан Филипов дойде от Сливен и проведе част от подготовката с нас, но не успяхме да го картотекираме, както стана и с Ангел Рангелов. Доста хора дойдоха на проби, предимно такива, с които клубовете биха се разделили лесно. Извикахме Николай Стоев от Каварна, но той по време на сезона каза, че не можел да издържа на натоварванията и се отказа сам.

Най-интересен беше може би случаят с Никола Спасов. Той беше отишъл от „Локомотив“ Сф в „Дунав“ Русе, но там имал проблеми със спазване на режима. Нашият администратор (кап. I р.) Александър Кисимов го познавал от някъде и ме попита дали не искам да го видя на проби. Спасов беше халф, но в двустранните игри го видях, че има нюх към гола. Чудех се дали да го задържа даже, но видях в него евентуален заместник на наказания Рафиев. Казах на клубния лекар да му дава там витамини и каквото трябва, да го вдига на крака и да го вкарваме във форма. Така стана, че открих един от най-големите голмайстори в историята на „Черно море“. Следващата година взехме и брат му Юлиян.

Наложих в състава Валерий Каров, Огнян Радев, Тинко Въжаров, изпробвах Иван Стоянов (Дългия), Младен Дамянов и почти всички от младежкия отбор, който играеше във „В“ група получиха възможност за изява. После, когато отидох треньор в Търговище взех със себе си Ив. Стоянов и Верони Страшников.“

***

Отборът напускат шестимата наказани: **Иван Иванов, Борис Манолков, Иван Дончев, Георги Кондов, Рафи Рафиев и Светозар Светозаров,** като в. „Нар. спорт“ от 28.1.1984 г. съобщава, че правата на Рафиев и Светозаров се възстановяват от 1.2.1984 г. и те се завръщат в клуба през пролетния полусезон. Наказанията са обявени във в. „Нар. спорт“ от 11.8. 1983 г., когато голяма част от подготовката за новия сезон вече преминала и до началото на шампионата остават точно шест дена. **Георги Жеков** също напуска след края на изминалия сезон, но е върнат „на пожар“, поради липса на опитни защитници. **Валери Целов** преминава в „Академик“ Свищов.

Новите в отбора са **Никола Спасов** от „Дунав“ Русе, **Николай Стоев** от „Калиакра“ Каварна, **Неджиб Хамидов** от „Лудогорец“ Разград, **Стоян Филипов** от „Черноморец“ Бургас. От младежкия състав са включени **Огнян Радев**, **Валерий Каров**, **Валерий Николов**, **Христо Христов – Гардероба**, **Бранимир Байчев**, **Младен Дамянов** и **Иван Стоянов – Дългия**. На проби идват много футболисти, между които Йордан Филипов и Ангел Рангелов, по повод на което Стефан Янев пише статия във

В. „Полет“, 10.10.1983 г.: „За повече яснота. Вратарят Филипов, който е офицер от БНА, две години игра в отбора на „Сливен“. Съгласно правилника той може да смени клубната си принадлежност само веднъж на три години, т.е. след една година. Преди този срок би могъл да придобие състезателни права за друг клуб, ако пожелае да прекрати службата си в

V
ФУТБОЛЕН ТУРНИР
• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •
| ВАРНА | 26 - 31 юли 1983 |
ЧЕРНО МОРЕ
1913
ОАС
F.C. HANSA
Л С
FC Hansa Rostock
група 1: "Кадис" /Испания/, "Железничар" /Сараево/ ,"Витковице"/Острава/, ЖСК "Спартак" /Варна/
група 2: „Черно море"/Варна/ „Олария" /Рио де Жанейро/, „Ханза" /Рощок/, „Левски-Спартак" /София/

1983

Стоян Филипов Филипов *(р. 25.4.1961 г.), 4 мача като ляв бек. „От Бургас съм и от школата на „Черноморец“. Играх 2 години в „Нефтохимик“, когато се обединиха с „Локомотив“ Бургас през 1981 г. Там изкарах и службата си. По регламент, когато се уволних трябваше да се върна в клуба, на който съм юноша. Там обаче не се разбрахме нещо, а с вратаря Г. Попов бяхме приятели. Той беше в „Ч. море“, а там им трябваха футболисти. Говори с Т. Великов и така ме взеха във Варна. Помогнах с каквото можах, не отпаднахме тогава, което беше главната цел на отбора. От „Черноморец“ се опитаха да ми правят спънки и да търсят нарушение в преминаването ми в „Ч. море“. Следващия сезон отидох в Несебър и играх там 10 години в „Б“ група и в зоните.“*

армията или да бъде уволнен. БФФ може да удовлетвори постъпилата от него молба за преминаване във ФСФД „Черно море“ само при това условие. … Йордан Филипов не е напуснал редовете на БНА.

Случаят с Рангелов е друг. Той също представя молба за преминаване в „Ч. море“, но това бе в периода, когато притежаваше „червена карта“, като професионален състезател на гръцкия „Ираклис“. Това означаваше, че той е под властта на „Ираклис“, с когото договорът му не е изтекъл и че не е зависим от разпоредбите на БФФ. Рангелов уреди отношенията си с гръцкия клуб, но бе длъжен по силата на нашия правилник да се върне в своя клуб ЦСКА „Септ. знаме“. Само с негово разрешение можеше да премине в друг отбор. ЦСКА „Септ. знаме“ картотекира Рангелов в „Армеец“ и той се състезава в Южната „Б“ РФГ. Така че в започналото първенство Рангелов може да играе само в армейския отбор.

БФФ оценява положително принципното решение на ръководството на „Ч. море“ в случая със „Спартак“ Плевен и удължи срока за преминаване на още 6 състезатели в състава на варненци, при условие че тези състезатели ще получат разрешения от своите дружества. …“

***

В петият летен международен футболен турнир, отборите са разделени в две групи като системата е на елиминации, а не както до сега всеки-срещу всеки. Това означава, че победителите от първите мачове играят един срещу друг за определяне на победителя в групата, а победените се срещат за класиране от 5 до 8 място.

1-ва група: „Кадис“, „Железничар“ Сараево, „Витковице“ Острава, ЖСК „Спартак“

2-ра група: „Олария“ Рио де Жанейро, „Ханза“ Рощок, „Левски-Спартак“, „Ч. море“

27.7.1983 г., ст. Ю. Гагарин, 20.30, **„Ч. море“ – „Hansa” Rostock 1-2 (0-1)**,

Голм.: 0-1 Арнхолд 5‘, 1-1 Н. Спасов 49‘, 1-2 Кашке 79‘

Пропусната дузпа: 56‘ Т. Атанасов (ЧМ)

В. „Нар. дело“, 28.7. 1983 г.: „… Мачът започна с разменени атаки към двете врати. Активният защитник на Ханза Арнхолд (2) се включи опасно в една от нападателните акции на своя тим и отбеляза отблизо първия гол в 5-та мин. Това не смути значително променения състав на черноморци, които методично и настойчиво строяха своите атаки и неведнъж застрашаваха вратата на съперника си. В 25-та мин. удар на Атанасов изпрати топката в гредата.

По-интересна беше играта през второто полувреме. Отборът на „Ч. море“ вече стоеше по-стабилно на терена и организира ред смислени и изненадващи акции с участието и на защитниците Светозаров (4), Марев (3) и Атанасов (5). Закономерно в 49-та мин. Спасов (8 – състезател преминал от „Дунав“ Русе) изравни, като би силно и точно от около 25 метра. Силна атака организира „Ч. море“ в 56-та мин. Точен пас на Стоев (10) изведе Рафиев (9) в изгодна позиция срещу вратаря на „Ханза“, но последва събаряне в наказателното поле и дузпа. Зад топката застана Атанасов, но вратарят Шнайдер предугади посоката на удара и изби топката.

Десет минути преди края далечен удар на Кашке (16) намери неподготвен вратаря Попов и отборът на „Ханза“ поведе с 2-1. До края нов гол не беше постигнат. ***Т. Трифонов***“

В другия мач от групата „Олария“ побеждава „Левски-Спартак“ след изпълнение на дузпи и ще спори с „Ханза“ за място във финала. „Ч. море“ и „Левски-Спартак“ се срещат за разпределение на местата от 5 до 8 място.

29.7.1983 г., ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 0-3 (0-2)**,

Голм.: 0-1 Курдов 26‘, 0-2 Григоров 42‘, 0-3 Курдов 56‘

Ч.К: Диамандиев (ЧМ)

В. „Нар. дело“, 30.7. 1983 г.: „Едва ли някой бе очаквал отборът на „Ч. море“ да победи вицешампиона. Надеждите на варненската публика бяха да видят един добър мач, в който черноморци да се противопоставят достойно на своя съперник. Но и тези малки надежди не се сбъднаха. „Левски-Спартак“ победи с лекота, вкара три гола. Можеше да вкара поне още толкова, беше пълен господар

Реферите, ръководили мачовете на 5-тия турнир „Варна-83“, прави от ляво надясно: Хугас Месропов, Франц Вьорер (Авст.), Драгомир Константинов, Тодор Мутафов, Цоню Йорданов, Йордан Вичев, Бруно Галер (Швейц.) и Матиас (Авст.), клекнали: Милко Борисов, Кирил Савов, Мишел Вотро (Фр.). Богдан Дочев и Войчех Христов (ЧССР

на терена, но срещу една бездушна единадесеторка.

Черноморци започнаха добре, осъществиха няколко слизания към вратата на Михайлов, улеснени от рехавата защита на „Л-С“, един удар на Диамандиев дори срещна гредата. Но това бе всичко, с което се запомни играта на варненския отбор. Останалото бе едно мъчително изчакване на последния сигнал.

„Л-С“ превъзхождаше преди всичко в средата на терена, където лесно печелеше територия и организираше нападенията. Осъществени бяха множество пробиви към вратата на „Ч. море“, но повечето бяха проиграни от разсеяните нападатели. Все пак в 26-та мин. след едно от центрираниятa, непокритият Курдов с глава откри – 0-1. В 42-та мин. черноморската защита просто изгледа как Григоров нахлува в наказателното поле, остави го да шутира силно и от малък ъгъл да покачи на 0-2.

В 56-та мин. Курдов се възползва от поредната грешка в отбраната на „Ч. море“ и закръгли резултата на класическото 0-3.

Неприятно впечатление остави неспортсменското държание на част от футболистите и от двата отбора, сред които се „отличиха“ Чавдаров, Григоров, Сираков (Л-С) и Диамандиев (ЧМ), който получи и червен картон. Два червени картона в два мача, не е ли твърде много това? ***Т. Трифонов***“

След тези две загуби „Ч. море“ заема последното 8-мо място в този турнир.

В. „Полет“, 1.8.1983 г.: „… И на „Варна-83“ видяхме добри отбори и интересни футболисти. „Ханза“ и „Витковице“ притежаваха физически здрави и енергични футболисти, заложиха на рационалната техника и разумната тактика, на задължителния за турнирните битки борчески дух. Това се оказа

1983

През сезон 1982-83 „Ханза“ заема 8-мо място в Оберлигата на ГДР, а през започващия сезон ще завърши на 9-то

1983

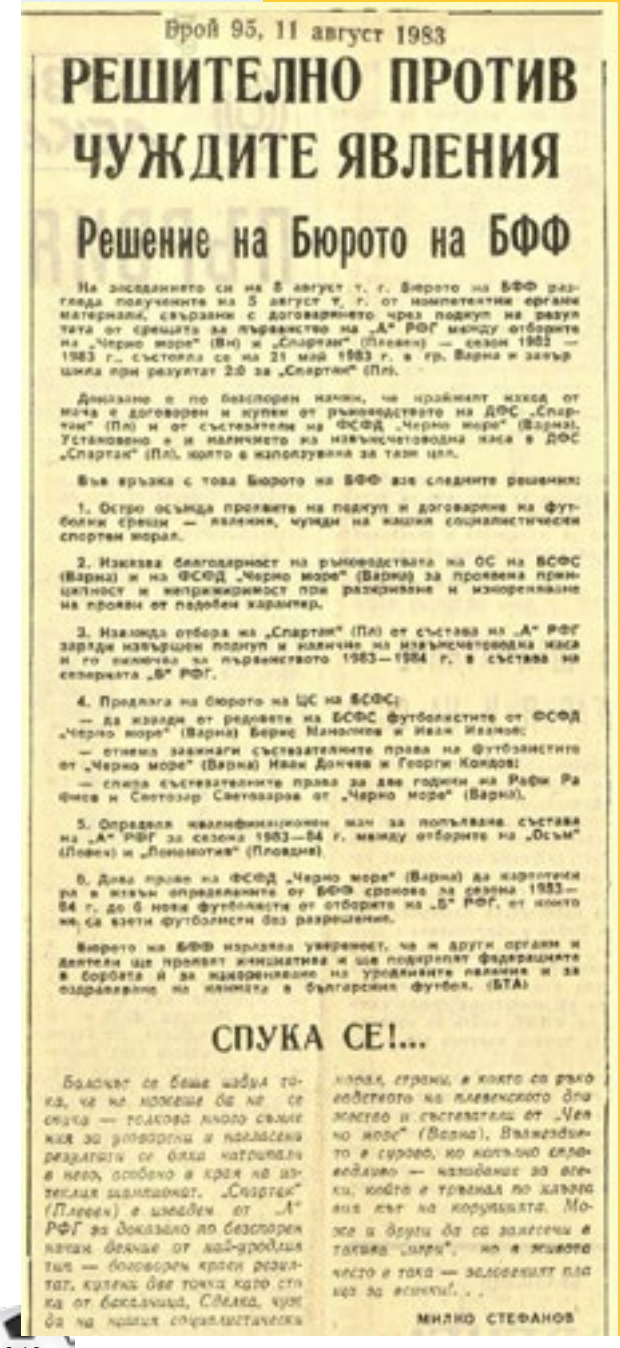

предостатъчно, за да бъде елиминирана по-високата техническа сръчност на футболистите от „Олария“ и „Кадис“. Но истинска наслада зрителите получиха от играчите, чието умение сродява футбола с изкуството. Отдавна на варненски терен не беше стъпвал чародеец като Гонзалес – №11 от „Кадис“, салвадорски национал, получил признанието и на специалистите на „Мундиал-82“. Рядко сме виждали техничени и изобретателни играчи като Де, Хислер, Орландо, Едевалдо и Адриано от „Олария“, като югославския национал Баждаревич от „Железничар“, Шулц и Шлюнц от „Ханза“ и др.

За съжаление дори и към „други“ се затрудняваме да прибавим българско име. „Левски-Спартак“ отстъпи в организацията и техниката на бразилците, а категоричността му в спора с „Ч. море“ трябва да свържем преди всичко с липсата на съпротивителни сили у варненци. Въпреки, че черноморци имаха оптимистични прояви срещу „Ханза“, когато построиха по-разумно играта си и бяха близо до победата. В двата мача „Ч. море“, с наложилите се промени в състава и тактическата схема, като че ли стигна до двата полюса на своите възможности. На обновения състав липсва увереност и самочувствие, които да поддържат настроението и качествата му най-близо до реалните спортно-технически дадености на състезателите. …

Големият финал „Ханза“ – „Витковице“ удовлетвори зрителите. Двата отбора показаха добър футбол с много движение и бързи контраатаки, особено пред вратата на „Ханза“. Но тук нападателите на „Витковице“ пропуснаха не една възможност за гол, а вратарят Шнайдер беше с отлични прояви. Той спаси дузпа в 76-та мин. Преди това Радтке в 23-та и Утес в 60-та от дузпа изведоха „Ханза“ напред, Кадлец намали на 2-1, при който резултат завърши срещата. …

За най-добър вратар бе обявен Мандарино (Олариа), за най-добър защитник Арнхолд (Ханза), и за най-добър нападател Гонзалес (Кадис) … ***Ст. Янев***“

Брой 95, 11 август 1983

РЕШИТЕЛНО ПРОТИВ ЧУЖДИТЕ ЯВЛЕНИЯ

Решение на Бюрото на БФФ

На заседанието си на 8 август т. г. Бюрото на БФФ разгледа получените на 5 август т. г. от компетентни органи материали, свързани с договарянето чрез подкуп на резултата от срещата за първенство на „А“ РФГ между отборите на „Черно море“ (Вн) и „Спартак“ (Плевен) — сезон 1982 — 1983 г., състояла се на 21 май 1983 г. в гр. Варна и завършила при резултат 2:0 за „Спартак“ (Пл).

Доказано е по безспорен начин, че крайният изход от мача е договорен и купен от ръководните на ДФС „Спартак“ (Пл) и от състезатели на ФСФД „Черно море“ (Варна). Установено е и наличието на извънсчетоводна каса в ДФС „Спартак“ (Пл), която е използувана за тази цел.

Във връзка с това Бюрото на БФФ взе следните решения:

1. Остро осъжда проявите на подкуп и договаряне на футболни срещи — явления, чужди на нашия социалистически спортен морал.

2. Изказва благодарност на ръководствата на ОС на БСФС (Варна) и на ФСФД „Черно море“ (Варна) за проявена принципност и непримиримост при разкриването и изкореняването на прояви от подобен характер.

3. Извежда отбора на „Спартак“ (Пл) от състава на „А“ РФГ заради извършен подкуп и наличие на извънсчетоводна каса и го включва за първенството 1983—1984 г. в състава на северната „Б“ РФГ.

4. Предлага на бюрото на ЦС на БСФС:

— да изведе от редовете на БСФС футболистите от ФСФД „Черно море“ (Варна) Борис Манолов и Иван Иванов;

— отнема завинаги състезателните права на футболистите от „Черно море“ (Варна) Иван Данчев и Георги Кондов;

— спира състезателните права за две години на Рафи Рафиев и Светозар Светозаров от „Черно море“ (Варна).

5. Определя квалификационен ден за попълване състава на „А“ РФГ за сезона 1983—84 г. между отборите на „Осъм“ (Плевен) и „Локомотив“ (Пловдив).

6. Дава право на ФСФД „Черно море“ (Варна) да картотекира в играчи определените от БФФ срокове за сезона 1983—84 г. до 6 нови футболисти от отборите на „Б“ РФГ, от които не са взети футболисти без разрешение.

Бюрото на БФФ изразява увереност, че и други органи и дейци ще проявят инициатива и ще подкрепят федерацията в борбата ѝ за изкореняване на уродливите явления и за оздравяване на нравите в българския футбол. (БТА)

СПУКА СЕ!...

Болният се беше надул толкова, че не можеше да не се спука — толкова много сълзи беше за четвърти и пакласени резултати от един чатинал в него, особено в края на шестия шампионат. „Спартак“ (Плевен) е изведен от „А“ РФГ за доказано по безспорен начин деяние от най-гроздия тип — договорен краен резултат, купена две точки като от бакалница. Сделка, чуждо на нашия социалистически нравствени норми, в които са ръководството на плевенското дружество и състезатели от „Черно море“ (Варна). Възмездието е сурово, но напълно справедливо — наложено за всеки, който е тревожил по какъвто и да е начин честта на корумпирата. Може и други да се залитнат в такива „игри“, но в живота често е така — заловеният пъха за всички...

МИЛКО СТЕФАНОВ

***

12.8.1983 г., ст. Ч. море (Тича), 17.30, контр., „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 5-1,

Голм.: Н. Спасов – 2, Мар. Вълков – 2, Пл. Ганев

„Ч. море“: Й. Филипов, (Красен Г. Костадинов), Г. Жеков (Вал. Николов), Т. Марев, Вал. Пейчев, Анг. Рангелов, Н. Стоев (Ог. Радев), Пл. Ганев, Кр. Диамандиев, Н. Спасов (Ив. Войчев), Т. Атанасов, Мар. Вълков

***

17.8.1983 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-4 (1-2)**,

В.„Нар. спорт“, бр. 98, 18.8.1983 г.: „Уж боязливо подходиха гостите към своя съперник. Плашеше ги неизвестността, която криеше обновеният състав на черноморци, а в началото и домакините им подсказаха, че не бива да бъдат подценявани. Още със „здрависването“ Ганев разтърси гредата (4-ата минута), а Спасов по-късно повтори това. Но въпреки обнадеждаващото начало, черноморци не успяха да вземат нито игрови, нито психологически превес в мача. Много постове куцаха и новосформираната защита допусна локомотивските нападатели да реализират възможно най-висок процент точни попадения: два удара – два гола (!) – дело на Кашмеров – най-активният локомотивски нападател (за съжаление,

21.8.1983 г., Петрич, ст. „Цар Самуил", вляво: Пл. Ганев и Хр. Христов – Гардероба (на коляно) и вдясно: Вал. Пейчев и Т. Марев спират поредната атака на Кост. Кабранов и Лозан Тренчев (на земята)

контузил се при поредния сблъсък с черноморските защитници) и находчивият Величков. В 40-ата минута Донев даде някакви надежди на домакините с един лековат гол, който Радев постигна чрез далечен удар, при който топката премина през ръцете на вратаря. Но домакините, твърде разхвърляни в действията си, не успяха да се възползват от „подаръка". Когато Величков, Кашмеров и Илиев увеличиха „тягата" и бързо придвижиха почти целия отбор в атака, новосформираната защита на домакините (с двама дебютанти в „А" група Николов и Каров) не успяваше да противодейства резултатно и локомотивци леко довеДоха мача до логичен край – 1:4. ***П. Герчев***"

Кр. Диамандиев: „Както бях в нов състав, този мач можеше да завърши по съвсем друг начин. Още в началото изведох Пламен Ганев сам пред празна врата и той уцели гредата. Имахме още много положения и не вкарахме нито едно от тях…"

21.8.1983 г., **„Беласица" – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 83, 22.8.1983 г.: „След 2:0 в предния кръг срещу „Славия" в София, на своя терен без Узунов, Бибишков, Р. Попов, Станоев и контузения в този мач Самоковлийски, „Беласица" игра слабо и разочарова много рано своите привърженици. До 15-ата минута гостите играча по-рационално, но пропуснаха да използват своите голови положения. След това до края на срещата „Беласица" наложи пълно надмощие, но в играта й имаше еднообразие, липсваше изненадата. Слабо игра средната линия, а нападателната мощ остана в дълбока сянка. ***Л. Липошлиев***"

24.8.1983 г., **„Ч. море" – ЖСК „Спартак" 0-2 (0-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 101, 25.8.1983 г.:„Разбират варненци от футбол. Напълнили преди 20-тина дни своя стадион по време на международния турнир „Варна-83", сега мнозина намериха варненското дерби за твърде скромен спектакъл, за да бъде удос-

1983

Бранимир Йорданов Байчев *(р. 14.12.1960 г.), 1 мач в „А" РФГ, халф от ДЮШ на „Ч. море", играл предимно в младежкия и дублиращия състави.*

21.8.1983 г., Петрич, ст. „Цар Самуил", Вал. Пейчев и Т. Атанасов в помощ на вратаря Г. Попов в наказателното поле на „моряците".

1983

На 6.6.1983 г., на ст. „Ч. море" пред 4 000 зрители се играе първата във Варна футболна среща между женски отбори. Женският отбор на „Ч. море" отстъпва на този на „Дунав" Русе с 2-4.

тоен с внимание…

Мачът бе на средно равнище, така че не могат да съжаляват нито тези, които присъстваха, нито които отсъстваха от стадион „Ю. Гагарин". В началото пролича, че „гостите" по-дълго са общували на терена. Пасовете им бяха точни, по познати „тегели", а често се намираха и със затворени очи, което пък разтегляше очите на черноморските бранители, половината от които са преквалифицирани полузащитници. И така, в общо взето предпазлив тон на диалога, по-често имаха думата спартаковци, които държаха находчивия Николчев като скрито дясно крило. Той изпробва тази зона няколко пъти и успя в края на краищата точно да вдигне топката на Господинов. Останалото бе въпрос на хладнокръвие, с което десетката на „ЖСК-Спартак" е прочут.

Спартаковци подновиха играта затворено, но се разбра, че това е само ход в общия им тактически план. Контраатаките им дори носеха повече угроза, но постигнаха само един гол чрез Найденов. Принудителните рокади в черноморските редици носят нови тревоги (към невъзстановилите се от травми Жеков и Бакърджиев се присъедини и Атанасов, дебютира за 15-тина минути Дамянов от „Б" отбора), утвърдените футболисти мъчно се преквалифицират, младите трудно се адаптират към горещата обстановка в „А" група. Победи по-зрелият състав. ***П. Герчев***"

В. „Полет", 29.8.1983 г.: „Трусът на корупцията разтърси из основи отбора на „Ч. море" и в новия шампионат, той стартира с нов състав. От „запаса" бе повикан защитника Жеков (нужни са неговата енергия и опит!), но той се контузи преди мача с

„Локомотив“ Сф. По същата причина на пейката седна Т. Атанасов, а М. Бакърджиев още не се е възстановил след тежкото нараняване в двубоя със „Славия“. Няма случай в нашето първенство, когато един отбор да е бил лишен от 9 титуляри! И тежкият кръст да бъде понесен от дебютанти (Попов, Николов, Каров, Радев, Христов, Дамянов) и новодошли играчи (Спасов, Стоев). Логично е те да се стъписат пред голямата отговорност, пред неочаквано открилата се възможност да доказват своите качества и да мерят ръст с „майсторите“, пред вероятността да запишат имената си в една злополучна година на 70-годишното дружество.

Допустимо е спойката между непознатите до вчера играчи да бъде крехка, да се правят грешки, които в една спокойна, нормална обстановка не биха се допуснали. Възможно е колективният стрес значително да понижи реалните стойности на отбора и той да се лута по пътищата към ново самоутвърждаване, към успеха. Всичко това го имаше в отминалите три кръга от първенството. Едва ли някой е очаквал, че младите треньори Т. Великов и А. Билялов ще се окажат вълшебници и с непознати и за тях играчи ще взривят някои бетонирани закони във футбола. Двамата трябва да бъдат насърчавани в стремежа им да утвърждават споменатите младежи, да залагат на всеотдайността и борческия дух, с който бе спечелена точка на винаги трудния терен в Петрич. Капитанът Марев ги подкрепя в усилията им … На този фон не можем да приемем „икономиите на енергия“ от М. Вълков (играча, който трябва да бъде водеща фигура!). Спасов, Стоев, раздразнителността на Ганев – той вече има достатъчно опит, за да внася спокойствие в тази нажежена обстановка и с поведението и с умението си. „Черно море“ е в тежко състояние, но не и в безнадеждно… ***Ст. Янев***“

***

31.8.1983 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, за фонда „Странджа-Сакар република на младостта“, ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0),

Голм.: 2-0 Найденов 20‘, 59‘

ЖСК „Спартак“: Ст. Симеонов, Н. Исмаилов, Р. Димов, Ас. Михайлов, Р. Радомиров, Кр. Венков, Ст. Стефанов, Т. Попов, Ем. Личев, Г. Алексиев, Ст. Найденов (Св. Маринов, Б. Гьорев, Г. Господинов, Муст. Демирев)

„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Стоян Филипов, Хр. Христов, Вал. Пейчев, Вер. Страшников, Н. Спасов, Мар. Вълков, М. Бакърджиев, Ив. Войчев (Мл. Дамянов, Ог. Радев, Н. Стоев)

6.9.1983 г., Суворово, контр., „Родина“ Сув. – „Ч. море“ 1-2

24.8.1983 г., Кр. Диамандиев – Джастата (ЧМ) и Б. Гьорев (Сп) в обяснение със съдията Й. Жежов.

24.8.1983 г., Ж. Господинов (Сп) възпрепятстван от Вер. Страшников, Кр. Диамандиев (отзад) и Вал. Пейчев (вдясно)

24.8.1983 г., Хр. Христов и Вер. Страшников се опитват да спрат пробива на Ж. Господинов и Кр. Венков (Сп)

24.8.1983 г., нова опасност пред вратата на „Ч. море“, създадена от спартаковците Ради Радомиров (вляво) и Ем. Личев и отбита от черноморците Н. Спасов, Хр. Христов, Вер. Страшников, Вал. Пейчев (скочил за топката) и Кр. Диамандиев

24.8.1983 г., Марио Вълков (вляво), Пл. Ганев (вдясно) и Т. Марев срещу Ст. Найденов (11), който задържа топката далеч от вратата на Ст. Симеонов (Сп)

Отборът на „Черно море“ преди един от тренировъчните мачове, прави от ляво надясно: Тодор Марев, Георги Попов, Бойко Момчилов (на проби от „Янтра“ Гб), Николай Стоев, Никола Спасов и Христо Христов – Гардероба, клекнали: Стоян Филипов, Валери Пейчев, Милен Бакърджиев, Верони Страшников и Иван Войчев

1983

На 26.9.1983 г. съветската атомна предупредителна система „Око“ дава сигнал за изстреляна балистична междуконтинентална ракета от САЩ. Сигналът е разчетен като фалшив от инж. Станислав Петров, с което се предотвратява ядрена война между СССР и страните от НАТО.

***

10.9.1983 г., **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 4-1 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 109, 12.9.1983 г.: „Срещнаха се два отбора, които по всичко личи, ще имат различни роли в този шампионат. Единият – „Левски-Спартак“ – винаги с поглед към първото място, другият – „Черно море“, със сериозно накърнен авторитет, с единствена амбиция може би, да се задържи в групата на най-добрите. Така че сериозните пробойни, с които пристигна в София черноморския кораб за този мач, не му обещаваха почти никакви шансове да доплува до успешен край. И, че това ще е така, бързо стана ясно. Превъзходството на домакините, макар и неубедителни в началото, бе явно – бяха по-зрели, по-технични. Разбиха бързо вълните, които искаха да ги задушат в защитния вал на съперника (много колеблив и несигурен), често се озоваваха зад него сами, заставаха „очи в очи“ с вратаря Попов. Сините проявиха и вкус към бързото темпо, търсеха бързата развръзка, с лекота осъществяваха атаки (прояви се Искренов с неуморимите си рейдове и по двата фланга), всяка от които вещаеше гол, но чисти положения проиграха Вълчев (в 34-ата мин. той уцели и гредата), Сираков, Чавдаров… И макар малко по-късно (добре игра до този момент вратарят Попов) закономерното дойде – с четири попадения (три на голмайстора Вълчев) домакините спечелиха изразително.

А гостите? Вижда се, сериозни са проблемите на този състав, които трябва да решава в движение. ***Стоян Кукуванов***“

17.9.1983 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ 2-2 (1-0)**,

В. „Полет“, 19.9.1983 г.: „Можеха да победят „Тракия“ черноморци! Ако бяха играли така, както през вторите 20-25 мин. на първото полувреме… Напусна ги контузилият се Марев. Излизането на капитана неочаквано преобрази отбора: всеки състезател реши да поеме върху себе си част от товара, да поддържа

духа на борбеност и всеотдайност, който получаваха от Марев. И „Ч. море“ направи най-силните си минути в този шампионат. Стремително се понесоха по фланговете и фронтално срещу тракийската врата М. Вълков, Ганев, Войчев. Атанасов изстреля тежки снаряди, Спасов не можа да укроти топката, изсипана от Войчев пред опразнената врата… Пейчев преотстъпи „зачисления“ му голмайстор Пехливанов на младия Каров и зае мястото на Марев, за да ни зарадва със сърцатите си и хладнокръвни действия, с конструктивни подавания. Правилното треньорско решение бе защитено и от Каров, който прибави енергия и съобразителност в новосъздадената двойка централни защитници (за съжаление само тя запази доброто си ниво до края на мача!). В тези минути се видя, че отборът умее да играе и задружно, и мощно, и разнообразно. Черноморци можеха и да загубят едната точка, въпреки че до 60-та мин. водеха с 1:0 (Атанасов изпълни безпогрешно 11-метров удар след непозволено спрян чудесен пробив на Ганев). Защото през второто полувреме затлачиха играта си в средата на терена с неточни подавания, бавно обработване на топката (Спасов), с ненужни индивидуални увлечения – така на Бакърджиев топката бе отнета на около 60 м пред Попов и дългият пас към бързия Костадинов намери отбраната неподготвена – 1:1. Рязко спадна тонусът на отбора, а първи вдигнаха бялото знаме най-опитните: Войчев и Ганев, получил жълт картон заради неуважение към съдийската свирка. След като в 80-та мин. Пашев използва грешка на защитата и изведе отбора си напред, настойчивият щурм на домакините в края на срещата бе улеснен от вратаря Вичев и Спасов записа второто равенство на „Ч. море“. ***Ст. Янев***“

ДВЕ КРИЛА — МАРИО ВЪЛКОВ (ЧМ) И ПАШЕВ (ТР). ЕДНО СРЕЩУ ДРУГО

ст. "Черно море" (Тича)

24.9.1983 г., **„Етър“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 115, 26.9.1983 г.: „От рано черноморци бетонираха вълнолома пред Попов, повече рушаха играта на съперниците си, отколкото да мислят за атака. Доста се лутаха и виолетовите – те почти изоставиха фланговете, търсеха успех предимно през наситената централна зона. Повече емоции имаше след почивката. Обърнали взор и напред, гостите поразредиха защитата си. Тук поредица мощни пробиви направи чудесният организатор и щурмовак Минчев, еднакво полезен във всички части на терена. Канонадата на виолетовите се увенча с нови ефектни изпълнения. ***Ал. Тошев***“

2.10.1983 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 0-3 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 4.10. 1983 г.: „Заслугите на армейците за класическото 3:0 не са повече от грешките на домакините, които не срещнаха особено настървен и непреодолим съперник. През първото полувреме черноморци поддържаха известно равновесие в играта и подхранваха надеждите за по-благоприятен край (нали аматьорите на „Омония“ бяха вкарали четири гола на първенеца ни!).

Как изглеждаше „Черно море“ на фона на опита и увереността на гостите? Добрите рефлекси на Попов са преди всичко в рамката на вратата, неориентиран е при напускането й (това е обяснимо след толкова дълго престояване на пейката!), продължава да е несигурен при ловенето на топката – така Ст. Младенов отбеляза първия гол. Връзката между Пейчев и Каров бе добра и Джевизов загуби почти всички единоборства в тяхната зона. Жеков не е забравил своето силно оръжие – борбеността и непримиримостта, а Диамандиев като защитник явно „плува“ в чужди води. Маневрите на Ст.

На 5.10.1983 г. полският профсъюзен лидер и основател на независимият профсъюз „Солидарност“ Лех Валенса е награден с Нобелова награда за мир. Валенса дарява получената сума на полската католическа църква, а профсъюзът му ще се превърне в двигател към демократични промени в Полша.

24.8.1983 г., Огнян Радев опитва акробаричен удар към вратата на ЖСК „Спартак", възпрепятстван от Кр. Венков (6), Вл. Николчев (4) и Рум. Димов (Сп). Зад Радев е Н. Спасов, а вдясно Пл. Ганев и Марио Вълков

1983

На 13.10.1983 г. в Чикаго е проведен първият разговор с мобилен, безжичен (селюларен) телефон „Моторола" DynaTAC, който се появява и на пазара на бомбастичната цена от 3995 щатски долара. Поставено е началото на нова ера в сферата на комуникациите.

Младенов и Йончев често разцентроваха черноморската защита, която трудно се пренастройва от зона в преса. И при трите гола играчите бяха непокрити на десетина метра пред Попов! Тези грешки се увеличават от липсата на навици и качества на Спасов, Бакърджиев и Радев да изпълняват защитни функции, да бъдат покривачи. Към тях треньорите сигурно имат претенции и по отношение градивните им действия и участието в завършващата фаза на атаката. Само Радев успя веднъж да избере позиция и да подкрепи една добра контраатака, завършена от него с удар в гредата. Малко бяха и качествените пасове от тази зона към остриетата Ганев, Вълков и Войчев. Но това не бива да оправдава тяхното безволево присъствие на терена и неумението им да се преборят с не особено стабилните крайни бранители на армейците Н. Младенов и Тинчев.

И срещу ЦСКА „Септ. знаме" най-опитните от домакините не успяха да поведат отбора си, да бъдат негови духовни лидери! Между тях самите, а и с полузащитниците връзката бе много крехка и нетрайна, защото играха статично в зоните си, не помагаха при отнемането на топката, не получаваха и подкрепа в атака, т.е. липсваше преливане, което да облекчи нападателите и изненада съперника с нахлуването на играчи от тила. Г. Димитров, Здравков и Марков най-добре демонстрираха необходимостта от подобна раздвиженост на пластовете. Но за такъв маниер на игра се иска и отлична физическа подготовка. А при черноморци тя трябва да бъде на възможно най-високото равнище, за да компенсира спортно-техническите грешки.

Срещу шампионите не играха контузеният Марев и наказаният Т. Атанасов. Сега и Диамандиев получи жълт картон. Учудва мисленето на доброволните нарушители на правилата при тази къса резервна скамейка! Друг е въпросът, че не се прави всичко за нейното „удължаване". В случая това е повече от служебно задължение за хората, в чиито ръце е съдбата на отбора! ***Ст. Янев***"

15.10.1983 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 124, 17.10.1983 г.: „Черноморци изглежда реалистично оценяват скромните си възможности в момента и играта им бе „програмирана“ за нулево равенство. Напред бе оставен само Ганев, на моменти се появяваше и Радев – колкото да не са съвсем без нападение! Бранеха се с много хора, стремяха се да разиграват топката, да понижават темпото. Локомотивци твърде лековато се заслушаха в приспивната черноморска песен и напълно влязоха в тон със съперника си. Така не се намери и през цялото време играч, който да разбуди задремалия пловдивски влак. Дори и националът Садъков, който в своя клубен отбор продължава да си кротува на сянка! Всичко се свеждаше до хаотични атаки, които не носеха сериозна опасност за сигурния вратар на гостите. ***Станко Стоянов***“

В. „Полет“, 17.10.1983 г.: „… Аб. Билялов: Отборът игра отговорно … С четирима полузащитника поддържахме равновесието в средата на терена, където са най-силните единици на „Локомотив“. Атанасов парира Бонев, а Диамандиев действаше много успешно срещу Садъков. Но след контузването на Жеков в 20-та мин. трябваше да се върне в защитната линия. Тогава влезлият Бакърджиев, Стоев, Пейчев и заменилият го Спасов поеха грижата за организацията на играта. На предни позиции бяха Ганев и Радев, стараеха се, държаха в шах отбраната, и двамата излязоха по веднъж в голови позиции. Най-добрият шанс за съперника бе пропуснат от Садъков, който стреля в ръцете на Попов.“

29.10.1983 г., **„Ч. море“ – „Берое“ 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 130, 31.10.1983 г.: „Положението на черноморци изключваше друга цел, освен една – победата. Тъкмо затова варненци изтръпнаха, когато във 2-ата минута изведеният със скрит пас пред вратата Калайджиев за малко не надигра вратаря. Тази ситуация изостри вниманието на домакините, заангажирани главно с „разузнаване“ в тила на съперника. Парени от кашата, която забъркаха с прибързани действия в срещите с „Локомотив“ (Сф) (1:4) и с „Тракия“ (2:2), този път черноморци търпеливо, но настойчиво обкръжаваха вратата на Костов. А гостите показаха несигурност, пролича-ла още при първия удар на М. Вълков, потвърдила се и след това. Дойде часът и на Спасов, който в скоростните атаки на черноморци играеше ролята на мощен таран. Блестящо бе неговото изпълнение в 53-ата минута. ***П. Герчев***“

5.11.1983 г., **„Славия“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 133, 7.11.1983 г.: „Смяташе се, че „Славия“ няма да има особени проблеми срещу черноморци, които като гости (пък и като домакини) са все още неубедителни с игрите си. Но когато в 86-ата мин. Спасов увеличи резултата на 2:1 за „Черно море“ (минута по-късно Ганев пропусна от изгодна позиция), а в самия край Пейчев разтърси напречната греда, стана ясно, че победата на гостите можеше да бъде и по-изразителна… А началото на мача не предвещаваше такъв епилог. Белите започнаха силно. Трайно се настаниха пред вратата на Попов, но там кой ли не сгреши пред решаващия удар. Нещо повече. Отделили цялото си внимание на атаката, домакините оставиха опитния Ганев да премине като на парад през защитата им, да отбележи и гол – 0:1. След това попадение „Славия“ като че изпадна в шок. Не можа да намери път през сгъстената защита на гостите, които гледаха само топката да бъде по-далеч от вратата им. Вярно, че се стигна до изравняване, но то дойде от дузпа, ненужно направена от защитник на черноморци. Вкарването в игра на Радков и Демирев не промени нищо. Продължиха еднообразните атаки, които не носеха никаква изненада. Така се стигна до този конфузен за белите резултат. „Славия“ си е… „Славия“ – не за пръв път допуска това.

Ето и още няколко думи за този мач, споделени от заслужилия треньор Михаил Георгиев: „Макар че домакините играха почти целия мач пред вратата на „Черно море“, те създадоха много малко изгодни голови положения. Организацията им на игра бе под равнище, особено в действията им в средата на терена. Всичко това, а и неумението им да се справят със сгъстената защита на съперника показва, че бе-

1983

Валерий Николов Николов – Берти
(р. 19.7.1964 г.) 2 мача в „А“ РФГ, 15 мача в „Б“ РФГ (1983-87). „Започнах да тренирам футбол на 15-16 г. като централен нападател или ляво крило, бележех много голове. Втората година прескочих младшата и заиграх направо в старшата възраст, при по-големите. След това в младежкия отбор във „В“ група, а нямах дори още 18. Д. Боснов ме преквалифицира на бек. На една тренировка останах отзад и не им дадох да мръднат. Босната беше възхитен и така останах защитник. Бях много бърз и експлозивен, висок и с голям отскок, а той пък ми разкри тайните на играта в защита. Дебютирах при Сп. Киров в мач за КСА в Търново срещу „Етър“. Сезон 1986-87 бях предимно титуляр. Есента на 1987 г. напуснах отбора в посока Силистра, заедно с Т. Великов.“

5.11.1983 г., София, Вал. Пейчев, Т. Марев (кап.) и Вал. Каров се борят за топката в наказателното поле. От славистите се виждат Ив. Илиев и Б. Малинов

1983

В 4-дневна военна операция от 25 до 29.10.1983 г. САЩ окупира о. Гренада близо до брега на Венецуела, като отговор на извършеният през 1979 г. комунистически преврат и присъствието на кубински военен персонал на острова, официално представен като строително-технически.

лите имат да решават доста проблеми… Черноморци играха според възможностите си – бранеха се добре (на моменти обаче малко хаотично), показаха изключително рационална контраатака.“ ***Стоян Кукуванов***“

19.11.1983 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 139, 21.11.1983 г.: „Врачани се бяха добре подготвили за продължителна обсада. И тъй като в тактическия им план не влизаха сякаш атакуващи действия (това ясно пролича още от първите минути на мача), продължителното настаняване на варненци в тяхната половина ги затрудни, но не ги изненада. В края на краищата им стигнаха хляб и вода, за да запазят равенството. Гостите бяха улеснени от подаръка, който им направи Попов в 26-ата минута, но и след него в името на равенството те жертваха възможностите в нападение. Дори и националът Данов обръщаше гръб на противниковата врата. С бързина и движение домакините, водени от Бакърджиев, многократно успяваха да разклатят бетонираната врачанска защита, но в комбинациите и ударите не им стигна точност, за да отбележат повече от изравнителен гол.

„Хубаво е, че отборът възвръща самочувствието си, че надживява психическата потиснатост – сподели ст. треньорът на „Черно море“ Тодор Великов. – Имахме достатъчно сили да поддържаме високо темпо и непрекъснато да притискаме врачани, но припряността попречи на точността в нашата игра. Не успяхме да доведем докрай и тактическия план за максимално използване на крилата. Увлякохме се по непрестанни центрирания, които улесняваха съперника. Всъщност от него очаквах по-смела игра.“ ***П. Герчев***“

26.11.1983 г., **„Ч. море“ – „Сливен“ 0-0**,

В. „Полет“, 28.11.1983 г.: „… Врачанските играчи, с футбол, който изтормози и съперника им и зрителите (дано и тях самите!), отпътуваха от Варна с една точка. „Сливен“ бе малко по-добро копие, но и не с по-малък шанс: топката срещна три пъти гредите на вратата му без играчите да видят отблизо отсрещната рамка.

„Ч. море“ пак притисна противника си в неговата половина, пак бяха създадени и пропуснати голови възможности, но пропуск като този на Ганев

1983

На 21.12.1983 г. в Сплит се играе последната среща от квалификационната група за ЕП'84 между Югославия и България. Който от двата отбора победи се класира за финалния турнир във Франция, а при равен резултат се класира Уелс. В един от най-драматичните мачове на националния отбор, резултатът е 2-2 до последните минути, когато Здравков излиза сам срещу югославския вратар, но не успява да го преодолее и в ответната акция домакините отбелязват победния си гол, 3-2 за Югославия.

не се среща във всеки мач, че и във всеки шампионат. Можем да си го обясним с нервността, която постепенно облада домакините и ги препъваше в боравенето с топката, в атаките, но с обяснения и прошки точките на варненци няма да станат повече. … и жълтите картони няма да намаляват.

В предишния коментар обърнахме внимание на некоректната проява на Диамандиев, сега срещу „Сливен" той бе отстранен от терена, за да има време да размисли върху безотговорното си поведение, чиито симптоми са по-отдавнашни. .. Приятно откритие в този мъчителен двубой бе разумната и технична игра на левия защитник Хамидов, привлечен в „Ч. море" от „Лудогорец". ***Ст. Янев***"

30.11.1983 г., **„Шумен" – „Ч. море" 3-1 (3-0)**,

В.„Нар. спорт", бр. 143, 1.12.1983 г.: „Шуменци изиграха едни от най-силните си 45 минути в шампионата. С много бързо темпо, с голямо движение и преса по всички части на терена те притиснаха моряците още след първия съдийски сигнал. Многократно се пропука защитата на варненци, но само три пъти топката се спря в мрежата им. Два пъти Манолов със завидно майсторство и хладнокръвие завърши резултатно контраатаките на съотборниците си. Другият гол бе на Чешмеджиев, който показа колко ефикасни могат да бъдат далечните удари.

За съжаление хубавото в този двубой свърши до почивката. Втората част на мача не може да се запомни с нищо, освен с шаблонните действия и игра на дребно на съперниците. И докато това отчасти може да извини домакините, които вече си бяха оплели кошницата, то какво да кажем за гостите? Те отначало до край играха слабо. Голът на Атанасов бе след изпълнение на пряк свободен удар и не може да говори за някаква промяна на съотношението на силите в края на този мач. ***Н. Чакъров***"

3.12.1983 г., **„Ч. море" – „Хасково" 4-0 (3-0)**,

В. „Полет", 5.12.1983 г.: „Черноморци, както и срещу „Ботев" и „Сливен", налетяха срещу съперника си още в първите минути, но този път с тях бяха и точността, съобразителността и… шансът (обърнал им гръб в споменатите двубои!). Само за 8 минути Ганев и на два пъти Спасов поразиха вратата на „Хасково", след атаки, в които бързо и умно действаха не само голмайсторите, но и Войчев, Атанасов, Бакърджиев. Нокаутиращият удар доуспокои домакините, които видимо понижиха темпото, стихна и яростта им (най-вече у Ганев и Войчев), но продължаваха да диктуват условията на двубоя. След почивката варненци отново тръгнаха в атака и отново създадоха добри възможности за гол. Но само Страшников, след прецизен пас на Пейчев, прояви достатъчно съобразителност. ***Ст. Янев***"

10.12.1983 г., **„Черноморец" – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 148, 12.12.1983 г.: „Зрелищен мач – с такава оценка започна коментара си за черноморското дерби дежурният секретар К. Бешков. – Що се отнася до спортно-техническите му достойнства, двубоят премина на средно равнище". Но какво по-хубаво в един мач и пред двете врати да се създават толкова много голови възможности. По-точни и рационални в стрелбата се оказаха домакините, реализираха две от тях и справедливо победиха. И варненци имаха своите шансове. На два пъти гредите им попречиха да променят съотношението в резултата. Бургазлии осъществиха по-правилна и рационална тактическа концепция. С двете острието Стоянов и Маджаров, те ангажираха вниманието на 4-5 защитници, като при възможност в атаките им се включваха и тримата от втория ешелон – Русев, Желязков и Йовчев. Първият гол в мрежата на „Черно море" с автор Стоянов бе един класически пример на фронтален завършек на добре организирана акция. Точно бе и ръководството на съдията Ив. Йосифов. Той е съпричастен за коректното и спортсменско поведение на 22-ата футболисти на терена. ***Ст. Вълчев***"

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ

1. ЦСКА СЕПТ. ЗНАМЕ	10	4	1	41—12	24
2. ЛЕВСКИ-СПАРТАК	10	3	2	33—12	23
3. СЛИВЕН	6	6	3	25—18	18
4. БОТЕВ	5	6	4	18—17	16
5. ЛОКОМОТИВ СФ	6	3	6	18—16	15
6. ЧЕРНОМОРЕЦ	5	5	5	18—20	15
БЕРОЕ	6	3	6	16—18	15
8. ШУМЕН	6	3	6	15—20	15
9. ЛОКОМОТИВ ПД	6	3	6	21—27	15
10. ТРАКИЯ	4	6	5	28—28	14
ЕТЪР	6	2	7	25—25	14
12. ЖСК-СПАРТАК	5	3	7	18—20	13
13. СЛАВИЯ	6	1	8	17—20	13
14. БЕЛАСИЦА	4	4	7	13—23	12
15. ЧЕРНО МОРЕ	3	5	7	15—25	11
16. ХАСКОВО	2	3	10	13—33	7

Отборът на „Черно море“, сезон 1983-84, прави от ляво надясно: Тодор Великов (ст. тр.), Георги Жеков, Красен Г. Костадинов, Христо Христов – Гардероба, Тодор Марев, Тодор Атанасов – Барона, Валерий Каров, Георги Попов, Николай Стоев – Гипса и Абил Билялов (пом. тр.), клекнали: Валери Пейчев – Еката, Марио Вълков, Никола Спасов, Милен Бакърджиев, Пламен Ганев, Огнян Радев, Верони Страшников и Иван Войчев

1983

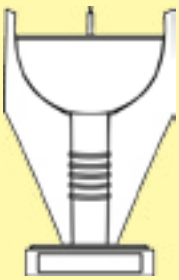

През този сезон купата на НРБ е спечелена от отборът на „Левски-Спартак“, който побеждава „Тракия с 1-0 във финала, игран на 2.5.1984 г. на ст. „Дружба“ в Кърджали.

***

1-ви кръг, купа на НРБ:

В първия кръг участват 48 отбора (24 мача), без 4-те участника в ЕКТ, които се включват в надпреварата от третия кръг в най-високата група.

5.10.1983 г., Разград, ст. Д. Стефанов, 15.00, **„Лудогорец“ – „Ч. море“ 3-2 (1-0)**, съдия: Б. Александров, 8 000 зр.

Голм.: 1-0 Цанков 6‘, 2-0 Ангелов 46‘, 3-0 Вацков 70‘, 3-1 Т. Атанасов 81‘ (дуз.), 3-2 Мар. Вълков 85‘

„Лудогорец“: Б. Кудрявцев, Н. Цанков, Гр. Черников, Д. Димитров, Крас. Цветанов, Март. Узунов, Хр. Кънчев (65‘ Ил. Ганев), Мл. Ангелов, Ат. Голишевски, Г. Вацков, Джевад Закиров

„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Вал. Каров, Хр. Христов (46‘ Стоян Филипов), Н. Спасов, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, Н. Стоев, Ог. Радев, Т. Атанасов, Вер. Страшников (70‘ Мар. Вълков)

12.10.1983 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 14.30, **„Ч. море“ – „Лудогорец“ 0-2 (0-1)**, съдия: Вес. Миланов, 2 000 зр.

Голм.: 0-1 Голишевски 21‘, 0-2 Кънчев 48‘

„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Каров, Т. Марев, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, М. Бакърджиев, Мар. Вълков (46‘ Пл. Ганев), Ог. Радев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Ив. Войчев (46‘ Н. Стоев)

„Лудогорец“: Б. Кудрявцев (75‘ Стоян Иванов), Н. Цанков, Гр. Черников, Д. Димитров, Крас. Цветанов, Г. Вацков, Хр. Кънчев, Мл. Ангелов, Ат. Голишевски (82‘ Март. Узунов), Ант. Николов, К. Рабчев

„Лудогорец“ продължава в подреждането от 1 до 28 място, а „Ч. море“ от 29 до 52 място

2-ри кръг (29-52 място), купа на НРБ:

22.10.1983 г., Пловдив, ст. Марица, 15.00, **„Марица“ Пд – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 2 000 зр.

Голм.: 1-0 Шивачев 31‘, 1-1 Мар. Вълков 67‘, 2-1

Найденов 88′

„Марица“: Я. Петров, Кост. Стоянов, Н. Александров, Крум Илков, Велчо Велчев, Г. Копанов, Н. Шивачев (68′ Н. Дойчинов), В. Ябукарски (46′ Ив. Найденов), Г. Георгиев, Г. Фиданов, Танчо Кисьов

„Ч. море“: Г. Попов, Мар. Маринов, Т. Марев, Стоян Филипов (55′ М. Бакърджиев), Вал. Каров, Н. Стоев, Пл. Ганев, Кр. Диамандиев, Ог. Радев (46′ Мар. Вълков), Т. Атанасов, Вер. Страшников

12.11.1983 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 14.00, **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 3-2 (0-1)** , съдия: П. Къналиев, 1 000 зр.

Голм.: 0-1 Шивачев 22′, 1-1 Пл. Ганев 55′, 1-2 Кисьов 63′, 2-2 Т. Атанасов 68′ (дуз.), 3-2 Н. Спасов 78′

„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Кр. Диамандиев, Вал. Каров, Вал. Пейчев, Вер. Страшников (38′ Пл. Ганев), Юл. Христов, Н. Спасов, Т. Атанасов, Мар. Вълков

„Марица“: Г. Маринов, Кост. Стоянов, Н. Александров, Г. Копанов (50′ В. Ябукарски), Велчо Велчев, Г. Керкерлов, Н. Шивачев, Н. Коев, Г. Георгиев, Г. Фиданов (82′ Ж. Троев), Танчо Кисьов

С гол повече на чужд терен „Марица“ Пд се класира в по-горната част на таблицата: от 29 до 40 място, а „Ч. море“ остава в последната: от 41 до 52 място. Отборите са разделени в групи от по две двойки, победителите и победените от които се срещат за определяне кой за какво място ще се бори в следващия кръг. „Ч. море“ е изтеглен да играе срещу „Еледжик“ Ихтиман, а победителят от този двубой ще срещне с победителят от двойката „Добруджа“ Тх – „Пирин“ Гоце Делчев (2-3, 5-3).

3-ти кръг (41 до 52 място), купа на НРБ:

15.2.1984 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 14.00, **„Ч. море“ – „Еледжик“ Ихтиман 1-0**,

Голм.: Н. Спасов

18.2.1984 г., Костенец, ст. Градски, 15.30, **„Еледжик“ Ихтиман“ – „Ч. море“ 1-1 (0-0)**, съдия: Йълмаз Рамисов, 500 зр.

Голм.: 0-1 Н. Спасов 58′, 1-1 Пенев 61′

„Еледжик“: Ат. Дойнски, Г. Джамбазки, Г. Краешки, Ив. Лазаров, Вл. Тодоров, Мет. Методиев, Рум. Трайков, К. Петков (77′ Д. Иванов), П. Миланов, Шибил Данков, Малин Пенев

„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Вал. Пейчев, Мар. Вълков, Св. Светозаров, Н. Спасов, М. Бакърджиев, Пл. Ганев

След този мач „Ч. море“ участва в разпределението на местата от 41 до 46 място

4-ти кръг (41 до 46 място), купа на НРБ:

25.2.1984 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 15.30, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 2-0 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Н. Спасов 49′, 2-0 Ог. Радев 87′

28.2.1984 г., Толбухин, **„Добруджа“ – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**,

Голм.: 1-0 Кр. Диаман-диев 80′

5-ти кръг (41 – 43 място), купа на НРБ:

В спора за тези три места са „Ч. море“, „Бдин“ Видин и „Пирин“ Благоевград. Играе се по един мач всеки срещу всеки, като всеки отбор е по един път домакин и един път гост.

21.3.1984 г., Видин, **„Бдин“ – „Ч. море“ 0-2 (0-0)**,

Голм.: 0-1 М. Бакърджиев 82′, 0-2 Р. Рафиев 87′

28.3.1984 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 17.00, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 2-0 (1-0)**, съдия: Йончо Йончев, 2 000 зр.

Голм.: 1-0 Ог. Радев 33′, 2-0 Т. Атанасов 69′ (дуз.)

„Ч. море“: Г. Попов (46′ Свет. Маринов), Г. Жеков (46′ Тинко Въжаров), Т. Марев, Н. Хамидов, Юл. Христов, Ог. Радев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников

„Пирин“: К. Стойков, Вал. Дъртилов, Рос. Пашов, Виталий Мутавчиев, Ив. Лардев, Ив. Либов, Л. Толев (70′ Н. Попов), Хр. Попадиин, Н. Петрунов, Ант. Дреновички, Бл. Стоев

В. „Нар. дело“, 29.3. 1984 г.: „… С голове на Ог. Радев и на Атанасов от дузпа, отсъдена за спъване на Пл. Ганев в наказателното поле, победа с 2-0 спечели „Ч. море“. ***Б. Стефанов***“

С тези две победи отборът на „Ч. море“ заема 41 място в крайното класиране на турнира, независимо от изхода на мача „Пирин“ – „Бдин“ (1-1).

***

1/32 финал, КСА:

7.12.1983 г., Преслав, 13.30, **„Черноломец“ Попово – „Ч. море“ 0-3 (0-2)**, съдия: Любе Спасов, 500 зр.

1983

„Левски-Спартак“ спечелва и КСА, след като побеждава „Доростол“ Силистра с 4-0 във финала, игран на 9.5.1984 г. на националния стадион „В. Левски“.

***

В съревнованието по отборно спортсменство „Ч. море“ разделя 9-10 място с „Берое“ Ст. Загора. Първенец е „Тракия“ Пловдив.

***

Младежкия отбор на „Ч. море“, състезаващ се в Североизточната „В“ група завършва на 5-то място с 34 т. Първенец е „Локомотив“ Русе с 50 т., следват „Черноморец“ Балчик 39 т., „Червено знаме“ Кубрат 37 т. и „Преслав“ също с 37 т.

1984

На 9.2.1984 г. умира Юрий Андропов, приемника на Леонид Брежнев на поста Генерален секретар на ЦК на КПСС. Смъртта на Андропов настъпва само година и три месеца след избирането му на най-високият пост в бившият СССР. По този случай, с указ на Министерския съвет, 13 и 14 февруари 1984 г. са обявени за дни на Национален траур в НР България. На мястото на Андропов е избран друг довереник на Брежнев, 73 годишният Константин Черненко, който скоро след поемане на длъжността започва да проявява признаци на влошено здраве.

Голм.: 0-2 Н. Спасов 12', 15', 0-3 Пл. Ганев 53'

„Ч-ломец“: Петко Койчев, Хр. Георгиев, Мех. Хакъев, Крас. Георгиев, Ив. Бонев, Рачо Жечев, Тошо Танев, Вес. Василев, Вал. Симеонов, Ат. Атанасов, Стоян Памуков

„Ч. море“: Г. Попов, Ог. Радев (46' Вер. Страшников), Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Вал. Пейчев (57' Юл. Христов), Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Ив. Войчев

1/16 финал, КСА:

25.12.1983 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Хр. Младенов, 5 000 зр.

Голм.: 1-0 Найденов 23'

ЖСК „Спартак“: Кр. Зафиров, Ради Радомиров, Сашо Борисов, Ниаз. Исмаилов, Ас. Михайлов, Кр. Венков (85' Вл. Николчев), Б. Гьорев, Рум. Димов, Ем. Личев, Ж. Господинов, Ст. Найденов (83' Г. Алексиев)

„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Вал. Пейчев (61' Ог. Радев), Пл. Ганев (76' Вер. Страшников), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Ив. Войчев

„Черно море“ отпада от по-нататъшно участие в турнира.

***

28.1.1984 г., Бургас, контр., „Нефтохимик“ Бс – „Ч. море“ 3-0

4.2.1984 г., Аксаково, контр., 15.30, „Ч. море“ – „Белослав“, няма информация за евентуален резултат и дали мача се е играл.

В. „Полет“, 27.2.1984 г.: „Идва трудна пролет. … Програмата на черноморци (беше) встъпителни тренировки на своето игрище, кросове и специални упражнения за сила в балканското село Рибарица, проверовъчни игри. … нямаше протести от пренатоварване. Различното бе в липсата на терен за игрови занимания, за работа по звена, индивидуално с топката, с партньора. На морския пясък трудно се разработват комбинации, невъзможно е да се шлифова техниката, да се търси така нужния синхрон в организацията на играта, в атаката. Това пролича и в контролните срещи: спойката е незадоволителна, позабравени са неукрепналите навици за покриване на противникови съставители, за изпълняване на защитни функции и от нападателите.

Безпокоят и контузиите на Атанасов, Рафиев, М. Вълков. Търсят своето място в отбора 19-годишният вратар Св. Маринов, полузащитникът от Каварна Въжаров. Младата кръв в отбора пулсира ускорено, някои от по-опитните футболисти пък качват кръвното на ръководството и съотборниците си. Пейчев и Диамандиев за кой ли път губят чувството за отговорност и предизвикват „жълти картони“ още преди шампионатните мачове, ненужно нервничи и Рафиев. Около някои постове има стари въпросителни … ***Ст. Янев***“

***

3.3.1984 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1-2 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 27, 5.3.1984 г.: „В предварителните анализи за тази среща отчитахме две неща: че съперниците ни от София са млад и все още неукрепнал отбор; че защитата им е сравнително лесно преодолима. Затова и идеята ни бе да играем с максимално движение по терена, пакетирано, без да разкъсваме отделните линии, а да ги преливаме една в друга. Заложихме и на силата на контраатаката и успяхме. През първото полувреме пропуснахме чисти положения. Доволен съм от всички.“ (Т. Великов – ст. треньор на „Черно море“).

Не знаем дали железничарите са очаквали такава сериозна съпротива от гостите, но тя бе факт. Футболистите от Варна взеха важна преднина в средата на терена, организираха по-малко, но къде по-опасни контраатаки към вратата на Донев. Даже и когато имаха в пасива си един гол, те не се разколебаха, не рухнаха. Нещо повече – успяха да го заличат, даже и да поведат. И след втория гол, когато се дръпнаха да бранят постигнатото, те не се отказаха от силната си контраатака, опитваха и далечни изненадващи удари. С две думи – заслужено спечелиха.

„Гостите играха по-мобилизирано и успехът им е заслужен. Ние не можахме да организираме играта си в средата на терена (изневери Б. Илиев) и от там идва моето неудовлетворение. Допуснахме и груби грешки в защита, плод на които бяха и двата гола в нашата врата. Пропуснахме да реализираме и няколко чисти положения. Мисля, че възможностите ни са много по-големи.“ (Т. Велев – ст.

треньор на „Локомотив").

Настроението, с което започнаха домакините, бързо се загуби. Непохватни станаха действията им и в защита, и в нападение. Даже и в случаите, когато те създаваха впечатление, че набират скорост, на практика само маневрираха. Грешни се оказаха центрираният отляво и отдясно, неуспешни бяха почти всички опити за индивидуална игра. Така се стигна до това 1:2 в полза на гостите, което ще остави един твърде неприятен спомен (и поука) за домакините. ***Стоян Кукуванов***"

7.3.1984 г., **„Ч. море" – „Беласица" 2-1 (0-0)**,

В.„Нар. дело", 8.3.1984 г.: „Черноморци и петричани едва ли бяха срещали по-непослушна топка. Тя ту неочаквано спираше, ту непокорно избягваше далеч от този, който искаше да я овладее. А от небето непрекъснато се сипеше сняг, който правеше терена хлъзгав, подгизнал. Това бе обстановката, в която черноморци трябваше да изковат една победа. Триумфът на собствен терен бе задължителен, въпреки неблагоприятните климатични условия, за да затвърдят убеждението, че отборът се възражда, че се изживява продължителната криза. И макар че ситуацията не предразполагаше към майсторска изява (при нормални обстоятелства всички очакваха далеч поярко надмощие), борбени, устремни, находчиви в предложената от времето обстановка, варненци стигнаха до успеха.

Заслугата е на всички. Всеки влагаше и последни сили, за да организира атака, за да принуди съперника да сгреши. На това дело се посветиха дори крайните защитници Хамидов и Жеков. Оставени от загубилите рано възможност да ги следват петрички нападатели, сигурни в двойката Каров-Марев, те връхлитаха по флангове и правеха снега горещ под краката на гостите. Имаше възможност да стигне до целта най-напред Хамидов, но при изпълнение на ъглов удар Жеков не пропусна да се разпише. Всъщност това бе голът на победата (73-та минута). Преди това Спасов майсторски надигра защитата на „Беласица" и откри резултата (69-та минута), а две минути по-късно Великов изпълни отлично пряк свободен удар и изравни (71-та минута).

Както сочи статистиката на головете, мачът се реши за около 4 минути. Но подготовката за успешната развръзка бе дълга и търпелива. Именно тук с вещина, футболно умение и въпреки тежкия терен с технически изпълнения се отличи Атанасов, дал точен ход на много акции по посока на вратата на Каратанчев. Нещата биха изглеждали далеч по-добре, ако черноморци по-малко си служеха с комбинации в наказателното поле на гостите. Тежката, мокра и хлъзгава топка едва ли щеше да се подчинява на волята на вратаря, ако по-често попадаше в очертанията на рамката зад него, дори и не с необходимата за едно точно попадение сила. ***П. Стойков***"

11.3.1984 г., **ЖСК„Спартак" – „Ч. море" 2-1 (1-1)**,

В. „Полет", 12.3.1984 г.: „Макар и грижливо почистен, теренът на стадион „Ю. Гагарин" постави пред отборите тест, по-сериозен и от теста на прословутия Купър. Защото коварният разкалян правоъгълник изискваше колкото физическа подготовка, толкова и сръчност, съобразителност, воля. Трябва да поздравим играчите, намерили задоволителни отговори за този своеобразен тест. На спартаковци това се отдаде в първата третина на двубоя, когато техничните Господинов, Венков, Найденов, Янков по-внимателно боравеха с топката и рядко я преотстъпваха на съперника си. Но тяхната инициативност трудно „прекрачваше" в

3.3.1984 г., ст. Локомотив, София, Т. Марев (3), Г. Жеков и Св. Светозаров срещу Нако Дойчев (Лок)

***

На 22.4.1984 г. при завръщане в базовия лагер загива Христо Проданов – първият български алпинист, изкачил връх Еверест на 20-21.4.1984 г.

наказателното поле на черноморци – тук енергичните Марев, Каров, Жеков и Хамидов не се съгласяваха да се отместят от пътя към вратата. Няколко дълги паса към забитите в рехавата спартаковска отбра-

Въпреки тежкия терен и лошото време зрителите наблюдаваха ятъжки двубой между двата варненски отбора.
Снимка Николай ГЕОРГИЕВ

на Спасов, Рафиев и Ганев подсказаха, че възможно е „гостите" да са заложили и тактически капан: отстъпвайки терен и инициатива, да търсят пространство и острота в контраатаките. И първата голова възможност се откри пред Рафиев в 13-ата минута след точно подаване на Светозаров, но Зафиров самопожертвователно и навреме „щракна" ключа на своята врата. Седем минути покъсно Спасов бе изведен в още по-добра позиция, но стреля край странична-та греда. Териториалното превъзходство на „ЖСК Спартак" можеше да се превърне в илюзорно, ако хитрият Найденов не бе изпреварил Попов при

Христо Пейчев Христов - Гардероба *(21.8.1960 – 1.10.2016), 3 мача в „А" РФГ като централен защитник. Наричан „Гардероба" поради атлетичното си телосложение. Юноша на клуба, републикански вицешампион с отбора на юноши мл. възраст, играл в Каварна (1981-83). Остава само през този сезон, след което спира с футбола и отива в СТФ, където изкарва курс за моряк.*

една успоредно изпратена топка пред вратата му, за да ознаменува своя 150-и мач в групата със… седми гол срещу „Ч. море"! Това се случи в 32-та мин., след което черноморци балансираха везните в игрово отношение, а в 43-та мин. – и в голово. Хубав пас на Хамидов (отново с отлични прояви!) изсипа топката зад Радомиров и трима черноморци се втурнаха с нея срещу Зафиров, зад него я изпрати Ганев.

Вторите 45 минути черноморци започнаха с нокаутиращи намерения и това, което демонстрираха до втория гол на Найденов в 70 мин., бе белязано с истинско майсторство. Еластична и непреодолима отбрана, изобретателни и точни конструктори (Атанасов, Бакърджиев, Пейчев), напористи и мощни нападатели, които прелитаха край объркани си съперници (улеснявани и от „метача" Радомиров!), за да осигурят „звездичка" на… Зафиров. Ганев, след като разтърси напречната греда, остана сам срещу вратаря, но Зафиров с тяло атакува топката. И Спасов, и Рафиев останаха зад гърба на спартаковските бранители, но по-широка се оказа собствената им врата. При изпълнение на ъглов удар непокритият Найденов на 6-7 м с гръб към вратата, с изключително самообладание и умение опъна мрежата зад Попов. Така в минутите на нокдаун опитът и головият нюх на един играч решиха изхода на този непримирим спор между съгражданите. Но въпросителните, които стоят пред победителите, в никакъв случай не са по-малко и по-незначими от тези на победените. А на всички прави чест, че не подведоха най-верните си привърженици… ***Ст. Янев***"

18.3.1984 г., **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 0-0**,

В. „Полет", 19.3.1984 г.: „„Сините" гостуваха или по-точно домакинстваха във Варна. Ето каква „витрина" аранжираха двата отбора пред повече от 20 хил. зрители: в 5-та мин. бърза атака на черноморци изведе Спасов на стрелкова позиция фронтално срещу Михайлов, но стреля край вратата (*в. „Нар. дело", 20.3.84 г.*: „ Началото вдъхна надежди за интересен двубой … Още в 5-та мин. домакините организираха устремна атака. Рафиев напредна в зоната на дясното крило и сервира идеална топка на Спасов, който от движение стреля в долния ъгъл, но Михайлов прояви високото си майсторство и изби топката в ъглов удар…); от около 20 м Цветков остро насочи топката срещу Попов, който с мъка я отклони от рамката; пробив на Искренов до аутлинията и Вълчев с глава не успя да оползотвори отлична възможност; Гочев отблизо коварно изпрати топката в десния ъгъл – Попов реагира безупречно; Чавдаров се промуши между защитниците, Попов съобразително го атакува, „шестицата" премина встрани, затвори си вратата, настигнаха го и бранителите; след изпълнение на наказателен удар Петров от 6-7 м засече топ-

ката с глава, но тя профуча край гредата.

Към тази картина трябва да прибавим, че близо 80 мин. играта се водеше в половината на „Черно море“, че през второто полувреме домакините не съумяха нито веднъж да влязат в наказателното поле на „Левски-Спартак“, че в действията им липсваше не само точност, но и мисъл, самообладание. Още им тежеше загубата от съгражданите, напрежението се подсилваше и от името и целите на съперника, от възможността от втора поредна загуба на ст. „Ю. Гагарин“, която съвсем щеше да утежни положението им. Неорганизирано, слабо играха черноморци. Въпреки някои разумни ходове на Атанасов и Спасов през първото полувреме и експлозивните, но епизодични втуряния на Рафиев, въпреки самоотвержената игра на бранителите и безпогрешните намеси този път на Попов. И ни поставиха въпроса: „Красиво ли предпочитате да губим или с грозничка игра да печелим точки и да търсим спасението?“ Едва ли някой би искал черноморци елегантно и с усмивка да напуснат групата на майсторите… ***Ст. Янев***“

14.4.1984 г., **„Тракия“ – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**,

В. „Полет“, 16.4.1984 г.: „Според Т. Великов „Черно море“ е можел да вземе и повече от точка в Пловдив: „Тракия“ игра по-организирано, по-силно през първото полувреме. Тогава нашите футболисти не покриваха съперниците си, изчакваха ги в зона. След направените корекции през вторите 45 мин. инициативата беше изцяло наша благодарение на усърдието и разумните действия на двамата ни най-добри играчи в този мач – Атанасов и Бакърджиев. Помагаше им и Светозаров. И Спасов трябваше да действа в тази част на терена като изтеглен централен нападател, но не изпълни докрай задачите си. След хубавия гол – прецизен пас на Атанасов изведе Бакърджиев, който технично и неотразимо изравни резултата – домакините, този път със Зехтински и Пехливанов, се стъписаха и бяха готови да се предадат. Ако имахме нападатели… Рафиев и М. Вълков дори не се изпотиха! Поне малко да бяха в тон с останалите, да помогнат на другарите си… Една атака

18.3.1984 г., Т. Атанасов (ЧМ) в очакване на топката между защитниците на „Левски-Спартак“ Н. Илиев, П. Петров и Кр. Коев

извлече почти цялата ни отбрана вляво от вратата, играчът с топка ненужно бе атакуван от 3-4 бранители – пак тактическа, колективна грешка! – топката бе върната към свободния Пехливанов и голът се оказа победен. Три минути по-късно удар на Бакърджиев срещна гредата. Пак тръгнахме на щурм, но без нападатели…“ ***Ст. Янев***“

18.4.1984 г., **„Ч. море“ – „Етър“ 0-1 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 19.4. 1984 г.: „Наблюдавахме заедно с 3-4 хиляди зрители срещата на стадион „Юрий Гагарин“ между „Черно море“ и „Етър“. Вместо да се вдигне на бой за спасяване на застрашения кораб, отборът на „Черно море“ даде една от слабите си игри. А имаше не толкова трудната задача да се справи с „Етър“ – отбор стабилен, но показал и слабости, особено в защитата.

Едва ли някой може да обвини черноморци в липсата на желание за спечелване на двете точки. Но се потвърди старата истина, че само желание не стига. А трябва и майсторство, трябва и по-висок дух, енергия и амбиция за развръзка в своя полза. Домакините не можаха да

1984

От 8 до 19.2.1984 г, в Сараево (Югославия) се провеждат 14-те Зимни олимпийски игри. България не успява да повтори успеха от миналите ОИ'80 в Лейк Плесид, когато Иван Лебанов спечелва първият олимпийски медал (бронзов) за страната ни на този форум. Ще изминат още 14 години, докато български спортист се изкачи на почетната стълбичка.

1984

Най-добре представилият се български спортист на зимните ОИ'84 в Сараево е Петър Попангелов, който заема 6-то място в слалома.

ни убедят, че са овладели някои от характерните черти на съвременния футбол, като бързина, находчивост, добро разбирателство на терена и стройна организация на атаките. За всички беше ясно, че Рафиев отрано попадна в клещите на Б. Димитров и Лъхчиев, но твърде шаблонно се сипеха високи топки пред вратата на „Етър". А това беше направо преотстъпване на инициативата в ръцете на гостите, чиито снажни бранители и играчи от средната линия грамотно и ефикасно се защитаваха, владееха средата на терена и умело контраатакуваха.

Някои по-характерни моменти от срещата във Варна. Началото ще се запомни с атаки и към двете врати. При една от тях, в десетата минута, Спасов, останал сам срещу вратаря на „Етър" Тенев, не се опита да го прехвърли, а подаде на своя съотборник Жеков, който беше в явна засада. Непростим пропуск и несъобразяване с правилника от състезател в майсторската група. После и двата отбора си размениха по един удар в гредите и се оттеглиха на почивка при 0:0.

29.4.1984 г., Крас. Диамандиев – Джастата (вляво) и Стойчо Младенов

В началото на второто полувреме черноморци се хвърлиха в бурни атаки, забравяйки обаче, че гостите са силни в контраатаката. Така в 48-та минута те оголиха тила си, Аргиров нахлу по десния фланг, центрира и Цингов отблизо отбеляза единствения гол – 1:0 за „Етър". Оттук нататък оставаха още 40 минути, но домакините не се мобилизираха за всеотдайна борба, а в редиците им настъпи хаос, допуснаха и грубости. Футболистите на „Етър" продължиха по своя план – сигурна защита, добро владеене на централната зона и силни контраатаки. Отчаяният щурм на черноморци донесе още удар на Вълков, спасен от вратаря, и нов пропуск на Спасов – в 78-та минута той от изгодна позиция стреля високо. „Черно море" загуби ценни точки и утежни още повече положението си в групата.

След мача старши треньорът на „Етър" Георги Василев сподели: „Заложихме на сигурната игра в защита със стремеж да неутрализираме острието на „Черно море" – Рафиев и Страшников, а по-късно Вълков. Успяхме. В средата на терена целяхме по-стройна организация на атаката с използване на грешките на съперника, който, явно, щеше да отиде на риск. А ние сме силни в контраатаката. „Черно море" не ни изненада. Твърде еднообразно водеше играта, особено с високите си подавания." ***Ив. Колев***"

29.4.1984 г., **ЦСКА „С. зн." – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 51, 30.4.1984 г.: „Последните десетина минути на оживление в редиците на шампионите бяха по-скоро едно сконфузено извинение пред верните им почитатели, станали свидетели на безлична игра, на която дори хилядите лукса осветление не можеха да дадат що-годе прилична светла окраска. Трите хубави гола ще останат свързани единствено с името на Ст. Младенов, който с находчивостта, майсторството и старанието си бе пример за своите съотборници.

Попаденията във вратата на Попов скрепиха цифровата фасада на мача, зад която не можеше да остане скрита, обаче, нито липсата на елементарен замисъл в играта, нито безкрайните до отегчение технически несръчности, нито бездушието и апатията у мнозина към събитията на терена – повече от протоколно. А в един момент близо две минути 7-8 състезатели измъчваха топката в участък от няколко квадратни метра! Защитата на моряците, лишена от наказания Марев и от рано контузения Светозаров, се люшкаше подобно на морето при най-слаб полъх на вятъра, но все не се намираше кой да торпилира предварително вдигналия бял флаг кораб. ***Р. Пайташев***"

29.4.1984 г., ст. „Нар. армия“, защитниците Вал. Каров и Н. Хамидов (4) пазят полето около Г. Попов, който боксира топката далеч от вратата си и обсега на Лъч. Танев (7-ЦСКА).

6.5.1984 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 3-1 (2-1)**, **В. „Полет“, 7.5.1984 г.**: „Ако денят се познаваше от сутринта, „Ч. море“ трябваше да изсипе поне една дузина топки в мрежата на пловдивския „Локомотив“! Още в първата минута бърза атака изведе Спасов в наказателното поле (на мястото за изпълнение на дузпа) и ударът му бе неотразим. Във втората минута Рафиев се понесе в зоната на дясното крило, съобразително изпрати топката зад двамата атакуващи го защитници, надбяга ги и остро стреля по диагонала. Топката срещна крака на бранителя Калканов и – 2:0! Но този резултат като че ли успокои гостите и демобилизира черноморци. „Черно-белите“ задълго окупираха средата на терена, където най-активен и най-точен бе Садъков, подпомаган от подвижния Бурнарски. В края на полувремето варненци изравниха играта, но вече бяха допуснали топката и в своята врата: в 36 мин. Садъков изпълни технично пряк свободен удар и намали разликата.

Гостите започнаха с надежди вторите 45 мин. („Дойдохме за две точки!“ – ще каже след мача треньорът им Хр. Бонев). Но сега срещнаха по-добре организирана защита и преди всичко по-подвижна средна линия. Диамандиев, много работлив, техничен и неуморим, направи един от най-добрите си мачове и има голяма заслуга, както за цялостната организация на играта, така и за победата. След негов находчив пас в 59 мин. Ганев надхитри вратаря Стайков и по диагонала изпрати топката зад гърба му. Мачът бе решен. За този благоприятен резултат заслуга имат и Пейчев, който напълно обезвреди голмайстора на групата Ераносян и трудно укротимите в този мач Ганев и Рафиев, усърдните Атанасов, Марев, Светозаров, Хамидов… Може би трябва да изредим целия състав и това е

1984

„Ювентус“ Торино спечелва КНК след победа над „Порто“ с 2-1 във финала, игран в Базел на 16.5.1984 г.

***

„Тотнъм Хотспър“ побеждава „Андерлехт“ и спечелва купата на УЕФА след два мача на разменено гостуване, завършили при резултат 1-1 и последвало изпълнение на дузпи на ст. „Уайт харт лейн“ в Лондон.

1984

 още по-радостно, защото на терена нямаше примирени и лениви играчи. Видяхме вдъхновен, бърз и техничен отбор. „Черно море“ не е отбор за изпадане! Възхитен съм от играта му!“ – заяви след мача змс Хр. Бонев. ***Ст. Янев***“

13.5.1984 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 57, 14.5.1984 г.: „Неузнаваеми бяха домакините през първите 45 минути. Серии от неточни подавания, многоходови комбинации, недобре замислени и осъществени атаки, нестабилна защита. Атакуваше се еднообразно, предимно през центъра и с много грешки. Футболистите от „Черно море“ играеха със самочувствието на домакини, а не на гости. Нападаха по-опростено, по-често и по-смислено. Логично дойде и техният гол. Промяна в картината настъпи едва след влизането на Стоянов на мястото на Динев. Сега старозагорските футболисти имаха превес, но той бе оползотворен само в един-единствен гол. Вероятно умората от двете гостувания си казва думата, но така или иначе „Берое“ не можа да намери себе си в тази среща.

Петко Петков – ст. треньор на „Берое“: „Не съм доволен от играта на момчетата, особено през първото полувреме.“

Тодор Великов – ст. треньор на „Черно море“: „Играта премина при поделено надмощие. Ако се съди по головите положения можехме и да победим.“ ***Ем. Николов***“

16.5.1984 г., **„Ч. море“ – „Славия“ 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело“, 17.5. 1984 г.: „Само няколко минути след началния съдийски сигнал на футболния арбитър Георги Милев от София бяха необходими, за да се разгадае тактическият план на „Славия“ – спечелване на една точка. Наситили полето пред Ананиев с много играчи, славистите си бяха поставили задачата да рушат атаките на съперника далеч пред вратата, понякога и по не съвсем чист начин (полузащитникът Венков бе декориран с жълт картон за груба игра), като напред разчитаха само на откъслечни контраатаки, провеждани главно чрез Алиев и Радков. И дълго време тази тактическа схема им даваше основание да считат, че ще постигнат целта си.

Цели 45 минути черноморци полагаха усилия да пропукат бетона от най-висока марка, забъркан от софиянци, но все не успяваха. Присъствието на играчите в средата на терена не се чувстваше много осезаемо и по такъв начин се губеше връзката между защита и нападение. Смяната на Вълков в 46 минута, както и налучкването на верния тон за игра от Диамандиев, Бакърджиев и останалите от средната линия внесоха прелом. Почти през цялата втора част на мача футболистите на „Черно море“ атакуваха непрекъснато и създадоха поредица от изгодни положения за по-разяване на целта.

Тоталният натиск на домакините донесе така желания гол в 70 минута, когато след поредната акция в полето на съперника Страшников съобразително върна топката на заелия удобна позиция Спасов, на който не остана нищо друго, освен да я заплете в мрежата на Ананиев – 1:0. И след гола, с много движение и бързи действия състезателите на „Черно море“ продължиха да търсят по-изразителна развръзка – в 80 мин. Ганев улучи гредата, но в крайна сметка резултатът остана непроменен. „Черно море“ спечели много ценна и напълно заслужена победа. ***Бог. Йовчев***“

20.5.1984 г., **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 0-2 (0-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 60, 21.5.1984 г.: „Преди мача помолихме двамата старши треньори да отговорят на един и същи въпрос: „Кое според Вас ще се окаже решаващо за крайния изход?“

Петър Каменов (Бот): „Активността по всички участъци и особено в средата на терена, както и в двете фази на играта“.

Тодор Великов (Чм): „Спокойствието, зрелият подход, задружното действие. Страхувам се средната линия да не се огъне. Тук са всъщност главните ни сили“.

До 15-ата минута Стоянов два пъти бомбардира гредата над варненския вратар. Освен това и Данов отправи опасен далечен изстрел. Но с това сякаш натискът на домакините секна. Постепенно

гостите не само се освободиха от всякакво смущение, но и все повече придобиха храброст за респектиращи набези. Това постигнаха, защото установиха именно превес в средата на терена, главно чрез Атанасов (основна опорна сила), Диамандиев (непрестанно лавираща совалка) и Спасов (ентусиаст и заплаха №1). Очевидно по-добрата организация на гостите взе връх. Врачани бяха обезвредени. Усилията само на Данов, Стоянов, Греков не намираха подкрепа от останалите.

Характерно за черноморци и през втората част бе добрата им организация на игра. Дойдоха и критични моменти, но врачанските атаки страдаха от стихийност и неточност. Моряците воюваха не само хладнокръвно, но и вече с високо самочувствие. И никой от тях не подведе треньора си, както постъпиха например мнозина в отбора на домакините. ***Д. Попдимитров, Ив. Борисов***"

23.5.1984 г., **„Сливен" – „Ч. море" 0-0**,

В. „Нар. спорт", бр. 61, 24.5.1984 г.: „Закъсня щурмът на „Сливен". До 80-ата минута играта му с нищо не подсказваше желанието за победа. Необяснима инертност бе обхванала цялата единадесеторка. Тя повлия практически и на възприетата от отбора постройка. Защитата даваше решителен бой в подстъпите пред Йоргов, но не подпомагаше с активна игра средната линия. Получи се познатия вакуум, който изцеди и без това скромните физически сили на домакините.

26.5.1984 г., ст. „Ю. Гагарин", Н. Спасов отново се е изплъзнал от опеката на М. Ахмедов (Ш)

В същото време варненци отстояваха упорито тактическата дисциплина, но на моменти изпадаха в паника, което би могло да им струва много скъпо, ако не бяха подпомогнати и от спортното щастие. Настоятелни в борбата за всяка топка, със завидна кондиция, гостите поддържаха през цялото време игрово равновесие. Равенството е заслужена отплата за усилията им. ***Вик. Дойчинов***"

1984

26.5.1984 г., ст. „Ю. Гагарин", Н. Спасов е изпреварил Вал. Малджански, М. Ахмедов и Цоньо Василев и отбелязва един от головете си във вратата на „Шумен"

26.5.1984 г., **„Ч. море" – „Шумен" 5-1 (4-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 63, 28.5.1984 г.: „Преди мача – бойко настроение и в двата лагера. Б. Гаганелов: „Ще воюваме за победа, въпреки отсъствието на титуляри от защитната линия. Разчитаме на мобилизацията и на традицията шуменци да играят сполучливо на варненски терен." Т. Великов: „Наложително е да докажем, че в успешното ни представяне в последните кръгове няма случайност и договаряне на резултати, няма основания за обвинения, безотговорно отправени, но достатъчно обидни и за футболисти, и за ръководители на футболния клуб. В отсъствието на Атанасов, Рафиев и

1984

26.5.1984 г., ст. „Ю. Гагарин“, Цоньо Василев (Ш) отново не успява да спре пробива на Пл. Ганев

***

„Ливърпул“ спечелва за 4-ти път КЕШ, след като побеждава АК „Рома“ във финала, игран на 30.5.1984 г. на стадио „Олимпико“ в Рим. След 1-1 в редовното време и продължението, „Ливърпул“ се налага след изпълнение на дузпи, въпреки че пропуска първата. Изпълнението на дузпите се запомни с методите на вратаря на „Ливърпул“ Брюс Гробелар, с цел да разстрои съперника.

Страшников за победата още повече ще са необходими колективните действия. Мачът ще решат състезателите от средата на терена.“

Черноморци представиха повече аргументи в подкрепа на своя треньор. Неуморими и находчиви, Диамандиев и Бакърджиев често включваха механизма на една вртележка, при която дори стоперът Марев повеждаше поредния рейд в тила на съперника. Негов извеждащ пас Спасов (с хеттрик в този мач) находчиво продължи и отбеляза в 30-ата мин. гол, който свали букаите на напрежението. Оттук нататък варненци демонстрираха много от елементите на модерния футбол: от изненадващите вклинявания напред на натоварени с други функции състезатели до непрекъснат обстрел на шуменската врата. Резултатът говори – „боговете мълчат“… ***П. Герчев***“

30.5.1984 г., **„Хасково“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, **В. „Нар. спорт“, бр. 64, 31.5.1981 г.**: „Нямаше какво да губят домакините в този мач, освен още повече своя престиж пред собствената публика. Затова положиха много усилия и се представиха достойно. Бориха се мъжествено. Отсъдената дузпа за събаряне на Василев бе превърната от Апостолов в победен гол. Има за какво да съжаляват гостите. Състезателите им пропуснаха редица златни възможности. Надпреварваха се от изгодни положения да стрелят покрай очертанията на вратата, а в други случаи дадоха възможност за прекрасна изява на вратаря Танев. Споходилото ги спортно нещастие намери точна преценка в думите на треньора на „Черно море“ Тодор Великов: „Напрежението скова играта. Ако бяхме реализирали поне едно от многобройните положения, крайният изход на срещата щеше да бъде съвсем друг“. ***Дучко Христов***“

2.6.1984 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 3-4 (1-0)**,

По предварителен регламент, 11-тия в крайното класиране среща 14-тия, а 12-тия играе срещу 13-тия в плей-оф за оставане в групата. На победените им предстои още един плей-оф срещу класираните на вторите места в Северната и Южната „Б“ групи. При така създадената ситуация, „Ч. море“ има теоретичен шанс да избегне баражите за оставане в групата. „Етър“, който играе у дома срещу „Тракия“ има същия брой точки и голова разлика -2, при -6 за „Ч. море“, което означава, че при победа на „Етър“ над „Тракия“, „Ч. море“ трябва да победи „Черноморец“ с 5 гола повече. Нереална цел, но при равен на „Етър“, „Ч. море“ може да мине над зоната на баражите с победа. Всички, които бяха на ст. „Ю. Гагарин“ повече следяха развоя на другите срещи, залепени за транзисторите, отколкото тази пред тях.

За мача няма конкретна статия. В. „Нар. спорт“ пише за „избиране на противник“, което се случва в действителност. На всички във футболна България е ясно, че няма да бъде допуснато „Славия“ София да отпадне от групата (на шуменци им предстои да се убедят в това). По тази причина, целта на черноморци е да избегнат „Славия“ на всяка цена, защото колкото и да не са лесни другите два противника, срещу тях поне има шанс да се играе с чисто футболни аргументи.

„Шумен“ пада във Враца, но си остава на най-

високото 11-то място, пред „Беласица“, която пада в Ст. Загора и има същия брой точки но 13 гола по-лоша голова разлика.

Мачът във В. Търново върви към равен (2-2) до 88-та мин., което при тогавашния резултат във Варна (3-2) за „Ч. море“, означава че варненци прескачат баражите. Но в 88-та мин. е отсъдена дузпа за „Етър“ и резултата става 3-2, което променя коренно обстановката. „Ч. море“ трябва да загуби, за да пропусне „Шумен“ и „Беласица“ пред себе си. Мачът на „Славия“ срещу „Локомотив“ Сф (1-1) не е от особено значение. При победа славистите биха минали пред „Ч. море“ и биха срещнали „Беласица“ в баража. За тях е важно да не загубят, защото при победа на „Локомотив“ Пловдив, те ще изпаднат директно. („Локомотив“ Пд завършва 3-3 в мач без значение).

Така, след победния гол на „Етър“ в 88-та мин., черноморци са изправени пред задачата да допуснат два бързи гола в останалите няколко минути на мача срещу „Черноморец“ и буквално спират да играят. При полученият краен резултат – 3-4, съперникът в плей-офната фаза е „Беласица“ Петрич.

***

Плей-оф за оставане в „А“ РФГ:

6.6.1984 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 18.00, **„Ч. море“ – „Беласица“ Пч 3-1 (1-0)**, съдия: Бог. Дочев, 5 000 зр.

Голм.: 1-0 Н. Спасов 7', 2-0 Пл. Ганев 49', 2-1 Георгиев 78' (псу), 3-1 Н. Спасов 89' (дуз.)

„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, Ог. Радев (85' Р. Рафиев), Н. Спасов, М. Бакърджиев, Вер. Страшников

„Беласица“: М. Каратанчев, Наско Станоев, Й. Попов, Стоян Филипов (66' Г. Ръжданов), Рум. Попов, Ив. Златински, Ив. Янев (56' Свет. Георгиев), Лоз. Тренчев, Ал. Вуков, Г. Митрев, Кост. Кабранов

В. „Нар. спорт“, бр. 67, 7.6.1984 г.: „Не можеше да се очаква нищо забележително в този мач на нерви. Гостите печелеха време, варненци бързаха и… грешаха. Ганев често попадаше в сянката на защитниците, Страшников бе своевременно засичан на безопасно разстояние, а находчивият Спасов само веднъж успя да се откачи от опеката на пазача си и да открие резултата още в седмата минута.

Футболистите не промениха значително контурите на срещата и през втората част. Потехнични, черноморци леко печелеха терен, но бързо се загубваха в гъстите редици на гостите пред наказателното поле. Когато „Беласица“ показа, че знае нещо и за нападателния футбол, Ганев успя да накаже една нескопосано построена изкуствена засада и не много успешна намеса на Каратанчев и да увеличи на 2:0. Но по-нататък, учудващо за всички, варненци отстъпиха леко средата на терена, а Светозаров направи и ненужен фаул близо до вратата, от който в 78-ата минута от пряк свободен удар Георгиев намали. Голямата надежда крепеше гостите до 89-ата минута, когато Станоев събори в наказателното поле Спасов и голмайсторът на черноморци върна усмивките на зрителите. Но дали е успял да повдигне самочувствието на своите, сред които само Бакърджиев напомни за силната серия на черноморци в края на шампионата. ***П. Герчев***“

9.6.1984 г., Петрич, ст. Цар Самуил, **„Беласица“ Пч – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Й. Жежов, 10 000 зр.

Голм.: 1-0 Георгиев 8', 1-1 Н. Спасов 37', 2-1 Янев 64'

Пропусната дузпа: 47' Янев (Бел)

„Беласица“: М. Каратанчев, Н. Станоев, Й. Попов, Г. Ръжданов, Р. Попов, Ив. Златински, (65' Д. Карадалиев), Г. Митрев (46' Ив. Янев), Лоз. Тренчев, Ал. Вуков, Свет. Георгиев, Кост. Кабранов

„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, Св. Светозаров, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев (67' Ог. Радев), Р. Рафиев, Вер. Страшников (65' Вал. Каров), Н. Спасов

ЖК: Н. Спасов, Р. Рафиев (ЧМ); Янев, Попов (Бел.)

ЧК: 65' Р. Рафиев (ЧМ)

В. „Нар. спорт“, бр. 69, 11.6.1984 г.: „Знаеше се, че само при победа с 2:0 или повече „Беласица“ запазваше мястото си в елитната група. От умората или от голямото напрежение обаче в срещата-реванш на собствен терен футболистите от Петрич не съумяха срещу черноморци да реализират своите възможности. Голът на Георгиев бе обнадеждаващо начало, но по-нататък в действията си домакините показаха

1984

12 до 27 юни във Франция се провежда седмото ЕП по футбол. Участват 8 отбора, 7 от които преминават през квалификации плюс Франция като домакин. Отборите са разделени в 2 групи, победителите от които се срещат в полуфинални мачове с класиралите на второ място от другата група, за да определят двата финалиста. Домакините от Франция постигат победа за първи път в този турнир и спечелват първия си значителен международен трофей, след като на финала побеждават Испания с 2-0. Капитанът на Франция Мишел Платини е голмайстор на турнира с 9 гола (от общо 14 за Франция) в 5 мача.

9.6.1984 г., Петрич, ст. „Цар Самуил", Р. Рафиев и Н. Хамидов (ЧМ) срещу Й. Попов (3) и Лоз. Тренчев от „Беласица"

1984

скованост и липса на бързина. Слабо игра средната линия. След грешка на защитата Спасов възстанови равенството. В 47-ата минута Янев пропусна да реализира дузпа, макар след това да се реабилитира с отбелязания си от воле гол. В 65-ата минута Рафиев бе отстранен от игра. „Беласица" заигра по-агресивно, но и в тези решаващи минути тя не можа да оползотвори числено си превъзходство. След завършването на мача лошо впечатление оставиха постъпката на Рафиев, отишъл на саморазправа с главния съдия Жежов, който ръководи прецизно срещата. ***Л. Липошлиев***"

9.6.1984 г., Петрич, ст. „Цар Самуил", битка за топката между Лоз. Тренчев (Бел.) и Св. Светозаров (ЧМ), вляво: Вал. Пейчев, вдясно: Вер. Страшников, на заден план: М. Бакърджиев

Валерий Каров Каров

(р. 11.4.1963 г.)
Позиция: защитник
„Ч. море“: 1983-86, 1987-95
„А“ РФГ: 79 мача/2 гола
„Б“ РФГ: 45 мача

„Живеех до базар „Левски“ и много деца от у-ще „Ант. Страшимиров“ се записахме да трениране футбол. Тогава всеки трениране нещо, започнах в 1-ви клас с лека атлетика, във 2-ри клас играх футбол, след това няколко години гимнастика и плуване и в 5-ти клас вече си останах във футбола. Никой не ни е подбирал, един от друг се навивахме. Бяхме много деца: Иван Дългия (Стоянов), Муцито Дамянов и още много други, които не достигнаха до мъжкия или даже юношеския футбол. Играехме на сгурията, първо при Кафето, след това при бат‘ Били (А. Билялов). Босната искаше да ме прави десен бек, после Янко Атанасов – централен защитник. Кой какъвто е бил. Само дето Нинов не реши да ме прави вратар.

Влязох в казармата в спортна школа. Тогава играехме в младежкия отбор – „Ч. море“ -Пристанищен комплекс във „В“ група. От там ни издърпваха за някой мач с първия отбор, след това пак се връщахме в младежкия. Вземаха ме в първия отбор като резерва още при Катила (Иван Василев) за контроли, приятелски мачове или някой мач за купата. Обстоятелствата се стекоха така, че когато наказаха шест човека от отбора през 1983 г., дойде моето време. Дебютирах в първия мач от сезона срещу „Локомотив“ Сф във Варна. Смених Валерката (Валерий Николов), който излезе титуляр. Биха ни с 4-1, имаха много силен отбор тогава. Като защитник беше много трудно да се наложиш. В „Ч. море“ винаги е имало много добри защитници, а аз заемах мястото на Иван Иванов, който беше един от най-стабилните в отбора и любимец на публиката. Започнах като стопер, пред Тошко Марев, играта ми тръгна. Тогава даваха оценки във в. „Нар. младеж“, почти винаги бях отличник. Помня добре и първия си гол на ст.„Ю. Гагарин“. Беше срещу „Берое“ (9.3.1985 г.). Някой вдигна от корнер, може би Веронито (Страшников) или Пламен Ганев откъм часовника на вратата към града, аз надскочих всички и вкарах гол с глава. Играех добре с глава. Бихме с 5-0 в този мач, аз вкарах първия гол. Следващата година направих нещо подобно срещу ЦСКА (23.2.1986 г.), но тогава топката попадна в Рафито и той вкара гол, от моя асистенция (тогава не ги брояха за статистиката). Победихме с 1-0 . Пазих Любо Пенев в този мач. Не му дадох много поле за действие. Имам още един гол срещу „Берое“ (есен 1989 г.) в официалната статистика, но нямам никакъв спомен от него.

През пролетта на 1986 се разболях от хепатит. Зимата бяхме в Мелец (Полша) на подготвителен лагер. Тренирахме по три пъти на ден. Бяха взели и Момчил Проданов тогава за треньор по физическа подготовка. Скъсваше ни от бягане. Не знам дали там не се заразих нещо. Като се върнахме, първите кръгове играхме много здраво, бихме „Локомотив“ в София, бихме и ЦСКА във Варна. След това в мача срещу „Академик“ Свищов усетих, че не съм добре. Бебо игра тогава последен в защитата, Тошко Марев го нямаше по някаква причина. Бях отпаднал, не ми се бягаше, трябва да правя шпагат, а не ми се прави. Пълна апатия. Този мач го загубихме неочаквано с 0-3 на „Гагарин“. След мача бат‘ Били ми вика, че очите ми са жълти, пратиха ме в болницата – хепатит. Лафчис беше в отбора тогава, че ми издейства някакви лекарства от лечител в Перник. Така се оправих. Отпаднахме от „А“ група този сезон, аз не играх до края на сезона, не бях тренирал. А ми беше тръгнала играта. Бяха поканили мен и Тинко Въжаров в Олимпийския отбор на България за мача срещу ГДР. Ако не се лъжа Трифон Иванов вкара победния гол тогава, а аз бях болен и не отидох.

Мисля, че треньор на „Ч. море“ беше вече Божо Колев. Каза ми, че трябва да влизаме в „А“ група, а аз не съм още готов да се включа пълноценно. Искаше да ме прати в Балчик за една година. Аз обаче не исках там. Бях футболист от „А“ група, а сега трябваше да отида две нива по-долу. Отидох в „Спартак“, те бяха в „А“. Сам се предложих, никой не ме е викал. Позволиха ми да подпиша с тях за една година. Евгени Янчовски беше станал треньор там, беше докарал и Кънчо Кашеров от Ст. Загора. Някъде от 4-5тия кръг се включих и останах титуляр до края на сезона. След това се върнах в „Ч. море“, които не бяха успели да влязат в „А“ група и играх в „Б“ следващия сезон. Тогава влязохме.

Най-успешно играех срещу тарани като Любо Пенев, Бойчо Величков, Бисер Хаздай. Грамадни, здрави футболисти, но тежко подвижни. Когато ги пазиш отблизо, усещаш кога могат да получат топката и ги блокираш, гледаш тя да не стигне до тях. Най-трудно ми е било срещу бързи и подвижни футболисти. Стойчо Младенов, Искренов бяха такива, трудни за пазене. А за Стоичков да не говорим. Него само с куршум можеше да го спреш.

Когато Пламен Тимев – Ганди се появи като спонсор в „Ч. море“, доведе Асен Милушев за треньор, а той пък докара осем нови футболисти със себе си. Такива бяха времената: идва някой президент, изсипва един куп пари, докарва някой негов човек за треньор, който си идва със своите хора. Задържат се няколко месеца, след това отиват другаде. Въртяха се някакви пари, от пирамиди, от разни далавери… Тогава реших, че моето време вече е отминало. Играх 2-3 сезона във „В“ група за „Тича“, имаше такъв отбор по това време към район „Приморски“. След това Дамян Георгиев стана треньор в „Ч. море“ (пролет 1995 г.) и ме извика. Върнах се, играх още около година, но нямаше пари и се отказах.“

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1983-84 г.

(бел. всички мачове във Варна, без един са играни на градския стадион „Ю. Гагарин“)

17.8.1983 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-4 (1-2)**, съдия: Г. Милев, 12 000
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Николов (73‘ Вал. Каров), Т. Марев; В. Пейчев, Т. Атанасов, Н. Стоев (77‘ Ив. Войчев), Пл. Ганев, К. Диамандиев, Н. Спасов, Ог. Радев, М. Вълков
„Лок.“ Сф: Н. Донев, Пав. Дочев, Г. Бонев, Ал. Марков, Й. Стойков, Вл. Лалов, М. Кашмеров (77‘ Марко Богданов), Ал. Дудов, Б. Величков, Нако Дойчев, Стойчо Стоев (23‘ Б. Илиев)
Голм.: 0-1 Кашмеров 19‘, 0-2 Величков 26‘, 1-2 Ог. Радев 40‘, 1-3 Величков 71‘, 1-4 Илиев 84‘

21.8.1983 г., 2 кр., Петрич, **„Беласица“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Димо Стойчевски, 10 000
„Беласица“: М. Каратанчев, Г. Ръжданов, Й. Попов, В. Танев, Й. Самоковлийски (9‘ Ив. Янев) (46‘ Д. Янчев), Ал. Вуков, Г. Митрев, Лоз. Тренчев, Вал. Стоянов, Д. Карадалиев, Кост. Кабранов
„Ч. море“: Г. Попов, К. Диамандиев, Т. Марев, В. Пейчев, Хр. Христов, Т. Атанасов, Пл. Ганев, В. Страшников, Н. Спасов (87‘ Бр. Байчев), Ог. Радев, М. Вълков (83‘ Ив. Войчев)

24.8.1983 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 0-2 (0-1)**, съдия: Й. Жежов, 8 000
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, В. Пейчев, Хр. Христов, Н. Стоев, (76‘ Мл. Дамянов), Пл. Ганев, В. Страшников, Н. Спасов, Ог. Радев, М. Вълков
ЖСК „Спартак“: Ст. Симеонов, Н. Исмаилов, Р. Димов, Вл. Николчев, Р. Радомиров, Кр. Петров, Пл. Казаков, Б. Гьорев, Ем. Личев, Ж. Господинов, Ст. Найденов
Голм.: 0-1 Господинов 35‘, 0-2 Найденов 72‘
ЖК: Хр. Христов (ЧМ); Пл. Казаков (Сп)

10.9.1983 г., 4 кр., София, ст. Левски, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 4-1 (1-0)**, съдия: Н. Бояджиев, 7 000
„Л-С“: Б. Михайлов, Пл. Николов, Вес. Балевски, П. Петров, Н. Илиев, Гр. Григоров (46‘ П. Курдов), Бож. Искренов, Н. Сираков (75‘ Ем. Велев), М. Вълчев, Кр. Чавдаров, Ем. Спасов
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Стоян Филипов, Хр. Христов, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев (67‘ Ог. Радев), Н. Спасов, Т. Атанасов, М. Вълков
Голм.: 2-0 Вълчев 43‘, 60‘, 2-1 Пл. Ганев 61‘, 3-1 Спасов 72‘, 4-1 Вълчев 76‘

17.9.1983 г., 5 кр., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море“ – „Тракия“ 2-2 (1-0)**, съдия: Г. Цветанов, 6 000
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев (22‘ Вал. Каров), Стоян Филипов, Н. Спасов, В. Пейчев, Пл. Ганев (72‘ В. Страшников), М. Бакърджиев, М. Вълков, Т. Атанасов, Ив. Войчев
„Тракия“ По: Д. Вичев, Рум. Юруков, Д. Младенов, Бл. Бангев, Слав. Хорозов, Мар. Бакалов, Кост. Костадинов, В. Симов (86‘ Запрян Раков), Антим Пехливанов (65‘ Ал. Николов), П. Зехтински, Ат. Пашев
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 37‘ (дуз.), 1-1 Костадинов 60‘, 1-2 Пашев 73‘, 2-2 Н. Спасов 89‘
ЖК: Пл. Ганев (ЧМ)

24.9.1983 г., 6 кр., В. Търново, **„Етър“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 5 000
„Етър“: Г. Тенев, Ем. Димитров, Ст. Лъхчиев, Кр. Калчев, Бойко Димитров, Ружди Ахмедов, Кр. Балъков, Н. Велков, Р. Дойчев (82‘ Хр. Михайлов), З. Минчев, Г. Цингов
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, В. Каров, Стоян Филипов (82‘ Ог. Радев), Кр. Диамандиев, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев (46‘ Н. Спасов), М. Вълков, Т. Атанасов, В. Страшников
Голм.: 2-0 Лъхчиев 38‘, 77‘, 3-0 Цингов 87‘
ЖК: Т. Атанасов (ЧМ)

2.10.1983 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 0-3 (0-1)**, съдия: Б. Дочев, 10 000
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, В. Каров, Кр. Диамандиев, Н. Спасов, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, М. Вълков (65‘ В. Страшников), Ог. Радев, Ив. Войчев
ЦСКА: Г. Велинов, Нед. Младенов (80‘ Г. Илиев), Я. Богомилов, В. Тинчев, Г. Димитров, Р. Здравков, Цв. Йончев, Р. Керимов, Сп. Джевизов (65‘ Лъч. Танев), Пл. Марков, Ст. Младенов
Голм.: 2-0 Ст. Младенов 41‘, 52‘, 3-0 Марков 89‘
ЖК: Кр. Диамандиев (ЧМ)

15.10.1983 г., 8 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Ант. Василев, 8 000
„Лок.“ Пд: Ст. Стайков, Ил. Анчев, Н. Курбанов, Пл. Йорданов, П. Станков, Федя Миков (61‘ Ив. Бурнарски) (71‘ Т. Динев), Хр. Сотиров, Хр. Бонев, Ед. Ераносян, А. Садъков, Г. Карушев
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков (12‘ М. Бакърджиев), Т. Марев, Ст. Филипов, В. Каров, В. Пейчев (72‘ Н. Спасов), Пл. Ганев, К. Диамандиев, Ог. Радев, Т. Атанасов, Н. Стоев

29.10.1983 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ 3-0 (1-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 2 000
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Кр. Диамандиев, В. Каров, В. Пейчев, Пл. Ганев, Н. Стоев (36‘ М. Бакърджиев), Н. Спасов, Т. Атанасов, М. Вълков (80‘ В. Страшников)
„Берое“: Коста Костов, Ил. Илиев (28‘ Хр. Белчев), Петко Тенев, Ив. Георгиев, Теньо Минчев, Г. Стоянов. Радко Калайджиев (46‘ Ат. Баценков), Пл. Липенски, Ст. Динев, Танко Танев, П. Петков
Голм.: 1-0 Пл. Ганев 16‘, 3-0 Н. Спасов 53‘, 70‘

5.11.1983 г., 10 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 1-2 (0-1)**, съдия: Д. Димитров, 2 800
„Славия“: А. Ананиев, В. Божков, Ботьо Малинов, Св. Калистратов, Ив. Илиев, Д. Диев, П. Александров, Ил. Алиев, Ил. Величков (65‘ Мл. Радков), Пав. Димитров (65‘ Дем. Демирев), Ст. Василев
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Кр. Диамандиев, В. Каров, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов (89‘ Ог. Радев), Т. Атанасов, М. Вълков (74‘ В. Страшников)
Голм.: 0-1 Пл. Ганев 11‘, 1-1 Илиев 56‘ (дуз.), 1-2 Н. Спасов 86‘
ЖК: Василев (Сл)

19.11.1983 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-1 (1-1)**, съдия: Н. Йонов, 3 000
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков (69‘ Н. Хамидов), Т. Марев, Кр. Диамандиев, В. Каров, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, М. Вълков (70‘ Вер. Страшников)
„Ботев“ Вр.: Ил. Вълов, В. Цветанов, Венц. Божилов, Венц. Луканов, Ив. Радославов, Т. Митов (79‘ Т. Тодоров), Ив. Стоянов (50‘ Ем. Василев), Цв. Данов, Ем. Маринов, Д. Ефремов, Н. Добрев
Голм.: 0-1 Маринов 26‘, 1-1 Т. Атанасов 39‘
ЖК: Т. Атанасов (ЧМ)

26.11.1983 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 0-0**, съдия: Хр. Младенов, 3 000
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Н. Хамидов, В. Каров, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов (50‘ М. Вълков), Ог. Радев, В. Страшников
Сливен: Д. Йоргов, Анг. Калбуров, Н. Арабов, М. Томанов, Ив. Пенчев, В. Сантуров, В. Шаламанов, Серг. Христов (86‘ Пл. Проданов), Ив. Вълчев, Тенко Добрев, Кр. Горанов (61‘ П. Рашев)
ЖК: Т. Марев (ЧМ); Вълчев, Добрев (Сл)
ЧК: 80‘ Кр. Диамандиев (ЧМ)

30.11.1983 г., 13 кр., Шумен, **„Шумен“ – „Ч. море“ 3-1 (3-0)**, съдия: Г. Милев, 20 000
„Шумен“: М. Кандиларов, М. Ахмедов, П. Каяджийски, Д. Крумов, Гр. Чешмеджиев (68‘ Рос. Рачев), В. Малджански, Ив. Танков, Ив. Евтимов, Кр. Манолов (76‘ Ал. Данков), Ив. Василев, Ивл Киров
„Ч. море“: Г. Попов, В. Страшников, Т. Марев, Н. Хамидов, В. Каров, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов (72‘ Ог. Радев), Т. Атанасов, М. Вълков (46‘ Ив. Войчев)
Голм.: 1-0 Манолов 3‘, 2-0 Чешмеджиев 18‘, 3-0 Манолов 43‘, 3-1 Т. Атанасов 88‘ (псу)

3.12.1983 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Хасково“ 4-0 (3-0)**, съдия: Димо Стойчевски, 1 000
„Ч. море“: Г. Попов, Ог. Радев, Т. Марев, Н. Хамидов, В. Каров, В. Пейчев, Пл. Ганев (61‘ В. Страшников), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Ив. Войчев (73‘ М. Вълков)
„Хасково“: Вл. Танев, Т. Янев (62‘ Димчо Марков), Рос. Стратиев, Т. Апостолов, Стоян Димов, Г. Текелиев, В. Василев, Юкс. Реджебов, Сил. Шекеров, Ж. Рангелов (65‘ Й. Тосков), Мин. Топузаков
Голм.: 1-0 Пл. Ганев 2‘, 2-0 Ог. Радев 3‘, 3-0 Н. Спасов 7‘, 4-0 Вер. Страшников 66‘

10.12.1983 г., 15 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Черноморец“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 2 500
„Ч-ц“ Бс: Л. Шейтанов, Ивл Коцев, Цв. Мутафчиев, Вал. Пеев, Вал. Делиминков, Алекси Желязков, Г. Маджаров (80‘ Ив. Притъргов), Ив. Йовчев (58‘ Кр. Димитров), Вл. Стоянов, Н. Русев, Ив. Илчев
„Ч. море“: Г. Попов, В. Страшников (71‘ Ог. Радев), Т. Марев, Н. Хамидов, В. Каров, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Ив. Войчев (46‘ М. Вълков)
Голм.: 1-0 Стоянов 11‘, 2-0 Русев 78‘

3.3.1984 г., 16 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1-2 (1-1)**, съдия: Д. Шарлачки, 4 000
„Локомотив“ Сф: Н. Донев, Наско Желев, Г. Бонев, Ал. Марков, Вал. Дамянов, Вл. Лалов (81‘ Д. Васев), Б. Илиев (57‘ Марко Богданов), К. Метков, Бойчо Величков, Нако Дойчев, Стойчо Стоев
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Св. Светозаров, Пл. Ганев (84‘ Мар. Вълков), М. Бакърджиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Н. Спасов (88‘ Вал. Пейчев)
Голм.: 1-0 Величков 19‘ (дуз.), 1-1 Н. Спасов 34‘, 1-2 Р. Рафиев 54‘

7.3.1984 г., 17 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Беласица“ 2-1 (0-0)**, съдия: Д. Димитров, 4 000
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, В. Каров, Св. Светозаров, Пл. Ганев (70‘ М. Вълков), М. Бакърджиев (46‘ В. Пейчев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Н. Спасов
„Беласица“: М. Каратанчев, Н. Станоев, Й. Попов, К. Узунов, Р. Попов, Ив. Златински (84‘ Д. Карадалиев), В. Кунчев, Г. Митрев, К. Кабранов, Г. Великов, Св. Георгиев (77‘ В. Стоянов)
Голм.: 1-0 Н. Спасов 69‘, 1-1 Великов 71‘ (псу), 2-1 Г. Жеков 73‘
ЖК: Кабранов (Бел)

11.3.1984 г., 18 кр., Варна, 15.30, **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Ив. Йосифов, 7 000
ЖСК „Спартак“: Кр. Зафиров, Вл. Николчев, Сашо Борисов, Рум. Димов; Ради Радомиров, Кр. Венков (71‘ Ниязи. Исмаилов), Пл. Казаков (81‘ Ст. Стефанов), Мил. Янков, Ем. Личев, Ж. Господинов, Ст. Найденов
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Св. Светозаров (31‘ М. Бакърджиев), Пл. Ганев (79‘ Мар. Вълков), Вал. Пейчев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Н. Спасов
Голм.: 1-0 Найденов 18‘, 1-1 Пл. Ганев 43‘, 2-1 Найденов 70‘

18.3.1984 г., 19 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 0-0**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 20 000
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Кр. Диамандиев, Н. Спасов, М. Бакърджиев (88‘ Ог. Радев), Р. Рафиев, Т. Атанасов, Ив. Войчев (67‘ Мар. Вълков)
„Л-С“: Б. Михайлов, Пл. Николов, Кр. Коев, П. Петров, Н. Илиев, Кр. Чавдаров, Руси Гочев, Пл. Цветков (66‘ Ем. Велев), М. Вълчев (85‘ П. Курдов), Ем. Спасов, Бож. Искренов
ЖК: М. Бакърджиев (ЧМ)

14.4.1984 г., 20 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ – „Ч. море“ 2-1 (1-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 6 000
„Тракия“: Д. Вичев, Рум. Юруков, Д. Младенов, К. Танев, З. Раков, М. Бакалов, К. Костадинов (71‘ Тр. Пачев), В. Симов, А. Пехливанов, П. Зехтински, Ат. Пашев
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Св. Светозаров, Мар. Вълков, М. Бакърджиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Н. Спасов
Голм.: 1-0 Пашев 15‘, 1-1 М. Бакърджиев 61‘, 2-1 Пехливанов 76‘

18.4.1984 г., 21 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Етър“ 0-1 (0-0)**, съдия: Ат. Стойнов, 4 000
„Ч. море“: Г. Попов, Г. Жеков, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров (46‘ Вал. Пейчев), Св. Светозаров, Вер. Страшников (53‘ Мар. Вълков), М. Бакърджиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Н. Спасов
„Етър“ ВТ: Г. Тенев, Ем. Димитров, Ст. Лъхчиев, Кр. Калчев, Б. Димитров, Сали Мустафов, М. Аргиров, Н. Велков, З. Минчев (86‘ Ив. Младенов), Кр. Балъков (88‘ Р. Ахмедов), Г. Цингов
Голм.: 0-1 Цингов 49‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ); Балъков (Ет)

29.4.1984 г., 22 кр., София, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Б. Александров, 7 000
ЦСКА „С. зн.“: Г. Велинов, Нед. Младенов (46‘ Кр. Безински), Динко Димитров, В. Тинчев, Г. Димитров, Рад. Здравков, Лъч. Танев, Ружди Керимов (77‘ Ил. Войнов), Сп. Джевизов, Г. Славков, Ст. Младенов
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров (17‘ В. Страшников), В. Пейчев, Н. Хамидов, В. Каров, Кр. Диамандиев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев (82‘ Ив. Войчев), Н. Спасов, Т. Атанасов, Ог. Радев
Голм.: 1-0 Младенов 45‘, 2-0 Славков 66‘, 3-0 Младенов 82‘

6.5.1984 г., 23 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 3-1 (2-1)**, съдия: В. Цончев, 4 000
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров (80‘ Ог. Радев), Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (75‘ В. Страшников), Т. Атанасов, Н. Спасов
„Локомотив“ Пд: Ст. Стайков, Д.

1983-84		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	Л-С		2:0	2-1	2-1	1-1	2-2	3-0	2-1	4-1	5-3	3-0	5-1	4-1	1-0	3-2	2-0
2.	ЦСКА	1:3		5:0	2:2	7:0	1:0	6:1	3:1	3:2	1:0	3:1	6:0	3:0	2:0	8:2	4:0
3.	СпВн	0-0	0-0		2-0	2-1	2-0	1-2	2-0	3-1	4-2	1-0	3-0	2-1	1-1	3-0	2-0
4.	Берое	1-2	1-1	2-0		3-1	0-0	1-0	1-1	3-1	3-2	2-1	2-1	1-1	1-0	3-2	3-1
5.	ЧцБс	1-1	1-1	1-1	0-1		1-0	2-0	0-0	2-2	2-1	2-0	2-0	2-0	1-0	5-1	4-0
6.	ЛокС	1-2	0-0	2-0	0-0	3-0		1-1	2-1	2-0	2-0	2-0	2-1	1-2	2-1	1-0	3-0
7.	Слив	2-2	1-1	1-0	1-1	2-3	2-2		3-0	2-0	3-1	1-0	3-0	0-0	4-0	2-2	4-1
8.	БотВр	1-2	0-0	2-0	2-0	1-0	3-0	2-1		2-1	2-0	1-0	0-0	0-2	0-0	4-1	2-0
9.	Трак	2-2	1-3	2-1	1-0	3-2	1-1	1-1	3-0		4-1	6-1	7-0	2-1	0-1	4-2	5-3
10.	Етър	1-0	1-3	1-2	2-0	5-0	1-0	1-0	1-1	3-2		4-1	2-0	3-0	3-1	3-1	2-0
11.	Шум	2-2	0-0	1-0	1-0	3-0	2-1	1-0	1-1	1-1	3-1		2-0	3-1	1-1	4-1	3-1
12.	Бела	1-1	1-1	2-1	3-2	2-1	1-0	2-1	2-0	1-1	1-0	0-2		0-0	1-0	1-0	1-0
13.	ЧМ	0-0	0-3	0-2	3-0	3-4	1-4	0-0	1-1	2-2	0-1	5-1	2-1		1-0	3-1	4-0
14.	Слав	0-2	0-1	2-1	2-2	1-2	1-1	3-0	3-1	6-3	2-0	3-0	0-2	1-2		3-1	7-1
15.	ЛокПд	0-3	4-2	3-3	3-0	1-0	1-0	0-1	1-1	1-2	4-1	2-0	1-0	0-0	1-0		3-2
16.	Хаск	2-1	0-1	3-1	2-2	2-2	2-0	0-0	0-0	4-3	1-1	1-0	2-0	1-0	0-1	1-2	

Калканов, Н. Курбанов, Федя Миков, Рум. Стайков, Ив. Беделев (35‘ Г. Димитров), Хр. Сотиров, А. Садъков, Ед. Ераносян, Ив. Бурнарски (46‘ Ст. Драганов), Г. Карушев
Голм.: 1-0 Н. Спасов 2‘, 2-0 Р. Рафиев 3‘, 2-1 Садъков 35‘, 3-1 Пл. Ганев 58‘

13.5.1984 г., 24 кр., Ст. Загора, **„Берое“ – „Ч. море“ 1-1 (0-1)**, съдия: К. Пързулов, 7 000
„Берое“: Коста Костов, Хр. Белчев, Петко Тенев, Ив. Георгиев, К. Кашеров, Й. Митев (65‘ Радко Калайджиев), Теньо Минчев, Пл. Липенски, В. Драголов, Танко Танев, Ст. Динев (43‘ Г. Стоянов)
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев (88‘ Ог. Радев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, М. Вълков (70‘ Вер. Страшников)
Голм.: 0-1 Н. Спасов 28‘, 1-1 Драголов 47‘

16.5.1984 г., 25 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Славия“ 1-0 (0-0)**, съдия: Г. Милев, 7 000
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов (87‘ Ог. Радев), Т. Атанасов, М. Вълков (46‘ В. Страшников)
„Славия“: А. Ананиев, Св. Калистратов, Ив. Хайдарлиев, Д. Диев, Б. Малинов, Ивл Венков (77‘ Ж. Андреев), Пл. Петков, Ил. Алиев, Ил. Величков (70‘ Лоз. Лозанов), Мл. Радков, Пав. Димитров
Голм.: 1-0 Н. Спасов 70‘
ЖК: Венков (Сл)

20.5.1984 г., 26 кр., Враца, **„Ботев“ – „Ч. море“ 0-2 (0-1)**, съдия: Ант. Василев, 5 500
„Ботев“ Вр.: Ил. Вълов, В. Цветанов, В. Божилов, В. Греков, Ив. Радославов, Т. Митов (38‘ Н. Добрев), Ив. Стоянов, Цв. Данов, Ем. Маринов, Т. Тодоров (65‘ Ем. Василев), Юл. Емилов
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев (87‘ Ог. Радев), В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, В. Страшников (84‘ М. Вълков)
Голм.: 0-2 Н. Спасов 21‘, 75‘
ЖК: Св. Светозаров (ЧМ)

23.5.1984 г., 27 кр., Сливен, **„Сливен“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Г. Цветанов, 8 000
„Сливен“: Д. Йоргов, Пл. Проданов, Н. Арабов, М. Томанов, Ив. Пенчев, В. Сантуров, В. Шаламанов (65‘ Мал. Малинов), Ив. Методиев (46‘ Сер. Христов), Ив. Вълчев, Т. Добрев, П. Рашев
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев (85‘ Г. Жеков), Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов (81‘ В. Каров), В. Страшников
ЖК: В. Страшников (ЧМ)

26.5.1984 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Шумен“ 5-1 (4-0)**, съдия: Димо Стойчевски, 9 000
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров (78‘ Г. Жеков), Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ог. Радев (88‘ Ив. Стоянов), М. Вълков
„Шумен“: М. Кандиларов (46‘ Хр. Тошев), Мах. Ахмедов, П. Каяджийски (52‘ Ил. Цицков), Цоньо Василев, Кр. Карлов, В. Малджански, Ив. Танков, Анг. Колев, Кр. Манолов, Ив. Василев, Ив. Евтимов
Голм.: 1-0 Пл. Ганев 3‘, 2-0 Н. Спасов 30‘, 3-0 Пл. Ганев 32‘, 5-0 Н. Спасов 34‘, 50‘, 5-1 Манолов 81‘ (дуз.)
ЖК: Ахмедов (Ш)

30.5.1984 г., 29 кр.., Хасково, **„Хасково“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Янаки Великов, 500
„Хасково“: Вълч. Танев, Т. Янев, Г. Текелиев, Т. Апостолов, Ст. Димов, Ю. Реджебов (30‘ Й. Тосков), В. Василев, Ал. Везенков, С. Георгиев (77‘ Д. Марков), М. Николов, М. Топузаков
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, В. Страшников, М. Вълков (70‘ Ог. Радев)
Голм.: 1-0 Апостолов 59‘ (дуз.)

2.6.1984 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 3-4 (1-0)**, съдия: Ив. Гайдаров, 2 500
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, В. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, В. Страшников (85‘ В. Каров), М. Вълков (66‘ Ог. Радев)
„Ч-ц“ Бс: Л. Шейтанов, Ивл Коцев, Цв. Мутафчиев, Ив. Йовчев (65‘ Пл. Михов), Кр. Димитров, Ив. Илчев, Г. Маджаров, Алекси Желязков, Вл. Стоянов, Н. Русев, Вал. Пеев (70‘ Ант. Николов)
Голм.: 2-0 Н. Спасов 23‘, 56‘, 3-0 Пл. Ганев 71‘, 3-1 Стоянов 72‘, 3-2 Маджаров 77‘, 3-3 Стоянов 89‘, 3-4 Желязков 90‘

(бел. за баража срещу „Беласица“ Петрич виж главния текст)

„Ч. море“ Вн,1983-84 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Никола Спасов	30	17
Георги Попов	30	
Валери Пейчев	28	
Тодор Марев	27	
Пламен Ганев	27	9
Милен Бакърджиев	27	1
Марио Вълков	26	
Тодор Атанасов	24	3
Красимир Диамандиев	22	
Огнян Радев	21	2
Валерий Каров	21	
Верони Страшников	21	1
Неджиб Хамидов	20	
Георги Жеков	14	1
Светозар Светозаров	14	
Иван Войчев	9	
Рафи Рафиев	7	2
Николай Стоев	4	
Стоян Филипов	4	
Христо Христов	3	
Валерий Николов	1	
Бранимир Байчев	1	
Младен Дамянов	1	
Иван Стоянов - Дългия	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Левски-Спартак Сф	30	19	9	2	64-29	47
2.	ЦСКА „Септ. знаме“	30	18	9	3	72-24	45
3.	ЖСК Спартак Варна	30	13	5	12	41-37	31
4.	Берое Ст. Загора	30	11	9	10	38-40	31
5.	Черноморец Бургас	30	12	7	11	43-47	31
6.	Локомотив София	30	11	8	11	35-29	30
7.	Сливен	30	10	10	10	39-37	30
8	Ботев Враца	30	10	10	10	31-32	30
9.	Тракия Пловдив	30	11	7	12	64-58	29
10.	Етър В. Търново	30	13	2	15	47-48	28
11.	Шумен	30	11	5	14	35-46	27
12.	Беласица Петрич	30	11	5	14	25-49	27
13.	Черно море Варна	30	9	8	13	36-43	26
14.	Славия София	30	10	5	15	40-38	25
15.	Локомотив Пловдив	30	10	4	16	43-63	24
16.	Хасково	30	7	5	18	30-63	19

Огнян Димитров Радев

(р. 21.11.1962 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“: 1983-88, 90-92, 95-96
„А“ РФГ: 76 мача/13 гола
„Б“ РФГ: 137/59

„Още в първи клас учителят ми по физическо Горанов, ме заведе на стадиона при Кафето. Не знам дали е видял нещо в мен или просто е помагал на Кафето в избора на млади футболисти. Започнах в подготвителните групи на „Ч. море“. В 7-ми клас трябваше да ми направят вече картотека, но училището ми „Ст. Караджа“ беше към „Спартак“. За това трябваше да се преместя в „Кирил и Методий“, което беше към „Ч. море“. Всички спортове бяха на райони тогава. Не можеше да се тренира в отбор от другия район. Ходех и на уроци по субтромбон, исках да вляза в Музикалното училище. Тогава всеки ден идваше делегация от треньори на „Ч. море“: Нинов, Янко Атанасов, Босната, Кафето, кой ли не идва да навива баща ми да оставям музиката, защото две дини под една мишница не се носели и така останах само с футбола. Иначе, на субтромбон свиря и до сега, остана ми като малко увлечение извън футбола. Завърших ТКК (Техникум по корабостроене и корабоплаване). Там учител по физическо ми беше Якимов, чийто зет е Тошко Йорданов – Вятъра. Той също ме насърчаваше в тренировките.

Преминах през всички формации на ДЮШ. Всеки сезон правех много голове. През 1982-83 играех предимно в младежкия отбор във „В“ група с треньор Д. Боснов, но Спас Киров ме вземаше от време на време и при мъжете. През зимата на 1983 г. отборът беше поканен на турнир в Казанлък. Много от титулярите бяха заминали на подготовка с Олимпийския отбор на България в Кипър и Спас Киров запълни състава с хора от дублиращия състав. На този турнир станах голмайстор и от тогава вече бях при мъжете. След наказанията на половината отбор през лятото на 1983 г. започнах да се налагам като титуляр, а треньор вече беше Тодор Великов. Вкарах първия си гол в първия мач от сезона, срещу „Локомотив“ Сф. Беше удар от около 20 метра, вратарят не видя топката, мина му между ръцете. Паднахме с 1-4 във Варна, но изтървахме много положения и резултата можеше да е съвсем друг. През 1987-88 в „Б“ група бях голмайстор на отбора (с 18 гола) и на второ място в групата (след Г. Тодоров от „Мадара“ Шумен – 28 гола). Тогава ми бяха дали апартамент, който първоначално ми казаха, че мога да купя, но след това ми отказаха. Получи се неприятна ситуация. „Славия“ тогава ме искаха. Треньор им беше Христо Младенов. Платиха на „Ч. море“ 60 000 лева за мен, което си беше голяма сума за времето. Шестица от тотото беше 20 000 лева, от мен удариха три шестици. Тогава „Славия“ играеше в турнира Интертото, но аз не бързах да отида. Викаха ме да започвам да играя, но аз ходех на плаж тогава и не ми се мислеше за футбол. Помня, че играха в Аарау, където харесаха Петър Александров и после го купиха в Швейцария. Той си остана там и след това.

Кариерата ми в „Славия“ тръгна добре. Младенов разчиташе на мен. Помня отлично първото ми завръщане на „Тича“ като футболист на „Славия“. Беше доста травматично за мен. Публиката като ме грабна още от първата минута, не знаех къде се намирам. Въобще не можах да участвам с играта и ме смениха през второто полувреме. „Ч. море“ би с 1-0. После Андрей Желязков ми вика: „Трябва много да са те обичали, за да реагират така.“

Тогава „Славия“ игра за купата на УЕФА и се паднахме с „Партизан“ Белград. Много силен отбор, биха ни два пъти с по 5-0 и след това уволниха Христо Младенов. „Партизан“ беше отбор от световна величина по това време. В следващия кръг отпаднаха от „Рома“, заради гол на чужд терен (4-2, 0-2). До зимната пауза треньори бяха Желязков и Ч. Цветков, след това назначиха Ив. Вуцов за треньор. Стягахме са за подготовка и турне в САЩ и Канада, но тогава заради т. нар. „възродителен процес“ канадците отказаха да ни дадат визи, защото България потъпквала правата на човека и турнето се провали. От тогава започна да ме гони един „карък“. Върнах се за Нова година във Варна и се разболях от хепатит. „Славия“ замени подготовката в САЩ с Фрайбург (ГФР), при проф. Чирков, а аз лежах в интензивно отделение в Окръжна болница във Варна. До края на сезона не можах да тренирам. В последните три мача ме преотстъпиха на „Дунав“ Русе. Бяха застрашени от отпадане, помогнах им, не отпаднаха. Там обаче отново ме хвана „карька“. Скъсах Ахилесово сухожилие и менискус. Ей така, от нищо. Може би от претоварване. Оперира ме проф. Шойлев. Още 6 месеца се възстановявах.

Когато ми изтече договора със „Славия“ през 1990 г. се завърнах в „Ч. море“ в „Б“ група.

През 1992 г. Кеби (Ат. Атанасов) ме взе в „Берое“. Всъщност, купи ме. Плати 200 000 лева за мен. Не бяха кой знае какви пари по онова време, но може би съм единственият футболист, който „Ч. море“ е продавал два пъти, а винаги когато съм се връщал е било без пари. След това се върнах за един сезон, когато Дамян Георгиев беше треньор. Дойдох през пролетта на 1995. От двете „Б“ групи правеха една и трябваше да се класираме в първите осем, за да запазим мястото си. Нямаше пари, молихме се на играчите да играят. Завършихме на 7-мо място и останахме в единната „Б“ група за следващия сезон. Можеше да изчезнем като отбор още тогава, ако не бяха усилията на Дамян и играчите.

След това Кеби взе „Локомотив“ Каспичан (1996-97). Имаше амбиции да ги вкарва в „Б“ група, но се отказа. Там приключих с футбола.“

Футбол

На финала „Черно море“ – ЦСКА „Септ. знаме“

ЗА КУПАТА НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

„Черно море“ елиминира „Левски–Спартак“

„А“ РФГ • 1984-85 г.

9.5.1985 г., ст. "В. Левски", отборите на ЦСКА "Септ. знаме" и "Черно море" се строяват преди финала за КСА

«РАЗМРАЗЯВАНЕ» НА «ЧЕРНО МОРЕ»

0:0-„Черно море“ под ударите на регламента

Зимната футболната шампионат на страната

РАДОСТ И НАДЕЖДИ ЗА ВАРНЕНЦИ

Победа срещу силен съперник

Скъпо заплатено подценяване

Оптимизмът се изпарява

Победа за самочувствие

Можеше и по-изразително

Футболна сряда, наситена с напрежение

„ЧЕРНО МОРЕ“: ЗРЯЛА И УВЕРЕНА ИГРА

„Черно море“ — „Глория“ 3:2

1984

След въвеждането на правилото за 0 точки при 0-0, „Ч. море“ завършва сезона с най-много загубени точки по този показател, с три нулеви равенства . Следват „Левски-Спартак“, „Тракия“, „Спартак“ Плевен и „Миньор“ Перник с по две. Без нито едно нулево равенство завършват „Пирин“, „Ботев“ Враца, „Славия“, ЖСК „Спартак“ и „Черноморец“ Бургас. Докато броят на мачове, завършили при резултат 1-1 остава относително непроменен в сравнение с предните две години, през тази се наблюдава концентриране на този резултат в мачовете на „Пирин“, „Ботев“ Враца и „Черноморец“ (12 от общо 22).

Първенството започва с нова наредба за протичането му (в. „Нар. спорт“, бр. 96, 6.8.1984 г.) Плейофите за оставане/влизане в края на сезона, въведени през 1981/82 г. се отменят след три годишен експеримент, а един от последните му „потърпевши“ можеше и да е отборът на „Черно море“. Отборите на „Марек“, „Беласица“ и „Шумен“ нямаха този късмет и освен това се оказа, че заменилите ли ги чрез плейофи отбори от „Б“ група не са достатъчно подготвени за елита. Два от тях отпадат още след първия си сезон в „А“ група и само „Дунав“ Русе се задържа „на косъм“.

Друга новост през настоящия шампионат е правилото за 0 точки при нулево равенство и за двата отбора. „Нещо, което очевидно има за цел да активизира играта, да подпомогне повишаването на резултатността, да отнеме възможността разврзката от даден мач да се наглася от съперниците по най-лесния и „безобиден“ начин, когато това е угодно и на двете страни. Един опит, който трябва да докаже своята състоятелност в практиката през сезона. …“

При направена равносметка в края на сезона, на пръв поглед се забелязва рязък спад в нулевите равенства: само 9, което в сравнение в предните два сезона – 17 и 22, ни показва колко успешна е новата мярка за „борба с нулите“. При по-задълбочен поглед обаче се забелязва рязко покачване на изравнителните голове, отбелязани няколко минути след подновяване на играта от центъра на терена. Дали тази мярка е дала желаният ефект или просто е създала нова форма на корупция е въпросът, на който трябва да си отговорят ръководните фактори в българския футбол.

Още една новост е образуването на дублиращи отбори, които играят в свое първенство и срещите им се провеждат преди мача на „А“ отборите, подобно на несъществуващата вече Елитна юношеска група. Дублиращият отбор на „Ч. море“ е на практика младежкият до 23 г., който напуска Североизточната „В“ група, за да се включи в групата на дублиращите. За треньор на дублиращия отбор е назначен Стефан Богомилов.

В. „Нар. дело“, 10.7. 1984 г.:„Вчера футболистите от представителния отбор на „Ч. море“ започнаха подготовката си за новия сезон 1984-85 г. Предобед те се събраха в дружеството, където ръководители на футболния клуб и на „Ч. море“ говориха за необходимостта да се тренира съзнателно, с голямо чувство за отговорност и се навлезе в пълна готовност в шампионата. Посочено беше, че съставът остава почти непроменен (напускат само Ив. Войчев и Г. Жеков), а това означава високо доверие към всички досегашни състезатели.

След обед футболистите и техническото ръководство на отбора имаха среща с председателя на дружеството – контраадмирал Стефан Дамянов, който сърдечно ги приветства и им пожела здраве и сили за достойно представяне в продължителния футболен маратон.

Техническото ръководство на отбора – старши треньорът Тодор Великов и треньорът – м.с. Абил Билялов са изготвили подробен план за предсезонна подготовка: от 9 до 16 юли – занимания във Варна, от 17 до 27 юли – лагер в Котел. След това – участие в турнира под шефството на общинския народен съвет и подготовка за първата среща на 11 август. ***Ив. Иванов***“

Напускащите отбора освен официално обявените през лятото на 1984 г. **Иван Войчев** и **Георги Жеков** се увеличават с **Валери Пейчев**, който е отстранен през зимната пауза за „деяния, уронващи престижа на българския спортист и системно нарушаване на спортния режим“ (в. „Нар. спорт“, бр. 16, 7.2.1985 г.). През следващия сезон Еката ще се появи с екипа на ЖСК „Спартак“.

Новото попълнение е от „Локомотив“ Сф: **Юлиян Спасов**, който е брат на Никола.

21.7.1984 г., Варна, ст. Ч. море, 18.00, контр., „Ч. море“ – „Шумен“ 1-1,

Голм.: Мар. Вълков (ЧМ), Танев (Ш)

24.7.1984 г., Бургас, контр., „Нефтохимик“ Бс – „Ч. море“ 1-3,

Голм.: Дамянов (Нефт.), Н. Спасов – 2, Ог. Радев (ЧМ)

26.7.1984 г., Варна, ст. Ч. море, контр., „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бс 9-1,

Голм.: Н. Спасов – 2, Пл. Ганев – 2, Юл. Спасов, Кр. Диамандиев, М. Бакърджиев, Ог. Радев, Ив. Стоянов

VI

1984/85 г.

• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •

| ВАРНА | 01 - 04 август 1984 |

ЖСК СПАРТАК

DAS AUFGEBOT, von links obere Reihe: Wahl, Alms, Rillich, Babender
rde, Uteß, Littmann, Schlünz, Jarohs; mittlere Reihe: März, Sercander
Mischinger, Bullerjahn, Weilandt, Pinkohs; untere Reihe: Schulz, Doll
Hauschild, Kunath, Arnholdt, Zachhuber.

1984

Момент от срещата „Черно море" – „Ханза"

***Thomas Doll**, започва футболната си кариера в „Ханза" Рощок, преди да премине в „Динамо" Берлин през 1986 г. Дол е един от малкото източно германски футболисти, които оставят забележима следа във футбола на обединена Германия. След като преминава в „Хамбургер ШФ" през 1990 г., Дол е закупен година по-късно за рекордната тогава сума от 15 милиона марки от „Лацио". Участник е в ЕП'92.*

***

В. „Нар. дело", 20.7. 1984 г.: „От 1 до 4 август нашия град ще бъде отново гостоприемен домакин на шестия пореден традиционен международен турнир по футбол за купата общинския народен съвет – Варна. На последното заседание на организационния комитет, ръководено от неговия председател Христо Тошков – председател на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, бяха окончателно уточнени участниците в турнира и утвърдена програмата на срещите.

В тазгодишното издание на турнира ще участват четири отбора – „Ханза" от побратимения на Варна град Рощок (ГДР) – миналогодишен носител на купата на общинския народен съвет, „Руда хвезда" от гр. Хеб (ЧССР), „ЖСК-Спартак" и „Ч. море". С жребий бяха определени двете двойки… Всички срещи ще се играят на ст. „Юрий Гагарин".

В. „Нар. дело", 1.8. 1984 г.: „… Турнира ще бъде открит в сряда от 19 ч. на ст. „Ю. Гагарин" с мача „ЖСК-Спартак" – „Руда хвезда". Преди това от 18.30 часа, концерт за любителите на футбола ще изнесе популярният естраден изпълнител Васил Найденов с участието на вокално-инструменталната група „Халоген".

2.8.1984 г., 19.00, **„Ч. море" – „Hansa" Rostock 1-1, 2-1 (сл. пр.)**, съдия: Erik Frederikson (Swe),

Голм.: 1-0 Кр. Диамандиев 15', 1-1 Рьорих 55', 2-1 Н. Спасов 105' (дуз.)

„Ч. море": Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Юл. Спасов, Ог. Радев (като резерви влизат: Т. Атанасов, Тинко Въжаров, Вер. Страшников)

„Hansa": Axel Hauschild, Bernd Arnholdt, Jürgen Uteß, Gernot Alms, Norbert Littmann, Andreas Babendererde, Axel Schulz, Juri Schlünz, Thomas Doll, Rainer Jarohs, Volker Röhrich (Heiko März, Ralf Kleiminger, Christian Radtke)

В. „Нар. дело", 3.8. 1984 г.: „… В началото по-активни бяха черноморци и в 15-та мин. Диамандиев със силен удар от около 20 метра отбеляза първия гол – 1-0 за „Ч. море".

След гола гостите от ГДР се активизираха и на свой ред създадоха редица опасности пред черноморската врата, но без резултат. Така в 36-та мин. напористият Томас Дол намери гредата, а три минути по-късно Рьорих принуди Попов да показва майсторството си. Черноморци също отвръщаха със силни контраатаки, главно чрез Ганев, Н. Спасов и др., но без резултат.

След почивката футболистите от „Ханза" по-упорито търсеха развръзката и в 55-та мин. Рьорих използва кратко суетене в отбраната на домакините и възстанови равенството. Играта продължи с разменени атаки и към двете врати, но без успех. Редовното време изтече при равен резултат – 1-1. Според регламента, съдията Фредериксон от Швеция, който ръководи много добре, даде две продължения от по 15 мин. Сега вече по-добрият на терена беше отборът на „Ч. море". Настойчиви в атака, черноморци придобиха право да изпълнят дузпа в 105-та мин. Н. Спасов беше точен и – 2-1 за „Ч. море". Нов гол не беше постигнат и черноморци се класираха за финала на турнира. ***Ив. Колев***"

В. „Нар. спорт", бр. 92, 4.8.1984 г.: „… В началните минути „Ханза" се стори лесна плячка за варненци, но добрата организация на играта им бе лишена от бързина и изненада. Гостите имаха време да се прегрупират в защита и опасно да контраатакуват, създавайки главоболия на отличния в този мач Попов. Това наруши връзката между двете крайни линии, но новият щурм в минутите на първото продължение доведе до победната дузпа. Така днес от 20 часа на ст. „Ю. Гагарин" ще се състои финалът ЖСК „Спартак" (победил в другия мач „Руда хвезда" с 2-1) – „Ч. море", един отдавна чакан варненски финал…"

4.8.1984 г., отборът на „Черно море“, трикратен носител на купата на ОНС Варна, прави от ляво надясно: Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Т. Марев, Марио Вълков, Н. Спасов, Г. Попов и Юл. Спасов, клекнали: Вал. Пейчев, Пл. Ганев, Св. Светозаров, Мил. Бакърджиев и Неджиб Хамидов

4.8.1984 г., 20.00, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 2-1 (1-0)**, съдия: Войчех Христов (ЧССР),

Голм.: 1-0 Н. Спасов 15', 1-1 Личев 69', 2-1 Мар. Вълков 81'

„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов (75' Мар. Вълков), Т. Въжаров (60' Юл. Спасов)

„ЖСК-Спартак“: Конст. Костадинов, Н. Исмаилов, Т. Попов, Г. Алексиев, Р. Радомиров, М. Янков (85' Ж. Желязков), Б. Стоянов, Ем. Личев, Пл. Казаков, Ж. Господинов, Ст. Найденов

В. „Нар. спорт“, бр. 93, 6.8.1984 г.: „Заслугата на Спасов и Личев като голмайстори бе само в това, че хладнокръвно наказаха по една грешка на защитите. Пред спартаковската врата ставаше горещо, когато от дълбочина Диамандиев, Атанасов и Въжаров скоростно се включваха в атака и влизаха в сполучливи комбинации с изнесените напред Спасов и Ганев.

Под краката на черноморските защитници припарваше, когато със слалом към тях се втурваше Господинов, но често той бе оставян от своите като солист. Черноморци бяха по-настойчиви, победиха с красив гол от воле на Вълков, заслуга за който има и идеалния пас на Юл. Спасов. И един куриоз – всички мачове завършиха при резултат 2-1.

Най-добрите: вратар – Г. Попов (ЧМ), защитник – Утес (Ханза), нападател – Господинов (ЖСК Сп), голмайстор – Н. Спасов (ЧМ), наградата по спортсменство за отбора на „Ханза“ Рощок. ***П. Герчев***“

„Ч. море“ спечелва за трети път купата на Общинския народен съвет – Варна.

В. „Полет“, 6.8.1984 г.: „Шестият турнир по футбол за Купата на ОНС от-

1984

През сезон 1984-85 „Ханза“ заема 10-мо място в Оберлигата на ГДР, на 23 точки от доминиращият футбола в ГДР „Динамо“ Берлин.

1984

От 28 юли до 12 август 1984 в Лос Анджелис се провеждат 23-те летни Олимпийски игри. СССР и България са част от 14-те бойкотиращи страни от Съветската сфера на влияние, като отговор на бойкота на САЩ и Запада на игрите в Москва през 1980 г., предизвикан от нападението на Афганистан от страна на СССР. Само Югославия и Румъния от „Източния блок" участват в игрите. За онеправданите от политическите интереси спортисти се организират „Игри на добрата воля" в Москва през 1986 г., които са слабо утешение като заместител на Олимпийските игри и донасят финансови загуби и липса на интерес от световната спортна общественост.

стъпваше по сила на предишните. Този път организаторите се предовериха на БФФ, позакъснелите им усилия пък бяха многопосочни и от една дузина споменавани имена, в крайна сметка на афишите се появиха „Ханза" Рощок и „Руда хвезда" от град Хеб, ЧССР. Състави равностойни на варненските, които вложиха похвално старание да не бъдат туристи в най-привлекателния сезон. И оглеждайки салдото от четирите мача (всички завършиха 2-1!!) трябва да кажем, че срещите бяха много полезна проверка за домакините в навечерието на шампионата. Полза извлякоха и двама столични артисти. С блудкав коктейл от анекдоти-ветерани и вицове, които се разказват на чашка, и с препоръката футболистите да не получават възнаграждения за равни мачове, а при загуба да си бъркат в джобовете, за десет минути сложиха в собствените си джобове толкова, колкото играчите при победни 90 минути. След тази шега с всички ни, двамата си отидоха още на полувремето с чувството за свой принос в българския футбол. Или поне във варненския …

Една седмица преди „часа на истината" черноморци изглеждат по-уверени, по-бойки, с повече възможности. Отборът е добре балансиран и което е още по-радващо – във всички звена. Особено в средната линия има по двама-трима напълно равностойни резервни играчи. Струва ни се, че Т. Великов и Аб. Билялов, подготвили по принуда в миналия шампионат 7-8 млади футболисти, сега ще бъдат затруднени в избора на 11-те. В подем са Ганев и Диамандиев, в отделни периоди много сигурно действаха Хамидов, Марев, Светозаров, Бакърджиев, Пейчев, Въжаров, а Попов достойно се отплаща за доверието, което получи в най-кризисните за него и отбора дни. „Ч. море" има възможности, а вече и нагласа да търси място далеч по-високо от 13-то! … ***Ст. Янев***"

***

11.8.1984 г., **„Сливен" – „Ч. море" 0-2 (0-1)**,

В. „Полет", 13.8.1984 г.: „Тодор Великов: „Най-трудни бяха първите 15 минути, когато бързото и напористо крило Демирев лесно пробиваше в зоната на Хамидов. След това отбраната се организира и ние водехме играта. В средата на терена Диамандиев бе истински валяк и вещ конструктор – доволен съм от всички състезатели, но него и Попов не мога да не отлича. Бакърджиев и Юл. Спасов също направиха много за добрия ред и агресивността. Напред Н. Спасов и Ганев не даваха мира на Арабов и другарите му. Първият гол дойде след атака на братя Спасови – баткото майсторски прехвърли вратаря. И второто полувреме започна с натиск, но пробив на Ганев, завършил с втори гол на Спасов, реши изхода на мача. „Сливен" срещна много стабилна защита и не можа да създаде „стопроцентови" положения за реализация." Така варненските футболисти са стигнали до успеха си, който ни донесе толкова радост и надежди за новия шампионат. ***Ст. Янев***"

18.8.1984 г., **„Ч. море" – ЖСК„Спартак" 1-0 (1-0)**,

В. „Полет", 20.8.1984 г.: „Нищо не може да замени шампионатната треска и страстите около въпроса „Кой е по-силен?" Този път не само двойният отговор на черноморци, но и начинът, по който бе даден, не будят съмнения в по-доброто състояние, физическо и психическо, на отбора им.

Завръщането на С. Борисов и привличането на Диев от „Славия" (въпреки че срещу Ганев той нямаше сполука!) могат да решат до известна степен проблемите в защитата. Но „ЖСК Спартак" трудно ще намери лек, ако не укрепи полузащитната линия. „Знаехме и очаквахме нашето превъзходство в средата на терена и тук трябваше да решим изхода от двубоя!" – каза ми след мача Т. Великов. Не бе сгрешил в избора на силната си карта. Диамандиев „изора" терена без да срещне противодействие, Атанасов без усилия печелеше спора с прекия си пазач Алексиев, Бакърджиев и Юл. Спасов също надделяваха срещу Найденов и Янков. И през първото полувреме черноморци владееха и топката, и пространството, многократно минираха полето пред Костадинов със стремителни обходни действия на много агресивния Ганев и съобразителността на Н. Спасов, но само веднъж оползотвориха своето превъзходство в идеи и сръчност. Подвижният блок от играчи бе непреодолим и пред Попов. Тук пък се откроваха със себеотрицанието

си Марев и Светозаров, със спокойствието и техничността си Хамидов и особено Пейчев, намерил примка и за Господинов, и за Личев, и възможности да помогне в организацията на играта.

Очакваният натиск на спартаковци през второто полувреме дойде с настойчивостта на Борисов, с по-маневрената игра на Господинов (само той през 90-те минути веднъж забеляза, че и около Попов има 7-метрова рамка!), с общото желание да не бъде загубен мачът. Но поотприщилите се амбиции не бяха водени от разума, а от страстта и родиха напрежението и хаоса. Не можеше да бъде иначе, след като архитектите на играта Господинов и Найденов нито веднъж не се забелязаха един-друг, не можаха да излязат от плътната сянка на черноморската отбрана, нямаха и подкрепата на съотборниците си. Особено Господинов, който за разлика от Найденов, търсеше изходи от задънената улица, но бе оставен сам в нея.

Трябва високо да оценим спортсменското поведение и морала на всички играчи, което улесни компетентното ръководство на младия великотърновец Ст. Чакъров. ***Ст. Янев***"

22.8.1984 г., **„Берое" – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 100, 23.8.1984 г.: „Не само резултатът, но и играта на домакините говори красноречиво, че първоначалната криза в отбора е преодоляна и че зелено-белите тепърва ще набират скорост в шампионата. Тотален натиск още след първия съдийски сигнал, много бързина в движенията, много центрирани от крилата топки и остри врязвания в центъра на терена. Овладели много добре централната линия, Стоянов, Митев и Липенски, подпомогнати активно от неуморимия в този мач Илиев, непрекъснато подхранваха нападателната тройка на домакините и заплахата висеше постоянно като дамоклев меч над вратата на Попов. Гостите от Варна повече се бранеха и атаките към вратата на Костов рядко носе-

На 10.8.1984 г. е открито новото модерно спортно съоръжение – залата по футбол (зала „Владислав"). Залата се намира на мястото на „сгурията", където до тогава тренираха детските отбори на Атанас Аврамов – Кафето и юношите на клуба. „Сгурията" беше последната част от оригиналното игрище на „Тича", строено през 1935 г.

Дублиращият отбор на „Ч. море", заел трето място в първия сезон на дублиращата група, прави от ляво надясно: Красен Г. Костадинов, Валерий Николов, Бойко Петков, Александър Александров, Васил Ганчев, Мартин Богомилов, Венцислав Маринов и Стефан Богомилов (тр.), клекнали: Валентин Вълков, Иван Рашев, Бранимир Байчев, Младен Дамянов и Марин Радев (Маринов)

1984

Неджиб Хамидов Хюсеинов

(р. 5.4.1954 г.), 55 мача като ляв бек в периода 1983-85 г. Участник в отбора на „Бенковски" Исперих в решителния мач за влизане в „А" група срещу „Ч. море" (7.5.1977 г.). Хамидов пристига във Варна от „Лудогорец" Разград и пасва като „дялан камък" в защитата на моряците. Веднага се налага като титуляр. След т. нар. „възродителен процес" от януари 1985 г. е записван с името Никола Христов. Хамидов остава запомнен с бягството си по време на подготовката на „Ч. море" в Малта през ноември 1985 г. Според това, което е разказвал на Рафи Рафиев, по пътя към летището се отделил от групата и се скрил в църква. От Малта е отишъл в Италия и след това в Турция. Нямаме точна информация дали и къде е играл после.

ха реална заплаха. И така – резултатен и много коректен мач и много добро ръководство на съдийската тройка от Пловдив. ***Ем. Николов***"

2.9.1984 г., **„Ч. море" – „Ботев" Вр. 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело", 4.9. 1984 г.: „Петте хиляди зрители, които се отправиха в неделя към стадион „Юрий Гагарин", за да наблюдават срещата от IV кръг на първенството в „А" РФГ – „Черно море" – „Ботев", вярваха в своите футболисти, но и не криеха уважението си към силните врачани. Очакваше се остър, напрегнат двубой, активен настъпателен футбол. И наистина през деветдесетте минути бяхме свидетели на хубав шампионатен мач, който зарадва любителите на футбола. Изходът от срещата – победа, макар и минимална с 1:0, за „Черно море", е справедлив, защото спечели този, който повече жадуваше за победата и се бореше докрай.

През първите няколко минути отборът на „Ботев" се опита да упражни известен натиск, но скоро беше принуден да се прибере в своята половина. Черноморци методично и настойчиво разгръщаха атаката и търсеха пролука в противниковата защита. В 12-та минута Н. Спасов получи удобна топка съвсем близо до Вълов, но не можа да го прехвърли. Играта продължи с превес на домакините. Бакърджиев, Юл. Спасов, Атанасов, Диамандиев, подпомагани дейно от Марев, Пейчев, Светозаров и Хамидов, сигурно владееха централната зона и организираха ред смислени акции. Но в последната фаза те сбиваха играта пред вратата на „Ботев" и не създаваха добри възможности за стрелба пред изнесените напред бързи и съобразителни нападатели Н. Спасов и Ганев. Гостите макар и по-рядко опитваха силата на своята контраатака, но срещаха солидно противодействие от варненските защитници. Интересна комбинация се разигра в 39-та минута. Бакърджиев подаде на Диамандиев и полузащитникът намери точно в наказателното поле на „Ботев" голмайстора Н. Спасов. Но големият брат правилно съобрази, че е покрит, и върна назад към Юлиян Спасов. Последва нисък точен удар и още един гол в актива на „Черно море" (три досега на Н. Спасов) бе означен с марката „Спасов".

Получили гол, врачанските футболисти като че ли се преобразиха. През второто полувреме видяхме истинското лице на „Ботев": бързи и разнообразни акции с особено добри прояви на Краев и Маринов, удари от различно разстояние. Но младият черноморски вратар беше сигурна стража на вратата си, не допусна грешка и защити по блестящ начин победата на своя тим. Постепенно черноморци притъпиха набезите на своя съперник, намериха оръжие срещу пресата на „Ботев" и на свой ред преминаха в настъпление. ***Ив. Колев***"

10.9.1984 г., **„Миньор" – „Ч. море" 2-1 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 109, 13.9.1984 г.: „Миньорци започнаха и този мач уверени в силите си, все по-сигурни в действията си. Разбрали голямата истина, че който владее играта в центъра – може да бъде господар на целия терен, Боянов, Славов и Стоянов вършеха безупречно своята работа. И започнаха да се редуват все по-чести и по-остри атаки към черноморската врата, в които участваха почти всички играчи в жълто. На гостите не оставаше друго освен предимно да се бранят мъжки.

След почивката борбата бе по-равностойна. Варненските футболисти настойчиво търсеха своя шанс. Но това им се удаде само веднъж, когато влезлият в игра Вълков подаде точно на непокрития Н. Спасов и той умело прехвърли Генадиев. В последните минути и Ганев, и Серафимов на свой ред показаха неумението си да шутират резултатно. Затова може би бе прав дежурният секретар на БФФ Мишо Георгиев, който сподели след мача, че „…ако не бяха проиграни чистите голови ситуации мачът трябваше да завърши при резултат 6:3 в полза на „Миньор". За добрата и коректна игра на двата отбора несъмнен дял има и доброто ръководство на съдийската тройка. ***Храно Хранов***"

В. „Нар. дело", 12.9. 1984 г.: „… В 65-та мин. Н. Спасов намали на 2-1 и точно в този момент, когато играта тръгна, Диамандиев постъпи необмислено и остави отбора си с 10 души. За оспорване на съдийско решение в 70-та мин. съдията Хр. Младенов му показа последователно жълт и

1984

червен картон.

Въпреки че бе с намален състав, „Ч. море“ продължи да играе активно и на два пъти имаше отлични възможности, но Ганев и Пейчев пропуснаха тъй наречените стопроцентови голови положения … ***Ив. Колев***“

15.9.1984 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 3-4 (3-2)**,

В. „Полет“, 17.9.1984 г.: „„Черно море“ несъмнено притежава спортно-технически стойности, които могат да го задържат в първата четвъртина на таблицата, но старата му „травма“ – непостоянството, пак се обади! Самонадеяността и срещу „Берое“ (единствената му победа е срещу „Черно море“!), и срещу „Дунав“ бе заплатена с 4 т. и 7 гола в пасива! „Дунав“ много бързо подсказа, че не бива да бъде подценяван. Маневрената му игра в средата на терена и в нападение смути домакините, извади от равновесие основните им двигатели (дали Диамандиев ще разбере най-после каква е цената на неговата хронична невъздържаност?!) и обстановката пред несигурния в този мач Попов лесно се нажежаваше. Беше охладена само за 6 минути, в които Н. Спасов отново прояви изключителния си нюх на голмайстор, а защитата на гостите – своята тромавост и неорганизираност. Рафиев и Ганев можеха да сложат точка на спора още преди почивката, ако притежаваха поне 1/7 от голмайсторското умение на „девятката“. ***Ст. Янев***“

6.10.1984 г., **„Спартак“ – „Ч. море“ 5-0 (3-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 120, 8.10.1984 г.: „Двама души блеснаха забележимо в този мач – Гетов, откроил се с импровизации, находчивост, техника и зрялост – качества материализирани чудесно в четири отлични изстрела на Гетов, фактически торпилирали черноморския кораб и… арбитърът Ив. Йосифов – сторил всичко, за да остане незабелязан на терена – с вярно чувство към авантажите, точен, строг, подвижен – винаги близо до топката, разбиращ отлично, че не той, а изпълнителите са главните действащи лица в мача. А играта бе наистина от добро качество. Плевенчани явно вече навлизат в ритъма на шампионата – свежи, атлетични, борбени, агресивни. Не дадоха на съперника да си отдъхне. След почивката видяхме и двама дебютанти – Везенков и Спаийски, с принос за общия успех. Черноморци не предадоха кораба без борба, но бяха като риба на сухо. ***Св. Обретенов***“

6.10.1984 г., Венц. Спаийски (Сп-Пл) и Юл. Спасов (ЧМ) на терена в Плевен

13.10.1984 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд. 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 123, 15.10.1984 г.: „Колкото повече приближаваше края на мача, толкова повече приличаха и домакини, и гости на шахматисти, изпаднали в цайтнот. Бързаха, почти неспирно атакуваха, градяха интересни комбинации, изправяха зрителите на крака и… грешаха. Никой не можа да се промъкне през иглените уши на последните десетина минути и да увенчае с успех усилията на отбора си. Последният сигнал на Жежов завари 22-ата дори изненадани, че 90 минути са изтекли без гол.

Гостите имаха повече основания да са недоволни. След като не позволиха на черноморци при нито една от многобройните им атаки да ги надиграят, „канарчетата“ в последните минути широко разкриха завесата пред Пехливанов

***

На 26.9.1984 г. Великобритания и Китай подписват първия предварителен договор за присъединяването на Хонг Конг към Китай през 1997 г.

***

На 25.10.1984 г. Европейската Икономическа общност отделя 1,8 милиона £ за борба с глада в Етиопия, който до края на годината взема 1 милион жертви.

1984

От 9 до 11.11.1984 г. в Мерин Каунти, Калифорния се провежда първата конференция на хакерите. Между 150 присъстващи е и Стийв Возниак – съосновател на „Епъл“ и бизнес партньор на Стийв Джобс. Идеята е да се обсъдят развитието и новостите в компютърната индустрия, както и налагането на либертарианския морал в киберкултурата.

и Пашев, но и двамата учудващо за такива изкусни стрелци се разминаха с гола.

Преди мача „Черно море“ – „Тракия“ бе отбелязано едно забележително за варненския футбол събитие: 50-годишнината от завоюването от СК „Владислав“ на купата за държавен първенец на страната. Единствените живи участници в тима, спечелил трофея, д-р Цеко Димитров и Жечо Петков бяха поздравени от първия зам.-председател на ФСФД „Черно море“ Васил Дамянов, получиха много цветя и бяха сърдечно аплодирани от публиката. ***П. Герчев***“

20.10.1984 г., **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 4-0 (0-0)**,

В.„Нар. спорт“, бр.126, 22.10.1984 г.: „Лош „спаринг“ се оказа „Черно море“ за столичните армейци преди турнирния им двубой в Хамбург след три дни. Цялото му поведение бе подчинено на стремежа да не се позволява на съперника да доближи мрежата на Попов и… да играе футбол. Тази тактика донякъде успя – през първото полувреме, преминало в безплодно надмощие на домакините с един удар в гредата на Марков и с един-единствен епизод в полето пред Велинов: Н. Младенов поднесе най-неочаквано топката на непокритията Н. Спасов, но нашумелият голмайстор по най-небрежен начин пропиля големия шанс…

20.10.1984 г., Лъч. Танев (ЦСКА) е излязъл в стрелкова позиция пред защитниците Т. Атанасов, Вал. Каров и Кр. Диамандиев

След почивката вицешампионите действаха по-разнообразно, задвижиха фланговете, заредиха далеч по-стройни атаки, нанасяха силни удари и с четири от тях„Черно море“ бе торпилиран! Вълноломът пред Попов рухна… В края Атанасов пропусна и дузпата, присъдена за съборяне на Ганев в наказателното поле – стреля остро, но уцели гредата. ***Милко Стефанов***“

28.10.1984 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 2-0 (0-0)**,

В. „Полет“, 29.10.1984 г.: „В 6-та мин. Величков проби до аутлинията, върна топката на Илиев, който от 6-7 м я изпрати над вратата. Начало, което, като че ли посмути черноморци, и те дълго не можаха да се отърсят от напрежението. Полузащитниците трудно „връзваха“ играта, подвижните Величков и Илиев застрашително обхождаха варненския „вълнолом“, в нападение не потръгна играта на Ганев и усилията на Вълков не носеха реална заплаха за Донев – винаги се намираше един последен непреодолим защитник. Поизтеглен, Н. Спасов успяваше да изпраща добри топки за партньорите си, затрудняваше локомотивци и с включвания в епицентъра на атаките с някои далечни удари. Но всичко това ставаше на бавни обороти, предпазливо, всеки пазеше вратата си, но не знаеше как да превземе отсрещната. Скучно се изниза първото полувреме.

Вторите 45 мин. бяха значително по-интересни и по-драматични. И заслугата е на варненци, които събраха повече дързост за по-агресивни действия, те и физически изглеждаха по-свежи от гостите, което им позволи задълго да ги притиснат в тяхната половина, да се разпореждат с топката, и тя все по-често се явяваше пред Донев. Замяната на Вълков с Рафиев на първо време донесе превес на черноморци при центрираните топки, което рязко нажежи обстановката в наказателното поле и разколеба вратаря; по-късно се изостриха и фланговите атаки. Така бе отбелязан и първият гол в 66-та мин. Рафиев проби в зоната на левия защитник, навреме върна топката към Юл. Спасов, който с отсечен удар я изпрати в мрежата. След гола домакините правилно решиха да задържат топката, да поизтеглят съперника си, за да има пространство за бързите Рафиев и Ганев. Но в някои случаи спокойствието им ги подведе и Величков, Бончев и Петков имаха възможности да направят корекции на светлинното табло. Но до 87-та мин., когато настойчивостта на Рафиев в наказателното

поле предизвика нарушение срещу него и В. Цончев (съдийството му заслужава най-висока оценка!) посочи бялата точка. Другият от фамилията Спасови, Никола, пое голямата отговорност – 2:0. Победа, заслужена с усърдието на всички. ***Ст. Янев***"

3.11.1984 г., **„Славия" – „Ч. море" 3-1 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 132, 5.11.1984 г.: „В един бърз, динамичен и приятен за гледане мач, белите се поздравиха със заслужена победа, срещу корав съперник, който с играта си подсказа, че не беше дошъл да се брани. Още от самото начало в тактическата постройка на играта се видя, че и двата състава ще разчитат предимно на ударната си мощ, но с различни похвати; „Славия" – с тотална атака, „Черно море" – с бърза контраатака. Белите обаче надхитриха съперника си. Със силно изнесеният напред свой лидер Желязков, който застрашаваше сериозно вратата на Попов. Добре оперираха на двата фланга и Йончев и Цветков. Така след един пробив на Йончев последва центриране и Желязков с глава прати топката в мрежата. Секунди по-късно сам той напредна в наказателното поле, но бе съборен и съдията Н. Йонов не се поколеба – дузпа (реализирана от Йончев). Така се стигна до бърза развръзка, която предвещаваше голям успех на домакините. Гостите обаче реагираха остро. Така при едно разиграване на топката между двамата братя, Н. Спасов със страхотен удар от движение огорчи Никленов. Минута след това отново Желязков (най-добрият на терена) бе най-съобразителен и върна спокойствието на съотборниците си. В оставащите минути до края атаките и към двете врати се редяха често, но гостите биха могли да съжаляват повече за пропуснатото, особено за онзи момент в 87-ата мин., когато Н. Спасов на два пъти намери гредата. ***Стоян Кукуванов***"

25.11.1984 г., **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 2-2 (1-1)**,

В. „Полет", 26.11. 1984 г.: „„Витрината" на мача във Варна бе запълнена от удари и 4 гола! Повече от 20 пъти топката летеше срещу вратите или край тях, изстрелвана от различни разстояния, силно и често ефектно. Това бе най-голямото достойнство на двубоя. Тук трябва да отличим капитана на „Левски-Спартак" Николов, чиито мощни изстрели бяха показни уроци за нападателите – добре, че в тези случаи Попов бе с верен рефлекс. Но истински брилянт в тази „витрина" бе първият гол на черноморци. Великолепното воле на Спасов сякаш бе неспасяемо, но на вратата бе Михайлов! С красив скок той изби топката, тя попадна в незащитената част на седемметровата рамка и връхлитащият Вълков с глава я насочи в мрежата.

Играта, въпреки тежкия подгизнал терен, бе сравнително жива, особено в минутите след головете, когато потърпевшите тръгваха по-дръзко в атака, за да си върнат загубената точка. До гола на домакините в 10-та мин. действията бяха доста предпазливи като черноморци имаха териториален превес. После шампионът надделя в средата на терена благодарение на активната игра на Сираков, Чавдаров и Велев, които взеха връх над черноморските организатори, много навременни и опасни бяха и рейдовете на Пл. Николов по десния фланг, разцентровали варненската защита. От тук започна и на пръв поглед несериозната атака на столичани, при която топката попадна в непокритията Кашмеров. Централният нападател дълго се суетя с нея в наказателното поле, но никой не се опита да го обезпокои и – 1:1. „Сините" върнаха увереността си, а домакините я загубиха и последваха трудни минути за Попов: удари на Гочев, на Сираков, на Кашмеров, пак на Николов – всеки от тях можеше да донесе нова промяна на резултата. Тя дойде в 57 мин., когато Гочев върна топката към Чавдаров и полузащитникът от двадесетина метра с рязък удар направи безпомощен Попов.

Треньорите на „Черно море" Т. Великов и А. Билялов правилно потърсиха засилване на атаката с една вътрешна смяна: Пейчев замени Диамандиев, пое задачата на Т. Атанасов като „стопер", който се изнесе на по-предни позиции. Сега действията на домакините в тази част на терена станаха по-организирани, по-остри, носеха повече заплаха за Михайлов. Голмайсторът Спасов (с непривични за

1984

На 6.11.1984 г. Роналд Рейгън е преизбран за президент на САЩ

1984

него пропуски и през първото полувреме!) получи добра топка от Ганев и от 5-6 м (с много съмнения за засада!) не успя да порази целта. Шампионът отвръщаше с откъслечни контраатаки, при които най-мощен бе свежият Курдов, но отбраната на „Черно море“, в която отново много стабилен бе капитанът Марев, успяваше да отстранява опасностите. В 70 мин. къса комбинация изведе Атанасов на десетина метра пред Михайлов и равенството бе възстановено. ***Ст. Янев***“

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ

1. ЛЕВСКИ-СПАРТАК	10	3	2	37—17	22
2. ЛОКОМОТИВ	8	3	4	20—18	18
3. ЦСКА СЕПТ. ЗНАМЕ	7	4	4	36—14	17
4. БОТЕВ	8	1	6	24—21	17
5. СЛАВИЯ	8	0	7	23—24	16
6. МИНЬОР	7	3	5	20—25	16
7. СПАРТАК	6	4	5	25—20	15
8. ПИРИН	5	5	5	21—22	15
9. ТРАКИЯ	6	4	5	31—17	14
10. ЕТЪР	7	1	7	23—20	14
11. СЛИВЕН	6	2	7	20—20	14
12. ЧЕРНО МОРЕ	5	3	7	16—25	12
13. БЕРОЕ	5	2	8	20—29	11
14. ЖСК-СПАРТАК	4	2	9	14—25	10
15. ДУНАВ	4	2	9	17—33	10
16. ЧЕРНОМОРЕЦ	3	3	9	14—31	9

9.12.1984 г., **„Пирин“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 147, 10.12.1984 г.: „Странно и трудно обяснимо бе поведението на двата съперника в мача. До почивката черноморци бяха толкова безлични, неорганизирани, плахи! Само веднъж в 45-ата минута Н. Спасов се престраши и навлезе в близост до Стойков. Пиринци господстваха във всички части на терена. За дълго се задържаха в полето на „Черно море“, създаваха редица положения за гол, но все не намираха верния път към мрежата. Само Стойчев опита самостоятелен пробив и сполучи. По-сетне Станоев от чиста позиция не успя да удвои резултата. Кръжанов отправи с глава топката опасно към Попов. В тези минути нямаше и шанс.

Но… какво продължение настъпи! Ролите през вторите 45 минути бяха разменени. „Черно море“ овладя централната зона на терена и все по-често беше в атака. В 50-ата минута Бакърджиев пропусна идеална възможност да изравни, а впоследствие 3-4 пъти Стойков надиграваше черноморските нападатели. Този момък продължава да се утвърждава като вещ вратар със завидно спокойствие, бърза реакция и вярно чувство за пласиране. Едва последните минути на срещата Овнарски, Кръжанов и Цветков натиснаха отново педала, усетили, че авансът им е твърде крехък. ***Й. Костадинов***“

15.12.1984 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 18.12. 1984 г.: „Във Варна „Черно море“ надигра, особено през първото полувреме, своя съперник „Етър“ и го победи, но само с 2:0. А бяха създадени толкова голови положения пред вратата на гостите, че ре-

7 януари 1985 год., брой 1 ПОЛЕТ 8

Избраникът на читателите на „Полет“ Никола Спасов:

„Можем да бъдем в първата шестица“

Роден е в София преди 26 години. Първи треньор — Тодор Велев в юношеския отбор на „Локомотив“. С първия състав има 53 мача в „А“ РФГ. Играе с „Дунав“ в „Б“ група. С „Ч. море“ — 43 мача, отбеля зал с 26 гола.

— Изненада ли Ви изборът на читателите на „Полет“?

— Да. Мислех, че ще бъде Ж. Господинов. Той има заслуги и за националния футбол. Аз бях посочил него.

— А в началото публиката не Ви приемаше...

— Вината беше моя. Играех неубедително, не вкарвах голове...

— С какво бихте обяснили промяната у Вас?

— Започнах да тренирам повече, по-сериозно се отнасях и в мачовете. Когато се чувствам физически добре, играта ми спорн.

— Физическата мощ е свързана и с известен режим.

— Така е. Не съм от тези, които стриктно спазват режима. От това губя най-много аз. По никога сякаш воля не ми достига. Укорявам се за това, сам се чудя на себе си. През пролетта бях силен физически и...

— И оставихте „Ч. море“ в групата със серия от решителни голове. Вече имате 26 гола, все за варненския отбор са. Кой от тях Ви харесва най-много?

— В последния мач срещу „Славия“ отбелязах красив гол. Хубав беше и голът във Враца, от много трудно положение взех показателното поле пред вратата на Вълов. Но най-щастливият беше в Петрич — той ми запази мястото в групата...

— Голът ли Ви носи най-голяма радост?

— Да! Радвам се и когато създавам голови възможности на партньорите си, но... друго Ваше участие е те да се автора.

— Трениран ли сте това умение?

— Тренира се ударът, отскокът, повратливостта, но най-важното, якостта, според мен, е не що родно. Трябва и шанс.

— С какво ще обясните слабите рационализаторски възможности на партньорите си?

— С липсата на умение.

— Трудно влизате в комбинации с тях...

— Така е. И това е една от най-големите ми слабости в атаката — различно мислим и действуваме. С Т. Атанасов, Бакърджиев и Юлиян повякога успяваме да измислим нещо по-интересно, по-оригинално.

— Изберете си двама партньори за нападателно трио с Ваше участие!

— Искренов и Гочев. Те в най-силна игрова година Б. Михайлов.

— Това няма да е най-лошата комбинация и за националния ни отбор...

— И аз мисля така. Играе ми се в националния отбор, мисля, че при сегашното равнище и при отсъствието на типичен централен нападател мога да намеря място.

— От кого зависи това?

— Преди всичко от мен. Аз съм добре подготвен...

— Двадесетото място показва ли действителните възможности на „Ч. море“?

— Не! „Славия“ и „Миньор“ не са по-добри от нас, а са зад нас!

— Причината?

— Не изпълняваме поставените задачи от треньорите. Кушаме в тактическата дисциплина. А отборът има добри, интелигентни футболисти, каквито в много отбори в групата не знам. Всеки поотделно — футболист! А като колектив — нещо не върви. Защото всеки си пази за терена това, което си иска. А можем да бъдем в първата шестица.

— Това ли ще си пожелаете за 1985 година?

— И това. И още: да се преборя със себе си!

— А на любителите на футбола, на читателите на „Полет“?

— Освен здраве и добро настроение, да идват на стадиона!

— Това записи от вас, футболистите...

— Сигурен съм, че напролет ще играем по-добре. Есента е труден сезон за варненските футболисти: с морето, с живота край него...

Разговаря Стефан ЯНЕВ
Снимка Тодор ПИРИНСКИ

зултатът можеше да бъде значително по-голям.

Етърци заложиха на защитен вариант, разчитайки на откъслечни контраатаки. Футболистите на „Черно море“ установиха продължително надмощие, но както често се случва, все не успяваха да го оползотворят. Едва в 42-та минута Рафиев след хубаво подаване на Ганев отклони топката в мрежата.

След почивката гостите от Велико Търново се поразкриха и на терена се разви бърза и интересна игра. И сега по-близо до гола бяха домакините, но на редица изявени стрелци мерникът изневери. Едва в последната минута след устремна акция отляво Ганев удвои резултата – 2:0 за „Черно море“.

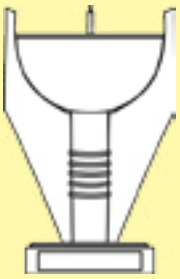
19.12.1984 г., **„Черноморец“ – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 20.12. 1984 г.: „В играното дерби между „Черноморец“ и „Черно море“ двата отбора си поделиха по една точка. Докато това задоволи гостите, бургаските футболисти приключиха есенния дял на първенството с незавиден актив от девет точки и ще трябва да започнат напролет от последното място на временното класиране.

През първата част варненци се изявиха с по-добра игра. Те на няколко пъти опасно застрашиха вратата на Шейтанов. Но все пак резултатът бе открит от „Черноморец“. В 17-та минута при едно продължително разбъркване пред вратата на „Черно море“ Стоянов (9) отклони с глава една топка и направи безпомощен вратаря на гостите Попов. Дванадесет минути по-късно след изпълнение на ъглов удар вратарят на „Черноморец“ Шейтанов не се намеси навреме и Рафиев изравни – 1:1.

През втората част на мача и двата отбора положиха много усилия за промяна на резултата. Домакините имаха почесто инициативата, но не съумяха да се възползват от създадените изгодни положения за гол. На свой ред и варненските нападатели пропуснаха удобни положения за увеличаване на резултата.“

***

Отборите от „А“ и „Б“ групи се включват в надпреварата от Втория етап, където 48 отбора са разделени в 12 групи по 4. Във всяка група се играят по два мача на разменено гостуване, победителите от които се срещат също в два мача за определяне на победител в групата, а победените играят помежду си за 3-то и 4-то място в същата група. Първенците в групите плюс четирите участника в ЕКТ влизат в третия етап в нова надпревара за определяне на класирането от 1 до 16 място. Класираните на второ място в групите влизат в надпревара за разпределение от 17 до 28 място, третите от 29 до 40 място и четвъртите от 41 до 52 място.

Отборът на „Ч. море“ е изтеглен да се падне в 4-та група и негов съперник е „Янтра“ Габрово. Победителят от този двубой срещне победителят от другата двойка в групата: „ЖСК-Спартак“ – „Черв. знаме“ Кубрат.

2-ри етап, групова фаза, 1-52 място, Купа на НРБ:

26.9.1984 г., Габрово, ст. Хр. Ботев, 17.00, **„Янтра“ Гб – „Ч. море“ 3-2 (2-1)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 1 000 зр.

Голм.: 1-0 Петков 12', 1-1 Н. Спасов 17' (дуз.), 2-1 Г. Асенов 33', 3-1 С. Асенов 67' (дуз.), 3-2 Н. Спасов 77'

Ж.К.: Т. Въжаров (ЧМ)

„Янтра“: Цв. Недялков, В. Чилов, Дан. Янков, Ал. Маринов, Г. Трендафилов, Цв. Ненов, Г. Асенов, Сашко Асенов (78' Вес. Бояджиев), Анат. Петков, Й. Манасиев, Ем. Минчев

„Ч. море“: Св. Маринов, Вал. Николов, Юл. Христов, Св. Светозаров, Вал. Каров, Т. Въжаров, Пл. Ганев (46' Р. Рафиев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ог. Радев (46' Т. Атанасов), Юл. Спасов

30.9.1984 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 15.00, **„Ч. море“ – „Янтра“ Гб 4-0 (1-0)**, съдия: Ив. Иванов, 6 000 зр.

Голм.: 1-0 М. Бакърджиев 35', 2-0 Мар. Вълков 52', 3-0 Т. Атанасов 64', 4-0 Мар. Вълков 78'

„Ч. море“: Св. Маринов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, В. Каров, Т. Въжаров (46' Р. Рафиев), Пл. Ганев (46' Мар. Вълков), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Юл. Спасов

„Янтра“: Цв. Недялков, Вес. Бояджиев, Дан. Янков, Ал. Маринов, Г. Трендафилов, Цв. Ненов,

1984

Финалът за купата на НРБ се играе на 19.6.1985 г. на ст. „В. Левски“. ЦСКА „Септ. знаме“ побеждава „Левски-Спартак“ с 2-1 в нервен мач, завършил с масов бой между двата лагера. Искрата се разпалва от първия гол на ЦСКА, при който се вижда, че Г. Славков от армейците използва ръката си. Последствията от ексцесиите разтърсват из основи българския футбол. ЦС на БСФС и БФФ приемат единодушно оценката на ЦК на БКП и решават да разпуснат футболните отбори на ЦСКА „Септ. знаме“ и „Левски-Спартак“ с незабавен ефект и в последния кръг от първенството, три дена по-късно на съперниците им са присъдени служебни победи. На тяхно място се създават два нови клуба ЦФКА „Средец“ и „Витоша“.

1984

Момент от срещата „Черно море" — „ЖСК—Спартак". На преден план Борисов (ЖСК—Сп.) и Н. Спасов (Чм-9).
Снимка Николай ГЕОРГИЕВ

На 4.2.1985 г. границата между територията на Великобритания - Гибралтар и Испания е отворена за МПС за първи път от 8.6.1969 г., когато е затворена от испанския диктатор Франсиско Франко в отговор на приетата Гибралтарска конституция. Отварянето на тази граница е една от стъпките, които Испания предприема в подготовка към присъединяването си към Европейската общност през 1986 г.

Ем. Минчев, Сашко Асенов, Анат. Петков, Й. Манасиев, Галин Господинов

След тази победа, за да се определи победител в групата,„Ч. море" трябва да играе два мача на разменено гостуване срещу „ЖСК-Спартак", който е победил „Червено знаме" Кубрат.

11.11.1984 г., ст. Ю. Гагарин, 14.00, **„Ч. море" – „ЖСК-Спартак" 1-2 (1-2)**, съдия: Янаки Великов, 2 500 зр.

Голм.: 1-0 Н. Хамидов 36', 1-1 Личев 38', 1-2 Найденов 40'

„Ч. море": Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (46' Ив. Стоянов), М. Бакърджиев (72' Вал. Николов), Н. Спасов, Юл. Спасов, Р. Рафиев

„ЖСК-Сп": Конст. Костадинов, Р. Радомиров, Сашо Борисов, Г. Алексиев, Мил. Янков, Кр. Венков, Пл. Казаков (87' Пл. Янков), Д. Диев, Ем. Личев, Ж. Господинов (66' Н. Бъчваров), Ст. Найденов

В. „Нар. дело", 13.11. 1984 г.: „… Играта не беше на добро равнище … Първи с гол на Хамидов в 36-та мин. поведоха черноморци, но само две минути по-късно при изпълнение на пряк свободен удар от Господинов, вратарят Попов не можа да укроти топката и притичалият Личев я изпрати в мрежата – 1-1. В 40-та мин. Найденов използва едно излизане напред на вратаря на „Ч. море" и покачи на 2-1.

След почивката черноморци установиха пълно надмощие, но промяна в резултата не настъпи. ***Ив. Колев***"

18.11.1984 г., ст. Ю. Гагарин, 14.00, **„ЖСК-Спартак" – „Ч. море" 0-2 (0-2)**, съдия: Ст. Чакъров, 3 000 зр.

Голм.: 0-1 Н. Спасов 9', 0-2 Т. Атанасов 25' (дуз.)

Ж.К.: Найденов (Сп)

„ЖСК-Сп": Конст. Костадинов, Ниаз. Исмаилов, Сашо Борисов, Р. Радомиров, Мил. Янков, Кр. Венков (57' Пл. Янков), Г. Алексиев, Б. Гьорев, Ем. Личев (46' Пл. Казаков), Д. Диев, Ст. Найденов

„Ч. море": Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (88' Ив. Стоянов), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Мар. Вълков (77' Р. Рафиев), Юл. Спасов

В. „Нар. дело", 20.11. 1984 г.: „… Тежкият наводнен терен попречи на състезателите напълно да изявят майсторството си. Все пак черноморци по-бързо се приспособиха към условията за игра и с дълги прехвърляния често затрудняваха защитата на своя съперник. Така в 9-та мин. Н. Спасов получи удобна топка, преодоля непосредствения си пазач и отблизо отбеляза гол – 1-0 за „Ч. море" отборът на „ЖСК-Спартак" трудно организираше атаките си, късите подавания не носеха изненада за бранителите на„Ч. море" и спартаковци рядко излизаха на удобни стрелкови позиции.

В 25-та мин. при поредна остра атака вляво, Ганев беше съборен в наказателното поле и съдията Ст. Чакъров отсъди дузпа. Атанасов бе точен и – 2-0 за „Ч. море". Предимството на „ЖСК-Спартак" (2-1) от първия мач бе заличено. След почивката футболистите на „ЖСК-Спартак" упражниха силен натиск, но промяна не настъпи и „Ч. море" продължава в следващия етап на турнира.

Победителите от втория етап (бел. победителите от 12-те групи), заедно с участниците в ЕКТ („Левски-Спартак",„Тракия", ЦСКА „С. зн." и „Сливен") ще бъдат разделени чрез жребий на 4 групи по 4 отбора и ще играят за класиране от 1 до 16 място. Останалите отбори ще се борят за класиране съответно за 17-28, 29-40, 41-52 място... ***Ив. Колев***"

В следващият етап за съперник на „Ч. море" в 1-за група се пада „Берое" Ст. Загора, а другата двойка в групата е „Тракия" Пд – „Шумен. Играят се по два мача на разменено гостуване, победителите от които се срещат за определяне на първенец в групата, който ще продължи в борбата за класиране от 1 до 4 място. Класиралите са на втори места в групите ще се борят за класиране от 5 до 8 място, третите: от 9 до 12, четвъртите: 13-16 място.

3-ти етап, групова фаза, 1-16 място, Купа на НРБ:

26.12.1984 г., Ст. Загора, ст. Градски, 13.30, **„Берое“ – „Ч. море“ 0-0**, съдия: Д. Димитров, 1000 зр.

„Берое“: К. Костов, Ил. Илиев, К. Ганев, К. Коев (71‘ Ст. Динев), К. Кашеров, Г. Стоянов, Й. Митев, Г. Иванов (46‘ Д. Маринов), В. Драголов, П. Мароков, Р. Калайджиев

„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Ог. Радев, Т. Атанасов, Мл. Дамянов (79‘ Ив. Стоянов), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Вер. Страшников, Юл. Спасов

29.12.1984 г., к. Дружба, ст. Гранд х-л Варна, 13.40, **„Ч. море“ – „Берое“ 2-0 (0-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 2 000 зр.

Голм.: 1-0 Ог. Радев 65‘, 2-0 Ив. Стоянов 88‘

Ж.К.: Св. Светозаров (ЧМ-33‘)

Ч.К.: 33‘ Мароков (Бер)

„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Ог. Радев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Мл. Дамянов (75‘ Ив. Стоянов), Юл. Спасов

„Берое“: К. Костов, Ил. Илиев, Стойко Стойков, Кольо Ганев, Кънчо Кашеров, Г. Стоянов, Й. Митев, Ст. Динев, В. Драголов (75‘ Ганчо Иванов), Петко Мароков, Радко Калайджиев

„Ч. море“ ще играе за първо място в групата срещу отборът на „Тракия“ Пд, победил „Шумен“ (5-0, 2-0)

3-ти етап, 1-8 място, Купа на НРБ:

9.2.1985 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 14.00, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 5-2 (2-2)**, съдия: Вел. Цончев, 2 500 зр.

Голм.: 0-1 Костадинов 22‘ 1-1 Н. Спасов 25‘ (дуз.), 1-2 Блангев 27‘, 2-2 Н. Спасов 45‘, 3-2 Ог. Радев 67‘, 4-2 Н. Спасов 75‘, 5-2 Р. Рафиев 86‘

„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Каров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (65‘ Вер. Страшников), М. Бакърджиев (55‘ Ог. Радев), Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов

„Тракия“: Д. Вичев, Я. Динев, Д. Младенов, Бл. Блангев, Запрян Раков, Рум. Байрев (82‘ Мар. Бакалов), К. Костадинов, В. Симов (82‘ Г. Георгиев), Ивл. Стойнов, П. Зехтински, Триф. Пачев

В. „Нар. спорт“, бр. 18, 11.2.1985 г.: „Първото полувреме бе обнадеждаващо за вещо водените в атака от Зехтински „канарчета“. Два пъти повеждаха в резултата, а домакините трудно изравниха в последната минута преди почивката.

След антракта черноморци бяха мощни, съсредоточени, разнообразни и трудно разгадаеми в ходовете, с добри технически изпълнения. Радев, Н. Спасов и Рафиев направиха показен завършека при три от последвалите голови положения. … Радев пръв даде предимство на своя отбор, а Страшников се отличи с резултатни импровизации в зоната на дясното крило, от където дойдоха доста неприятности за и без друго затруднения Вичев. … ***П. Герчев***“

16.2.1985 г., Пловдив, ст. 9.IX., 14.00, **„Тракия“ – „Ч. море“ 6-1 (2-0)**, съдия: Й. Жежов, 5 000 зр.,

Голм.: 2-0 Стойнов 17‘, 32‘, 3-0 Пашев 59‘ 3-1 М. Бакърджиев 70‘, 5-1 Стойнов 78‘, 86‘, 6-1 Костадинов 90‘ (дуз.)

Пропусната дузпа: 58‘ Ат. Пашев (Тр)

Ж.К.: Блангев (Тр); Т. Марев, Т. Атанасов (ЧМ)

„Тракия“: Д. Вичев, Триф. Пачев, Д. Младенов, Бл. Блангев (77‘ Коста Танев), Запрян Раков, Г. Георгиев, К. Костадинов, В. Симов, Ивл. Стойнов, П. Зехтински, Ат. Пашев (79‘ Мар. Бакалов)

„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (62‘ Вер. Страшников), Юл. Спасов (62‘ Пл. Ганев)

В. „Нар. спорт“, бр. 21, 18.2.1985 г.: „14 гола в два мача – подобно постижение не се среща често по нашите терени. След неприятната загуба във Варна „канарчетата“ явно бяха настроени за реванш. Това пролича още от стартовия им състав – 5 чисти нападатели и двама полузащитници с агресивни функции. За този резултат обаче много допринесоха и гостите. Решили да бранят трите гола аванс, те почти през целия мач не напускаха своята половина.

Кулминацията беше между 63-та и 70-та мин. Пръв Пашев пропусна дузпа при 3-0, а след това, след неубедителна намеса на Вичев, варненци намалиха на 3-1 – резултат, който ги устройваше. Скоро обаче нападението на тракийци, водено от отличния Стойнов не остави никакви

1984

В новосъздаденото първенство на младежката дублираща група, отборът на „Ч. море“ заема трето място с 38 т., след като дълго време води във временното класиране. Първенец е „Локомотив“ Сф, а втори е „Сливен“ с по 39 т. Отборите на ЦСКА „Септ. знаме“ и „Левски-Спартак“ са извадени от това класиране.

***

Отборът на юноши ст. възраст е шампион на зона „Камчия“ с 62 точки и голова разлика 173-29. Следват отборите на „Добруджа“ с 61 т. и ЖСК „Спартак“ с 57 т. „Черно море“ не успява да се класира за финалния турнир на последните четири отбора.

1985

„We Are the World", благотворителна песен (single) е записана на 28.1.1985 г. по идея на музиканта Хари Белафонте от група световно известни изпълнители под името „Америка за Африка", между които Майкъл Джексън, Лайънел Ричи, Боб Дилън, Боб Гелдоф, Бет Мидлър, Уили Нелсън, Кени Роджърс, Дайяна Рос, Пол Саймън, Брюс Спрингстийн, Тина Търнър, Стиви Уондър … с цел да събере средства за борба с глада в Африка. Песента се превръща в една от най-продаваните за всички времена (осмо място) и събраните около 100 милиона долара приходи се използват за поставената цел.

надежди на футболистите на „Ч. море". ***П. Драндаров***"

След тази загуба, отборът на „Ч. море" отпада от първата четворка, в която влизат победителите и се включва в борбата за класиране от 5 до 8 място с вторите от другите три групи.

5-8 място, Купа на НРБ:

27.2.1985 г., В. Търново, **„Етър" – „Ч. море" 5-1 (3-1)**,

Голм.: 1-0 Балъков 27', 3-0 Минчев 32', 34', 3-1 Ив. Стоянов 40', 4-1 Лъхчиев 85', 5-1 Минчев 88'

14.3.1985 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 15.00, **„Ч. море" – „Етър" 4-2 (3-0)**, съдия: Д. Шарлачки, 1 000 зр.

Голм.: 1-0 М. Бакърджиев 29', 2-0 Т. Атанасов 33' (дуз.), 3-0 Калчев 44' (автг.), 4-0 Т. Атанасов 79', 4-1 Юл. Спасов 84' (автг.), 4-2 Балъков 89'

„Ч. море": Г. Попов, Св. Светозаров (62' Т. Въжаров), Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев (46' Ог. Радев), Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов

„Етър": Рум. Данков, Й. Йорданов, О. Михайлов, Кр. Калчев, Б. Димитров, Хр. Михайлов, Мит. Аргиров, Ив. Грудев (46' Г. Георгиев), Ивн Младенов, Зах. Минчев, Кр. Балъков

След тези два мача „Ч. море" се пада да играе за 7-8 място срещу „Чирпан".

7-8 място, Купа на НРБ:

3.4.1985 г., Чирпан, ст. Градски, 17.00, **„Чирпан" – „Ч. море" 2-2 (0-1)**, съдия: К. Борисов, 2 500 зр.

Голм.: 0-2 Р. Рафиев 6', 55', 1-2 Славов 62', 2-2 П. Христов 84' (дуз.)

„Чирпан": Мир. Иванов, Н. Илиев, Пенчо Христов, Таньо Иванов, Белчо Славов, Стоян Пеев, Н. Петков, Ст. Генов, Ил. Новаков, Ив. Генчев (46' Таньо Видков), Ив. Делчев (58' Г. Марков)

„Ч. море": Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов (75' Т. Въжаров), Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (58' Ог. Радев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов

26.4.1985 г., Варна, ст. Ч. море (Тича), 17.15, **„Ч. море" – „Чирпан" 1-1 (0-0)**, съдия: Кост. Стоев, 3 000 зр.

Голм.: 0-1 Делчев 67', 1-1 Т. Атанасов 89' (дуз.)

„Ч. море": Г. Попов, Т. Въжаров (46' Р. Рафиев), Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев, Н. Спасов (70' Ив. Стоянов), Ог. Радев, Пл. Ганев

„Чирпан": Мир. Иванов (28' Вълчо Златев), Г. Караколев, Таньо Видков, Пенчо Христов, Белчо Славов, Стоян Пеев, Таньо Иванов, Ст. Генов, Г. Манолов, Н. Илиев (83' Н. Иванов), Ив. Делчев

С гол повече, отбелязан на чужд терен „Ч. море" заема 7-мо място в крайното класиране на турнира.

***

Играе се само по един мач, като по регламент домакин е отборът от по-долната група. При равенство 0-0 се играят две продължения по 15 мин., и ако резултата се запази 0-0 – изпълнение на дузпи. При всички други равенства, по-напред продължава гостът, отбелязал гол на чужд терен.

1/16 финал, КСА:

12.12.1984 г., Разград, 13.30, **„Лудогорец" – „Ч. море" 1-2 (1-1)**, съдия: Милко Ников, 4 000 зр.

Голм.: 0-1 Р. Рафиев 35', 1-1 Ковачев 38' (дуз.), 1-2 Т. Атанасов 70' (дуз.)

„Лудогорец": Нешко Асенов, Н. Цанков, Ахм. Хасанов, Д. Димитров, Хр. Кънчев (46' Ил. Ганев), Кр. Ковачев, Стан. Йорданов, Мл. Ангелов, Кр. Цветанов, Мил. Демирев (71' Й. Кьосев), Март. Узунов

„Ч. море": Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вер. Страшников (46' Пл. Ганев), Т. Атанасов, Р. Рафиев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ив. Стоянов (75' Ог. Радев), Юл. Спасов

1/8 финал, КСА:

23.12.1984 г., Ботевград, 13.30, **„Балкан" – „Ч. море" 1-1 (0-1)**, съдия: Ат. Стойнов, 2 500 зр.

Голм.: 0-1 Н. Спасов 30', 1-1 Редовски 70'

„Балкан": Г. Тиханов, Венц. Наков, В. Редовски, Пав. Павлов, Пл. Петров, Дарин Цолов, Пл. Йотов, Кр. Якимов, Бис. Хаздай, Ат. Бекяров, Ст. Славков (60' Велин Ранов)

„Ч. море": Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, В. Страшников (88' Вал. Каров), Т. Атанасов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ив. Стоянов (40' Ог. Радев), Юл. Спасов

В. „Нар. спорт", бр. 153, 24.12.1984 г.: „С интерес се посрещаше този двубой, защото домакините приемаха на свой терен вече втори отбор от „А"

Прави от ляво надясно: Т. Великов (ст. тр.), Ив. Стоянов, Г. Попов, Тинко Въжаров, Т. Атанасов, Т. Марев, Рафи Рафиев, Юл. Христов, Св. Маринов, Бран. Байчев и Аб. Билялов (пом. тр.), седнали: Вал. Каров, Марио Вълков, Н. Спасов, Юл. Спасов, Кр. Диамандиев, Св. Светозаров, Милен Бакърджиев, Пл. Ганев, Неджиб Хамидов, Ог. Радев и Верони Страшников

група. Показаното от гостите направо разочарова. Бяхме свидетели как цели 90 минути домакините напълно ги надиграваха. Многократно варненската защита оставаше безпомощна. За съжаление лисваше точния завършващ удар, а в останалите случаи шансът помогна на гостите. Принудени да се бранят, те много често прибягваха до нарушения и умишлено бавене на играта. Все пак удържаха 1-1, което ги устройваше. ***Ив. Пацов***"

Въпреки равенството, на ¼ финал се класира отборът на „Ч. море", който като гост е успял да отбележи гол.

¼ финал, КСА:

20.2.1985 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 0-0, 6-5 (сл. дузпи)**, съдия: Н. Йонов, 8 000 зр.

„Ч. море": Г. Попов, Св. Светозаров, Вал. Каров, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Ог. Радев, Пл. Ганев (106' Ив. Стоянов), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов

„Л-С": Б. Михайлов, Коев, Н. Илиев, П. Петров, Кр. Чавдаров, Ем. Велев, Руси Гочев, Н. Сираков, Мих. Вълчев (101' Тодоров), Ем. Спасов, Цветков

Ж.К.: Н. Спасов (ЧМ)

В. „Нар. спорт", бр. 22, 21.2.1985 г.: „Това бе изпитание преди всичко на общата физическа подготовка. Въпреки старанието на домакините, ст. „Ю. Гагарин" бе покрит със заледен пласт и футболистите повече се грижеха как да останат прави на „пързалката", отколкото да покажат нещо от футбола. По-внимателни, по-устойчиви и с по-разчетени действия бяха защитите. Черноморската с рокада, която бе наложена от наказанието на Марев (неговото място сполучливо зае Светозаров), се справи успешно със синьото нападение., което бе особено дейно през първото полувреме. После черноморци поставиха на сериозно изпитание защитата на гостите, но тук Илиев „обра" всички опасни топки. Нулевото равенство се запази и през продълженията. При дузпите Н. Спасов и Сираков не го нарушиха – 1-1. Михайлов спаси удар на Рафиев и Петров изведе шампиона напред – 1-2. Радев и Ив, Стоянов от

1985

„За деяния уронващи престижа на българския спортист и за системно нарушаване на спортния режим, ръководството на клуба за високо спортно майсторство и ръководството на ФСФД „Черно море" освободиха от представителния отбор Валери Пейчев" (в. „Нар. спорт", бр. 16, 7.2.1985 г.)

1985

„Възродителен процес“ е термин използван за първи път от ЦК на БКП на 18.1.1985 г., с който се описват опитите за асимилация на малцинствените групи в България. Процесът е в течение на много години, но през зимата на 1985 г. става по-интензивен с насилствената промяна на туркоезичните имена на български граждани с такива, които са определени като „български“. В случаят с отбора на „Ч. море“, имената на треньорът Абил Билялов и футболистите Рафи Рафиев и Неджиб Хамидов са променени съответно на Билян Билянов, Рафаил Рафаилов и Никола Христов. След 1990 г. тези български граждани получават правото да възвърнат имената си по рождение.

черноморци бяха безпогрешни, но Цветков улучи гредата и … 3-3. Михайлов и Попов спасиха ударите на Диамандиев и Гочев и лимитът от 5 дузпи се изчерпи. Ударите според регламента продължиха до грешка. Светозаров и в ответ Ем. Спасов, Ю. Спасов и в ответ Чавдаров – 5-5. После от черноморци изпълни точно Хамидов, а Тодоров улучи гредата и – 6-5. ***П. Герчев***“

В. „Нар. дело“, 21.2. 1985 г.: „… През първото полувреме гостите от София се представиха по-добре и още в 16-та мин. Сираков имаше възможност да отбележи гол, но Попов навреме го посрещна и спаси вратата си. После Рафиев беше в изгодна позиция, но и той пропусна.

След почивката „Ч. море“ с голяма настойчивост в атака застави своя противник повече да се брани. С дълги подавания и устремни пробиви по фланговете и по центъра, състезателите на „Ч. море“ търсиха всички възможни пътища към победата. Но трябва да се посочи, че срещу себе си те имаха здрава защита, в която блестеше младият и снажен Илиев. Може би най-голямата заплаха за „Левски-Спартак“ настъпи в 58-та мин., но Рафиев отблизо не улучи целта. … ***Ив. Колев***“

½ финал, КСА:

26.3.1985 г., Кърджали, ст. Дружба, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 0-0, 2-0 (сл. пр.)**, съдия: А. Василев, 6 000 зр.

Голм.: 1-0 Н. Спасов 101‘, 2-0 Т. Атанасов 107‘

„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Кр. Диамандиев, М. Бакърджиев (79‘ Юл. Спасов), Н. Спасов, Р. Рафиев (73‘ Пл. Ганев), Вер. Страшников

„Ботев“: Дан. Маринов, Вал. Цветанов, Венц. Божилов, Вал. Греков, Ив. Радославов, Т. Гарев (98‘ Рос. Съботинов), Рос. Стоянов, Цв. Данов, Ем. Маринов, Юл. Емилов, Бойко Краев (73‘ Т. Митов)

В. „Нар. спорт“, бр. 37, 28.3.1985 г.: „Едва след 100 мин. в безплодни усилия на двата отбора, търпението с което черноморци очакваха удобния момент бе възнаградено. Юл. Спасов отдалеч подаде топка като за брат и варненския голмайстор Н. Спасов за единствен път, но решаващо се прояви – 1-0. (**в. „Нар. дело“, 27.3.1985 г.**: „… а след това, Атанасов след самостоятелна акция оформи в 107-та мин. крайния резултат…)

До тази развръзка се стигна след сравнително спокойна игра, в която липсваше характерната за турнирните мачове напрегната и безкомпромисна борба. … Тази обстановка и по-бавният ритъм допадаха повече за стила на игра на черноморци. Все пак, в продължителен период Гарев, шарещият нашироко Краев и особено Данов, осигуряваха по-инициативни действия на „Ботев“. Чак когато Диамандиев и Бакърджиев настъпиха по-активно в средата, малко по-добре тръгна атаката на Рафиев, Страшников, на сполучливо включилият се Ганев, но пак без завършващи удари. В същото време Гарев улучи стълба, опасно стреля Данов.

В крайна сметка черноморци по-правилно разпределиха силите си, по-точно направиха сметките си и заслужено стигнаха до целта, която в такъв мач е най-важното. ***Станко Стоянов***“

Финал, КСА:

9.5.1985 г., София, ст. В. Левски, 19.00, **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 4-0 (2-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 15 000 зр.

Голм.: 1-0 Танев 16‘, 2-0 Славков 18‘ (псу), 3-0 Младенов 58‘, 4-0 Славков 59‘

ЦСКА „С. зн.“: Крас. Досев, Нед. Младенов (78‘ Кр. Безински), Анг. Червенков, В. Тинчев, Г. Димитров, Рад. Здравков, Ил. Войнов, Г. Славков (74‘ Хр. Стоичков), Лъч. Танев, Кост. Янчев, Стойчо Младенов

„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев (58‘ Вал. Каров), Т. Атанасов, Пл. Ганев (66‘ Мар. Вълков), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов

В. „Нар. спорт“, бр. 56, 11.5.1985 г.: „… Армейските футболисти не бяха печелили скъпоценния трофей цели 11 години и нямаше съмнение, че сега ще вложат всичко в борбата … А самият факт, че черноморци достигнаха до финала за пръв път, вече беше голям успех за тях…

Дъждът се усили, мокрият терен понякога предлагаше коварни „примки“ на състезателите, но те бяха за технически по-слабо подготвените. А това бяха черноморци… ***Спас Тодоров***“

1985

В. „Нар. дело“, 10.5. 1985 г.: „… В 6-та мин. Здравков отправи силен удар, но Попов изби. 10 мин. по-късно, след опасен пробив от ляво Танев изведе ЦСКА напред – 1-0. Не минаха и две минути и Славков от пряк свободен удар покачи на 2-0.

Черноморци постепенно отразиха натиска на своя съперник и на два-три пъти при бързи контраатаки създадоха изгодни положения. Така в 32-та мин. Н. Спасов остана непокрит и от близо стреля точно, но топката беше избита от Тинчев. После пропусна и Рафиев.

След почивката отборът на „Ч. море“ се активизира, но без особен резултат. Футболистите на ЦСКА търсеха удобния момент отново да нанесат удар. И това стана в 58-та мин. Дълго подаване намери Ст. Младенов в удобна позиция и – 3-0. Две минути покъсно Ст. Младенов проби, подаде и Славков оформи крайния резултат – 4-0. Черноморци направиха някои плахи опити да отбележат поне почетен гол, но не успяха. Ще се запомни само силния и точен удар на Юл. Спасов в 85-та мин., но Досев беше на мястото си …“

***

В. „Нар. дело“, 12.1. 1985 г.: „Варненските отбори започнаха тренировки за пролетния дял на първенството. През първите дни бяха направени медицински изследвания, а след това продължиха заниманията на открито и в спортните зали.

На 15 т. м. футболистите на „Ч. море“ ще заминат на зимен лагер в град Котел, където ударението ще бъде поставено върху повишаване физическата издръжливост на състезателите. На 26 януари черноморци отново ще бъдат във Варна и ще продължат тук тренировките си до първия мач с „Тракия“ – на 9 февруари за купата на НРБ. …“

23.1.1985 г., Търговище, контр., „Светкавица“ Тщ – „Ч. море“ 3-5,

Голм.: Трайков – 2, Филипов (Св), Ог. Радев – 2, Р. Рафиев, Н. Спасов, Мар. Вълков

***

23.2.1985 г., **„Ч. море“ – „Сливен“ 0-0**,

В. „Нар. дело“, 26.2. 1985 г.: „Пролетният дял на първенството в „А“ РФГ започна във Варна с мача „Черно море“ – „Сливен“. На заснежения терен, или по-скоро на пързалката на стадион „Юрий Гагарин“, зрителите отново гледаха мъките на футболистите и игра, имаща твърде малко качества на добър футбол. Черноморци с нарушен състав и ритъм на игра явно се стараеха, но нещо не достигаше. Средната линия се загуби. Много похвални усилия положи Страшников и неведнъж негови пробиви затрудняваха сливенските защитници. И както в други срещи, домакините заложиха на дълги прехвърляния пред вратата на Йоргов. Но сега те в много случаи улесняваха защитниците на „Сливен“, а и забравяха, че напред липсваше Никола Спасов, който можеше да оползотвори поне един такъв пас. (Колко скъпо струва едно апострофиране на съдийско решение!)

Все пак пред отбора на „Черно море“ се откриха две добри възможности в 17-та и 50-та минута, но те не бяха реализирани. Гостите от „Сливен“ обърнаха гръб на футбола, бранеха се безразборно и

9.5.1985 г., отборът на „Ч. море“ излиза на ст. „В. Левски“ за финал за КСА срещу ЦСКА „Септ. зн.“; от ляво надясно: Кр. Диамандиев, Р. Рафиев, Т. Атанасов, Юл. Спасов, Н. Спасов, Г. Попов и Т. Марев.
В този първи за „Ч. море“ финал в турнира за КСА, ЦСКА „Септ. знаме“ побеждава с 4-0 и става поредният носител на купата.

23.2.1985 г., Ог. Радев (с топката) и Вер. Страшников атакуват вратата на Данчо Йоргов (Сливен) и съотборниците му Нено Кънев и Тенко Добрев (кап.)

1985

След 4 последователни победи над Люксембург, ГДР, Франция и Югославия в периода между декември 1984 и юни 1985 г., националният отбор на България дава сериозна заявка за класиране на световните финали в Мексико'86.

справедливо не получиха нищо от този мач. А домакините от „Черно море" с нерационалната си игра сами се поставиха под ударите на регламента и след 0:0 в края на мача дълго ще съжаляват за пропуснатото."

3.3.1985 г., **ЖСК „Спартак" – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Полет", 4.3.1985 г.: „В „мача на честта" варненските футболисти трябваше да се борят и с тежкия подгизнал терен, и с непослушната топка, и с коварната мисъл, че никой не е застрахован от загубата. Трябва да поздравим и двата отбора, че намериха сили за всичко: поддържаха добро темпо до последната минута на двубоя, което е показателно за сегашното им физическо състояние, водиха люта битка в защита на своето име и доверието на почитателите си (на стадиона имаше около 15 хил. зрители!), със страст търсеха победата, действаха непримиримо, но съумяваха в повечето случаи да бъдат и кавалери. Отделните епизоди на некоректност можем да оправдаем с подвеждащия терен, с голямата амбиция на всички.

В по-голямата част от мача отборите си поделиха териториалния и игровия превес като защитните звена надделяваха срещу нападателите и организаторите, за които бе далеч по-трудно да осмислят действията си, да „изпипат" комбинация или атака върху воднистия и кален терен. Спартаковци по-стриктно изпълняваха своите тактически задачи и това до голяма степен реши изхода от двубоя. А. Михайлов внимателно охраняваше голмайстора Н. Спасов и реализаторските възможности на черноморци бяха значително намалени. Диев също не даде пространство на бързия Ганев, Борисов рядко оставяше непокрит Рафиев. Към старанието на тримата трябва да прибавим и непрекъснатите маневри на Казаков, Венков, Найденов и особено на Господинов, които в някои моменти (при гола, например) напомниха за най-силните мачове на оперативния четириъгълник на

„ЖСК Спартак“. Добрата им техника и постоянното движение сериозно разклащаха отбраната на „Черно море“, в която бе вклинен Ив. Петров. Преследван от Каров, той не винаги успяваше да участва ефективно в комбинациите край него, но в най-важната, в головата атака, бе точно там, където трябваше да бъде: Господинов изсипа топката в наказателното поле, Ив. Петров надскочи съперниците си и с глава я насочи във вратата, Попов само успя да я отклони към непокрития Найденов и в 75-та мин. бе отбелязан единственият гол на мача.

До края на двубоя черноморци почти не позволиха на съперника си да влезе в неговата половина, Т. Атанасов излезе на по-предни позиции, което се отрази и на организацията на играта, и на завършека на атаките. Но очевидно бе загубено прекалено много време в търсенето на противодействие, защото Диамандиев и Юл. Спасов, въпреки старанието си, не бяха в състояние до отбелязването на гола да наложат своята воля в средата на терена, да предложат на Н. Спасов, Рафиев и Ганев добри топки и интересни идеи. Оттук дойде лекото превъзходство на „ЖСК Спартак“, което най-силно почувстваха Марев, Светозаров и Хамидов. И което в крайна сметка се оказа достатъчно за победата.

Много спорове и съмнения предизвикаха двете решения на гл. съдия К. Пързулов в 35-та мин. на мача. Най-напред той зачете отбелязания от черноморци гол, беше категоричен в решението си, но под настояванията на спартаковци се допита до помощника си Митрев. След мача потърсих мнението на дежурния секретар засл. съдия Тодор Бечиров от Пловдив: „В момента на удара към вратата на „ЖСК Спартак“ играч на „Черно море“ бе в засада. Помощник-съдията Митрев я отбеляза навреме, но гл. съдия Пързулов беше с гръб към него, не забеляза флагчето и даде гол. И се стигна до протеста.

1985

На 11.5.1985 г. роденият в Египет бизнесмен Мохамед ал Файед закупува световно известният с големината и разнообразието на отделите си универсален магазин „Харродс“ в Лондон. Една от следващите придобивки на ал Файед ще бъде и лондонския ФК „Фулъм“.

3.3.1985 г., Св. Светозаров пази гредата, зад него са Т. Атанасов, Вал. Каров и Т. Марев от „Ч. море“ и Пл. Казаков (вдясно) и Ст. Найденов (вляво) от ЖСК „Спартак“

1985

ста на спартаковци. Тогава Пързулов потърси мнението на помощника си и отмени един несправедлив гол. Доволен съм, че истината възтържествува. Общо взето ръководството бе добро и за мен срещата завърши съвсем нормално!"

3.3.1985 г., Н. Хамидов и Т. Атанасов от „Ч. море" (вляво) срещу Пл. Казаков и Ст. Найденов от ЖСК „Спартак" (вдясно)

Преди започване на срещата зам.-главният редактор на вестник „Полет" Вл. Константинов връчи купата на Никола Спасов от „Черно море", излъчен за най-добър футболист за 1984 г. от традиционната анкета на вестника. ***Ст. Янев***"

Скритата страна от мача, разказана от участници в него ***(„120 години битки за футболна Варна", Ст. Янев, Д. Димитров, Ив. Карабаджаков, 2014 г.)***:

Н. Спасов (ЧМ): „Няма как да забравя този мач. Уговорката беше да си вкараме по един гол и да вземем по една точка. Ние дадохме възможност на „Спартак" да открие резултата, но те не пуснаха гол. В 90-та мин. изпълних пряк свободен удар, виждах как топката влиза в „паяжината", но Косьо Костадинов я извади. Загубихме. Видях как Живко Господинов поиска смяна … Тази несправедливост страхотно ни мотивира за 3-0 в следващия мач. Те сякаш бяха малко гузни за предишната среща, а след моя гол започнаха да се карат. Подадох на Тошко Марев за третия гол…"

К. Костадинов (Сп): „Дербито, което още се помни и не само от мен е победата ни с 1-0 в уговорения мач. 15 мин. преди края на мача топката мина под крака на Светозаров и нашия Найденов откри резултата. И започна страхотен натиск на черноморци. В наказателното ни поле вреше и кипеше, избивах, плонжирах, два пъти Рафиев излезе сам срещу мен … „Пускай бе, мача свърши!" подвикваха ми от „Ч. море", мислех че ме провокират. Ж. Господинов и Кр. Венков напуснаха терена. В 90-та мин. Н. Спасов изпълни пряк свободен удар, избих топката от горния ъгъл. Кольо, Тошко Марев и другите тръгнаха с псувни срещу мен… А нашите не се радват, че спасих победата. Чак в банята Сашо Борисов ми каза, че мача е бил уговорен за 1-1, за да вземат и двата отбора по една точка. Защо тогава никой не извърши нарушение в наказателното поле, да хване топката, както направи в едно дерби Иван Василев? Иван Петров не ми говореше, половината от отбора ми се сърдеха, постъпили сме курвенски. Но всички си взеха премията за победата."

9.3.1985 г., **„Ч. море" – „Берое" 5-0 (2-0)**,

В. „Полет", 11.3.1985

3.3.1985 г., вратарят на ЖСК „Спартак“ К. Костадинов с акробатичен скок избива битата във вратата му от Н. Спасов топка в последната минута на мача

г.: „Змс П. Петков потърси причините за катастрофата на отбора си само в слабата игра на своите. Прав бе, че „Берое“ направи сериозни грешки при повечето от допуснатите голове, че при отсъствието на четирима контузени титуляри младите бяха с недостатъчно съпротивителни сили, податливи при всяка по-остра атака срещу тях. Но за да бъдат такива виновен бе и съперникът им!

Върху разкаляния терен гостите не бяха в състояние да спрат мощния и много подвижен Рафиев, който, освен че отбеляза два атрактивни гола, игра много зряло, изобретателно и резултатно. Радващо е, че и в предишните две срещи Рафиев бе на добро равнище и на базата на отличната си физическа подготовка и възстановено самочувствие може да бъде още по-полезен на отбора. Н. Спасов (той игра с мускулно разтежение) не бе така подвижен и настойчив, но пък Страшников не спря да си поеме дъх. С него нападателното звено изглежда по-синхронизирано, по-комбинативно, с по-голяма надеждност в развитието на атаката. На младока е нужно постоянство в изявите. Както и на М. Бакърджиев, обнадеждил ни с рационалното използване на богатата си техника – негов бе чудесният пас за третия гол. В тази част на терена над всички (не само с ръста си!) беше Т. Атанасов. С енергията си, със спокойствието при пресичането на противниковите атаки, с организаторските си възможности – ударът му при гола бе неотразим.

Много им се бе насъбрало на черноморци, та затова бяха толкова настървени и немилостиви, до един! Затова Попов остана без работа. Каров заслужава висока оценка и за важния първи гол (негов първи и в майсторската група), и за стабилната си игра. Заменен бе, защото срещу анемичното старозагорско нападение бяха достатъчни и непреклонните Марев, Светозаров и Хамидов. Влезлият Радев напълно оправда треньорското решение за допълнително засилване на атаката с още един вещ стрелец – в 85 мин. Радев оформи резултата на 5:0.

Черноморци сигурно не смятат, че им предстои по-лесното: те просто спечелиха в добър стил един мач, който нямаха право да загубят, за да прибавят нужния реализъм в постигането на скромната си цел. Да отбележим и успешния дебют в групата

1985

На 10.3.1985 г., 13 месеца след встъпването си в длъжност умира генералният секретар на КПСС Константин Черненеко. На негово място е избран 54 годишният Михаил Горбачов. Макар и подчинен на идеите на комунизма и марксизма-ленинизма, Горбачов е уверен че са необходими реформи. Предприема стъпки към приключване на войната в Афганистан, за ограничение на ядрените оръжия и за евентуалния край на Студената война. Пътят към „гласност и перестройка“ е отворен. Следват демократизация, свобода на словото и ненамеса във вътрешните работи на страните от „Източния блок“, решили да отхвърлят комунистическата идеология и избрали пътя на демократичните промени. Въведените от него мерки довеждат до разпада на Съветския съюз.

1985

на майсторите на младия съдия К. Борисов от София. ***Ст. Янев***"

В. Нар. спорт", бр. 30, 11.3.1095 г.: „… (попадението) на Рафиев в 35-та мин. не е наблюдавано от 22 години на ст. „Ю. Гагарин".

„Тогава автор на гола бе пак черноморец – Стоян Георгиев. Отбеляза го във вратата на „Локомотив" Г.О. – спомня си м.с. Стефан Янев. – Изпълнението и на Рафиев бе чудесно, но и гостите му предоставиха отлични условия: оставиха го непокрит когато овладяваше топката с гърди и когато нанесе удара „а ла Пиола" с гръб към вратата". ***П. Герчев***"

10.4.1985 г., Русе, Г. Попов, Т. Атанасов и Мил. Бакърджиев в наказателното поле на „Ч. море" спират поредната атака на русенци.

17.3.1985 г., **„Ботев" – „Ч. море" 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 33, 18.3.1985 г.: „И домакините, и гостите бяха заложили на атаката и усърдно я развиваха. Те показаха добра физическа издръжливост, активност, борбеност и маневреност. Акциите и контрите се раздаваха едва ли не като по някакво неписано правило, като се търсеха и в повечето случаи се намираха най-преките пътища към чуждата врата. Гостите се понравиха с техничната си комбинативна игра, но се „отличиха" с далечна разсеяна стрелба, докато домакините обстрелваха често, силно и точно вратата на „Черно море", но Попов бе безпогрешен и сигурно ловеше или боксираше коженото кълбо. Ботевци сякаш бяха възродени след антракта и се доближиха плътно до най-добрите си образци от есенния дял на шампионата. Действията им бяха с привлекателна окраска – импровизираха, творяха на терена, с чести смени на местата и със скоростни атаки обърквaха съперниците си, принуждаваха ги да грешат. Вратарят на черноморци Попов, който бе неуязвим в „близкия бой" два пъти бе „нокаутиран" с удари от над 30 м, отправени от Радославов и Гарев и „Ботев" записа в актива си заслужена победа с 2:0. ***Ив. Борисов***"

23.3.1985 г., **„Ч. море" – „Миньор" Пк 4-1 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 36, 25.3.1985 г.: „„Хареса ли в този мач Н. Спасов?" – попитах след двубоя Диамандиев. Отговори лаконично: „Беше страшен!" Но и тези две думи бяха достатъчни да изразят възхищението от съиграча. Нямах възможност да срещна Н. Спасов, но и той едва ли би спестил суперлативите си по адрес на Диамандиев, който освен че реализира, бе и съавтор на още два от головете. И не остана място за спор, че двамата са най-добрите играчи на терена. Всецялата им отдаденост да осигурят победата на

10.4.1985 г., Русе, голът на Сюлейманов (10-Дун) във вратата на Г. Попов. Т. Атанасов (6) не успява да му попречи.

своя отбор ги открои с находчивост и точност в пасовете преди головете, а Н. Спасов бе три пъти точен и в ударите, което го изведе високо в листата на голмайсторите.

„Черно море", освен че имаше един отличен голмайстор, когото не успяхме да опазим, се отличи и с добра организация на играта" – сподели след срещата ст. треньорът на „Миньор" Ж. Карадалиев. Думите му бяха признание за трудолюбието и на останалите черноморци, довело мача до най-благоприятен завършек.

Малко гостуващи отбори се държат така дръзко, както „Миньор". Загубата им е тежка, но тяхната „преса", тяхното рационално и бързо прегрупиране, тяхната напоритост дълго държаха под голям въпрос победата на домакините. В дълги периоди от мача Григоров, Славов, Борисов и Палийски съвсем не мислеха добро на Попов. ***П. Герчев***"

10.4.1985 г., **„Дунав" – „Ч. море" 2-2 (1-2)**,

В. „Нар. спорт", бр. 43, 11.4.1985 г.: „А можеше ли да бъде и по-лошо? Този въпрос логично си задаваха след последния съдийски сигнал многобройните любители на футбола, защото в този мач футболистите на „Дунав" се представиха под възможностите си. Противно на очакванията не те, а гостите бяха тези, които диктуваха развоя на борбата. Чрез много бързо изнасяне на топката, умело преливане между отделните звена, с много ефикасни и находчиви комбинации, футболистите на „Черно море" създадоха много грижи на русенската защита. Неубедителна беше намесата на моменти и на вратаря Бранков, който има определена вина за двата гола. Не само в организацията на дунавския ансамбъл имаше фалшиви нотки, но и маневреността

1985

На 11.5.1985 г. на ст. „Валей парейд" в Брадфорд избухва пожар, в който умират 56 зрители. Това е най-голямата трагедия, предизвикана от пожар в британския футбол. Причината е неизгасен фас и дървената конструкция на трибуните и покрива.

1985

и техническите сръчности на отделните футболисти не бяха на нужната висота.

След мача мс Атанас Цанов сподели: „Докато „Дунав“ играе на собствен терен с трима централни защитници, а в средата включва играчи без необходимите качества и сръчности, не може да създаде трайна организация на играта и да предостави на нападателите резултатни и опасни пасове. Гостите ми направиха хубаво впечатление с изненадващите и силни контраатаки и ако Рафиев и Радев не бяха пропуснали две чисти положения, можеха да се поздравят със заслужена победа. ***Т. Календжиев***“

10.4.1985 г., Русе, Св. Светозаров (3), Г. Попов (1), Т. Атанасов (6) и Юл. Спасов не са съгласни с отсъдената от съдията Бог. Дочев дузпа

13.4.1985 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 45, 15.4.1985 г.: „Черноморци трудно извървяха пътя до победата. „Вината“ дълго носеха гостите, които умееха бързо да се групират в защита и да не се хващат на „въдицата“ на варненските нападатели, които поединично или чрез комбинация се опитваха да ги надхитрят. И така до 68-ата минута, когато поизчерпилите сили плевенчани престанаха да преминават центъра, а атаките на домакините вземаха все по-внушителни размери. Малко преди Радев да отбележи победния гол, Даскалов на два пъти пресече пътя на топката, която опасно летеше към целта, а след това Н. Спасов точно „измери“ ръста на излезлия напред Пърчанов, но прехвърли със сантиметри правоъгълника зад него.

„Златният“ миг за спартаковци дойде в самия край на мача. Гетов изпълни силен непряк свободен удар, Попов реагира мълниеносно, отбитата топка падна на крака на Лазаров, а той я изпрати от 6-7 метра в аут…

„Ако не е Гетов, спартаковци ще са съвсем незабележими като гости: добре покриват съперника, добре отнемат топката, много се движат, но рядко си подават повече от два точни паса“ – сподели след мача бившият национален състезател мс Иван Василев – „В редиците на черноморци приятно изненадаха най-крехките – Бакърджиев и Страшников, които на тежкия терен, заедно с Атанасов, поеха най-тежкия товар в мача. ***П. Герчев***“

***

24.4.1985 г., ст. Ч. море (Тича), 17.30, **„Ч. море“ – FC Gloria Buzău 3-2 (2-2)**,

Голм.: Юл. Спасов, Пл. Ганев, Ив. Стоянов

***

5.5.1985 г., **„Тракия“ – „Ч. море“ 5-1 (4-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 54, 6.5.1985 г.: „Имаше основание да бъде недоволен от своите варненският треньор Тодор Великов.

1985

До почивката черноморци бяха една разбита команда с несигурен вратар, която стана лесна плячка за тракийското нападение, макар че в него пак отсъстваше националът Пашев. Едва през второто полувреме те заиграха като отбор, имаха инициативата, но колко струваше това, след като корабът им бе вече потънал от получените 4 пробойни?

Все пак можеше да се получи куриозен обрат, ако Н. Спасов вместо през цялото време да се сърди на съиграчи и съдии, в 4-5 случая бе проявил малко от умението си на голмайстор!

Странно, но и при този изразителен резултат недоволен от своите играчи бе и пловдивския треньор Иван Глухчев. И той бе прав, защото след силното първо полувреме тракийци направо се отказаха да играят през второто и сами заличиха доста от чудесните първи впечатления. Мачът имаше и своите достойнства: с 6-те гола, с коректността на футболистите, с многото удари и към двете врати. Пехливанов показа умението си във въздушните двубои и вкара двата гола с глава… ***Станко Стоянов***"

12.5.1985 г., **„Ч. море" – ЦСКА „С. зн." 1-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело", 14.5. 1985 г.: „След мача старши треньорът на ЦСКА „Септемврийско знаме" змс Манол Манолов сподели: „До края на първенството има още 6 мача и е рано да се прогнозира кой ще бъде новият шампион. Но ще кажа, че нашият отбор винаги се е стремял към първото място." Последните думи на наставника на армейския отбор напълно се покриха с игровото поведение на неговите възпитаници преди това.

За отбелязване е, че началото на мача вдъхна известен оптимизъм у привържениците на домакините. Още в първата минута Червенков препречи пътя на прехвърлената над вратаря топка от Атанасов. Покъсно Велинов трябваше да показва майсторството си, спасявайки силния удар на Н. Спасов. Това несполучливо начало като че ли още повече увеличи напрежението, за сметка на което се разстрои организацията в играта на „Черно море". Средната линия се обезличи.

Атанасов (преодолял моментното смущение от голямото напрежение) особено през втората част беше много активен. С хубавия си удар в първите минути след почивката той възстанови равенството и подхрани надеждите за частичен успех, но за съжаление с изключение на Марев и Хамидов останалите сякаш бяха подтиснати от напрежението. Те не издържаха на силния натиск на софиянци, довел до победния гол на Здравков. А като капак на всичко необмислената постъпка на Ганев 15-тина минути преди края, заради която беше отстранен, остави отбора с играч по-малко.

Тежката загуба трябва да стане сериозен повод за трезва оценка на силите, за пълна мобилизация на възможностите в следващите шест кръга, за да може отборът на „Черно море" успешно да завърши първенството. Място за отстъпление вече няма. Всички – ръководители на

РАНО МЕТКОВ ОТКРИ РЕЗУЛТАТА. НО „ЧЕРНО МОРЕ" ИМАШЕ ПОВЕЧЕ ШАНСОВЕ ОТ „ЛОКОМОТИВ". ВСЕ ПАК 1:1.

клуба, треньори, състезатели, следва ясно да осъзнаят, че защитават спортната чест на „Черно море" и Варна, че на любовта на зрителите трябва да отговорят по най-достоен начин. ***Б. Йовчев***"

19.5.1985 г., **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 1-1 (1-1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 60, 20.5.1985 г.: „Навярно не са един и двама тези зрители, които и този път спазиха едно „дежурно" петминутно закъснение. Но… емоциите приключиха в третата минута. Не бяха изтекли и 20 секунди, когато Метков точно засече центриране на Дочев, а скоро след това Рафиев върна настроението на обратния полюс. Оттук нататък започна истинско ходене по мъките за железничарите и по нервите на техните при-

***FC Gloria Buzău**, осн. 16.6.1973 г., успява да се изкачи в Първа дивизия за първи път през 1978 г. и отпада две години по-късно. През 1984-85 отново е в Първа дивизия, където завършва на 5-то място и участва в турнира за Балканската купа.*

1985

9.6.1985 г., Н. Сираков срещу Т. Атанасов

***

Финалът за КЕШ на 29.5.1985 г. е помрачен от трагедията на ст. „Хейзел“ в Брюксел, където след размирици на стадиона загиват 39 човека, предимно италиански привърженици. Мачът „Ювентус“ – „Ливърпул“ завършва 1-0, след отсъдена спорна дузпа, реализирана от Мишел Платини, а английските клубове са изхвърлени за пет години от турнирите на УЕФА.

върженици. Състезателите в червено-черно трябва да въздъхнат облекчено и да кажат едно голямо „Благодаря“ на своя вратар Донев, който изми срама на всички и спаси отбора си от поражение. В четири случая Рафиев (два пъти), Юл. Спасов и Атанасов стреляха от чисти позиции, но Донев бе непробиваем като гранит. Черноморци вложиха похвално старание в играта, бяха съвсем близо до пълен успех, но и така заслужиха точката, която сега за тях е по-ободрителна и от прохладата на морската градина във Варна. ***Р. Пайташев***“

5.6.1985 г., **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0-0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 67, 6.6.1985 г.: „Това бе най-неподходящото от трите нулеви равенства на собствен терен за отбора на „Черно море“, когото котвата на застрашените от изпадане състави упорито тегли към дъното на таблицата. Но много малко направиха варненските футболисти, за да се освободят от нулата. Твърде дълго те се държаха така, като че за пръв път се виждаха на терена. А по-късно, когато тук и там напъпваше някоя сполучлива комбинация, този, който трябваше да я завърши, грешеше по най-елементарен начин. Натежалите от оловото на отговорността крака на Рафиев, Н. Спасов, Радев не ги слушаха. Топката така не пое нито веднъж верния път към целта.

Макар и да бяха по-находчиви, особено в контраатакуващите ходове, а и с по-прости, но по-точни комбинации славистите (без четирима титуляри) също не можаха да разсекат неблагоприятното за тях нулево равенство, което дойде логично. ***П. Герчев***“

9.6.1985 г., **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 3-2 (3-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 69, 10.6.1985 г.: „Какво начало – какъв край! Когато Сираков оформи своя хетрик още в 21-ата минута, се очертаваха светли хоризонти за шампиона, а в края буреносните облаци пред Михайлов съвсем се сгъстиха. Бързият и лесен успех се оказа коварна заблуда за сините, които скоро решиха, че морето е до колене, а мачът за тях – приключил. Колко пъти вече в това първенство те плащат тежък данък на подценяването! И вчера бяха на косъм от нова погрешна стъпка. Хвала на националния вратар Михайлов, който изнесе забележителен мач, отразявайки с котешка пъргавина изстрели отблизо и далеч. А ударите към него следваха един след друг – силни, мощни. Стреляха Атанасов, Бакърджиев, Н. Спасов, Рафиев, Радев… Моряците не трепнаха пред отчайващо негативния за тях развой, сведоха разликата до минимум, на два пъти гредите ги отдалечиха от заветната цел. Както в мача с „Локомотив“, така и сега те оставиха отлични впечатления на софийски терен. В последните 15 минути беше трудно да се разбере кой е шампиона и кой е застрашения от изпадане – сините се отбраняваха, печелеха време, а зрителите изтръпнали дочакаха края. Първата победа за сините на „Герена“ през този сезон преживя истински родилни мъки ***Р. Пайташев***“ (в. **„Нар. дело“, 11.6.1985 г.**: „… През второто полувреме черноморци бяха близо до изравняването, но на два пъти топката срещна гредата зад вратаря Михайлов“…) …

12.6.1985 г., **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 4-1 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 13.6. 1985 г.: „За черноморци мачът беше от категорията „или-или“. Ако загубеше, шансовете за избягване от опасната зона намаляваха. Затова пред отбора стоеше само една цел – победа. И трябва с удовлетворение да подчертаем, че всички, които излязоха на терена, показаха, че са разбрали важността на срещата, че са заредени с високо самочувствие, че са уверени в себе си. Това им позволи да разкрият добрите страни на майсторството си и със зряла игра, на каквато са способни, да извоюват голяма и заслу-

12.6.1985 г., Н. Спасов бележи със „задна ножица“ във вратата на „Пирин“

жена победа.

И най-важното, което дава надежда, че „Черно море“ ще изплува на спасителния бряг, беше, че в действията на игрището имаше организация, порядък. Всеки зрител не можеше да не забележи какъв вещ конструктор е Диамандиев. В тон с него бяха и Бакърджиев, Радев, Атанасов и затова през по-голямата част на мача черноморци диктуваха развоя на събитията. Защитата (Марев, Светозаров, Хамидов) беше сигурна и навреме ликвидираше опасностите. А напред Н. Спасов, Страшников и Рафиев бяха наистина остриета, способни да изковат победата. Гостите от „Пирин“ се представиха незадоволително. Опитите им да организират някои по-опасни акции завършваха до наказателното поле на домакините.

Няколко думи за развоя на мача. Течеше петата минута. Страшников проби по десния фланг и подаде в наказателното поле, Рафиев свали топката пред Спасов и той със задна ножица отбеляза красив гол – 1:0 за „Черно море“. По-нататък действията на терена подсказваха, че ще паднат още голове във вратата на „Пирин“. В 26-та минута една комбинация Атанасов-Радев-Рафиев завърши с подаване към Н. Спасов и голмайсторът не пропусна – 2:0. Едва в 45-та минута „Пирин“ чрез Михтарски отправи първия си по-опасен удар към Попов.

В 54-та минута пъргавият Страшников направи пореден остър пробив по фланга, подаде и Рафиев с глава покачи на 3:0. Девет минути по-късно Бакърджиев получи удобна топка от Атанасов и технично я насочи в мрежата – 4:0. Почетния си гол футболистите на „Пирин“ постигнаха чрез Костов в 65-та минута. После пред черноморци се откриха възможности за още по-изразителна победа. Краят на мача дойде при 4:1 за „Черно море“. ***Ив. Колев***“

15.6.1985 г., **„Етър“ –**

1985

Победител в турнира за КНК е английският „Евертън“, който побеждава „Рапид“ Виена с 3-1 във финала игран на 15.5.1985 г. в Ротердам.

***

Купата на УЕФА е спечелена от „Реал“ Мадрид, който побеждава като гост в първия мач унгарския „Видеотон“ с 3-0, а в Мадрид унгарците побеждават с 1-0.

12.6.1985 г., Ог. Радев, Н. Хамидов (вляво) се изтеглят в своята половина за подновяване на играта след отбелязания гол за „Ч. море“

12.6.1985 г., Т. Марев, Кр. Диамандиев, Ог. Радев и съдията Ахм. Яшаров търпеливо изчакват футболистът на „Пирин“ да стане от земята

„Ч. море“ 1-2 (0-0),

В. „Нар. спорт“, бр. 72, 17.6.1985 г.: „Сметнали, че напълно са свършили работата си в този шампионат, етърци сякаш не желаеха да прекъснат черната си серия (вече трета поредна загуба!). Пропуснали шанса си за бронза, напълно безразлични те пропиляха и мястото си в челната шестица. Бавно, многоходово разиграваха те и в този мач, рядко и разсеяно стреляха – най-често покрай гредите, или точно в ръцете на активния Попов. Само Балъков внасяше свежест в редиците на домакините, но неизвестно защо непривично за него той бе изтеглен назад (с №10) без оперативен простор на левия фланг. Той стреля в гредата (32-ата минута) след чудесно технично изпълнение. А опитните Аргиров и Минчев? Толкова изгодни положения на метър-два от Попов пропиляха те! Не стана ясно защо домакините не предприеха нито една смяна, когато явно изневеряваха основни играчи, защо не се използва и численото превъзходство на отбора (от 62-ата минута черноморци останаха с 10 души след грубата проява на Н. Спасов)? А защитникът Калчев в самия край на централната линия на терена детински изпусна Вълков…

Гостите се възползваха от инертността на съперниците си, опасно контраатакуваха. Виолетовите бяха изпратени със заслужено негодуване от собствената си публика – първенец в есенното съревнование за образцова спортна публика. ***Ал. Тошев***“

22.6.1985 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 75, 24.6.1985 г.: „Имаше само едно обяснение за нулевото равенство до почивката – предпазливостта. Гостите не разреждаха защитния си ешелон, а домакините се бяха здраво „окопали“ в средата на терена. Но натежалите им от отговорността крака не ги слушаха и те не можеха да материализират игровото си предимство.

Второто полувреме започна с гол още при първата атака на варненци. В началото й бе Страшников, а в завършека – Юл. Спасов, който точно се прицели по диагонала в незаетия от Шейтанов десен ъгъл. След това домакините завъртяха за 10 минути такава фъртуна пред вратата, че гостите се чудеха как да я отпратят по-далеч от Шейтанов. Но в този вихър бургазлии не можеха да не сгрешат: в 52-ата минута Страшников бе съборен в наказателното поле и Атанасов с майсторско изпълнение на дузпата показа, че не случайно е състезателят с най-много „звезди“ от отбора на домакините. Сгреши и Марев, задържал Стоянов с ръка. Реализираната дузпа още повече изостри апетитите на гостите, но силите им бяха привършили. Мачът завърши справедливо – спечели отборът, който по-често държеше жезъла на инициативата. ***П. Герчев***“

Първенството завършва в минорна тоналност.

В. "Нар. дело", 22.6.1985 г.

Решение на бюрата на ЦС на БСФС и Българската федерация по футбол

Бюрата на Централния съвет на Българския съюз за физическа култура и спорт и Българската федерация по футбол единодушно приемат оценката на Секретариата на ЦК на БКП за недостойните прояви на финалния мач за купата на НР България между футболните отбори на ЦСКА „Септемврийско знаме“ и „Левски—Спартак“.

Централният съвет на БСФС и БФФ изразяват своята пълна подкрепа на решението на Секретариата на ЦК на БКП, което е справедлива и навременна мярка към едно срамно явление, на което бяха свидетели милиони почитатели на футбола у нас.

Във връзка с това бюрата на ЦС на БСФС и на БФФ

РЕШИХА:

1. Разпускат футболните клубове и представителните футболни отбори на дружествата за физическа култура и спорт „Левски—Спартак“ и ЦСКА „Септемврийско знаме“.

2. Премахва се ведомственият статут на футболните клубове, съществуващи досега към Министерството на народната отбрана, Министерството на вътрешните работи, Главното управление на строителните войски и Министерството на транспорта.

Софийският градски съвет на БСФС в срок до 20 юли тази година да предложи сформирането на нови футболни клубове на мястото на „Левски—Спартак“ и ЦСКА „Септемврийско знаме“, из градени на териториален принцип.

На същия принцип да се изградят и футболни клубове в „Славия“ и „Локомотив“.

3. Отнема се на ЦСКА „Септемврийско знаме“ футболната купа на НР България за 1985 година.

4. Изваждат се от класирането в „А“ РФ за първенството през 1984—1985 година отборите на „Левски—Спартак“ и ЦСКА „Септемврийско знаме“.

Новосформираните отбори на футболните клубове на мястото на „Левски—Спартак“ и ЦСКА „Септемврийско знаме“, изградени на териториален принцип, се включват в състава на „А“ РФГ за 1985—86 г.

5. Налагат следните персонални наказания на ръководители, треньори и състезатели: за явна явяваща се слаба контрол върху дейността на футболните клубове по възпитателната работа сред ръководителите, треньорите и футболистите от представителните им отбори, както и за „строго изкривяване“ пред седателя на ДФС „Левски—Спартак“ Борислав Лазаров и началника на ЦСКА „Септемврийско знаме“ Георги Христов.

Освобождават от длъжността председателя на футболния клуб на „Левски—Спартак“ Кръстю Чакъров, изключват го от редовете на БСФС и му отнемат званията „Заслужил деятел на физическата култура и спорта“ и „Заслужил треньор“.

Освобождават от длъжността старши треньора на футболния клуб на „Левски—Спартак“ и помощник-треньор на „А“ националния отбор Васил Методиев, изключват го от редовете на БСФС, отнемат му званието „Майстор на спорта“ и треньорските права и му налагат парично глоба;

Освобождават от длъжност председателя на футболния клуб на ЦСКА „Септемврийско знаме“ Борис Станков; освобождават от длъжност старши треньора на представителния футболен отбор Манол Манолов, отнемат му треньорските права и му налагат парична глоба; за грубо нарушение на социалистическия спортен морал и за прояви на футболно хулиганство изключват от редовете на БСФС футболистите: Пламен Николов, Борислав Михайлов, Емил Велев и Емил Спасов от „Левски—Спартак“ и им отнемат званието „Майстор на спорта“; изключват от редовете на БСФС и футболиста Христо Стоичков от ЦСКА „Септемврийско знаме“

За недостойно поведение по време на срещата, което уронва моралния престиж на спортиста, спорт състезателните права за една година на футболистите: Наско Сираков, на когото се отнема и званието „Майстор на спорта“, и Мирослав Байчев от „Левски—Спартак“, на Васил Тинчев, на когото се отнема и званието „Майстор на спорта“ от ЦСКА „Септемврийско знаме“. На същите се налагат и парични глоби.

Спорт състезателните права на Хосеин Янев от ЦСКА „Септемврийско знаме“ за срок от три години от началото на първенството за 1985—1986 г. (БТА)

След разпускането на ЦСКА „Септ. знаме“ и „Левски-Спартак“ един кръг преди края на първенството, за шампион на България е обявен третият в класирането – „Тракия“ Пловдив. Десетина години по-късно титлата е върната на ФК „Левски“ София.

***

Новите мерки включват и забрана да се използват имена на национални герои за имена на спортни дружества. Забраната е отменена след 1990 г.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1984-85 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Ю. Гагарин“)

11.8.1984 г., 1 кр., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен“ – „Ч. море“ 0-2 (0-1)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 8 000 зр.
„Сливен“: Данчо Йоргов, Пл. Проданов, Н. Арабов, Анг. Калбуров, Нен. Кънев, В. Сантуров (65‘ Ив. Методиев), Дем. Демирев, Серг. Христов, Ив. Вълчев, Тен. Добрев, П. Рашев (46‘ Цон. Симеонов)
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев (86‘ Мар. Вълков), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Юл. Спасов (78‘ Т. Въжаров)
Голм.: 0-2 Н. Спасов 37‘, 57‘
ЖК: Св. Светозаров, Т. Марев (ЧМ)

18.8.1984 г., 2 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 1-0 (1-0)**, съдия: Ст. Чакъров, 15 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев (56‘ Мар. Вълков), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Юл. Спасов (88‘ Ог. Радев)
ЖСК „Спартак“: К. Костадинов, Нияз. Исмаилов, Сашо Борисов, Д. Диев; Ради Радомиров, Мил. Янков, Б. Стоянов (46‘ Пл. Казаков), Г. Алексиев, Ем. Личев, Ж. Господинов, Ст. Найденов
Голм.: 1-0 Н. Спасов 40‘
ЖК: Мар. Вълков (ЧМ)

22.8.1984 г., 3 кр., Ст. Загора, **„Берое“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: К. Харизанов, 8 000 зр.
„Берое“: Коста Костов, Ил. Илиев, Стойко Стойков, Теньо Минчев, Кън. Кашеров, Г. Стоянов, Й. Митев, Пл. Липенски (76‘ Ганчо Иванов), В. Драголов, Танко Танев, Рад. Калайджиев (61‘ Ст. Динев)
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев (80‘ Ог. Радев), Вал. Пейчев, Вер. Страшников (61‘ Мар. Вълков), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Стоянов 21‘, 3-0 Драголов 67‘, 70‘

2.9.1984 г., 4 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 1-0 (1-0)**, съдия: Г. Цветанов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев (85‘ Ог. Радев), Н. Спасов, Т. Атанасов, Юл. Спасов
„Ботев“ Вр: Ил. Вълов, Вал. Цветанов, Венц. Божилов, Вал. Греков (75‘ Вал. Маринов), Ив. Радославов, Т. Митов, Ив. Стоянов, Т. Гарев, Ем. Маринов, Юл. Емилов, Бойко Краев
Голм.: 1-0 Юл. Спасов 39‘

10.9.1984 г., 5 кр., Перник, **„Миньор“ – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**, съдия: Хр. Младенов, 15 000 зр.
„Миньор“: Ант. Генадиев, Рум. Андонов (82‘ Г. Добрев), Бог. Савов, Милчо Евтимов, Ив. Палийски, Гр. Григоров, Вал. Боянов, Вал. Стоянов, Б. Борисов, Анг. Славов (77‘ Ем. Серафимов), Верчо Митов
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев (62‘ Мар. Вълков), Н. Спасов, Т. Атанасов, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Славов 7‘, 2-0 Борисов 38‘, 2-1 Н. Спасов 64‘
ЖК: Славов (М); Кр. Диамандиев (ЧМ)
ЧК: 70‘ Кр. Диамандиев 70‘

15.9.1984 г., 6 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 3-4 (3-2)**, съдия: Конст. Пързулов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Юл. Спасов, Вал. Пейчев, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов (83‘ Ог. Радев), Р. Рафиев (62‘ Вер. Страшников)
„Дунав“: Дечо Павлов, Диян Ангелов, Слави Дамянов, Петко Кирилов, Б. Богомилов, Мих. Стоянов, Ив. Михайлов, Кр. Наков (68‘ В. Симеонов), Ешреф Сюлейманов, Вал. Кулинов, Мир. Миронов (87‘ Б. Христов)
Голм.: 0-1 Михайлов 7‘, 0-2 Миронов 20‘, 3-2 Н. Спасов 25‘, 29‘, 31‘, 3-4 Миронов 58‘, 67‘

6.10.1984 г., 7 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ – „Ч. море“ 5-0 (3-0)**, съдия: Ив. Йосифов, 6 000 зр.
„Спартак“ Пл.: Стан. Пърчанов, Венчо Съботинов, Пл. Тачев, Цв. Цветков, Цв. Кръстев, Фер. Спасов, Г. Цингов, В. Даскалов (46‘ Венц. Спаийски), Благ. Петков (70‘ Ал. Везенков), Бл. Кръстанов, Пл. Гетов
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров (46‘ Р. Рафиев), Т. Въжаров, Пл. Ганев (68‘ Ог. Радев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Т. Атанасов, Юл. Спасов
Голм.: 4-0 Гетов 8‘, 33‘, 39‘, 60‘ (дуз.), 5-0 Везенков 78‘

13.10.1984 г., 8 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд. 0-0**, съдия: Й. Жежов, 2 500 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Т. Въжаров (73‘ Ог. Радев), Мар. Вълков, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Юл. Спасов, Р. Рафиев (63‘ Пл. Ганев)
„Тракия“: Д. Вичев, Зап. Раков, Д. Младенов, Бл. Блангев, Сл. Хорозов, Мар. Бакалов, Г. Георгиев (63‘ Ивл Стойнов), В. Симов, Ант. Пехливанов (87‘ Триф. Пачев), П. Зехтински, Ат. Пашев
ЖК: Т. Марев (ЧМ); Младенов (Тр)

20.10.1984 г., 9 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „С. зн.“ – „Ч. море“ 4-0 (0-0)**, съдия: Янаки Великов, 3 000 зр.
ЦСКА „С. зн.“: Г. Велинов, Нед. Младенов, Рад. Здравков, В. Тинчев, Г. Димитров, Кост. Янчев, Лъч. Танев, Ружди Керимов (71‘ Кр. Безински), Г. Славков, Пл. Марков, Ивл Киров (46‘ Й. Димитров)
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Вал. Каров, Т. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Мар. Вълков (62‘ Пл. Ганев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Юл. Спасов, Ог. Радев
Голм.: 1-0 Здравков 48‘ (дуз.), 2-0 Тинчев 62‘, 3-0 Танев 68‘, 4-0 Марков 75‘
Пропусната дузпа: 88‘ Т. Атанасов (ЧМ)

28.10.1984 г., 10 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 2-0 (0-0)**, съдия: Вел. Цончев, 1 500 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (87‘ Ив. Стоянов), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Мар. Вълков (37‘ Р. Рафиев), Юл. Спасов
„Локомотив“ Сф: Н. Донев, Наско Желев, Вл. Лалов, Ал. Марков (19‘ Д. Васев), Вал. Дамянов, Пав. Дочев, Б. Илиев (60‘ Ал. Бончев), К. Метков, Б. Величков, Ив. Василев, Гошо Петков
Голм.: 1-0 Юл. Спасов 66‘, 2-0 Н. Спасов 87‘ (дуз.)

3.11.1984 г., 11 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**, съдия: Н. Йонов, 3 000 зр.
„Славия“: Сл. Никленов, Павл. Димитров, Ив. Хайдарлиев, Св. Калистратов, Ивл Венков, Ем. Очев (67‘ Т. Бекяров), Цв. Йончев, Ил. Алиев, Мл. Радков, Анд. Желязков, Ч. Цветков (76‘ П. Александров)
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (71‘ Вер. Страшников), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Юл. Спасов, Р. Рафиев
Голм.: 1-0 Желязков 30‘, 2-0 Йончев 31‘ (дуз.), 2-1 Н. Спасов 54‘, 3-1 Желязков 55‘
ЖК: Венков (Сл); Пл. Ганев (ЧМ)

25.11.1984 г., 12 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 2-2 (1-1)**, съдия: Т. Колев, 20 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев (71‘ Вал. Пейчев), Т. Атанасов, Пл. Ганев (68‘ Р. Рафиев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Мар. Вълков, Юл. Спасов
„Л-С“: Б. Михайлов, Пл. Николов, Вес. Балевски, П. Петров, Н. Илиев, Кр. Чавдаров, Руси Гочев, Нас. Сираков, Мюм. Кашмеров (56‘ П. Курдов), Ем. Велев, Н. Тодоров
Голм.: 1-0 Мар. Вълков 10‘, 1-1 Кашмеров 15‘, 1-2 Чавдаров 56‘, 2-2 Т. Атанасов 70‘

9.12.1984 г., 13 кр., Бл-град, **„Пирин“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Любе Спасов, 8 000 зр.
„Пирин“ Бл: К. Стойков, Венц. Гочев, Г. Овнарски, Ив. Георгиев, Т. Кръжанов, Евл. Станоев, Рум. Стойчев, П. Цветков, В. Попов (75‘ Н. Петрунов), Ат. Ласков, Й. Костов (57‘ Венц. Динев)
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев (10‘ Вер. Страшников), Т. Атанасов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Мар. Вълков (55‘ Р. Рафиев), Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Стойчев 16‘
ЖК: Станоев (Пир)

15.12.1984 г., 14 кр., Варна, 14.00, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2-0 (1-0)**, съдия: Янаки Великов, 800 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Ог. Радев (67‘ Вер. Страшников), Т. Атанасов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (82‘ Ив. Стоянов), Юл. Спасов
„Етър“: Игн. Младенов, Ем. Димитров (60‘ Радия Дойчев), Ст. Лъхчиев, Кр. Калчев, Бойко Димитров, Хр. Михайлов, Митко Аргиров, Н. Велков, Сали Мустафов, Ивн Младенов (82‘ Ружди Ахмедов), Кр. Балъков
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 43‘, 2-0 Пл. Ганев 89‘

19.12.1984 г., 15 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Черноморец“ – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**, съдия: Г. Камишев, 3 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Л. Шейтанов, Ивл Коцев, Кр. Димитров, Хр. Гоцков, Вал. Делиминков, Кр. Георгиев (65‘ Ив. Александров), Ив. Йовчев, Алекси Желязков, Вл. Стоянов, Н. Калушев (65‘ Рад. Паласкаджиев), Вал. Пеев
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вер. Страшников, Т. Атанасов, Пл. Ганев (88‘ Ог. Радев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (46‘ Мар. Вълков), Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Стоянов 17‘, 1-1 Р. Рафиев 29‘ (псу)
ЖК: Т. Атанасов, М. Бакърджиев (ЧМ); Димитров, Гоцков, Паласкаджиев (Чц)

23.2.1985 г., 16 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Сливен“ 0-0**, съдия: Ант. Василев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Вал. Каров, Пл. Ганев (62‘ Ив. Стоянов), Вер. Страшников, Ог. Радев, Р. Рафиев, Юл. Спасов (62‘ М. Бакърджиев)
„Сливен“: Данчо Йоргов, Пл. Проданов, Нен. Кънев, Анг. Калбуров, В. Сантуров, П. Рашев, Ст. Стефанов (71‘ Ж. Келепов), Ив. Вълчев, Цон. Симеонов, Тен. Добрев, Г. Пенчев (58‘ Серг. Христов)
ЖК: Вал. Каров (ЧМ); Сантуров (Сл)

3.3.1985 г., 17 кр., Варна, 15.30, **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Конст. Пързулов, 6 000 зр.
ЖСК „Спартак“: К. Костадинов, Ради Радомиров, Ас. Михайлов, Д. Диев, Мил. Янков, Сашо Борисов, Пл. Казаков, Кр. Венков (87‘ Б. Гьорев), Ив. Петров, Ж. Господинов (87‘ Ем. Личев), Ст. Найденов
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев (70‘ Ог. Радев), Т. Атанасов, Пл. Ганев (80‘ Вер. Страшников), Вал. Каров, Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Найденов 75‘

9.3.1985 г., 18 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Берое“ 5-0 (2-0)**, съдия: К. Борисов, 1 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров (76‘ Ог. Радев), Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев, Н. Спасов (78‘ Пл. Ганев), Р. Рафиев, Юл. Спасов
„Берое“: Коста Костов (76‘ Ивко Ганчев), Ил. Илиев, Ст. Динев; Койчо Коев (35‘ Спас Кузев), Вен. Сивриев, Г. Стоянов, В. Драголов, Й. Митев, Петко Мароков, Пл. Липенски, Стойко Стойков
Голм.: 1-0 Вал. Каров 18‘, 3-0 Р. Рафиев 35‘, 56‘, 4-0 Т. Атанасов 77‘, Ог. Радев 86‘

17.3.1985 г., 19 кр., Враца, **„Ботев“ – „Ч. море“ 2-0 (1-0)**, съдия: Ив. Иванов, 3 800 зр.
„Ботев“ Вр.: Дан. Маринов, Вал. Цветанов, Венц. Божилов, Вал. Греков, Ив. Радославов, Т. Митов (63‘ Ив. Стоянов), Й. Йорданов (46‘ Т. Гарев), Цв. Данов, Ем. Маринов, Юл. Емилов, Бойко Краев
„Ч. море“: Г. Попов; Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников (72‘ Пл. Ганев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов (58‘ Ог. Радев)
Голм.: 1-0 Радославов 44‘, 2-0 Гарев 72‘

23.3.1985 г., 20 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 4-1 (1-0)**, съдия: Б. Александров, 3 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Кр. Диамандиев (76‘ Юл. Спасов), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (78‘ Пл. Ганев), Вер. Страшников
„Миньор“: Ант. Генадиев, Рум. Андонов, Бог. Савов, Мил. Евтимов, Вес. Евгениев, Гр. Григоров (60‘ Юри Васев), Вал. Боянов, Вал. Стоянов, Б. Борисов, Анг. Славов (83‘ Лоз. Лозанов, 83), Ив. Палийски
Голм.: 1-0 Н. Спасов 40‘, 2-0 Кр. Диамандиев 46‘, 2-1 Палийски 54‘, 4-1 Н. Спасов 67‘, 86‘
ЖК: Св. Светозаров (ЧМ); Андонов (Мин)

10.4.1985 г., 21 кр., Русе, **„Дунав“ – „Ч. море“ 2-2 (1-2)**, съдия: Бог. Дочев, 13 000 зр.
„Дунав“ Рс: Л. Бранков, В. Симеонов, Сл. Дамянов (46‘ Стоян Илиев), Пет. Кирилов, Б. Богомилов, Н. Боянов, Ив. Михайлов, Мих. Стоянов, Др. Енчев (37‘ Кр. Наков), Еш. Сюлейманов, Мир. Миронов
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Св. Светозаров, Н. Хамидов, Ог. Радев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (89‘ Т. Въжаров), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (76‘ Вер. Страшников), Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Сюлейманов 11‘, 1-1 Т. Атанасов 31‘ (псу), 1-2 Ог. Радев 35‘, 2-2 Богомилов 70‘ (дуз.)
ЖК: Боянов (Дун); Св. Светозаров, Юл. Спасов (ЧМ)

13.4.1985 г., 22 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 1-0 (0-0)**, съдия: Ат. Стойнов, 4 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Н. Хамидов, Ог. Радев, Т. Атанасов, Пл. Ганев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (86‘ Ив. Стоянов), Вер. Страшников (84‘ Т. Въжаров)
„Спартак“ Пл: Стан. Пърчанов, Цв. Цветков, Пл. Тачев, Юл. Гарев, Цв.

1984-85		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	Л-С		3:1	3-1	3-1	0-1	2-0	1-2	4-2	3-2	3-2	4-1	7-2	0-0	2-1	2-3	3-1
2.	ЦСКА	0:1		0:1	2:0	4:1	6:0	2:1	2:0	2:2	4:0	2:2	3:1	0:3	5:1	8:1	3:0
3.	Трак	2-2	3-1		0-0	1-0	1-3	5-1	4-1	1-1	5-1	4-2	4-1	4-0	3-0	8-0	8-0
4.	ЛокС	0-5	1-0	1-2		3-1	3-1	2-3	5-2	2-1	1-1	1-0	2-2	3-0	2-0	2-2	3-1
5.	Пирин	1-1	2-2	1-0	1-0		2-0	3-2	2-0	7-1	1-0	4-2	1-1	1-1	1-0	3-1	1-1
6.	БотВр	1-1	3-0	0-2	1-1	1-2		4-1	1-0	4-3	2-0	2-0	2-1	3-0	1-1	8-1	2-0
7.	Слав	2-4	2-2	1-0	1-2	2-0	3-2		2-1	1-0	3-1	2-0	1-2	4-1	2-0	2-0	4-1
8.	Етър	0-3	3-1	1-0	1-0	3-0	4-1	2-1		5-2	1-2	2-0	2-0	4-1	1-0	3-0	3-2
9.	СпПл	2-1	0-0	4-3	1-3	2-1	2-0	2-1	2-1		5-0	1-0	3-1	1-1	3-1	0-0	1-1
10.	ЧМ	2-2	1-2	0-0	2-0	4-1	1-0	0-0	2-0	1-0		0-0	5-0	3-4	1-0	4-1	2-1
11.	Слив	1-0	1-1	2-1	2-2	2-0	1-0	2-0	3-2	2-0	0-2		5-2	2-0	5-2	1-0	1-1
12.	Берое	3-0	0-3	1-0	3-0	1-1	0-2	2-1	0-0	2-1	3-0	2-0		2-0	2-0	0-2	4-0
13.	Дунав	1-2	1-4	1-1	1-1	1-0	1-0	2-1	1-2	4-2	2-2	2-1	2-1		1-2	1-0	1-1
14.	СпВн	2-3	1-1	0-2	1-1	3-3	1-4	2-1	4-1	3-1	1-0	1-0	2-1	1-0		2-0	2-1
15.	МинП	0-0	1-3	3-2	0-1	1-0	1-0	2-0	2-1	1-1	2-1	2-1	1-1	0-4	1-0		3-1
16.	ЧцБс	0-1	0-2	1-0	1-2	3-0	1-0	1-2	3-1	0-1	1-1	3-2	1-0	3-2	0-1	5-1	

Кръстев, Д. Тодоров, Кр. Лазаров, В. Даскалов (77‘ Фер. Спасов), Г. Цингов (50‘ Венц. Спаййски), Бл. Кръстанов, Пл. Гетов
Голм.: 1-0 Ог. Радев 63‘

5.5.1985 г., 23 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ – „Ч. море“ 5-1 (4-0)**, съдия: П. Къналиев, 9 000 зр.
„Тракия“ По: Д. Вичев, Триф. Пачев, Д. Младенов, Бл. Блангев (75‘ Коста Танев), Зап. Раков, Г. Георгиев, Кост. Костадинов, В. Симов (61‘ Мар. Бакалов), Ант. Пехливанов, П. Зехтински, Ивл Стойнов
„Ч. море“: Г. Попов, Вал. Каров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Пл. Ганев (64‘ Р. Рафиев), М. Бакърджиев (64‘ Вер. Страшников), Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Зехтински 15‘ (псу), 2-0 Стойнов 32‘, 3-0 Пехливанов 40‘, 4-0 Георгиев 45‘, 5-0 Пехливанов 78‘, 5-1 Н. Спасов 79‘

12.5.1985 г., 24 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – ЦСКА „С. зн.“ 1-2 (1-1)**, съдия: Н. Йонов, 12 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников (56‘ Пл. Ганев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов
ЦСКА „С. зн.“: Г. Велинов, Нед. Младенов, Анг. Червенков, В. Тинчев, Г. Димитров, Рад. Здравков, Ил. Войнов (87‘ Хр. Стоичков), Г. Славков (89‘ Й. Димитров), Лъч. Танев, Кост. Янчев, Стойчо Младенов
Голм.: 0-1 Младенов 29‘, 1-1 Т. Атанасов 48‘, 1-2 Здравков 54‘
ЖК: Н. Хамидов (ЧМ)
ЧК: 75‘ Пл. Ганев (ЧМ)

19.5.1985 г., 25 кр., София, ст. Лок-тив, 18.00, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 1-1 (1-1)**, съдия: Ив. Йосифов, 5 000 зр.
„Локо“ Сф: Н. Донев, Пав. Дочев, Г. Бонев, Д. Васев, Вал. Дамянов, Вл. Лалов, К. Метков (77‘ Рад. Станков), Венц. Арсов (46‘ Иван Василев), Б. Величков, Нако Дойчев, Стойчо Стоев
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Ог. Радев (85‘ Кр. Диамандиев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов (86‘ Вер. Страшников)
Голм.: 1-0 Метков 1‘, 1-1 Р. Рафиев 3‘

5.6.1985 г., 26 кр., Варна, 18.30, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0-0**, съдия: Д. Димитров, 5 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров, Т. Атанасов, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (70‘ Вер. Страшников), Юл. Спасов
„Славия“: Ант. Ананиев, Жеко Андреев, Пав. Димитров, Св. Калистратов, Ив. Венков, Г. Илиев, Цв. Йончев, Ил. Алиев (60‘ Ем. Очев), П. Александров, Мл. Радков, Ч. Цветков
ЖК: Н. Спасов (ЧМ)

9.6.1985 г., 27 кр., София, ст. Левски, 18.30, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 3-2 (3-1)**, съдия: Н. Йонов, 8 000 зр.

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Левски-Спартак Сф	30	18	6	6	66-37	40
2.	ЦСКА „Септ. знаме“	30	15	7	8	66-36	36
3.	Тракия Пловдив	30	15	5	10	68-32	33
4.	Локомотив София	30	13	8	9	45-41	33
5.	Пирин Благоевград	30	12	7	11	42-43	31
6.	Ботев Враца	30	13	3	14	48-42	29
7.	Славия София	30	14	2	14	49-48	29
8.	Етър В. Търново	30	14	1	15	49-50	28
9.	Спартак Плевен	30	11	7	12	47-52	27
10.	Черно море Варна	30	11	7	12	41-45	26
11.	Сливен	30	11	5	14	41-45	26
12.	Берое Ст. Загора	30	11	5	14	41-51	26
13.	Дунав Русе	30	10	7	13	39-51	26
14.	ЖСК Спартак Варна	30	11	4	15	35-49	26
15.	Миньор Перник	30	11	5	14	32-65	25
16.	Черноморец Бургас	30	8	5	17	35-57	21

„Ч. море“ Вн,1984-85 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Георги Попов	30	
Неджиб Хамидов	29	
Тодор Марев	28	
Милен Бакърджиев	28	2
Никола Спасов	28	15
Тодор Атанасов	28	7
Юлиян Спасов	28	3
Светозар Светозаров	27	
Рафи Рафиев	24	6
Пламен Ганев	23	1
Красимир Диамандиев	22	1
Огнян Радев	22	3
Верони Страшников	20	
Марио Вълков	14	2
Валерий Каров	14	1
Валери Пейчев	7	
Тинко Въжаров	7	
Иван Стоянов - Дългия	5	

„Л-С“: Б. Михайлов, Кал. Банков, Ант. Здравков, П. Петров, Н. Илиев, Кр. Чавдаров (79‘ Стоил Георгиев), Руси Гочев, Наско Сираков, Мих. Вълчев, Пл. Цветков (59‘ Мир. Байчев), Н. Тодоров
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров (61‘ Юл. Спасов), Т. Атанасов, Кр. Диамандиев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (74‘ Мар. Вълков), Ог. Радев
Голм.: 3-0 Сираков 3‘, 5‘, 21‘ (дуз.), 3-1 Т. Атанасов 36‘, 3-2 М. Бакърджиев 74‘

12.6.1985 г., 28 кр., Варна, 18.30, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 4-1 (2-0)**, съдия: Ахм. Яшаров, 4 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров (50‘ Вал. Каров), Т. Марев, Н. Хамидов, Ог. Радев, Т. Атанасов, Кр. Диамандиев, М. Бакърджиев (75‘ Мар. Вълков), Н. Спасов, Р. Рафиев, Вер. Страшников
„Пирин“: К. Стойков, Рос. Пашов, Г. Овнарски, Ив. Георгиев, Т. Кръжанов, Евл. Станоев (81‘ Ив. Янев), Ив. Лардев (53‘ Й. Костов), П. Цветков, Й. Богдански, Венц. Динев, П. Михтарски
Голм.: 2-0 Н. Спасов 5‘, 28‘, 3-0 Р. Рафиев 54‘, 4-0 М. Бакърджиев 64‘, 4-1 Костов 65‘
ЖК: Станоев (Пир)

15.6.1985 г., 29 кр., В. Търново, 18.30, **„Етър“ – „Ч. море“ 1-2 (0-0)**, съдия: Бог. Дочев, 5 000 зр.
„Етър“ ВТ: Рум. Данков, Триф. Иванов, Ст. Лъхчиев, Кр. Калчев, Бойко Димитров, Хр. Михайлов, Митко Аргиров, Зах. Минчев, Ивн Младенов, Кр. Балъков, Сашо Христов
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Ог. Радев, Т. Атанасов, Кр. Диамандиев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (60‘ Мар. Вълков), Вер. Страшников (65‘ Юл. Спасов)
Голм.: 0-1 Т. Атанасов 61‘, 1-1 Димитров 78‘, 1-2 Мар. Вълков 87‘
ЖК: Димитров (Ет); М. Бакърджиев, Н. Спасов (ЧМ)
ЧК: 62‘ Н. Спасов (ЧМ)

22.6.1985 г., 30 кр., Варна, 18.30, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2-1 (0-0)**, съдия: Ант. Василев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Ог. Радев, Т. Атанасов, Кр. Диамандиев, Мар. Вълков (72‘ Ив. Стоянов), Юл. Спасов (82‘ Т. Въжаров), Р. Рафиев, Вер. Страшников
„Ч-ц“ Бс: Л. Шейтанов, Ивл Коцев, Цв. Мутафчиев, Вал. Пеев, Вал. Делиминков, Мир. Кралев, Ив. Йовчев, Алекси Желязков (60‘ Ал. Чокелиев), Вл. Стоянов (80‘ Рад. Паласкаджиев), Н. Русев, Н. Калушев
Голм.: 1-0 Юл. Спасов 46‘, 2-0 Т. Атанасов 52‘ (дуз.), 2-1 Русев 72‘ (дуз.)

Юлиян Асенов Спасов

(р. 29.5.1963 г.)

Позиция: халф
„Ч. море“: 1984-86
„А“ РФГ: 56 мача/6 гола

„Това, което много хора не знаят, че ние сме „морски“ и сме свързани с Варна още от деца. Баща ни е завършил Военно-морското училище и плаваше по корабите. От там беше състудент и приятел с администратора на „Ч. море“ (кап. I р.) Сашо Кисимов (бел. кап. Кисимов беше администратор към дружеството и отговаряше и за други спортове. Беше администратор и на плувният отбор на ФСФД „Ч. море“). Той живееше в кв. „Аспарухово“ и ние още като деца си прекарвахме летата там.

Иначе съм юноша на „Академик“ София. Преди живеехме в „Надежда“ и брат ми започна в „Локомотив“, но след това ни събориха къщата и се преместихме в гара Искър. Ритахме в училище и един скаут на „Академик“ ме уговори. Всичко беше по райони, нямаше как да се играе в друг клуб от друг район, само на „Академик“ позволяваха от всички райони. В казармата ме взеха в „Локомотив“ Русе, във „В“ група. Брат ми тогава играеше в „Дунав“, но аз бях още слаб физически и трябваше да се развивам. След края на сезона се играеше турнир между сборни отбори на различните „В“ групи. Там имаше скаут на „Локомотив“ Сф (Шкодров се казваше) и така след казармата преминах там. Подписах договор за 4 години. Брат ми беше вече в „Ч. море“, а от „Локо“ Сф искаха да ме дават под наем в „Септ. слава“ Михайловград, но на мен не ми се ходеше там и поисках да разтрогнем договора по взаимно съгласие. Така се озовах при брат ми в „Ч. море“. Куриозното беше, че вкарах един от първите си голове за „Ч. море“ точно срещу „Локо“ Сф, бихме ги с 2-0 на „Гагарин“ (28.10.1984 г.).

Играех като халф, зад нападателите или „фалшиво крило“. Изкарах два сезона в „Ч. море“. Имахме проблеми със Спас Киров, той много не ни желаеше, особено мен. Имаше някакво лично отношение към мен. След мача със „Славия“ (1-7) Тошко Великов подаде оставка и следващия мач в Пловдив не дойде. Спас Киров е бил тогава на трибуните и от Сашо Кисимов знам, че още тогава, преди официално да стане треньор е казал „този малкия няма да играе при мен“. Според мен, ако Тошко Великов беше останал, нямаше да отпаднем. Последният мач (следващата година) срещу „Спартак“ Плевен Спас Киров не ме взе, а брат ми беше наказан и не игра. Дадоха ни картони преди мача срещу „Тракия“, биха ни във Варна, след това паднахме и в Плевен и отпаднахме.

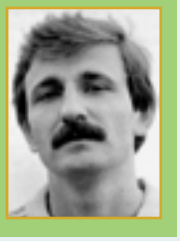
Следващата година преминах в „Спартак“, играх три години там и като падна комунизма, можеше вече и по-млади футболисти да излизат в чужбина. До тогава имаше възрастова граница 28 години. На 26 г. отидох при брат ми в „Пасош де Ферейра“ в Португалия. Те бяха във втора дивизия тогава. Брат ми беше вкарал 36 гола и го взеха в „Бейра мар“ в 1-ва дивизия, а аз останах в „Пасош“. С Ради Здравков и Пламен Казаков станахме първи в групата и влязохме в 1-ва дивизия. Имам над 200 мача за „Пасош“ и над 60 гола. След два сезона брат ми се върна в „Пасош“ и пак играхме заедно там. Играх 10 години в Португалия, от 1989 до 1999 г.

След това се върнах във Варна. Жоро Илиев беше собственик на „Ч. море“, а Ради Здравков – треньор. Отборът влезе в „А“ група и ме взеха за администратор, а след няколко месеца ме направиха изпълнителен директор. Смених Марин Парушев на този пост. И тогава чух по радиото, че Жоро Илиев взел „Локо“ Пловдив. Настанаха трудни времена. Тогава Христо Асенов – Бацата говори с Илия Павлов и той ни взе. Останах изпълнителен директор, докато Сашо Станков стана треньор. Тогава ме извика Илия Павлов и ми каза, че вече ще съм администратор. Така до 2008-9 г. останах в клуба.“

Отборът на португалския „Пасош де Ферейра“ с Никола (последния прав) и Юлиян (последния клекнал)

Никола Асенов Спасов – Адмирала

(15.12.1958 – 23.11.2020)

Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1983-86, 1993-94
„А“ РФГ: 96 мача/50 гола

Юл. Спасов: „Брат ми започва да играе футбол в „Локомотив“ София, живеехме в локомотивски район, баща ни беше запалянко, водеше ни на мачове. След това го взеха и в представителния отбор, шампион през 1977-78 г. (участва в 13 мача през тази година, но само в два от тях с цели 90 минути, а пет от влизанията като резерва са след 85-та мин.) Трудно беше да се наложи в отбор с толкова много висококачествени, постоянни футболисти и реши да опита късмета си другаде. Първо отиде в Хасково, Сашо Костов беше треньор там. Потренира около 1-2 седмици но не се стига до договор. Тогава го поискаха от „Дунав“ Русе. Паро Никодимов им беше треньор. Имаха добър отбор, искаха да влизат в „А“ група, но не успяха. В „Дунав“ разчитаха на брат ми, играеше като халф, но вкарваше и голове.

Тогава стана аферата с продадения мач в „Черно море“ и трябваше да се търсят набързо футболисти за всички постове. Бат' Сашо (Кисимов) говори с Тошко Великов и го взеха във Варна.“

Ст. Янев: „Първото нещо, което ми направи впечатление, когато гледах Спасов беше, че не бягаше. Обикновено халфовете бягат, трудят се, борят се за топката. Спасов беше някак си статичен. Изчакваше да му подадат, нямаше бързина и движение в действията му. Този човек не беше халф. Тогава говорихме с Тошко Великов и той ми разказа за неговия нюх към гола. Топката пада отвесно, като тухла, а той се извърта и от въздуха шутира в мрежата. Добър удар с двата крака, играе добре и с глава. Пласира се добре, знае къде да очаква топката, има всички качества за централен нападател.“

Никой от гледалите играта на Никола Спасов няма нужда да бъде убеждаван, че отборът на „Черно море“ е намерил най-добрият си нападател след ерата на Стефан Богомилов. За три последователни сезона Спасов отбелязва 17, 15 и 14 гола, постижение отстъпващо само на това на Богомилов. Отбелязва и три решителни гола в баража за оставане в „А“ група срещу „Беласица“, които статистиката не му брои, защото не са в редовния сезон. Никола Спасов е автор и на най-бързия хет-трик за „Ч. море“ в „А“ група, когато в мач, пълен с обрати за 6 минути отбелязва 3 гола във вратата на „Дунав“ Русе (15.9.1984 г.).

Юл. Спасов: „Имаше го и това, че не искаше да играе в „Б“ група. След като „Ч. море“ отпадна, отиде в „Левски“, но остана само през лятото, игра някакви мачове за Интертото и се върна във Варна. Премина в „Спартак“ и вкара 9 гола в 12 мача, и през зимата замина за Португалия. Христо Младенов беше треньор на „Фарензе“ в 1-ва дивизия тогава и на един мач на „Спартак“ в София дойде да говори с баща ни, че има оферта за брат ми от Португалия. Търсели център нападател и Хр. Младенов решил да вземе него. Даже собственика на „Фарензе“ идва да го гледа един мач. Той имаше хотели. Не платиха трансферна сума, но отборът на „Спартак“ ходихме на подготовка в Португалия по тази линия на техни разноски. След това премина в „Салгейрош“ във 2-ра дивизия и след това в „Пасош де Ферейра“, където направи истински фурор – 36 гола за един сезон. Те са нямали такъв голмайстор до тогава в отбора. От там го взеха в „Бейра мар“ в 1-ва дивизия. След няколко години се върна в „Пасош“ и играхме там заедно 2 или 3 години.

Върна се в „Ч. море“ през 1993, когато бяха в „А“ група. Вкара два гола още в първия мач (3-3 в Ст. Загора, 21.8.1993 г.). Следващия мач във Варна, Джери Перейра от „Славия“ му счупи крака.“ След като се възстановява от контузията, Н. Спасов записва общо 12 мача и 4 гола в този сезон за „Ч. море“.

През сезон 1995 Никола Спасов заема треньорски пост в „Ч. море“. След това треньорския му път е дълъг и ще го превърне в най-успешния треньор в историята на „Черно море“. Под неговото ръководство „моряците“ изиграха паметни мачове срещу „Щутгарт“ в турнира за купата на УЕФА и бяха на няколко минути от елиминирането на именития си съперник, но липсата на рутина и може би достатъчно класа не им позволи да запазят аванса от два гола и допуснаха изравняване в последните минути на мача.

Най-големият си успех с отбора, Спасов постига през 2015 г., когато в драматичен мач и с човек помалко от 35-та мин. „Ч. море“ побеждава на финала в Бургас фаворита „Левски“ София и за първи път спечелва купата на България. За случаят има подготвени специално сако и фуражка в клубните цветове, които Кольо с радост облича, а костюма му придава вид на адмирал. „Адмиралът“ е прякор, който спечелва в последните си години в клуба, но с който ще бъде запомнен от поколенията.

След спечелването на купата на България, воденият от Никола Спасов отбор спечели и суперкупата на България, след победа над шампиона „Лудогорец“ с 1-0, отново в Бургас. Два трофея в един сезон под ръководството на Спасов. Кой би предвидил това?

За тези му заслуги, признателните привърженици на „Черно море“ му издигнаха паметник на ст. „Тича“, носещ адмиралската униформа, поздравяващ публиката, запечатвайки в един кадър най-щастливия момент на поколение черноморци.

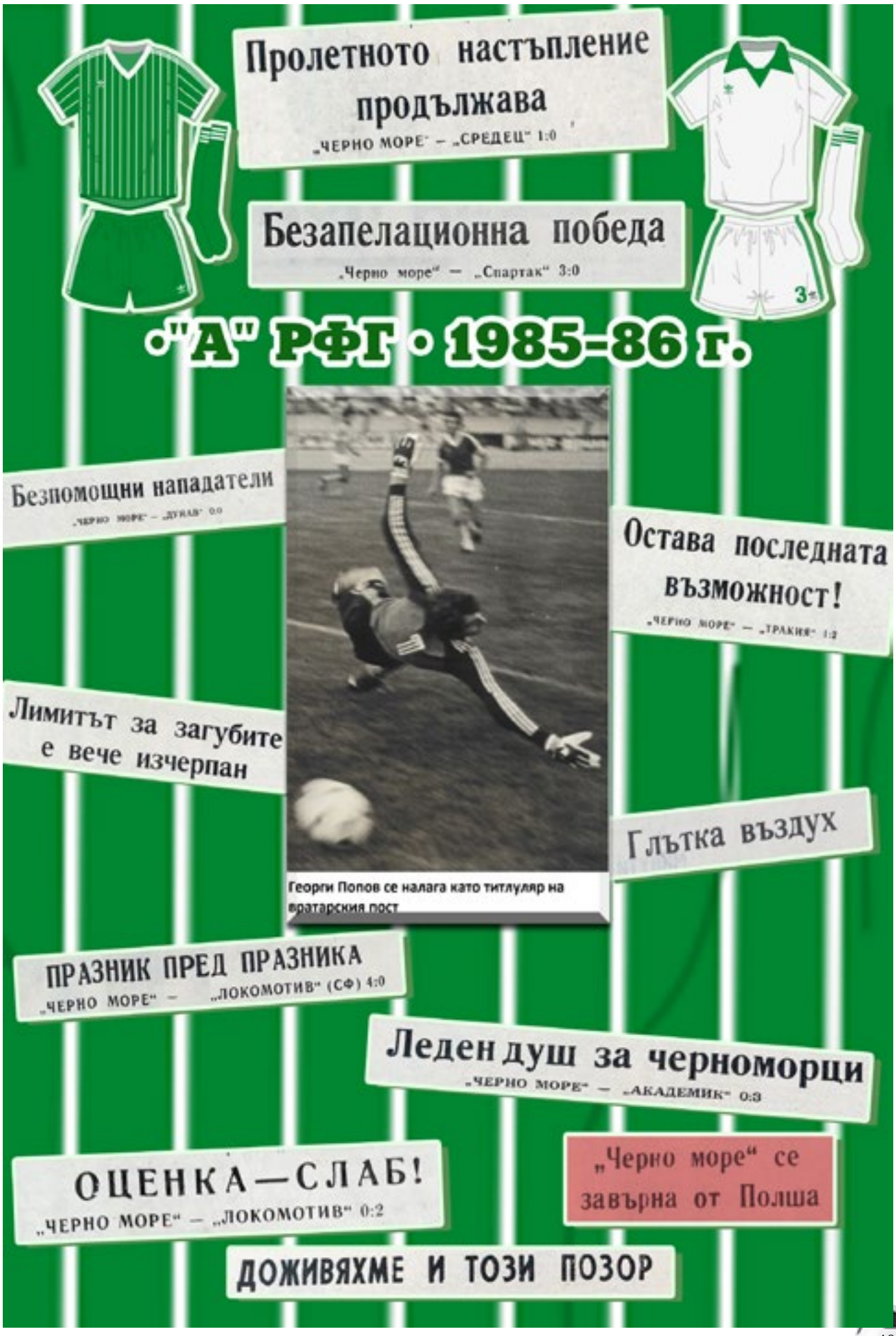
Никола Спасов почина един месец преди 62-рия си рожден ден от усложнения, получени при боледуване от Ковид-19. По това време Кольо е треньор на „Монтана“.

Ветераните от 1980-те 20 години по-късно на ст. „Тича“, прави от ляво надясно: Рафи Рафиев, Тодор Марев, Красимир Диамандиев – Джастата, Петър Петров – Пепи, Стефан Богомилов и Юлиян Спасов, клекнали: Георги Костов – Зъба, Милен Бакърджиев, Валерий Каров, Тодор Йорданов – Вятъра и Никола Спасов

Никола Спасов в центъра с черна фланелка с привърженици на „Черно море“ след спечелването на купата на България, 2015 г.

Пролетното настъпление продължава
„ЧЕРНО МОРЕ" – „СРЕДЕЦ" 1:0
Безапелационна победа
„Черно море" – „Спартак" 3:0
"А" РФГ • 1985-86 г.
Безпомощни нападатели
„ЧЕРНО МОРЕ" – „ДУНАВ" 0:0
Остава последната възможност!
„ЧЕРНО МОРЕ" – „ТРАКИЯ" 1:2
Георги Попов се налага като титуляр на вратарския пост
Лимитът за загубите е вече изчерпан
Глътка въздух
ПРАЗНИК ПРЕД ПРАЗНИКА
„ЧЕРНО МОРЕ" – „ЛОКОМОТИВ" (СФ) 4:0
Леден душ за черноморци
„ЧЕРНО МОРЕ" – „АКАДЕМИК" 0:3
ОЦЕНКА – СЛАБ!
„ЧЕРНО МОРЕ" – „ЛОКОМОТИВ" 0:2
„Черно море" се завърна от Полша
ДОЖИВЯХМЕ И ТОЗИ ПОЗОР

в. "Нар. дело", 16.8.1985 г.

Учреден е футболен клуб „Черно море“

Във Варна вчера се състоя учредителната конференция на футболния клуб „Черно море“. Той се изгражда на територията на варненските райони „Варненска комуна“ и „Приморски“.

В работата на учредителната конференция участвуваха адмирал Васил Янакиев — командуващ Военноморския флот, Енчо Русенов — завеждащ отдел в окръжния комитет на БКП, Ангел Шишков — заместник-председател на Централния съвет на Българския футболен съюз, Недялко Панев — секретар на общинския комитет на партията във Варна, Иван Коев — председател на окръжния съвет на БСФС, спортни дейци, общественици, спортисти.

Доклад за състоянието и перспективите на развитие на футбола в новоучредения клуб в светлината на решението на Политбюро на ЦК на БКП „За поврат в развитието на българския футбол“ прочете Васил Досев — заместник-председател на ФСФД „Черно море“ и председател на досегашния футболен клуб за високо майсторство.

След разискванията учредителната конференция избра клубен съвет, ревизионна комисия и бюро на съвета.

За председател на футболния клуб „Черно море“ беше избран Георги Паспалев — първи заместник-председател на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, за първи заместник-председател — Иван Тошев — досегашен завеждащ отдел при окръжния комитет на Комсомола, за заместник-председатели Димитър Чипов и Пенчо Петров.

За старши треньор на представителния отбор е утвърден Тодор Великов, а за негов помощник Билян Билянов.

Абил Билялов (бат' Били) извежда отбора на 30.11.1985 г. в Пловдив, след оставката на Тодор Великов

След събитията от последното лято и във връзка с последвалите решения на Политбюро на ЦК на БКП за „поврат в развитието на българския футбол“ се извършва реструктуриране на футбола в България. Футболните клубове се отделят от спортните дружества и ведомствения им статут е отнет. ФК „Черно море“ следва примера на всички останали клубове в страната и е учреден на територията на варненските райони „Приморски“ и „Варненска комуна“ на 15.8.1985 г. Като ръководен и подизпълнителен орган са създадени също градски и окръжни съвети към ЦС на БФС.

За треньори във ФК „Ч. море“ са утвърдени тези от миналия сезон: Тодор Великов и Абил Билялов. След турбулентно начало и редуване на силни и слаби игри, Великов подава оставка след загубата с 1-7 от „Славия“ в София. Отборът е воден за един мач в Пловдив срещу „Тракия“ от Абил Билялов, след което (от 1.12.1985 г.) е назначен добре познатият ни вече Спас Киров – Паско. Сезонът се играе в сгъстена програма, заради участието на националния отбор на България в СП'86 в Мексико и завършва на 12.4.1986 г.

Отборът напускат **Пламен Ганев**, който прекратява футболната си кариера, **Марио Вълков** се завръща в Перник, а през ноември 1985 г., **Неджиб Хамидов** забягва зад граница по време на подготовката на отбора в Малта.

Новите имена са **Бойко Петков**, **Иван Рашев** и вратарят **Георги Костов – Зъба** от дублиращия отбор. Поканен е и **Томас Лафчис** – бившият вратар на „Левски-Спартак“, който в момента е без отбор. През зимната пауза от Белослав е привлечен **Красимир Лечев**.

***

В. „Нар. дело“, 27.7. 1985 г.: „От 30 юли до 4 август във Варна ще се проведе VII традиционен международен турнир под шефството и за наградите на общинския народен съвет. Ще участват осем отбора, разделени в две групи:

1-ва група: „Баник“ (Острава, ЧССР), „Риека“ (Риека, Югославия), „Локомотив“ (Пловдив) и „Черно море“

2-ра група: „Динамо“

VII

Задeн ред: Т. Марев, Г. Попов, Вал. Каров, Ог. Радев, Г. Костов и Т. Атанасов, среден ред: Т. Велков (ст. тр.), Кр. Диманджиев, Вал. Николов, Ванков (мас.), д-р Капанджиев, Тин. Вълчаров, Р. Рафиев и Аб. Билялов (пом. тр.), отпред: Мл. Дамянов, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев, Св. Светозаров, Вер. [illegible], Юл. Спасов и Н. Спасов

ФУТБОЛЕН ТУРНИР
• ВАРНЕНСКО ЛЯТО •
| ВАРНА | 30 юли - 04 август 1985 |

ЧЕРНО МОРЕ

Първа група

"Черно море"
"Риека"
(Югославия)
"Баник"
(Острава, ЧССР)
"Локомотив"
(Пловдив)

Banik Ostrava отзад: Sukac, Sreiner, Zalesky, Vrto, Sajtar, Horvath, Keler, Smocek, в средата: Srnicek, Haluska, Podany, Pechacek, Ollender, Miklosko, Stas, K. Kula, Sialini, Odenhal, Richter, отпред: Danek, Zajaros, ..., Macala, ..., Ondrasek, V. Kula

Локомотив Пловдив Хр. Калев, Ал. Маринов, Хр. Сопиров, Г. Димитров, Л. Корадов и Л. Бурнарски, среден ред: Ажков, Ив. Беделев, Ив. Тенелиев, Ив. Георгиев, Г. Тенев, Г. Ташев, Рум. Стайков и Хр. Бонев, отпред: Хаджиев, К. Костов, Ф. Миков, Ед. Ераносян, Р. Бонев, А. Садъков, Б. Тилев, Г. Харушев и д-р Белев

19 ★ 36
ФК ЛОКОМОТИВ ПЛОВДИВ

Втора група:

"Спартак" (Варна)
"Динамо"
(Тбилиси, СССР),
Малта "А",
България (младежи),

TJ BANIK OSTRAVA OKD

1985

***FC Baník Ostrava**, осн. 8.9.1922 г. като SK Slezská Ostrava от работници във въглищните мини близо до града. През 1937 г. се изкачва в 1-ва лига на Чехословакия. След анексацията от хитлеристка Германия през следващата година и отделянето на Словакия, „Силезка" Острава играе в 1-ва лига на Бохемия и Моравия. След войната с малки изключения остава в 1-ва лига на ЧССР. През 1953 г. приема сегашното си име. През 1975-76, 1979-80 и 1980-81 „Баник" е шампион на ЧССР, а през 1972-73 и 1977-78 е носител на купата на страната. Полуфиналист в турнира за КНК 1978-79 и ¼ финалист в турнира за КЕШ 1980-81, където е отстранен от „Байерн" Мюнхен (2-4, 0-2). През 1984-85 заема 4-то място в крайното класиране и участва в турнира на УЕФА, където е елиминиран от ЛАСК Линц.*

(Тбилиси, СССР), Национален отбор на Малта, младежки национален отбор на България и „Спартак" (Варна).

Програмата предвижда на 30 юли от 18.30 да играят „Баник" и „Риека", а от 20.30 „Ч. море" – „Локомотив". На 31 юли от 18 часа ще бъде тържественото откриване на турнира, след което от 18.30 ще се срещнат националния отбор на Малта и „Динамо" Тбилиси и от 20.30:„Спартак" – България (мл.). На 1 август от 18.30 ще играят претърпелите загуби в срещите от първа група, а от 20.30 победителите от същата група. На 2 август ще премерят сили съответно загубилите срещите от втората група, а от 20.30 победителите в тази група.

3 август е почивен ден за всички отбори.

На 4 август от 18 часа ще се играе малкия финал – за 3то и 4то място, а от 20 часа финалът.

Да ръководят срещите от турнира са поканени едни от най-изтъкнатите европейски футболни съдии, между които Л. Кастильо (Исп.), Мишел Вотро (Фр.), Войтех Христов (ЧССР), Маккинли (Шот.), Дитер Паули (ФРГ) и др."

30.7.1985 г., ст. Ю. Гагарин, 20.30, **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 2-4 (1-2)**, съдия: Войтех Христов (ЧССР)

Голм.: 0-1 Карушев 10', 0-2 Ераносян 27', 1-2 Ив. Стоянов 38', 2-2 Р. Рафиев 54', 2-3 Карушев 62', 2-4 Ераносян 72'

В. „Отечествен глас", 1.8.1985 г.: „… Пловдивчани превъзхождаха изцяло, особено във физическата подготовка, модерното и бързо изнасяне на топката, скоростните комбинации. Те наложиха преса по целия терен, домакините не можаха да противодействат и заслужено загубиха. Краен резултат 4-2 за „Локомотив". Съставът на „Локомотив": Тенев, Ташев, Текелиев, Беделев, Костов, Миков, Сотиров, Маринов (Бурнарски), Ераносян, Карушев, Драганов (Корадов)."

С тази загуба, отборът на „Ч. море" отпада от спора за първото място в групата и следващия мач е срещу загубилият от другата среща („Риека" – „Баник" 4-1)

1.8.1985 г., ст. Ю. Гагарин, 18.30, **„Ч. море" – „Banik" Ostrava 3-2 (1-1)**,

Голм.: 0-1 Олендер 12', 1-1 Т. Марев 33', 2-1 Ив. Стоянов 2ПВ, 2-2 Халкоци 2ПВ (псу), 3-2 Кр. Диамандиев 2ПВ

„Ч. море": Г. Костов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Ог. Радев, Ив. Стоянов, Р. Рафиев, Юл. Спасов (Тин. Въжаров)

„Banik": Luděk Mikloško, Václav Hanyáš, Libor Bilas, Jiří Smetak, Rostislav Prokop, Roman Kaizar, Josef Zajíček (31' Rostislav Halkoci), Aleš Foldyna , Oldřich Haluska , Dušan Horváth, Zbyněk Ollender

В. „Нар. дело", 2.8. 1985 г.:„… Първата среща от програмата за вчерашния ден нямаше отношение към спора за купата. Отборите на „Ч. море" и „Баник" Острава трябваше да решат кой от тях ще заеме по-предна позиция в подреждането от пето до осмо място.

Футболистите на „Баник" започнаха напористо. Възползвайки се от грешките на съперниците си, още в самото начало те организираха няколко опасни нападения и поведоха чрез Олендер в 12-та мин. Голът потресна черноморци, които на свой ред създадоха редица опасности. Силен удар на Атанасов срещна страничната греда. Удари отправиха към Миклошко също Диамандиев и Стоянов. Но изравняването бе постигнато от защитник. В 33-та мин. в атаката на „Ч. море" се включи Марев, който със самостоятелен пробив постигна много красив гол – 1-1.

През втората част варненци изглеждаха малко по-добре, най-вече в организацията на атаката. След комбинация с Диамандиев, Стоянов бе точен – 2-1 за „Ч. море". Равенството бе възстановено двайсетина минути по-късно. От пряк свободен удар Халкоци (заменил в 31-та мин. Зайчек) изненада Костов, който улови за миг топката, но не успя да я задържи и тя се озова зад гърба му – 2-2. Победният гол за „Ч. море постигна Диамандиев след хубава акция, в която участваха още Стоянов и влезлият през втората част Въжаров. … ***Бог. Йовчев***"

„Ч. море" заема 6-то място в крайното класиране на турнира, пред отборите на Малта и „Баник" Острава.

Във финалния мач „Риека" побеждава „Динамо" Тбилиси с 3-1 и става

Заден ред от ляво надясно: Т. Атанасов, Г. Костов, Вал. Каров, д-р Нед. Капанджиев, Д. Ванков (масажист), Ог. Радев, Г. Попов и Р. Рафиев, среден ред: Т. Великов (ст. тр.), Мл. Дамянов, Т. Марев, Г. Ганчев (домакин), Тин. Въжаров, Вер. Страшников и Аб. Билялов (пом. тр.), преден ред: Юл. Спасов, Н. Спасов, Св. Светозаров, М. Бакърджиев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев и Ив. Стоянов

носител на купата за 1985 г.

Индивидуални награди: най-добър вратар – Савич (Риека), най-добър защитник – Микабирадзе (Дин. Тб), най-добър нападател – Грачан (Риека), голмайстор на турнира – Пл. Казаков (Сп) с 5 гола, феърплей за отбора на „Спартак" Вн. Купата на ОбНС бе връчена на победителите (ФК „Риека") от кмета на Варна инж. Хр. Тошков. (в. „Нар. спорт", 5.8.1985 г.)

***

17.8.1985 г., **„Берое" – „Ч. море" 3-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 99, 19.8.1985 г.: „Твърде рано стана ясно, че изграденият от „Черно море" вълнолом е нестабилен и не ще издържи атаките на старозагорските футболисти. Най-напред от пряк свободен удар капитанът на беройци Минчев намери напречната греда, а след това започна серията от голове на дебютанта в отбора Кашмеров. Играта до почивката се водеше предимно в центъра на терена, без достатъчно създадени голови положения и пред двете врати.

Вторите 45 минути донесоха оживление. Зачестиха остри атаки и пред двете врати, но отново най-съобразителен се оказа Кашмеров, който използва две грешки на неубедителния в този мач вратар на „Черно море" Попов, за да оформи крайния резултат 3:0.

Несъмнено победата на футболистите на „Берое" има висока стойност и е един добър атестат в новия шампионат. Но нека не забравяме, че тя бе постигната срещу отбор без трима титуляри в своя състав. „Черно море" напълно разочарова със своята бавна неорганизирана игра. ***Й. Димитров***"

21.8.1985 г. **„Ч. море" – „Етър" ВТ 2-0 (0-0)**,

В. „Нар. дело", 22.8. 1985 г.: „Цели 45 минути зрителите живееха с надежда, че домакините ще надделеят над гостите. Към тази мисъл насочваше безспорното териториално надмощие, устремните атаки по левия фланг, главно чрез младия Дамянов, и не малкото удари на Радев, Атанасов, Бакърджиев. Но напразно.

Футболистите на

1985

На 14.6.1985 г. е подписано Шенгенското споразумение, според което отпадат вътрешните граници между 5-те подписали се страни от ЕИО: Холандия, Белгия, Люксембург, Франция и ГФР.

1985

***Luděk Mikloško**, вратарят на „Баник“ на турнира във Варна ще добие популярност през следващите години. Остава на вратата на родния си клуб до 1990 г., след което е закупен от английския „Уест хем Юнайтед“ за 300 000 £. Миклошко ще се превърне в един от най-постоянните вратари във Висшата лига на Англия, като между 1990 и 1998 г. записва 311 мача с екипа на „Уест хем“ (от тях 2 сезона в 1-ва дивизия), след което преминава в първодивизионния „Куинс парк Рейнджърс“, където за следващите три сезона записва още 57 мача. Миклошко изиграва 40 мача за националния отбор на ЧССР в периода 1982-92, след което е извикан да играе 2 пъти и за Чехия. До 2010 г. Миклошко е треньор на вратарите в „Уест хем“, след което се завръща в родината си и се занимава с бизнес.*

„Етър“ през първата част полагаха повече грижи за защитата, но не пропускаха изгодния момент за контраатака. И нерядко излизаха на добри стрелкови позиции: удари на Христов, Аргиров, Цингов. Нулевото равенство през първата част беше посрещнато с недоволство от зрителите, и то основателно. Сериозни упреци могат да се отправят към варненските футболисти.

След почивката играта значително измени облика си. Черноморци тръгнаха по-организирано в атака, почувства се тяхното игрово превъзходство и по-голяма сигурност и спокойствие в действията. И в 56-та минута те вече водеха с 2:0 с голове на Бакърджиев и Атанасов (от пряк свободен удар). Етърци по-масирано започнаха да напират към черноморската врата, но беззъбото им нападение не можа да надделее над черноморската отбрана. Зрителите ще запомнят 83-та минута. Радев се устреми напред и беше съборен в наказателното поле на „Етър“. Съдията Н. Йонов отсъди дузпа. Но Атанасов би леко и вратарят Иг. Младенов изби. Пропусната беше отлична възможност да се затвърди победата.

Краят на мача дойде при 2:0 за „Черно море“ – необходима и окриляща победа на старта на шампионата. В очите на преките наблюдатели на играта на стадион „Юрий Гагарин“ се откроиха и някои слабости в представянето на „Черно море“. Можем да ги отдадем на голямото напрежение особено през първото полувреме и изискването непременно да се победи. Грижа на техническото ръководство е да се пребори с недостатъците още в началото на шампионата. Искам само да обърна внимание на необходимостта пострастно да се води борбата, по-смело да се атакува и никой да не се жали. Колективната борбеност следва да се съчетае с по-голяма агресивност, с по-голямо движение и упоритост в отделните игрови епизоди. „Черно море“ има добри футболисти, които нерядко са показвали по-силен боеви характер. А и попълненията вдъхнаха доверие.

Тодор Великов, старши треньор на „Черно море“: „Играта през първото полувреме не спореше. Голямото желание за победа като че ли сковаваше състезателите. През второто полувреме средната линия застана на мястото си и играта тръгна в наша полза. Приятно впечатление ми направиха младите в отбора – Възаров, Дамянов, Стоянов, които оправдаха включването им в състава.“ ***Ив. Колев***“

31.8.1985 г., **„Враца“ – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 105, 2.9.1985 г.: „Варненци започнаха двубоя дръзко, предизвикателно, със самочувствие, подплатено с разумни ходове и с няколко скоростни остри набези в началните минути на срещата. С това те загатнаха и за намеренията си. Врачанските футболисти обаче дори за миг не помислиха да се съобразяват с волята им и незабавно реагираха по възможно най-добрия начин – стабилизираха защитата си, повишиха бдителността си и с активни съгласувани взаимодействия усмириха съперниците си, уравновесиха играта. Атаките към двете врати следваха в строга последователност една подир друга. Постепенно врачани овладяха инициативата и почти всяко тяхно нападение вещаеше угроза за Попов. Ем. Маринов бе много деен и повратлив, демонстрира и стрелково майсторство, като отбеляза два гола.

След почивката отборите си размениха ролите. „Черно море“ стана пълновластен господар на терена. Варненските футболисти поставиха неведнъж на сериозни изпитания вратаря Вълов, който имаше отлични прояви и доказа, че се намира в много добра спортна форма. Играчите на Враца попаднаха на мъртво вълнение и ги хвана сякаш морска треска… И те, и привържениците им по трибуните, преживяха кошмарни минути и дочакаха със свити сърца края. ***Ив. Борисов***“

В. „Полет“, 2.9.1985 г.: „Т. Великов: „Можехме и заслужавахме да победим „Враца“. След едно сравнително равностойно първо полувреме, в което грешки на защитата и вратаря Попов позволиха на Ем. Маринов набързо да отбележи два гола, последва много силно второ полувреме на нашия отбор. Кой ли не излезе сам срещу много стабилния Вълов! Диамандиев, Радев, Стоянов, Юл. Спасов, Страшников –

всеки от тях имаше стопроцентови шансове за успех. Пълно превъзходство, съперник в „нокдаун“ и загубихме. Ако Н. Спасов беше в отбора, щяхме да спечелим и сега и в Ст. Загора. Нямаме водеща фигура, въпреки отличната игра на Бакърджиев, Т. Атанасов и Радев. Разочарован съм от безотговорната игра на малкия Спасов. От толкова грешки пред двете врати! …“

Наказанието на Н. Спасов изтече. Дано е разбрал, че е бил наказан целия отбор … ***Ст. Янев***“

8.9.1985 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 4-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 9.9. 1985 г.: „В началото локомотивци се опитаха да поддържат равновесието, но скоро бяха принудени от напористите черноморци да се приберат в своята половина с едничката цел да опазят вратата си. Надмощието на „Черно море“ ставаше все по-осезателно. Всички негови състезатели играха стройно, с голямо желание, резултатно, уверени в силите си. Личеше стремеж към остра, нападателна игра. С удоволствие зрителите наблюдаваха мощните пробиви на Диамандиев, майсторските слаломи на Бакърджиев, несломимата воля на Светозаров да бъде непрекъснато в помощ на нападателите, остроумните ходове на Юл. Спасов и Радев и жаждата за гол на Н. Спасов.

Бранителите не оставиха, особено през първата част, никакви надежди за анемичното нападение на „Локомотив“. Марев и Атанасов – спокойни и раз-

съдливи, държаха като в клещи Величков и фактически не му дадоха възможност да се прояви. Отборът на „Локомотив“ направо се представи слабо или по-точно неговият съперник – „Черно море“, не му позволи да изяви качествата си.

Някои по-интересни моменти. В 12-та минута Н. Хамидов стреля силно, но Донев изби. Пет минути по-късно след удар на Атанасов Донев отново спаси вратата си. При разбъркване пред локомотивската врата Диамандиев намери гредата. През първата част най-добрата си атака гостите организираха в 35-та минута, но Г. Петков пропусна. Течеше 42-та минута. Юл. Спасов напредна по центъра и когато всички очакваха подаване, той стреля от около 30 метра и намери левия ъгъл на вратата на Донев – 1:0 за „Черно море“.

След почивката локомотивци се активизираха, но не можаха да изменят общия рисунък на мача. Публиката се радва на головете, предпочита зрелищния футбол. Това поднесоха черноморци в 52-та минута. Образцова четириходова комбинация – Н. Спасов – Бакърджиев – Юл. Спасов – Страшников, завърши с удар на последния и 2:0. После Дочев спря топката с ръка и Н. Спасов реализира дузпата – 3:0 в 61-та минута. Често сме казвали, че Никола Спасов е футболист с талант. Това той го доказа особено ярко в 82-та минута, когато майсторски преодоля защитниците и покрай Донев доведе до 4:0 за „Черно море“ – радост на игрището, радост и по трибуните.

Тодор Великов – старши треньор на „Черно море“: „Доволен съм от играта и от старанието на всички. И най-вече от стриктното спазване на тактическата дисциплина.“ ***Ив. Колев***“

15.9.1985 г., **ЦФКА „Средец“ – „Ч. море“ 4-2 (3-2)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 111, 16.9.1985 г.: „Един великолепен рейд на Н. Младенов завърши с отлично центриране и неспасяем удар на Танев. Показно изпълнение! И се заредиха бързи атаки, интересни ходове, хубави голове: гостите разиграха ловки комбинации, при две от които Радев и Н. Спасов сякаш хипнотизираха защитата в червено, домакините изравниха по триъгълника Войнов – Ст. Младенов – Танев. Войнов в края на полувремето задължи сметката на черноморци с още едно попадение. Зрителите не скучаеха, мачът увличаше и тях, и футболистите и заслугата за това бе еднаква и на двата отбора. В тая част варненци строяха по-добре играта си, бяха по-разнообразни, по-изобретателни пред вратата на софиянци, на които липсваше вещ организатор в средата на терена. С тая роля се нагърби след почивката дебютантът Чавдаров и с негова подкрепа към вратата на „Черно море“ се развиха остри атаки, които извеждаха на добри позиции Танев, Войнов, Ст. Младенов и най-мно-

1985

На 25.9.1985 г. в квалификациите за СП'86 България побеждава Люксембург с 3-1 като гост и си осигурява участие в световните финали след 12 годишна пауза, без значение от изхода в предстоящия последен мач срещу ГДР в Карл-Маркс-щат. Това е петото участие на България в най-престижния футболен форум, от което българският запалянко е изпълнен с надежда най-после да усети вкусът на поне една победа в груповата фаза. Надеждата е подхранвана от успешните игри в квалификациите, в които са победени традиционно силните отбори на Франция, Югославия и ГДР. България заема второ място в групата, след Франция. Класират се първите два отбора.

го Славков. Но или не се стреляше точно, или вратарят Попов се намесваше сполучливо. От многото възможности футболистите на „Средец“ успяха само в края на срещата, кога-

ВОЙНОВ (НА ЗЕМЯТА) И МАРЕВ В БОРБА ЗА ТОПКАТА

то Ст. Младенов избегна комбинациите и със силен удар изпрати топката неотразимо в мрежата на

Вратарят Попов предотвратява сигурно една от редките опасности пред вратата на „Черно море“.
Снимка Николай ГЕОРГИЕВ

варненци. Хубав, зрелищен мач, чието най-голямо достойнство бе стремежът и у двата отбора да играят открито, нападателно. И плод на това бяха шесте красиви гола… ***Милко Стефанов***“

29.9.1985 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 3-0 (2-0)**,

В. „Нар. дело“, 1.10. 1985 г.: „Традиционното варненско дерби предизвика повишен интерес. Около 15 000 зрители дойдоха на стадион „Юрий Гагарин“, всеки с нескритото желание „неговият“ отбор да надделее. Много скоро обаче след началния съдийски сигнал едната половина ликуваше. Течеше втората минута, когато отличният пас на Бакърджиев изведе Радев лице в лице срещу Зафиров и нападателят без колебание отпрати топката в мрежата – 1:0 за „Черно море“. Последваха няколко нервни минути, в които главният съдия Величко Цончев от Велико Търново „декорира“ в жълто Диамандиев, Исмаилов и Светозаров за непозволени действия и оттук нататък на терена властваше спортсменството – едно от големите достойнства на двубоя.

Голът видимо поуспокои черноморци, които с дълги прехвърляния бързо се отзоваваха пред вратата на съперника. В 10-та минута много прецизен пас на Въжаров прелетя над Борисов и попадна на крака на Н. Спасов, който мигновено стреля от въздуха и покачи на 2:0. Този гол окончателно дезорганизира защитата на „Спартак“, която много често грешеше. Обезличи се средната линия, която нито помагаше на защитата, нито правеше нещо да „връзва“ играта. Основните фигури в отбора Ж. Господинов и Найденов бяха зорко охранявани и нито националът можа да покаже умението си на добър организатор, нито пък крилото да демонстрира реализаторското си умение. Цели 25 минути – от 10-та до 35-та, спартаковци бяха в криза… След това за известно време живнаха – в 37-та мин. Казаков беше близо до успеха – силният му удар беше отбит с мъка от Попов, но никой не можа да се възползва от създалото се изгодно положение и вратарят поправи грешката си, улавяйки сигурно топката.

Очакванията за прелом през второто полувреме не се сбъднаха. Черноморци продължиха в същото темпо, с което започнаха мача. Опитите на спартаковци да превземат подстъпите към вратата на Попов бяха безрезултатни. В техните действия липсваше изненадата, ходовете им не криеха никаква опасност. В 47-та мин. Зафиров спаси много силен удар на Н. Спасов и предотврати сигурен гол. Но символичните домакини бяха настойчиви, действаха мобилизирано и осторожно и гонеха покачване на резултата. В 53-та мин. централният им защитник Марев поде самостоятелна акция от дълбочина,

преодоля няколко играчи в синьо, последва двойно подаване с Н. Спасов и капитанът ликуваше – 3:0. Спартаковци още повече се свиха в своята половина и само отделни откъслечни акции смущаваха сигурната защита на съперниците. В 76-та и 79-та минута те имаха възможност за почетен гол, но не успяха да се възползват от създадените положения.

„Черно море“ ознаменува своя мач №900 в „А“ РФГ с 14-та победа над съгражданите си и измени съотношението на победите и загубите на 14:11 (Вчерашният мач бе 38-ият между двата отбора в „А“ РФГ, от тях 13 са завършили наравно). Всички негови играчи с малки изключения дадоха своя принос за успеха, но над тях се откроваха най-вече Марев, Атанасов и Радев.

Иван Филипов – старши треньор на „Спартак“: „Надиграни бяхме по всички показатели, за което говори красноречиво и самият резултат. Победата на „Черно море“ е напълно заслужена. Поздравявам ги за успеха!“

Тодор Великов – старши треньор на „Черно море“: „Нашият отбор игра тактически по-правилно. Всички футболисти подхождаха много сериозно към срещата и се стремяха да изпълнят поставените им задачи.“ ***Б. Йовчев***“

6.10.1985 г., **„Академик“ Св. – „Ч. море“ 5-3 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 120, 7.10.1985 г.: „С непрекъснати атаки на студентите, при една от които Стайков принуди Марев да простреля собствената си врата, трибуните ликуваха – 1:0. Гостите бързо се преустроиха и до края на срещата атаките не стихнаха и пред двете врати. Изравнителният гол на Радев отново запали и двете страни. Неспирните атаки и осемте гола предизвикаха много емоции на трибуните. Но и друга обемиста цифра – 5 жълти картона… ***Г. Николов***“

13.10.1985 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 0-2 (0-1)**,

В. „Нар. дело“, 15.10. 1985 г.: „Съсредоточени, футболистите на „Черно море“ тръгнаха за поредния си мач за „А“ РФГ с отбора на „Локомотив“ (Пд). Но сякаш над тях, пък и над много от зрителите витаеше споменът от загубата (2:4) по време на турнира за купата на общинския народен съвет през август. И в неделния мач, като че ли стъписани от мощта и агресивността на гостите, черноморци не можаха да изградят своята игра. В действията им имаше много стихийност, прибързаност, неточна стрелба. Твърде скован беше и Н. Спасов, от когото се очакваше много.

Може би успокоени от последните си успехи на свой терен, състезателите на „Черно море“ не подходиха по най-добрия начин към гостите от Пловдив. След първоначалния порив да наложат своя стил те поотстъпиха инициативата на пловдивчани. Наивно беше предоставена свобода на действие на най-добрите играчи на съперника. И до самия край на мача Въжаров не можа да възпре бързоногия Сотиров, Атанасов не противодейства сигурно срещу Ераносян, а националът Садъков се разпореждаше почти необезпокояван в най-важните зони. Пролича, че пловдивчани са по-бързи в мисълта и действието. Отбраната им навреме се прегрупираше, а атаките им бяха по-мощни и по-опасни. Домакините отстъпваха в единоборствата, в скоростната техника.

От всяка загуба може да се извлече полза, стига добре да се осмисли поуката и по-често да се преговаря урока по футбол, който локомотивци преподадоха на своите колеги от Варна. ***Ив. Колев***“

В. „Полет“, 14.10.1985 г.: „В 45-та мин. (!) Садъков и Ераносян на десетина метра пред Попов разиграха къса и ефектна комбинация, в която имаше и самообладание и техника и … любуващи се защитници – 0-1. … В 90-та мин. Светозаров ненужно задържа топката, тя му бе отнета и изпратена в опразнената (за десети или двадесети път!) от Въжаров зона и бързия Сотиров се оказа сам срещу Попов – 0-2 … ***Ст. Янев***“

19.10.1985 г., **„Дунав“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**,

В. „Полет“, 21.10. 1985 г.: „… Отдавана не бях виждал Т. Марев толкова разстроен. „Отидохме в Русе най-малко за точка и можехме да я спечелим, но отново грешки в защитата предизвикаха головете. Пак играхме технично, приятно за окото, много

1985

От 22.9. до 5.10.1985 г. емигрираният през 1956 г. на Запад български скулптор и художник Христо Явашев – Кристо, реализира още един от художествените си проекти. Заедно със съпругата си Жан-Клод те опаковат най-стария мост в Париж, прекосяващ р. Сена – Pont Neuf. Проектът, който е представен през 1979 г. и отхвърлен от тогавашният кмет на Париж - Жак Ширак, е одобрен „с измама“ през август 1984 г., когато документа е поставен между много други за подписване, които Ширак е нямал възможност да прочете в цялост и подписва по грешка. Моста е обвит от материал в пясъчен цвят и за две седмици привлича над 3 милиона посетители. Събитието е описано като сензация. Кристо продължава с проектите си по цял свят до смъртта си през 2020 г.

1985

Националният отбор на Малта изиграва първия си мач през 1957 г. (загуба с 2-3 от Австрия). МФА е член на УЕФА от 1960 г., след като участва в квалификации за ОИ'60 в африканска група с Тунис и Мароко. От тогава, изцяло аматьорския отбор на Малта запазва статута си на „футболно джудже" в европейския футбол. Първите си победи националният отбор постига срещу Гърция (2-0 в квалификация за ЕП'76) и Исландия (2-1 в квалификация за ЕП'84). Българинът Генчо Добрев е треньор на националния отбор на Малта в периода 1984-87 и през 1990-те е водил няколко малтийски клубни отбори, между които „Хамрун Спартанс" и „Слима Уондърърс".

често имахме инициативата, при 1-1 Н. Спасов и Рафиев останаха сами срещу един защитник … На моменти сме много силни в атаката и неочаквано безпомощни, когато атакуват нас. Пред нашата врата не покриваме съперниците, оголваме зоните, позволяваме да ни контраатакуват разредени. Четири загуби за две седмици свалиха гарда на отбора, падна настроението, самочувствието – това най-много ме безпокои" (Т. Великов).

В тези битки между равни самочувствието и увереността наистина могат да бъдат силно оръжие и черноморци трябва да го потърсят в опита си, какъвто малцина отбори имат, в индивидуалното и колективно умение, каквито несъмнено притежават. … ***Ст. Янев***"

26.10.1985 г., **„Ч. море" – „Сливен" 3-1 (2-1)**,

В. „Полет", 28.10.1985 г.: „Заслужена бе победата на „Черно море", въпреки че до нея се стигна през много съмнения и колебания, през сериозни изпитания на волята и майсторството. Заслужена, защото черноморци вложиха много желание и усърдие, в отделни епизоди от играта демонстрираха чудесни изпълнения, плод на оригинални хрумвания, на високо техническо умение, на бърза и синхронизирана колективна мисъл. Това бе ярко заявено в първите петнадесетина минути на мача, когато вдъхновението, понесло на крилете си М. Бакърджиев, завладя и партньорите му. И още в 4-та мин. красив танц на Милен с топката я изпрати в наказателното поле, точно там, където се бе втурнал Радев – хладнокръвието и умението на голмайстора бяха с оценка „К"! Както и пасовете на Юлиян към Н. Спасов, при които баткото просто бе длъжен да изпрати топката в мрежата; както и при гола на Диамандиев, дошъл след съобразителността и прецизността на Н. Спасов. И в други случаи домакините показаха, че са находчиви и мощни в атаката, че могат да направят послушна и топката, и съперника.

За да ни учудят в следващите десет или петнадесет минути с пълната си безпомощност да преградят нападенията на съперника си още в средата на терена, че и пред наказателното поле, да зареждат с напрежение и вратарското поле, съживявайки надеждите на противника си със „задължително" пропуснатия гол! Справка: 19-те отбелязани гола са заплатени с 19 пропуснати!

Не мога да подмина колебливото съдийство на Ат. Стойнов от Пловдив, който с лека ръка „извади" по 50 лв. от джобовете на Проданов и Радев с незаслужено показаните жълти картони. Може да се оспорва и решението му за 11-метровия удар, но не може да се оспорва изпълнението: правилникът не разрешава финтови удари! ***Ст. Янев***"

3.11.1985 г., **„Пирин" – „Ч. море" 2-1 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 132, 4.11.1985 г.: „В желанието си за по-бърза развръзка пиринци изпаднаха в плен на припрянността. Гостите отговаряха със спокойствие, наситиха централната зона с повече състезатели, но изнесените напред братя Спасови и Страшников не бяха достатъчно инициативни.

Мачът стана след почивката. Тон дадоха домакините. Треньорите бяха нанесли корекции в действията на отборите. Ласков подчерта вкуса си към извеждащия пас. Опитният Костов се изтегли на втора позиция, внесе повече разум в играта и неведнъж сам атакуваше мощно. Стана автор и на победния гол. Михтарски, този талантлив младеж, атакуваше неспирно, търсеше празни пространства, бореше се мъжки, не даваше миг спокойствие на своите пазачи. „Пирин" овладя инициативата, отбеляза два гола. И гостите се изявиха през вторите 45 минути – контраатакуваха успешно, три-четири минути преди края можеха и да изравнят. ***Й. Костадинов***"

***

В паузата от първенството, поради предстоящата среща от квалификациите за СП'86 срещу ГДР, отборът на „Ч. море" отпътува за тренировъчен лагер в Малта, където е поканен от Малтийската футболна асоциация (МФА), като реципрочен отговор на гостуването на националния отбор на Малта във Варна за турнира „Варненско лято – 85".

В. „Times of Malta", 6.11.1985 г.: „Приятелската среща между националния от-

бор и гостите от българската 1-ва дивизия – „Черно море“ се отлага за събота. Мачът ще се играе на националния стадион „Та‘ Кали“ от 14.30 часа.

Мачът трябваше да се играе утре, но от „Ч. море“ срещнаха пречки и не можаха да пристигнат в понеделник, както беше предвидено. Ще кацнат в Малта в петък сутринта (8.11.1985 г.)“

В. „Times of Malta“, 9.11.1985 г.: „Днес на Та‘ Кали, Малта ще срещне „Черно море“ в полезна контрола.

Малта ще играе днес срещу българският първодивизионен отбор в мач, който трябва да подготви националния отбор за наближаващата квалификация за СП’86 срещу Швеция.

Въпреки че нито Малта, нито Швеция имат шанс да спечелят място на СП от тази група (местата вече са заети от ГФР и Португалия), МФА прави всичко възможно да даде на местната публика повод за радост и емоции.

След неотдавнашната минимална загуба с 3-2 от Португалия в Лисабон, в мач който беше възхвален като един от най-добрите резултати на чужд терен от който и да е малтийски отбор, Малта ще търси победа за престиж срещу Швеция, следващата седмица в последния си мач от квалификациите.

За това, целта на днешния мач е старши треньора на националния отбор Генчо Добрев да използва нападателна формация, с която да постигне желаната победа.

Добрев има 17 играчи на разположение за тази вечер, но не се очаква да прави някакви радикални промени в състава, въпреки че Микаел Деджиорджио от „Хамрун“ отново е в отлична форма и е в състояние да започне като титуляр.

В защита, Добрев отново ще възложи своите надежди върху опитния Бонело в рамката на вратата, докато тандема Бутигиг – Уудс ще покриват полето пред него.

В средната линия отново ще видим талантливия Алф Азопарди и Кармел Бусути, докато в нападение, Добрев най-вероятно ще разчита на изгряващата звезда на „Слима“ Мартин Грегори, заедно с Леонард Фаруджа от „Валета“.

Цените на билетите за този интересен мач ще са като тези за мачовете от Първа лига: 60 цента за централния сектор и 40 цента за останалите места.“

9.11.1985 г., Малта, ст. Та’ Qali, 14.30, **Malta – „Ч. море“ 0-1 (0-0)**, съдия: E. Borg

Голм.: 0-1 Н. Спасов 60‘

Malta: John Bonello, John Joe Aquilina, Martin Scicluna, Michael Woods, John Holland, John Buttigieg (George Xuereb), Martin Gregory, (Carmel Busuttil), Raymond Vella (Edwin Camilleri), Dennis Mizzi (Alfred Azopardi), Leonard Farrugia, Michael Degiorgio

„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров (Н. Хамидов), Кр. Диамандиев (Вал. Каров), Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов

В. „The Sunday times“, 10.11.1985 г.: „Имаше разочарование в края на вчерашния мач срещу гостуващия отбор на „Ч. море“, след като българите си заминаха като победители с един гол, вкаран в средата на второто полувреме.

Разочарованието дойде от играта на малтийските футболисти, които очевидно не направиха достатъчното, за да бъде този мач интересен за зрителите, както повечето от тях очакваха след онова 3-2, постигнато в Португалия.

Малкото зрители, които дойдоха на Та‘ Кали бяха свидетели на игра с пълна липса на мотивация от страна на домакините. Те не предприеха никакви рискове срещу добре сработения български противник, очевидно мислейки повече за предстоящия мач срещу Швеция, следващата неделя. Не, че те стояха на терена като зрители, но все пак публиката очакваше повече.

Това, което трябваше да се превърне в полезна контрола за г-н Добрев, завърши със загуба, но тя не трябва да влияе върху морала на играчите за следващата неделя.

Мачът не беше от високо качество, но малтийците въпреки няколко добри комбинации и може би с повече притежание на топката, много рядко стигаха до вратата на противника, с едно единствено голово положение през второто полувреме, когато влезлия като резерва Бусутил стреля над напречната греда. Освен

1985

***Marsa Football Club**, осн. 1920 г. в пристанищния град. Появява се за първи път в най-високото ниво на малтийския футбол през 1934-35 г., когато заема предпоследно място и отпада. Между 1959 и 1961 изиграва още два сезона в Първа лига. 1970-71 г. е най-силният сезон в историята на клуба, когато като новак в групата завършва като вицешампион с равни точки, но три гола по-лоша голова разлика от шампиона „Слима Уондърърс“. ФК „Марса“ участва в турнира за купата на УЕФА, където в първия кръг среща италианския гигант „Ювентус“ Торино, от който отпада с две загуби (0-5 и 0-6). Между голмайсторите за „Ювентус“ са Хелмут Халер, Франко Каузио и Фабио Капело. През сезон 1984-85 ФК „Марса“ отново отпада от Първа дивизия.*

1985

отбелязания гол, гостите застрашиха сериозно Бонело само един път.

През първото полувреме видяхме няколко удара от далечно разстояние, които не затрудниха двамата вратари.

През второто полувреме българите поведоха с гол на Н. Спасов (бел. във вестника е записан J. Spasov, но участвалите в мача, вкл. Юлиян Спасов

посочват като голмайстор Никола), който успя да преодолее защитника Холанд. След гола гостите заиграха по-добре и пропуснаха две положения в 17 и 22 мин. чрез Н. Спасов, който също видя как Бонело ефектно изби негов шут от пряк свободен удар. Осем минути преди края, Бусутил, който игра само през второто полувреме, получи удобна топка, но ударът му мина над напречната греда. ***Henry Brincat***"

13.11.1985 г., Малта, Centenary stadium, **„Marsa" FC – „Ч. море" 0-5** (?),

За втория мач не намираме информация в местната преса. По спомени на футболисти,

Вер. Страшников: „Казаха ни, че ще играем срещу шампиона на Малта. Треньорът на националния им отбор беше българин и ни предупреди да не ги подценяваме, за да не се изложим. Имали трима англичани в отбора си. Вечерта преди мача един от сервитьорите ми каза, че щял да ме пази. Зачудих се какво ще ми пази, после се оказа, че бил левият им бек. Видяхме и англичаните. Мъже на средна възраст, червени като домати от силното слънце. Бихме ги 5-0 или 5-1."

Г. Попов: „За резултат ми се върти 3-0 в главата, но не съм сигурен. Проблемите дойдоха, когато си тръгвахме. Като си събирахме багажа се оказа, че Хамидов го няма. Имаше цивилен милиционер с нас, но какво можеше да направи той. Ясно беше, че Хамидов е решил да избяга зад граница. Почакахме колкото можахме да не си изтървем самолета и заминахме без него. След това се получи сигнал, че в самолета има бомба. Дали е имало нещо общо с бягството на Хамидов не знаехме, но кръжахме около час над Атина преди да ни позволят да кацнем. Там ни свалиха на пистата с багажа. Наредиха ни в редица, а чантите наредени пред нас. Всеки трябваше да разпознава своята и да я отвори. Имаше много полиция и кучета. Няколко часа стояхме в жегата там, преди да ни позволят да излетим отново. …"

9.11.1985 г., Малта, ст. Та' Кали, Г. Попов запазва вратата си суха срещу националния отбор на Малта.

В мача си срещу Швеция, игран на 17.11.1985 г. на ст. Та' Кали, Малта губи и последния си мач в групата с 1-2. Отборът излиза в същият състав от срещата с „Ч. море" с една разлика. Кармел Бусутил излиза като титуляр на мястото на Денис Мици. Малта остава на последно място в квалификационната група с една спечелена точка – 0-0 в домакинския си мач срещу ЧССР.

На 19 и 20.11.1985 г. в Женева за първи път е проведена среща между президента на САЩ – Роналд Рейгън и Генералният секретар на Президиума на СССР – Михаил Горбачов, на която се обсъждат международните дипломатически отношения, надпреварата във въоръжаването и правата на човека. Програмата от Съветска страна цели преполовяване на ядрените арсенали, а от страна на САЩ – правото на защитни системи и механизми и премахването на стратегическо предимство при нанасяне на евентуален ядрен удар от двете страни. Рейгън се опитва да убеди Горбачов, че техните две страни са единствените, които могат да започнат III-та Св. война, както и да донесат траен мир на планетата. Срещите продължават през следващите години.

***

20.11.1985 г., **„Ч. море“ – „Витоша“ Сф 1-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 21.11. 1985 г.: „Развоят на мача потвърди опасенията на варненските любители на футбола, че тази среща ще бъде тежка. През първото полувреме се чувстваше известна плахост в действията и на двете единадесеторки. Черноморци, въпреки че непрекъснато атакуваха, не излизаха на чисти стрелкови позиции и почти не отправиха опасни удари. Гостите от София отделяха повече състезатели в защита и напред, не без основание разчитаха на бързи контраатаки. Този начин на игра твърде рано им донесе успех. В 16-та минута след ъглов удар пред своята врата футболистите на „Витоша“ бързо прехвърлиха топката в полето на „Черно море“, където Гочев и Искренов имаха срещу себе си само двама защитници. За двамата национали не беше трудно да се преборят със съперниците си и вратарят Попов събори Искренов. Последва дузпа и Петров изведе „Витоша“ напред.

Черноморци продължиха масирания си натиск към вратата на гостите, но увлечени напред, те още веднъж изпуснаха Гочев и само сигурната намеса на Попов предотврати опасността. В тези минути особено активен беше Страшников. Често напред се включваше и бранителят Въжаров. При поредната акция на „Черно море“ в 35-та минута Коев събори Страшников в наказателното поле и Н. Спасов изпълни точно дузпата и изравни – 1:1.

По-добър беше футболът през второто полувреме. Черноморци, преодолели първоначалното си смущение, намериха своя стил, наложиха продължително надмощие и бяха близо до успеха. Още в 52-та минута Н. Спасов, останал сам срещу Делчев, би ниско, но вратарят изби. Три минути по-късно при пряк свободен удар последва разбъркване пред вратата на „Витоша“, но нямаше кой да го оползотвори. Ще се запомни и ударът с глава на Страшников, при който Делчев трудно изби в ъглов удар. Но както често се случва във футбола – не отбележиш ли гол, ще получиш.

Отборът на „Витоша“ търсеше своя шанс. Много навременни се оказаха двете смени – Чарлов – Цветков и Тодоров – Вълчев. Сега вече гостите по-успешно парираха акциите на черноморци, по-сигурно се настаниха в средата на терена и отправиха поглед към противниковата врата. В 74-та минута хубава комбинация с участието на Цветков и Искренов изпрати топката към свободния Гочев, който отблизо постигна победния гол. В последните минути домакините усилиха натиска, отправиха и доста удари, но покрай гредите.

„Черно море“ претърпя нова загуба на свой терен и с незавиден актив от 8 точки губи позиции и престиж. В най-общи линии слабостите се заключват в липсата на ефективност пред гола. Черноморци създават и пропускат голови положения. И още нещо – на моменти не се съчетават хармонично двете основни начала във футбола – атаката и отбраната.

Кирил Ивков – старши треньор на „Витоша“: „Мачът стана през второто полувреме. Приятно ме изненада „Черно море“ – играе хубав, коректен футбол, състезателите му много се движат, умно задържат топката и строят добри комбинации. Но в последната фаза липсва необходимата съсредоточеност. Колкото до нашия отбор – заложихме на контраатаката и сполучихме. Недостатъци имаме в средната линия и затова направихме смените.“

23.11.1985 г., **„Славия“ – „Ч. море“ 7-1 (4-0)**,

В. „Полет“, 25.11.1985 г.: „1:7! Доживяхме и този позор! Футболната история на „Черно море“ не помни такъв погром! И такива обидни подробности: две дузпи в един мач (втората може да лежи на съвестта на съдията Н. Йонов!), два автогола (на Светозаров), един полуавтогол – бранителят Николов върна топката от средата на терена в краката на Александров, който се озова сам срещу Попов!

Краткият телевизионен репортаж, все пак успял да събере целия срам на варненци, показа, че и при първия гол, още в петата минута, защитата направи твърде много за голмайстора Алдев. Така „Славия“, с две-три голови възможности, постигна изненадалата и нея разгромяваща победа – 7:1! Пак имаше сръчност в някои черноморски атаки,

1985

пак непростими пропуски направиха Рафиев и Н. Спасов, пропуски, чието оползотворяване би повдигнало гарда на съотборниците им, преди тежкия нокаут…

Знаем затрудненията ви, черноморци, чувстваме настроението ви, паднало далеч под нулата, искаме да разберем и мъката ви, но нали и вие ни разбирате – та зад това 1:7 не виждаме дори капчица честолюбие! Нали вашите имена ще бъдат нанизани след 1:7 в онази страничка, от която няма изтриване? ***Ст. Янев***"

Ог. Радев: „Бебо щеше да влезе в „Гинес" с хеттрик от автоголове. Пред очите ми е още как Попито с последни усилия изби топката, идваща от него. Накрая на мача Валерката върна „късо" към вратаря и Александров открадна топката и вкара гол. Двата последни гола станаха горе-долу по същия начин."

30.11.1985 г., **„Тракия" Пд – „Ч. море" 4-1 (1-1)**,

В. „Полет", 2. 12.1985 г.: „Черноморци отпътуваха за Пловдив без Т. Великов (той е подал молбата си за оставка, ръководството на футболния клуб я приело и е предложило на БФС за утвърждаване кандидатурата на Спас Киров), без наказания си капитан Т. Марев, с три поредни загуби. Събрани, тези факти, в зависимост от гледната точка, могат да бъдат и стимул за мобилизация, и за разстройство в черноморския екипаж. Изглежда, че са действали и в двете посоки: пак груба грешка в отбраната дава ключа на Пашев за варненската врата, после Н. Спасов не оползотворява 11-метров удар, все пак Ог. Радев заличава головия аванс на тракийци. Но силите са стигнали само за едно полувреме… ***Ст. Янев***"

КЛАСИРАНЕ

1. БЕРОЕ	9	2	4	28—20	20
2. ЛОКОМОТИВ СФ	8	3	4	29—22	19
3. ТРАКИЯ	8	2	4	36—21	18
4. СРЕДЕЦ	9	0	6	32—21	18
5. СПАРТАК ВН	9	0	6	17—15	18
6. ВИТОША	8	1	6	27—17	17
7. СЛАВИЯ	7	2	6	31—23	16
8. ЛОКОМОТИВ ПД	7	2	6	28—27	16
9. СЛИВЕН	6	4	5	26—28	16
10. ЕТЪР	6	3	6	26—27	15
11. ВРАЦА	5	2	8	18—26	12
12. АКАДЕМИК	5	1	8	20—26	11
13. ПИРИН	5	1	9	17—24	11
14. ЧЕРНО МОРЕ	5	0	10	25—35	10
15. СПАРТАК ПЛ	4	3	8	16—30	10
16. ДУНАВ	4	2	9	16—30	9

8.12.1985 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пл 2-1 (2-1)**,

В. „Нар. дело", 10.12. 1985 г.: „Много важен бе за черноморци изходът от срещата им със „Спартак" (Пл) в неделя и те успяха да наложат волята си, да прибавят две точки към незавидния си актив, да поемат глътка въздух след неубедителното си представяне в последните няколко кръга. Не може да се каже, че плевенчани бяха труден съперник; те (както впрочем и домакините) играха без достатъчно самочувствие (с изключение на Гетов), мислеха повече как да не загубят.

Учудващо бе, че черноморци приеха бавния ритъм на игра, който им бе предложен от съперника. Все пак техните действия бяха по-точни, в средата на терена Т. Атанасов показа, че мястото му е тъкмо там – в началото на атаката, в първата защитна линия, която трябва да спре противниковите контраатаки. Похвално старание показа и Страшников, който направи добри слизания към вратата на съперника, докато острието на атаката – Н. Спасов, този път се отличи с няколко добри извеждащи паса. В 18-та минута Диамандиев подаде много точно зад защитата на гостите и за Т. Атанасов не бе трудно технично да насочи топката в мрежата – 1:0. Може би черноморци бяха решили, че спартаковци сами ще се предадат, но само след десет минути Гетов

ги разочарова. Той като на шега се разходи през половината на „Черно море“ и пред очите на няколко бранители стреля като по конец – 1:1. Очевидно е, че чудеса не стават за няколко дни и проблемите в защитата на „Черно море“ още не са история.

Голът постресна домакините и те отново се впуснаха в атаки. Така при едно устремно нахлуване на Каров в наказателното поле той бе съборен и Т. Атанасов отбеляза победния гол от 11-метров наказателен удар. Оттук нататък, до края на мача, черноморци се отличиха с няколко непростими пропуска – пропуснаха и Н. Спасов, и Радев, и Рафиев, и Въжаров (който заслужи много висока оценка за сърцатата си игра в помощ на нападателите).

Победата на „Черно море“ бе крайно необходима, за да се види, че отборът има сили да излезе от трудното положение, в което се намира. Но тя показва и редица слабости, най-очевидната от които бе лекотата, с която се пропускат голове след добре изработени комбинации пред вратата на съперника. ***Тинко Трифонов***“

В. „Нар. спорт“, бр. 147, 9.12.1985 г.: „… В центъра на втория гол бе Диамандиев. При откриването на резултата той намери като по конец непокритията Атанасов, а по-късно пусна и извеждащия пас, който принуди Тачев да събори в наказателното поле, включилият се от дълбочина Каров … ***П. Герчев***“

11.12.1985 г., **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 1-2 (0-2)**,

В. „Нар. дело“, 12.12. 1985 г.: „Що за традиция установява отборът на „Черно море“. В загубите, които претърпяха на свой терен, черноморци пристъпваха в началото на срещите доста гостоприемно. Вместо с очаквания първоначален натиск те с по-бавно темпо, внимателно, дори понякога и притеснено подхождаха срещу съперника си и… естествено първи получаваха гол. В мача с „Локомотив“ (Пд) гостите поведоха в 45-та минута. „Витоша“ също пръв постигна гол – в 17-та минута. И едва след това домакините вече в ролята на догонващи се хвърлят и търсят средства да съкрушат противниковия отбор. Но тогава обикновено се бърза, греши и пропуска.

Не прави изключение и вчерашната среща с „Берое“. Почти през цялото първо полувреме по-добрият отбор бе гостуващият. С точна и ясна цел старозагорските футболисти енергично се бранеха, умно и бързо преминаваха в контраатаки. С добра техника, голяма физическа издръжливост и бързина те превъзхождаха своите домакини и закономерно поведоха. В 22-та минута след акция по левия фланг последва подаване пред вратата на „Черно море“ и опитният Минчев изпрати топката в мрежата – 1:0 за „Берое“. В самия край на първата част (44-та минута) Митев беше оставен непокрит на десния фланг, напредна сам с топката и прехвърли устремилия се към него вратар Попов. Както и в други срещи, футболистите на „Берое“ поведоха и, може да се каже, предрешиха в голяма степен мача.

Следва законният въпрос – къде бяха в тези минути футболистите на „Черно море“. Играеха, но твърде старомодно, твърде мудно и непохватно на фона на играта на своя съперник. И затова оценката им за първите 45 минути е направо слаб. Съвсем друго беше положението през втората част. На мястото на Стоянов влезе Юл. Спасов (необходима корекция в състава). У всички черноморци се почувства огромно желание за победа. Свидетели бяхме на вихрени и смислени действия по всички части на терена и още в 53-та минута Н. Спасов с глава намали. И до самия край на мача на терена имаше един отбор, който непрекъснато нападаше, и друг, който се бранеше – „Берое“. Но както често се случва, и то не само вчера, абсолютното превъзходство донесе само голови положения, невероятни пропуски и накрая загуба. Загуба за поука, загуба, която е тревожен звънец за състоянието на отбора.

„Берое“ спечели с 2:1 и прибави нови ценни точки към големия си актив. След мача старши треньорът на „Берое“ Евгени Янчовски говореше за по-големите възможности на отбора на „Черно море“, показани през второто полувреме, но не можеше да си обясни защо игра слабо през първото. Отговор трябва да дадат самите варненски футболисти, и то в следващите срещи.

1985

Младен Андонов Дамянов - Муцито *(р. 20.3.1963 г.), в „А“ РФГ 12 мача/1 гол, в „Б“ РФГ 18 мача/2 гола в периода 1984-88 г., юноша на клуба, преминал през всички възрастови групи. „Взеха ме в Спортна рота и играх предимно в младежкия отбор във „В“ група с треньор Д. Боснов, който след това стана дублиращ отбор с треньор Ст. Богомилов. Бях крило, нападател. Слагаха ме и от дясно и от ляво, въпреки че ритах с десния крак. Вземаха ни за по един мач в мъжкия отбор и след това пак ни връщаха в дублиращия. Страдах от много контузии. Още на 18 г. ми беше първата операция на коляното – менискус. След това скъсах и кръстни връзки, пак ме оперираха, но вече не можех да играя. Приключих с футбола на 23-24 г.“*

1985

От този сезон са премахнати мачовете за класиране на всички отбори, участващи в турнира. Играе се по един мач на елиминации, продължава само победителят. Финалът се играе на 27.4.1986 г. на националния стадион „В. Левски“. „Витоша“ побеждава ЦФКА „Средец“ с 2-1 и става носител на купата.

***

КСА се играе по познатата вече схема на елиминации след един мач. Финалът се играе на 21.5.1986 г. на ст. „В. Левски“ в София. ЦФКА „Средец“ побеждава „Локомотив“ Сф с 2-0, с голове на Хр. Стоичков и Л. Пенев и спечелва купата.

Ив. Колев“

14.12.1985 г., **„Етър“ – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 150, 16.12.1985 г.: „Явен беше стремежът на виолетовите да се реабилитират за двете си катастрофи пред застрашително оределите зрители на стадион „Ивайло“. В средата Велков беше верен диспечер, енергично действаше младият Киряков, на моменти добре се включваше напред и Ив. Младенов. Спокойно и разумно охраняваше подстъпите към вратата си капитанът Лъхчиев, заедно с Ем. Димитров, а за устрема и борбеността си Калчев би заслужил и звездичка, ако не бе жълтият картон. Напред едно име възхити всички – голмайсторът Аргиров, станал автор на хеттрик. Първо той сам си извоюва дузпата (събори го вратарят Попов), сетне даде показен урок по финтиране на защитата и удари с глава. Помогнаха му с прецизните си пасове Велков и Киряков.

Никога черноморци не са изглеждали така неубедителни на този стадион! В средата Бакърджиев, Диамандиев и Каров губеха битките. Вратарите фатално грешаха. Укор заслужават получилите пет наказателни картона състезатели, но играта съвсем не беше груба. Може би и арбитрите отиват в другата крайност, но и състезателите трябва да се съобразяват с този вятър… ***Ал. Тошев***“

22.12.1985 г., **„Ч. море“ – „Враца“ 7-0 (2-0)**,

В. „Полет“, 23.12.1985 г.: „Истинско футболно цунами заля врачани! Опустошителните черноморски вълни, дошли след предупредителното мъртво вълнение в първите десетина минути, се плиснаха от 27-та мин., когато отсечен параболичен удар на Юл. Спасов изпрати топката в ъгъла, под погледа на безучастния национален вратар Вълов. Шест минути по-късно маневреният Радев съобразително сложи точка на един пробив на Н. Спасов, при който крехката врачанска защита, без ритуал, но съвсем очевидно предаде ключа за своята врата. И тя съвсем зейна след почивката. В 50 и 59 мин. Рафиев оползотвори прецизните подавания на Диамандиев и Радев и вратарят Вълов… бе заменен. Влезлият Маринов имаше нещастието първите му три срещи с топката да бъдат… в мрежата! Там тя беше изпратена от Атанасов в 66-та мин., Бакърджиев – 72 мин. и Н. Спасов – 74 мин.

Все на нечия глава трябваше да се изсипе насъбраното у черноморци в тези 18 мъчни и в много случаи нещастни мачове: създаваха се дузина голови възможности, пропилявани от неумение или припряност, или шансът бранеше вратата на съперниците и бягаше от собствената им. Вчера варненските бранители не направиха нито една грешка: Светозаров и Въжаров обезличиха бързите крила Войнов и Стоянов, бойкият Каров безнадеждно отдалечи голмайстора Е. Маринов от вратата на дебютиращия Костов – в малкото случаи той се намеси уверено! Подвижната и рационална игра на конструкторите Диамандиев, Атанасов, Юл. Спасов и Радев бе оцветена не само с авторство на голове, но и с пасове, които разстроиха защитата на гостите и увеличиха пасива им. Общото вдъхновение зарази след 2:0 и „остриетата“ Рафиев и Н. Спасов – тогава гостите изглеждаха като отбор набързо събран сред 500-те зрители от трибуните. Затова и засл. тр. Илия Панев каза: „Не, това не е моят отбор! Толкова безпомощен!…“ А Спас Киров бе доволен преди всичко от психологическия допинг: „Имахме нужда от една толкова категорична победа, за да се върне самочувствието на отбора. Да повярваме, че можем повече!“ … ***Ст. Янев***“

***

При новият регламент се играе по една среща на елиминации.

2-ри кръг, (1/16 финал), купа на НРБ:

16.10.1985 г., Михайловград, ст. Ив. Аврамов, **„Септ. слава“ – „Ч. море“ 3-2 (3-0)**,

Голм.: 1-0 Михайлов 12‘, 2-0 Богданов 14‘, 3-0 Михайлов 45‘, 3-1 Н. Спасов 82‘ (дуз.), 3-2 Р. Рафиев 86‘

В. „Септ. слово“, 19.10.1985 г.: „… Зрителите станаха свидетели на един труден мач. Труден за нас, тъй като последните осем минути,

1986

В дублиращата група отборът на „Ч. море“ заема 11-то място в крайното класиране. Първенец е „Витоша“.

***

Отборът на „Враца“ е първенец в съревнованието за отборно спортсменство. Подробно класиране по отбори не е съобщено в пресата.

***

За футболист на гр. Варна за 1985 г. в традиционната анкета на в. „Полет“ е избран Живко Господинов от „Спартак“ Варна.

***

При все още важещото правило за 0 т. при 0-0, в първенството се отбелязва рекордно малък брой нулеви равенства – общо шест, като само „Дунав“ Русе има две.

като че ли се оказаха съвсем достатъчни за гостите от Варна не само да обърнат играта в своя полза, но да се доберат до изравняване на резултата. Е, този път това не стана, но нали знаете: веднъж стомна за вода, два пъти и …

А как добре започна този мач за нас! Станахме свидетели на едно наистина чудесно първо полувреме, в което няма да е пресилено да се каже, футболистите на „Септ. слава“ бяха пълновластни господари на терена. И заслужават поздравления! Какви сметки са си правели съсътезателите на „Ч. море“ не знаем, но те не показаха нищо, което да отговаря на майсторството на „А“ РФГ. И логичното дойде: класическо 3-0 в наша полза до края на първото полувреме. …

До тук обаче! Второто полувреме, когато Карагьозов смени Георгиев, а Христов – Игнатов, показа още колко много не достига на „Септ. слава“ да бъде един наистина зрял отбор. Играта на дребно преобладаваше, грешките зачестиха, стремежът да се запази на всяка цена резултата остави далечен спомен от красотата на първото полувреме. И двата гола (първият от дузпа) паднаха закономерно. Добре, че нямаше време за нещо повече. „Ч. море“ истински се развълнува и нищо не се знаеше какво щеше да донесат двете продължения, а при евентуално ново равенство и дузпите. Дано поуката бъде взета! …

В този мач старши треньора ни Боян Гергов гласува доверие на следните футболисти: Георгиев (Карагьозов), Стоянов, Йонов, Зайков, Николчев, Асенов, Игнатов (Христов), Богданов, Михайлов, Заков, Методиев. ***Б. Иванов***“

„Черно море“ отпада от турнира.

***

1/16 финал, КСА:

18.12.1985 г., София, ст. Академик, 13.30, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 1-1, 2-4 (сл. пр.)**,

1/8 финал, КСА:

23.4.1986 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 17.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1-2 (0-2)**,

Голм.: 0-2 Васев 9‘, 15‘, 1-2 Мл. Дамянов 49‘

Пропусната дузпа: 56‘ Т. Атанасов (ЧМ)

„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Св. Светозаров (Вал. Николов), Бойко Петков, Т. Атанасов, Мл. Дамянов, Ог. Радев, Н. Спасов, М. Бакърджиев, Ив. Стоянов (Вер. Страшников)

„Локомотив“ Сф: Пл. Николов, Наско Желев (Рад. Станков), Пав. Дочев, Ал. Дудов, Григоров, Д. Васев, Ал. Бончев, К. Кирилов, Ив. Василев, Нако Дойчев (Фил. Николов), Гошо Петков

В. „Нар. дело“, 24.4. 1986 г.: „… По-активни през първото полувреме бяха гостите. В 9-та мин. остър пробив на Петков завърши с подаване пред Попов и включилият се от дълбочина Васев отблизо изведе „Локомотив“ напред. Шест минути покъсно, отново при бърза контраатака, Петков се пребори със защитата на „Ч. море“, навлезе в наказателното поле и подаде на Васев. Последва удар и 2-0 за локомотивци.

След почивката играта се водеше предимно в полето на „Локомотив“. Черноморци притиснаха своя съперник и в 49-та мин. Дамянов отблизо намали. Варненските футболисти диктуваха хода на срещата и в 56-та мин Радев беше съборен в наказателното поле. Но Атанасов при изпълнението на дузпата би леко и вратарят Николов изби. До края на срещата надмощието на „Ч. море“ остана неоползотворено и „Локомотив“, спечелил с 2-1 продължава в ¼ финалите за КСА. ***Ив. Колев***“

„Черно море“ отпада от турнира.

***

В. „Нар. дело“, 15.1. 1986 г.: „Дългата футболна есен съкрати зимната почивка и още на 6 януари черноморци бяха на терена. Отдавана ваканцията не е била толкова кратка, но и много години зимнината им не е била толкова оскъдна. Мисълта и тревогата за подранилата пролет ги подгониха по-безпощадно и от взискателният Момчил Проданов, призован от Спас Киров за лекоатлетическа подготовка на отбора. … Кросове, футбол в зала, упражнения за сила и бързина – все познати тестове, които трябва да стабилизират физически и технически футболистите. „Играчите са запазили близо 80% от физическите си качества поради малката пауза“ –

1986

***„Resovia“ Rzeszów**, осн. 1905 г., обединява се през 1933 г. с футболния отбор на 17-ти пехотен полк под името WTCS, през 1967 г. се обединява с KS Bieszczady Rzeszów. През 1984-85 заема 11-то място в една от двете 2-ри лиги на 10 т. от първенеца „Стал“ Мелец, а през 1985-86 ще заеме 6-то място.*

Януари 1986 г., Георги Попов, Младен Дамянов, Милен Бакърджиев и Тинко Въжаров в Мелец, Полша

каза ми Спас Киров, което позволява до първите шампионатни мачове през февруари стопроцентово да се използват капацитетните възможности …

До тогава „Ч. море“ ще бъде 10 дни в отличната база на „Стал“ Мелец (отборът отпътува на 9 т. м.), където ще проведе и два контролни мача.

На 22 януари трябва да бъде у дома си, да усили тренировките, като ги разнообрази и с проверовъчни игри. Две вече са уговорени: на 25.1. в Шумен и на 29.1. в Търговище. Търсят се съперници за още две, като последното ще бъде на 6.2. До този ден трябва да бъде избистрен основния състав и неговите тактически предпочитания. … В отбора се завърнаха отбилите военната си служба Ив. Рашев, В. Ганчев и Б. Петков. С тях групата се оформи от 20 състезатели.

Спас Киров смята, че коренни промени не са необходими и че познатите ни футболисти имат възможност да изведат отбора в по-спокойни води. Той и помощникът му Стефан Богомилов (и двамата някога отлични нападатели!) искат да подобрят атаката, топката да не се задържа толкова дълго в средата на терена, което позволява на съперника да организира своята защита, а да се търсят атаки с по-дълги подавания, да изострят играта с по-бързото преодоляване на пространството, конструкторите на отбора да подобрят своята ефективност в предни позиции и по-често да бъдат сред голмайсторите…. Да се укрепи колективното самочувствие… ***Ст. Янев***“

***

В. „Нар. дело“, 23.1. 1986 г.:„Представителният футболен отбор на „Черно море“ беше в продължение на десет дни на зимна подготовка в Полша. Варненските футболисти тренираха в базата на „Стал“ в град Мелец и играха две приятелски срещи.

хх.1.1986 г., Мелец, **„Stal“ – „Ч. море“ 0-1**,
Голм.: 0-1 В. Ганчев

хх.1.1986 г., **„Resovia“ Rzeszów – „Ч. море“ 0-0**,

***

25.1.1986 г., ст. Ю. Гагарин, 14.30, контр., „Ч. море“ – „Мадара“ Шумен 3-3,

Голм.: Вер. Страшников, Ог. Радев – 2 (ЧМ); Евтимов – 3 (Шн)

26.1.1986 г., ст. Гранд хотел Варна, 15.00, контр., „Ч. море“ – „Берое“ 2-1,

Голм.: Н. Спасов, Т. Атанасов (ЧМ); Драголов (Бер)

1.2.1986 г., ст. Ч. море (Тича), 15.00, контр., „Ч. море“ – „Светкавица“ Тщ 3-1,

Голм.: Ог. Радев, Н. Спасов, Т. Атанасов (ЧМ); Трайков (Св)

***

16.2.1986 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 0-2 (0-1)**,

В. „Полет“, 17.2.1986 г.: „Ето какво ми съобщи снощи по телефона от столичния стадион „Локомотив“ м.с. Иван Василев: „На заледения терен нашият отбор се организира по-добре и с колективни усилия разумно разиграваше топката, търсейки възможности за атака. Резултатът бе открит в 7-та минута, когато Н. Спасов откраднa топката от локомотивската защита, изчака включването на Рафиев, пусна му я по диагонала и – 1:0. В 22-та мин. Рафиев преодоля отбраната, остана сам срещу Донев, но не

бе точен. В края на полувремето се откъсна и Юл. Спасов, и той се озова пред Донев, но…

Най-тежки бяха първите 20 минути на второто полувреме, когато „Локомотив“ масирано атакуваше нашата врата и пропусна своите шансове. После играта бе изравнена. Атанасов се справи с цялата защита, подаде пред опразнената врата, но Радев технично насочи топката… край нея! Радев се реабилитира с чудесен пас в 84 мин. като изведе Рафиев зад отбраната на домакините и – 2:0! „Заслужен успех след отлична игра!“ – това е мнението на познатите ни локомотивци Ат. Михайлов и Сп. Дебърски, с които наблюдавах мача.“ … ***Ст. Янев***“

23.2.1986 г., **„Ч. море“ – ЦФКА „Средец“ 1-0 (1-0)**,

В. „Нар. дело“, 25.2. 1986 г.: „Пролетното настъпление на „Черно море“ продължава. Това потвърди и втората му среща от подновеното първенство срещу „Средец“. Но веднага трябва да добавим, че победата дойде твърде трудно.

На много тежкия и наводнен терен на голямо изпитание бяха подложени физическите и тактическите качества на футболистите и отборите. Черноморци като че ли по-бързо и полесно се приспособиха към условията, печелеха борбата за първа топка, предугаждаха и предотвратяваха ходовете на своя съперник и закономерно през първата част наклониха везните в своя полза. Защитата беше сигурна. Въжаров обичайно се втурваше по фланга в помощ на предната линия, Каров, подпомаган от Марев, надделя над Пенев, а Диамандиев, заел мястото на десния защитник, успяваше да опази Ст. Младенов. Много добро впечатление остави изключително активната средна линия на черноморци – Бакърджиев, Атанасов, Юл. Спасов и Радев. А напред Рафиев бе постоянна заплаха за Велинов. Може да се съжалява, че само веднъж

1986

След 3 годишно „изгнание“ във втора лига, добре познатият ни отбор на „Стал“ Мелец е отново при майсторите, където през този сезон ще завърши на 11-то място.

23.2.1986 г., Р. Рафиев е изпреварил Рад. Здравков и е излязъл сам пред Г. Велинов (Средец)

1986

Томас Лафчис *(р. 6.8.1958 г.), 4 мача в „А“ РФГ през този сезон, юноша на „Левски-Спартак“, където е до 1979 г, след което играе в Гърция. Завръща се в България през 1985 г., като един от вратарите в подготовката на нац. отбора за СП'86, но както сам споделя пред в. „Блиц“, поради интриги не можел да заиграе нито във „Витоша“, нито в „Средец“. „След дълго време „без работа“, през пролетта на 1986 година преминах в „Черно море“. Там изкарах рекордно кратко време – ако не се лъжа от 8 март, до 14 април. Играх в няколко официални мача. През седмицата тренирахме в София четиримата вратари на националния отбор. Но последва нов удар по мен – беше отсечено, че понеже съм с гръцко гражданство, не мога да играя за България, въпреки че ФИФА беше разрешила този казус.“*

топката навести вратата на „Средец“ – в 21-та минута след грешка на Чавдаров Бакърджиев подаде на Рафиев и последният отблизо точно я насочи покрай вратаря. През първите 45 минути футболистите на „Средец“ изглеждаха неуверени, често се огъваха, средната им линия нямаше ясни идеи, въпреки активността на Г. Димитров.

След почивката черноморци, изразходвали много сили, твърде рано решиха да бранят минималното си предимство. „Средец“ се вдигна на щурм и пред вратата на „Черно море“ често вреше и кипеше. За щастие всичко завърши добре и след последния съдийски сигнал зрителите въздъхнаха с облекчение. Наистина трябва да поздравим състезателите на „Черно море“, че защитиха извънредно ценната и необходима победа. В същото време се налагат въпросите: това ли беше най-сполучливият начин да се опази победата и не премина ли твърде рано отборът изцяло в защита? Думата ни е, че „Черно море“ е отбор със значително по-големи възможности и по-високо самочувствие и като че ли не му приляга ролята само на бранещ се състав. Съдията Ст. Чакъров през втората част се увлече с някои обратни присъждания и с това още повече отежняваше положението на „Черно море“. … ***Ив. Колев***“

26.2.1986 г., **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 27.2. 1986 г.: „Не беше леко на футболистите от двата варненски представителя в „А“ РФГ, които трябваше да спорят по между си за двете точки: теренът на стадион „Юрий Гагарин“, макар и почистен, бе заснежен и хлъзгав и изискваше не само повече физически усилия, но и съсредоточеност, умение да се съобразят техническите прийоми с необичайната обстановка. Не беше по-леко и на многобройните зрители, които стоически издържаха на студа в желанието си да видят добра игра.

Този път спорът между „Спартак“ и „Черно море“ завърши наравно – 2:2, след една равностойна игра, доста привлекателна на моменти, с добри изпълнения на отделни футболисти. С повече желание двата отбора се бориха до почивката, докато след нея темпото обяснимо спадна. Още в първите моменти на срещата и черноморци, и техните символични „домакини“ се впуснаха в атаки: във втората минута пропусна Юл. Спасов, след минута го последва и Ив. Петров. В 10-та минута Ж. Господинов получи великолепен пас от дълбочина (от Найденов), нахлу устремно в наказателното поле, но бе спрян по непозволен начин. Господинов превърна отсъдената от съдията Б. Дочев дузпа в гол и „Спартак“ излезе начело – 1:0. На черноморци очевидно не им се понрави ролята на догонващи и на свой ред организираха няколко остри атаки, една от които завърши с хубав гол на Рафиев в 27-та минута. (**В. „Нар. спорт“, 27.2.1986 г.**: „… Юл. Спасов осигури зелена улица за Рафиев за изравнителния гол.“)

През второто полувреме двата отбора си размениха по още един гол. Отново спартаковци поведоха: Ж. Господинов изведе Трендафилов с точен пас зад черноморската защита и в 62-та минута младият футболист увенча добрата си игра с гол – 2:1. Само 15 минути по-късно отново Рафиев се възползва от едно разбъркване пред вратата на „Спартак“ и отблизо с глава възстанови равенството. (**В. „Нар. спорт“, 27.2.1986 г.**: „… Радев се пребори мъжки за една излизаща в аут топка и даде възможност на Рафиев отново да се разпише..“)

Играта на двата варненски отбора се отличаваше с коректност и това улесни съдийската тройка, чиито присъждания бяха точни. ***Тинко Трифонов***“

2.3.1986 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 0-3 (0-2)**,

В. „Нар. дело“, 4.3. 1986 г.: „Едва ли някой от малобройната публика на стадион „Ю. Гагарин“ в неделя се е съмнявал в лесната победа на домакините срещу свищовския „Академик“. Едва ли и самите футболисти на „Черно море“ са се съмнявали в „сигурните“ две точки („Академик“ досега нямаше победа на чужд терен). А тези две точки можеха да осигурят спокойствие на черноморци в борбата за оцеляване в групата.

Но неочакваното се случи: уж непретенциозният отбор на „Академик“

Рафи Рафиев „избухва“ със седем гола в пет последователни мача, но изгубва форма и отново остава в сянката на голмайстора Никола Спасов

1986

На 25.5.1986 г. в София, Стефка Костадинова изравнява световният рекорд на висок скок за жени от 207 см, поставен две години по-рано от сънародничката Людмила Антонова. Шест дена по-късно, на 31 май отново в София, тя преодолява 208 см и става едноличен притежател на новия рекорд. Костадинова е третата българка, световна рекордьорка в тази дисциплина, след Йорданка Благоева и Людмила Антонова и след още едно подобрение година по-късно ще се превърне в притежателка на един от най-дълго запазилите се, все още неподобрени рекорди в леката атлетика.

си позволи да изнесе на варненските футболисти лекция на тема „Как трябва да се воюва за победата" и се превърна в екзекутор за прекаленото самочувствие на черноморци. След поредицата силни игри варненци изглеждаха учудващо безпомощни: без необходимия нерв, без стръв към противниковата врата, без елементарен ред в средата на терена, с наивни пропуски пред собствената врата. Не бе възможно „Черно море" да победи „Академик" без усилия, а изглежда тъкмо на някакво чудо се надяваха неговите футболисти, след като почти през цялата среща не отправиха поне един сериозен удар към съперниковата врата. Нападателите (особено Н. Спасов) толкова често попадаха в капана на засадите, че не им останаха много възможности за пробив, средната линия даде рекордно количество брак в работата си, а увличащите се в атака защитници оголваха големи пространства, където устремно нахлуваха Михайлов и Стайков.

„Академик" спечели победата с колективните си действия, с безкомпромисната игра на защитниците, водени от високия Борисов; в средата на терена с вещина се разпореждаха Тренчев и Тосков, а Михайлов и Стайков имаха и още шансове пред вратата на Попов.

Истина е, че вторият гол студентите отбелязаха след неотсъдена очевидна засада, но едва ли това може да обясни необяснимо слабата игра на домакините. Головете за гостите отбелязаха Михайлов, Стайков и Реджев. ***Тинко Трифонов***"

9.3.1986 г., **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 4-2 (3-1)**,

В.„Нар. спорт", бр. 29, 10.3.1986 г.: „И на двата отбора тежаха „обици" от миналия кръг. На локомотивци те изглежда повече опъваха ушите и това ги караше с голямо старание и амбиция да търсят реабилитация пред своите привърженици. Макар че получиха гол още в „съблекалнята" („Черно море" поведе с 1:0 в 40-ата секунда!), те бяха непримирими, докато не обърнаха резултата в своя полза.

Много деен беше Ераносян, до почивката и Сотиров подклаждаше огъня с пробиви от фланга. Добре се потрудиха Садъков, Колев. Тази раздвижена атака на пловдивския отбор създаде проблеми на черноморци, които тяхната защита се оказа неспособна да решава. Марев и дебютантът от младежкия отбор Петков (на мястото на заболелия титуляр стопер Каров) не можаха да се сработят, а когато пробойните са в двойката централни защитници – корабът лесно потъва! При толкова наивни пропуски в тила на гостите в един момент се очертаваше изразителен резултат, но дузпата, която Колев би небрежно при 4:1, позволи на черноморци да поемат дъх. При тази игра 2:4 беше добър за тях резултат…

Сполучливо дебютира като ръководещ съдия в „А" РФГ Христо Тончев. ***Станко Стоянов***"

12.3.1986 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 0-0**,

В. „Нар. дело", 13.3. 1986 г.: „„Черно море" и „Дунав" направиха твърде много, за да ни убедят, че не заслужават по-добра съдба в шампионата. Особено през първото полувреме, когато играта беше без нерв, без идеи, без видимо желание да се търси промяна в ленивото темпо и в ленивите мисли. Дали решителният характер на срещата бе заличил всичко хубаво, което имат футболистите? До 26-та мин., когато Бранков изби изстреляната от Юл. Спасов топка в ъглов удар, вратарите бяха съвсем излишни на терена. Мимолетните творчески изблици на Атанасов, Бакърджиев, Радев и Диамандиев не срещнаха отзвук у партньорите им и играта си остана затворена между двете наказателни полета, макар и по-често в половината на гостите.

Там варненци прекараха и почти цялото второ полувреме. Сега Бранков имаше достатъчно занимания, намеси се в една дузина високо центрирани топки, не винаги достатъчно успешно, но срещу себе си имаше безпомощни стрелци, а и на два пъти защитниците избиваха топката от голлинията. В тези минути отбраната на гостите бе вдъхновявана от деветката Сюлейманов, който пое ролята на „метач" след контузията на Я. Присадников (Александров бе ориентиран на левия фланг). Богомилов не изпускаше от око Н. Спасов, неведнъж отклони топката, с

От 31.5. до 29.6.1986 г. в Мексико се провежда 13-то Световно първенство по футбол. България се пада в 1-ва група, заедно с отборите на Италия, Аржентина и Южна Корея. След престижен равен (1-1) срещу Италия при откриването на първенството с изравнителен гол на Наско Сираков в последните минути на мача, следва „безцветно реми" (1-1) срещу Южна Корея и още по-безцветна загуба с 0-2 срещу Аржентина на Марадона. Въпреки, че заема 3-то място в групата, България се класира за 1/8 финалите по силата на регламента, където след слаба игра е победена от домакините с 2-0. Голът със „странична ножица" на мексиканецът Негрете във вратата на Борислав Михайлов е описан като един от най-красивите, отбелязвани на ст. „Ацтека".

която водачът на варненското нападение излизаше на голова позиция. Но много по-често Н. Спасов улесняваше съперниците си: желанието му да излезе от стресовото състояние тази пролет преминава в припряност и от нея най-вече страда стрелбата му. С предишното си хладнокръвие вчера поне в три случая би изпратил топката в мрежата. Но най-непростим бе пропускът на Ог. Радев в 57-та мин. Атанасов проби гъстите защитни редици, върна умело топката към съотборника си, но от 6-7 м Радев не улучи вратата. Истина е, че през втората част на мача черноморци не изглеждаха така безразлични към това самоубийствено 0:0, че имаха огромното желание да изплуват до победата, но нямаше кой да им покаже вярната посока. В края на двубоя гостите най-после се престрашиха да видят отблизо новия вратар на варненци Лафчис, няколко пъти се стрелнаха край него и веднъж топката бе спряна от напречната греда! Домакините отвърнаха на това предизвикателство с нови пропуски пред Бранков и не особено убедителният съдия Б. Дочев сложи край на 90-минутните изтезания на терена и по трибуните при 0:0. … ***Ст. Янев***"

15.3.1986 г., **„Сливен" – „Ч. море" 1-0 (1-0)**,

В. Нар. спорт", бр. 32, 17.3.1986 г.: „Без наказаните Рашев и Стоянов, основни фигури в средата на терена, през целия мач „Сливен" не можа да установи познатата спойка между звената си. Голът на Демирев, след отлично извеждащ дълъг пас от дълбочина на Добрев, дойде навреме и би могъл да бъде последван от още попадения, ако импулсивният натиск на домакините докъм средата на полувремето бе материализиран от Вълков, Вълчев, Симеонов и отново от бързото им ляво крило Демирев. Но и преди това, и след това се видя отчетливо, че моряците от Варна бяха дошли тук не за да потъват в дъното на таблицата. С право ст. треньорът им Спас Киров бе печален от една загуба, която „Черно море" наистина не заслужаваше. Много направиха момчетата му в тази среща, само не и гол. Сътвориха дори куриоз – в 40-ата минута Радев се озова след двойно подаване на крачки от Йоргов, елиминира го и вместо да влезе с топката в опразнената врата, уверен че коженото кълбо е вярно насочено, остави страничният стълб да изиграе на него и на съотборниците му твърде лоша шега. Какво не става във футбола! Трябва да се отдаде дължимото и на сливенци, които не блестяха, но успяха да запазят крехката си преднина. ***Вик. Дойчинов***"

19.3.1986 г., **„Ч. море" – „Пирин" Бл. 2-0 (1-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 33, 20.3.1986 г.: „Прекомерно оределите редици на привържениците на черноморци преживяха още 44 тревожни минути, когато дойде голът на Дамянов, който подейства като балсам за пламналата от напрежение глава на домакините. Наистина беше им трудно да действат срещу защитата на пиринци, които се стараеха да й предадат здравината на пиринските канари. А черноморци чертаеха възможно най-сложни ребуси пред Стойков, без да успеят да намерят най-точното решение.

Следващите ходове след антракта показаха, че пиринци поразвижват пластовете на защитния си вал. А това помогна на черноморци да намерят себе си, да заиграят с повече движение, с повече точност, по-ефективно. Така Бакърджиев намери най-вярното продължение на една от многобройните атаки – 2:0. ***П. Герчев***"

22.3.1986 г., **„Витоша" Сф – „Ч. море" 3-1 (2-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 35, 24.3.1986 г.: „Сираков стреля мощно с глава, но се контузва – мигновено Лафчис шутира в тъч, а Цветков изпълнява страничното хвърляне към Марев под бурните аплодисменти на публиката. Този епизод ярко илюстрира спортсменския дух, който властва през цялата среща.

Сините държаха черноморската мишена под постоянен прицел, но направиха много пропуски. Лафчис (с определена вина за първия гол) спаси трудни топки, предотвратявайки една по-чувствителна загуба за своя отбор. Йорданов покри голям периметър, бе главен организатор на атаките, две от които сам завърши с глава, а бе близо и до хеттрик (удар с глава в гредата).

1986

22.3.1986 г., Юл. Спасов (ЧМ) и П. Петров (Вит)

***

„Динамо“ Киев спечелва КНК за втори път в историята си, след като побеждава „Атлетико“ Мадрид с 3-0 във финала, игран на 2.5.1986 г. в Лион.

***

„Реал“ Мадрид спечелва за втори пореден път купата на УЕФА, след като в два мача на разменено гостуване побеждава 1.ФК „Кьолн“ (5-1 в Мадрид и загуба с 0-2 в Кьолн)

Прави чест на варненци, че играха открито и нападателно, без дребни сметки и оставиха приятно впечатление сред зрителите. Атанасов на няколко пъти принуди Михайлов да покаже класата си, а Бакърджиев възнагради усилията на съотборниците си с ефектен гол.

След мача – Кирил Ивков („Витоша“): „Рядко друг отбор е играл така отворено на „Герена“, което разкри пред нас значителни свободни пространства за атака, но пропуските ни лишиха от по-изразителна победа.“ Спас Киров („Черно море“): „При 0:0 и 2:1 можехме да дадем друга насока на срещата. Очаквах повече от моите състезатели.“ … ***Р. Пайташев***“

30.3.1986 г., **„Ч. море“ – „Славия“ 2-2 (1-1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 38, 31.3.1986 г.: „Славистите с апетити за шампионската титла и черноморци с проблеми за оставането в групата бяха на едно равнище. С много нарушения в началото, гостите уточниха безпогрешно мерника на Б. Дочев за мъжествена игра и с твърдост на границите на позволеното печелеха почти всички единоборства с устремилите се към техните бранителни позиции варненци. При това „гъделът“ от добре организираните контраатаки не им бе чужд. Раницата с гол преднина за съперника още повече натежа. Черноморци почесто грешаха и по-трудно намираха пролуки в редиците на белите. Но гостите пък взеха като приспивателно немощта на варненското нападение и пробудилият се след толкова много мачове реализатор Н. Спасов възстанови равенството.

„Проблемите с резервните състезатели бяха подсилени от принудителната смяна на контузилия се Рафиев“ – каза старши треньорът на „Черно море“ Спас Киров за предприетата рокада на нападателите в своя отбор. –„Играта ни в атака остана далеч от очакваното, Радев – с болки в коляното – трябваше да издържи целия мач. Всъщност, спечелената точка преди срещата с другия претендент за титлата – „Тракия“ – само облекчи положението ни, но не решава проблема с оставането в групата. Неизвестните остават.“

До ценната точка за варненци се мина през още перипетии. Н. Спасов изведе отбора си напред, но младият Въжаров се уплаши от опита на отскубналия се от него Йончев и го събори в наказателното поле. Радков възстанови равенството. … ***П. Герчев***“

4.4.1986 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд. 1-2 (1-1)**,

В. „Нар. дело“, 5.4. 1986 г.: „Знаеше се, че този мач можеше да донесе спасение за домакините, но от неговия резултат зависеше до известна степен и съдбата на шампионската титла. И тъкмо в решителния момент черноморци направиха още една (може да се окаже и фатална!) крачка към… „Б“ група.

Срещата започна от лошо по-лошо за „Черно море“. Не бе изтекла втората минута, когато вратарят Попов направи елементарна грешка и центрирането на Георгиев достигна до Пашев. За голмайстора остана само да подложи крак – 0:1. Трудно е в такъв момент да намериш сили, за да обърнеш играта, но с цената на повече воля и мъжество, отколкото на майсторство, черноморци успяха да вземат инициативата. И резултатът не закъсня. Един отличен пас на Радев изненада пловдивската защита, зад нея изскочи Н. Спасов, който хладнокръвно реализира в 19-та минута – 1:1.

Можеха ли черноморци да доразвият успеха си? Отговор на този въпрос даде второто полувреме. Единствената смислена атака на домакините видяхме в самото му начало, когато Бакърджиев изведе Радев в отлична стрелкова позиция, но младият нападател не намери очерта-

Със своите 14 гола през този сезон, за трета поредна година Никола Спасов е голмайстор на отбора.

нията на вратата. Оттукнататък на терена имаше само един отбор и той бе „Тракия". Много подвижната му средна линия, острите нападатели, в чиито редици виждахме и хора от защитата, буквално натикаха черноморци в собствената им половина. И се заредиха една след друга възможности за тракийци (коя от коя по-добра). На два пъти Георгиев пропусна, Пашев намери гредата, за да се стигне до 68-та минута, когато след силен удар на Симов топката се спря в мрежата на Попов – 1:2. (**В. „Нар. спорт", 5.4.1986 г.**: „… Симов изстреля топката, тя рекушира в Пашев и коварно спря в мрежата на тръгналия към другия ъгъл Попов.")

Тракийци, които действаха много по-мощно, по-разнообразно и тактически правилно, веднага смениха темпото на играта, дръпнаха се назад и оставиха в разредената защита на домакините възможности за своите остриета. Ако Пашев бе малко по-съсредоточен, загубата на черноморци можеше да бъде и много по-тежка. А те не сториха до края на мача нищо, за да променят нещата.

Тази загуба на „Черно море" изправя отбора пред единствената възможност да спечели точка при гостуването си в Плевен срещу „Спартак". Дали черноморци ще съумеят да постигнат тази точка? Иска ни се да вярваме, че отборът ще намери сили и мъжество да воюва за нея на плевенския стадион. ***Тинко Трифонов***"

12.4.1986 г., **„Спартак" Пл – „Ч. море" 1-0 (0-0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 44, 14.4.1986 г.: „Изглежда, че не само в приказките стават чудеса, щом като „Спартак" успя да запази мястото си в елитната група. Още преди няколко кръга той бе „отписан" от нея, но нещата се завъртяха така, че срещата му с „Черно море" имаше съдбовно значение и за двата състава. И никой не си правеше илюзии, че битката помежду им ще бъде лека.

Със сериозни пробойни на много места черноморският кораб в началото създаде впечатление, че няма почти никакви шансове да доплува до успешен край. Но първоначалния натиск на домакините се оказа един фойерверк, който бързо угасна, а дефанзивната им игра понякога будеше недоумение! Вярно, че настойчивостта им бе по-голяма, но всичко това се разбиваше в здравия черноморски вълнолом. Все пак защитата на гостите бе матирана, след онзи поразяващ удар от движение на Тодоров, който практически запази мястото на „Спартак" в елитния ешелон.

Иначе футболът в този мач бе малко, но негово достойнство бе изключителната коректност на футболистите и от двата състава. Ще се запомни и още един факт: отличното ръководство на арбитъра Богдан Дочев, който свири последния си мач у нас. Това беше раздялата му със зеления терен, футболистите и зрителите! ***Ст. Кукуванов, Св. Обретенов***"

В откровенията си години по-късно, Спас Киров споделя, че се е съгласил на равен мач срещу „Славия" във Варна (2-2). Уговорка, за която по-късно е съжалявал, защото след това „Славия" дава мача на „Спартак" Плевен в Ихтиман (домакинския мач на „Славия" е игран в Ихтиман, поради наказание), с което на практика спасява съперника на „Ч. море" за отпадане от групата.

***

Купа Национален фонд за мир и солидарност:

След рано завършилото първенство е организиран този турнир с участието на 12 отбора от „А" РФГ, разделени в две групи по шест отбора.

„Ч. море" се пада в 1-ва група, заедно с отборите на „Витоша", „Спартак" Пл., „Локомотив" Пд., „Локомотив" Сф и „Пирин" Бл.

3.5.1986 г., Плевен, „Спартак" Пл – „Ч. море" 1-3 (0-1),

Голм.: 0-1 Ог. Радев 28' (дуз.), 1-1 Лазаров 53', 1-3 Ог . Радев 85', 88'

10.5.1986 г., Бл-град, „Пирин" – „Ч. море" 1-2 (0-1),

Голм.: 0-1 Ог. Радев 34', 0-2 Г. Стойчев 68', 1-2 Златинов 90'

17.5.1986 г., Варна, „Ч. море" – „Локомотив" Сф

Отборът на „Черно море“ (юноши мл. възраст), републикански вицешампион за сезон 1985-86, прави от ляво надясно: Анатоли Папанчев, Росен Василев, Найден Найденов – Нури, Георги Пандов, Илия Сърмов (тр.), Георги Щерев, Румен Донев, Димитър Йорданов и Дамян Николов, клекнали: Любомир Дамянов, Евгени Огнянов, Живко Величков, Анчо Моллов, Георги Милчев и Юлиян Нейчев

1986

На 7.5.1986 г в Севиля „Стяуа“ Букурещ става първият Източно-европейски отбор, спечелил КЕШ (ШЛ) след изненадваща победа над фаворита „Барселона“, след изпълнение на дузпи (0-0 в редовното време). Герой на мача е вратарят Хелмут Дукадам, който спасява всичките 4 дузпи, за краен резултат 2-0 в полза на „Стяуа“

2-0 (2-0),

Голм.: 1-0 Ив. Стоянов 35', 2-0 Ог. Радев 40'

24.5.1986 г., София, „Витоша“ – „Ч. море“ 1-0 (0-0),

Голм.: 1-0 Вълчев 85' (дуз.)

27.5.1986 г., Варна, „Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 1-3 (0-2),

Голм.: 0-1 Сотиров 13', 0-3 Карушев 40', 63', 1-3 Т. Атанасов 75' (дуз.)

„Ч. море“ се класира на 3-то място в групата след първенеца „Витоша“ и „Локомтив“ Пд.

Финалът между първенците от двете групи се играе на 1.6.1986 г. на ст. „Нар. армия“ в София:

„Витоша“ Сф – „Спартак“ Вн 4-2

***

След като става шампион на зона „Камчия“, отборът на юноши младша възраст играе две квалификации с първенци от другите зони, за място между последните четири на финалния турнир в гр. Толбухин.

Д. Йорданов: „Имахме много добър отбор. Станахме първи в зоната, след това елиминирахме „Дунав“ Русе и мисля, че беше „Шумен“, за да се класираме между четирите най-добри. Мачовете бяха на неутрален терен. Другите три класирали се отбори бяха „Пирин“ Благоевград, „Локомотив“ Пловдив и „Враца“. В първия мач победихме „Локомотив“ Пд (4-2), след това поведохме на „Пирин“ и стояхме добре в мача. Създадохме много положения, но не ги вкарахме и накрая ни „обърнаха“ с 2-1. В последният мача с „Враца“ завършихме 0-0, но владеехме изцяло играта и пак не успяхме да вкараме поне едно от многото положения, при победа над тях ставахме шампиони. Така, накрая завършихме втори, след „Пирин“.

Другите резултати са „Враца“ – „Пирин“ 1-1, „Локомотив“ Пд – „Враца“ 3-2 и „Пирин“ – „Локомотив“ Пд 1-1.

Класиране: 1. „Пирин“ Бл. 4 т. 4-3, 2. „Ч. море“ 3 т. 5-4, 3. „Локомотив“ Пд 3 т. 6-7, 4. „Ботев“ Вр. 2 т. 3-4.

Тодор Марев

Все по-ярко на футболния хоризонт се открояват контурите на „Мундиал'86". Но това не пречи на привържениците на кръглата топка у нас да продължават коментарите си около завършилия шампионат. Както винаги, така и сега във Варна се водят оживени спорове, изказват се мнения и хипотези, отправят се поздравления и критики по адрес на двата варненски отбора. Като има предвид интереса към представянето на двата състава и решенията на Политбюро на ЦК на БКП за коренен прелом на българския футбол, а така също и програмата на ЦК на ДКМС, в. „Полет" започна разговор с капитаните и секретарите на комсомолските дружества. На вниманието на нашите читатели предлагаме диалога с капитана на ФК „Черно море" Тодор Марев и комсомолския секретар Милен Бакърджиев. В срещата взе участие и първият заместник-председател на клуба Иван Тошев. Необходимо е да се поясни, че в началото на първенството се водиха разговори с всички състезатели. Дори ориентацията беше 3-6 място. „Започнахме добре – казва Ив. Тошев – но след това дойдоха несполуките. Пропиляхме нашите възможности…" Явно отборът не бе в състояние, а и не е по вкуса му да се застъпи за своята съдба (както това направиха някои състави) в последните три кръга. Но това в никакъв случай не може да служи като оправдание за случилото се. Може би не трябва да се подценяват и немалкото нерешени лични проблеми, невъзможността да се използват пълноценно всички футболисти и пр.

„Полет": Имаше ли нещо, което да действа като спирачка в редиците на отбора?

Т. Марев: Намирахме се в неизгодна позиция. Трябваше да правим нов отбор. От друга страна, изразходвахме много нерви и усилия в последните две години, за да не стане това, което се случи накрая на шампионата, и срещу което се борихме със собствени сили.

М. Бакърджиев: Имахме една цел – оставане в групата. Въпреки големите трудности, които срещнахме, колективът показа на какво е способен в решителни битки. Но се оказа, че всеки един поотделно стои на равнище, но по време на мач е на „друго равнище".

„Полет": Смятате ли, че е трудна за изпълнение рецептата на „Берое"?

М. Бакърджиев: Ние видяхме резултатите на „Берое" като готов продукт и се възхищаваме от бойкостта на неговите играчи. Ние не знаем как е постигнат той и как се е постигнало това – да играят непрекъснато на върха на своите възможности.

„Полет": Къде се крият корените на непостоянството във вашата игра?

М. Бакърджиев: Ако се гледа откъм страната на спортно-физическата форма, в това отношение нямаме проблеми…

Милен Бакърджиев

Т. Марев: Ако се разбере защо сме играли непостоянно, ще се разбере и защо стигнахме до това положение в шампионата. Едно е вярно, че не може да се побеждава, когато в един мач се играе с 5-6 души.

„Полет": Каква е помощта на по-опитните състезатели?

Т. Марев: Те се събират и уточняват някои варианти по маниера на игра. Един от друг черпим сили. И всеки дава някаква идея, която пък поражда вдъхновение. Например „Тракия" играе с две крила и в средата няма човек. Предложихме вариант „без стопер", който се оказа успешен. Срещу „Спартак" (Пл) пък мислихме как да се неутрализира Пл. Гетов. Изборът на Страшников се оказа удачен.

„Полет": „Черно море" е на пето място по посочените жълти картони?

Т. Марев: Ние сме мек отбор и някоя проява, добила по-твърд оттенък, веднага се вижда и санкционира от съдиите. Имам посочени четири картона, но само един от тях според мен е заслужен. Има три-четири отбора, които с твърда, груба игра си остават в групата.

„Полет": А ако бяхте играли грубо, щяхте ли да останете?

Т. Марев: Способността да играеш технично е нагласа, талант. Но да играеш грубо също трябва да имаш талант. Може би нашият отбор трябва да бъде балансиран. Имаме хора, които правят играта, но нямаме играчи, които да рушат играта на противника, да играят брутално. Могат ли да бъдат груби Страшников, Радев…

М. Бакърджиев: С нашата честност станахме нарицателни.

„Полет": Имаше традиция отборът да играе силно срещу силни противници?

Т. Марев: Сега по същество сме нов състав, но традицията не е забравена.

М. Бакърджиев: По-точно нейното начало го положихме в срещата си със „Средец".

(Разговора подготви за печат Ст. Димитров)

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1985-86 г.

(бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Ю. Гагарин“)

17.8.1985 г., 1 кр., Ст. Загора, **„Берое“ – „Ч. море“ 3-0 (1-0)**, съдия: Бог. Дочев, 9 000 зр.
„Берое“: Ивко Ганчев, Ил. Илиев, Стойко Стойков, Кольо Ганев, Кънчо Кашеров, Теньо Минчев, Й. Митев (34‘ Танко Танев), Пл. Липенски, Мюмюн Кашмеров, Стоян Бончев, Петко Мароков (70‘ Ст. Динев)
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Вал. Каров, Вер. Страшников (59‘ Мл. Дамянов), Ог. Радев, Ив. Стоянов, Т. Атанасов, Юл. Спасов
Голм.: 3-0 Кашмеров 10‘, 68‘, 86‘
ЖК: Бончев (Бер); Тин. Въжаров (ЧМ)

21.8.1985 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2-0 (0-0)**, съдия: Н. Йонов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников (70‘ Ив. Стоянов), М. Бакърджиев (86‘ Н. Хамидов), Юл. Спасов, Ог. Радев, Мл. Дамянов
„Етър“: Игн. Младенов, Ил. Киряков, Хр. Михайлов, Кр. Калчев, Ем. Димитров, Триф. Иванов, Митко Аргиров (70‘ Вал. Игнатов), Н. Велков, Сашо Христов (62‘ Ивн Младенов), Зах. Минчев, Г. Цингов
Голм.: 1-0 М. Бакърджиев 51‘, 2-0 Т. Атанасов 56‘ (псу)
Пропусната дузпа: 84‘ Т. Атанасов (ЧМ)

31.8.1985 г., 3 кр. Враца, ст. Хр. Ботев, **„Враца“ – „Ч. море“ 2-1 (2-0)**, съдия: П. Кънапиев, 6 000 зр.
„Враца“: Ил. Вълов, Вал. Цветанов, Т. Гарев, Б. Страшимиров, Ив. Радославов, Рос. Съботинов, Ив. Стоянов, Цв. Данов (77‘ Юри Николов), Ем. Маринов, Юл. Емилов, Пл. Кръстев (89‘ Серьожа Димитров)
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Т. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Кр. Диамандиев, М. Бакърджиев, Юл. Спасов (46‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев, Мл. Дамянов (46‘ Вер. Страшников)
Голм.: 2-0 Маринов 16‘, 32‘, 2-1 Вер. Страшников 71‘
ЖК: Тин. Въжаров (ЧМ)

8.9.1985 г., 4 кр., Варна, 17.30, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 4-0 (1-0)**, съдия: Ст. Чакъров, 4 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев (82‘ Р. Рафиев), Н. Спасов (82‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев, Юл. Спасов
„Локомотив“ Сф: Н. Донев, Ал. Дудов, Пав. Дочев, Д. Васев, Вал. Дамянов, Рад. Станков, Гошо Петков (45‘ Ал. Бончев), К. Метков, Бойчо Величков, Ив. Василев (62‘ Марчо Богданов), Стойчо Стоев
Голм.: 1-0 Юл. Спасов 43‘, 2-0 Вер. Страшников 52‘, 4-0 Н. Спасов 62‘ (дуз.), 82‘
ЖК: Донев, Стоев (Лок)

15.9.1985 г., 5 кр., София. ст. Н. армия, 17.30, **ЦФКА „Средец“ – „Ч. море“ 4-2 (3-2)**, съдия: К. Борисов, 12 000 зр.
„Средец“: Г. Велинов, Нед. Младенов, Альоша Андонов, Мет. Томанов, Ал. Чавдаров, Рад. Здравков, Ил. Войнов, Г. Славков, Лъч. Танев, Кр. Безински (88‘ Л. Пенев), Стойчо Младенов
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников (78‘ Р. Рафиев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Танев 12‘, 1-1 Ог. Радев 26‘, 1-2 Н. Спасов 34‘, 2-2 Танев 42‘, 3-2 Войнов 44‘, 4-2 Младенов 87‘
ЖК: Св. Светозаров, Н. Спасов (ЧМ)

29.9.1985 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 3-0 (2-0)**, съдия: Вел. Цончев, 15 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников (83‘ Р. Рафиев), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов (83‘ Ив. Стоянов)
„Спартак“ Вн: Кр. Зафиров, Рум. Димов, Ас. Михайлов (33‘ Я. Богомилов), Нияз. Исмаилов, Сашо Борисов, Д. Диев, Мил. Янков, Б. Гьорев (46‘ Д. Трендафилов), Пл. Казаков, Ж. Господинов, Ст. Найденов
Голм.: 1-0 Ог. Радев 1‘, 2-0 Н. Спасов 9‘, 3-0 Т. Марев 52‘
ЖК: Св. Светозаров, Кр. Диамандиев (ЧМ); Исмаилов (Сп)

6.10.1985 г., 7 кр., Свищов, **„Академик“ – „Ч. море“ 5-3 (1-1)**, съдия: Конст. Пързулов, 8 000 зр.
„Академик“ Св.: К. Пейчев, Г. Андреев, Д. Иванов, Ем. Асенов, Т. Тодоров, Н. Москов, Ив. Михайлов, Ив. Илчев, Мариян Кирчев (81‘ Ил. Реджев), Й. Тосков, Боян Стайков (60‘ Д. Методиев)
„Ч. море“: Г. Попов, Тин. Въжаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Кр. Диамандиев (73‘ Р. Рафиев), Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Марев 14‘ (автг), 1-1 Ог. Радев 19‘, 2-1 Тосков 49‘, 3-1 Кирчев 60‘, 3-2 Н. Спасов 62‘, 4-2 Москов 63‘ (дуз.), 4-3 Ог. Радев 68‘, 5-3 Методиев 89‘
ЖК: Андреев, Асенов (Ак); Т. Марев, Н. Спасов, Р. Рафиев (ЧМ)

13.10.1985 г., 8 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 0-2 (0-1)**, съдия: Д. Шарлачки, 6 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев (72‘ Р. Рафиев), Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов
„Локомотив“ Пд: Г. Тенев, Г. Ташев, Г. Текелиев, Г. Карушев, Ив. Беделев, Ат. Маринов (86‘ Рум. Стайков), Хр. Сотиров, Аян Садъков, Ед. Ераносян, Хр. Колев, Федя Миков (81‘ Л. Бурнарски)
Голм.: 0-1 Ераносян 45‘, 0-2 Сотиров 90‘

19.10.1985 г., 9 кр., Русе, **„Дунав“ – „Ч. море“ 2-1 (1-1)**, съдия: Б. Александров, 5 000 зр.
„Дунав“: Л. Бранков, В. Симеонов, Н. Боянов, Яни Присадников, Еш. Сюлейманов, Ал. Александров, Диян Ангелов, Хр. Присадников (7‘ Б. Димитров), Др. Енчев, Ил. Кирчев (63‘ Б. Богомилов), Мир. Миронов
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Ог. Радев, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (77‘ Ив. Стоянов), Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Кирчев 22‘, 1-1 Н. Спасов 44‘, 2-1 Енчев 59‘
ЖК: Александров, Ангелов (Дун)

26.10.1985 г., 10 кр., Варна, 15.00, **„Ч. море“ – „Сливен“ 3-1 (2-1)**, съдия: Ат. Стойнов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров (87‘ Н. Хамидов), Кр. Диамандиев (70‘ Ив. Стоянов), Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов
„Сливен“: Данчо Йоргов, Пл. Проданов, Н. Арабов (68‘ Ал. Данков), Ненко Кънев, В. Сантуров, П. Рашев, Ил. Христов (30‘ Цонко Симеонов), Г. Стоянов, Ив. Вълчев, Тенко Добрев, Демир Демирев
Голм.: 1-0 Ог. Радев 5‘, 2-0 Н. Спасов 27‘ (дуз.), 2-1 Демирев 39‘, 3-1 Кр. Диамандиев 68‘
ЖК: Тин. Въжаров, Ог. Радев (ЧМ); Проданов (Сл)

3.11.1985 г., 11 кр., Благоевград, **„Пирин“ – „Ч. море“ 2-1 (0-0)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 6 000 зр.
„Пирин“ Бл.: К. Стойков, Венц. Гочев, Н. Гавалюгов, Ив. Георгиев, Т. Кръжанов, Ив. Лардев (45‘ Ат. Ласков), Вл. Каракичев (77‘ Й. Богдански), Евг. Облаков, Й. Костов, Венц. Динев, П. Михтарски
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Н. Хамидов, Вал. Каров (75‘ Кр. Диамандиев), Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев (82‘ Ив. Стоянов), Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Михтарски 51‘, 1-1 Н. Спасов 56‘ (дуз.), 2-1 Костов 65‘

20.11.1985 г., 12 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – „Витоша“ Сф 1-2 (1-1)**, съдия: Вес. Миланов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Т. Атанасов, Вер. Страшников, М. Бакърджиев (75‘ Ив. Стоянов), Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов
„Витоша“ Сф: Вл. Делчев, Кал. Банков, Кр. Коев, П. Петров, Н. Илиев, Стоил Георгиев, Руси Гочев, Рум. Чарлов (60‘ Пл. Цветков), Бож. Искренов, Г. Йорданов, Н. Тодоров (72‘ Мих. Вълчев)
Голм.: 0-1 Петров 17‘ (дуз.), 1-1 Н. Спасов 40‘ (дуз.), 1-1 Гочев 75‘
ЖК: Т. Марев (ЧМ); Искренов (Вит)

23.11.1985 г., 13 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 7-1 (4-0)**, съдия: Н. Йонов, 3 000 зр.
„Славия“: Ант. Ананиев, Павл. Димитров, Ив. Хайдарлиев, Вал. Греков, Ивл Венков, Г. Илиев, Цв. Йончев (76‘ Ил. Карадалиев), Ил. Алиев, Ив. Писков (46‘ П. Александров), Пл. Симеонов, Мл. Радков
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров (63‘ Вал. Николов), Кр. Диамандиев (46‘ Р. Рафиев), Т. Атанасов, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев, Н. Спасов, Ог. Радев, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Алиев 5‘, 3-0 Светозаров 20‘ (автг.), 24‘ (автг.), 5-0 Алиев 33‘ (дуз.), 54‘ (дуз.), 5-1 Юл. Спасов 64‘, 7-1 Александров 78‘, 85‘
ЖК: Димитров (Сл); Т. Марев (ЧМ)

30.11.1985 г., 14 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 4-1 (1-1)**, съдия: Ив. Иванов, 6 000 зр.
„Тракия“: Д. Вичев (80‘ Мил. Каратанчев), Триф. Пачев, Д. Младенов, Бл. Блангев, Запрян Раков, Мар. Бакалов, Рум. Юруков (59‘ Мирко Минчев), В. Симов, Г. Георгиев, П. Зехтински, Ат. Пашев
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Тин. Въжаров, Кр. Диамандиев, Ог. Радев, Вер. Страшников (72‘ Ив. Стоянов), Мил. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев, Юл. Спасов
Голм.: 1-0 Пашев 15‘, 1-1 Ог. Радев 29‘, 2-1 Георгиев 55‘, 3-1 Пашев 58‘ (дуз.), 4-1 Зехтински 85‘
Пропусната дузпа: 28‘ Н. Спасов (ЧМ)

8.12.1985 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 2-1 (2-1)**, съдия: Т. Колев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Т. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников (87‘ Юл. Спасов), М. Бакърджиев (46‘ Р. Рафиев), Н. Спасов, Ог. Радев, Кр. Диамандиев
„Спартак“ Пл: Вен. Николов, Венчо Съботинов, Пл. Тачев, Юл. Гарев, Цв. Цветков, Д. Тодоров, Кр. Лазаров (49‘ Г. Цветанов), Милко Гавраилов, Анг. Маринов, Ем. Цветанов, Пл. Гетов
Голм.: 1-0 Т. Атанасов 18‘, 1-1 Гетов 29‘, 2-1 Т. Атанасов 32‘ (дуз.)
ЖК: Цветанов (Сп)

11.12.1985 г., 16 кр., Варна, 14.00, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. 3. 1-2 (0-2)**, съдия: Нед. Тахтаджиев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров (69‘ Р. Рафиев), Т. Атанасов, Вер. Страшников, Ив. Стоянов (46‘ Юл. Спасов), Н. Спасов, Ог. Радев, Кр. Диамандиев
„Берое“: Ивко Ганчев, Ил. Илиев, Петко Тенев, Кънчо Кашеров, Пл. Липенски, Й. Митев, Вен. Сивриев, Стоян Бончев (69‘ Ст. Динев), Мюм. Кашмеров, Теньо Минчев, Петко Мароков (89‘ Хр. Белчев)
Голм.: 0-1 Минчев 22‘, 0-2 Митев 44‘, 1-2 Н. Спасов 54‘ (псу)

14.12.1985 г., 17 кр., В. Търново, **„Етър“ – „Ч. море“ 3-1 (1-0)**, съдия: Д. Димитров, 1 000 зр.
„Етър“: Игн. Младенов, Ем. Димитров, Ст. Лъхчиев, Кр. Калчев, Ивн Младенов, Г. Трендафилов (81‘ Ив. Грудев), Митко Аргиров, Н. Велков, Ил. Киряков, Зах. Минчев (64‘ Сашо Христов), Г. Цингов
„Ч. море“: Г. Попов (68‘ Г. Костов), Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Кр. Диамандиев, Н. Спасов, М. Бакърджиев (68‘ Р. Рафиев), Юл. Спасов
Голм.: 3-0 Аргиров 44‘ (дуз.), 60‘, 75‘, 3-1 Р. Рафиев 85‘
ЖК: Калчев, Трендафилов, Минчев (Ет)

22.12.1985 г., 18 кр., Варна, 14.00, **„Ч. море“ – „Враца“ 7-0 (2-0)**, съдия: Ст. Чакъров, 500 зр.
„Ч. море“: Г. Костов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Юл. Спасов, Р. Рафиев, Н. Спасов, Ог. Радев (67‘ Мл. Дамянов), Кр. Диамандиев (60‘ М. Бакърджиев)
„Враца“: Ил. Вълов (65‘ Дан. Маринов), Вал. Цветанов, Венц. Божилов, Т. Гарев, Б. Страшимиров, Ем. Очев, Ив. Стоянов, Цв. Данов (66‘ Рос. Съботинов), Ем. Маринов, Д. Ефремов, Ил. Войнов
Голм.: 1-0 Юл. Спасов 27‘, 2-0 Ог. Радев 34‘, 4-0 Р. Рафиев 51‘, 60‘, 5-0 Т. Атанасов 73‘, 6-0 М. Бакърджиев 73‘, 7-0 Н Спасов 74‘

16.2.1986 г., 19 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 0-2 (0-1)**, съдия: П. Кънапиев, 3 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Н. Донев, Ал. Дудов, Вл. Лалов, Д. Васев, Вал. Дамянов, Гошо Петков, Ал. Бончев, К. Метков (46‘ Б. Илиев), Ив. Василев, Б. Величков, Стойчо Стоев
„Ч. море“: Г. Попов, Ог. Радев, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Юл. Спасов (79‘ Вер. Страшников), М. Бакърджиев (88‘ Ив. Рашев), Н. Спасов, Р. Рафиев, Кр. Диамандиев
Голм.: 0-2 Р. Рафиев 7‘, 82‘

23.2.1986 г., 20 кр., Варна, 14.30, **„Ч. море“ – ЦФКА „Средец“ 1-0 (1-0)**, съдия: Ст. Чакъров, 20 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Ог. Радев, Т. Марев, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Юл. Спасов, Мил. Бакърджиев, Н. Спасов (82‘ Вер. Страшников), Р. Рафиев, Кр. Диамандиев
„Средец“: Г. Велинов, Н. Младенов, Р. Здравков, Кр. Безински, Г. Димитров, Анг. Червенков, Ем. Костадинов, Ал. Чавдаров, Л. Пенев, Кост. Янчев; Стойчо Младенов
Голм.: 1-0 Р. Рафиев 21‘
ЖК: Т. Марев, Т. Атанасов (ЧМ); Пенев (Ср)

26.2.1986 г., 21 кр., Варна, **„Спартак“ Вн – „Ч. море“ 2-2 (1-1)**, съдия: Бог. Дочев, 7 000 зр.
„Спартак“: Кр. Зафиров, Ради Радомиров, Я. Богомилов, Д. Диев, Сашо Борисов, Рум. Димов (74‘ Б. Гьорев), М. Демирев (82‘ К. Христов), Д. Трендафилов, Ив. Петров, Ж. Господинов, Ст. Найденов
„Ч. море“: Г. Попов, Ог. Радев, Св. Светозаров, Т. Въжаров, Вал. Каров (82‘ Бойко Петков), Т. Атанасов, Юл. Спасов, М. Бакърджиев, Н. Спасов (61‘ Вер. Страшников), Р. Рафиев, Кр. Диамандиев
Голм.: 1-0 Господинов 10‘ (дуз.), 1-1 Р. Рафиев 26‘, 2-1 Трендафилов 61‘, 2-2 Р. Рафиев 73‘

2.3.1986 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Св. 0-3 (0-2)**, съдия: Ат. Стойнов, 1 500 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Ог. Радев, Св. Светозаров, Тин. Въжаров, Вал. Каров, Т. Атанасов, Юл. Спасов (46‘ Вер. Страшников), М. Бакърджиев, Н. Спасов, Р. Рафиев (57‘ Кр. Лечев), Кр. Диамандиев
„Академик“ Св.: Ботьо Ботев, Г. Андреев, Д. Иванов, Ем. Асенов, Т. Тодоров, Й. Маринов (70‘ Ил. Реджев), Ив. Михайлов, Сер. Христов, Лозан Тренчев (80‘ Мариян Кирчев), Й. Тосков, Боян Стайков
Голм.: 0-1 Михайлов 16‘, 0-2 Стайков 36‘, 0-3 Реджев 70‘

1985-86		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	Берое		3:2	1-0	1-0	1-0	1-1	2-1	1-0	2-0	3-1	4-0	4-1	2-0	1-0	3-0	1-0
2.	Трак	8:1		2:0	3:1	3:1	6:1	2:2	3:1	1:0	4:1	5:2	6:1	1:0	7:2	4:1	5:0
3.	Слав	5-2	3-1		1-2	1-1	3-1	9-0	0-0	1-0	5-1	4-0	1-0	2-0	0-1	7-1	1-0
4.	Сред	4-2	2-3	0-1		1-2	3-0	3-0	2-0	0-3	2-0	6-1	5-1	2-1	6-1	4-2	6-0
5.	Витш	2-3	1-0	2-2	1-3		3-0	0-1	1-0	2-0	5-1	1-0	3-6	3-0	6-0	3-1	6-1
6.	Слив	0-0	0-3	4-0	1-0	1-1		4-2	2-1	1-1	3-1	2-0	3-2	3-1	4-2	1-0	5-0
7.	ЛокП	1-0	1-1	2-4	0-2	1-3	3-2		1-0	2-2	4-2	3-0	2-1	3-1	2-3	4-2	3-1
8.	СпВн	1-1	2-1	1-0	1-1	1-1	0-1	2-0		2-1	1-0	2-0	1-1	3-1	1-0	2-2	3-2
9.	ЛокС	1-4	3-1	3-1	4-1	0-0	1-1	3-1	2-0		1-1	3-1	4-1	3-0	3-2	0-2	3-1
10.	Етър	1-2	2-2	2-2	1-0	1-1	4-1	4-1	0-2	5-1		3-1	6-1	2-0	2-1	3-1	2-1
11.	АкСв	1-0	1-1	1-0	1-0	3-1	1-1	2-3	1-1	2-0	1-1		3-1	1-0	4-1	5-3	2-0
12.	Враца	0-2	4-0	1-2	1-1	3-1	2-0	1-0	0-1	1-2	3-0	3-0		1-1	2-0	2-1	2-0
13.	Пирин	3-2	0-0	0-4	1-2	1-0	1-1	1-0	1-1	1-1	6-1	1-0	1-1		3-1	2-1	5-0
14.	СпПл	2-2	0-4	2-1	0-2	3-1	2-0	0-3	1-1	2-1	1-2	1-0	1-1	1-0		1-0	0-0
15.	ЧМ	1-2	1-2	2-2	1-0	1-2	3-1	0-2	3-0	4-0	2-0	0-3	7-0	2-0	2-1		0-0
16.	Дунав	0-2	1-1	0-1	3-1	0-1	1-1	0-3	2-0	2-1	0-2	3-2	2-0	5-2	2-1	2-1	

ЖК: Маринов (Ак)

9.3.1986 г., 23 кр., Пловдив, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 4-2 (3-1)**, съдия: Хр. Тончев, 10 000 зр.
„Локомотив“: Г. Тенев, Г. Ташев, Ив. Беделев, Бог. Тилев (73‘ Рум. Стайков), Ат. Маринов, Кр. Костов (88‘ Федя Миков), Хр. Сотиров, Аян Садъков, Ед. Ераносян, Хр. Колев, Г. Карушев
„Ч. море“: Томас Лафчис, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Тин. Вължаров, Бойко Петков, Т. Атанасов, Кр. Лечев, Ог. Радев, Н. Спасов, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (22‘ Мл. Дамянов) (67‘ Юл. Спасов)
Голм.: 0-1 Ог. Радев 1‘, 1-1 Ераносян 13‘, 2-1 Колев 15‘ (дуз.), 3-1 Сотиров 27‘, 4-1 Ераносян 51‘, 4-2 Т. Атанасов 63‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: 55‘ Колев (Лок)

12.3.1986 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 0-0**, съдия: Бог. Дочев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Томас Лафчис, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Тин. Вължаров, Бойко Петков (79‘ Ив. Рашев), Т. Атанасов, Кр. Лечев (60‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев, Н. Спасов, М. Бакърджиев, Юл. Спасов
„Дунав“ Рс: Л. Бранков, В. Симеонов, Ал. Александров, Яни Присадников (11‘ Диян Ангелов), Б. Богомилов, Н. Боянов (46‘ Др. Енчев), Зарко Мачев, Б. Димитров, Еш. Сюлейманов, Хр. Присадников, Мир. Миронов
ЖК: Т. Атанасов (ЧМ); Боянов, Мачев (Дун)
ЧК: 60‘ Мачев (Дун)

15.3.1986 г., 25 кр., Сливен, **„Сливен“ – „Ч. море“ 1-0 (1-0)**, съдия: Ст. Чакъров, 7 000 зр.
„Сливен“: Данчо Йоргов, Пл. Проданов, Н. Арабов, Ненко Кънев, В. Сантуров, К. Кирилов, Вал. Вълков (46‘ Й. Лечков), Ив. Вълчев, Цон. Симеонов, Тенко Добрев, Демир Демирев
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Тин. Вължаров, Бойко Петков, Т. Атанасов, Кр. Лечев, Ог. Радев, Н. Спасов, М. Бакърджиев (82‘ Юл. Спасов), Мл. Дамянов
Голм.: 1-0 Демирев 16‘
ЖК: Проданов (Сл)

19.3.1986 г., 26 кр., Варна, 15.30, **„Ч. море“ – „Пирин“ Бл. 2-0 (1-0)**, съдия: Ант. Василев, 1 200 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Бойко Петков, Тин. Вължаров, Юл. Спасов, Т. Атанасов, Мл. Дамянов, Ог. Радев (76‘ Св. Светозаров), Н. Спасов, М. Бакърджиев, Р. Рафиев (70‘ Кр. Лечев)
„Пирин“ Бл.: К. Стойков, Венц. Гочев, Й. Мурлев, Ив. Георгиев, Т. Кръжанов, Н. Гавалюгов, Венц. Динев (46‘ Вл. Каракичев), Ат. Ласков (78‘ Н. Петрунов), Й. Костов, Хр. Златинов, П. Михтарски
Голм.: 1-0 Мл. Дамянов 44‘, 2-0 М. Бакърджиев 52‘

22.3.1986 г., 27 кр., София, ст. Левски, **„Витоша“ Сф – „Ч. море“ 3-1 (2-0)**, съдия: П. Къналиев, 8 000 зр.
„Витоша“: Б. Михайлов, Кр. Коев, Ант. Здравков, П. Петров, Н. Илиев, Д. Марков, Рос. Крумов (72‘ Н. Тодоров), Наско Сираков (25‘ Рум. Чарлов), Мих. Вълчев, Пл. Цветков, Г. Йорданов
„Ч. море“: Томас Лафчис, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Тин. Вължаров, Бойко Петков, Т. Атанасов, Юл. Спасов (76‘ Ив. Стоянов), Ог. Радев, Н. Спасов, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов
Голм.: 1-0 Йорданов 20‘, 2-0 Вълчев 39‘ (дуз.), 2-1 М. Бакърджиев 47‘, 3-1 Йорданов 72‘

30.3.1986 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ 2-2 (1-1)**, съдия: Бог. Дочев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Томас Лафчис, Кр. Диамандиев, Т. Марев, Тин. Вължаров, Бойко Петков, Т. Атанасов, Мл. Дамянов, М. Бакърджиев, Ог. Радев, Св. Светозаров, Р. Рафиев (13‘ Н. Спасов)
„Славия“: Ант. Ананиев, Жеко Андреев, Ив. Хайдарлиев, Й. Костов, Ивл Венков, Г. Илиев, Ив. Писков, Мл. Радков, П. Александров (55‘ П. Божков), Пл. Симеонов, Хр. Денчев (46‘ Цв. Йончев)
Голм.: 0-1 Денчев 11‘, 2-1 Н. Спасов 30‘, 73‘, 2-2 Радков 84‘ (дуз.)

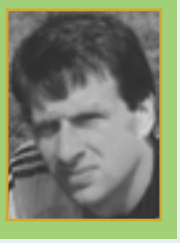
4.4.1986 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд. 1-2 (1-1)**, съдия: Вел. Цончев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Г. Попов, Св. Светозаров, Т. Марев, Тин. Вължаров, Кр. Диамандиев, (74‘ Вер. Страшников), Т. Атанасов, Юл. Спасов, Ог. Радев, Н. Спасов, М. Бакърджиев, Мл. Дамянов
„Тракия“ Пд: Д. Вичев, Триф. Пачев, Д. Младенов, Бл. Блангев, Запрян Раков, Мар. Бакалов, Кост. Костадинов, В. Симов, Г. Георгиев (88‘ Рум. Юруков), П. Зехтински, Ат. Пашев (86‘ Слав. Хорозов)
Голм.: 0-1 Пашев 11‘, 1-1 Н. Спасов 19‘, 1-2 Симов 67‘
Ж.К.: Н. Спасов, Юл. Спасов (ЧМ)

12.4.1986 г., 30 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1-0 (0-0)**, съдия: Бог. Дочев, 20 000 зр.
„Спартак“ Пл: Вен. Николов, Венчо Съботинов, Пл. Тачев, Ал. Марков, Цв. Цветков, Д. Тодоров, Кр. Лазаров (88‘ Павл. Петев), Милко Гавраилов, Мариус Уруков, Ем. Цветанов (60‘ Бл. Кръстанов), Пл. Гетов
„Ч. море“: Г. Попов, Кр. Диамандиев, Т. Марев; Тин. Вължаров, Св. Светозаров, Т. Атанасов, Вер. Страшников, Ог. Радев, Ив. Стоянов, М. Бакърджиев (64‘ Р. Рафиев), Мл. Дамянов
Голм.: 1-0 Тодоров 48‘
ЖК: Марков (Сп); Тин. Вължаров, Ив. Стоянов (ЧМ)

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Берое Стара Загора	30	20	4	6	55-36	43
2.	Тракия Пловдив	30	18	6	6	82-38	41
3.	Славия София	30	16	5	9	63-33	36
4.	Средец София	30	16	2	12	62-37	34
5.	Витоша София	30	14	6	10	55-39	33
6.	Сливен	30	12	8	10	46-48	31
7.	Локомотив Пловдив	30	14	3	13	51-57	31
8.	Спартак Варна	30	11	9	10	31-32	30
9.	Локомотив София	30	12	6	12	47-45	29
10.	Етър В. Търново	30	12	5	13	52-58	29
11.	Академик Свищов	30	11	4	15	39-54	26
12.	Враца	30	10	5	15	44-60	25
13.	Пирин Благоевград	30	8	6	16	34-49	21
14.	Спартак Плевен	30	9	4	17	33-63	21
15.	Черно море Варна	30	9	3	18	47-58	20
16.	Дунав Русе	30	8	4	18	29-63	18

„Ч. море“ Вн,1985-86 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Красимир Диамандиев	30	1
Тодор Атанасов	30	5
Огнян Радев	29	8
Милен Бакърджиев	28	4
Юлиян Спасов	28	3
Тинко Вължаров	27	
Тодор Марев	26	1
Никола Спасов	26	14
Георги Попов	25	
Светозар Светозаров	23	
Верони Страшников	21	2
Рафи Рафиев	20	8
Иван Стоянов - Дългия	15	
Младен Дамянов	11	1
Валерий Каров	11	
Бойко Петков	7	
Неджиб Хамидов	6	
Красимир Лечев	5	
Томас Лафчис	4	
Георги Костов - Зъба	2	
Иван Рашев	2	
Валерий Николов	1	

Георги Калоянов Попов

(р. 29.10.1961 г.)
Позиция: вратар
„Ч. море“: 1983-88, 1991-92
„А“ РФГ: 86 мача
„Б“ РФГ: 80 мача

Родом съм от Бургас. Когато бях в 6-ти клас постъпих в школата на „Черноморец“. Спечелихме бронзови медали в републиканското първенство за юноши ст. възраст. Тогава ме включиха и в юношеския национален тим, за който имам два мача. От самото начало, като започнах да тренирам футбол, заиграх като вратар. Преди това, в училищните мачове, нашият клас беше много слаб. Един ден застанах на вратата и започнахме да печелим срещите си. Отделно пазех и на училищния отбор по хандбал.

В казармата ме взеха в секретно поделение и 6 месеца не играх футбол. След това ме изтеглиха в спортната рота в Сливен. През пролетта на 1980 г. ме изпратиха в „Загорец“ (Нова Загора) за месец и половина. Там дебютирах в мъжкия футбол. Играхме квалификации за влизане в „Б“ група. През лятото на 1980 г. ме изпратиха в „Светкавица“ с треньор Спас Киров. Той ме наложи в професионалния футбол. Винаги ще го помня. Дебютирах в „Б“ РФГ в гостуване на „Чавдар“ (Троян). Отбор, който предната година имаше само победи като домакин. Играх много силно и завършихме 0:0. През лятото на 1981 г. се уволних от казармата и трябваше да се върна в „Черноморец“. Имаше вариант да замина и в „Академик“ (Свищов) като студент, приеха ме в тамошния университет, обаче останах в Търговище и 1981-82.

През лятото на 1982 г. с мен се свързаха от „Ч. море“. Колебаех се дали да дойда във Варна, защото знаех, че от „Черноморец“ ще ми направят проблем. Свърши първенството и със съпругата ми започнахме да се подготвяме за прибиране в Бургас. Един петък обаче, получавам телеграма от Спас Киров, който беше станал треньор на „Ч. море“: „В неделя ще дойде камион да ви натовари багажа. Чакам те във Варна“. В крайна сметка дойдох в „Ч. море“, но от „Черноморец“ не ми разрешиха да играя. Близо девет месеца само тренирах. Получих състезателни права едва през април 1983 г.

Дебютирах в „А“ РФГ срещу „Тракия“ (Пловдив). Смених Манолков при 3-0. Загубихме с 4-0, но аз бях единственият от „Ч. море“ отличен в пресата със звездичка. Направих добър дебют, но след това продължи да пази Манолков. Все пак той си беше утвърден вратар, а и по-старите футболисти в състава са настоявали той да играе, това го научих по-късно.

После така се стекоха нещата, че като ги наказаха шестимата човека, трябваше аз да стана титуляр. Първият мач от новото първенство загубихме с 1:4 у дома от „Локомотив“ (София). Помня, че след срещата Йордан Филипов ме защити и се караше на защитниците, че те са виновни за загубата. Тогава той беше дошъл във Варна, имаше вариант да заиграе в „Ч. море“, но после замина за Сливен. В плейофа с „Беласица“ спасих дузпа на Янев в Петрич, извадих още една дузина положения. Меко казано, там беше страшно. Адска горещина, стадионът пълен, публиката реве. След мача само поналягахме на терена. Буквално нямахме сили да се зарадваме, че оставаме в „А“ група. Бяхме изтощени до краен предел.

Имам няколко много важни спасени дузпи за „Черно море“ и това беше една от тях. Имах си един мой специалитет при дузпите, който бях тренирал много усърдно на тренировки – лъжене на противниковия играч. Това обаче ставаше срещу футболисти, които се водеха от поведението на вратаря при изпълнението на наказателните удари. По-лесно ми беше срещу техничарите, които се опитваха да ме надхитрят. Срещу тези, които предварително си избират ъгъл и изобщо не ги интересува вратаря, тогава почти всичко е късмет. Друга важна спасена дузпа беше срещу „Левски“ в четвъртфинала за Купата на Съветската армия през 1985 г., когато ги отстранихме. Ние бяхме изтървали една дузпа и те биеха последната, зад топката застана Руси Гочев. Ако я вкара ни елиминират. Гочев тръгна да си залага топката, а в това време, още преди да изпълни, аз ги гледам наредени Искренов, Сираков, Велев, Емо Спасов, от центъра тръгнаха да се прибират към съблекалнята, сигурни, че няма да пропусне. Само че аз успях да го надхитря и я хванах. След това Тинко Въжаров вкара, но Тодоров изтърва и ги отстранихме.

През лятото на 1987 г. получих добро предложение от „Нефтохимик“, но го отклоних заради обещание от ръководството на „Ч. море“, че ще ми осигурят по-голямо жилище. По това време чаках второ дете. В крайна сметка обаче уговорката така и не беше изпълнена, останах си само с обещанието. Аз съм малко инат и заради това отказах да пътувам за четвъртфинал за КСА срещу „Пирин“. Не се качих в автобуса. Отстраниха ме от отбора и до лятото на 1988 г. повече не се появих на терена, след което ме освободиха.

Три години играх в „Светкавица“. През 1991 г. се завърнах в „Ч. море“, даже ме направиха капитан на отбора. При подписването тогава на договора имаше клауза, че ако получа предложение от чужбина, нямат право да ме спират. През лятото на 1992 г. заминах за Малта, където останах три години в тима на „Зури“. Върнах се през 1995 г. в „Автотрейд“ (Аксаково) във „В“ група, Божил Колев беше треньор, и ме взе. След година приключих. С президентът на клуба ми от Малта, внасяхме италиански теракот и фаянс. След това карах такси. От 2005 г. досега съм треньор в школата на „Черно море“.

Тодор Бойчев Марев

(р. 20.11.1954 г.)
Позиция: центр. защитник
„Ч. море“: 1972-90, 93-94
„А“ РФГ: 422 мача/2 гола
„Б“ РФГ: 108 мача

„Баща ми беше морски офицер и беше пратен да служи в Бургас, където съм роден. Когато съм бил на 1 година сме се върнали във Варна. Баща ми стана преподавател във Военно-морското училище. Трябва да съм бил на 7-8 години, когато се записах да играя футбол в децата на „Ч. море“. За моята кариера заслуги имат Атанас Аврамов – Кафето, Димитър Димитров – Клечо, Тошко Терзистоев, Г. Димитров – Червения. Това са треньорите, при които съм се развивал. Има и много ръководители, които остават в сянка и за тях никой не говори, но те също заслужават да им се отдаде почит. Живин, проф. Капрелян, които бяха председатели на футболната секция, също Георгиев (началник на летище Варна), Цонев (началник на пощата), адм. Янакиев, адм. Фиданчев, Хичев - който беше в някаква банка създаде организацията, когато вече ставахме ПФК. Това бяха хората на които „Ч. море“ се крепеше като клуб и не пропадна и изчезна, както се случи с много други клубове. Преживял съм много критични моменти през 1990те, когато нямаше пари, нямаше ръководство, един Пепи Петров се мъчеше да оправя всичко. Тогава Красен Кралев стана председател, намери хора и се стабилизирахме, а можеше и да изчезнем изцяло. След това отидох да тренирам дамите на гранд хотел „Варна“, бяха ни позабравили тогава.

В мъжкия отбор ме взе Червения през 1972 г. Тогава имаше много стабилна защита. Иван Василев, Янко Атанасов, Боснов, Маринчев, които вече остаряваха и трябваше да бъдат сменени. Тези хора съм ги гледал като младеж и съм ги боготворял и възхищавал на играта им, а сега изведнъж се оказах между тях, трябваше да заема тяхното място. Този период на превключване е много труден. Може би ми помагаше това, че бях в юношеския национален отбор и напрежението се преодоляваше по-леко. Нашият набор стана трети в Европа, което си е голямо постижение. Цветан Илчев ни беше треньор. Преминах също през младежкия и олимпийския национални отбори и получих повиквателна за „А“ отбора за мача в Генуа срещу Италия. Там дебютирах, завършихме 0-0, Дино Дзоф беше на тяхната врата. Футболисти, за които бяхме чували само и изведнъж се изправихме срещу тях на терена. След равния резултат публиката беше недоволна от своите, освирка ги, даже хвърляха предмети по тях. Тогава получихме и предложение да играем в италианското първенство. Дойде някакъв мениджър в съблекалнята, говореше на български. Обърна се към мен и Исакидис от „Славия“ и ни попита дали искаме да останем да играем в Италия. Чух даже и сума 600 000. Не знам много или малко и в какви пари беше, защото пред мен никога не е стоял този въпрос. А и живеехме в социалистически времена и тези трансфери тогава бяха невъзможни и нищо не зависеше от нас. Нямаше как ние да кажем, че сме съгласни да останем пред всички в съблекалнята, но това не ми беше минавало и през ума. Коста Исакидис им каза, че Италия е прекрасна страна, но ние така сме възпитани и не можем да напуснем България.

В „Ч. море“ се наложих бързо като титуляр, бях и дълги години капитан на отбора. Това са близо 20 години. Играл съм винаги защитник. Получавал съм няколко пъти комоцио. Един път помня, след сблъсък лежа на тревата и някой ми говори, а аз го виждам някъде в далечината и гласа му се чува като от фуния. Най-добрите ми приятели бяха бай Иван и Мирона. Бяхме неразделни.

В определен период бяхме много силни като отбор. Имахме футболисти с много големи качества и мога да кажа, че ние просто не осъзнавахме колко сме силни. Показахме го на турнира в Казабланка и в мачовете в турнира Интертото. Имахме вече и малко повече самочувствие. Бях играл срещу големи отбори, между които и световен шампион (ГФР). Поведохме на „Атлетико“ Мадрид с 1-0. След това имаше фал за тях от дъгата пред наказателното поле. Манолков си подрежда стената, гледа съдията дали ще хване свирката, той не беше дал сигнал и един от техните ритна топката в опразнения ъгъл и съдията даде гол. Така изравниха. Биха ни на дузпи. Еката изтърва последната. Биха ни с една лъжа. След това беше инцидента с масата в хотела, дето я счупихме без да искаме. Избягахме веднага, но Мирона си беше забравил ключа на дивана и ни намериха. Май ни удържаха някакви пари за масата.

След като отпаднахме през 1990 г. решиха, че не съм нужен и не ме взеха на подготовката. Искаха да ме пуснат в един мач да съм правел някакъв рекорд, но аз отказах тогава. Не се сърдя, нито обвинявам някого. Отидох в „Доростол“ Силистра и играх там три години. С Барона бяхме там. Много ни уважаваха, носиха ни на ръце. Щяхме да влезем в „А“ група, където никога не са били. Един гол не ни достигна, „Добруджа“ влезе тогава. След това съдбата отново ме върна в „Черно море“ и играх 1993-94 г., когато отборът беше в „А“ група. През пролетта бях играещ помощник треньор на Стефан Богомилов. Имахме шанс да се спасим със собствени сили, но се разиграха някакви недостойни игри. Чечи може да разказва за това.“

През 1999-2000 бях помощник на Ради Здравков, когато влязохме в „А“ група. След като убиха Илия Павлов станах треньор с ДЮШ, където съм и до сега. Шампионите от 2019 г. са мои кадри.“

Тодор Марев е готов да спре атаката на Божидар Искренов, подпомаган от Боян (Боби) Христов

Националния отбор на България на ст. „Ивайло“ във Велико Търново, преди победата с 1-0 срещу Румъния на 12.5.1976 г., от ляво надясно: Христо Бонев, Георги Тиханов, Павел Панов, Георги Денев, Божил Колев, Борис Ангелов, Димитър Димитров, Войн Войнов, Илия Чалев, Цоньо Василев и Тодор Марев

ИМЕНЕН ПОКАЗАЛЕЦ

А
Австрийски военен отбор 257, 270
„Аданадемирспор“ 224-6
„Автомобилист“ Мингачаур 247
Андреев Иван – Мирона 39, 30
„Арминия“ Билефелд 88
Атанасов Атанас – Тачо 296
Атанасов Тодор – Барона 213, 181
„Атлетико“ Мадрид 228-31

Б
„Байер“ Леверкузен 300-1
Байчев Бранимир 341
Бакърджиев Милен 332-4, 156, 268
„Баник“ Острава 408
Билялов Абил 406
Благоев Димитър 35, 179
Богомилов Стефан 43
Богомилов Янчо 153, 220
Борисов Драган 220
Бучински Емил 244, 252

В
„Валтер“ Жежув 15
Василев Иван – Катила 87, 222
Велинов Георги 149
Великов Тодор 336
„Видоур“ Дания 302-3
„Викингур“ 6
„Виктория“ Кьолн 125-6, 134
„Вислока“ Дембица 165-6
Владимиров Васко 121
Войчев Иван 152
Вълков Марио 323, 330
Върбанов Божидар – Картофа 108

Г
Ганев Пламен 257, 220, 362
Георгиев Дамян 28
„Глория“ Бъзъу 394-5
Грънчаров Николай 25, 41

Д
„Дагенам“ ФК 22
Дамянов Младен 419
Денев Димо 196
Диамандиев Красимир – Джастата 152, 343
Димитров Георги – Червения 143
Димитров Димитър – Трактора 131, 110
„Динамо“ Берлин 320
Дол Томас 372
Дончев Иван 154
„Дружба“ Майкоп 160, 163
„Дукла“ Прага 308

Е
„Ельоре“ Бекешчаба 277

Ж
Жаров Димитър 175
Жежов Йордан 343
Желязков Владимир 35
Жеков Георги 180, 379

З
„Залаегерсек“ 127
„Замора“ ФК 129
Златанов Светослав 64

И
Иванов Иван 295, 220

Й
Йорданов Велико – Тихия 32, 41
Йорданов Георги Жеков – Гогата 97
Йорданов Стоян 161
Йорданов Тодор – Вятъра 216

К
Казаков Пламен 296, 268
„Карабах“ ФК 275
Каров Валерий 365
Керековски Роман 120
Киров Спас – Паско 260
Колев Божил 182, 211, 222
Кондов Георги 290, 41
Костадинов Константин 178, 391
„Констанца“ ФК 39
„Красная звезда“ ФК 140, 168
Кудрявцев Борислав 83
Кюлджиев Юсеин – Йоско 11

Л
Лафчис Томас 424
Любомиров Кирил 65

М
„Магдебург“ 101-2, 204-6, 224
„Магреб“ Фес 232-35
Малта 414
Манолков Борис 331, 317
Марашлиев Димитър 106
Марев Тодор 439-438, 138, 360
„Марса“ ФК 415
Миклошко Людек 410
Милчев Милко 157, 220

Н
Найденов Владимир 56
„Нефтчи“ Баку 247, 262, 276
Николов Валерий – Берти 249

О
Орманджиев Стоян 222

П
Парушев Марин 122
Пейчев Валери 242
Петров Петър – Пепи 258
„Политехника“ Яш 184-6
Попов Георги 434-435

Р
Радев Огнян 368
„Раднички“ Крагуевац 138-9
Ракаров Кирил 86
Рафиев Рафи 292-4, 69, 248, 425
„Ресовия“ Жежув 422

С
Светозаров Светозар – Бебо 117, 274
„Селта“ Виго 224
Симеонов Иван 82
Спасов Никола – Адмирала 403, 219, 361, 380
Спасов Юлиян 402
„Стал“ Мелец 43-4, 100, 124, 164, 423
„Стандард“ Лиеж 298-9
Стоев Николай 336
Стоичков Кънчо 84
Страшников Верони 312
Съботинов Венчо 32, 41

Т
Тахмисян Кеворк 58-9
„Тохучу“ Баку 247
„Тюбинген“ 5

Ф
Филипов Стоян 338

Х
„Хазар“ Ленкорань 247, 275
Хамидов Неджиб 376, 212
„Ханза“ Рощок 269, 308, 338, 372
Христов Иван – Злобния 112
Христов Христо – Гардероба 356

Ц
Целов Валери 158
Цончев Величко 199

Ч
„Черноморец“ Одеса 16, 45, 69, 160, 188, 204

Ш
„Шарка“ Тарнобжег 15, 43, 165

Ю
Юноши 6, 72, 171, 212, 287, 327, 375, 430